Badische Landesbibliothek Karlsruhe

Digitale Sammlung der Badischen Landesbibliothek Karlsruhe

Summa de casibus conscientiae

Astesanus <de Ast>

Venedig, 18.III.1478

Incipit liber septimus tractans de excommunicacione et speciebus eius

urn:nbn:de:bsz:31-310628

Visual Library

¶ Incipit liber ſeptimus tractās de excō-
municatione ⁊ ſpeciebꝰ eiꝰ. Titulus pmꝰ.

QVAm in li-
bro imediate pcedē-
ti habitū ſit de platis
eccliaſticis ad quos
ptinet in ſubditos cū
coꝝ exigit culpa: cē-
ſurā eccleſiaſticā ex-
ercere. ꝯſiter in hac parte que ē liber 7ꝰhꝰ
ſiime ꝯſiderandū ē de ipa cenſura eccleſia
ſtica noīe cuius intelligit̃ ſniā excōicatōis
interdicti ⁊ ſuſpenſionis. ex̃ de v̄. ſig. q̄rēti.
Et hec differūt ſm Ray. ⁊ Ber. li. 6. ex̃. c.
cū medi. in glo. 9. qꝛ ꝓprie pſona excoica-
tur. ii. q. 3. certū. ⁊ ex̃ de v̄. ſig. ex ptē. Per-
ſona ſuſpendit̃. z. q. 5. preſ bř. ⁊ ex̃. de pur.
cano. Inter noſtras ſollicitudines. Locus
aūt interdicit̃: vt ciuitas villa caſtrū eccle
ſia regnū. ex̃ de v̄. ſig. cū in ptibꝰ. Interdū
tñ ponit̃ vnū ꝓ alio. qꝛ ⁊ pſona dicit̃ in-
terdicta ⁊ ciuitas excōicata. ex̃. c. Rºˢ ⁊ ex̃
de pui. cū ⁊ plantare. Depoſitio aūt ⁊ deg̃
datio nō ꝯphendunt̃ noīe cēſure eccleſia-
ſtice. vt dicit Ho. in. c. querenti. De tribus
g̃ predictis dicendū ē. ⁊ pmo de excōicati
one circa quā ꝯſiderandū ē pmo quid eſt
excōicatio: ⁊ de ſpēbus eius: ⁊ ꝯgruitate. s
pmo vidēdū ē quid ſit excōicatio: ⁊ cū h
ſimul apparebit quot ⁊ que ſunt ſpēs eius
zº. de ꝯgruitate eiꝰ. ¶ Quantū ad pmuꝫ
ſciēdū ꝙ excōicatio ſic deſcribit̃ a qbuſdā
Excōicatio ē ſepatio a cōione ecclie quo
ad fructū ⁊ ſuffragia gn̄alia. Ad cuius de
ſcriptionis euidētiā ꝯſiderādū ē ꝙ ille q
p baptiſmū in eccleſia ponit̃ ad duo aſcri
bit̃. ſ. ad cetū fideliū ⁊ ad pticipationē ſa-
cramētoꝝ. ⁊ zᵐ iſtoꝝ pſupponit pmū. qꝛ
in ſacr̄is pticipandis nō cōicant niſi fide-
les. ⁊ iō aliquis pōt ex̃ eccleſiā fieri p ex-
cōicatōeꝫ duplr. Uno mō ita ꝙ ſepáretur
tm̄ a pticipatōe ſacr̄oꝝ. ⁊ hec ē excōicatio
minor. Alio mō ita ꝙ excludat̃ nō tm̄ a
pticipatione ſacr̄oꝝ: ſ; etiā a cetu fideliū. ⁊
h ē excōicatio maior q̄ hic diffinit̃. Nō. n.
pt eē 3ᵐ mēbꝛū. ſ. ꝙ excludat̃ a pticipatōe
fideliū ⁊ nō a pticipatōe ſacr̄oꝝ rōne iaꝫ
dicta. quia. ſ. fideles in ſacr̄is cōicant. De
vtraqꝫ habet̃ ex̃. c. ſiquē. Nec obſtat illō
.3. q. 4. engeltrudā. vbi videt̃ ꝯtrium dici.
Ibi. n. dicit̃ ꝙ fuit excōicata nō tm̄ excōi
catōe minori q̄ a fraterna ſocietate diuidit
ſ; etiā maiori que a corpore xp̄i reſcindit.
Debet eni ibi intelligi fraterna ſocietas
que cōtrahit̃ in pticipatōe ſacr̄oꝝ. corpꝰ
vō xp̄i eccleſia ſiue collegiū fideliū dicit̃.
de ꝯſe. di. i. eccleſia. i. catholicoꝝ. ¶ Sꝫ vlte
rius ad euidētiā dicte diffinitōis ſciēdum
ꝙ cōicatio fideliū ē duplex. quedā in ſpū-
alibꝰ. vt ſunt mutue orōnes ⁊ ꝯuētus ad
ſacr̄a pticipanda. quedā in corporalibus
actibus legitimis: qui quidē actꝰ legitimi
in his v̄ſibꝰ ꝯtinent̃. Si p delictis anathe
ma quis afficiat̃. Os orare vale ꝯmunio
menſa negat̃. Os. ſ. ne oſculū det̃. Orare.
ne cū excōicatis oremus. Uale. ne ſalutēt̃.
Cōmunio. ne in ſacr̄is cū ipſis aliquis cō
municet. vel ſm Hoſti. ꝯmunio. i. cōe collo
quiū. Menſa negat̃. ne aliquis cū eis co
medat. Premiſſa g̃ diffinitio importat ſe
paratiōnē a ſacr̄is in hoc ꝙ dicit quantū
ad fructū. ⁊ a cōione fideliū quantum ad
ſpūalia p hoc ꝙ dicit. ⁊ ſuffragia ecclie cō-
munia. Alia aūt diffinitio quedaꝫ data
inuenit̃ ſm ſepatiōnē ab vtriſqꝫ actibꝰ. q̄
talis ē. Excōicatio ē a qualꝫ licita cōione
fideliū vel legitimo actu ſepatio. vn̄ adam
dicit̃ fuiſſe excōicatꝰ ab eſu ligni vite: dicē
te dn̄o. Uidete ne forte ſumat̃ de ligno ⁊c̃.
.ii. q. 3. §. euidenter. Ex ſupradictis pꝫ ꝙ
due ſunt ſpēs excōicatōis. ſ. maior ⁊ mi-
nor. ſ; minoris excōicatiōis ſunt etiā due
ſpēs. de quibꝰ habet̃ infra. ti. 9. huius libri
ur. 4. q. vltima.

SEquit̃ videre de zº. ſ. de ꝯgruitate
excōicatōis. Circa quod ſciēdum
ſm Boñ. ꝙ ſicut in medicina cor
porali duplex ē modus ſanandi quo vtit̃
ſapiēs medicꝰ. ſ. qn̄qꝫ p medicamēta ſuauia
aliqn̄ p mordicatiua. Ita in medicina ſpi
rituali modus quidā ſuauis ē p exhorta-
tionē ⁊ ſacr̄oꝝ miniſtratiōeꝫ. modus vō
mordax ē p increpationē ⁊ ſubtractioneꝫ
ſacr̄oꝝ. ⁊ vtroqꝫ dꝫ vti medicus ſpūalis.
ꝓ infirmoꝝ ꝯditōe ⁊ morboꝝ varietate.
Et de pmo quidē mō certū ē. de zº vō pꝫ p
illud Mat. 18. Si peccauerit in te frater tu
us ⁊c̃. vſqꝫ ibi. ꝙ ſi eccleſiam non audierit
ſit tibi ſicut ethnicus ⁊ pub. ⁊ poſt. Amen
dico vobis quodcūqꝫ ligaueritis ſup ter-
ram ⁊c̃. Cū g̃ ethnici ⁊ publicani ex̃ ꝯmu
niōnē eccleſie reputent̃: talis dꝫ ſm eccle-
ſiā ex̃ cōiōnē reputari. Et ita pꝫ ꝙ talꝰ me
rito dꝫ excōicari. ⁊ ſic liquet nō eē ꝯ̄ eccle
ſiā interdū aliquos excōicari. ¶ Sꝫ obꝛ̃.
qꝛ cū quis excōicat̃ ſathane tradit̃ vt pꝫ

.i. Cor.5. vbi apoſtolus fornicatorē mani-
feſtū tradit ſathane. hoc aūt impiū videre
tur. R°. ſathanas ē tortor nō tm̄ animaꝝ
verū etiā corpoꝝ. tradere aūt tortori ē du
pliciter. ſ. aut ceſſando a ꝓtectione torquē
tis. ſiue exponendo aut iubendo tortori vt
affligat. Excōicare igitur ſm̄ pn̄tis ecclie
ſtatū ē ſathane tradere: ꝓtectionē ſubtra-
hendo ⁊ eū exponēdo. ſubtrahit enim ſuf
fragia ⁊ ſacr̄a p que munit̄ cōtra hoſtis
inſidias. In tp̄e aūt eccleſie p̄mitiue quia
demones ipſis apoſtolis ſubijciebāt̄: ⁊ ma
nifeſtanda erat fides per miracula. nō tm̄
exponebāt̄: ſ etiā corporaliter ad mādatū
apoſtoli vexabāt̄ ſicut dicit̄ .i. Cor.5. i tex.
⁊ glo. Et iſtud decuit in p̄ncipio ecclie fieri
ad terrorē: vel ꝓpter excellētiā apoſtoloꝝ.
Nūc aūt lʒ nō ita vexent̄ in corpore ⁊ ſpū
vexandi tm̄ exponūt̄: ⁊ ꝓ tanto dicit̄ ſa-
thane tradi ⁊ vē excōicari. Hec Hoſt.

¶ De excōicatōe maiori a iure titulus 2°.

Poſtea ꝯſiderandū ē qs poſſit
excōicare. Et p̄mo videdū ē a
quo pōt infligi excōicatio ma
ior. 2° a quo minor. Maior
vo excōicatio qñq; infligit̄ a iure. qñq; a
iudice. Primo aūt dicēdū de illa que infli
git̄ a iure. Et p̄mo ponēdi ſunt caſus hui⁹
excōicatōis. 2° ponendi ſunt caſus i qb⁹
ſeptim⁹ caſus qui ē de ꝑcuſſione clericoruʒ
fallit. ¶ Circa p̄mū igit̄ ſciendū ꝙ excōica
tio maior infligit̄ a iure in canonib⁹ late
ſnie q ſunt plures. Primus ē cū qs icidit
hereſim iā damnatā. vt arrij. neſtorij. ma-
nichei ⁊ ſimiliū. 24. q. i. c. i. ⁊. 2. ⁊. 3. vel eti
am ſiquis nouā hereſim ꝯfingat: ⁊ gn̄alr
quicūq; p romanā eccleſiā vel ſingulos
ep̄os in ſuis ciuitatib⁹ ⁊ dioc. tanq̄ here-
tici ſunt damnati. excōicati ſunt: quocūq;
noie cenſeant̄. e x̄. de hereti. ad abolēdā. ⁊
c. excōicam⁹. ¶ 2° ē cū aliquis ē credēs. de
fenſor. receptor. fautor hereticoꝝ. i. qui eis
fauet quocūq; mō in errore eos iuuando
e x̄. de hereti. excōicam⁹. §. credētes. Simili
ter cū aliquis ē aduocat⁹ ꝓ hereticis: vel
notarius inſtr̄a ꝯſcribēs ꝓ eis infames ſi
unt: ⁊ excōicati ſunt. e x̄. de hereti. ſi aduer-
ſus. ¶ 3° caſus ē cū ptātes. dn̄i tp̄ales. re-
ctores eorūq; officiales dānatos de hereſi
ſine licētia vel mandato ep̄oꝝ ſiue inq̄ſi
toꝝ aut ſaltē alteri⁹ eoꝝ a captione vel car
cere liberauerit: aut executōeʒ iuſticie ſibi
ꝓ eodē crimine a p̄dictis vel altero ipoꝝ
iniunctā ꝓmpte ꝓut ad ſuū ſpectat offm̄
facere retractant. vel al'ipoꝝ ſniaʒ vel ꝓ
ceſſum impediūt quoquo mō. ſ. directe vel
indirecte. Siquis. n. p̄dictoꝝ aliquid ꝯ ꝓ-
miſſa fecerit: aut negocio p̄dicto fidei qḋ
incumbit ep̄o vel inquiſitorib⁹ ſe oppoſue
rit. vel ipm̄ aliquaten⁹ impediuerit. Necnō
⁊ qui ſciēter in p̄dictis dederint auxiliū ꝯſi
liū vel fauorē: ipo iure ſunt excōicati. qui
ſi excōicationē ꝑ annū ſuſtinuerint aīo pti
naci: extūc velut heretici ꝯdēnent̄ li. 6. de
here. vt inq̄ſitōis. Sʒ quid ſi ordinari⁹ ⁊
inquiſitor diſcordant de mandato. q2 vn⁹
mandat puniri: ⁊ alter dimitti. Ad hec re
ſpondet Jo. an. ꝙ ſatis videt̄ tunc ſupſe-
dendū donec ſup hoc papa ꝯſulat̄. 6. e. ꝑ
h. alia lr̄a. hʒ ex hoc. 4° caſus ē ꝯ quē-
libet qui hereticos credētes receptores de
fenſores vel fautores coꝝ ſcienter tradit
eccleſiaſtice ſepulture vſq; ad ſatiſfactōeʒ
idoneā. talis. n. ē excōicat⁹: nec abſolui me
ret̄ niſi prius publice manib⁹ ſuis extumu
let eā: ⁊ ꝓiciat hi⁹ corpora dānatoꝝ. Sʒ
hoc verū ē vt dicit Jo. an. ſi diſcerni pn̄t
ab oſſib⁹ alioꝝ. al' ſecus. vt e x̄. de ſepul. ſa
cris: ⁊ locus ille ꝑpetuo careat ſepultura.
li. 6. de hoc quicūq;. i. R°. 5° caſus ē cū
quis dicit romanā eccleſiā caput nō eſſe
nec ei obediēdū eē. di. 19. nulli fas. ⁊ hoc
intelligit̄ cūquis hoc dicit aſſerendo. talis
eni ē hereticus. ſecus ē ſi hoc diſputando
diceret. Et nota: ꝙ p̄dict⁹ canon ſm̄ rod.
vel nō ē canon late ſnie: vel intelligit̄ de il
lis qui ꝓpter hoc romane eccleſie nō obe-
diūt. q2 eā nō eē caput aliarū eccleſiarum
credūt. 6° caſus ē cū aliquis quācūq;
p̄eminētie ꝯditōis: aut ſtatus legatos: aut
nūcios ſedis aplice p̄term conſuetudinis
alicuius. impedit; quomin⁹ exerceāt libere
officiū legatōis ſibi ꝯmiſſe. talis. n. eſt ipo
facto excōicat⁹: nō obſtāte quocūq; p̄uile
gio. ⁊ regna terre: ⁊ loca queʒ illi. ſ. ſic phi
bēti ſubdita eo ipo ſunt tādiu eccleſiaſtico
īterdicto ſuppoſita: q̄diu ille ſteterit i tali
ꝯtumacia. li. 6. de offi. lega. ſup hūc. c. non
habem⁹. 7° caſus ē ſiqs in clericum. mo
nachū. monialē. ꝯuerſum vel ꝯuerſaʒ: vel
etiā aliā religioſaʒ pſonā iniecerit manus
violentas temerarias. 17. q. 4. ſiqs ſuadēte
⁊ e x̄. c. nō dubiū. ⁊ quaſi p totū. ⁊ aggra
uat̄ ſnia ꝯ inſecutores ⁊ ꝑcuſſores cardi
naliū eccleſie romane: ceteroſq; tāti crimi
nis participes. 6. de penis. felicis. §. p̄ſenti.

nec poſſant iſti abſolui niſi a papa p̄terq̃
in articulo mortis. vt pꝫ ibidē. dn̄i etiam
ſiue rectores ⁊ officiales eoꝝ ſi infra men
ſem poſtq̃ res ad notitiam eoꝝ puenerit
dictam ↄſtitutionē ſeruari nō fecerint eo
ip̄o ſunt excōicati. vt dicit̄ ibidē §. porro
Ciuitas vero quevis alia preter vrbem:
que ſceleratis predictis ↄſiliū auxiliū vel
fauorē dederit: vel infra menſem eos non
punierit put criminis enormitas exegerit
⁊ facultas affuerit: ep̄ali dignitate ē p̄uata
⁊ remanet interdicta. vt patet ibidē. in fi.
Itē qui ep̄m ↄprehendit vel percutit: vel a
ſua ſede expellit eſt excōicatus. ⁊ eius bo-
na debent dari eccleſie cathedrali. 17. q. 4.
ſiquis deinceps. 8ꝰ caſus ē cū quis defen
dere poteſt clericū a violenta manuū inie-
ctione: ⁊ nō defendit. e. x̄. c. quante. Ibi enī
dicit̄. Ne aūt ſolos violentie huiuſmodi
actores aliquoꝝ preſumptio exiſtimet eē
puniendos: facientes ⁊ ↄſentiētes pari pe
na plectendos catholica ↄdemnat aucto
ritas: eos etiam delinquentibꝰ fauere inter
p̄tans: qui cum poſſint manifeſto facinori
deſinunt obuiare. Hec verba Jo. ⁊ quidā
aliꝗ intelligunt ſimpliciter ſicut iacēt dicen
tes hoc introductū in fauorē clericoꝝ q̄ꝛ
defenſio ptinet ad iuſpublicū: quod. ſ. ↄſi-
ſtit in ſacramētis ⁊ ſacerdotibꝰ. di. i. iuſpu.
⁊ in odiū laycoꝝ. e. x̄. c. ↄtingit. ⁊ ſm̄ iſtos
qualitercūq̃ verbis vel factis hoc poſſuꝫ
prohibere ſniām incurro: ſi non p̄hibeo. ſꝫ
ſm̄ ber. ita generalr̄ dicere ē graue: ⁊ qm̄
poſſet aliquis periculū incurrere. vn̄ dicūt
aliꝗ q̄ ſoli prelati ſiue iudices vel aliꝗ pote
ſtatē habētes aliquam in aliquos ad hoc
rōne p̄tātis tenent̄: ⁊ incidunt in canonē:
⁊ nō aliꝗ. 23. q. 7. c. quicūq̃. ⁊ ca. q. 3. forte
Et iſta duo noīa lꝫ forte aliq aliter peccēt:
nō defendendo cū poſſint. vnde q̄ dicit̄
in dicta decretali qui cū poſſint. intelligitur
de his qui rōne poteſtatis quā in alios ha
bent ad hec tenent̄. ſocij vero ⁊ aliꝗ defen-
dere debent tn̄ admonendo verbis: ⁊ non
factis: vt dicit Hu. di. 83. error. Sꝫ ↄ. 23. q
3. nō inferenda. vbi dicit̄ q̄ tenet̄ quis in
iuriam a ſocio ꝓpulſare ſi poteſt. dicenduꝫ
q̄ ibi exponit̄ ſi poteſt. i. ſi eſt ↄſtitutus in
poteſtate: ⁊ ſi etiā tenetur: non tamen ꝓpt̄
hoc eſt excōicatus: vt dictū eſt. nullus enī
excōicat̄ ex facto alterius niſi participan
do in crimine vel locutōe orōne ⁊ ↄſimi
libꝰ. e. x̄. c. nup. ſꝫ hic nō participat aliquo
tali mō. Capitula aūt que Jo. pro ſe indu

cit loquuntur de prelatis. expone ↄſentien
tes. ſ. p cooperatōeꝫ auctoritatē preſtando.
⁊ ſic intelligunt hec verba. vbi inueniūt̄.
e. x̄. c. mulieres. ⁊. c. nuper. ⁊. 2. q. i. notuꝫ. ſꝫ
ber. ſuper illud. c. quāte. Predictas duas
opi. ponit Ray. ⁊ Gof. ⁊ Inno. ſup. c. q̄nte.
nec aliquā earū p̄elegit. Rob. vero expoſi-
tor ray. magis adheret opi. 2ᵉ. Hoſti. vero
dicit hoc eē intelligendū etiā de illo qui ⁊ſi
nō rōne p̄tātis vel officij hoc p̄hibere pōt
tamē pōt aliter. ſ. quia ſcit hoc fieri debere
p illū cui ſi diceret. caueas ne facias illud
ſtatim ille abſtineret. vnde verba illius de-
cretalis. ſ. quante. ſic exponit. eos etiam de
linquentibꝰ fauere interpretans. qui ſub-
audi lꝫ expſſe nō ↄſenſerint: tamē hoc fie
ri debere ſcientes: cū poſſint. ſ. mō predicto
manifeſto ſibi. ſ. facinori deſinunt obuiare.
li. 6. eo. dilecto. §. ⁊ quidem. vbi inuit̄ q̄ ſꝫ
non tn̄ p̄hibendū eſt verbo: ſꝫ etiam facto
di. 83. §. i. ⁊. c. ſe. Hec Hoſti. in ſū. Dicit aūt
idem in glo. c. quante. q̄ quicquid dicant
aliqui ſentiendū ē p hoc. c. q̄ quilibet non
prohibens doloſe incidit. ſine dolo vero n̄
incidit. 9ꝰ caſus eſt cū quis lꝫ nec manū
iniiciat nec aliquo mō ↄſentiat q̄ hoc fiat
tn̄ ip̄m clericū inuitū retinet: ponēdo ei for
tes cuſtodes: vel intra domū aliquā inclu
dēdo. e. x̄. c. nup. §. i. 10ꝰ caſus eſt inductꝰ
ↄ poteſtates. ↄſules. rectores: ⁊ alios offici
ales laycos ciuitatū ⁊ locoꝝ alioꝝ anga
rias ⁊ exactōes indebitas eccleſiis ſacer-
dotibꝰ: aliiſq̃ clericis ⁊ eoꝝ poſſeſſionibꝰ:
⁊ alia ſua fere vniuerſa onera imponētes:
ſiue foſſata ſiue expeditiones ſiue alia q̄lꝫ
que agenda arbitrant̄ de bonis eccleſiaꝝ
clericoꝝ ⁊ pauperū xp̄i vſibus deputatis.
ↄpleri vero cūcta volentes: ſubaudi cū ef
fectu: vel iuridictionē prelatoꝝ ⁊ auctori-
tatē quā habēt in ſuis ſubditis hoībꝰ eua
cuantes. ſi. n. tales que in his ↄmiſerunt
ↄpetenter admoniti nō deſiſtunt: tā ipſi q̄
fautores eoꝝ excōicatiōi ſe nouerint ſub-
iacere: nec debent reddi cōioni donec ſatiſ
fecerint ↄpetenter. ⁊ quod dictū eſt de exa
ctōibꝰ gn̄aliter intelligit̄ ſm̄ Hoſti. ⁊ ber.
verū eē: niſi prius papa ↄſenſerit. vt e. x̄. de
emu. ec. aduerſus. §. i. Et dicit Hoſti. i glo.
ſup. c. nō minꝰ. q̄ ſufficit vna monitio die
ↄpetenti ſibi ad ſatiſfaciendū vel deſiſtēdū
aſſignata. puta infra menſem. vt in. c. ad-
uerſus. §. fi. 11ꝰ caſus ē inuentus ↄ illos
qui ſupradictis ꝓximis ſucceſſerunt: niſi
infra mēſem errorē ſiue exceſſū p̄deceſſoꝝ

purgauerint ſiue emēdauerint ꝑdeceſſori
bus nihilominus excōicatis remanētibꝰ:
donec vterqꝫ ſatiſfecerit cōpetenter. eˣ. de
emu.ec.aduerſus.§.vlti.⁊ ſm hoſti.ibidē.
ſi ſucceſſor operā dederit quantā potuit: ſ
vniuerſitate reſiſtēte obtinere non valuit:
nihilominꝰ tñ ligat᷑ niſi regimē dimittat.
Nota ſm hoſti.⁊ Inno.etiā ibidē.ꝙ licꝫ
ſucceſſor eius qui libertatē eccleſie viola/
uit infra menſem liget᷑.ſecus tamē ē de ſuc
ceſſorībꝰ alioꝝ excōicatoꝝ. ¶Sꝫ obī.qꝛ
ſm ꝑdicta delictū ꝑdeceſſoris ꝑiudicat ſuc
ceſſori.ſ hoc nō eſt verū:imō ē iā ꝓpriū
delictū.qꝛ exquo ipm̄ nō purgat infra tps
ſibi ꝑfixū a iure preſumit᷑ conſentire.i.q.i.
cōſtat.qꝛ exquo ſucceſſit in honore debet
ſimiliter ſuccedere i onere. vnde ſi nō pur
gauit elapſo illo tpe recte punit᷑ eadē pena
cū ꝑdeceſſore.ſi tamē ille ſucceſſor cōica/
uit in crimine:ſtatiꝫ fuit excōicatus. eˣ.c.
nuper.Hec her:ſuper illud.c.aduerſus. Sꝫ
nunquid vtꝙꝫ inſolidū ſatiſfacere tenetur
antequā abſoluat᷑. Rꝰ ſꝫ hoſti.ꝙ non.imo
altero ſoluente alter liberat᷑ a damno dato
ar.ff.de co ꝑ quē factū ē.l.i.§.ſi plures. ſed
quantū ad contumaciā puniēdā intelligo
ꝙ vterqꝫ ſatiſfacere tenet᷑.neuter enim ab
ſolui dꝫ quin iuret ſtare mādatis eccleſie:
excepta ſatiſfactione damni dati. Ideoqꝫ
intelligo ꝙ tunc iudex iniunget rōne ꝯtu
macie quod ſibi videbit᷑ iniungēdū. 12ꝰ
caſus eſt cōtra illos qui deCetero faciēt ſer
uari ſtatuta edita ⁊ ꝯſuetudines introdu/
ctas contra eccleſie libertatē: niſi eadeꝫ de
capitularibꝰ.i. libris in quibꝰ ſua ſtatuta
ſcribūt ſiue cartularijs vel alijs libris iſra
duos mēſes poſt huius publicationē ſuie
fecerint amoueri.ii.q.i.§.hec ſiquis antiq/
ta.Hoc aūt ſm hoſti.intelligit᷑ quo ad ſta
tuta in ſcriptis redacta.igit᷑ in duobꝰ caſi
bꝰ ſunt tales excōicati quo ad ſtatuta ſm
hoſti. ꝑmus ē ſi ipa de libris ſuis infra du
os mēſes nō deleuerint. 2ꝰ ſi ipa ſeruari
fecerint q̄uis deleuerint.verū quo ad con
ſuetudines in vno tm̄.ſ.ſi ipas deCetero ſer
uari fecerint.ſic intellige illud eˣ.c.noue/
rit fraternitas tua. Nota h̄ ſm roḋ.ꝙ cuꝫ
dicit᷑ in hoc caſu cōtra libertatē eccleſie:
noie eccleſie nō ꝯprehendūt᷑ layci heremi
te ⁊ recluſi niſi ſe ſubiecerint alicui religi
oni approbate. Itē dicit ti.de rap.§.q ꝯdē.
ꝛc.vbi rap.agit de ꝯdētibꝰ leges iniquas:
ꝙ h̄ intelligit᷑ libertas eccleſie a ꝑncipibꝰ
indulta ⁊ a iure canonico approbata. Nec

credit hanc penā ſiue ꝯſtitutionē extendi
ad eos qui cōtra particulares conſuetudi
nes aliquarū eccleſiarū aliquid attentare
conant᷑.ſicut ē conſuetudo aliquarū eccle
ſiarū.ſ.ꝙ volunt ꝑſone eccleſiaſtice cogno
ſcere de oībꝰ ꝯtractibꝰ iuramento vallatis
⁊ ꝯcordant cū his Inno. ⁊ hoſti. ſuper.c.
nouerit.dicit aūt hoſti.ibidē. ꝙ illa ꝯſtitu
tio mō ligat oēs tales.qꝛ iā dudū trāſierūt
illi duo menſes.⁊ ſubdit ꝙ quidā ponunt
illos duos menſes poſt publicationē ſuie:
poſtqꝫ in ſingulis locis fuerit publicata. ⁊
dicūt ꝙ hec cōſtitutio ē ſepe publicanda:
ne quis poſſit ignorantiā allegare.dicunt
etiā ꝙ qui ignorat iniquū ſtatutū hic non
incidit in excōicatōeꝫ:que nō cadit niſi in
cōtumacē.ii.q.3.nemo epoꝝ.⁊ hoc ē beni
gnius. Addit etiā idē ꝙ ſtatutarij ⁊ ſtatu
toꝝ ſcriptores ſtatim ligant᷑.nec excuſari
pñt ſaltē in toto. Poteſtates aūt.conſules
⁊ rectores qñqꝫ poſſunt excuſari quātum
ad obſeruationē ſiue deletionē ſtatutoꝝ q
huiuſmodi ignorare poſſūt.exquo vō cer
tificati ſunt ⁊ obedire negligūt ligant᷑.qḋ
referri dꝫ ad arbitriū boni viri.ſ.qñ potue
runt ſcire:⁊ qñ impedire ne ſeruarent᷑.cō/
ſiliarij aūt tunc demū ligant᷑ qñ cōſentiūt
in delicto ſm hoſti.⁊ Inno.in glo. 13ꝰ ca
ſus eſt de illis qui talia ſtatuta fecerunt.

14ꝰ caſus eſt de illis qui ipa ſtatuta ſcri
pſerunt. 15ꝰ caſus ē ꝯ poteſtates.cōſules:
rectores:⁊ conſiliarios locoꝝ vbi ſtatuta
⁊ cōſuetudines deCetero edite fuerint vel
ſeruate.reſume ſm glo.niſi infra duos mē
ſes ꝛc.ſubaudi q̄uis nō ſtatuerint nec ſer/
uari fecerint.vt differat a precedētibꝰ caſi
bus.⁊ ē rō notata ſupra in alio caſu. Sꝫ
nunquid imperator vel rex ligant᷑ per hꝰ
ſniam:ſi tale quid fecerint:cū ibi de eis mē
tio non fiat. Rndet roḋ.ti.de rap.§.q con
dem.ꝙ ſic.⁊ ſimiliter oēs alij in quacūqꝫ
dignitate conſtituti. 16ꝰ caſus eſt ꝯ illos
qui ſm ea vel ſm eas ꝑſumpſerint iudica
re. 17ꝰ caſus ē ꝯ illos qui ſcribere ꝑſum
pſerint ſic iudicata. Et iſti quoqꝫ caſus colli
gunt᷑ eˣ.c.nouerit fraternitas tua. ab illo
v.itē excōicamꝰ.vſqꝫ in fi. ¶Sꝫ ꝯ.qꝛ nō
videt᷑ ꝙ conſiliarij ⁊ officiales ſint excōi/
cati ſ excōicandi.eˣ.c.grauē.vbi dicitur
excōicatōis ſniam ꝓmulgare ꝑcures. Ad
quod rñdet ibi her.ꝙ qñ illa decretalis no
uerit.dicit ꝙ cōſiliarij ſunt excōicati:debꝫ
reſumi niſi infra duos menſes ea delere ſe
cerint.⁊ ſic tales videt᷑ ipo iure excōicati

niſi ea deleuerint infra duos menſes. ⁊ po
ſtea per ſniam. ſ ſtatutarij ⁊ ſcriptores ipo
iure ſtatim ſunt excōicati. vt videt̄ p illaʒ
decretalē nouerit. niſi reſeruās infra duos
menſes ⁊c̄. vel. c. grauē. loquit̄ de ꝯſiliarijs
⁊ officialib⁹ qui ſucceſſerunt: ⁊ non de illis
quoꝝ ꝯſilio ⁊ auctoritate ſtatuta iſta fue
runt facta. ⁊ tales niſi ea deleri fecerint: ex
cōicent̄. vt dicitur in. c. grauē. ⁊ ſi fecerint
ea ſeruari: niſi infra duos mēſes ea fecerit
deleri: ipo iure ſunt excōicati. vt in. d. c. no
uerit. ⁊ ſubdit ꝙ ad renouādā ꝯdictionē
p̄dictā exponas illud. ꝓmulgare pcures
.i. ꝓmulgatā eē oñdas. vel iā excōicatos
a iure cōi iterū p ſniam excōices. Et h̄ 2°
mō exponit etiā hoſti. §. aliter. etiā retho.
lrām dicte decretalis. ſ. grauē. ſic exponēs.
Ideoq̧ fraternitati tue mādam⁹ quaten⁹ i
ꝯſiliarios ⁊ officiales ciuitatꝫ ipi⁹: niſi ſtati
ipa deleri fecerint: ⁊ idonee ſicut res exegit
cauerint: ꝙ ꝯſimilia decetero nō debeāt at-
temptare pcures. ſubaudi rōe ꝯtumacie. q2
nolunt idonee cauere ⁊c̄. ⁊ inſup excōica-
tos denuncies. q2 h̄ attemptauerunt. vt e x̄
c. nouerit. vel ibi ſubaudiri pōt. hodie tam̄
tales excōicati ſunt ipo iure. vt e x̄. c. noue
rit. que ē honorij tertij. ⁊ ſic ē poſterior cō-
ſtitutio illa cū laycis que facta fuit i ꝯcilio
generali tpe Inno. tertij p̄deceſſoris eiuſdē
honorij. Et eodē mō pōt intelligi illa decre
talis grauē. que lꝫ ſit poſterior in ſcriptura
fuit tn̄ forte prior in iudicatura. hec hoſti.
in ſū. ſna. ¶ Sꝫ qualr̄ intelligit̄ ꝙ tales de
beant idonee cauere: ꝙ decetero talia non
ꝯmittant. R̄. ſm hoſti. debet intelligi ꝙ de
bēt cauere ſub certa pena ⁊ hypotheca: vel
datis ſufficiētib⁹ fideiuſſorib⁹. ar. e x̄. de p̄-
ſum. lras §. quo circa. ⁊ hoc notat mens
iſtoꝝ vboꝝ. ſ. idonee ſicut res exigit. 18⁹
caſus ē ꝯ incēdiarios ⁊ fractores eccliaꝝ
e x̄. c. ꝯqueſti ſunt. ⁊ . ii. q. 3. canonica. ⁊ e x̄
de rapto. in lrīs. Dicit̄ aūt incēdiarius ſꝫ
ray. qui incēdit auctoritate ꝓpria ciuitateʒ
vel villā vel manſum vel ſegetē: vel ſilem
rē malo ſtudio ſiue p odio: ſiue p vindicta
23. q. vlti. peſſimā. nō ſolū aūt qui incendit
incendiarius dicit̄. ſ etiā vt dicit roð. qui
facit incendi: vel ad hoc ſciēter auxiliū vel
ꝯſiliū impendit. Auctoritate ꝓpria dictū ē
quo ad eū qui nō hꝫ ius mouendi vel in-
dicēdi bellū. ſi aūt ille qui hꝫ ius vel alius
iuſſu eius hoc faceret: incēdiari⁹ ſm Ray.
iudicādus nō eēt: dūmō iuſtū bellū h̄ret.
Itē expone manſum. i. mancriū. ſ. alienuʒ

ſm roð. ⁊ gof. ſi. n. aliquis ꝓpriā domū vl̄
ſegetē incēderet: lꝫ peccaret abutēdo re ſua
nō tn̄ teneret̄ pena incēdiarij: niſi dolo ma
lo hoc faceret. ſ. vt ſimul bona aliena incē
deret. ¶ Dubitat̄ aūt hic vtꝝ incēdiarij nō
tm̄ eccleſiaꝝ ſ etiā aliaꝝ reꝝ ſint ipo facto
excōicati. R̄° ſm magros incēdiarij eccle
ſiarū qui. ſ. eccleſiaʒ vel locū religioſū vel
cimiteriū vel ea que infra ſpaciū p̄uilegia-
tū ꝯtinēt̄ ſicut legit̄. 17. q. 4. ſicut antiqt⁹.
incēderint vel effregerint: ipo iure ſunt ex-
cōicati. e x̄. c. tua. Incēdiarij aūt aliaꝝ reꝝ
ſꝫ ala. nō ſunt excōicati: ſ excōicādi. Nec
obſtat illud. 17. q. 4. omnes. ibi. n. Lucius
papa excōicauit incendiarios tpis ſui ſm
Gof. q. d. eo. ſ. lucio mortuo canon ceſſa-
uit. nec vltra ſuū tp̄s extendebant̄. ar. ad h̄
. ff. de penis. l. fi. ⁊ . 23. q. vlti. peſſimā. ⁊ . 12. q.
2. indigne. ⁊ . 17. q. 4. quiſquis. ſm vo. Io.
oēs ſunt excōicati ex quo ſunt publicati.
Cōſuetudo aūt approbata reddit eos ex-
cōicatos ipo iure: lꝫ nō ſint excōicati denū
ciati: ſiue in eccleſiis ſiue in villis incēdiū
ꝯmiſerint dolo malo. quā dicas ſeruandā
cū ſit le. iterpres optima. Si tn̄ cōſuetudo
nō apparet. de iure ſtricto ſentias cum ala.
Hec hoſti. in ſū. ti. de incēdiariis. Cum ala.
ſentiūt etiā ber. e x̄. c. cū tua. ⁊ gar. 6. c. qui-
cunq̧ p eo. in glo. vlti. Ray. vo dicit ꝙ oēs
incēdiarij ſunt excōicati in theothonia rōe
cōſuetudinis quā papa ſcit ⁊ tolerat. Sꝫ
nūquid cōſuetudo ſine ſnia vel cōſtitutōe
pōt facere ꝙ aliqs ſit vē excōicat⁹. R̄ndꝫ
roð. ꝙ nō ſine ſnia vel cōſtitutōe tacita vl̄
expreſſa. ſ intelligēdū ē ex quo papa ⁊ p̄la
ti tales reputāt excōicatos: cōſtitutionem
ſup hoc editā eē. ⁊ ita lata ē cōſtitutio ſiue
ſnia vā vel p̄ſumpta. Hec roð. Sꝫ ego nō
credo ꝙ ſola cōſuetudo ſine ſnia vel cōſti
tutōe exp̄ſſa poſſit aliquē ſnia excōicatio
nis inodare: cū poti⁹ ex ignorātia iuris q̄
ex rōne ꝓcedat. ar. de pe. di. i. §. pene. Non
ſolū aūt incēdiarij. i. q igne apponūt: ſ etiā
qui mandant ⁊ dant cōſiliū auxiliū ⁊ cō
ſenſuʒ excōicari debēt vſq̧ ad ſatiſfactōeʒ
23. q. vlti. ſiquis mēbroꝝ. ⁊ . c. peſſimā. hec
ray. Nec excuſat met⁹ aūt coactio quecūq̧
cōditōalis quin incidat in canonē qui in
cendit ſacratū locū. ⁊ qn ſit excōicandus:
qui incēdit p̄uatū. tn̄ quo ad peccatū mor
tale excuſat a tanto: ſ nō a toto. hec roð.
Itē dubitat̄ de violatorib⁹ vtrū violato-
res nō tm̄ eccleſie: ſ etiā emunitatis eccle
ſiaſtice ſint ipo iure excōicati. R̄° nō ē idē

violare eccleſiā ⁊ emunitatē eccleſie. quia
eccleſiā violare eſt ipſam frangere vel incē
dere. violare vero imunitatē eccleſie ē facē
ↄtra libertatē eccleſie. violans eccleſiā nō
tm̄ voluntate ſ₃ ope: vt dictū ē excōicatōe₃
incurrit ipō iure cōi. violans aūt imunita
tē eccleſie nō eſt excōicatus ipō iure cōi: ſ₃
poſt monitionē ſufficiētē ſi emendare ↄtem
pſerit eſt excōicandus. 17. q. 4. nullus. ⁊ c.
ſiquis deinceps. vnde extrahētes hominē
violēter de eccleſia ad quā pro refugio cō-
fugerat: nō ſunt excōicati a iure cōi. credo
tamē ꝙ in regno francie ſunt excōicati per
ↄciliū bituricenſe. Hec Inno. S₃ quis ē
effractor eccleſie iudicandus. R° ille qui
dolo malo aut p iniuriā violēter parietē₃
foderit: aut ſuffoderit: aut vitream: aut fer
raturā: aut hoſtia firmata: aut cardines:
aut vectes q̄ tenent hoſtia firmata: aut
tectū eccleſie. Hec rod. ¶ Sed nūqd effra
ctor occultus eccleſie erit excōicatus ipō
iure. videt ꝙ nō. quia decretalis e. x. c. con
queſti. non videt loqui niſi de illis qui pu
blice frangunt eccleſias. ꝓbabiliter tn̄ dici
pōt in fauorē eccleſie ꝙ talis incidit in ca
nonē ſicut publicus effractor ſm rod. Ex
pdictis patet ꝙ ſi predones aīo frangendi
eccleſiā veniant: non tn̄ frangant: q₂ eam
apertam ⁊ nullū reſiſtentē inuenerūt: q₂ ꝓpter
timorē eoꝝ inde effugerunt: in canonē nō
incidūt: l₃ intrent ⁊ aliquid inde aſportent
vim inferre parati: ſiqui reſiſterent. H rod.
Dubitat poſtea de ſacrilegis vtrū ſint ex
cōicati. R° vt dicit. 17. q. 4. ſiquis. Sacrile
giū ↄmittit auferendo ſacrū de ſacro. vel
ſacrū de nō ſacro. vel nō ſacrū de ſacro. Et
quocunq₃ iſtoꝝ modoꝝ quis ↄmittat ſa-
crilegiū nō incurrit excōicatōe₃ maiorem
ipō iure: niſi faciat hoc cū violatōe eccle
ſiue incendio. e. x. c. ↄqueſti. in glo. excōicā
di tamē ſunt tales ſi moniti ſatiſfacere ↄtē
pſerint. 17. q. 4. ſiquis domū₃ dei. ⁊. 12. q. 2.
indigne. videt tamen aliquib⁹ ꝓbabiliter
ꝙ ipō iure excōicationē minorē incurrāt
dicit enim in. c. palle. ſiquis domū₃ dei. ꝙ
donec in ↄuentu admonitus ſatiſfaciat le
gitime: ſciat ſe priuatū eē. vnde illud. c. 11.
q. 3. canonica. in quo violatores eccleſiaꝝ
excōicant: loquit de his qui eccleſias vio
lant cum effractione. Similr̄ illud. c. 17. q.
4. oēs eccleſie. vbi excōicāt oēs raptores
eccleſie ⁊ alienatores facultatū ei⁹: loquit
de raptorib⁹ reꝝ eccleſie violentiā eccleſie
inferendo. ſ. eccleſiā frangendo. Hec Ric.

Ex predictis p₃ ꝙ illi qui eccleſias offen
dunt vel bona ipaꝝ diripiūt aliter q̄ in-
cendendo vel violando etiā ope: nō ſunt
excōicati ipō iure: ſed ſunt excōicandi: lic₃
iudicent ſacrilegi ſm ricar. e. x. de fo. ↄpe. cō
queſtus. Patet etiam ex pdictis ꝙ deflo-
rans monialē bn̄dictā l₃ auferat rē ſacra₃
. ſ. v̄ginitatē de muliere ſacra: non incurrit
excōicationē ipō iure: niſi eā opprimat vio
lenter. ſi tn̄ eps in ↄſecrando ferat ſniam
excōicatōis in oēs qui cū talib⁹ carnaliter
ſe miſcebūt: poſt hoc carnaliter eā cogno-
ſcēs excōiatōe₃ incurrit. hec ricar. Sciēdū
vero ꝙ ray. ponit caſum de incendiariis p
ſe: ⁊ poſtea ponit caſum talē p ſe ſepatū a
dicto caſu. ſ. ꝙ excōicatus ē cū quis fran-
git eccleſiā vel intus ↄmittit aliquod mul
tū enorme peccatū: accipiēdo forte corpus
xp̄i de altari: vel cōicando retinendo i ore
ꝓpter ſortiarias: vel chriſma: vel altare: vl
crucē frangēdo: vel ſilē. e. x. c. ↄq̄ſti. ⁊. 17. q.
4. oēs eccleſie. ⁊. c. ſicut. Ex predictis ſup
in prima. q. pcedenti videt ꝙ qui accipit
talia ſine fractione eccleſie ſiue violatione
non ſit ipō facto excōicatus ſm ricar. Ho
ſti. etiam ⁊ Gof. dicūt tn̄ de incēdiariis ⁊
violatorib⁹ eccleſiaꝝ. nec faciūt mentionē
de his que ↄmittunt ibi. in. c. etiā illo ↄq̄
ſti. nō dicit aliquid de illis. 19⁹ caſus eſt
cū quis a paucioribꝰ q̄₃ duab⁹ partib⁹ car
dinaliū in papam electus electōi de ſe facte
ↄſentit ⁊ pro papa ſe gerit. ſi humilit abſti
nere noluerit. e. x. de elec. licet. §. preterea.
Quidam tn̄ nō admittūt hunc caſum vt
dicit ray. Ber. etiam dicit ſuper. d. c. ꝙ hec
aliqn̄ cardinales ſeruant: aliqn̄ nō. poſſūt
enim ſm hō. qn̄ volunt renūciare huic ↄſti
tutioni ⁊ ſtatuere ꝙ valeat electio a plib⁹
facta. ſm vero hoſti. nō poſſunt. quia hec
ↄſtitutio pro bono publico ē facta. Item
ſm hoſti. ibidē. ſi cardinales dent vnanimi
ter poteſtatē noīandi papam duobus vel
tribus: ⁊ ipſi noīatū ab illis recipiant: ele
ctio valet. Et idem dic ſi omnes ↄueniant
in H. ſ. ꝙ ille in quem plures cōſenſerint ha
beatur pro papa: quia talis conſenſū oiu₃
habet. Item ſi poſtea conſentiant in illu₃
qui geſſit ſe pro papa: cum non eēt a dua
bus partib⁹ electus non valet. quia ſi pnt
cōſentire in excōicatū; imo oēs ei cōſentiē
tes ⁊ adherentes incidūt in canonem: niſi
forte penituiſſet ⁊ abſolutus p illos cardi
nales qui ei nō adheſerant: eſſet. Ite₃ nō
oportet papam eligi a duabus partibus

cardinaliũ oium ſ trũ pñtium. niſi aliqui
cardinales abſentes eẽnt in loco vicino.
vnde ꝯmode vocari poſſent. Hec omnia
Hoſti.ſup.c.licet. 20ᵘ caſus ẽ ꝯ illũ qui
de tertia parte cardinaliũ ꝯſiſus nomẽ pa
pe ſibi vſurpauerit.necnõ ⁊ cõtra eos qui
eũ receperint.e x̄ de elec.licet.§.ſiquis aũt.
21ᵘ caſus ẽ ꝙ ſi illi quos aſtringit ſtatu
tũ editũ ad cogẽdũ cardinales cito ꝓuidẽ
de papa:nõ ſeruẽt illud:ſunt excõicati ipo
iure. li. 6.de elec.vbi §.ꝙ ſi pmiſſa. 22ᵘ
caſus ẽ ꝙ ſiquis cardinalibꝰ incluſis pro
electõe pape vel alicui coꝝ ſcripturam vel
nunciũ mittit:aut loquit̃ ſecrete cũ aliquo
eoꝝ eſt excõicatꝰ ipo iure vt pꝫ ibidem.§.
nulli. 23ᵘcaſus ẽ cũ quis per ſe vel p aliũ
falſificat lr̃as pape cũ fautoribꝰ ⁊ defenſo
ribꝰ ſuis. 24ᵘ caſus ẽ cũ quis ſcient̃ vti
tur lr̃is aplicis etiã ab alio falſatis. Et hi
duo caſus ꝓbantur e x̄ de crimine falſi.ad
falſarioꝝ.dicit̃ etiam.e.c.dura. ꝙ ſiqs lit
teras falſas ſe habere cognoſcat eas infra
20.dies deſtruat:aut reſignet ſi penã excõi
catõis euadere velit.Et h̃ ſm hoſti.ibidẽ i
gl. itelligit̃ qñ lr̃e falſe aliq̃ caſu ad aliquẽ
puenerit:reſignet ſ.tali qui poſſet pdeſſe:ſi
obeſſe.vt dicit ibi glo. ꝙ autẽ dicit ſi penã
excõicatõis euadere velit:intelligit̃ de ſen
tẽtia dioceſani:ſi ſup hoc ſit lata. vt dicit
ibidem glo.quia etiã ibi pcipit̃ vt feratur
aliã tñ ſniam canonis incurrit.vt dicit̃ in
.c.ad falſarioꝝ. ¶ Quid ſi aliquis ſimplex
vtat̃ talibꝰ lr̃is ignoranter. Rndet glo.her.
⁊ hoſti.ſup.c.dura.ꝙ nõ excuſat̃. quia p
alios hec iquirere dꝫ.ar.37.di.§.ſi. Quid
ſi falſitas ita lateat ꝙ videri nõ poſſit:eti
am a perito. Rndet ibidẽ gl.ꝙ ſi diligẽtiã
quã potuit p ſe ⁊ p alios habuit nõ tenet̃
alʼnõ excuſat̃.e x̄ de homici. iohes.⁊ .c.ſi.
Notat etiã hoſti.in ſũ.ti.de crimine falſi.ꝙ
hodie pceptũ ẽ ꝙ in lr̃is dñi pape nec i p
uo nec in magno audeat quis apponere
manũ: etiã lr̃am vnicã vel punctũ vnicũꝫ
corrigẽdo preter officiales quibꝰ hoc ẽ cõ
miſſum.aliter manũ apponens ex canone
lato in curia ẽ ipo facto excõicatꝰ. nec põt
p aliquẽ citra ſedẽ apoſtolicã abſolui. ⁊ idẽ
vult gof. Querit̃ aũt hic vtrũ impetrãs
lr̃as dñi pape tacita vitate vlʼſuggeſta fal
ſitate ſit excõicatꝰ ipo iure. Rᵒ ꝙ nõ ſiue
hoc faciat impetrans ſciẽter: ſiue ignorãt̃:
etiã ſi talis vitas taceat̃: vel talis falſitas
ſuggerat̃.qua vitate manifeſtata:vel qua
falſitate nõ ſuggeſta papa lr̃as illas non

ꝯcederet.vnde e x̄ de reſcrip. ſup lr̃is ha
bet̃ ꝙ lr̃e ſic impetrate p maliciã vel frau
dẽ indiſtincte nõ valẽt. nõ tamẽ dicit̃ ibi
ꝙ ſic ipetrans excõicationẽ incurrat. Nõ
eſt etiam excõicatus ille qui vtit̃ litteris
apoſtolicis ſub alio noie impetratis. ⁊ lꝫ tã
illi ꝙ̃ iſti ſint digni magna pena ⁊ ꝯfuſiõe
nõ oportuit tamẽ ius ꝯdere quo tales ipo
facto excõicationẽ incurrerẽt:q: talʼfraus
a parte aduerſa vel iudice ꝯ vtentes facili
ter ⁊ certitudinaliter ꝓbari põt.puta ſi ta
lis lr̃a ſit impetrata ſb̃ noie petri clerici vel
orphani vel cruci ſignati.⁊ nõ ſit ita: faci
liter ⁊ certitudinaliter excipi põt ꝯ vtentẽ
talibꝰ lr̃is:oñdendo ꝙ nõ ẽ clericus vel or
phanꝰ vlʼcruce ſignatꝰ. Nec obſtat ꝙ e x̄
de crimine falſi.ad falſarioꝝ. excõicatio
fert̃ i falſarios.q: fert̃ ſup falſarios q lr̃as
pape falſificant aliquo modoꝝ expreſſoꝝ
e.c.licet.ad regimẽ vel aliquo mõ ſimili vlʼ
equiualẽti alicui illoꝝ modoꝝ. Nota etiã
ꝙ.25.q.2.dictũ.dicit̃ falſariꝰ qui litteras
impetrat falſa ſuggeſtione vel falſis pcibꝰ.
q: lꝫ ſit falſarius extẽdẽdo nomẽ falſarij:
nõ tñ e falſariꝰ lr̃arũ dñi pape.q: vas lr̃as
impetrat:lꝫ falſa ſuggeſtione.Hec ricar. ¶
Querit̃ poſtea vtrũ ſi inueniẽs lr̃am pape
cuiꝰ efficacia iã expirauit. puta q: fuit da
ta ad tps quod iã tranſiuit:ludo:nõ itenti
one vtendi lr̃am aliquã in ea male forma
tã reformet vel punctũ faciat:vel quolibet
alio mõ aliquid in ea imutet ſit excõicatꝰ
ipo iure. Rᵒ dicunt aliqui ꝙ nõ.q: illa ex
cõicatio nõ intelligit̃ niſi de lr̃is que pñt eẽ
vtiles alicui.pdicta aũt lr̃a quo ad omnẽ
hoiem inutilis eẽt. Sꝫ ꝯ.quia lꝫ illa lr̃a ſi
imutata facta ſit inutil; tñ p raſurã ſic imu
tari poſſꝫ vt vtilis apparẽt.vt ſi ibi ſcriptũ
eẽt poſt trienniũ:iã videret̃ vtilis.qñ añ erat
inutilis.cũ ergo quecũqꝫ imutatio ſiue pua
ſiue magna circa lr̃am pape que p muta
tionẽ põt apparere vtilior ꝙ̃ erat vel vti
lis cũ ante nõ eẽt:ſit ꝓhibita ſb̃ pena ex
cõicatõis iã late ſnie:videt̃ ꝙ imutãs ali
quid circa lr̃am ⁊ de qua ẽ queſtio ſit ex
cõicatꝰ ipo iure.Quod ꝯcedẽdũ videt̃. vt
enim pꝫ e x̄ de crimine falſi. licet. in glo.
Quicũqꝫ etiã rapit vel imutat reſcriptum
pape ẽ excõicatus ⁊ falſarius indiſtincte.
Nec obſtat illud de fide inſtru.ex lr̃is.vbi
dicit̃ de quibuſdã lr̃is quas pars aduerſa
falſitatis arguebat eo ꝙ in narratõe facti
abraſe erãt:q: ꝓpter illã raſurã falſe iudi
cari non pñt:ſicut habet̃ in.c.illo licet. in

glo.illa raſura facta fuit p cũ qui litteras
ſcripſit: ⁊ nõ p cũ qui vtebat' illis litteris.
De litteris tamẽ que per nullam raſuram
poſſent apparere vtiles. puta de littera cita
toria data a ducẽtis annis aliter indican/
dũ cẽt. q2 ſi tota raderet' ⁊ de nouo ſcribe
ret': nõ poſſet apparere vtilis ꝓpter bullaꝫ.
quia in creatione cuiuſlibet pape noui ali/
quid circa bullã mutat'. nomẽ enim eius
in bulla ponit'. Hec ricar. 25ꝰ caſus eſt
ↄtra eos qui vẽdũt vl' deferũt arma ferrũ
galeas vel lignamina galearũ naues vel
alias merces prohibitas ſaracenis. ⁊ hoc
omni tpe indiſtincte. vt notat hoſti. goſ. ⁊
ray. ⁊ qui regimẽ nauiũ piraticarũ vel ga
learũ ſuarũ exercent. vel aliquod aliud ſb
ſidiũ eis ipendũt p ſe vel p alios quocũqꝫ
mõ vel ingenio. ⁊ maxime tpe guerre in
diſpendiũ terre ſancte vel xpianoꝝ. Et no
mine armoꝝ intelligit' ſm ber. etiã fuſtes
⁊ lapides. ff. de v. ſig. armoꝝ appellatione.
Et tales abſolui nõ debent niſi totũ qd ex
tali ↄmercio peceperint ⁊ tantũdem de ſuo
miſerint in ſbſidiũ terre ſancte. ⁊ ſi nõ ſũt
ſoluendo alia pena puniãtur. ⁊ oẽs res ta
lium poſſunt licite occupari a pncipibꝰ ca/
tholicis ⁊ ↄſulibꝰ ciuitatũ. ⁊ ipſi ſi capti fu
erint in hoc ſerui capientiũ fieri. vt ex̄ de
iudeis. ita quorundã. ⁊. c. ad deliberãdaꝫ.
.c. ſignificauit. Et dicit hoſti. in ſum. de iu/
deis ⁊ ſarra. ꝙ videt' ꝙ tpe treuge xpiani
cũ ↄmercio adire poſſint alexandriã: dum
mõ caueant a mercibus ꝓhibitis. vt pꝫ in
.c. ſignificauit. q2 licet in alexandriam ire
vt pro recuperãdis ↄciuibꝰ ſuis: dũmodo
illi qui ꝓpter hoc illuc vadunt nihil in ſuis
mercibꝰ vel alio mõ ſecũ illuc deferant vñ
poſſit ſarracenis ꝑter redemptionẽ aliqd
ↄmodũ vel ſbſidiũ ꝓuenire. quod etiam
primo debent coram epo iurare. vt hec oĩa
probãtur in. c. ſignificauit. ¶ Sed quid ſi
nõ poſſint captiuos redimere niſi porrent
eis arma vel ferrum. nunquid hoc facere
poſſunt ſine excõicatiõe. Rndet Ber. ſup
dcõ. c. ꝙ non credit ꝙ hoc poſſint niſi pri
mo requirat' auctoritas pape: ne fraudis
aliquid fiat. 26ꝰ caſus contra illos ma
giſtros vl' ſcholares qui tractãt cũ aliquo
bononienſi ciue de ipſius hoſpitio ↄducẽ/
do in inquilini ſcholaris preiudiciũ: ſeu eo
irrequiſito. vel niſi tps ↄductõis ſit elapſũ
ex̄ de loca. ⁊ ↄduc. c. i. Hec pena vt dicitur
ibidem in glo. ſm Laur. extendit' ad oẽs
qui ſunt ibi gratia ſcholariũ: meretricibus

exceptis. Secũdũ vero hoſti. in ſum. ti. de
loca. extendit' ad omnes qui ſunt de iuriſ/
dictõe dñi pape. ſ. clericos. ſecus eſt de aliis
Et in glo. ſup. d. c. dicit idem Hoſti. ꝙ hec
ↄſtitutio eſt generalis. Secũdũ vo Inno.
ibidẽ. hec ↄſtitutio eſt localis: nec ↄphẽdit
niſi ſcholares vel qui priuilegio ſcholariuꝫ
gaudent: vt ſcriptores ⁊ ↄſimiles. Scdm
autem Ber. nõ extenditur ad ſcriptores
vxoratos: lꝫ ſint ibi ꝓpter ſcholares. quia
eadem rõne extenderetur ad cartarios ⁊
cartarũ raſores. vnde ſm eum ſoli magri
⁊ ſcholares ꝓhibẽtur ibi cõducere hoſpi
tia alioꝝ ſcholariũ. ſed alii non ꝓhibentur
conducere hoſpitia ſcholariũ. Secũdum
etiam hoſti. ex̄ de loca. c. i. hac ↄſtitutione
ligantur etiam ciues locantes: q2 cõicant
in crimine ↄductoribꝰ. ex̄. c. ſi concubine.
27ꝰ caſus eſt cõtra quoſcũqꝫ religioſos
profeſſos leges vel phyſicam audientes.
ex̄ ne cle. vel mona. nõ magnopere. ⁊. c. ſu/
per ſpecula. 28ꝰ caſus eſt. ꝙ nullus quã/
cunqꝫ religionẽ: dũ tamẽ approbatã: vt di
cit Jo. an. tacite vel expreſſe ꝓfeſſus fue/
rit ad quenis ſtudia litterarũ: niſi ↄceſſa
ſibi prius licentia eundi ad ſtudiũ a ſuo ꝑ
lato cũ conſilio cõuẽtus ſui vel partis ma
ioris: ire pſumat. ſi aliter vadit ẽ excõicatꝰ
li. 6. ne cle. vel mona. vt periculoſa. 29ꝰ
caſus eſt contra archidiaconos. decanos.
plebanos. prepoſitos. cantores ⁊ alios cle
ricos pſonatꝰ habentes. necnõ ⁊ preſbres
leges vel phyſicaꝫ audiẽtes. Et iſte caſus
⁊ ſupradictus 27ꝰ intelligit': niſi infra duo
rum mẽſiũ ſpatiũ a ſtudio huiuſmodi du
xerint deſiſtendũ. vt in dicto. c. ſup ſpecula.
.§. vlti. Clerici autem perſonatꝰ habentes
ſunt primicerius ⁊ theſaurifari'. ex̄ de con
ceſſi. pre. c. noſtris. cancellariꝰ. ex̄ vt eccle.
beneficia. c. vnico. precẽtor ⁊ ſuccentor. ex̄
de excef. prela. iter dilectos. magiſter ſcho
larũ. ex̄ ne prela. quanto. cuſtos. ex̄ de offi.
cuſto. c. i. ⁊. 3. ſacriſta. ex̄ de offi. ſacri. c. i. ar
chipreſbr. ex̄ de offi. archipreſbri. c. i. 2. ⁊. 3.
Et idem intellige de aliis pſonatibꝰ q' ſm
diuerſas cõſuetudines habent' diuerſi in
eccleſiis diuerſis. Sed quid de his q hñt
bñficia quibus eſt cura animarũ ãnexa.
puta habẽt eccleſias prrochiales. Rꝰ nũc
eſt expſſum ꝙ ſtatutũ predictũ ad eos q
parrochiales eccleſias habent nõ extẽdit'
rõe huiuſmodi eccleſiarũ: niſi ille ſint ple/
banie ſb ſe capellas habentes: in quibꝰ cle
rici inſtituti non poſſunt inde ſine cauſa

rōnabili remoueri.li.6.ne cleri.vel mona.
ſtatuti.Si vero tales ſunt presbri extēdit
ad eos rōne presbratus: qꝛ dicit ibi. nec
nō ⁊ pſbros.Idem etiā eēt dicēdū ſi habe
rent diſpenſationē vel alio mō perſonatū
cū illis eccleſijs.tunc enim tenerēt ratione
perſonatus. Sed quid ſi plebania habe
ret vnicam capellaꝫ.Rndet Jo.an.ꝙ ple
banus eius tenet:quia cū dicit in decreta
li p̄dicta:plebanie habētes capellas:plura
litas capellaꝝ refert ad pluralitatē pleba/
niarū.ar.e.ti.de p̄uil.vt priuilegia.ꝙ auteꝫ
dicit ibi.niſi infra duoꝝ menſiū ſpaciū ⁊c
intelligē numerando a tpe publicatōis hu
iuſmodi ↄſtitutiōis.vt exponit glo. hoſti.
aūt dicit ſup.c.ſuper ſpecula. ꝙ regulares
ipo facto .ſ.quando incipiūt audire leges
vel phyſicam ſunt excōicati poſt duos mē
ſes:ſi non deſiſtāt: ⁊ poſſunt abſolui a ſuo
epō dioē.vel ſb quo ſtudent. Inno. vero
ibidē.⁊ gof. dicunt idem de ſecularibus ⁊
religioſis quo ad duos menſes.Item cuꝫ
religioſis qui veniunt contra p̄dictū ſtatu
tū ſolus papa diſpenſat:vt ad honores p/
moueant.vt in.c.nō magnope.⁊.c.ſuper
ſpecula. Item ſm Inno.⁊ hoſti.monachꝰ
qui audit vel legit hec in clauſtro nō icidit
in canones. ſi autē ex̄ clauſtrū: incidit.
30ꝰ caſus ē contra illos qui artem illaꝫ
mortiferaꝫ ⁊ odibilē baliſtarioꝝ ⁊ ſagitta
rioꝝ aduerſus xp̄ianos ⁊ catholicos exer
cent.e.ti.de ſagit.c.i.⁊ hoc intelligunt qdaꝫ
vt ber.⁊ gof. quando bellū eſt iniuſtum.
hoſti.vero hoc intelligit vbi eſt bellū vo/
lūtariū ⁊ vbi ē bellū iudiciale. ſecus ē vbi
eſt bellū romanū:quod eſt inter fideles ⁊
infideles. Sed nunqd tales ſunt ipo iure
excōicati. Rꝰ quia multitudini parcendū
eſt ab initio di.50.vt ↄſtitueretur. ⁊ qꝛ nō
dicit hoc dictū.c.ſ3 tm̄ prohibet dictā artē
vt dictū ē ſb anathemate exerceri:vnde nō
eſt canon late ſentētie:ſ3 ferende. Et in hoc
ↄuenitunt hoſti.ber.gof.ray.⁊ Inno.e.ti.de
ſen.ex.c.i. 31ꝰ caſus ē cū quis participat
excōicato in crimine pro quo eſt excōica/
tus:impendendo ei ↄſiliū auxiliū vel fauo
rem.e.ti.c.nuper.in ter.⁊ glo.⁊.c. ſi ↄcubi/
ne.Et dicit glo.ibidē ꝙ hoc eſt verū quan
do ille non erat alr̄ facturus.e.ti.de homici.
ſicut.§.qui vero.Quidam tamen hoc itel
ligunt tm̄ de excōicatis nominatiꝫ ⁊ noīe
ꝓprio expreſſo: non de illis qui ſunt excō/
municati in generali a iudice vel a iure.
Credit tamē rod. ꝙ idē iuris ſit in vtroqꝫ

caſu.Similiter cōicans excōicato cuꝫ fau
toribus ſuis eſt excōicatus.e.ti.c.ꝙ in du
bijs.⁊ di.93.numeratus.⁊ iſte caſus ↄiū
ctus cum p̄cedenti facit vnum ſm Jo.ſed
W.duran.facit eos duos. 32ꝰ caſus eſt
cōtra illos principes p̄latos ſeu quaſuis
alias pſonas eccleſiaſticas ſeu ſeculares:
qui quempiā xp̄ianoꝝ p aſſiſinos interfi
ci fecerunt vel etiam mandauerunt: q̄ꝫ q̄ꝫ
mors ex hoc forſitan non ſequeret. Nec
nō ⁊ contra illos qui dictos aſſiſinos re/
ceperunt vel defenderunt ſeu occultauerūt
tales enim hoīes non ſolum excōicatōis
⁊ depoſitōis ipo facto incurrunt ſentētias:
ſed ſunt etiam cum omnibꝰ bonis ſuis oī/
bus xp̄ianis expoſiti ⁊ perpetuo diffidati:
ita ꝙ ex quo de predictis vel aliquo ipoꝝ
probabilibꝰ ↄſtiterit documentis.ſ. ꝙ ali/
quod ſcelus tam execrabile ↄmiſerūt:nul
latenus alia excōicatōis vel depoſitionis
ſeu diffidationis aduerſus tales ſententia
requiratur: ſed ⁊ beneficia taliū per illos
ad quos pertinet collatio libere ↄferant.
li.6.de homi.ꝓ humani.ad fi. 33ꝰ caſus
eſt contra illos qui ſcienter ⁊ ſponte parti
cipant excōicato a papa in diuinis offi/
cijs.e.ti.c.ſignificauit.Et hunc rigorē indu
cit magnitudo vocis ſententie iudicis:ſcꝫ
pape:⁊ excellentia illoꝝ in quibꝰ cōicant
.ſ.diuinoꝝ officioꝝ. Et hoc intelligendū
eſt tam de his que intra eccleſiam dicunt
q̄ꝫ e.ti.ſ.de hoīs canonicis ſm hoſti.⁊ gof.
Et ꝙ dicit ſponte nō intelligas excludi vim
ↄditōalē:ſ3 abſoluta tm̄.e.ti.de his q̄ vi.me.
cauſa ve fiunt.c.ſacris. ſm hoſti.⁊ gof. Et
cū hec ↄſtitutio penalis ſit nō ē extēdēda
ſm gof.de pe.di.i.§.pene.imo dic ſm hoſti.
ꝙ cū hec cōſtitutio non ſit penalis ſ3 medi
cinalis:ſ3 tm̄ ſpālis:nō ē ad alios extēdēda
inſti.de iure nāli gen.⁊ ciui.§.plane. ⁊ e.ti.
de elec.licet.⁊.c. vlti. ¶Quid ergo ſiquis
pticipat in diuinis officijs cū excōicatis a
canonibꝰ ſupradictis.nūquid eandē ſniaꝫ
incurrit. Rꝰ nō puto:qꝛ mitius agit cum
lege q̄ꝫ cū miniſtro legis.ff.de arbi. celſus.
ſm hoſti. Quidam tm̄ dicunt ↄtriuꝫ.ſ. ꝙ ta
lis qui participat cū excōicatis a papa in
diuinis officijs excōicationē maiorē non
incurrit.Et cum his ſentit ber.⁊ Inno.ſup
o.c.ſignificauit.dicentes ibi.ꝙ hoc debet
intelligi quantū ad priuationē ſacramētoꝝ
vel forte quia illi de quibus dicit ibi in.c.
illo erant excōicati cum omnibꝰ pticipan/
tibꝰ cū eis.vel forte qꝛ illi participauerūt

illis excõicatis in eodẽ crimine:iõ eadem ſentẽtia cũ illis fuerunt ligati:⁊ remitti de/ buerunt ad excõicatorẽ ſuum abſoluendi Opi.pma eſt hoſti.⁊ ꝓbabilior videt̃ ſm Ricar.q꞉ ↄuenit magis cũ tex. 34ꝰ ca/ ſus eſt cõtra illos qui romanos aut alios xp̃ianos ꝓ negociatõe vel pro alijs hone ſtis cauſis nauigantes cape:aut rebꝰ ſuis ſpoliare p̄ſumunt:aut naufragiũ paſſos ſpoliant rebꝰ ſuis:niſi moniti ſatiſfaciant. vt ex̃ de rap.excõicatõi. vnde ip̃o iure ſũt excõicati ſi poſt ↄpetentẽ admonitionẽ vl' poſtq̃ꝫ fuerint in mora non reſtituant: cũ reſtituere poſſint.vt dicit glo. ber.⁊ hoſti. Sꝫ glo.Inno.dicit ꝙ eſt canon ſententie ferende.Et addit Hoſti.in glo.ꝙ qui mer catores ſiue peregrinos non nauigantes:ſꝫ al'itinerantes depredat̃: non eſt excõicatꝰ ip̃o iure:ſed excõicandus. 24.q.3. ſiquis romipetas.⁊ c.paternarũ. Dicitur etiam ibidem.in fi. ꝙ pirate excõicant̃ ſolẽniter ab ore pape ter in anno. Dicit etiaꝫ ibidẽ ꝙ ſpoliãtes naufragantes incidunt in ca nonẽ:ſi non reſtituant infra tempus a iu/ dice p̄fixum. 35ꝰ caſus eſt contra illos qui innitunt̃ ordinatõibꝰ vel alienatõibꝰ a ſciſmaticis factis. ex̃ de ſciſ.c.1.ꝰ. vlti.

36ꝰ caſus eſt contra religioſos ꝓfeſſos tacite vel expreſſe non deferentes habitũ extra monaſteriũ qualẽ cẽnt intra mona/ ſteriũ geſtaturi: ſi morarent̃ ibidem. ſiue etiam ſue religionis habitũ temere dimit tentes in ſcholis vel alibi. ex̃ ne cleri. vel mona.Inno.4.grauis.⁊ li.6.c.vt periculo ſa. in qua continent̃ plura q̃ꝫ ↄtineant̃ in illa grauis. ⁊ ideo illa grauis.non ponitur in.6. Et dicit temere. quia ex iuſta cauſa timoris licet habitum transformare. ex̃ de vi.⁊ ho.de.clerici. ¶ Sed nunquid per.c. vt periculoſa.omnes apoſtate habitũ relin quentes ſunt excõicati. R͂. ꝙ non. quia loquitur tm̃ de religioſis manentibꝰ in re/ ligione mutantibꝰ habitũ ſuũ. 37ꝰ caſus eſt contra doctores ⁊ magiſtros q̃ p̄dcõs relicto ſuo habitu leges vel phyſicam au/ dientes docent: vel in ſcholis ſuis retinent vt patet in dicto.c.vt periculoſa. Idẽ cre/ do ſm Io.an.ſi habitũ non dimittunt: q̃a ꝑticipant in crimine. Quid ſi monachꝰ habens domum iuxta ſcholas exiſtẽs ibi audiat. R͂. ꝙ ꝓpter hoc non erit doctor ex cõicatus.non enim poteſt eum prohibere quin ſtet ibi. Quid ſi monachus nõ vult ſcholas exire. videtur ꝙ licite poſſit inde expelli.ar.ex̃.c.veniẽs.⁊ ſi non põt expelli exeat doctor.ar.ex̃.c.nup. Hec Io.an.

38ꝰ caſus eſt.ꝙ excõicati ſunt ip̃o iure noua thelonia peregrinis ⁊ mercatoribꝰ imponẽtes.24.q.3.ſiquis romipetas.Lra ibi ſic iacet.Siquis peregrinos ſanctoꝝ li mina viſitantes cape: vel etiam res quas ipſi ferunt ſpoliare: ⁊ negociatores nouis theloniorꝝ ⁊ pedagiorꝝ exactõibꝰ moleſta re tentauerit:donec ſatiſfecerit cõione care at xp̃iana. Noua thelonia vocat vel de no uo impoſita:vel de nouo augmẽtata.vide/ tur aũt potiꝰ ꝙ ille canon nõ ſit late ſniẽ:ſꝫ ferẽde:ſiquis attẽdat ad vba duoꝝ ſequẽ tiũ.c.in quibꝰ dicit̃.anathematis vinculo vel gladio feriat̃. 39ꝰ caſus ẽ ↄtra intẽ dentes ſortilegijs ⁊ diuinatõibꝰ cũ effectu 26.q.5.ſiquis ariolos.⁊ c.nõ oportet.tm̃ ſm quoſdã iſti canones nõ ſunt late ſniẽ: ſꝫ ferẽde:quod videt̃ ꝓbari poſſe per illud quod dicit̃.e.q.ſortes.⁊ c.ſiquis clericus. ⁊ maxime augurijs: in quo dicit̃. Talem p̄cipimꝰ a ↄuentu eccleſie ſepandũ. 40ꝰ caſus eſt.ratũ habẽs ꝙ aliquis noĩe ſuo ĩ clericũ vel pſonã religioſam religionis ap probate manus iniecerit violentas:q̃uis factũ fuerit ip̃o neſciẽte: nec tunc volente: quia ĩ malefactis ratihabitio retrotrahit̃ ⁊ mandato ↄparat̃.ex̃ de reſti.ſpo.cũ ad ſedẽ.⁊ de ſimo.ſicut tuis.in tex. ⁊ gl. ⁊ nũc iſte caſus eſt exp̃ſſus li.6.co.cũ quis.⁊ ſꝫ Io.an.ibidem. erit tũc excõicatus ex quo ratũ habuit:non ex quo percuſſit.quia rati habitio ſatis trahit̃ ad tp̃s anterius cum ex facto interiori ligatur. de hoc infra ti.5. ar.2.circa mediũ. 41ꝰ caſus eſt. ꝙ illi q̃ pedagia ab eccleſijs aut pſonis eccleſiaſti cis pro ipſis perſonis aut rebꝰ ſuis ꝓpriis quas nõ cauſa negociatiõis deferunt vel deferri faciunt: vel tranſmittũt: exigũt vel extorquent per ſe vel per aliũ ſuo noĩe vel alieno: vel eas ad huiuſmodi ſoluẽda co/ gunt:ſi ſit perſona ſingularis talia faciens: cuiuſcũq; ſit ↄditõis dignitatis aut ſtatꝰ: etiam ep̃s excõicatõis ſniam incurrit.ſi aũt collegiũ vel vniuerſitas ciuitatis caſtri vl' loci alterius cuiuſcũq;:interdicti ſniaꝫ ip̃o facto incurrũt.Et intelligit h̃ Io.an.etiam de vniuerſitate vl' collegio eccleſiaſtico.nec ab excõicatõe huiuſmodi abſolutiõeꝫ:vel interdicti relaxatiõeꝫ obtinere pñt: donec exacta reſtituerint plene: ⁊ ↄpetẽter ſatiſfe/

cerint de tranſgreſſione.li.6.de cenſi.q̃uis.
al'q̃q̃.§.qui vo. 42us caſus ẽ.quicunq̃
prelati eccleſie vel pſone religioſe vel ſecu
lares:cuiuſcuq̃ ordinis ꝯditõis vel ſtat9
collectas vl'tallias:decimã vel vndecimã
vel aliã quãtitatẽ qualibet paruã ſuoꝝ ec
cleſiaſticoꝝ ꝓuẽtuũ vel bonoꝝ laycis ſol
uerint vel ꝓmiſerint:vel ſe ſoluturos ꝯceſſe
rint:ſb quocũq̃ etiam noie modo vel colo
re queſito ſine licẽtia ſedis apoſtolice.nec
nõ ⁊ dñi tꝑales rectores ⁊ officiales q̃cũ-
q̃ noie cẽſeãtur:quorũcũq̃ locoꝝ:⁊ quili
bet alius cuiuſcũq̃ ꝑeminẽtie ꝯditõis vel
ſtatus qui talia impoſuerint exegerint vel
receperint: aut apud ſacras edes depoſita
eccleſiarũ vel eccleſiaſticarũ pſonarũ arre
ſtauerint ſaiſiuerint occupauerint: vel ſic
fieri mandauerint:aut occupata ſaiſita vl'
arreſtata acceperint.necnõ oẽs qui p̃dcis
vel ſimilib9 dederint ꝯſiliũ auxiliũ vel fa-
uorẽ publice vel occulte:ſũt excõicati.vni
uerſitates vo in predictis culpabiles ſũt
iterdicte.li.6.de emu.ec.clerici.§.nos igit'.
Item ſupradicti prelati ec. et ſi ſupradcã
ſoluerint ꝑtextu alicuius obligatõis ꝓmiſ
ſionis ꝯceſſiõis facte ante dictã ꝯſtitutõꝫ
vel eius noticiã: ⁊ ſupradicti ſeculares ſi
ea receperint quoquo mõ ſunt excõicati
ipo facto.vt dicit' ibidẽ. nec aliquis abſol
ui põt ſine auctoritate ⁊ licẽtia pape: niſi i
articulo mortis.vt ibidẽ. Iſte caſus ẽ ho-
die penit9 reuocat9 p.c.nouũ Clemẽtis qn
ti de imu.ec.qm̃. ſ3 ſtatur antiquis iuribus
ſup hoc editis que ponũtur.c.caſib9. io. ⁊
.ii. vſq̃ ad caſum.iz. 43us caſus ẽ. dñi tẽ
porales ſuis ſb̃ditis interdicẽtes ne p̃latis
aut clericis ſeu pſonis eccleſiaſticis aliqd
vẽdãt:aut ab eis emãt:nec ipſis molãt:pa
nem coquãt:aut alia obſequia exhibeant
ſunt excõicati:cum talia derogent eccleſiaſti
ce libertati.li.6.de emu.ec. eos qui. 44us
caſus eſt.ille qui impetratores litterarum
ſedis apoſtolice vel alios ad foꝝ eccleſie
recurrẽtes ſuper cauſis de iure vel antiqua
ꝯſuetudine ad illud pertinentib9 p ſe vel p
aliũ ad deſiſtẽduꝫ:vel in foro ſeculari de q̃-
ſtionib9 huiuſmodi litigãdũ p ipoꝝ iudici
um eccleſiaſticoꝝ vel impetrãtiũ aut litigã
tium ſine litigare volẽtiũ:aut ꝓpinquorũꝫ
ipoꝝ ſiue rerum illoꝝ:aut etiam eccleſiaꝝ
ſuarũ captionẽ: modiſue aliis quibuſcũq̃
cogit:vel cogi ꝓcurat.vel p ſe vel p alios
impedit quomin9 coram iudicib9 eccleſia-
ſticis delegatis vel ordinariis querulãtes
de cauſis ſupradictis poſſint iuſticiam ob-
tinere. necnõ ⁊ qui ad faciẽdũ p̃dicta dat
ꝯſiliũ auxilium vel fauorẽ eſt excõicatus:
nec abſolui poteſt niſi tam iudici cui9 cogni
tio fuerit impedita vel iuriſdictio vſurpa-
ta:q̃3 parti que i iuris ſui ꝓſecutiõe fuerit
turbata:de iniuriis damnis ⁊ itereſſe pri9
per eum fuerit itegre ſatiſfactũ.li.6.de imu.
ec.qm̃. poterit tamẽ ab ordinario poſt pre
dictam ſatiſfactõem abſolui:quia papa ñ
reſeruat ſibi.ex̃.e.nuper. Hic nota caſum
i quo capiẽs aut percutiẽs laycũ eſt excõ-
municat9. Ali9 etiam caſus ponit' ifra.eo.
i caſu.48. 45us caſus eſt. ꝙ quecũq̃ per-
ſona layca diſputãs de fide catholica pu-
blice vel priuate excõicatõis vĩculo ĩno-
detur.li.6.de hereti.quecũq̃. rñſo.z. tamẽ
eſt canon ſnĩe nõ late ſed ferẽde. vt etiam
dicit Io.an.quia ſi voluiſſet ꝙ fuiſſet la
te ſnĩe:dixiſſet ſit ĩnodat9 ipſo: vel ſimilia
46us caſus eſt ꝙ ñ poſſunt mulieres au-
ctoritate litterarũ ſedis apoſtolice vel lega
toꝝ ei9 vel alia quacũq̃ ad iudiciũ pſona
liter euocari: vel trahi inite cauſa ferẽdi te
ſtimoniũ vel qualibet alia que ĩ iure ñ exp-
mitur. ſed cum neceſſariũ fuerit teſtimoni
um earum:quia.ſ.ñ ſũt alii qui veritatem
ſciãt: vel ita bñ ſciãt.i4.q.z.q̃q̃.iudex ad
expẽſas partis ꝓducẽtis ipas notariũ aut
pſonã aliã idoneã mittat ad eas:corã qua
iurent. ⁊ ibi erit etiam votum ⁊ citabitur
pars aduerſa:vt eat videre eas iurare. vt
ex̃ de teſti.c z. Ul' ſi forte talis caſus occur
reret in quo iure ꝓhibẽte. vt in criminali
cauſa criminaliter intẽtata. vt in auc.de te
ſti.§.⁊ qm̃.⁊.§.hec omnia. receptio teſtiũ
alteri ꝯmitti nõ poſſet;iudex perſonalr ac
cedat ad illas. aut etiam mittat ad eas:ſi
ſit talis perſone iudicãtis conditio p quã
illud fieri non debeat vel non poſſit: puiſo
ꝙ caſus predictus.ſ. vt iudex perſonaliter
vadat:non fingatur. vt ſi dominã aliquã
in teſtem nominari fecerit: vt eam videret
alioquin huiuſmodi fictor vel fraudator
excõmunicationem ipſo facto incurreret
Femine autem religioſe que ſub clauſura
degunt trahi non debent ad iudicium ex̃
ſuam clauſuram:etiam ipſis volentibus.
ſi ſec9 fiat ẽ irritũ ipo iure.li.6. de iudi. mu
lieres.in tex.⁊ glo. Io.an. In qua etiã not'
ꝙ p̃dcã decretalis itelligit' de lr̃is gñalib9 q
b9cã ꝯmittit'. ſec9 ũi ẽ ſi in lr̃is ſpecialiter

expſſum eẽt ꝙ mulier trahi poſſet ad h.6.
de iudicijs.lī. 47ꝰ caſus ē ꝙ extorquē
tes per vim vel per metũ reuocationes vl̄
abſolutiones excõicationis ſuſpenſionis
interdicti:que tamẽ reuocatões vel abſo-
lutiones irrite ſunt ipo iure.li.6. de his q̄
vi metus ve cauſa fiunt.abſolutionis. Nõ
ſm gar.ibidem.quia ibi fit differentia inꝭ
reuocationẽ ⁊ abſolutionẽ.quia reuocatio
referꝭ ad interdicta.abſolutio autẽ referri
poteſt ad omnia illa tria. Nota etiam ſm
Jo.an.cum loquaꝭ de ſuſpenſione indiſtin
cte:intelligiꝭ hec ſuſpenſio ſiue ab officio
ſiue a beneficio ſiue ab ingreſſu eccleſie.li.
6.de ſen.ex.is cui. Sed quid ſiquis metũ
intulit:tamen metum paſſus abſoluere no
luit. Rꝰ tunc non habet locũ pena huius
.c.quia dixit extorſerit. ⁊ verba ſunt intel
ligenda cum effectu.de pe.di.i.hec aũt vba
alꝭ tamẽ.p qualitate delicti puniendus eſt
iſferẽs metũ. Nõ etiã ꝙ q p metũ extorq̄t
abſolutionẽ cũ eẽt primo excõicatus inci-
dit in aliã excõicationẽ.Si etiã extorquet
p metũ amiſſiõis rerũ icidit i aliã excõica
tõez dicte decretalꝭ. eẋ de his q vi. abbas.
Si tñ extorquet p metũ vanum:de quo.ſ.
aliqs non deberet timere non incidit:quia
talis metus non appellaꝭ ꝓprie metus. ff.
e.l.metus.qui aũt extorquet per metũ in-
ſtũ incidit. Item qui ſic extorquet pro ſe
vel pro alio eſt excõicatus.⁊ ille etiaꝫ pro
quo ſic abſolutio impetraꝭ excõicatus eſt
ſi h fieri mandauit vel ratũ habuit.ar. eẋ
de elec.ſciant.⁊ eẋ.c.mulieres. Nec credo
iſtos euadere penam decretalis huius:licꝫ
abſolutionẽ poſtea ſponte ratam habeat.
quia ſtatim ab initio fuerũt ligati.abſolui
tamẽ p ſuum ordinarium poterunt:cũ hoc
papa ſibi nõ ſeruet. Hec gar.in glo.dicte
decretalis. 48ꝰ caſus eſt. ꝙ quicũqꝫ p ſe
vel per alios grauãt clericos vel quaſlibet
alias pſonas eccleſiaſticas ad quas i ali-
quibus eccleſijs vel monaſterijs:aut alijs
pijs locis electio ſpectat: vel ꝯſanguineos
eoꝝ etiã laycos.Et ſic nota ꝙ in hoc caſu
grauans laycũ excõicatus ē.ſimile ſuꝑ ca
ſu.44.⁊ infra caſu.50. aut ipas eccleſias:
monaſteria:ſeu loca cetera; vt hoſpitalia:
quocũqꝫ nomine cenſeanꝭ:beneficijs ſiue
alijs bonis ſuis ſpoliando: vel alꝭ iniuſte p-
ſequendo:.p eo ꝙ cũ pro quo erãt rogati
vel inducti eligere noluerunt.li.6. de elec.
ſciant. Sed nunquid pena huius decreta
lis locum habebit in patrono pſentante.

Rndet gar.ibidem. ꝙ ſic: ſi patronus ſit
clericus vel eccleſiaſtica perſona: quia h ē
fauorabile fauore eccleſiarũ quibꝰ ꝓpter
hoc melius ꝓuidebiꝭ.ideo merito extēdiꝭ
nõ tñ ad electores ſꝫ etiam ad pñtatores.
Si aũt patronus eẽt laycus: non haberet
locũ:cũ papa dicat clericos vel quaſqꝫ ali
as perſonas eccleſiaſticas. p quod daꝭ in
telligi a ꝯtrario ꝙ nõ loquiꝭ de laycis. Et
ſic extendiꝭ ad defenſionẽ clericoꝝ. ⁊ ſic
intelligiꝭ lex.ff.de li.⁊ po.cũ quidã. 49ꝰ
caſus eſt.ꝙ perſone concedẽtes:⁊ etiã pſo
ne quibꝰ conceſſe ſunt extendẽtes repreſa
lias ꝯtra perſonas eccleſiaſticas vel bona
eoꝝ:niſi infra menſem.ſ.a tpe cõceſſionis
vel extenſiõis extẽſiões vl ꝯceſſiões reuo
cauerit:ſi pſone ſingulares fuerit:ſñiaꝫ ex
cõicatõis. vniuerſitates vo incurrũt ſñiaꝫ
interdicti;quacunqꝫ ꝯtraria ꝯſuetudine ñ
obſtante.li.6.de iniurijs. ⁊ ſi pignoratões
¶ Quid ſi ille cui repreſalie ſunt conceſſe
clericũ illius ciuitatis contra quẽ ſunt cõ-
ceſſe pignorauit: erat clericus ille debitor
eius rõne cuius ꝯcedebanꝭ repreſalie.nũ
quid habet locum pena huius decretalis.
Rndet gar.ibidem ꝙ non.quia hec decre
talis dicit repreſalias in quibus alius p
alio pignoraꝭ.ſꝫ in queſtione poſita ibidẽ
pro ſeipo:non pro alio pignoraꝭ. Sꝫ nũ
quid eps concedere poteſt vt vnus clericꝰ
pro alio pignoreꝭ. Credit gar. ibidem ꝙ
non per iſtam decretalẽ vti generaliter ꝓhi
bentẽ. ¶ Quid ſi infra menſem eſt ꝓceſſũ
ad actum.ſ.quia perſona eccleſiaſtica fuit
pro alio pignorata. Rndet gar.ꝙ totũ eſt
infra menſem in ſtatũ priſtinũ reuocandũ
ar.li.6.c.quecunqꝫ.ꝟ.vel ſi ad bonoꝝ.
Sed qui intelliguntꝭ perſone eccleſiaſtice.
Rꝰ clerici.templarij.hoſpitalarij:⁊ cõuerſi
qui oẽs intelliguꝭ eccleſiaſtice pſone.i7.q.
4.qſqs.⁊ ſolẽniter penitẽtes. ii.q.i. aliud.
⁊ iz.q.i.duo ſunt.h gar. 50ꝰ caſus ē.qui
cunqꝫ .p eo ꝙ in reges ꝑncipes barones
nobiles balliuos vel quoſlꝫ eoꝝ miniſtros
aut quoſcũqꝫ alios excõicatõis ſuſpenſio
nis ſeu interdicti ſñia fuerit ꝓmulgata:li-
cẽtiã dederit alicui occidẽdi capiẽdi:ſiue
alꝭ in pſonis aut bonis ſuis vel ſuoꝝ gra-
uandi eos q tales ſñias ꝓtulerũt:ſiue quo
rũ occaſiõe ſunt ꝓlate: vel eaſdẽ ſñias.ſ.in
terdicti ⁊ ſuſpẽſionis obſuãtes: vel taliter
excõicatis cõicare nolẽtes: irreuocauerit
ipaꝫ licẽtiã re integra.i.iniuria non illata:
vel ſi occaſione ipiꝰ licentie proceſſũ ſit ad

captõez bonoꝝ: niſi ipa bona fuerit infra
octo dierū ſpaciū reſtituta: aut ſatiſfactio
pro ipſis impenſa li.6.c.quicunqꝫ pro co.
¶ Quid ſi eps faciat ꝯ canonē iſtū. R° ꝙ
ē excõicatus. qꝛ dicit quicūqꝫ. Nec obſtat
illud li.6.c. qꝛ periculoſum. qꝛ illud.c. non
eximit epos quo ad excõicationez: ſ quo
ad interdictū ⁊ ſuſpenſionē. Et ita intelligit
ipm hoſti. Hec gar. ⁊ ſuper. d.c.ſ.quicūqꝫ.
Quos intelligit noie ſuoꝝ. R° ſm Gar.
ibidē. intelligit familiares ſuos: in quos ſi
cogit' qs teſtificari. qꝛ ꝑ talib' põt iniuriā
proſequi: etiā ſi al' ſit inhabilis. e x̄ de teſti.
decetero. Qui v° ſunt illi q nõ cogunt' teſti
ficari habet' .4.q.3.lege iulia. 51° caſus ē
quicūqꝫ al'.i.licētia nulla habita ſuo motu
ꝯmittit aliqđ ꝓmiſſoꝝ.c.c.§.eadē quoqꝫ.
Et ſi ꝑmãſerint in eadē ſnīa ꝑ duos mēſes:
ex tūc abſolui nõ pñt niſi ꝑ ſedē apoſtolicā.
vt dicit' ibidē. in fi. 52° caſus eſt ꝙ vni-
uerſi ⁊ ſinguli qui regalia cuſtodiam ſiue
gardiā aduocatõis vel defenſiõis titulo ī
eccleſiis monaſterijs vel quibuſlibet alijs
pijs locis de nouo conãtes vſurpare bona
eccleſiarū monaſterioꝝ aut locoꝝ ipoꝝ
vacãtiū occupare ꝑſumūt: quãtecūqꝫ di-
gnitatis honore ꝑfulgeãt. li.6.d elec. gñali
Et intellige ꝑ vniuerſos ⁊ ſingulos ꝯphen
di etiā mulieres. qꝛ ſm canones maſculi-
nū ꝓlatū a canone crimina puniente femi
nas ꝯprehendit. qꝛ ita peccãt femine ſicut
maſculi. licz qñqꝫ minus puniãtur: vt hec
probãtur aperte. 17.q.4. ſiquis ſuadente.
Per vniuerſos aūt ⁊ ſingulos ꝯprehēdit
clericos ⁊ laycos: ſiue tãqꝫ perſone ſingula
res hoc faciant: ſiue qualitercūqꝫ. ita tñ
ꝙ ſi noie vniuerſitatis fiat: faciētes ⁊ con
ſentientes tm̄ ſunt excõicati. inocētes autē
nõ. qꝛ excõicatõis pena nõ dz quis teneri
niſi in culpa ſua: lz ſecus ſit de iterdicto. li.
6.c. romana. Per regalia v° intelligit col
lectā que fit occaſiõe regis vel imꝑatoris
vel tributū quod regi debetur: qui ſe forte
dicebat patronū. ii.q.2. ⁊ ſi tributū. Et ſic
exponit' ꝑ hoſti. e x̄. de iure pa. pſona. Uel
dic regalia. i. iura que ad imꝑatorē vel re-
gē ꝯſueuerunt ꝑtinere. vtpote vectigalia ſi
erant eccleſie ꝯceſſa. Cuſtodiā ⁊ cetera q̄
ſequunt' expone. i. iuſpatronatus quod ſm
diuerſas regiões vocabula ſortit' diuerſa
e x̄ de iurepa. qꝛ clerici. ⁊.c. pſona. ⁊ e x̄ de
ſta.mo. ſingulis. §.fi. ⁊.16.q.7. pie mentis.
⁊.c. frigentius. in quib' habētur noia que
ſequunt' hic. Alia pia loca expone vt iūt

hoſpitalia: quocūqꝫ noie cenſeant'. Sz
a quo tpe dicemus vſurpatū de nouo. R°
a.40. ãnis ⁊ citra. qꝛ min' tps ꝟindicare
non debet. e x̄ de preſcrip. de quarta. 16.q.3.
.§. quas actões. H dico etiā maxime ꝓpter
illud quod dicit' in. d.c. generali. ibi Uel
ex antiqua ꝯſuetudine. qꝛ antiqua cõſue
tudo ꝯſueuit dici maxima: cū nõ extat me
moria. vel que eſt ꝑſcripta. e x̄ de ꝑſcrip. vi
gilãti. ⁊ de ꝯſuetudine.c. vlt. Hec oia gar.
ſup. d.c. generali. 53° caſus ē. ꝙ clerici ec
cleſiaꝝ. monachi monaſterioꝝ: ⁊ pſone ce
tere locoꝝ eorūdē qui h fieri ꝓcurãt.c.c.
vbi prius. Clerici vero qui nõ opponunt
ſe talib' ſicut debēt nihil recipe debent de ꝓ
uentib' ipaꝝ eccleſiarū ſiue locoꝝ ꝑ tpe
quo ꝓmiſſa ꝑmiſerint ſine debita ꝯdictõe
vt pz ibidem. 54° caſus ē. ꝙ religioſi re
ligionū mēdicãtiū abolitarū deinceps ali-
quē ad ſuū ordinē recipientes: vel locum
ſiue domū de nouo acquirētes: vel loca ce
teraqꝫ bona acquiſita abſqꝫ licentia pape
alienãtes. 6. de religi. do. religionū diuerſi
tates. Sz quid ſi dom' eis leget'. Rndet
Jo. an. ꝙ eā poterunt recipere ⁊ vendere:
vt inde poſſint neceſſaria hr̄e. Sz quid
intelligit' per cetera bona. R° ſatis videt'
ꝙ imobilia ſola. qꝛ talia debent eē ſubiecta
qualia permittūt' predicata. e x̄ de fi. inſtru.
ad h. ⁊ ex quo eis ꝑmittit' in ordine rema
nere: ꝑmittunt' eis illa ſine quib' illi non
poſſunt vendere vt inde poſſint viuere.
In ꝯtrarium videt' ꝙ per cetera omnia ꝯpre
hendãtur. ff. de v. ſig. ceteroꝝ. Preterea ꝑ
loca intelligunt' imobilia. vt patet ibidem
ſi locus. ¶ Ad quid ergo ſequeret' ceteraqꝫ
bona: ſi per cetera ꝯprehendunt' imobilia
ſola. Hãc queſtionē dimittit inſolutā Jo.
an. ⁊ dicit ꝙ ſm eū. declaratio neceſſaria
fuiſſet. 55° caſus ē. collegiū vniuerſitas
vel ſingularis pſona: cuiuſcūqꝫ ſit digni-
tatis cõditionis aut ſtatus alienigenas ⁊
alios nõ oriundos de terris ipoꝝ publice
pecuniam fenebrem exercentes: aut exerce
re volentes: ad hoc domos in terris ſuis
cõducere: vel conductas habere: vel inha
bitare al' permittentes: niſi huiuſmodi vſu-
rarios omnes manifeſtos infra tres men
ſes expellant: nunqꝫ taliter admiſſuri de ce-
tero. 56° caſus eſt. illis. ſ. vſurarijs ma-
nifeſtis inde non oriundis ad fenus exer
cēdū domos locãtes: vel ſb alio quocūqꝫ
titulo ꝯcedētes. ita ꝙ ſi delinquētes ī vtroqꝫ
caſu ꝓdcõ fuerit pſone eccleſiaſtice maiores

vt epi vel ſuperiores coꝝ ſuſpenſionis. mi/
nores vero ſi fuerint pſone ſingulares: ex
cōīcatōis.ſi aūt fuerit collegium ſiue alia
vniuerſitas: interdicti ſniam ipo facto ſe
nouerint incurſuros:quā ſniam ſi p mēſe
aio ſuſtinuerint indurato:terre coꝝ q̄diu
in eis ibidē morant̄ extūc.i. elapſo menſe
ſunt interdicte.Si vō layci fuerint p ſuos
ordinarios ab huiuſmodi exceſſu:omni ꝓ
uilegio ceſſante:p cenſuram eccleſiaſticaꝫ
ↄpeſcant̄. Et hi duo caſus habent̄ li.6. de
vſur̄.vſurarū voraginē. Nota ad expoſiti
onē dicte decretalis ꝙ collegiū dicit̄ cum
ſimul habitāt:ſic dictū quia ſimul colligū
tur.ſic exponit̄.ff.ꝙ cuiuſcꝫ vniuerſitatis
.l.i.Uniuerſitas vō ē nomē magis genera
le:⁊ plura ↄpꝛehendit: vt vniuerſitas ma
giſtroꝝ ⁊ ſcholariū. Alienigenas. ⁊ ſic h̄
ↄſtitutio nō extendit̄ ad oriūdos de terris
Et dic alienigenas qui nō ſunt ciues nec
incole. Alios nō oriundos.i.ſi etiam ſunt
incole ad hoc vt fiat differētia inter alieni
genas ⁊ alios nō oriundos. Non tñ oriū
dis hoc licet:ſ3 quia de eis nō eſt tātū ſcan
dalū.ideo hec ↄſtitutio nō extēdit̄ ad eos
⁊ alie pene habent locū ↄ̄ eos. ex̄ de vſur̄.
quia in oib⁹. Fenebrē.i.vſurariā. Ad hoc
domos.i.ad exercēdū pecuniam fenebreꝫ
Uſurarios māifeſtos.i.notorios.vel euidē
tia facti:vt cū vſurarius tenet mēſam pa/
ratā ad pecuniam mutuandā cuilꝫ ſb̄ vſu
ris:ſicut mulier in ꝓſtibulo cuilꝫ patet.ar.
ex̄ de cohabi.cleri.⁊ mu.tua. Et in h̄ caſu
penam ipo iure patit̄ illius.c.quia i oibus
Uel notorios iuris vt cū ſunt p epm in ec
cleſia publicati. ſecus eſt ſi adhuc in eccle
ſia tolerent̄.ar.vbi ſupra.c.veſtra. Naꝫ ſi
ſint manifeſti tñ per famam nō tamen no
torij:non patiunt̄ hanc penam ipo iure añ
publicationē.ſic intelligit̄ illud ex̄ de vſu.
cum tu. Ad hanc aūt publicationē facien
daꝫ ſufficit ꝙ vocati ↄfiteant̄: vel p teſtes
ↄuincant̄. ſufficiunt etiā certa argumēta
cū fama.vt in.c.cum tu.⁊ ita vſurarij ma
feſti dicunt̄ vel euidentia facti: vel ſi ſunt
confeſſi:vel ↄuicti ⁊ publicati.⁊ ita notat
Hoſti.in ſū.ti.de vſur̄.Hec gar.ſup illud.c.
vſurarij. 57⁹ caſus eſt.layci qui hacten⁹
p vim vel p metuꝫ pſonas eccleſiaſticas
coegerunt ad ſupponendū vel ſb̄mittendū
eccleſias vel eccleſiaſtica bona imobilia:
ſiue iura ipaꝝ eccleſiarū ipis laycis: niſi
poſt admonitionē ↄpetētē remiſſa ſb̄miſſi
one ꝑmiſſa:quaꝫ p vim vel p metū exege
rāt:eccleſias ⁊ bona eccleſiaſtica eis ſb̄miſ
ſa taliter in ſua libertate dimittant.Et itel/
ligit̄ hic de illa ſb̄miſſione que fit recogno/
ſcendo ſiue ꝓfitendo bona illa tenere ab
alijs tanq̄ꝫ a ſupioribus. ſiue tāq̄ꝫ a patro
nis vel aduocatis: ipos patronos vel ad/
uocatos pꝑetuo vel ad tp̄s nō modicū ſta
tuendo. Prelati aūt hoc facientes ſine ſui
capituli conſenſu ⁊ apoſtolice ſedis ſpeciali
licentia ſunt p triēnium ſuſpenſi ab officio
⁊ adminiſtratione.⁊ p ↄſequēs a bñficio
ſm gar.ex̄ de pꝛebē.cū ſm. Clerici vero q
ſcientes hoc ēē preſumptū neglexerint illō
nunciare ſupiori ſimiliter p triēniū a pce
ptione beneficioꝝ illius eccleſie ſunt ſuſpē
ſi.li.6.de re.ec.non alie.hoc ↄſultiſſimo.Et
expone ſm Jo.an.ab officio.i. officij exe/
cutione ⁊ adminiſtratiōne tpaliū. Nota
etiam ꝙ p hoc ꝙ dicit ad tp̄s nō modicū.
poſſent ad tp̄s modicū in patronos ſue de
fenſores vocari.qꝛ nō ē ita periculū. Pōt
aūt tp̄s modicū dici infra.io.ānos ſ3 Jo.
an.vel ſm xp̄. naſo.⁊ gar. hoc diſcretioni
iudicis relinquat̄.vt ex̄ de offi.dele.de cāis
Expone etiā hoc qđ dicit̄ i ꝓncipio hacte
nus ſm eoſdē.i.poſt iſtā ↄſtitutionē infra
duos menſes a tempoꝛe publicatiōis.qđ
verum ēē credit Jo.an. niſi hoc ſciuerint
ꝓus.ar.ad hoc li.6.de ꝓben.cū ſingula.
58⁹ caſus ē.qui decetero pſonas eccleſi/
aſticas ad talia faciēda ↄpulerint. 59⁹
caſus ē.layci qui ex ↄ̄ctib⁹ iā dudū initis
vel poſterius ineundis licite.i.cū ↄſenſu ca
pituli ⁊ licentia ſedis apoſtolice ſpeciali ꝑ
ut dicit decretalis ſup ꝑmiſſis ſb̄miſſioni/
bus.vel occaſione ipoꝝ cōtractuū vltra
illud qđ ipſis laycis de natura cōtractuū
vel lege.i.pactōe appoſita ↄtractib⁹ illis p
mittitur: vſurpauerint:niſi moniti legitime
ab huiuſmodi vſurpatōe deſtiterint:reſtitu
endo etiā ea que taliter vſurpauerūt. vt i
.c.h̄ ↄſul. 60⁹ caſus ē.layci recipiētes in
romana curia lr̄as ab alio q̄ꝫ a papa vel
vicecācellario.ex̄ de crimine falſi.dura.in
gl.c. 61⁹ caſus ē.hi quos ad dirigendas
moniales in electōib⁹ abbatiſſe vel ꝓoriſſe
ↄtingit euocari:ſi nō caueāt ab his p que
iter eas ſup ipſis electōib⁹ diſcordia poſſit
oriri vel orta nutriri.li.6.de elec.indēnitati
bus.§.poſtremo. 62⁹ caſus eſt.quicunq̄ꝫ
prohibitus a canone infra allegato inge/
rens ſe quocunq̄ꝫ mō regimini vrbis ſine
licētia pape.necnō ⁊ qlꝫ tali alicui fauens
in hoc quocūq̄ꝫ mō.nec abſolui pōt niſi a

papa.li.6.de elec.fundamēta.§.q̄ ſi ſecus.

63ᵘ caſus.pars que peurauit q̄ p̄uilegiū ꝯſuator ſe de alijs q̄ȝ de manifeſtis iiurijs ⁊ violentijs intromittat.li.6.de offi.dele. c. vlti.§.pars vō.⁊ ñ pōt abſolui niſi ei quē ſic fatigauerit indebite p̄mo de expenſis ſatiſfaciat itegre.vt dicit̄ ibidē. 94ᵘ caſus grecus baptizans baptizatū a latino vel lauans altare tanq̄ȝ maculatū:ſup quo celebrauit latinus.e.x̄. de bap.c.vlti. 65ᵘ caſus.grecus ep̄s nō obediēs ep̄o latino per quē fuerit deputat᷑.e.x̄. de offi.or.qm̄. 66ᵘ caſus.ep̄s qui nō cōicat ſubdito cui᷑ crimē ſibi notū aſſerit:ſ nō pbat.6.q.2. placuit.

67ᵘ caſus.iudex vel p̄nceps nolēs iuſticiā facere clericis vel miſerabilib᷑ pſonis. 23.q.5.adminiſtratores. 68ᵘ caſus.deſerēs eccleſiā romanā.di.23. q cathedrā. 69ᵘ caſus.excōicans papā.di.21.c.vlti. 70ᵘ caſus.ſciſmaticus inſurgēs ꝯ papā.7.q.i. nouacian᷑. 71ᵘ caſus.quicūq̄ȝ declaratione regule fratrū minoꝝ editā a papa Nicolao quarto in ſcriptis aliter q̄ȝ ibi dicit̄ gloſat.vel dū de hoc docet in publico eius itellectū ſciēter ⁊ deliberate deprauat⁊ ſcribit:ac ſcienter ⁊ deliberate determinat in ſcholis ſiue predicat ꝯ aliqua vel aliquod ꝯtentoꝝ incurrit excōicat᷑:nec abſolui pōt niſi a papa.li.6.de v̄.ſig.exiit.in fi. 72ᵘ caſus.clericus habēs officiū vicecomitis vl̄ p̄poſiti ſecularis ſi monitus legitime nō deſtiterit.e.x̄.ne cleri.clericis. 73ᵘ caſus.q̄cunq̄ȝ religioſi cū cathedralē vel matricē eccleſiam loci interdicta auctoritate ſedis aplice:vel a locoꝝ ordinarijs poſita viderint aut ſciuerint obſeruare: nō obſtātib᷑ quibuſcūq̄ȝ appellatōib᷑ antea etiā ad eandē ſedē vel aliū ſeu alios iteriectis: ⁊ alijs obiectōib᷑ quibuſcūq̄ȝ cū moderamine illius decretalis alma.inuiolabiliter obſuare tenent̄.nō ſeruātes vō ipo facto ſunt excōicati.Et idē intellige de iterdictis ⁊ ceſſatōib᷑ a diuinis idictis p ſtatuta ꝓuincialia vel auctoritate ep̄oꝝ. Idē etiā intellige de ceſſatōib᷑ gn̄alib᷑ a diuinis ciuitatū eccleſiaꝝ vel locoꝝ quas aliq̄ ex ꝯſuetudine vel al᷑ capitula collegia vel ꝯuētus ſcholariū aut regulariū eccleſiaꝝ vendicāt ſibi. ⁊ ꝓrogat̄ hec ꝯſtitutio ad p̄cedētia. nec obſtant p̄uilegia ꝯuētōes ſtatuta ⁊ ꝯſuetudines quelȝ:que ꝯ p̄miſſa religioſos non iuuār aliqual̄r.li.7.c.ex frequētib᷑. Attēde q̄ in hoc caſu ⁊ in alijs ſequentib᷑ qui ſunt in ſeptimo ſupaddunt̄ aliqua de apparatu Jo.an. Ad euidentiā igitur huius caſus nota q̄ p hoc q̄ dicit religioſi pȝ q̄ clericos nō ſeruantes ſupradictū interdictū hec ꝯſtitutio nō ligat. Per hoc q̄ dic̄ ſedis aplice.videt̄ ꝯprehendere etiā interdictū iuris. Matrix eccleſia dicit̄ eē maior ⁊ baptiſmalis que dicit̄ matrix. quia ſicut mater generat:ſic illa p baptiſmū regenerat.Et dico hoc habere locū etiā cū illa matrix eccleſia religioſis nō ſeruātib᷑ ſbeſt quo ad p̄ntatōeȝ ⁊ collationē.vel q̄a ē vicaria coꝝ:cū generalr̄ loquat̄.⁊ puto hic eccleſiā ſumi p ipa eccleſia materiali ⁊ parietib᷑ ei᷑:vt ſit mēs lr̄e q̄ ex quo in eccleſia matrice ſeruat̄:etiā in alijs obſuet̄. Sed quid ſi interdicta ē villa vel caſtrum nō habēs incluſam cathedralē eccleſiā vl̄ matricē. puta q̄ȝ matrix eccleſia ē in alia terra nō interdicta. vel eccleſie plures ſūt in villa vel caſtro: ⁊ nulla p̄ncipalior:q̄a quelȝ baptizat ſuos parrochianos.⁊ forte ex illis eccleſiis alique ſeruāt iterdictū: alique nō. R̄. puto q̄ non eſt locus huic ꝯſtitutioni. Deficiunt eniȝ mens ⁊ verba eius.ſicut nec locū haberet quando i loco ſingulariter interdicto nulla eſſet eccleſia: niſi illa religioſoꝝ non obſeruantiū.habebunt ergo tunc locū iura antiqua. Item p hoc q̄ dicit ſciuerint. patet q̄ ignorātes hec pena non ligat. Obſeruare. non dicit q̄ in nō obſeruando ſe ꝯforment. ſed in ſeruando. addere enim intendit hec ꝯſtitutio:nō diminuere ad obſeruantiā interdictoꝝ.exceſſus ergo clericorum eccleſie matricis non dabit religioſis materiaȝ delinquendi. Obiectionibus quibuſcunq̄ȝ.ſ. ſi allegarent ſententie nullitatē. vnde lȝ interdictum ſit nullum propter aliquā cauſā ex quo tamen matrix eccleſia ſeruat illud: religioſi violantes ſunt excōmunicati.

74ᵘ caſus.domini temporales qui in locis interdictis quecunq̄ȝ diuina officia celebrare quomodolibet cogunt.aut qui non tm̄ per campanarum pulſationem: ſȝ etiam per precones ad officia eadem audienda aliquos excōmunicatos vl̄ interdictos euocari faciunt:ſeu qui ne excōmunicati publice aut interdicti de eccleſiis dū in ipſis miſſe celebrantur:a celebrantibus moniti ſuper hoc vt exeant prohibent.nec nō ⁊ excōmunicati publice ⁊ interdicti q̄ i ipſis eccleſiis noiati a celebrātib᷑ vt exeāt moniti remanē p̄ſumūt; ſūt excōicati. nec niſi p ſedē aplicaȝ pn̄t abſolui.li. 7.c.grauis.

Tpales.ſupple ſi ſunt etiã epi vl' eccleſiaꝝ
plati. Quomõlz.p hoc ꝯphendit oẽm mo
dum expulſionis realem ꝛ perſonalẽ:dire/
ctũ ꝛ indirectũ.vt ſi res coꝝ occupẽt con
ſanguineos in reb⁹ vl' pſonis grauẽt.Mo
niti.nõ dicit noiatim.vt infra ,primo viſu
p quod pꝫ ꝙ quo ad ,pbibẽtes ſufficit mo
nitio generalis.puta ꝙ moniti ꝙ oẽs ex/
cõicati ꝛ interdicti exeãt. ille ꝑcepit ꝙ nõ
exeant. Noiatim.ſ.vt exeant moniti. ꝗ ex
generali monitione nullus ligaṫ ex eo ꝙ
remanet.ſoli ꝗ noiatim moniti remanẽtes
liganṫ. Miſſe. p hoc pꝫ ꝙ i alijs diuinis
officijs nõ ẽ locus hi⁹ pene. Remanere p̄/
ſumũt. ntellige etiã ſi ipſi tpales hoc ñ mã
dent.ꝛ in hoc vltimo caſu excõicat⁹ iterũ
excõicaṫ. 75⁹ caſus.fratres minores re
cipiẽtes in ſuis eccleſijs ad audiẽda diuia
officia tpe interdicti fratres vl' ſorores ter
tũ ordinis ſunt excõicati.nec ,pſunt eis ali
qua ꝑuilegia cõceſſa illis vel iſtis.nec pñt
abſolui niſi a papa:vel ſatiſfactiõe ꝑmiſſa
a locoꝝ epis aplica auctoritate.li.7.c.cuꝫ
ex eo.In ſuis eccleſijs. p hoc paꝫ ꝙ ſi in
alijs eccleſijs hoc facerẽt ħ pena ceſſaret.
alia tñ pena cõis locũ hẽret.ꝛ intelligiṫ hec
cõſtitutio cũ moderamine illi⁹ decretalis.
alma. Auctoritate aplica. dicit ,pter exẽ/
ptionẽ.ꝛ qꝛ deliqͣrant in locis exemptis.
76⁹ caſus.eos qui defunctoꝝ corpora i
cimiterijs tpe interdicti in caſib⁹ nõ con/
ceſſis a iure:vl' excõicatos publice aut no
minatim interdictos:vel vſurarios mani
feſtos ſciẽter ſepeliũt:ipo facto ſnia excõi/
catõis ligat.nec abſolui debẽt: niſi ꝑus ad
arbitriuꝫ epi ſatiſfecerint cõpetẽter eis qb⁹
p hoc iniuriatũ ẽ:quocũqꝫ ꝑuilegio nõ ob
ſtãte.li 7.de ſepul.eos q. Eos qui.p hoc in
cludit etiã mulieres. Cimiterijs. ſi igitur i
campis vel locis ꝑuatis ſepeliãt eos: nõ ẽ
locus huic pene. qḋ intelligo etiã ſi locus
ille eẽt vnit⁹ vel cõtiguus eccleſie vel cimi
terio.qꝛ exq̃ ad vſuꝫ cimiterij nõ ẽ p epm
bñdict⁹.de cõſe.di.i.nemo. nõ ẽ huic pene
locus. A iure.hoc diẽ qꝛ clericis qui ſerua
uerũt interdictũ cõcediṫ ſepultura cũ ſilen
tio ꝛ ſine cãpanaꝝ pulſatõe.ex̃ de pe. ꝛ re.
ꝙ in te. Aliqui etiã religioſi ſunt ꝑuilegia
ti.vt ꝯfratrib⁹ coꝝ q nõ ſunt excõicati nec
noiatim interdicti ꝑbeaṫ tpe inter dicti ec/
cleſiaſtica ſepultura.ex̃ de ꝑui.vt ꝑuilegia
In q̃tuor aũt feſtiuitatib⁹ in qb⁹ tpe iter/
dicti celebrari põt alta voce nõ puto poſſe
mortuos ſepeliri:lꝫ ſepe ꝯuiũ fuerit obſua
tũ.ꝛ ħ her. ,pbat decretalis de ꝑui.cũ ꝛ plã
tare.§.ꝙ ſi.ꝛ ille.§.qui dicẽb⁹ illis ꝑmittit
participationeꝫ diuinorum loquiṫ de au/
diẽdis officijs:ñ õ ſacris. Excõicatos.ſ.ab
hoie vel a iure.ꝛ intelligedũ ẽ de excõicati
one maiori.lꝫ.n.excõicati minori excõica
tione ſic decedẽtes nõ ſint ſepeliẽdi. vt no.
Inno.c.ti.ſacris.huic tñ pene loc⁹ nõ eſt.
Publice. Jo.an. velle videṫ ꝙ q̃ ad hunc
caſũ nõ iudicabiṫ publice excõicat⁹: ſi iu
dex ſedẽs in bãco ,pferat ſniaꝫ corã duo/
bus vel trib⁹.ſꝫ requiriṫ ꝙ corã multis.al'
poſſꝫ eẽ occultũ. Per hoc etiã ꝙ diciṫ pu
blice dicit ꝙ ſi eẽt occult⁹:dato ꝙ ſepeliẽs
ſciret:loc⁹ huic pene nõ eẽt. Noiatim. p ħ
videṫ ꝙ poſſit in cimiterio ſepeliri iterdict⁹
nõ noiatim.dũmõ nõ ſit interdict⁹ locus.
Manifeſtos.intellige niſi cautũ ſit de reſti
tutõe vſur.c.i.ꝛ.z.li.6.Et puto ſufficere q̃
ad ſepulturã:nõ dico quo ad corroboran
dũ ei⁹ teſtũ:ꝙ caueãt poſt mortẽ.qḋ veꝝ
intelligo de eo q iuſſit ſatiſfacere de vſuris.
aliter ñ ſufficẽt cautio heredũ:cũ deceſſiſſꝫ
in peccato. Sciẽter. reqrit ꝗ ſciam hec ex/
cõicatio. Sepelierint.hic occurrũt dubia q̃
magis reqrũt ꝑncipis declaratõeꝫ q̃ꝫ glo
ſatoris opinionẽ.ſ.an portãtes ad ſepultu
rã:q tñ nõ ſepeliũt ſint excõicati. Idẽ q̃riṫ
de cõcomitantib⁹ fun⁹.de fodiẽtib⁹.de fabri
cantib⁹.de apientib⁹ ſepulchꝝ. Idẽ de pla
tis ꝛ clericis miniſtris eccleſiaꝝ in quorũ
cimiterijs ſepeliunṫ:qui nõ ,pbibẽt vel pa
tiũṫ. Idẽ de clericis ꝛ laycis q portãt cru
ces ꝛ ſimilia. Et qdẽ cũ hec pena puniat ſe
peliẽtẽ.ſepelire autẽ ſit mortuũ humo vel
tumulo claudere:videtur ſolos humo vel
tumulo copus imponẽtes ligatos eſſe. ꝛ
facit pro hoc eqtas ne ex vno funere mal
titudo ligetur. Preterea ꝯſtat ꝙ portãtes
cõcomitãtes vel fabri.ſi nõ ſeqreṫ ſepelitõ
excõicati nõ eẽnt. In ꝯuiũ ẽ ꝙ hec ꝯſtitu
tio ludibrio eẽt ſi vn⁹ ſolus ribaldus vl' ſer
uiẽs p quẽ illud expediri poterit:ligari di/
caṫ: reliquis vſitatis pompoſe ꝛ ſolẽniter
expeditis. Satiſfecerit eis quib⁹. hi ſũt for
te quoꝝ fauore fuerunt late ſnie excõicati
onis vel interdicti: quib⁹ reſtitutio debet
fieri. Siqua etiam violentia fuiſſet illata
clericis vel miniſtris ſatiſfieri debet. ſi eti/
am illorum corpora vel oſſa diſcerni poſ/
ſunt exhumandi ſunt.de ſepulturis ſacris.
ꝛ hoc in tribus vltimis caſibus. ¶ Sed
quid de primo. Dico ꝙ ſi ille fuit peni/
tens licet non debuerit ſepeliri:non tamen

exhumabit̄ ſaltē poſt relaxatōez interdicti
De mortuarijs interdicti penitentis nota
ꝙ illa licite poſſunt recipi ab eo q̄ relinqt
in morte cū ꝓ ipſo ſit orandū. Similit̄ illa
que poſtea darent̄ cū funere ſepulto in ci-
miterio poſt relaxatū interdictū de funera-
lib⁹ que darent̄ cū funere ſepulto tēpore
interdicti: nō puto clericos licite recipere
poſſe. qꝛ viderent̄ cū ſepelietib⁹ participare
77⁹ caſus. excōicate ſunt mulieres quo
quo mō decetero ſectātes vel de nouo aſſu
mentes ſtatū illū pniciosum de quo habet̄
li. 7. de reli. domib⁹. cū de quibuſdaꝫ. 78⁹
caſus. excōicati ſunt qcūqꝫ religioſi eaſdē
mulieres in illo ſtatu fouentes; vel ad ipm
ſuſcipiendū inducētes: nullo eius ꝓuilegio
valituro: vt dicit̄ ibidē. 79⁹ caſus. excōi
cati ſunt ꝯhentes mr̄imoniū ſcienter i gra
dibus ab eccleſia ꝓhibitis. 80⁹ caſus.
excōicati ſunt ꝯhentes mr̄imoniū cū mo-
nialib⁹. 81⁹ caſus. excōicati ſunt qcunqꝫ
religioſi ꝛ moniales ac clerici i ſacris ꝯſti
tuti ꝯhentes mr̄imoniū. Et in his trib⁹ ca
ſibus eccleſiaꝝ prelati tenent̄ tales quos
publicū fuerit taliter ꝯxiſſe: vel de quib⁹ ꝗ
legitimis ꝯſtiterit documentis excōicatos
publice tādiu denunciare: donec ſeparent̄
ab inuicē. Hec oīa patent li. 7. de ꝯſangui
nitate. eos qui. Circa ꝓmū. c. nota ꝙ dicit
ſciēter. p quod pꝫ ꝙ hec ꝯſtitutio nō ligat
ignorantes. quod intelligo ignorātia facti
probabili: nō affectata. ſ. qꝛ ignorabant ſe
eē ꝯſanguineos vel affines. Si vō ignora
bāt ius neſcientes gradū in quo eēt ꝓhibi
tū: ex quo ſciebāt gradū eos ligat ꝯſtitutio
li. 6. de re. iuris. ignorantia. ſi vō alter ſolus
ſciebat ille ſolus ligatur. 34. q. 2. nō ſatis.
Sed quid ſi ꝯxerit ignorans: ꝛ poſtea ſci-
uit ꝛ cohabitauit ꝯſanguinee. R° credo
ꝙ nō liget̄: cū iſta ꝯſtitutio nō puniat co-
habitationē ſ; ꝯtractum. quia dicit ꝯxerit. ꝛ
probat̄ hec ſolutio ex eo ꝙ ſine iudicio ec-
cleſie nō poſſet ab ea diuertere. peccat tām
eam cognoſcendo. ¶ Quid ſi contraxi cū
illa quam credebam eſſe ꝯſanguineaꝫ vel
affinē vel monialē: ſ; nō erat. R° nō ſum li
gatus. quod probat̄ ꝑ ea que notant̄ ex̄.
de ſen. ex. ſi vero. 2. Matrimoniuꝫ. per hoc
videtur ꝙ coactus ad ꝯhēdū nō incurrat
hanc penā. ꝛ ſi loquamur de coactiōe abſo
luta certū ē. ex̄. qō me. cauſa. ſacris. ſi aūt
de ꝯditionali: lꝫ tali q̄ caderet in cōſtanteꝫ
viꝝ ligari videt̄ per eandē decretalē. ſed cū
non ſit mr̄imoniū deficiente ꝯſenſu: ita ꝙ
non inducit etiam publicam honeſtatem.
li. 6. de ſpon. c. vno. de equitate talis nō vi
det̄ ligari. ex̄ de ſen. ex. ſignificauit. Quid
ſi nō ꝯxit mr̄imoniū ſed ſponſalia tm̄. R°
non puto eum ligari: cum ꝯſtitutio hec ſit
penalis: ꝛ verba ꝗ non importent. qō veꝝ
credo niſi ꝯſūmauerint per copulam car-
nalē. quia tunc ligant̄; quaſi tunc contra-
xiſſe videant̄. ex̄ de ſpon. veniens. 7. c. is q
Circa tertiū caſum nota ꝙ dicit religioſi
. ſ. profeſſi tacite vel expſſe religionē appro
batam. li. 6. de voto. c. i. quod intelligo etiā
ſi profeſſio illa tacita vel expſſa non obli-
get illi religioni: ſ; religioni in genere. Mo
niales. ſupra punit ꝯtrahentē cū moniali.
hic vero punit monialē ꝯtrahentē: etiā in
iſto caſu quo cōtrahens nō ligat̄. ꝛ nō re
petit ſcienter. quia lꝫ ignoranter poſſet qs
cōtrahere cum ꝯſanguinea affine vel mo
niali: non tamen in monachū monacham
vel conſtitutū in ſacris ꝯtrahentē ignorā
tia cadit. puto tamē ꝙ vbi eēt probabilis
ignorantia in ordinato in ſacris. ſ. in amē
tia vel dormitione nō eēt locus huic pene.
82⁹ caſus. excōicati ſunt quicunqꝫ cōi-
tatū poteſtates. capitanei. rectores. ꝯſules.
iudices. conſiliarij: ꝛ alij quiuis officiales
ſtatuta per que aliqui vſuras ſoluere cogā
tur: aut etiā eaſdē ſolutas repetē quoquo
mō impediant̄: decetero ꝓſumpſerit facere
ſcribere vel dictare. 83⁹ caſus. excōicati
ſunt quicūqꝫ ſupradictoꝝ ꝓſumpſerint ſci
enter iudicare ꝙ vſure ſoluant̄: vel ꝙ ſo-
lute nō repetant̄: vel cū fuerint repetite nō
reſtituant̄ plene ac libere. 84⁹ caſus. q-
cunqꝫ ſupdictoꝝ ſtatuta huiuſmodi hacte
nus edita de libris cōitatū ꝑpariū: ſi ſup ꝗ
poteſtatē. ſ. ſiue iuris ſiue facti habuerint:
infra tres menſes nō deleuerint: excōicati-
onē incurrent ipſo facto. 85⁹ caſus. excōi
cati ſunt quicunqꝫ huiuſmodi ſtatuta ſiue
ꝯſuetudines effectū habētes: quoquo mō
ꝓſumpſerint obſeruare. Hec omnia patēt
in. 7. de vſuris. ex graui. 86⁹ caſus. qui-
cunqꝫ religioſi ꝑtermiſerint ꝯſciam facere
ꝯfitentib⁹ de ſoluendis decimis: ab officio
predicatōis maneāt tādiu ipſo facto ſuſpē
ſi: donec ꝯfitentib⁹ ipſis: ſi hoc ipm ſibi di
cendi facultatē habuerint: ꝯſcientiā fecerit
ꝛ exinde. i. poſtqꝫ omiſerint cum potuerint
conſcientiam confitentibus facere: excom
municationem incurrant ipſo facto. ſi pre
dicare ꝓſumpſerint negligētia vt ꝑmittit̄
ꝓdicta nō purgata. li. 7. de penis. cupiētes.

87ꝰ caſus. excōicati ſunt tranſgreſſores
ɔſtitutōis illius que religioſis ⁊ clericis ſe
cularibꝰ ꝓhibet nequis ad vonēdū. iurā-
dū: vel fide interpoſita ſeu al' ꝓmittenduꝫ
aliquos inducat: vt ſepulturā apud eccle
ſiam ipoꝝ eligant; vel iam electā vlterius
nō immutēt. vt dicit' in. c. cupientes. in fine.
Nec abſolui poſſunt ab alio q̄ꝫ a papa pre
terq̄ꝫ in mortis articulo; nullis priuilegijs
aut ſtatutis cuiuſcunqꝫ ɔditionis in ɔ̄triū
ſup his valituris. vt patet ibidē. 88ꝰ ca-
ſus. religioſi quicunqꝫ decimas eccleſiis
debitas ad ipos ex aliqua legitima cauſa
nō ſpectantes ſibi appropriāt vel vſurpāt
vel dari ab alijs non permittunt vel probi
bent: niſi poſtq̄ꝫ ſuper hoc requiſiti fuerint
ab illis quoꝝ intereſt: a ꝑmiſſis deſtiterint
infra menſem: aut ſi de vſurpatis vel reten
tis infra duos mēſes eccleſiis dānificatis
emendā non fecerint ɔpetentē: ab officijs
adminiſtratiōibꝰ ⁊ bñficijs ſunt ſuſpenſi:
donec deſtiterint ⁊ ſatiſfecerint dicto mō.
Et ſi huiuſmodi religioſi adminiſtrationē
vel beneficia nō habent: eo caſu quo alij
ſupradicti ſunt ſuſpenſi: ipſi ſunt excōicati:
anteq̄ꝫ plene ſatiſfecerit nullatenus abſol-
uendi: non obſtantibus ꝓuilegijs quibuſ-
cunqꝫ. Premiſſa tamen non extendunt'
ad alia que per religioſoꝝ ipoꝝ donatos
ſeu oblatos tenent': dum tamē illi religio-
ſis eiſdem cū effectu donauerint vel obtu
lerint ſe ⁊ ſua. li. 7. de decimis. religioſi. Re
ligioſi. per hoc patet ꝙ nō eſt locus his pe
nis in ſecularibꝰ clericis vel laycis qui de-
liquerant in iſtis. Quicunqꝫ. per hoc ɔpre
hendit etiam feminas: ⁊ etiam religioſuꝫ
ad ſecularē eccleſiam tranſlatū. Eccleſiis.
per hoc credo ꝙ hec ɔſtitutio nō haberet
locū quando decime ille debent' priuatis:
vt per antiquū feudū. Nō permittunt. ſcilꝫ
facto vel prohibent verbo. Duos mēſes.
videt' ꝙ illi duo menſes currant ab vſur-
patione vel retentōe: lꝫ vnus mēſis de quo
ꝑmittit' currat a requiſitione. credo tñ ꝙ
requiſitio reſpiciat vtrūqꝫ caſum. Officijs
declarari debuiſſet an intelligeret de diuis.
⁊ pro hoc facit ꝙ infra nō repetit' de offi-
cijs an de alijs officijs. vt qz ſacriſta: cella-
rius: vel ſimiles. ⁊ ꝓ hoc facit illud li. 6. de
re. iuris in penis. Se ⁊ ſua. nō ſufficit ḡ ꝙ
dona ſua donaſſent manentes in ſeculo:
ipoꝝ vſufructu retento. Nō obſtat de ꝓui
legijs vt ꝓuilegia. tales. n. ɔfratres ſunt: ⁊
in aliquibꝰ ꝓuilegiati vt illi: ſ nō ſunt ple
ne oblati. 89ꝰ caſus. ſunt excoicati religi
oſi tpale dñium habentes ſubditos ſuos
vexantes mō qui ponit' li. 7. de ſta. mo. ſig
Religioſi vo militantes horribili mō; qui
etiam in dicto. c. ponit' an clericos excedē
tes: ꝓuati ſunt adminiſtratōibꝰ habitis: ⁊
inhabiles ad habēdas: quos etiā ⁊ alios
eis in exceſſu tali ſimiles ordinarij debent
facere: omni ceſſante priuilegio: excōica-
tos publice nūciari. donec fuerint abſoluti
vt patet ibidē. 90ꝰ. caſus. excōicati ſunt
illi qui viſitatores monialiū in officio ſuo
impediuerint: niſi moniti reſipiſcant: ꝓuile-
gijs ſtatutis ɔſuetudinibuſqꝫ in ɔtrarium
minime valituris. li. 7. de ſta. mo. attēdētes.
91ꝰ caſus. inquiſitores qui obtentu odij
gratie vel amoris lucri vel ɔmodi tpalis
ɔ̄ iuſticiam ⁊ ɔſciam ſuaꝫ omiſerint ɔtra
quenq̄ꝫ procedere vt fuerit ꝓcedendū ſup
heretica prauitate: vel etiam quenq̄ꝫ impo
nendo ei prauitatē ipam: vel impedimētū
ſui officij ꝑſumpſerint quoquo mō vexare
ſi ſit ep̄s vel ſuperior: ſuſpenſiōis ab officio
ꝑ triēniū. alij vero ſniam excōicatōis icur
rūt: a qua niſi ꝑ papam preterq̄ꝫ in mortis
articulo: ⁊ tunc ſatiſfactiōe premiſſa non
poſſunt abſolui: nullo eis in hoc ꝓuilegio
ſuffragante. li. 7. de hereti. multoꝝ. Premiſ
ſa. hoc intelligo ſi facultas aſſit ei faciēdi:
⁊ tp̄s hoc patiat'. al' abſolueret' cū cautōe
ꝑ ep̄m vel ꝑſbꝛuꝫ. 92ꝰ caſus. qui ꝓtextu
officij iquiſitōis hereticoꝝ: quouis illicito
mō pecuniam ab aliquo extorſerit: vel eti
am ſcienter eccleſiarū bona ob delictū cle
ricoꝝ fiſco etiā eccleſie applicauerit: ipo fa
cto eſt excōicatus; nec abſolui pōt niſi in
articulo mortis: donec ei a quo extorſit de
pecunia ſic extorta ſatiſfecerit; nullis ꝓui-
legijs valituris. li. 7. de hereti. nolētes. Pre
textu. ſi ḡ ñ eo ꝓtextu illicite exigat: lꝫ ma
le faciat: nō ē locus huic pene. Illicito. pe
nas ḡ pecuniarias applicādas officio non
ꝓhibet iponi ⁊ exigi: ſ illicitas exactiōes
fieri. Pecuniā intelligo large. i. q. 3. ꝑ toti.
Scienter. ignorantē ḡ nō tenet hec pena.
Eccliaꝝ. de bonis ḡ clericoꝝ ꝓprijs nō ꝓ
hibet. ⁊ ꝑ h̄ dico ꝙ ſi monachus preeſſet
ecclie: ꝙ coꝝ que acqſiuit intuitu ꝑſone: ſi
eri nō poſſꝫ applicatio iſta: cū ſibi ñ poſſit
acqrere: ſ potiꝰ acqrat eccleſie. Fiſco ecclie
intitominꝰ ſibijpis l' officialibꝰ l' fiſco ſeclari
cui al' applicata ſunt ipo iure bona laycoꝝ
de hereſi dānatoꝝ. Donec ei a q̄. h̄ refert'
ad duos ꝑdcos caſus. ſ. de pecūie extorſiōe

⁊ de bonoꝝ eccleſie confiſcatiōe.⁊ ꝙ dicit̄
abſolui nō poteſt.itellige niſi p ordinariū:
cum abſolutionem papa ſibi non reſeruet.
Satiſfecerit.ſi h̄z vnde.al' paupertas excu/
ſat.de vſuris cū tu. 93ᵘˢ caſus monachi
nigri ⁊ regulares canonici adminiſtratio
nē aliquā nō habētes ad curias pncipum
ſine ſpāli licētia ſuoꝝ p̄latoꝝ ire nō debēt.
⁊ ſi vt ſuis p̄latis aut monaſterijs damnū
aliqđ inferāt:ad dictas curias ſe ꝯferant
ſunt excōicati. 94ᵘˢ caſus. p̄dicti mona
chi tenētes īfra ſepta monaſterioꝝ arma
ſine licētia ſuoꝝ abbatū ſunt excōicati. ⁊
hi duo caſus pbant̄ li.7. de ſta.mo. ne in
agro. Nō habētes dicit in pmo caſu.quia
hn̄tes adminiſtratiōez qn̄qꝫ illuc opꝫ ire
cā adminiſtratiōis. Excōicati vō. nota ꝙ
ad hanc excōicationē ꝯhendā duo ſunt
neceſſaria.ſ.ꝙ intrauerit curiā:⁊ ꝙ cauſa
dānificādi monaſterii vel p̄lati. Licētiam
vō h̄re vel nō h̄re nō puto ponderādū:cū
hoc nō repetat̄. Hinc ē ꝙ etiā itrās curiā
de licētia p̄lati:ſi ꝑpter hoc.ſ.ad dānificādū
monaſteriū vel p̄latū intrat eſt ligatus.ex
ſolo igit̄ exitu clauſtri ob hanc cām nō li/
gat̄.exquo vō intrauit ob hanc cām lꝫ n̄
dānificauerit: ſiue q2 nō potuit:ſiue q2 pe
nituit ē ligat⁹. Monachi.nō repetit cano/
nicos regulares. Infra.i.intra. p qđ pena
nō includit tenētē ex̄. Arma.ꝑ hoc large
ꝯphendūt̄ tela.ſ3 dicūt̄ arma ſtricte qbus
defendunt̄:tela quib⁹ ipugnāt̄. Tenētes.
p hoc dico ꝙ veniēs deforis ad clauſtrum
cū armis n̄ aīo tenēdi nec tenēs;nō videt̄
ligari. 95ᵘˢ caſus.excōicati ſūt religioſi q
p̄us nō habita parrochialis p̄ſb̄ri licētia
ſpāli clericis aut laycis adminiſtrāt ſacrꝫ
vnctōis extreme:vel eucariſtiā:vel matri
moniū ſolēnizāt.i.ſolēnit̄ bn̄dicūt. de qua
bn̄dictōe habet̄ ex̄ de ſecūdis nup.c.i.⁊.3.
p hoc tn̄ nō p̄iudicat̄ illis quib⁹ apoſtolica
ſedes ꝯceſſit vt familiarib⁹ ſuis domeſticis
aut paupib⁹ in ſuis hoſpitalib⁹ degētibus
ſacr̄a poſſint eccleſie miniſtrare. Nō habi/
ta licētia.nūquid credet religioſus parro/
chiano dicēti talē licētiā ſe habere. R̄ꝫ ꝙ
ſic.q2 nō dꝫ preſumi imemoꝛ ſue ſalutis.i.
q.7.ſancim⁹. Parrochialis.p hoc quo ad
ſeculares mercenarios ⁊ his ſimiles intel
ligo p̄ſbyterū in cui⁹ parrochia habitāt.
ar.de pe.di.i.placuit. Preſbyteri.credo ſuf
ficere licētiā parrochialis qui nōdū eſt p̄/
ſbyter.q2.ſ.infra annū ē vel ē cū ipo diſpē
ſati:vel ē parrochialis collegiata. Videt̄
etiā ſufficere licētia vicarij gerētis curā p
modū illius decretalis.cū ex eo. de elec. li.
.6. Sufficit etiā ſi h̄ fiat auctoꝛitate dioc.
ep̄i cuius ē parrochia. ex̄ de dona. aplice.
in p̄n. ⁊ ep̄s preſ byter eius.di.25.olim.
Dubitat̄ aūt hic an ſufficiat ꝙ preſ byter
licentiet religioſuꝫ vt parrochianos ſuos
poſſit inungere ⁊ eis eucariſtiā dare:an re
quirat̄ parrochianoꝝ expſſio quib⁹ hec
ſunt prebēda. Itē an ſufficiat generalis
licentia data parrochiano ꝙ poſſit illa re
cipe:an requirat̄ licentia ſpālis.ſ. ꝙ a tali
religioſo: vt huic lr̄e hn̄ ſatiſfiat. R̄ꝫ. Io.
an.ꝯſulit ꝙ fiat ſpecificatio de ꝯferēte ⁊ re
cipiēte ⁊ de ſacr̄is:tamē credit ꝙ exquo de
ſacr̄o ſpecificat̄:lꝫ nō exp̄mat̄ nomē par/
rochianoꝝ cū religioſo licētia dat̄:vel no
men religioſi cū dat̄ licētia parrochiano:
pena vitat̄. 96ᵘˢ caſus.excōicati ſunt q
excōicatos a canone p̄terqꝫ in caſib⁹ a iu
re expreſſis vel p p̄uilegia a ſede apoſtoli
ca eiſdē ꝯceſſis: vl' a ſentētijs p ſtatuta p/
uincialia:aut ſynodalia pmulgatis abſol/
uunt. 97ᵘˢ caſus.excōicati ſunt religioſi
q a pena ⁊ a culpa abſoluere quēqꝫ preſu
mūt. Et in his trib⁹ caſib⁹ p̄miſſis nō niſi
p ſedē aplicā pñt abſolui.quos locoꝝ oꝛ/
dinarij poſtqꝫ de hoc ꝯſtiterit eis:excōica
tos faciāt publice nūciari: nullo p̄uilegio
ꝯ hoc valituro. Hec oia patēt li.7.de p̄uil'.
religioſi. Nota p hoc ꝙ dicit a canone.in
telligit canonē quēcūqꝫ:etiā a quo ep̄s vl'
preſb̄r poſſet abſoluere.ex̄ de ſen.ex.nuper
Expſſis de ſen.ex.monachi.⁊.c.cū illoꝝ.
Conceſſis. Habēt.n.multi religioſi p̄uilegi
um a ſede apoſtolica ſuper abſolutione di
uerſoꝝ caſuum. A ſententijs. vnde credo
ꝙ omnem ſententiam includit.ſ.excōicati
onis ſuſpenſionis ⁊ interdicti:cuius neceſ
ſaria ſit abſolutio. Per hoc ꝙ dicit ꝙ non
poſſunt abſolui:intelligit̄ niſi in caſu moꝛ
tis. Item valituro.ſ.quin penam incurrāt
⁊ denuncientur ſm̄ ꝙ dictum eſt ⁊c̄. 98ᵘˢ
caſus. excōmunicati ſunt tranſgreſſoꝛes
conſtitutionis que⁹ religioſis mendicanti
bus domos ad inhabitandum loca que/
cunqꝫ de nouo recipere:recepta nunc vſqꝫ
mutare;vel ea tranſferre in alios cuiuſuis
alienationis titulo interdicit.li.7.de priui.
cupientes.in p̄ncipio. 99ᵘˢ caſus.excōi/
cati ſunt religioſi qui aliqua in ſermonib⁹
ſuis vel aliquibus proferunt vt a decima/
rū eccleſiis debitaꝝ ſolutōe retrahant au/
dientes.li.7.de penis.⁊ in dicto.c.cupiētes

ioo⁹ caſus ſiquis quẽuis epm iniurioſe
vel temere percuſſerit: vel cepit ſeu bãnine
rit: vel hec fieri mãdauerit. aut ab aliis fa
cta rata habuerit: vel ſocius faciẽtis i his
fuit: aut ꝯſiliũ vl' fauorẽ in his dederit: ſeu
ſcienter eũ defenſauerit ẽ excõicat⁹: nec pt
abſolui niſi p papã pter in articulo mortꝭ.
Inferunt etiã eis alie pene. ⁊ patẽt hec oĩa
li. 7. de penis. ſiquis. Terra quoqꝫ ipi⁹ duꝫ
tñ vltra vnã diocesim nõ ꝯtineat vſqꝫ ad
ꝯdignã ſatiſfactionẽ eiuſdẽ. Necnõ locus
aut loca alia in quib⁹ captus detinebit qꝫ
diu detentio ipa in eiſdẽ durauerit ẽ inter-
dicta. Oꝫ ſi terra eiuſdẽ duas dioc. vl' vlt
ꝯtineat: dioceſis domicilij pncipalis ipi⁹ ⁊
illa in qua etiã fuerit delictũ ꝯmiſſũ ſi ſua
ſit: ⁊ due alie q ſub ipo ſunt eidẽ loco vici-
niores ſunt iterdẽe. Ciuitas aũt q pmiſſa
aut aliquid coꝝ i epm ſuũ ꝯmiſerit: donec
ei ſatiſfecerit ẽ interdicta. poteſtas aũt ꝯſi
liarij. balini. ſcabini. aduocati. rectores. cõ
ſules: ⁊ officiales quocũqꝫ noĩe cenſeant':
exñtes culpabiles in premiſſis ſimilr ſunt
excõicati. nec niſi vt pmittit' pñt abſolui.
Et ſi in aliquo caſuũ pdictoꝝ fuerit aliqs
abſolutus ab excõicatõe in mortis articu
lo niſi poſtqꝫ pſtine fuerit reſtitut⁹ ſanitati
qꝫcito ꝯmode poterit pape ſe pñtare cura-
uerit: in excõicationẽ reincidit ipo facto. vt
pꝫ in. d. c. ſiqs. Quẽuis epm. illos qui renũ
ciauerũt loco non ordini includit electos
nõdũ cõſecratos qui nõ ſunt epi include
re nõ videt'. Temere. in illo ḡ qui ſe defẽ
dendo pcuteret he pene locũ nõ habent.
Mandauerit. Nota caſum in quo punit'
ſolũ mandatũ. Quia tamẽ durũ videt' ꝙ
ex ſolo mandato ſi maleſactũ nõ ſequat':
tot penis qs inuoluat'. ⁊ qꝛ regulariter vba
cũ effectu accipiunt'. ex̃ de cle. nõ reſi. rela
tũ. Ideo põt exponi vel hec. ſ. pcuſſiones
captões vel bãna iam facta. Rata. opꝫ ḡ
ꝙ hec facta fuerint ei⁹ ꝯtẽplatõe. ex̃ de re.
iuris. ratũ quis. li. 6. Socius. hic ſumit' p
eo qui coopat' ad pcuſſionẽ captionẽ vel
bãnitionẽ: vel fauorẽ in his. p quod pꝫ ꝙ
fauens taliter delinquenti poſt delictũ nõ
includit hanc penaꝫ. Defenſauerit. etiam
poſt delictũ. ſ. impediẽdo ne delinquens ad
manus iudicis veniat excuſandus vel pu
niendus: vel ne executio fiat. Credo tamẽ
ꝙ qui talẽ defenderet ne lederet' a priuato
penã hanc nõ incurreret: cũ illa ſit iniuria
quã a ſocio quis ꝓpulſare tenet'. de ſen. ex.
ex dilecto. li. 6. Balini. vulgare ꝓuincia-
liũ. ſ. in francia dicũt' ppoſiti. Scabini gal
licoꝝ. vt pmittit'. ſ. p ſedẽ aplicã niſi in ar
ticulo mortis. Quãcito cõmode. i. impedi-
mento ceſſante ⁊ indulto aliquo modico
tpe vt ſibi valeat de neceſſitate ꝓuidere.

De canone illo. ſiquis. titulus 3⁹.

Deinde ꝯſiderandũ ẽ de canone
ſnie late ꝯ pcuſſorẽ clerici. Et
pmo ponẽdi ſunt caſus in qb⁹
iſte canon fallit. 2⁹ notãda ſut
⁊ querẽda quedã circa canonẽ. Quãtũ
ḡ ad pmũ ſciendũ ẽ ꝙ iſte canon. quicũqꝫ
vberat clericũ vel aliã eccleſiaſticã pſonã
ẽ ipo iure excõicat⁹. fallit in multis caſib⁹
Primo in apoſtata pcuſſo: qui ſi a pcuſſo
re clericus eẽ ignorat'. ⁊ hoc certũ ẽ. ſ. ꝙ p
cuſſor hũc qui comã nutriebat clericũ eẽ
ignorabat: pcuſſor nõ ligat'. ⁊ hoc verũ ẽ
ſi ignorabat nõ ignorãtia craſſa vel affe-
ctata ſꝫ ꝓbabili. aliť nõ excuſaret'. Quid
ſi dubitet'. R⁹ põt ſe purgare ꝓprio iuramẽ
to. ꝙ ſi iurare renuerit ꝙ ipm eẽ clericum
ignorabat. qꝛ tunc pſumit' ꝯ eũ ex quo nõ
vult iurare: tanqꝫ excõicat⁹ vitandus eſt:
donec p ſedẽ aplicã abſoluat'. ex̃. c. ſi vero
aliquis. in tex. ⁊ glo. Et ex hoc habet' ꝙ lꝫ
clericus nõ ſeruet habitũ ſuũ: tñ adhuc re
tinet pulegiũ. Et hoc verũ ẽ añ trinã amo
nitiõeꝫ. ſecus ẽ poſt trinã monitiõem. quia
tunc pdit pulegiũ clericale. Et ſic intelligi
tur illud ex̃. c. in audientia: ⁊ hoc habet' i
glo. c. predicti. ſi vero. 2⁹ fallit in clerico
arma portãte militaria: ex quo tertio amo
nitus p dioceſanũ ſe noluerit corrigere. ex̃
c. in audiẽtia. 3⁹ fallit in clerico qui nec i
mõ tõſure: nec in forma veſtimẽtoꝝ: nec i
qualitate negocioꝝ de clerico quicqꝫ oſten
dit: ſi tertio monit⁹ p dioceſanũ ſe nõ corri
git. ex̃. c. ꝯtingit. 2. Quid ḡ de goliardis
R⁹ ſi publicus ⁊ notorius ſit: ⁊ nõ ẽ ſpes
de correctõe: nõ videt' ꝙ hoc pulegio gau
deat. ar. ex̃ de apoſtatis. c. i. ⁊ de cle. ꝯiu. io-
hãnes. qꝛ vilitas vite ñ pmittit tales hoc
pulegio dignos eẽ. C. de adulterijs. q adul
teriũ. in ſi. Alioquin ſi de nouo incipiat ta
lia: ⁊ ſpes ſit de correctõe: ẽ dioc. epi moni-
tio requirẽda. ex̃. c. in audiẽtia. ⁊. c. ꝯtigit.
2. Et breuiter quouſqꝫ habeat rei euidẽti-
am hoc videt' retinere pulegiũ qꝫdiu ab
eccleſia tolerat'. ex̃ de cohi. cle. ⁊ mu. nra.
Hec Hoſti. in ſũ. De hoc ſ. li. 6. ſ. de ſacro
ordinis. titu. 10. in pn. 4⁹ fallit in clerico

exercēte negocia secularia si tertio moni-
tus per dioces. se non corrigit. ex. de vi. ꝛ
hone. cle. c. vlti. Et iste casus est spālis sm
Hosti. caplm tn̄ quod ipe allegat nō exp
mit nisi ꝙ tales de facultatib⁹ suis statuti.
ꝛ ꝯsuetudinib⁹ patrie subiaceāt. quod sm
glo. ibidē non est intelligendū de reb⁹ ec-
clesie. qꝛ delictū psone non dꝫ in ecclesiā
redundare. 16. q. 6. si epūm. 5° fallit in
non relinquētib⁹ tonsurā publice ꝯtra-
hentib⁹ in fraudē iuriū dn̄i secularis. qd
etiā intelligas si tonsurā hac intentione
sola deferant. puta qꝛ nō habēt spem rede
undi ad clericatū nec epūs tales retinuit
sub foro suo. nec bn̄ficiū ꝯcessit dispensa-
tiue. vt ex. de cleri. ꝯiu. ex parte tua. ꝛ. c.
iohēs. eodē mō intelligas illud ex. de pri-
uil. ex parte. 3. sed hoc etiā aliter intelligi
pōt sm Hosti. vt statim sequit. 6° fallit
in illis qui habitu clericali ꝯtempto tyrā-
nidi ꝛ crudelitati inuerecūde se imiscent.
s seditionē ꝛ guerrā mouent vel publice
atrocit delinquūt. ex. c. cū nō ab hoie. §.
i ar. ꝛ ex. de apostat. c. i. ꝛ sic pōt intelligi
illō ex de puil. ex parte. 3. sꝫ Hosti. hec. n.
capitula intelligunt de his qui non sunt
ꝯtenti portare arma sed seuis enormitati
bus se imiscent. In his eni nō requiritur
āmonitio. s illud. c. ex. c. in audientia. ꝛ. c.
ꝯtingit. z. intelligunt de his qui talr non
excedunt lꝫ portent arma. vn̄ illi vsqꝫ ad
trinā monitionē suo puilegio gaudēt. vt
ibidē dicit. Hec in glo. c. cū nō ab hoie.
7° fallit in his clericis qui pcuratōes
seu administratōes seculariū psonaꝝ re-
cipiūt post inhibitōeꝫ diocesani publice i
synodo factā sub pena puilegij clericalis
expmendo ꝙ quicanqꝫ ꝯtra inhibitionē
suā venerit per eū nō defendet. talis eniꝫ
inhibitio i ꝓposito loco admonitōis trine
succedit sꝫ Hosti. Unde si tales occasiōe
ipsius administratōis ꝓpter fraudulētuꝫ
ꝯpotū capiant indignū est eis ab ecclesia
subueniri p quos ꝯstat in ecclesia dei scan
dalū generari. ex. ne cle. vel mo. c. z. Ber
nardus aūt intelligit ꝙ tali clerico nō sub
uenit ab ecclesia si legitime tertio admo-
nitus ab administratōe nō desistat. ꝛ hoc
innuit in pn̄. lre pdicti. c. sacerdotib⁹ ingt
ꝛ clericis tuis denuncies publice ne mini
stri laycoꝝ fiant. ꝛ est ar. ad hoc ex. eo. in
audientia. vn̄ in aucte huius. c. laycus ca
pere licite nō posset clericū occasione ad-
ministratiōis. qꝛ layci ꝓhibent auocare
clericos a diuinis officijs. zi. q. 3. cypan⁹.
Unde si ꝯfecerint nō debent ex hoc ꝯmo
dū reportare. ar. 16. q. i. legi. vel etiam sm
eundem. s. Ber. ꝛ verius nō debet tali in
fraude ꝯmissa in administratōe ab eccle
sia subueniri pecunia nec alio auxilio cū
ecclesia al' teneat defendere clericos ab
oppressione laycoꝝ. ¶ Quid si abbas vl'
alius presbr inferior epo sup pdictis mo
nuerit clericū sibi imediate subiectū ꝛ cle-
ricus incorrigibilis est. nūquid amittit h
puilegiū. dicunt quidā ꝙ nō. qꝛ hoc non
videt expsse cautū nisi de epo. ꝛ. sic videt
epoꝝ puilegiū spāle. ꝛ nō dꝫ hoc alius si
bi vsurpare. ex. de priuil. sane. ꝛ ar. ex. de
elec. transmissaꝫ. Est tn̄ cōtra argm. ex c.
ex tenore. ꝛ. c. vt fame. §. i. ꝛ dico hoc ex-
pressum de prelatis in genere. ex. c. in au
dientia. Hec Hosti. 8° fallit in illis qui
non ex odio vel inuidia vel indignatione
s iocosa leuitate se percutiunt. ex. c. c. i. v.
tali. hoc itelligit Inno. qn̄ clericus iocose
verberat clericū. secus est si laycus. quia
nō est licitus ludus clericoꝝ cū laycis. z.
q. ꝛ. laycos. ¶ Sꝫ quid de illo q a clerico
ludente secū grauiter pcussus ꝛ ꝓpter h
motus sine deliberatione repcutit cū gra
uiter incōtinenti iratus aio vindicādi se.
hoc nō facturus si plene deliberasset. nū-
quid incidit in canonē. R° exquo libidi-
ne vindicte ꝛ per irā repcutit cū ꝛ nō io-
cosa leuitate nō pōt dici ꝙ sine deliberati
one pcutiat. vnde incidit in canonē. si āt
tanta est surreptio ꝙ nec vindicare nec
iniuriari intenderet tunc nō incidēt. Hec
Rod. ¶ Quid etiā de illo qui iocose per-
cussus a clerico grauiter repcutit cū gra-
uiter ꝛ cū ira s tn̄ leuitate iocosa. nūquid
incidit in canonē. R° lꝫ in hoc casu inter
ueniat ira. exquo tn̄ sm ꝯditionē ludi re
pcutit sine dolo malo nō incidit in cano-
nē. hec eni ꝯditio videt ludentiū ꝙ gra
uiter pcussus pcussorē suū grauiter pcu-
tere pōt ne videat inferior in illo ludo
aut minus strēnuus. Hec Rod. ¶ Quid
de sacerdote qui puerū clericū importune
cū eo ludentē pcussit iratus. R° si nō aio
iniuriandi vel libidine vindicte. sed tn̄
ꝓpter repellendā violentiā pueri qui mo
nitus cessare nolebat cū moderamine p-
cussit. nō credo ꝙ incidat in canoneꝫ lꝫ
irat⁹ hoc fecerit. Hec Rod. 9° fallit in
magro qui leuiter h facit ex. c. cū volun
tate. §. vlti. ꝛ hoc cā correctōis. vl' itiītu

diſcipline.e.t. c.c.i.§.niſi magiſter. nec di
ſtinguit ibi inter ſcholares cõſtitutos i mi
noribus ordinibus ⁊ cõſtitutos in maio
ribus. ¶ Quid ſi cũ ira percutiat ⁊ ex ira
R° ꝙ ex hoc non incidit in canonẽ exq̃
cã correctõis hoc facit ſi moueat ira per
zelũ.ſi tñ percutiat ex odio incidit. extra
c.c.i.§.vlt. ¶ Quid ſi pncipalis magiſter
ꝓhibeat ſb magr̃o vl' alij cui cõmittit ali
quos pueros docendos ⁊ taliter ꝓhibit⁹
eos percutiat.nunqd incidit in canonem
R° credo ꝙ nõ.qꝛ nõ põt magr̃ ꝑ ꝓhibi
tionẽ ei auferre bñficiũ iuris per qd̃ ↄce
dit' doctorib⁹ corrigere quos docẽt.Hec
Rod. io.fallit in illo qui vim incõtinẽti
tempate repellit.extra c. ſi vero alicui⁹.§.
ſi vero clericis.⁊ hoc itellige ſiue repellat
a ſe ſiue a ſocio. ar.33.q.z. nõ inferenda.
⁊.c.vlti.hoc aũt qd̃ dicit' ibi incontinenti
expone.i.anteq̃ȝ diuertat ad ↄ̃iuum actũ
Et eſt ↄ̃rius actus quo ad hoc per queȝ
merito videri põt qd̃ de violentia illata
velit ad pñs diſſumulare aut a repellendo
ceſſare.Hec Rod. ¶ Notandũ aũt hic ꝙ
Alanus Jo.⁊ Ber.diſtinguunt ꝙ cũ fit
violentia rebus licet illã repellere ⁊ incõ
tinenti ſi põt etiã ex interuallo tp̃is colle
ctis amicis ſuis. extra de reſti.ſpo.oliȝ.qñ
aũt fit perſone licet incõtinẽti ⁊ nõ ex in-
teruallo ſe defendere ⁊ cũ moderamine in
culpate tutele.ar.extra c.c.z.hec Ber.ex
tra c.dilecto filio.⁊ de homici.ſignificaſti
.z. ¶ Sȝ qd ſi nõ ob defenſionẽ ſui ſ3 pa-
tris vel matris vel vxoris vel filie vel fa
milie vel etiã extraneoꝝ clericũ ledat ſi-
ue vberet. R° dicit Inno.ſup.c.ſi vo ali-
cuius.ꝙ quidã dicũt quibus etiã ipſe ma
gis aſſentit.ꝙ talis nõ incidit in canonẽ.
ar.ff.ꝙ me.ca.iſte quidẽ.§.fi.nã ⁊ ſocij in
iuria eſt ꝓpulſanda.z3.q.3.nõ inferenda.
Alij dicũt ꝙ hoc ẽ verũ de defenſione per
ſonarũ illarũ tm̃ per quas intelligit' fieri
nobis iniuria.vt ſunt vxor. filij. ſerui. vt
inſti.de iniur.§.patit'. ii° fallit in illo q
inuenit clericũ cũ vxore mr̃e ſorore ⁊ filia
ꝓpria turpiter agentẽ. extra c.ſi vo alic⁹.
.§.nec iſte ↄpellendus eſt. Et ſb noie vxo
ris ↄp̄rehendit' ſponſa de p̃nti ſm Ber.
⁊ Hoſti. ¶ Nota etiã ſm Inno. ſuper. c.
ſi vo alic⁹.noie matris intelligũt omnes
aſcẽdentes.noie filie omnes deſcẽdẽtes.
In collateralib⁹ aũt vel affinib⁹ manum
extendere nõ audet.Alij dicũt ſimplicit'
ꝙ pſonas ibi noiatas hoc p̄uilegiũ non
excedit.⁊ hoc dicit Hoſti.ibidẽ tutius eẽ
Itẽ ſm Hoſti.ibidẽ intelligit' de ſorore vl'
filia tã legitima q̃ȝ naturali.nõ tñ de ado
ptiua. Itẽ ſm Hoſti.ti.de diuor.ſi vir vxo
rẽ dep̄hẽderit vel frater ſororẽ. vel filius
matrẽ.vel pater filiã i adulterio cũ p̄ſbro
vel clerico tenere põt vtrũq̃ȝ inuitũ ſine
excõicatõe per.zo. horas vt vocet teſtes
ꝑ quos ꝓbet adulteriũ.ff.de adul. capite.
Et ſm Jo.di.81.p̄ſbr.nõ credit' teſtib⁹ niſi
viderint clericũ in adulterio. hoc tñ ſm
quoſdã nõ reſtringit' tm̃ ad coitũ ſ3 etiaȝ
ad amplexus ⁊ deoſculatões.⁊ qd̃ quis
p̄parat ſe ad opus carnis. ſi tñ nõ i loco
ſuſpecto ſ3 publico talia faciãt. ſic fit q̃n̄q̃ȝ
ludẽdo aliud eẽt.quia verberãs iciderer
in canonẽ. Cũ aũt ↄſtat ꝑ ſigna apta ꝙ
clericus iã expleuit opus credo ꝙ ſi talia
ſunt ſigna ⁊ tã ꝓpinqua negocio ꝙ ↄſtat
turpitudinẽ coitus ibidẽ expletã ſi ꝑcuti
at ſtatim nõ ẽ excõicatus verberãs talẽ
ſi ſit de p̄dictis pſonis.Si aũt nõ ſunt ꝓ-
babilia ſigna nec incõtinẽti poſt factum
verberat ſ3 poſtq̃ȝ clericus ad alia diuer-
tit ⁊ de loco diſceſſit vberãs incidit in ca
nonẽ.Hec Rod. ¶ Sȝ quid ſi mutilet vl'
interficiat clericũ ſic turpiter agentẽ. R°
⁊ ſi poſſet dici ꝙ talis patit' quo ad excõi
catõeȝ.qꝛ tã iuſtũ dolorẽ ↄpeſcere nõ põt
.C.ad.l.iuli.de adulte.al'. Gratian⁹ tñ nõ
diſtinguit in hoc caſu decretalis iter atro
cem ⁊ nõ atrocẽ iniuriã ⁊ pene ſunt reſtri
gende.Quia tñ decretalis e.t. c.ſi vo alic⁹
nõ videt' excõicare niſi illos qui ſimplr̃
inijciũt manus violẽtas i tales. ⁊ diſtin-
guit inter hoſtiarios qui clericos vulne-
rant.⁊ eos qui ſine vulnerib⁹ ledunt eos
ideo videt' tutius dicendũ ꝙ taliter mu
tilantes vel occidẽtes iciderũt i canonẽ.
Hec Rod.Hoſti.etiã ſup.c. ſi vo alicui⁹.
dicit ꝙ ſm canonẽ non licet eũ perimere
ſi fieri põt.e.t. de pe.c.z. ¶ Quid de illo q
ꝓcurat ꝙ cleric⁹ vocet' ab vxore ſua ad
turpem actionẽ ⁊ talr̃ vocatũ vberat. R°
ꝙ tã talis q̃ȝ mulier incidit in canonẽ. qꝛ
nõ poteſt aliqd imputare clerico cũ ꝓcu
rauerit ꝙ vocaret' ad turpitudinẽ. Hec
Rod. ¶ Quid de muliere que cũ ticione
ardenti vel aliquo alio percutit ſacerdotẽ
in caput ipetentẽ eã ad coitũ.nunquid in
cidit in canonẽ. R° ſi ſolũ eã verbis ipe-
tat credo ꝙ icidit in canonẽ. Si aũt tan-
gat eã inuitã turpiter aut vim iferat corpo
ralẽ ſi illa cũ moderamĩe iculpate tutele

ſe defendendo cū pcutiat zelo caſtitatis
⁊ iuſta idignatōe mota nō credo φ icidat
i canonē. ſicut nec ille qui in clericū quē cū
vxore matre ſorore vel filia ſua turpiter
agentē inuenit manus iniicit violentas.
Securius tñ ē φ huiuſmodi mulier ſup
hoc ſe faciat ad cautelā abſolui ab epo. h
Roð. 12° fallit i illo qui h facit ad man
datū ꝓprij ꝑlati. ex̄ c. ex tenore. lʒ enī cle-
rici nō debeant vberari etiā cā correctio-
nis p laycū. alioquin ⁊ ꝑceptor ⁊ vbera-
tor incidunt ex̄ c. vniuerſitatis. ſꝫ qñ ſunt
incorrigibiles ſm Ber. tūc de mādato ꝑ
latoꝝ. ſ. illoꝝ quoꝝ iuriſdcōi illi ſunt ſub
iecti ⁊ a quib⁹ debēt corrigi pñt capi ꝓpt
cōmiſſos exceſſus ⁊ ad iudiciuʒ trahi ⁊
incarcerari etiā violēter dū tñ nō āplius
capiētiū ⁊ laycoꝝ violētia ſe extendat φ̄
defenſio vel rebellio exigit clericoꝝ. ⁊ ita
cū moderamine inculpate tutele. al' ſi mo
dū excederēt tenerēt'. ex̄ eo. vt fame tūc
. §. vlti. in tex. ⁊ glo. Illud aūt. c. vniuerſi
tatis. loquit' in caſu in quo monach⁹ nō
ſubterfugit regularē diſciplinā nec abbatis
ſui obediam ⁊ ſufficiēter pōt p abbatē ⁊
alios monachos corrigi. hec hoſti. Nūc
aūt declaratū ē li. 6. c. ſi clericos. φ clerici
ꝓpter exceſſus cōmiſſos lʒ nōdū appare
ant incorrigibiles de mādato ꝑlati cuiuſ-
cūqꝫ iuriſdcōeʒ hñtis. ſ. qui crimia poſſit
punire ſiue de iure cōi ſiue priuilegio ſiue
cōſuetudine pñt licite etiā p laycos capi
⁊ incarcerari pena debita caſtigandi. dū-
mō non ex ꝓpoſito excedat' in eos vt dr̄
ibi. Nā ſm Jo. an. ibidē. ſi cleric⁹ captus
quiete duci ſe pmittit ⁊ ducētes eū nō re
ſiſtētē calce pugno vel alio mō pcuſſerit
excōicati ſūt. ⁊ hoc lr̄a ibi ſonat. Et ſm ꝑ
dictū modū loquit' illud. c. vt fame. Sed
illud. c. vniuerſitatis loquit' ibidē de vbe
rib⁹ que ꝑlat⁹ clerico vel monacho p lay
cum nō dʒ inferre ob cām etiā iuſtitie ſʒ
p clericos vel monachos vel p ſeipm ſi
ſit minor epo. ⁊ ideo mādās ⁊ mādatarij
ſunt excōicati vt pʒ ibi. hec Jo. an. Epi
quoqꝫ clericos ſuos ſi de parēdo iuri fide
iuſſoriā dederint cautionē detinere nō de-
bēt niſi exceſſus enormitas vel alia cā rō
nabilis eos ſuaſerit detineri. vt pʒ in. d. c.
ſi clericos. §. eoſdē. rōabilis aūt cā eēt ſi
fuiſſent plures malefactores ⁊ vellet ex
eis vnū detinē vt p eū alios ſcire poſſet ⁊
cape vt dr̄ ibi in glo. Jo. an. ¶ Sʒ nōne
ſufficit generale mādatū qđ ɔtinet' . 23. q.
5. ꝑncipes. R° ſpāle mandatū hic expecta
ri dʒ. qꝛ dū. n. nō ē notū eos eē incorrigi
biles ⁊ traditos curie ſeculari nō licet h
ſine ꝑlatoꝝ mandato. qꝛ adhuc ſb cleri-
cali regula tenent' etiā depoſiti. di. 81. dictū
vel niſi ſe imiſceant enormib⁹ ex̄ c. cū nō
ab hoie. ⁊ c. ppendim⁹. hec i. d. c. vt fame.
in glo. ¶ Ad hoc nota φ ꝑlatus clericū
de furto ſuſpectū pōt qōnib⁹ ſbijcere ⁊ in
vinculis retinere donec furtū reddat. ex̄
de pe. c. i. Dicit etiā Inno. φ quilʒ clicus
cape pōt ſeruitorē vel ſociū ſuū clericū ⁊
eū ſi hʒ eū ſuſpectū modico tpe tenere ⁊
iudici pñtare. in auc⁹ vt iudices ſine quo
quo ſuffragio. §. necitatē. laycis aūt nullo
mō hoc licet etiā ſi ſint iudices. hoſti. vo
dicit φ iudex laycus vel dñs vel etiā ſo
cius capere pōt clericū delinquētē ne fu-
giat vt eū epo repñtet. hec hoſti. ex̄ c. vt
fame. 13° fallit in turbante diuinū offi-
ciū quē pſbr vel ali⁹ ad quem ſpectat pōt
eijcere de eccleſia. ¶ Quid ſi cleric⁹ ad ꝑ-
ceptū pſbri nō vult egredi eccleſiā cū al's
ꝑlatus nō ſit celebraturus. R° φ pōt ſine
metu excōicatōis eijci. ex̄ c. veniens. ſm
hoſti. ti. de emu. ecc. 14° fallit in eo qui
rōe officij quod i eccleſia obtinet clericū
pcutit. vt cantor. ſacriſta. hoſtiari⁹ ⁊ ſilēs
qꝛ cui cōmiſſū ē officiū ⁊ p ɔñs alia ſine
quib⁹ illud nō pōt cōmode expediri.
15° fallit in ſeniore eccleſie qui cā deuotio
nis hoc fac. Sʒ quid de ſacerdote q go-
liardū turpiter iurātē pcutit zelo dei. R°
ſi talis ſit goliardus qui gaudet adhuc
priuilegio clericali incidit in cañ. niſi ille
goliardus ſit in minorib⁹ ordinib⁹ ɔſtitu
tus ⁊ ptinaciat ad ei⁹ correctionē vel tur-
bet diuinū officiū vel in aliquo caſu con
ceſſo pcutiat eū. hec roð. 16° fallit in eo
qui ē ꝑlatus ⁊ leniter corrigit. 17° fallit
in dño ſiue clerico ſiue layco famulū cor
rigēte. 18. fallit in ꝓpinquo ſeu parente
ſiue clerico ſiue layco. hi ſex caſus ꝓbāt'
ex̄ c. cū volūtate. Intelligūt' aūt iſti ſex
caſus de leui pcuſſione. ¶ Quid ḡ ſi pſone
noiate ibidē modū in pcutiēdo excedāt.
nūquid incidūt in cañ. R° φ nō niſi hoc
fiat aio irato ⁊ ex ꝓpoſito. qꝛ canon tm̄ p
ſequit' dolū. qđ pʒ ex vbis ei⁹. 17. q. 4. ſi
qs ſuadēte. ibi. man⁹ violētas iniecerit. ⁊
ex̄ c. c. i. violētia vo nō cōmittit' ſine dolo
ſꝫ man⁹ dictarū pſonarū nō ſūt doloſe ſed
charitatiue lʒ fortuito caſu modum exce
dāt diſcipline. hec hoſti. ⁊ her. in glo. ſ̄dci

.c.cū voluntate. ¶ Quid ſi aliquis de ſup
dictis perſonis verberādo ſanguinē ex-
cuſſit. R° deliquit ſi grauiter ⁊ ex ꝓpoſito
pcuſſit. ſecus ē ſi leuiter pcutiēdo ſangui
nis guttas forte excuſſit. ar. extra de cleri.
pcuſ. c. z. abſit eni vt cū facim⁹ aliqua ꝓpt
bonū ⁊ licitū ſiquid preter noſtrā volūta
tē cuiq̃ȝ male acciderit nobis debeat im-
putari. z3. q. 5. de occidēdis. ideo hoc arbi
triū dico cū nec certa regula tradi poſſit.
extra de offi. dele. de cauſis. hec hoſti. ti. de
cleri. percuſ. Intelligunt̃ etiā predicti ſex
caſus de leui pcuſſione que fit cā correcti
onis. ſicut etiā pȝ extra e. c. cū volūtate.
Quid ſi pcutiens clericū dū pcutit nō ad
uertat actu nec cogitet correctionē ſ ſolū
culpā attēdat delinquētis. nūquid incidit
in canō. R° ꝙ ſi de correctōe actu nō cogi-
tet vl' habitu. ex quo tñ ē talis pſona que
hȝ auctoritatē a iure percutiendi ⁊ culpa
ſubeſt ꝓpter quā meruit percuti nō incidit
pcutiens in canō. vñ hȝ eos pcutere cauſa
correctōis ē pcutere ꝑ culpa digna cor-
rectōe. lȝ aūt hec ſnia videat̃ benigna. ſi
tamen videt̃ ſecura ſm Roð. ¶ Quid ſi
fratrē meū eiuſdē religionis vel alterius
aut clericū aliquē paratū facere aliquod
flagitiū. puta aliquē illicite pcutere vel ð
religione exire aut fornicari vel aliquod
ſimile teneo violēter zelo dei ne faciat illð
qui tñ nullo mō ptinet ad correctionem
meā. R° ſi talē tenuero modico tpe inuitū
⁊ renitentē in eū manib⁹ iniectis cū vbo
rū blādicijs ⁊ citra iniuriā pcuſſionis nō
credo incidere in canō. tñ quāto tpe poſſū
eū taliter detinere inuitū eſt arbitrio boni
viri limitandū ⁊ ſm ꝙ charitas inſpira-
bit. Hec roð. Predictis ſatis ꝯcordant
Inno. ⁊ Hoſti. ſup. c. nup. dicētes ꝙ ſi for
te inimici clerici ſupuenirēt ⁊ ipſe ab aliq
bus etiā violenter intruderet̃ illi intrudē
tes excōicati nō eēnt. ar. di. 45. cū beat⁹.
cū ei nō iniuriet̃ ſ poti⁹ ſaluent. Conſiliū
aūt bonū ē vt oēs ab hi⁹ iniectōib⁹ ꝯtine
ant manus ſuas ne ꝓpter nimiā ꝓnitatē
occaſione exceſſus. ſ. notabilis vel corru
pte intētōis incidāt in culpā vel ſniam. ⁊
qð ꝓuiſum eſt ad ꝯcordiā tēdat ad no-
xam. ſic dicit Leo papa di. 45. licet. z. Et
intellige ꝙ corrupta intentio dr̃ qñ pcuſ
ſio fit libidine vindicte oīno. vel partim
zelo correctōis partim libidine vindicte
vel alteri⁹ iniuſte cāe. qꝛ tūc modicū fer-
menti totā maſſam corrūpit. Hec ray. ⁊

roð. Intelligunt̃ etiā p̄dicti ſex caſus de
ꝯſtitutis in minorib⁹ ordinibus. vt pȝ in
d. c. cū volūtate. in tex. ⁊ glo. ber. ⁊ hoſti.
vñ ſecus ē ſi ſunt in ſacris. qꝛ ex hoc qð
ꝑmittit̃ ſpāliter de illis ꝓhibet̃ de iſtis ſic
quod de vno negat̃ de alio ꝯcedit̃. extra
de p̄ſump. nōne. ¶ Quid ḡ ſi ꝯſtituti in
ſacris ꝯturbēt diuinū officiū. R° nō per
cutient̃ ſ punient̃ alijs admonitōib⁹. ⁊ ſi
ſe nō correxerint pñt ſuſpendi e x̃. de cele.
miſ. dolentes. Hec in glo. d. c. cū volūtate
¶ Quid ſi nō ex ꝓpoſito p̄latus vl' magr̃
pcutiat ꝯſtitutū in maiorib⁹ nō i ꝯtēptū
canonis. 17. q. 4. ſiquis ſuadēte. ſ qꝛ non
ſeruit ad bñplacitū prelati qui nec retinē
pōt impetū. nūquid talis pcuſſor ē excōi
catus. Rndet hoſti. ꝙ nō ſi faciat hoc cā
correctōis. e x̃ e. c. cū voluntate. §. ſiqui vō
v̄. ⁊ hi qui obtentu. nā ibidē indiſtincte ⁊
indeterminate loquit̃. In v̄. ꝑcedēti ⁊ ſe.
loquit̃ determinate de ꝯſtitutis in minori-
bus. Ad idē ar. e x̃ de regularib⁹. c. vlt. Si
aūt hoc faciat ex ipetuoſa malitia ſniam
nō euadit. Ber. vō videt̃ referre totū. §.
illū tñ ad clericos in minorib⁹ ꝯſtitutos
¶ Sȝ nūquid diſtinguēdū ē inter ꝯſtitu
tos in ordinib⁹ ſacris ⁊ cōſtitutos in nō
ſacris reſpcū patris ⁊ matris. R° ꝙ non
ſm roð. Credit eni ꝙ licet eis v̄berare fi
lios etiā in ſacris cōſtitutos cā correctōis
Et idē dicit Tan. Inno. tñ notat e x̃ e. ꝙ
licet eis v̄berare cā correctōis inferiores
diaconib⁹. nō aūt diaconos vel p̄ſbros.
Jo. vō. z3. q. 5. § i. ⁊ ber. ſup. c. cū volūtate
dicūt ꝙ nec ſubdiaconos. qꝛ ſacer ordo
liberat a patria ptāte. 19. fallit i clerico
depoſito ⁊ tradito curie ſeclari. e x̃ de iudi.
cū nō ab hoie. ⁊. 17. q. 4. ſiquis deinceps.
ſec⁹ ē ſi nō tradit⁹ lȝ degradatus. nā talis
q̃diu vult viuere ſub regula clericali pri
uilegiū retinet. di. 81. dictū. in memoriam
dicti officij. ar. C. de qōnibus. ſeruos non
ſolū. 20. fallit in clerico ad actū ꝓfus
ꝯriū clericatui tranſeūtē ſm Jo. ⁊ Inno.
ſup. c. nō dubiū. puta qꝛ factus ē miles.
nec tonſurā defert. qꝛ ad hoc ē cogendus
e x̃ de cle. ꝯiu. Jo. ⁊ c. ꝯſultatōi. ḡ a ꝯrio
ſi tonſurā velit deferre pōt. ⁊ retinebit ꝑ-
uilegiū illud lȝ aliqui ꝯriū notent. Dicit
etiā quidā ꝙ bigam⁹ nō retinet. qð ver
ē de bigamis caſu p̄ vel 6°. hoc ꝑuilegiū
portantib⁹. di. 85. quiſquis. ſ de hoc vide-
bit̃ infra in tractatu de ordine. 21. fallit
ſm Inn. in clerico heretico quē ḡ v̄berat

nõ incidit. ¶ Caſus ꝑdicti oẽs ab hoſti. in
ſũ. ſua ponunť. plura tñ ad euidẽtiã ma-
iorẽ ſunt ibi de aliis infra. Tres vero caſus
ſequẽtes a ricar. 4. di. 18. q. ii. ar. 5. in pn°.
ſupadduntur qui tñ ſatis bñ poſſent redu
ci ad aliquos ꝑdcõꝝ. vnus ẽ cũ dñs do-
mus clericũ vituperantẽ cum in domo ſua
nec exire volẽtẽ lȝ cõueniẽter monitũ ex
pellit de domo. Si eñi platus illiꝰ clerici nõ
ſit pñs qui ipȝ exire cogat ⁊ dñs domꝰ in
expellẽdo nõ excedat nõ iniicit in clericũ
manꝰ iniurioſas. qꝛ vtiť iure ſuo. ⁊ ſic dici
tur. ff. de re. iur. nemo dãnũ facit niſi q fac
illud qd facere ius nõ hȝ. 2ᵘ caſus eſt
cũ clerico volẽte ꝑcutere aliquẽ cũ bacl'o
aliqs mouet baculũ violẽter. qꝛ nõ iniuri-
aŕ ei moderate īpediẽdo eũ ne faciat iniu-
riã alteri talẽ. 3ᵘ caſus ẽ qñ aliqs non
ex deliberatõe ſ; tñ ex ſurreptõe ſociũ ſu
um leuiter īpellit lȝ ſit turbatꝰ. peccatũ. n.
mortale nõ ɔmittiť niſi ex deliberatõe vľ
poſt tps ſufficiẽs fragilitati humane ad de
liberãdũ qñ factũ nõ ẽ tale qd hõ nõ ob
ſtãte hũana infirmitate teneť de neceſſitate
deliberare vt ꝑ deliberatõeȝ ab illo opere
illicito ꝑpetrãdo retrahať. nullꝰ aũt excõ
municaŕ a iure niſi ꝓpter peccatũ mortale
cũ eñi iura ꝑcipiãt vt a iudice nõ īfligaŕ
niſi ꝓpter peccatũ mortale videť ꝙ ɔdi-
tor iuris nõ voluerit vt excõicatio a iure
icurreť niſi ꝓpť pctm̃ mõtale. h Ric. vbi ſ

S Equiť videre de 2° arti. ſ. de qui-
buſdã notãdis ⁊ q̃rẽdis circa ca
nonẽ late ſnie ɔ̃ ꝑcuſſorẽ clerici.
Ad cuiꝰ maiorẽ euidẽtiã textꝰ ipiꝰ hic po
naŕ q ponitur. 17. q. 4. Siqs inqt ſuadente
diabolo hꝰ ſacrilegii crimẽ icurrit ꝙ i cle
ricũ vel monachũ manꝰ violẽtas iiecerit
anathematis vinculo ſubiaceat. ⁊ nullus
epõꝝ illũ ꝑſumat abſoluere niſi vrgẽte pi
cl'o mortis donec aplico ɔſpectui pñteť ⁊
eiꝰ mãdatũ ſuſcipiat. Ubi ꝑ° nota ꝙ lȝ di
ctus canon videaŕ regrere tria. ſ. iniectio
nẽ cũ dicit iniecerit. violẽtiã cũ dicit vio-
lẽtas. iniuriã cũ dicit ſuadẽte diabolo. ſ;
tñ fallit caſualr̃. nã aliqñ incidit quis in
illũ cañ. ſine iniectõe ꝓpter ſolã violẽtiaȝ
dũ clericus teneť incluſus vel inuitus ſic
ꝙ nõ hȝ liberã ptãtẽ abeũdi. ex̃ c. nuper.
qꝛ nõ refert vtrũ quis cõpedibꝰ vel pari
etibꝰ detineaŕ. ff. ex qui. cau. maio. ſibi ſuc
curriť. Aliqñ ꝓpter ſolã iniuriã ſine vio
lẽtia vt cũ quis clericũ volẽtẽ vberat in
recõpenſatõeȝ delicti qd clericꝰ cõmiſerat
ɔ̃ ipȝ ſic layci alicubi facere ɔſueuerũt ꝑ
pace hñda ex̃ c. cõtingit. i. Aliqñ vero ſine
violẽtia ⁊ ſine iniuria ꝓpter ſolaȝ iiectõeȝ
ex̃ c. vniuerſitatis. ſm gof. ſ; certe illud ñ
fuit ſine iniuria. qd apparet ibi cũ dr̃ te-
merarias manꝰ ſicut vbi volẽtem ꝑcutio
ibi dr̃ iniurioſa manꝰ. vt in illa decretali
vniuerſitatis. ¶ Sȝ ɔ̃ 2ᵐ dcõꝝ mẽbroꝝ
obiř. qꝛ volẽti nõ fit iniuria. 23. q. 5. voluit
⁊. ff. de re. iur. nemo videť. ⁊ ita nõ videť
fieri iniuria. R° iniuria dr̃ fieri eccleſie.
qꝛ ea que in nos delinquũť remittẽ poſſu
mus q̃tũ ad nos ꝑtinet ſ; nõ q̃tũ ad ec-
cleſiã. 23. q. 4. ſi is qui. ⁊ q̃tũ tangit cõ-
modũ alioꝝ di. 63. ſaloitane. ¶ Sȝ quare
excuſaŕ qui in ioco ꝑcutit clericũ lȝ inui
tũ. ex̃ c. c. i. ⁊ nõ ille qui ꝑcutit clericũ vo
lentẽ. R° qꝛ ille temerarias manꝰ iniicit
ar. ex̃ c. vniuerſitatis. ſ; ille non. ⁊ cã vlci
ſcendi iniuriã hoc facere videť ex̃ c. con
tingit. i. in glo. 7. ¶ Nũquid põt clericus
renũciare ꝑuilegio cañ. ſupradci. R° ꝙ ñ
põt renũciare vbo ex̃. de foro ɔpe. ſi dili-
gẽti. etiã ſi ſit cõiugatꝰ. ar. ex̃. de vi. ⁊ ho.
cle. ſi aũt. dũmõ ſecũdas nuptias ñ ɔ̃hat
di. 84. quiſqs. ⁊ etiã ſi ſit depoſitus q̃diu
vult viuere ſub regula clericali vt ſupra
dictũ ẽ. ⁊ habeť di. 81. dictũ. põt vero renũ-
ciare facto. vt ſi poſt trinã monitiõeȝ ha
bitũ clericalẽ ⁊ tõſurã deſerat vel enormi
tatibꝰ ſe immiſceat ex̃ c. ꝑpendimꝰ. in tex. ⁊
glo. ⁊. c. cũ nõ ab hoie. ⁊. c. in audiẽtia. ta
lia ḡ faciẽdo ꝑuat ſe hoc ꝑuilegio. ex̃ de
vi. ⁊ ho. cle. ex lr̃is. in tex. ⁊ glo. d. ex̃ c. ɔti
git. i. in tex. ⁊ glo. h. Aduertẽdũ ẽ aũt ꝙ
dictꝰ canon dicit in clericũ. ꝑ qd pȝ ꝙ ñ
ſufficit ꝙ ſit lr̃atꝰ niſi habeat ordinẽ cle-
ricalẽ ſibi collatũ ab epõ vel alio q poſſit
de iure vel de ɔſuetudine ꝑmã tonſuram
vel aliquos de minoribꝰ ordinibꝰ ɔferre
Qꝛ aũt dicit dictꝰ canon monachũ ꝑ qlȝ
religioſo ſupponit ſiue ſit maſculus ſiue
femina clericus vel cõuerſus. vgo ſacra-
ta vel cõuerſa ex̃. c. parrochianos. ⁊. c. de
monialibꝰ. dũ tñ ſit religionis approbate
ſm ho. ex̃ de reli. domi. c. vlt. Nd vero denũ
eſt de ɔuerſo vel ɔuerſa reſtringẽdũ ẽ ad
regulares qui ꝓpriis renũciauerũt vel re
ligionẽ ingreſſi ſunt habitu monachoꝝ
ſuſcepto nõ ad cõdonatos templi vel ho
ſpitalis vel aliarũ religionũ qui adhuc ꝓ
pria retinent lȝ tonſurã vel aliud ſignuȝ
ɔdonatõis ferant. vñ qui dicit in inſtr̃o
donatõis ꝙ facit ſe cõuerſuȝ ⁊ tñ adhuc

de tinet ꝓpriū ſi ē ↄuerſus ſic nōt Tan. e x
c. parrochianos. hec Ro ð. ¶ Quid de eo
qui peutit nouitiū alic⁹ religionis. R° ī no
uo iure eſt excōicatus lʒ nondū tacite vľ
expſſe ſit pfeſſus. li. 6. c. religioſo. Nec ob
ſtat ꝙ cras poterit laycari. qꝛ idē ē de cleri
co ſeculari in minorib⁹ ↄſtituto. ⁊ ꝑterea
tunc ē eccleſiaſtica pſona. 17. q. 4. quiſqs.
Et ſm bo. ⁊ Jo. an. excōicatus eēt nō tm̄
qui in nouitiū iniceret man⁹ violētas ſed
etiā qui ſine violētia inicēt man⁹ iniuri-
oſas. vt e x c. ↄtingit. i. ¶ Quid de hermi
tis laycis. nunquid in dicto cañ. includū
tur. R° ꝙ nō niſi ſe ſubiecerint alicui ap
probate religioni ſm roð. ¶ Quid de con
uerſis ſecularium eccleſiaꝝ. R° ſub dicto
cañ. icludūť vt doctores interꝑtanť. ſ. bo.
in ſum. ⁊ ber. e x c. nō dubiū. nā ex quo ſe
⁊ ſua diuino iuri ⁊ obſequio tradiderūt
⁊ ex toto tranſlati ſunt de foro eccleſiaſti
co ſiue ſit eccleſia regularis ſiue ſecularis
vñ tales debēt gaudere eccleſiaſtica liber
tate. 17. q. 4. quiſqs. ⁊ 12. q. 2. eccleſiarum
ſeruos. ⁊ videť hec. q. determinari e x de p
uile. vt priuilegia. §. i. nō eni ſūt niſi duo
genera hoīuʒ. ſ. clerici ⁊ ↄuerſi ex parte
vna. ⁊ layci ex parte altera. 12. q. i. duo
ſunt. Q; aūt tales cenſeanť religioſi con
ſuetudo generalis approbat cui ſtanduʒ
eſt di. ii. eccleſiaſticaꝝ. Secus eſt ſʒ bo.
ſup. c. nō dubiū. ſi eēt ↄuerſus remanēs
in domo ꝓpria ⁊ ſicut laycus viuens. ¶
Quid de excōicato depoſito. nūquid dō
ꝑuilegio gaudet. R° videť ꝙ nō. qꝛ nihil
ad nos de his qui foris ſunt. 2. q. i. multi.
⁊ talis e x eccleſiā ē eiectus. ii. q. 3. c. oīs
xpian⁹. ⁊ c. ſe. ⁊ eadē rō ē de clerico excōi
cato nō depoſito ſm aliquos. Inno. tamē
diſtinxit ꝙ ſi excōicatio depoſitiōeʒ ꝑce-
dat adhuc ꝑuilegiū retinet. ſi vō ſequať
⁊ incorrigibilis fuerit eo tradito curie ſe
culari ꝑuilegiū pdit e x de iudi. cū non ab
hoīe. Qui aūt aliū clericū excōicatū ver-
berat videť ſm hoc multoforti⁹ excōica
tus ſm ꝙ diſtinguit Inno. hec notāť e x
c. cōtingit. i. in glo. Jo. aūt an. li. 6. de pe. de
gradatio. notat ſup illud qō ponit ibi in
fi. exuim⁹ te ꝑuilegio clericali. ꝙ p h ap
probata ē opi. alani. ⁊ bar. brix. ⁊ repro-
bata opi. hu. Jo. ⁊ ber. qui dixerunt ꝙ p
cutiens degradatū incidit in cañ. notat āt
h. 50. di. accedēs. ⁊ di. 54. c. 2. q̄ forte ad
hoc eſt vera in depoſito vbalř de quo loq
tur ꝑn[m] illius. c. degradatio. ⁊ in actualiť

depōſito habeat locū ſinis eius ſiē ⁊ de re
ſtitutōe eſt diſtinctio inter eos vt notatur
2. q. 6. ideo. 2. ¶ Quid ſi ſup caput clerici
vibret quis gladiū vel baculū volēs ꝑcu
tere cū non tñ percutit. Quid etiā de illo
qui ſequitur clericū cauſa capiēdi ſʒ non
capit. nūquid tales ſunt excōicati. R° ꝙ
non. qꝛ canon ⁊ iniectonē ⁊ iiuriā ⁊ vio
lentiā exigit niſi i caſib⁹ ꝑus expſſe deter
miatis ⁊ iterpretatis de quib⁹ dictū eſt ſ̄
in ꝑn. huius ti. verba eni itelligenda ſūt
cum effectu e x de cle. non reſi. relatū. Nec
obeſt conatus ſine effectu e x de ſpon. ado
leſcens. Hec hoſt. ⁊ idē dic ray. ⁊ goſ.
Quid de eo qui fugiens inimicos clerico
equitanti obuiauit a quo vt fugere poſſʒ
equū petījt quod cū iſte negaſſʒ ſibi p vi
abſtulit ⁊ poſtea remiſit. nūquid talis eſt
excōicatus. R° bar. brix. ſup hoc ponit
tres opi. Una ē ꝙ talis nō eſt excōicat⁹.
qꝛ illud diabolo ſuadēte non fecerat. ad
cautelā tñ ab epō abſolui poterat. Alia
fuit ꝙ erat excōicat⁹ ſʒ mitius puniēdus
di. 50. preſbros. Tertia fuit quā ipe ſeqť
ꝙ eſt excōicatus ſʒ ꝓpter hoc nulla pena
puniēdus. Hec Jo. an. ſuper. c. 6. c. ſi cleri
cos. ¶ Quid ſiquis expellat aliquē cleri-
cum vel religioſum de domo vel poſſeſſio
ne ſua vel eius cuius ē ꝓcurator. R° nō
ē excōicatus extra de reſti. ſpo. olim cām.
dūmō faciat hoc cū moderamie inculpa
te tutele. alř ſi ſciēter ⁊ ex ꝓpoſito modum
excedat excōicationē incidet. ar. extra c.
vt fame. in fi. ſi tñ aliter ſe defendere non
poſſet niſi modum excederet. nec tūc ſen
tētiā icideret. vt credit Ber. ar. ad. l. acql.
ſʒ etſi. i. R° ſi vō ignoranter vel caſu exce
deret excōicatus non eēt. ar. extra de ho-
mi. ſicut dignū. §. illis. ⁊ c. perſona. hoc
notat glo. ſuper. d. c. olim cām. Eſt auteʒ
caſus ille multum ſimilis ꝓ triū caſuum
qui poſiti ſunt in fi. ti. ꝑcedētis. ¶ Quid ſi
quis non iniecerit manus ꝓprias ꝑcepit
tñ hoc fieri p aliū. R° vterqʒ ligať extra
c. mulieres. §. vlt. ¶ Quid ſi hoc fieri mā
dauit ⁊ poſtea penituit nihilomin⁹ tñ mā
datarius mādatum pficit. R° ſm ray. ⁊
goſ. excōicationē incidit niſi re integra
reuocauerit ⁊ mandatariū ſup hoc certi
ficauerit ar. extra de ꝓcur. ex inſinuatiōe
hoc etiā notāt ber. ⁊ bo. extra c. mulieres.
vel ſm bo. diſtingue ſicut diſtinctum eſt
infra de ſiſi mā in ſponſalib⁹. ti. de mō ↄ-
hendi ſponſalia. Quidā vō dicūt idiſtičte

ipm mandatariū in caū. non incidere. ⁊
huius opi. fuit Inno. ſup. c. mulieres. qꝛ
canon doli requirit. tenet̄ tñ de culpa de
qua al' penitere pōt. ⁊ in hoc etiā cōſentit
Rod. ſi mandatoꝛ ſufficiēter penitet ⁊ eſt
in charitate. nullū eni exñtē in charitate
ligare ius incipit vinculo excōicatōis. qꝛ
hoc iniuſtū eēt. lȝ tñ talis ab hoīe ligari
poſſit qui aliqñ ligat iniuſte. Idē dicunt
de eo qui cōſuluit clericū vberari ſꝫ anq̄ȝ
verberaret̄ de ꝯſilio penitet. ſꝫ reuocare ñ
pōt. Bar. vero brix. dicit ꝙ talis eſt excō
municat⁹ quo ad eccleſiā nō quo ad deū
quod ſm Io. an. verꝫ videt̄. ❡ Quid ſi
poſt mandatū ⁊ ante man⁹ iniectionē de-
ceſſit. ſꝫ poſtea iniectio ſecuta fuit. nūquid
talis mandatoꝛ eſt excōicatus. dicit qdā
ꝙ nō vt her. ex̄ c. vt mulieres. qꝛ morte
mandatoris ſoluit̄ mandatū. Hoſ. vero
dicit ꝙ talis incidit niſi mādatū añ moꝛ
tē reuocauerit. intelligit̄ eni al' in eadē de-
cedere voluntate. ex̄ de baptiſmo maio-
res. §. vlt. Io. vero dicit ꝙ quo ad ſniaȝ
eccleſie militantis nullo mō ligat̄ ſub ter
ra ſꝫ tñ dū eſt ſupſtes. 24. q. 1. qōcūq̄ȝ. tñ
ſi notoriū hoc ſit ⁊ abſolutus in fine nō
fuerit vel pnīe ſignū nullū apparuerit ꝓ
excōicato dȝ hr̄i nō ex vi ſnīe eccleſie mi
litantis ſed rōe peccati notoriȷ̄. vnde nec
eccleſia orabit ꝓ ipo neq̄ȝ ſepelit̄ in terra
ſacra. ⁊ ſic itelligit̄ illud. c. maiores. §. vlt.
Si aūt abſolutus fuerit vel pnīe ſignum
apparuit cui cōicam⁹ viuo ⁊ mortuo. naȝ
⁊ ſi ligatus eēt ⁊ ei nō cōicaremus ī vita
tñ in hoc caſu eū abſoluerem⁹ poſt mortē
ex̄ c. a nobis. que tñ abſolutio quātū ad
effectū nihil opat̄ ſed quo ad hoc tñ vt
abſolutus fuiſſe ꝑ cōtritōeȝ mōſtretur.
❡ Quid de illo qui dicit amicis ſuis vel
familie ſue ꝙ velit vindicari de clerico ta
li ⁊ ſic illi vberant illū. R° credo ꝙ icidit
in caū. quāuis nō verberauerit eū. dū tñ
vba dixerit aīo ꝓuocādi eos ad verberā
dū eū. hec rod. ❡ Quid ſiquis nō māda
uit tñ iniectionē factā licȝ nō fuerit facta
noīe ſuo ratā habuit. puta cū quis cleri-
cū ſibi inimicū pcuſſit. ⁊ ille alius gaudȝ
⁊ forte eū receptat ⁊ ei cōicat. R° non ē
excōicatus. ⁊ hoc vult Ala. ⁊ Io. galenſ
⁊ nunc hoc eſt expreſſum li. 6. c. cū quis.
dicit eni lex ꝙ factū alterius nō poſſū fa
cere meū ꝑ ratihabitōeȝ niſi meo nomie
geſtū ſit. ff. de ne. geſ. ſi pupilli. §. ſed ſi ego
⁊ ſic intelligit̄ iſta regula ratihabitio re-
trotrahit̄ ⁊ mandato ꝯparat̄. ex̄ de reſti.
ſpo. cū ad ſedē. ⁊ de ſimo. ſicut tuis. Quid
ſiquis iniectionē noīe ſuo factā ratā hūit
puta cū in eius ꝯtēplatōe ſeruitoꝛ ⁊ ami
cus ſuus clericū eius inimicū pcuſſit quē
ipe poſtea ratū habēdo acceptauit ⁊ ma-
gis amicū habuit. R° vt ſupra ti. ō caſib⁹
excōicatōis maioris a iure. caſu. 40. Sȝ
quid ſi ille amicū vel ſeruitorē talē nō re
ceptauit ⁊ expulit nec ꝑ alia ſigna exteri
ora apparet ꝙ ratū habuit. Rndet ho. ex̄
c. mulieres. talē quēcūq̄ȝ quo ad deū eē li
gatū nō tñ quo ad eccleſiā militantē que
nō iudicat de occultis ex̄ c. a nobis. 2.
Quid ſiquis vberaret̄ noīe meo ⁊ ex ne
gligentia nō ꝓhiberet ſine dolo tñ. Rndȝ
Inno. ſup. c. quante. ꝙ nō incidere in ex-
cōicatōeȝ cū neceſſari⁹ ſit dolus ad h̄ vt
quis incidat. Secus eſt ſꝫ ſi ex ꝓpoſito nō
ꝓhibeo illū. ❡ Quid ſi aliquis ſpuit in
faciē clerici nec tñ man⁹ inijcit. nū quid ē
excōicatus. R° ꝙ ſic. ar. ex̄ c. nup. Idem
intelligas ſi in caput vel in corpus vinū
aqua oleū vel alius liquoꝛ effūdat̄. mul
tofortius ſi lapide baculo vel gladio vel
aliquo alio pcutiat̄. nā in oībus his fit in
iuria corporalis. Idē etiā eſt ſiquis ſcin-
dat vel rūpat veſtē clerici dū eā ſup ſe te-
net. ⁊ hoc faciat aīo iniuriandi. Secus ē
ſi veſtis ab eo ſeparata eēt in pertica vel
alibi. vel ſi capiat equū cui clericus inſi
det ꝑ habenas ita ꝙ in vno loco ipm in-
uitū teneat vel de equo ad terram deſcen
dere faciat. vel cingulū frangat equi vt
cadat. vel minis vel terroꝛib⁹ ſine aliqua
iniectione corporali ipm inuitū in itinere
ſtare vel ſecū ire faciat. vel etiaȝ includat
eū in domo hoſtiū ſibi claudendo. vel ar
matos ad capiendū eū ibi ponēdo ſi exi-
uerit de domo. ⁊ hec maxime de laycis in
iuriātib⁹ locū hn̄t. hos oēs quaſi cōiter
doctores ſentiūt eē excōicatos. nō eni da
tur alicui layco ſupra clericū hec ptās. ex̄
c. ſi vero. 1. §. officialis. Nec refert vtrum
tangat pſonā vel rē ei adherentē exquo
hoc violenter vel iniurioſe vel temerarie
facit. ar. eſt de Dauid qui oraȝ clamidis
ſaul pcidit ⁊ poſtea penituit. 1. R. 2. ⁊ ad-
herētes eccleſiis eodē pͥuilegio gaudēt. 17
q. 4. ſiquis cōtumax. ⁊. 2. q. 7. §. itē obijci
tur. Unde in ſupradcīs ⁊ īfraſcriptis ⁊ ī
oīb⁹ alijs ꝓbabilr̄ dubijs aut purgabit
ſe ad epī arbitriū aut ꝯſequet̄ abſolōnis
bn̄ficiū ad cautelā. al' nec epus nec alius

eidē cōicare d̄bet. c. ex̄. e. cū ʒ deſideres. §.
ſedē. h̄ Ray. ꝛ Hoſti. De hac ma͂ plīa dic̄
Inno. in. c. nup. d̄ qbus etiā plura dicēt̄
ī. ꝛ dicta ſūt ſ̄. ¶ Quid ſi qs circa inie-
ctionē manuū uel detentionē corpalē per
metū clīcū cogat ꝙ ſe redimat. uel aliqd
ei tribuat. uel ꝙ ſuā domū exeat ꝛ eā po-
ſtea occupet. R̄ ſm Inno. ꝛ Hoſti. ſup. c.
nup. nō ē excōicat⁹. qa nō iiecit man⁹ vio
lētas in eū ſ'ue in pſonā ei⁹ uel i res ſibi
coherētes. ¶ Quid ſi qs auferat furto cle
rico corrigiā q̄ ē accinct⁹ uel veſte q̄ ē in
dutus. R̄ ſm Inno. ibidē nō vr̄ excōi-
cat⁹. qa mima uel nul'a ē violētia pſone
q̄ non ſentit̄. ¶ Quid ſi qs ſine minis et
terorib⁹ dep̄henſū clericū in aliq̄ forifacto
facit ſecū ire inuitū ad iudicē. R̄ n̄ credo
ꝙ icidat i canonē niſi credat ꝙ iuit⁹ du
cat̄ ille ꝑꝑt h̄ ꝙ timet ſibi eū a q̄ ducit̄.
al'. cū eo totalit̄ nō itur⁹. h̄ roð. ¶ Quid
de illo q arreſtat clīcū aſportātē res ſuas
uel alienas apud ſe depoſitas. ꝛ p violen
tiā aufert ei iuito. R̄ nō credo ꝙ icidat i
canonē ſi res illas ei auferat dū ē aſpor-
tādo anq̄ꝫ aſportās ſe recipiat ad locū de
ſtinatū. ſi aūt hoc fecerit ex int̄uallo p⁹q̄ꝫ
ille venerit ad locū deſtinatū ꝛ adept⁹ fu
erit illaꝝ reꝝ poſſeſſionē plene ꝛ pfecte i
cidit i cañ. qa nō licet ei dicē ſibi ius i re
ſua ex int̄uallo. h̄ roð. ¶ Quid de eo q p
ſeqt̄ clericū fugientē ut pcutiat i caſu il
licito ſi cleric⁹ fugiēdo corruat ꝛ ledatur
nec tn̄ ab illo pcutiat̄. ¶ Quid etiā ſi p
pter metū pſeq̄ntis de ꝑprio pcipitet ſe in
aquā uel i aliqð piculū ſe igerat ut eua-
dat. R̄ndet roð. ꝛ credit ꝙ pſequēs inci
dit i cañ. i z⁹ caſu nō i p̄. ¶ Quid de illo
q accipit clericū p capuciū ſubt⁹ barbaꝫ
ꝛ mouēs illud dic̄ ſi nō eēs cleric⁹ te pcu
terē. R̄ ſi aio iniuriādi ꝛ p ɔtēptū h̄ faci-
at irat⁹. credo ꝙ icidit in canonē. al' nō. h̄
roð. ¶ Quid ſi dicat ꝙ neſciebat eū eſſe
clericū quē vberauit. puta qa cleric⁹ ad
modū layci icedebat. R̄ ſi certum ē ꝙ
ignorauit excuſat̄. Idē ē i dubio ſi velit
iurare ꝙ ignorabat. e. ex̄. e. ſi vo. z. qð itel
ligas q̄ ad eccleſiā militantē ſm quā ꝑ-
batiōe d̄ficiente ſue ɔſcie relinqt̄. diſ. 33.
habuiſſe. ꝛ e. ex̄ de iureiurā. mulieri. Si tn̄
vitas ſe hꝫ in ɔtrariū ꝛ hoc poſtea deue
net in pnīa dꝫ induci ut ad aplīcā ſedem
accedat ꝛ leſo ſatiſfaciat ɔpetent̄. ꝛ ſic lo
quit̄ e. ex̄. e. porro. h̄ ꝛ de piurio ē ei pnīa i
dicenda. 6. q. 1. qcūqꝫ. de hoc etiā habes i
p̄cedēti ti. caſu p̄. h̄ Hoſti. ¶ Quid ſi pcu
tiens vidit tonſurā nō tn̄ credebat ꝙ eēt
cleric⁹. R̄ in ſniaꝫ icidit nō obſtāte ſua
falſa opione. dū tn̄ percuſſus vē cleric⁹ ſit.
ff. de iiuriis. eū q. §. ſi iiuria. ꝛ hoc voluit
Hoſti. ꝛ Ber. ¶ Quid ſi layc⁹ dicat d̄ſe
p̄bes te clericū. nā ei q dicit ꝑbatio incū
bit. ff. de ꝑba. ei q dicit. nūqd ē neēe ꝑba
re ſe clericū ꝛ rite ordinatū. R̄ ꝙ nō. da
rū eni eēt hoc. qa forte ſūt anni. 70. ꝙ fu
it tonſurat⁹ nec ſūt teſtes. ſ ſufficit ꝑbāe
ꝙ ꝑ clerico ſe gerebat. ſic agebat. ſic con
trahebat. ſic publicis munerib⁹ fūgebat̄
ff. ad mace. ſe. cōſul. ſi fili⁹. hec Hoſti. Ro.
vō circa p̄dictū. c. ſic diſtinguit. ſ. ꝙ talis
iſtū q ē clericus putās eē laycū aut h̄ pu
tat ex ignorātia craſſa qa. ſ. videt eum i
habitu clericali ꝛ ceteri hn̄t eū ꝑ clerico
ꝛ ſic icidit i canonē. qa diſſoluta negligē
tia ꝑꝑe dolū ē. Aut n̄ ex ignorātia craſſa
ſ. qa videt eū i hitu laycali nō gerentē ſe
ꝑ clerico. aut ſi hꝫ clericalē hitū. ludo re
putat eū eē ipoſitū uel aſſūptū ꝛ hꝫ ꝑba
bilē cām hoc credēdi. ꝛ ſic nō icidit. e. ex̄. e.
ſi vo. z. Si aūt dubitet vtꝝ ſit cleric⁹ uel
laycus icidit. eū i dubio iurare piculoſū
ſit. Si vō nō aduertit vtꝝ ſit clericus ul'
laycus ſ ita ſit affect⁹ ꝛ cōmot⁹ ꝙ etiā ſi
ſciret eē clericū nihilomin⁹ pcuteret ipſū
icidit. ſi aūt nō pcuteret nō icidit. Eſto ꝙ
iudex layc⁹ malefactorē detineat ꝛ iſte ſe
clericū dicēs ad curiā eccleſie remitti pe
tat iudice negāte eū clericū eē. qd tūc fiet
R̄ cognitio dubitatiōis hui⁹. ſ. an ille ſit
clericus qa ē de re ſpūali ꝛ eccl'iaſtica ad
iudicē eccleſiaſticū vocato tn̄ iudice ſecu
lari uel alio cui⁹ inteſt puta aduerſario p
tinebit. li. 6. c. ſi iudex. Si vō notoriū fue
rit ꝙ ſit cleric⁹ ſtatiꝫ ſine alia cognitione
reddi dꝫ curie eccleſiaſtice. Si etiam ſit
fama publica ꝙ ſit clericus aut ſi ꝑ cle
rico cōiter habeat̄ ſtati añ cognitionem
cāe declaratā reddi dꝫ curie eccleſiaſtice
Idē ē etiā ſi reus añ dep̄henſionem gere
bat ſe publice ꝑ layco ꝛ poſtea dep̄hēſus
fuerit i habitu clericali tonſurā. ſ. ꝛ veſtē
deferens clericalē. talē. n. debem⁹ clericum
reputare donec de cōtrario conſtet. Et h̄
p̄dicta itelligūtur de clerico illo q dꝫ gau
dere clericali p̄uilegio. Si vō añ dep̄hēſio
nē ꝑ layco publice ſe gerebat ꝛ pro tali
cōiter habebat̄ dep̄henſiōis tn̄ tpe fuerit
in habitu clericali. n̄ reſtituet̄ curie eccle
ſiaſtice donec ꝑbet ſe clericuꝫ eē. ſ. coram

iudice eccleſiaſtico. hoc enī incūbit ſibi ꝓ
bare ꝓpt̄ ſuſpitionē q̄ hr̄ ꝯ eū ex hoc ꝙ
deferebat añ hitū clericalē. interī tamē .i.
pendēte ꝓbatione de clericatu iudex non
ꝓcedat ꝯ eū. hec oīa ꝓbāt̄ i. d. c. ſi iudex
Sed detētus in curia ſclari quō litigabit
corā iudice eccleſie. R° ꝙ forte relaxa
bit̄ datis fideiuſſorib⁹ ſ; nō ꝓpt̄ h̄ remit
tet̄. li. 6. c. ſi clericos. in fi. uel litigabit per
ꝓcuratorē. nā. n. facti q̄n̄qꝫ hoc hꝫ ꝙ qs
cām p aliū ꝓſeq̄t̄. e x̄ de iudicijs. mulie
res. ꝑdictā aūt ꝓbationē faciet p publicū
inſtr̄m ordinatōis ſue. z. q. i. legū. ul' etiā
p teſtes. e x̄ de cle. pe. tue ❡ Et qd ſi in vi
tate nō erat cleric⁹ lꝫ tonſurā deferret ⁊ il
lū pcuſſiſti credēs eū clericū cū in vitate
nō eēt. R° in vitate nō es excōicatus. ff.
de fur. int̄ oēs. §. pe. in fi. ſ; q̄ſdiu conſciam
habes leſam debes te excōicatū reputare
⁊ abſtinere donec ſcieris vitatē. ar. e x̄. e
⁊ hoc vult Hoſti. in ſū. ⁊ her. e x̄ e. ſi vo. z
❡ Quid ſi credas pcutere. C. laycū ⁊ i p
ſona errās pcutis. M. clericum. R° ala.
ſcripſit ꝙ in ſniam incidis. nec obſtat er
ror pſone ex quo iīuriare voluiſti. ff. ō in
iu. cū q. §. ſi iīuria. ⁊ e x̄ de iīu. c. vl. Tan.
vō dixit ꝙ nō eēs excōicatus ſi percutis
clericū quē credis laycum. e x̄ e. ſi vo. z. ⁊
ar. ff. de iīu. l. cū q. §. vl. ⁊ l. ſe. Scđm vero
Hoſti. ſnīa ala. ē tutior. qa ꝯſtat ꝙ in cle
ricū man⁹ violentas iniciſti ⁊ dyabolo
ſuadente q te ad iīuriandū layco incita
uit. iō vba canonis ſupdicti ligāt te ⁊ cer
tū ē ꝙ ſi credo patrē eū q ē filius pr̄i non
ꝯpetit actio iīuriaꝝ. ff. de iīu. cū q. §. vlti.
Huius etiā ſnīe ē her. ſup illud. c. ſi vero
z. Roō. aūt dicit ꝙ tenere. dic ꝓbabili⁹.
niſi adeo ignorātia craſſa eēt ꝙ colorem
excuſatiōis nō hēret. eiuſdē etiā ſnīe eſt
Inno. in. c. ſi vo. qa neĉe ē ꝙ dolus inter
ueniat ⁊ pcutere clericū intēdas. ❡ Quid
de caſu ꝯuerſo ut ſi credēs pcutere clicuꝫ
pcutis laycū. R° ꝙ non es excōicatus lꝫ
de iīuria tenearis ut pꝫ p ꝑmiſſa. ⁊ h̄ vo
luit Hoſti. i ſū. ⁊ her. e x̄ e. in audientiā. ⁊
ray. ❡ Quid ſi qs ſciat aliquē eē clericuꝫ
⁊ pcutiet eū non gerentē habitū clericalē
aut tonſurā ⁊ forte cōiugatū uel negocia
torē. nūquid incidit in canonem. R° ſm
roō. ꝙ ſic niſi in qbuſdā caſib⁹ exceptis
ſ notatis de apoſtatis.

❡ De excōicatiōe maiori iudicis ti. 4⁹

Poſtea ꝯſiderandū ē de excōi
catione maiori q̄ infligit̄ a iu
ris miſtro ſiue a iudice. ⁊ cir
ca hec multa q̄rūt̄. ſ. qs iudex
hēat infligē. R° qdā dicūt ꝙ ſoli epiſco
pi. alij dicūt ꝙ nō tm̄ epi ſ; etiā inferiores
ꝑlati q collegijs ꝑſūt. tertij dicūt ꝙ etiam
qlibet ꝑſbyter curā aiaꝝ hñs excōicare
pōt. Hoſti. vō ⁊ her. ꝯcordādo dicunt ꝙ
nullus excōicare pōt excōicatōe ſolēni q̄
dr̄ anathema niſi ſolus eps. de q̄ hr̄. xi. q.
3. c. debēt. ubi dr̄. Debent. xij. ſacerdotes
epm̄ circūſtare ⁊ lucernas ardētes in ma
nibus tenē. q̄s in ꝯcluſiōe anathematis
ſeu excōicatiōis ꝓijcē debēt in terrā ⁊ cō
culcare eas pedib⁹. ⁊ ſm glo. ibidē nō ſu
mūt̄ poſtea ad aliquē vſū ſ; ꝓijcient̄ fo
ras ſicut ſal ifatuatū. z. q. 7. non oīs. De
inde eple. i. lr̄e p prochias mittant̄ conti
nētes excōicatoꝝ noīa ⁊ cām excōicatio
nis. ⁊ in hoc cāu veꝝ dicūt ꝑmi. ⁊ idē di
cit Hoff. Alij aūt ꝑlati oēs q ſpālē iuriſ
dictionē hñt de ꝯſuetudine uel de iure cōi
ut qui p electionē creant̄ nec ꝯtraria con
ſuetudo repugnat. excōicare pñt etiā ex
cōicatione maiori etiā ſi nō ſūt ꝑſbri. nō
tñ cū ſolēnitate ꝑdicta. Et idē dicit Hoff
ar. di. 25. ꝑlectis. ⁊ e x̄ de offi. archi. c. z. et
de offi. ordi. q̄nto. ⁊ li. 6. c. romana. in ꝑn.
etiā ſi curā aiaꝝ non hñt ex quo iuriſdi
ctionē in ſbditos hñt int̄ quos cognoſcē
⁊ diffinire circa ſpūalia pñt. Iuriſdictio
enī ſine modica coertiōe nulla eēt. ff. de
off. ei⁹ cui mā. ē iuriſdictio. l. vl. qō ō ſen
tentia excōicatiōis exponit̄. e x̄ de offi. de
le. ex lr̄is. Et dr̄ modica qa ab hoīe paꝝ
appciat̄. ⁊ modica ē inter mundanos de
ſpūalibus nō curātes. Tñ quo ad picu
lū ſiue ligamē aīe nulla maior repit̄. 24.
q. 3. corripiat̄. hec ho. vñ ſm glo. extra
de offi. or. cū ab eccleſiaꝝ generaliter tra
dit̄ ꝙ qlibet ꝑlatus eccleſie collegiate lꝫ
epo ſbſit ē ordinari⁹ iudex ⁊ hꝫ iuriſdicti
onē cognoſcēdi ⁊ excōicandi. 15. q. 4. c. i.
⁊ hoc dico ſiue ꝑlatus ille ſit elect⁹ a col
legio ſiue vniuerſitate. e x̄ de elec. c. i. Idē
ſiue ſit ꝑfectus collegio ſiue vniuerſitati
ab hñte adminiſtrationē cū iuriſdictōe pu
ta epo. hec notant̄ i glo. ꝑdicta. Item va
cāte etiā eccleſia capl'm pōt iudicare ex
cōicare ⁊ abſoluē. e x̄ de ma. ⁊ obe. cū oli
⁊. c. his q̄. in glo. Et idē forte pōt ut dicit
Inno. e x̄ de. here. ad abolendaꝫ. epo ab
ſente. ſecus ē de negligētia. inferiores vō

ſacerdotes pꝛochialiū eccleſiaꝝ q̄ n̄ hn̄t
iuriſdictionē.ſ. ꝯtentioſam i ſbditos cū n̄
poſſint int̄ eos ꝯgnoſcē ul' iudicare oꝛdi
naria iuriſdictiōe nō pn̄t ſm̄ ray. excōica
re maioꝛi excōicatione niſi foꝛte de ꝯſue
tudine hoc haberēt q̄ dat i talib' iuriſdi
ctionē.9.q.3.conq̄ſt'. ⁊ ex̄ de elec. dudū
2.§.tandē.Cōuenit etiā cū hoc Hoſt. di
cens de alijs ꝑlatis q̄ nō aſſumūt' per ele
ctionē ⁊ de p̄ſbꝛis pꝛochialib' ꝯſuetudi
nē ſeruandā. Scōm vō Hoſti.q̄libet ſa
cerdos hꝫ ptātē excōicandi ⁊ abſoluēdi
quo ad ptātē clauiū ſiue clauis foꝛi pnia
lis.nō tn̄ hꝫ exercitiū niſi curā hēat ani
maꝝ ſicut pꝫ ex ꝑdictis ſ.c. cū ſit ꝯficiē
dū.ex quo vō curā hꝫ ptātem hꝫ in noto
rijs excōicandi ⁊ exercitiū ꝑmiſſa admo
nitōe ⁊ in oibus hijs q̄ ſine libelli oblati
one expediri pn̄t.ex̄ de clā.deſpon.cū inhi
bitio.⁊ ſic itellige qḋ dicunt tertij.ii.q.3.
audi.⁊.c.qn̄.⁊.16.q.i.alia.⁊.ex̄ de eo qui
fur.oꝛdi.ſuſce.c.i.niſi foꝛte hoc ipediat cō
traria ꝯſuetudo uel ſupioꝛis ep̄i ihibitio
hec Hoſti.vn̄ excōicatiōes q̄s dn̄icis die
bus aliq̄ p̄ſbꝛi ꝓferūt dicētes excōicam'
vſurarios.foꝛciarios.turbātes aratra et
ſilia.ſi ſcientib' ep̄is ⁊ nō ꝯtradicētibus
ꝓferūt ⁊ ep̄i tales reputāt excōicatos et
tāq̄ꝫ excōicatos abſoluūt p h'mōi ep̄oꝝ
approbationē tales ſniē ligant. Similit̄
⁊ ſniē q̄s ferūt ꝓ dānis quoꝝ ignoꝛant'
auctoꝛes de ꝯſuetudīe tenēt ⁊ ligant per
tacitā ep̄oꝝ approbationē.hec roꝫ. in oc
cultis vō ⁊ q̄ reqrūt iudicialē indaginē
nō pn̄t excōicare niſi ꝯtraria cōſuetudo
uel ſpālis delegatio ſiue ꝯceſſio eis pl' in
dulgeat. Rā ⁊.c.de ꝯſuetudīe uel indul
gētia excōicat ⁊ int̄dicit.ex̄ de reſcrip.ex
pte decani.⁊ ex̄ de ꝯſue.cū int̄ vos.i.⁊.c.
ex pte.⁊ ſic itellige ſniam ray. poſitam ſ.
Si aūt aliq̄s curā hꝫ alicui' pꝛochie et
nō ſit ſacerdos nō pōt excōicare nec ab
ſoluere q̄a nō hꝫ clauiū ptātē. hec Hoſti
dic ut ifra circa fi.h' ti.Si vō aliq̄s ꝑla
tus iuriſdictionē hēat tpalē i hoīes ſuos
aliquos nec alius al's ꝑſit iuriſdictōi ſpi
ritnali de iure uel de ꝯſuetudīe uel ꝑuile
gio ſpāli excōicare non pōt ſ3 al', ꝓcedet
ſicut iudex faceret tpalis.ar.ex̄ de offi.oꝛ
di.dilect'.⁊ de iure patro. cū dilectus.§.
nos igit'.Si tn̄ ꝑlat' i aliquo loco vtrāq̄ꝫ
iuriſdictionē obtineat vtroq̄ꝫ gladio pōt
vti.ar.ex̄ de appel.ſi duob'.§.vi.⁊ ex̄ c.li
6.dilecto.dū tn̄ ab effuſiōe ſanguīs ab
ſtineat. Pōt aūt excōicare iudex oꝛdia
rius.pōt ⁊ delegat'. ex̄ de offi.dele.ꝑterea
⁊.c.ex lr̄is.⁊.c.q̄renti.hec omnia hoſti.
¶ Utꝝ excōicatio lata ab ep̄o alieno ra
ta poſſet haberi ab ep̄o ꝓpꝛio. R̄ᷓ ſcōm
har.9.q.2.ſup.c.i.ſniam q̄ nulla ē ratiha
bitio ꝯfirmare nō pōt.q̄a ſnia plus ha
bet iuris q̄ꝫ facti ⁊ videt' her. cōcoꝛdare
ex̄ de appel.paſtoꝛalis.circa fi.v̄.trahat.
¶ Utꝝ illi q̄bus cōmittit' a papa crucē
ꝑdicare aliquos excōicare uel abſoluere
cū irregularib' diſpēſare pnias iiungere
poſſint hoc alijs demādare. R̄ᷓ q̄ nō.q̄a
nō ſibi iuriſdictio ſ3 poti' certū miſterium
cōmittit' in hac pte. ex̄ de offi.dele.q̄nia3
aplica. ¶ Utꝝ tales pn̄t coercere ipedien
tes eos ſuū officiū exercere ita ut poſſint
eos excōicare. R̄ᷓ credo q̄ ſic. ar. extra
de offi.dele.ex lr̄is.al' deluſoꝛia ⁊ ſine eti
ā eēt talis cōmiſſio ut dr̄ ibidē.⁊ qḋ di
cit illud.c qn̄ aplica nō ſibi iuriſdictio ⁊c̄
veꝝ ē quo ad h̄ q̄ cōmittē poſſint uel q̄a
nullā hn̄t iuriſdictionē int̄ aliq̄s partes
ſ3 officiū tn̄.h̄ nō.in glo.d.c.qn̄ apoſtoli
ca. ¶ Utꝝ iudex delegat' excōicare poſ
ſit cōicantes.loq̄ndo.comedēdo.uel cō
trahēdo cū excōicatis ab ipo. R̄ᷓ dicūt
q̄dā q̄ non.q̄a l3 qn̄ aliq̄ cā delegat' ali
cui itelligant' oīa eē cōmiſſa ſine q̄b' illa
cā nō pōt expediri.nō tn̄ ſūt hec oīa ſibi
ꝯceſſa uel cōmiſſa q̄ valē pn̄t ad expedi
tionē illius cāe niſi hoc eēt expſſū i ꝯmiſ
ſiōe ⁊ hoc ſentiebat ⁊ ꝑſeruabat ꝑneſtin'
legatus i frācia.Alij dicūt ꝯtrariū. vnde
ſm̄ eos excōicati a iudicib' delegatis ꝓꝑt'
talē pticipationē debēt ab eis uel a papa
petere abſolutionē.has duas opi.roꝫ po
nit ⁊ 2ᵃ ē comoꝛ ut ipſe dic̄ tn̄ ꝑme magis
aſſentit. Pꝛo opione 2ᵃ facit illud ex̄ de
offi.dele.ꝑterea.⁊.c.prudentiā.⁊ ſic de fa
cto tenet'. ¶ Utꝝ iudex delegat' p' reuo
cationē ꝯmiſſionis ſibi facte poſſit an̄q̄ꝫ
reuocatio ad eū ꝑuenerit aliquē excōica
re. R̄ᷓ q̄ ſic.q̄a adhuc remanet apud eū
ptās ſibi ꝯmiſſa.ex̄ de ꝓcu.audītis.i glo
⁊ ar.ex̄ de appel.ut debitus hoñoꝛ.Et ut
glo.q̄dā ibidē dicit p hoc.c.coꝛrecta ſunt
illa.c.e.ti.meminim'.⁊.c.ad hoc ſicut.ex̄
de offi.dele.c.ea3.q̄ videt' ꝯriū dicē. Alij
aūt diſtinguūt ſic.ille q̄ reuocat ꝯmiſſio
nē aut intēdit ⁊ expmit q̄ ſit irritū ⁊ iane
q̄cq̄d extunc fuerit p legatū attētatum ⁊
ſic n̄ tenet ſnia lata poſtea a delegato. aut
nō.⁊ ſic tenet ut dictū ē ſ.in ꝑma miſſiōe

hec ricar.4.di.18.q.4.ar.5.o. Utrū lay
cus poſſit excōicare. videt̄ ꝙ ſic ex ſupe
rioris cōceſſiōe.di.79.ſi qs pecunia. Rᵒ
illud qḋ dicit̄ ibi i d.c.de layco intelligē
dū ē in ſpāli caſu.ſ.ꝯ inuaſorē aplice ſedis
Sed qa di.96.c.i.dicit̄ ꝙ de reb⁹ eccleſi
aſticis nō legit̄ laycis aliqñ diſponēdi at
tributa facultas. Jḋ pōt aliter dici ſm
glo.ibidē ꝙ illa v̄ba dicti.c.liceat cardia
libus ⁊ alijs clericis timentib⁹ deū ⁊ lay
cis inuaſorē ſedis apoſtolice anathemati
zare ⁊ hūano auxilio ab aplica ſede pel
lere.reddēda ſūt ſingula ſingulis.ſ.ſic c'e
ricis anathematizare ⁊ layco hūano au
xilio ab apl'ca ſede repellere.hec ricar.4
di.18.q.4.ar.4.c.z.ad oppoſitū.Dic aūt
alibi bar.brix.⁊.10.di.32.ſup.§. verū. ꝙ
papa q hꝫ plenitudinē ptātis cōmittere
poſſit layco ꝙ excōicaret. epS aūt cōmit
tere nō poſſet ut dicit̄.90.di.her. in glo.
Utrū ꝑlatus irregularis excōicāe poſ
ſet. Rᵒ. ꝑlatus irregularis aut ē factus ir
regularis ſine culpa ſua.aut p culpā ſuā
ſi ꝑ mō talis irregularitas nō dꝫ eū dejj
cere a ſtatu ꝑlationis ſue.ex̄ de eta.⁊ q̄li
or.c.i in glo.⁊ ar.extra ḋ cle.egro.c.i.Af
flicto eni nō dꝫ addi afflictio. ⁊ iḋ ꝑlatuſ
ſi ſit factus irregularis ſine culpa ſua ex
eq pōt ea q̄ ſūt iuriſdictōis.vñ excōicare
pōt.ſꝫ nō dꝫ exeq ea q̄ ſūt ordis. vñ nec
celebrare nec abſoluere dꝫ in foro pnie
nec alia ſacr̄a miſtrare ꝑter baptiſmum
quē licet cuilibet i necītate miſtrare ñ tñ
ſolēniter.qa ſic baptizare non ptinet niſi
ad ꝑſbros potētes libere exeq ſacroꝝ ad
miniſtrationē.Si aūt factus ſit irregula
ris p ſuā culpā ꝑ tali irregularitate dꝫ a
ꝑlationis ſtatu deijci.qa tñ ab illo ſtatu ñ
ē deiectus ipō iure anq̄ȝ deijciat̄ p ſniam
excōicare pōt.cū.n.ſuſpēſio ſit pena ma
gna nō ē extēdēda niſi ad caſus exꝑſſos
in iure uel ad ſimiles.Nō inuenit̄ aūt i iu
re poſitū tales eē ſuſpēſos ab his que ſūt
iuriſdictionis.irregularitas eni ſuſpendē
nō videt̄ irregularē niſi ab executiōe eo
rū que ſūt ordis niſi ſit ꝯtracta p talē ca
ſū quo ꝑuat̄ irregularis ꝑuilegio clerica
li.ut quo factus ē infamis. clericus.n.ñ
ordinatus ſi ſit officialis excōicare pōt.
ꝑlatus tñ irregularis poſtq̄ȝ a ſuo ſtatu ē
deiectus nec excōicāe nec abſoluere pōt
hec ricar.4.di.18.q.4.ar.4.c. Utrū ali
qs excōicatus uel ſuſpēſuſ poſſit excōica
re. Rᵒ. vſus iuriſdictiōis ē in ꝯpatiōe ad
aliū hoiem.⁊ iḋ cū ois excōicat⁹ a coīo
ne fideliū ſepet̄.qlibet excōicat⁹ vſu iu
riſdictiōis ꝑuat̄. ⁊ qa excōicatio ē iuriſ
dictionis iḋ excōicat⁹ excōicare nō pōt
24.q.i.audiuim⁹.ſm hoc itellige illud ex̄
e.ſi quē.ubi inuit̄ ꝙ qcūqȝ ē iudex excōi
care pōt.Et eadē rō ē de ſuſpēſo a iuriſdi
ctione.aut eni ē ſuſpēſus ab officio ſꝫ nō
ab executōe iuriſdictōis. ⁊ ſic nō pōt ce
lebrare diua.pōt tñ excōicare.Aut econ
uerſo ⁊ ſic pōt celebrare nō tñ excōicare
aut ab vtroqȝ ⁊ ſic neutꝝ pōt de iure.ḋ ꝑ
habet̄ extra de elec. trāſmiſſa. ⁊ de 2ᵒ et
3ᵒ extra de exceſ.pla.q̄ȝ ſit. tota vō diſtin
ctio hr̄ i glo.24.q.i.audiuim⁹.Scḋm tñ
Hoſti.Inno.⁊ Ber.extra de exceſ.pla.tā
ta ſuſpenſus ab officio non pōt excōicāe
vnde vide de hoc ifra ti.de interdicto.ar.
4. Utrū ſnia lata ab eo q ē excōicatus
tñ occultus teneat. Rᵒ. dicūt aliq ꝙ non
qa ferre ſniam ē ḋ legitimis actibus qui
bus ꝑuatus ē excōicatus.Sed hec ſentē
tia dura videt̄.ſi eni oēs actus legitimi
quos exercent aliq dū coꝝ excōicatio la
tet eēnt irriti ⁊ inanes iudicandi tūc p⁹q̄ȝ
excōicatio eēt detecta multi de ſuo ſtatu
eēnt incerti.qa aliqui ꝑlati ſunt habētes
multa beneficia eccleſiaſtica q a latenter
excōicato fuerunt abſoluti.ideo ē aliorū
ſnia mitior ⁊ rōnabilior qui dicūt ꝙ i ta
li caſu coꝝ abſolutiones ⁊ etiā beneficio
rū collatōes tenent lꝫ poſtea fuerit coruȝ
excōicatio detecta.extra de excepti.exce
ptionē.i glo.ar.ad hoc de iure patro.con
ſultationibus. Nec obſtat illud de ſen.et
re iudi.ad ꝓbandū ubi dr̄ ꝙ quicqd fa
cit excōicatus nō valet. qa loqtur ḋ pu
blico excōicato tpe quo ſniam tulit.Hui⁹
ſecūde ſententie videt̄ eē ray.in ſū.li.3.ti.
19.dicens ꝙ ſi crimē taliū.ſ. excōicatorū
ſciſmaticoꝝ.apoſtataꝝ.ſ. a fide. oēs eni
iſti ſūt excōicati ⁊ intruſoꝝ ⁊ ſuſpenſoꝝ
a iuriſdictiōe eēt occultū toleranda eēt
coꝝ ſnia lꝫ nulla q̄ȝdiu crimen eēt occul
tū ⁊ ipi tolerarēt̄ ab eccleſia.ar.8.q.4.nō
ne.⁊.3.q.7.tria.⁊ concordant cū ꝑdictis
Hoſti.⁊ Inno.Ecce habes ex ꝑdictis de
ēmiatū p canonē qs pōt excōicare ſꝫ nō
dū dictū ē ꝓpt̄ qḋ aliqs pōt excōicāe. ſꝫ
tñ qa.iḋ recurrēdū ē ad ſacrā ſcripturā
cui⁹ ē dicē i hac qōne ꝓpt̄ qd tanq̄ȝ ſcien
tie ſupioris ⁊ altioris.ꝙ eni i eccl'ia aliqs
hēat ptātē hoc ē ab ipō xpō qui ptātem
dedit duodecī aplis ⁊ ꝑcipue ipi petro.

Dn̄s aūt ipſi petro vtrāq̄ ꝯtulit ptātem ligādi.ſ.⁊ ſoluēdi.⁊ in forma pn̄iali et in forma iudiciali.Scdm̄ pmā par pōt parem abſoluē.ſm̄ ſecūdā nō pōt par ligare parē nec ſupiorē.⁊ hoc ē iō.qa illa ē ordinis.alia ꝑlationis.ſ. ptās excōicandi. pma aditū celi apit ⁊ iō recte dr̄ clauis. 2ª p cēſurā iudicij ſubditos coercet. et iō dr̄ gladi⁹. Pria ptās ē ptāſ arbitrādi int̄ deū ⁊ hoīem.2ª vo inter hoīem ⁊ hoīem ⁊ iō pma reſpicit ordinē.2ª vo ꝑlationē. pma ptās qa collata ē petro ut ſacerdoti iō deſcēdit i oēs ſacerdotes q̄uis nō oēs habeāt executionē. 2ª qa collata ē petro ut ꝑlato.iō deſcendit i oēs ꝑſonas eccleſiaſticas q̄ hn̄t iuriſdictionē uel ꝑlationem vn̄ q hn̄t iuriſdictionē ordinariā i iudicādo aliquos ptātē hn̄t coercendi eos p cēſurā eccleſiaſticā ut iudiciū eoꝝ iuiolabilit̄ obſeruet̄.Et qm̄ iuriſdictionē hn̄t nō ſolū hn̄tes claues ſ; etiā nō hn̄tes. habēt inquā uel ex iure uel ex ꝯſuetudine ut archidiaconi ⁊ aliq̄ capitula.iō pn̄t excōicare.vn̄ etiā Hoſti.in ſū.ti.de offi. archidiaconi q̄rens de archidiacono an poſſit excōicare dicit q̄ i hoc dz attēdi ꝯſuetudo uel ꝑuilegiū ſpāle. Rurſus qa aliq̄ habēt claues q nō hn̄t iuriſdictionē i foro iudiciali ut ſimplices ſacerdotes.iō nō poſſūt excōicare niſi p ꝯfeſſionē uel niſi i caſib⁹ determinatis ut i furto ⁊ rapinis.hec hoſt. i 4º diſ.18.p.2.ar.3.c.⁊ cōuenit cū eo tho ⁊ pe.ibidē. Sed ꝯ h qđ dictū ē q̄ etiā nō hn̄tes claues hn̄tes tn̄ iuriſdictionem excōicare pn̄t. obijcit̄. qa petro non fuit data ptās ligādi ⁊ ſoluēdi i foro pn̄iali et iudiciali niſi qn̄ ei fuerunt date claues.g̃ videt̄ q̄ nō hn̄s claues nō hēat ptātē excōicandi. R° q̄ petro data fuit ſil̄ vtraq̄ ptās.qa data fuit ei ptās clauis i ſua plenitudine.Uel pōt dici q̄ nō ſimul ſ; poteſtas clauis pmiſſa fuit Math.16.tibi dabo claues regni celoꝝ.⁊ data fuit Joh. 20.accipite ſpm̄ ſcm̄ q̄ꝝ remiſeritis pctā remittūt̄ eis ⁊c̄.ptās vo excōicādi inuit̄ fuiſſe data Math.18. ubi poſtq̄ dictū ē ſi eccleſiā non audierit ⁊c̄.additū ē.Amē dico vobis q̄cūq̄ ligaueris ſuper terā ⁊c̄.hec hoſt.4.di.18.p.2.ar.3.c.3.

De excōmunicatione minori.ti.5⁹

DEinde ꝯſiderandū ē a q̄ habeat excōicatio minor infligi. Circa qđ ſciendū q̄ ſicē excōicatio maior ita ⁊ mior iſfligit̄ a iure ⁊ a iudice.P aūt dicēdū ē de illa q̄ iſfligit̄ a iure.2° de illa q̄ infligit̄ a iudice.

Sciendū igit̄ q̄ excōicatio minor dr̄ iſfligi ipſo iure ipo actu.ſ.uel q̄ ad deū tm̄ uel q̄ ad deū ⁊ eccl'iam.quo ad deū ſtatim cū qs mortalit̄ peccat.Sap̄.i.pūerſe cogitatiōes ſepant a deo.xi.q.3.audi.talis.n. eucharistiā ⁊ alia ſacra recipit ad dānationē.e.x̄ de coha.cle.⁊ mu.c.vl.Et intelli ge q̄ talis dr̄ large excōicatus.qa nō arcet̄ a ſacris p modū pn̄ie ſ; p modum ſimplicis ꝓhibitiōis ⁊ diſſuaſionis. Infligit̄ vo excōicatio mior quo ad deū ⁊ quo ad eccl'iam ipo iure i caſib⁹ multis. Primus ē cū qs cōicat excōicato in locutōe i cibo ⁊ potu ⁊ ſilibus. 2° ē cū qs ſacrilegiū cōmittit.17.q.4.miror.q.n.violat immunitatē eccl'ie puta vberando aliquem etiā laycū in clauſtro uel etiā in cōi dormitorio eccleſie incidit i excōicationē minorē.qa pūatus ē cōione eccleſie.17.q.4. .§. ſi qs domū.Et ſi nō ſatiſfecerit p⁹ trinā admonitionē notabit̄ maiori excōicatione.ut dr̄ ibidē.hec notant̄ e.x̄.c.cū ꝑ cā.in glo. 3° ē cū qs eſt notorius fornicator.e.x̄ de coha.cle.⁊ mu.vſa. ſm̄ Hoſti. 4⁹ eſt cū quis cōmittit ſimoniā.e.x̄ de ſimonia.tanta.ſm̄ Hoſti. ⁊ itelligit hic roꝺ. cū quis ē ſimoniacus notori⁹ i bn̄ficio uel etiā ſimoniacus occult⁹ i ordine. 5⁹ eſt cū quis recipit eccleſiam uel aliquid aliud ſpūale de manu layci.ſine cōſenſu epi.⁊ p talē receptionem ſolā in prelatura cē intendit.16.q 7.ſiquis deinceps. ⁊ extra de elec.quiſquis. Nec obſtat illō extra de iure patro.c.pterea.vbi dicit̄ q̄ talis ſit excōmunicādus.qa illud intelligi debet de maiori excōmunicatiōe.Nota tamē q̄ huic iuri derogatur in multis locis p contrariam conſuetudinē.reges eni ⁊ pncipes in aliquibus eccleſijs dāt decanat⁹ ⁊ alios pſonat⁹ ⁊ pbendas ⁊ illi gbus dant̄ nō iſtituūt̄ p epm̄.hec roꝺ. 6⁹ ē cū quis exercet artem baliſtariorū uel ſagittarioꝝ contra xpianos i bello iiuſto.quidam tn̄ itelligūt hūc caſū de maiori excōicatione ut dictū ē ſ. 7⁹ eſt ꝺ diſſidētib⁹ ⁊ itelligas diſſidētes.i.diſcōdātes ab iuicē ⁊ ſe odiētes notorie q non pn̄t ad ꝯcordiā reuocāri ſm̄ ho. 8⁹ ē de

paupuꝫ oppſſorib⁹. ꝺ his ꝺuob⁹ caſibus habeť ꝺiſ.xc.oblatiões p totuꝫ. 9⁹ eſt ꝺe raptoribus manifeſtis ſi ſunt obſtiati ⁊ inobedičtes.e x̄ ꝺe rapto.ſup eo.ſm ho. ⁊ ray. io⁹ ē ꝺe publicis vſurarijs. e x̄ ꝺe vſu.q2 in oib⁹. ii⁹ ē ꝺe meretricib⁹ publicis.oēs eni iſti.ſ.ꝺiſſidētes. paupeꝝ oppſſores.manifeſti raptores.publici vſurarij ⁊ publice meretrices ꝺicūť excōicati large.q2 nō recipiūť oblatiões eoꝝ.h Ray

i2⁹ ē ꝺe illis in qb⁹ ꝺenegať eccliaſtica ſepultura.⁊ hi ſūt multi caſus qs regre.ī ti.ꝺe ſepultura. i3⁹ ē ꝺe qlibet notorio pcco2e.nā viu⁹ ⁊ mortu⁹ a ſacris eccleſiaſticis repelliť niſi penituerit.ꝺiſ.95.illud ꝺe ꝯſuetudie.⁊ ꝺi.2.p ꝺilectiōe.Oēs hos caſus ponit Ray.Hoſti.⁊ Inno. e x̄.c.c.i.

Infligiť etiā mino2 excōmunicatio qñqꝫ a iudice. pōt aūt infligi ab epis ⁊ alijs iferiorib⁹ ecclia꞉platis ſm oēs.e x̄ ꝺe offi.o2.cū ab eccliaꝝ rcī ⁊ qñqꝫ infligiť a pſbro.qñqꝫ a ſeipſo ſaltē q ad ſpēm facti.ſ.qa ita abſtiet a pticipatōe ſacroꝝ ſic ſi ve eēt excōicatus.h fit qñqꝫ male qñqꝫ bn̄. male cūꝫ credit h ſufficē ad pniāꝫ.ꝺe pe.ꝺiſ.i.ſūt q arbitrāť bn̄ cū h fac cā reuerētie.ꝺe ꝯſe.ꝺiſ.2.quotidie.⁊ ꝺe pe.ꝺiſ.i.facili⁹. h Ray.⁊ Hoſti. Meli⁹ tn̄ ē ꝙ faciat auctoritate pſbri.ꝺe pe.ꝺiſ.i.i actiōe. Nā ⁊ hodie ad minus ſemel i āno necē hꝫ qlibꝫ adulť ſiue ꝺiſcretus eucbariſtiā ſumē niſi abſtineat ꝺe licētia ꝓprij ſacerdotis.e x̄ ꝺe pe.⁊ re.ois.h Hoſti.

Quis pōt excōicari.ti.6.

Poſtea ꝯſiderādū ē cui excōicatio valeat infligi. Circa qđ ſciēdū ꝙ excōicatio ſiue mio2 ſiue maio2 pōt īfligi illi q ē ſbꝺit⁹ ⁊ iferio2 reſpcū ꝓferētis uel canonis ab eo lati.e x̄ eo.a nobis.i.⁊.c.ſi quē. Et ꝺr̄ h ſm Hoſti.ſubdit⁹ rōne ꝺelicti uel cōtract⁹ uel rei ꝺe q agiť uel ꝺomicilij.princeps vō q ꝺomiciliū hꝫ i plib⁹ epatibus a qlibet epoꝝ illoꝝ excōicari pōt.xi.q.3. i glo.c.ſi aūt.Et h itelligas ꝺ ſubdito xpiano.iude⁹.n.uel pagan⁹ excōicari nō pt. qđ.n. ad nos ꝺe his q foris ſūt.e x̄ ꝺe ꝺiuo2.gaudem⁹.⁊.2.q.i multi. ⁊ h ē veruꝫ niſi ꝓuilegiū obſtet.16.q.i.frať nr̄. Superio2 q non pōt excōicari a mio2i uel ab iferio2i.e x̄ ꝺe ma.⁊ obe.cū inferio2.⁊ ꝺiſ.

2i.iferio2.h aūt regula fallit i caſu ſm qſ ꝺā.s.qñ ſupio2 ipio inferio2is ſe ſubijcit xi.q.i.pueniť.ſ certe ex quo ſuppoſuit ſe ⁊ ſuppō tenuit iā nō ē ſupio2 ſ iferio2 i eo i q ſe ſuppoſuit. Nō ſubdit⁹ etiā excōicari nō pōt qa ſnīa a ſuo iudice lata nō tenꝫ e x̄ ꝺe iudicijs.at ſi clerici.⁊.9.q.2.p totū. Iō ſi ſupio2 qs ita ꝺixerit qſqs furtū fecerit excōicat⁹ ſ.t ſubditos tm̄ ꝓferentis nō āt extraneos ꝯſtrigit.e x̄.c.a nobis.i.qđ itelligi ꝺꝫ ꝺe extraneis q ꝺelinquūt e x̄ iuriſdictionē ꝓferētis.ff.ꝺe iuriſ.om.iudi.l.vl

Quid ꝺe illis extraneis q ifra territoriūꝫ eiuſdē faciūt furtū. Rᵒ tales aut ignorāt ſnīam lataꝫ.aut ſciūt.ſi igrant eā nec ibi tantā traxerit morā ꝙ ſcire pſumanť nō ſūt excōicati ſm Hoſti.i ſū.⁊ i glo.e x̄.c.a nobis.i.⁊ Ray.ar.e x̄ q matrimo.ac.pñt.c. vl.nō.n.ligať aliqs ſnīam neſciēs.e x̄.c.ſignificauit.⁊.c.cū ꝺeſideres.Sed nō e x̄.c. a nobis.i.ꝙ talis lꝫ igret bn̄ ē excōicat⁹. qa incidit i factū ꝺānatū. Nūc vō opio pma q ē Hoſti.ē approbata expſſe.li.6.ꝺ ꝯſti.c.2.ubi ꝺr̄ ꝙ ſnīa ꝓlata p ſtatutum epi nō ligat igrantes ꝺūmō ignorantia iſta nō ſit craſſa uel ſuppina. Si vō h ſciant uel nimiā ibi traxerit morā iam incipiūt eē ſubditi rōne ꝺelicti ⁊ ſnīe late.nā ⁊ ꝺe furto teneť qs ibi reſidere ubi cōmiſit. e x̄ ꝺe rap.c.i.⁊.6.q.3.placuit.

Sꝫ nunqđ ſnīa talis epi ligabit ſubditos eiuſ cōmittētes furtū e x̄ ꝺioceſim ipſi⁹. Rᵒ ꝙ nō qa nō puniť qs ex hoc ꝙ nō paret extra ſuū territoriū ius ꝺicēti.li.6. ꝺe cōſti.c.2.

Quid ſi archieps talē ferat ſnīam nūqđ ligabit ſubditos ſuffraganeoꝝ ꝯ facientes etiā extra territoriū ſue ꝺioceſis. Rᵒ ꝙ nō qa nō ſūt ꝺe iuriſdictiōe ei⁹ o2ꝺinaria.extra ꝺe iudicijs.at ſi clerici.⁊ e x̄ c.romana.§.po2ro.in tex.⁊ glo.Canō tn̄ quem facit archiepiſcop⁹ in cōcilio ꝓuinciali ligat ſubditos totius ꝓuintie.extra ꝺe ꝓben.grauе.⁊ ꝺiſ.io.c.vl.

Nūquid abſens ignorās pōt excōicari. Rᵒ ꝙ ſic extra ꝺ cle.exco.apoſtolice.⁊.2.q.i.ꝺ manifeſta. credo tamē ꝙ qcqđ facit anteqꝫ ſciat ſe eſſe excōmunicatum non imputatur ei vnde non peccat tūc celebrando. ſed poſtqꝫ ſe ſciuerit eſſe excōmunicatuꝫ ꝺebet abſtinere a ꝺiuinis. Si etiam tunc.ſ. cū ignorat ſe eſſe excommunicatum litteras impetrauerit. uel pro beneficio uel pro alio negocio valent.ſed nō audietur per litteras tales niſi poſt abſolutionem

electio etiam de eo facta non tenet liʒ ſe excõicatū ignoraret. de hoc vide infra ti. 16. q. quid ğ. vel dic ꝙ electio facta ab ignorantibꝰ eū excõicatū tenet ſm glo. que dicit illud in. d. c. aplice. de clerico excõicato mi. ⁊ de ap. paſtoralis. quod etiā videtur tenere infra in caſu. 15. excõicatõis nulle. vn̄ vicio ſcriptoris videt᷑ poſitū ꝙ nõ teneat. ⁊ iõ tenet lʒ ſe excõicatū ignoret. de hoc videndū infra ti. 16. q. quid ğ. Quid ſi talis moriat᷑ anteq̄ʒ ſciat. R° ꝙ liber erit quo ad deū. ⁊ excõicator dʒ eūʒ abſoluere poſt mortē. Nunquid iſte qui ſcit eū eē excõicatū ſi participet ei erit excõicatus. R° credo ꝙ ſic. ¶ Quid ſi abſens excõicet᷑ ꝑ ep̄lam qñ erit excõicatꝰ R°. ſi excõicator voluit ꝙ ſtatim eēt excõicatus. ſ. qñ lr̄a ſcribebat᷑ tūc ſtatī ē excõicatꝰ ſʒ nõ obeſt donec ſciat vt dictū eſt ar. 4. q. 5. c. 1. ⁊ nõ. ꝑ ber. i. c. aplice. de cle. excõi. mi. talis tn̄ ē excõicatus cum lr̄as recepit. hec vera ſūt qñ eſt ꝓbabilis ignorātia. ſecus ē ſi craſſa eēt ⁊ ſupina. ar. ex. de cle. excõ. illud. ibi enī craſſa videbat᷑ eē ignorātia cū ꝑ famā ſciret ſe eē excõicatū. Oēs iſte rīſiones dictarū quatuor. q. hñt᷑ ex. de cle. ex. d. c. aplice. in glo. Jo. āt dicit. 2. q. 4. quanto. ꝙ ſi aliqs abſens excõicet᷑ ſtatim ē excõicatus ſi excõicatio ſit pura nõ ↄditionalis. non punit᷑ tamē ſi ſe diuinis īgerat anteq̄ʒ ſciat. ¶ Quid ſi alicui ſit ↄceſſum a papa ꝙ excõicari nõ poſſit. ⁊ hoc ignorans ep̄us eius excõmunicet eū. R°. nõ ligabit eū ſnīa illa. li. 6. de ↄceſ. pre. quia. ¶ Quid ſi metropolitanus veniat ꝯ canonē a ſuffraganeo latū in dioceſi ſuffraganei. R°. dixit Laur. ꝙ nõ ligat᷑ cū ſit ordinariꝰ totiꝰ ꝓuincie. 9. q. 3. c. 2. Et in idē ↄſentit Jo. ⁊ ber. ꝓuincialis dicit ꝙ caſus ē ꝓ hac via ex. de preben. graue. ⁊ ex. c. a nobis. i. Et idē eſt ſi ep̄s in parrochia plebani ſui delinq̄t. Hugo vero dicit ꝯtrariū. q2 talis nõ ligatur ſnīa iudicis. tunc enī verū diceret Laur. ſʒ ligat᷑ ſnīa canonis. ⁊ quia ſciēter incidit in factū dānatū. 24. q. 1. c. 1. 2. ⁊ 3. vnde tū rõne canonis. tum rõne delicti ꝑ canonē iam damnati incipit eē inferior. Secūdū vero ho. ſupiores vel pares dignitate vt archiep̄i ⁊ ep̄i etiā exēpti e xnei. quibꝰ. ſ. nõ ſubeſt ep̄us qui dictū canonē ꝓmulgauit ligant᷑ ſnīa tali. ille aūt cui ſubeſt vt metropolitanꝰ ꝓpꝰus ⁊ exempti non ligant᷑. ex. de maio. ⁊ obe. cū inferior. ¶ Quid ſi ep̄s excõicet oēs qui interpellabūt de turpitudine moniales quas cõſecrat i dioc. ſua. nunquid qñcūq̄ʒ vel vbicūq̄ʒ venerit aliqui ꝯ hꝰ ſnīaʒ erunt excõicati. R° ꝙ parrochiani illiꝰ ep̄i vbicūq̄ʒ fecerint ꝯ ſnīam hꝰ ſiue in dioceſi excõicantis ſiue alibi erūt excõicati. alieni aūt parrochiani nõ niſi talia fecerint in dioceſi excõicātur. q2 cū hoc in dioceſi alteriꝰ ep̄i faciūt nõ ſunt ſubditi excõicātis rõne dioceſis vel loci in quo delinquunt. ⁊ ſic exponit᷑ illud ex. c. a nobis. ¶ Nunquid aliquis de nouo veniens ad ſtudiū portās arma anteq̄ʒ ſciat ſnīam ↄtra portantes arma ꝑ ep̄m loci latā incurrit excõicatiõeʒ. R°. credo ꝙ nõ ſi nihil penitus de illa ſnīa audiuit nec ꝑ famā nec aliter. q2 talis hʒ ꝓbabilē ignorantiā. ⁊ talis ignorātia excuſat. vt habet᷑ ex. de cle. ex. mi. aplice. in tex. ⁊ glo. ſi tū cleričꝰ poſtq̄ʒ in loco diu ſteriſſet ſnīam ignoraret ꝯ cū pſumeret᷑ ꝙ ex ignorantia affectata vel craſſa vel ſupina eēt. ¶ Quid ſi is qui talē canonē ꝓmulgauit dicendo excõico oēs illos qui furtū fecerint moriat᷑ deponat᷑ vel transferat᷑. nūqd eſt excõicatus qui poſtea furtū facit. R°. ꝙ interdictū ſiue ſnīa excõicatõis ſimpꝛ lata non durat vltra tp̄us ꝓferentis. niſi ſucceſſor cõfirmet eam ⁊ habeat ratā. ſʒ cū diffiniendo ſtatutū aliquod ſiue decretū facit ligat etiā poſt eius receſſū. q2 ſtatuta talia ſunt ꝑpetua ex. de offi. le. c. vlt. ⁊ . ff. de offi. ꝑfec. vrbis. l. i. §. vlti. niſi per ſucceſſorem reuocetur expreſſe. ex. de loca. veſtra. hec notantur extra co. a nobis. in glo. ⁊ idem dicit hoſti. ¶ Utrum aliquis a ſeipſo poſſit excõmunicari. R° cum per iuriſdictionē cõſtituat᷑ aliquis in gradu ſupioritatis reſpectu eius in quem habet iuriſdictionē quia eſt iudex eius. iõ nullꝰ habet iuriſdcõeʒ in ſeip̄m vel ſupiorē vel parem. ⁊ per ↄſequens nullus põt excõicare ſeip̄m. 4. q. 4. c. 1. nec ſupiorem. ex. de maio. ⁊ obe. cū inferior. nec parem. ex. de elec. inotuit. §. quãnis. ¶ Utrū vniuerſitas aliq̄ poſſit excõicari. R° excõicari nõ dʒ aliqs niſi ꝓ pctõ mortali. pctm̄ aūt in actu ↄſiſtit. actꝰ āt nõ ē cõitatis. ſʒ ſingulariū pſonarū. vt frequēt᷑ dr̄. ⁊ iõ ſingli pñt excõicari nõ aūt cõitas ip̄a. ⁊ ſi aliqñ ſit actus alicuiꝰ totius multitudinis. vt qñ multi nauem trahunt. quia nullus per ſe trahere poſſet. nõ ē tñ ꝓbabile ꝙ aliq̄ cõitas i toto malo ↄſētiat qn aliqs diſſētiat.

⁊ qꝛ nō ē dei qui iudicat omnē terrā vt
ꝯdēnet iustū cū impio vt dr̄ gen̄.18. idō ec
clesia que iudiciū dei imitari dꝫ ꝓuide sta
tuit vt cōitas nō excōicet̄. Sic ergo vniuersi
tas nō ē excōicāda nec etiam collegiū. qꝛ
sic ꝯtingeret ligari inociū. ex̄ e. c. romana.
§. vlti. ¶ Quid si sn̄ia ferat̄ in cōitatē. nū
quid tenet. R̄o quidā dicūt ꝙ sic. qꝛ mul
ta ꝯ ꝓhibitōeꝫ fiūt que tn̄ facta tenent lꝫ
faciēs ꝯ ꝓhibitōeꝫ grauiter peccet. Hui9
sn̄ie ē hos. sup illo. c. romana. i fi. ⁊ Jo. an.
ibidē. ¶ Alij aūt respicientes ꝑncipalr̄ ad
intentōeꝫ cōstituētis que ē ꝑncipalr̄ ꝯsi
derāda. C. de le. l. z. ⁊ ad hoc ꝙ dr̄ quasi i
fine illius. c. romana. ibi penit9 ꝓhibem9.
dicūt ꝙ nō tenet. alr̄ ꝑ illā decretalē roma
na. nō caueret̄ ꝑiculo aiarū. qđ tn̄ cauere
eadē decretalis intēdit. Et h9 sn̄ie ē Ric. ⁊
ho. in glo. ibidē. Jo. vo. 12. q. z. si eps. dicꝫ
ꝙ vniuersitas in qua sūt infantes vl̄ alie
ꝑsone discretōe carētes nō pōt excōicari
⁊ si sn̄ia fuerit lata nō tenebit. si aūt non
sunt ibi alique tales ꝑsone excōicari pōt.
¶ Utrū hn̄s ꝑuilegiū ꝙ excōicari n̄ possit
ab ordinario excōicari possit ab eo. R̄o ta
lis aut allegat ꝑuilegiū in sui defensioneꝫ
anteꝗ̄ sn̄ia ferat̄ ꝯ eū. aut nō. si sic non
valet sn̄ia ꝯ eū ab ordinario lata. si non.
aut illud ꝑuilegiū ē publicatū. aut non. si
sic nō tenet sn̄ia. si nō. aut ē notū iudici.
aut nō. si sic nō valet sn̄ia ex̄ de ap. si duo
bus. in tex. ⁊ expssi9 in glo. si nō ē notum
iudici nec ꝑuilegiat9 fuit in lōgo tenore li
bertatis illi9 tenet sn̄ia. ar. in. d. c. qđ cre
do intelligēdū si iudex inferēdo sn̄iaꝫ ser
nauit iuris formā. ⁊ si ferat sn̄iaꝫ nō sub
ꝯditōe ſ3 absolute ⁊ si nō ꝯtinet̄ in ꝑuile
gio ꝙ papa oēs sn̄ias siquas in posteꝝ ꝯ
ipꝫ ꝑuilegiū ꝓmulgare ꝯtigerit exnūc de
cernit irritas ⁊ inanes ⁊ eas penitus non
tenere. Si etiā ꝑuilegiat9 alleget ꝑuilegiū
nō publicatū nec iudici notū. nec fuit i lō
go tenore illi9 libertatis. ⁊ iudici petenti ꝑ
uilegiū sibi ondi nō vult ꝑuilegiū ondere
nec clausulā ꝯtinētē libertatē suam tenet
sn̄ia si ferat̄ ꝯ eū ex̄ de ꝑui. cū ꝑsone. §. de
cernim9. hoc hēt̄ etiā de ꝑuil. cū ꝑsone ec
clesiastice. li. 6. nec ꝓpt̄ ondisionē ꝑuilegij se
quētē iudicabit̄ sn̄ia nulla fuisse nec etiā
reuocāda. ar. ex̄ de sen. ⁊ re iudi. suborta.
vbi dr̄ ꝙ si ꝑuilegiū an̄ sn̄iaꝫ nō fuit ex
hibitū ꝓtextu ꝑuilegij de nouo repti non
dꝫ sn̄ia reuocari. qđ itelligi dꝫ nisi papa
aliter ex gr̄a faceret. Ad hec nota ꝙ exē
pti ſ3m formā exēptōis sue nō pn̄t excōi
cari vel interdici ex̄ de ꝑuil. cū capella. ⁊
. c. quāto. si tn̄ exēpt9 rōne vni9 tituli hr̄et
bn̄ficiū aliud rōe c9 nō eēt exēpt9 rōe illi
us bn̄ficij diocesani sententijs subiacēt. vt
pꝫ in. c. cū capella. Cauet̄ aūt i. d. c. q̄to.
ꝙ cū ꝑlati religiosos exēptos nō pn̄t ex
cōicare vel interdicē in odiū coꝝ vl̄ frau
dē ꝑuilegioꝝ ipoꝝ nō interdicāt vel ex
cōicēt alios eisdē cōicantes. alr̄ puniendi
sūt. Et dic̄ ibidē ho. sup illud in fraudē. ꝙ
etiā bona fide ⁊ cā iustitie faciēde sic non
licet tales excōicare vel iterdicere ita nec
aliquid equipollēs facere. qꝛ exquo dene
gat̄ vna via denegat̄ etiā oīs alia ꝑ quā
ad idē ꝑueniri pōt. nec ē aliquid in frau
dē ꝑuilegij attentandū. vt pꝫ ibidē. ſ3 nec
in fraudē canonis ex̄ de cōcess. ꝓben. ꝯsti
tut9. ¶ Insup nota ꝙ oīa ꝑuilegia ꝯcessa
singularib9 ꝑsonis ecclesiasticis vel secu
larib9 quibuscunqꝫ ꝙ a quoqꝫ supple ſ3m
Jo an. nisi a papa vel ei9 legato de latere.
ar. li. 6. de ꝑuil. si papa. ⁊ de v̄. sig. veniens
interdici vl̄ excōicari nō pn̄t nec terre nec
ecclesie coꝝ sub quacūqꝫ forma vboꝝ cō
cessa nō extendūt̄ ad ordinarioꝝ sn̄ias
⁊ ꝓcessus exceptis tn̄ ꝑuilegijs regib9 ⁊
⁊ reginis ac coꝝ filijs necnon ⁊ religiosis
rōne ordinū vel locoꝝ nec rōne ꝑsonaꝝ
concessis. h li. 6. de ꝑuil. ne aliqui. ¶ Utrū
excōmunicat9 possit excōicari. R̄o ꝙ sic
ſ3m doctores fere oēs. ⁊ h idō vt vel ꝑ eius
dē excōicatōis iteratōnē ad maiorē sui
ꝯfusionē vt sic resiliat a peccato. vel ꝓpt̄
alias cās. ⁊ tūc tot sunt ꝑncipales excōi
catōes quot sunt cāe ꝓ quib9 excōicat̄.
Duplex ē eni effect9 excōicatōis. s. eiectio
⁊ ligatio. quo ad ꝑmū semel excōicat9 nō
pōt ampli9 excōicari. qui eni semel foras
eijcit̄ ampli9 eijci nō pōt nisi reuertat̄.
Quid enim ad nos de his qui foris sunt
ſ3m apom. ⁊ ex̄ de diuoꝛ. gaudemus. quo
ad zm vero pōt iterū excōicari. pōt eniꝫ
ligat9 ampli9 ligari ⁊ foris posit9 diutius
ex̄ teneri. ⁊ ſ3m hoc excōicat9 pōt quoti
ens op9 ē excōicari siue ꝓpter eandē cām
siue ꝑ diuersis. Et sic intellige illud ex̄ e.
cū ꝑ cā. ⁊ c. officij. ⁊ similia iura. ¶ Utrū
mortuus excōicari possit. R̄o excōicari
pn̄t hoies post mortē. s. hētici ⁊ scismatici.
⁊ q hereticū istituūt heredē. zo. q. z. sane
profert̄. ⁊ illi qui se occidūt voluntarie. z3.
q. 5. placuit. ⁊ isti excōicāt̄ nō qꝛ ista ex
cōicatio sit eis pena vel medicina sed in

deteſtationē criminis ⁊ ad terrorē alioꝝ. vñ quo ad hoc ē alijs medicina. Nec obſtat illud. 24. q. 2. dānatōis. vbi dr̄ viuentes nō mortuos ſoluē poſſum⁹ vel ligare. nā ibidē ſeqr̄. verꝫ h̄ nō ē de oī crīe itelligēdū ſūt. n. qdā cria de quib⁹ poſt mortē etiam accuſari pōt quilꝫ vel dānari. vt hereſis. Hec Ricar. 4. di. 18. q. 5. ar. 4.

De cauſis excōicatōis ti⁹. 7⁹.

(D)Einde ꝯſiderādū ē qb⁹ ex cauſis ferēda ē ſnia excōicatiōis. Et circa h̄ querūt̄ plā. ſ. vtrū aliqs ꝓ tpali dāno debeat excōicari. R̄ꝫ p excōicatōeꝫ iudex eccliaſticus excōicatos excludit a regno dei quodāmō. vñ cū nō debeat excludē a regno niſi idignos vt patuit ſ. ex diffinitōe clauis. nec aliqs reddat̄ idign⁹ niſi charitatē amiſit p pctm̄ mortale que ē via ducēs ad regnū. iō nullus dꝫ excōicari niſi pro pctō mortali. ii. q. 3. nemo. Et qꝛ i dānificādo aliquē corpalr̄ vel i reb⁹ corpalib⁹ aliqs mortalr̄ peccat ⁊ ꝯ̄ charitatē facit. iō ꝓ dāno tpali illato eccleſia pōt aliquē excōicare. Sꝫ qꝛ excōicatio ē grauiſſima pēnaꝝ quas ecclia iferre pōt. 24. q. 3. corripiant̄. pene aūt medicine ſunt ſm phm̄ .2. ethi. ſapiētis aūt medici ē a leuiorib⁹ incipe medicinis ⁊ min⁹ piculoſis. iō excōicatio iſligi nō dꝫ alicui etiā ꝓ peccato mortali niſi ꝯtumax fuerit. ii. q. 3. abſit. ſ; ꝯtumax multiplr̄ dr̄. ē eni ꝯtumax aliqs ſi citat⁹ nō ꝯparuit vel ſi veniēs ñ rñdit. vel ſi veniēs ⁊ rñdens illicētiat⁹ recedit. Patēt hec oīa. ii. q. 3. certū ē. ⁊ c. epi. ⁊ c. nemo. Itē ꝯmittit̄ ꝯtumacia aliqñ in latendo vel in abſentādo. vel ne citatio perueniat ad eū ꝓcurando. ex̄ vt li. nō ꝯte. qm̄ frequēter. vel nō reſtituendo. ff. de rei ven. que reſtituere. vel nō ſatiſfaciēdo de offenſa ſiue delicto. ex̄ de v. ſig. ex pte. vel nō exhibēdo. ff. de appe. creditor. §. iuſſus vel pniam nō agēdo. 32. q. 5. ꝑceptū. ⁊ ex̄ de ſpon. ad audiētiā. vel al' nō obediēdo. vt ex̄ de maio. ⁊ obe. ſiquis. Qđ ḡ dicit̄ .ii. q. 3. certū ē ꝓ bis trib⁹ crimib⁹ aliquē excōicari debeat. expone. i. ꝓ trib⁹ ſpēb⁹ ꝯtumacie. ſ; et ꝓ alijs de quib⁹ dictū ē. hec hoſti. Qñ ḡ fuerit aliquis vocat⁹ vel admonit⁹ trib⁹ edictis vel vno perēptorio ꝓ oīb⁹ pōt ſi cōtumax fuerit excōicari nō diſtincto vtruꝫ ꝓ magna cā vel pua fiat vocatio ſm ray. Citat⁹ ḡ nō dꝫ excōicari nec ei⁹ aduerſari⁹ in poſſeſſionē mitti niſi poſt citatōeꝫ trinā vel vnā pemptoriam. 24. q. 3. de illicita. ⁊ ex̄ c. ſacro. ſi tñ ad ſolā citatiōnē nō venerit ꝯdēnabit̄ in expēſis alteri pti in 2ᵃ citatōe cū venerit ex̄ de ꝓcur. querelā. vbi de hoc. ⁊ de ꝓba. qm̄ ꝯ. in glo. Sꝫ ⁊ in diuerſis caſib⁹ infligit̄ a iure vt dictū ē ſ. quod nec ſine ꝯtumacia ē. Nā ⁊ qui venerit ꝯ̄ ius contumax dici pōt. ⁊ etiā furioſus ex̄ de tēp. ordi. vl' nō ē cōpos. hec hoſti. Minor etiā excōicatio ꝓ ꝯtumacia imponi pōt. 5. q. 2. pñti pōt etiā iponi ꝓ alijs culpis. ⁊ hoc duobus modis. ſ. ꝓ aliquib⁹ culpis cōmiſſis noie pene ad tps a iudice infligēde. di. 86 tanta. ⁊ noie pene a ſacerdote imponende de pe. di. i. in actione. Qñqꝫ etiā ſine culpa lꝫ nō ſine cā intellige ſine culpa ꝓpria ſed nō ſine culpa dñi vel patriſfamil'. vel pncipis. h̄ hoſt. Qđ aūt dixi ſupra quēlibet ſubditū poſſe excōicari ꝓ cōtumacia. intelligendū eſt generaliter vbicūqꝫ. ſ. ſbdit⁹ iuſtis preceptis iudicis renuit obedire. h̄ Hoſti. Quid ſi epus excōmunicet clericū ſuū ꝓ eo ꝙ nō obedit ei ꝑcipienti ꝙ det libros ſuos nepoti ei⁹ vel ꝙ reſignet eccleſie ſue vt alij cōferat. Rndet hoſti. ⁊ Inno. ſup. c. inquiſitioni. ꝙ ſi tale mādatum grauamen contineat ſnia tamē ligat participans tamen in hoc. ſ. ei conſulēdo vel al' aſſiſtendo non incidit ꝓpter hoc in maiorem excōicatōeꝫ. quia non participat ei in aliquo crimine. ſed incidit in minorem ſm Inno. ſed ſm Hoſti. forte nec in minorem dūmodo al' non excedat. Et idem eſt vbicunqꝫ de iniuſto mādato notorio liquet. Utrum vxor ſit excōmunicanda pro peccato viri. Rndeo exquo vt dictum eſt non niſi pro mortali debet imponi excōicatio ⁊ illis qui non pñt aliter corrigi. ii. q. 3. nemo epiſcopoꝝ. peccatum vero viri non eſt peccatum vxoris. ⁊ iō vxor non debet excōmunicari pro peccato viri niſi eſſet particeps criminis. ſed tūc excōmunicaretur pro peccato ſuo. Similiter filius non debet excōmunicari ꝓ peccato patris. nec ſeruus pro peccato domini. 24. q. 3. ſi habes. §. vt ergo. vbi dicit̄ ꝙ illicite excōmunicatur quis pro peccato alterius. nec aliqua ratione nituntur qui pro peccato vnius in totam familiaꝫ excōmunicatōis ſententiam ferunt. Sꝫ nōne fuit excōicata familia bonifacij

ꝓ eo quia oblatões familie eius nõ reci-pieba͂t .17.q.4.miror. R° ħ factũ fuit tñ ad ꝯfuſionẽ dñi.ſic etiã nõ recipiũt͂ oblatões raptoꝝ lʒ ñ ſint excõicati. vt pʒ di.90.oblatões.⁊.ii.q.3.qm̃ multos.in glo.

¶ Utrũ dñs iuſte poſſit excõicari ꝓ peccato populi ſui. R°. ꝙ nõ niſi ꝯmittendo vel omittẽdo p̃nceps eẽt peccati populi.ſi eni p̃nceps nõbilr̃ negligẽs vl͂ remiſſus fuerit ĩ regimĩe ꝑpl͂i ita ꝙ ꝓpt͂ ħ popl͂s labat͂ ĩ publica crimia maxĩe ꝯ eccleſiã ſi ſufficiẽter admonit⁹ ſuã negligẽtiã emendare nõ curauerit excõicari iuſte poterit. ſʒ tũc nõ excõicabit͂ ꝓ pctõ ſbditoꝝ ſʒ ꝓ pctõ ſuo.hec Ric.4.di.18. q.3.ar.4.c. Ad hoc nota ꝙ oẽs q ꝓhibiti vel nõ permiſſi preter auctez pape vel epi catholici publice vel p̃uate p̃dicatiõis officiũ vſurpare p̃ſumunt debent excõicari. ⁊ niſi q̃s cito reſipuerint puniẽt͂ alia pena ꝯpetẽti ex͂ de hereti.excõicam⁹.§.quia vero.

¶ De forma excõicandi.ti⁹.8⁹.

Poſtea ꝯſiderandũ ẽ de forma excõicãdi.ſ.qualr̃ ſnia excõicatõis ẽ ferẽda. Ad ħ aũt ꝙ debite ferat͂ opʒ cã ita ferri ꝙ teneat ⁊ ꝙ nõ ſit nulla.opʒ etiã ꝙ ſit iuſta al͂ eã ferẽs eẽt dign⁹ magna pena. Et iõ circa hoc p̃ ꝯſiderãdũ ẽ qñ ſiue que ſnia ẽ nulla. 2° que ſnia ẽ iuſta ⁊ que iiuſta. 3° qua pena debeat puniri q iiuſte excõicat. 4° qñ ſiue que ſnia ferri d͂r a iudice ⁊ qualr̃ ẽ ferẽda. 5° quõ ⁊ qñ dicit͂ ſnia ferri a iure. ¶ Circa p̃mũ ſciendũ ꝙ ſnia excõicatõis d͂r eẽ nulla ſiue inualida ſiue nõ tenere in multis caſib⁹. Un⁹ ẽ qñ ſnia excõicatõis lata fuit poſt appellatõez legitime factã.ex͂ de ap.dilectis.tñ aliqñ lata poſt appellatõez legitime factã tenet.puta ſi duo adinuicẽ litigẽt ⁊ vn⁹ appellet ad iudicẽ imediatũ ⁊ alter ad papã. ⁊ ille q appellauit ad iudicẽ ꝓſeq̃t͂ appellatiõez ⁊ citari faciat alteꝝ tacito ꝙ appellauit ad papã ſʒ ille legitime citat⁹ nõ venerit vel miſſionẽ nõ miſerit ſi excõicet͂ a iudice tenebit excõicatio niſi iudex ſciuerit eũ ad papã appellaſſe.ex͂ de ap.ſi duob⁹. 2⁹ ẽ qñ error intolerabilis in ſnia fuit exp̃ſſus ex͂ de offi.dele.cũ ꝯtingat. ⁊ ex͂ c.p tuas. .§.nos igit͂ ⁊ li.6.c. venerabilib⁹.§.pen. ⁊ vlti. Põt aũt dici intolerabilis error ſm hoſti.gof.⁊ her. quodlʒ pctũ mortale.vt ſi epꝯs dicat.excõico te niſi ꝓ tali heretico celebraueris.ii.q.3.ſiquis epꝯs.vel qr credis in deũ.vel qr pniam agis. vel qr nõ furaris. vel ſimile quod notoriũ ẽ pctũ eẽ .ii.q.3.ſi is qui preeſt.⁊ duob⁹.c.ſeqñtib⁹.vel ſi p̃cipiat aliqđ ĩpoſſibile.vel turpe.ex͂ de pactis.c.vlti.ar.ꝯ ex͂ de ꝯdi. appo.c.vlti.in fi. Põt etiã dici intolerabilis error cũ expreſſe ꝯ ius ꝓnũciat͂.vt ſi epꝯs excõicauit ſubditũ ſuũ qr nõ ſoluerat.io. in quib⁹ fuerat die feriato.ſnialiter condẽnat⁹.2.q.6.§.diffinitiua.v͂.itẽ ſi ſnia. ⁊ ex͂ de ferijs.c.vlt. Nota ſm her.ex͂ c.ſuper .c.p tuas.ſi excõicãs ꝓnũciat ꝯ ius ⁊ errorẽ exp̃mit in ſnia nõ tenet ſnia.ſi vͦ ꝯt͂ ius ꝓnũciat nõ tamẽ errorẽ in ſnia exprimat tenet ſnia niſi fuerit appellatũ ab ea.

3⁹ caſus ſi ille qui tulit ſniaʒ nõ ſit iudex eius ꝯ quẽ tulit ſniaʒ. ex͂ de cõſue.c.3. 4⁹ ſi ſit iudex ſʒ tñ excõicat⁹. 24.q.i.audiuim⁹. 5⁹ qñ delegat⁹ excõicat aliquẽ ꝯ intentionẽ delegantis. ex͂ de p̃hen. .c.vlt.vnde ſi delegat⁹ aliquid fieri p̃cipiat ſʒ iniuſte ⁊ ideo excõicet nulla ẽ ſnia.vt pʒ in.c.p̃dicto.aliud tñ ẽ de ordinario.qr eius iuriſdictio ẽ latior ⁊ firmior.hec Ho.

6⁹ ẽ cũ ab intruſo vel a iuriſdcõe ſuſpẽſo ſnia fert͂.ex͂ de elec.noſti. 7⁹ cũ fert͂ a violãte interdictũ hoĩs. ex͂ de excel. p̃la.tanta. 8⁹ qñ fert͂ in participãtes nulla p̃miſſa monitõe.li.6.c.ſtatuimus. 9⁹ cũ prelatus excõicat ſubditũ ſuũ ꝯtra tenorem p̃uilegij ſui. ex͂ de priuil. cũ capella.⁊ hoc ſiue directe vel indirecte. vt cũ excõicat cõicantes ſibi volens eneruare viꝫ priuilegij ſui.ex͂ de priuil.quanto. in tex. ⁊ glo. 10⁹ cum epiſcopus excedit in exactione procurationis.⁊ quia ſibi nõ paretur excõmunicat.ex͂ de exceſ. p̃la.cuʒ ad quorundam. Nota ꝙ hoc.c. cum ad quorundam.ſm Ber.continet ius ſpãle .ſ.priuilegiatorum ſuper hoc a papa. vñ ſm cum ſententia contra alios lata teneret lʒ iniuſta eſſet.Secunduʒ vero alios continet ius cõe. ⁊ hoc videt͂ velle gof. Inno.vero ⁊ Hoſti. dicunt ibidem ꝙ ſi epiſcopus excõmunicet dicendo ſic.excõmunico te quia denegas debitam procurationẽ ſententia tenet niſi ille ſuper hoc ſit ſpecialiter priuilegiatus. ſi vero excõmunicet ſic dicendo,excõmunico te quia non vis me procurare cum centum equitaturis non tenet.quia errorem ĩtolerabilem ꝯtinet. 11⁹ eſt cum quis ſupponit ſe

ꝓtectori romane ecclie. nõ tñ appellat ex ſimplicitate.e x̄ de appel.ad audiẽtiam.

12ꝰ cũ excõicatio fert̃ ꝯ aliquẽ poſtꝗ̃ iter arripuit ad papã.e x̄ de ap.dilecti.2.i tex.⁊ glo.⁊ hoc intelligit̃ ſm hoſ.qñ poſt litẽ motã iuit ad curiã.ſecus ẽ ſi ante. nõ ẽ tñ ita de archiepõ.qꝛ papa vocatꝰ eſt in plenitudinẽ ptãtis. alij in partẽ ſollicitudinis. 13ꝰ ſi ſñia ferat̃ a delegato ĩpetrato ab excõicato in caſu nõ pmiſſo li.6.de reſcrip.c.i. 14ꝰ ſi ferat̃ ꝯ aliquẽ ꝓ eo ꝙ ſtatũ ſue eccleſie vel monaſterij ſiue loci ſiue pſonaꝝ ⁊ reꝝ ipſius expoſuit ſupiori vel ſedis aplice legato vl̃ ĩqſitori a ſede aplica deputato. vel alij cuicũꝗ pſone p quã ad p̄dcõꝝ notitiã valet puenire.li.6 de of.or.qꝛ plerĩꝗ. 15ꝰ qñ fert̃ ſñia ꝯt participantes ⁊ nõ fuerũt moniti noĩatiꝫ li.6.c.cõſtitutiõeꝫ.de hoc infra ti. ii. Hos caſus oẽs ponit Jo.an.li.6.co.pñti.excep̃tis.ii.12.⁊.13.in fi. Jn oibꝰ his ſñia nõ ẽ timẽda.⁊ pmi duo caſus ponũt̃ cõiter ab oibꝰ. quĩꝗ vero ſequẽtes ponũt̃ ab hoſti. in ſum.ti.de cleri.excõi.⁊ a Gar.li.6. ſup decretalẽ Greg.io.pñti. 8ꝰ vero ⁊ 9ꝰ ponũt̃ a Gar.ibidẽ. 10ꝰ vero ⁊ 11ꝰ ponunt̃ in ſum. Hoſ.12.in glo.ber. 13ꝰ ⁊ 14ꝰ ⁊ 15ꝰ habẽt̃ li.6.vt p̄allegatũ ẽ. in oibus tñ his ſi petatur abſolutio ad cautelã nõ ẽ denegãda. li.6.c.ſolet. ¶ Quid de excõicatõe p vim vel p metũ extorta.nũquid tenet. videtur ꝙ nõ.qꝛ abſolõ ab eccleſia ſic extorta ñ valet.vt pꝫ li.6.de his que vi abſolutõis ⁊ dñs ius ligandi ⁊ abſoluẽdi par eẽ voluit.vt dicit̃ de pe.di.i.verbũ. Sꝫ ſm ꝟ. ꝯtrũ eſt veꝝ.ii.q.3.quatuor.põt tñ p exceptionẽ elidi vt ibi nõ.ar.ff.de fur.iterdũ hec Jo.an. ¶ Quid ſi in ſñia exp̄matur manifeſte error facti.vt ſi dicat epũs. excoico te qꝛ feciſti furtũ. nũquid tenet hĩꝰ excõicatio. R° lꝫ quidã dixerint ꝙ nõ tenet tutiꝰ ẽ tñ dicere ꝙ tenet. qꝛ nõ eſt ibi expſſus intolerabilis error. talis.n.cã poſſibilis ẽ lꝫ falſa.⁊ ſñia ſiue iuſta ſiue iniuſta ẽ timẽda.ii.q.3.c.i.vñ tutiꝰ ẽ ꝙ abſoluat̃ quo ad eccleſiã vel ſaltẽ ad cautelã. lꝫ quo ad deũ nõ ſit ligatꝰ niſi cõtẽnat.vt e x̄.c.p tuas.§.nos igit̃.in tex.⁊ gl.⁊.24.q.3. notandũ.in fi. ⁊ idẽ dicit hoſti.in.c. p tuas.⁊ Jnno.e x̄ de of. ordi.in.c.ex pte ⁊ Hoſ. ¶ Quid ſi epũs i ſubditũ ſñiaꝫ excõicatõis ferat ſub cõditõe.ſꝫ anteꝗ̃ conditio exiſtat ſubditus eiꝰ eſſe deſinat. R° hoſti.e x̄ de ap.p̄terea.2.dic̃.ꝙ tenet ſñia niſi pendẽte ꝯditõe appellet̃. e x̄ de of. le. .c.fi.⁊ idẽ dicit Jnno.⁊ ber.in.d.c.p̄terea Archidi.aũt tenet ꝯtrũ li.6.de cõſti.c.2. Quid ſi ſñia excõicatõis ſub cõditõe vel in diẽ certũ ferat̃.nunqd talis ſñia ligat anteꝗ̃ cõditio vel dies extet. R° ꝙ non e x̄ de ap.p̄terea.2.⁊ e x̄ c.a nobis. ideoꝗ ſi pendẽte cõditõe vel ante diẽ illũ appellet̃ appellatio tenet ⁊ impedit effectũ ſñie cõditione etiã vel die poſtea aduenieñte ⁊ exñte. vt dictũ ẽ.c.preterea.ſꝫ ſi pure feratur ſñia nõ releuaret̃ ꝓpt̃ appellatõeꝫ e x̄ de ap.paſtoralis.trãſferret tñ cauſe cognitõeꝫ in ſupiorẽ.ſic intellige illud e x̄.c.per tuas.⁊ de offi.ordi.ad reꝑmẽdã.§.tu vero. hec hoſti. ¶ Eſto ꝙ aliquis excõicet̃ poſt appellationẽ nõ tñ ꝓſequitur eã. nũquid rata manebit ſñia. R° ꝙ nõ.aut eñi appellatio tenuit aut nõ.ſi ſic.excõicatio poſtea nulla fuit ipõ iure.e x̄.c.p tuas. ⁊ ita ſiue ꝓſeqnat̃ appellatõeꝫ ſiue nõ nõ efficit̃ p̄ma aliqua.16.q.3.c.placuit.§.põt.⁊ li.6.c.licet.in p̄n. Si nõ tenuit.ḡ excõicatio p̄ma facta ſtatim tenuit. ⁊ ita ẽ aliud de ſñia excõicatõis ꝗ̃ de alijs ſentẽtijs.qꝛ effectꝰ aliarũ ſñiarũ ſuſpendit̃ ſi appellat̃ .ff.ad turpill̃.l.i.in fi.nõ aũt effectꝰ excõicatõis e x̄ de ap.paſtoralis. hec eo.ti.ſepe cõtingit.in glo. Nũc aũt expſſuꝫ ẽ in nouo iure li.6.c. licet. ꝙ excõicatꝰ noĩatim vel ſpãliter ⁊ expſſe poſt appellationẽ legitimã.i.ex vera ⁊ legitima cauſa interpoſitã ſi illã appellationẽ infra tp̃s ad eã pſequendã ab homine vel a iure ſtatutũ nõ fuerit vt debuit ꝓſecutus lꝫ ꝓpter talẽ negligentiã illa ſententia nõ cõualeſcat. tñ lapſo termino illo debebit publice nunciari excõicatus ⁊ vitari tã in iudicialibꝰ ꝗ̃ i extraiudicialibꝰ ⁊ remoueri a legitimis actibus donec de ipſius ſentẽtie nullitate docuerit.Expone ſm Jo.an.i.docere inceperit.qꝛ pendente probationis articulo nõ repellitur ab e x̄iudicialibus legitimis actibus.⁊ ſic ceſſabit cõtrarium de decretali li.6.c.ſolet.in fine.vel dic illud.c.ſolet habere locum in eo qui debito tempore ꝓſequitur appellationẽ.⁊ hoc.c.licet. in eo qui neglexit ꝓſequi.⁊ ita in penã vitabitur in e x̄iudicialibus donec docuerit ⁊c. ⁊ hoc modo hoc verbum ꝓprie ſtabit. Ex p̄dictis pꝫ ꝙ nõ ſequit̃ iſte ẽ denũciatus excõicatus.ergo eſt excõmunicatus i.d.eni.c.licꝫ.denũciat̃ excõicatus qui forte nõ eſt excõicatus.hec Jo.an. ¶ Quid

ſiquis excõicet᷑ poſt appellatõez ꝓbabilē
℞ᵒ determinatio an teneat talis excõica
tio vel nõ pendet ex euētu futuro. ſicͭ ⁊ ex
euētu futuro pendet an mr̄imoniū teneat
vel nõ. e x̄ de fri. ⁊ malc. fraternitatis. vñ
hec nõ valet. iſte ē excõicatᵒ poſt appella
tõez ꝓbabilē que ſi ꝓbata eēt excõicatio
nulla eēt. ꝗ excõicatio nulla ē. imo dꝫ in-
ferri. ꝗ p excõicato nõ ē habēdus. tñ ve
eſt excõicatᵒ. qꝛ ſñia excõicatiõis ſtatim
ligat. vel ſtatim nulla ē. ſi tñ medio tpe ec
cleſiā eēt adeptᵒ nõ videt᷑ ꝙ eēt ea ꝓuan
dus. qꝛ ꝓbabilis error eū excuſat. e x̄. co.
ſacro. cū interim licite cõicet᷑ ei in oibus
ſacris. e x̄ de appella. dilectis. ⁊ qcqd tūc
facit valet. 3. q. 7. tria. v̄. nullū. Item quia
medio tpe integer ē ſtatᵒ. ff. nihil ino. ap.
pen. l. vna. §. integer. nec dānatᵒ dicit᷑ qui
appellauit. ff. de pe. l. 2. §. cū. hec Jo. ⁊ hic᷑
e x̄ de ap. paſtoralis. in glo. penul. ❡ Quid
ſi excõico te ſi habes res furtiuas. nūqd
p appellationē ſuſpēdet᷑ effectus ſñie huiᵒ
℞ᵒ ꝙ nõ. qꝛ ꝯditio de p̄ſtī nõ morat᷑ obli
gationē. ff. de v̄. ob. ꝯditio. vñ cū certū ſit
in rerū natura vtrū habeas vel nõ certū
eſt excõicatõez tenere ſi habes. inſti. de v̄.
ob. §. ꝯditõēs. ⁊ ideo nõ impedit᷑ p appel
lationē. e x̄ de ap. paſtoralis. tñ donec ſpe
cialr̄ denūciatᵒ fueris ſi ſit occultū eccl'ia
nõ poterit te vitare. quia nõ iudicat de oc
cultis. ſ; deus apud quē q̄ſticunqꝫ fueris
occultus es ligatus. e x̄ eo. a nobis. 2. ⁊ de
ſimo. ſicͭ nobis. in fi. Hec hoſti. ❡ Quid ſi
excõico te ſi appellas. ℞ᵒ q̄ſcito te paras
ad appellandū excõicatᵒ es. ſecus ē ſi di-
xero. excõico te ſi appellaueris. hec enim
appellatio impediret effectū. ar. ff. de v̄. ob.
ſiquis ſtipulatus. ſm̄ Gof. Sꝫ certe idē
videt᷑ hic ⁊ in p̄mo mēbro. qꝛ vba cū effe
ctu ſunt itelligēda. e x̄ de v̄. ſig. in his igit᷑
ſi ſe parat ad appellādū ⁊ non appellauit
nõ ē excõicatᵒ qꝛ nõ appellat ſ; vult ap-
pellare. e x̄ d ſpon. c. ſi. ꝗ effectᵒ appellatõis
⁊ ſñie ꝯcurrūt ſimᷝ in vno ⁊ eodē momēto
pficiūt᷑. ⁊ ſic videt᷑ ꝙ in vtroqꝫ caſu vnū
impediat alterum ita ꝙ ſm̄ hoc nõ valet
ſñia impediēte appellatiõe. nec appellatio
impediēte ſñia. Quid ꝗ dicemᵒ. ℞ᵒ ſi ap
pellatio eſt iuſta nõ tenet ſñia. ſi võ eſt fri
uola tenet ſñia. ⁊ hoc dꝫ p ſupiorē iudicē
determinari. ar. e x̄ de ap. paſtoralis. ⁊. c.
cū ſpālis. Hec hoſti. ❡ Quid ꝗ ſi dico. ex
cõico te ſi paraueris te ad appellandum.
℞ᵒ ſm̄ opi. Gof. p̄miſſam hec qõ eſt ex-
pedita. vt eni pꝫ ibi q̄ſcito te paras excõi
catus es. In oibus tñ his queſtiõibus ⁊
ſimilibus videt᷑ ꝙ ſñia non teneat. cū enī
quilibꝫ oppreſſus poſſit appellare. 2. q. 6.
ois oppſſus. nec ferri debeat ſñia niſi mo
nitione p̄miſſa ⁊ ex rõabili cā. e x̄ de ap.
cū ſpāli. ⁊ e x̄. c. ſacro. ⁊ etiā hodie in ſcri-
ptis cuᵒ ſcripture exm̄ excõicator iubet᷑
infra mēſem tradere regrenti. alr̄ p mēſē
vnū ab ingreſſu eccleſie ⁊ a diuinis offi-
tijs nouerit ſe ſuſpenſum ⁊ ſñia p ſupiorē
ſine difficultate qualꝫ relaxata grauato
in expenſis ⁊ intereſſe canonice ꝯdēnet᷑.
alr̄ etiā puniēdus aīaduerſione cõdigna.
e x̄ c. cū medicinalis. li. 6. vnde nihil aliud
eſt dicere vt videt᷑. excõico te ſi appellas
vel ſi te ad appellādū paras. niſi excõico
te ſi iure cõi tibi ꝯpetenti vtaris. ⁊ ſic hec
ſñia videt᷑ patenter errorē intolerabilē
ꝯtinere ita etiā ꝙ nõ eget alia ꝓbatione
niſi viſione vel ꝓbatione ꝓlatiõis ſñie.
Nā ipa manifeſte oſtendit ſe erroneā. ꝗ
nulla eſt. e x̄. de excẽſ. prela. cū quorundā.
⁊ e x̄ c. per tuas. §. nos igit᷑. hodie etiā ſi
excõicatus h̄ aſſeuerās petēs abſolutõez
ad cautelā nõ obſtāte ꝯdcõe prelati niſi
forte infra octo dies ꝓbet ipm̄ p notoria
cā fuiſſe ligatū abſolutionē interim e x̄ in
dicū ꝯſequet᷑. e x̄ li. 6. c. ſolet a nõnullis.
vbi dicit᷑ ꝙ epi eorūqꝫ ſuperiores ſuſpen
ſionē iuris non incurrunt nec interdictū.
vbi de ipſis nõ cauet᷑ expreſſe. qõ tñ ad
ſñias inferiorꝝ epis reſtringit᷑. e x̄ c. quia
periculoſum. ſ; p ius antiquū poterat facē
hoc metropolitanus exquo nõ eſſet no-
toriū niſi forte a correctione vel alio caſu
nõ conceſſo fieret appellatio. extra de ap.
peruenit. i. in talibus enim caſibus ſenten
tia teneret ⁊ appellatio non valeret. eo. ti.
cuꝫ ſpeciali. §. porro. Hec hoſti. ❡ Quid
ſi dico ſuffraganeo meo. excõmunico te ſi
talem excõmunicas. ℞ᵒ q̄ſcito ſuffraga
neus incipit proferre verba apta ad ex-
cõmunicandū ipſe ligatur. ideo nõ ligat.
24. q. i. audiuimus. ſecus eſt ſi dico. ex-
cõmunico te ſi talem excõmunicaueris.
quia tunc ſententia epiſcopi tenebit ſi ex-
cõmunicauerit. ſed ipſe poſt excõmuni-
cationem excõmunicatus erit. vel dic ꝙ
ſi ego cogitaui in mea ſententia de effectu
ſententie epiſcopi ſuffraganei mei tunc
epiſcopus ligat ⁊ ligatur. ſi autem de ver
bis tm̄ tunc ligatur ⁊ non ligat. C. ſi man
cipiū ita alr̄ fu. ne. p̄ſti. l. vl. ⁊ pe. ſm̄ Gof.

¶ Sꝫ quō ꝯſtabit de mea intentiōe. non
niſi per deū ⁊ me. e x̄ de iudi. nouit. ſic ex
poſtfacto erit in ptāte mea huic vel illi ꝗ-
tificare. qḋ nō eſt dicēdū. ideo in hac. q.
dicēdū ſicut dictū ē in. q. ꝓxima pmiſſa.
qꝛ ei oio ſimilis inuenit. Hec ſupradicta
Hoſti. in ſum. ti. de ſen. ⁊ re iudi. ¶ Pone
aliquē epm eē depoſitum ⁊ ille ſtatim poſt
ſniam appellat. appellatōe pendēte ſbditū
ſuū excōicat. nūquid talis excōicatio te-
net. Rᵒ ſm Tan. ex quo appellauit i offi-
cio ſuo remanſit. qꝛ qui appellat nō dicit
dānatus. ff. de pe. l. z. §. vlti. ⁊ interim ē in-
teger eiꝰ ſtatus ⁊ interim fungat honori-
bus. ff. appella. interpoſi. nihil. inno. l. vna
. §. integer. Et ideo ſiue ꝓſequat appella-
tionē ſiue nō excōicatio tenuit. Si vō nō
appellauit ſnie acquieuit. ⁊ ſic p ſniaꝫ oēꝫ
iuriſdcōēꝫ amiſit. ⁊ ita ſi ſniaꝫ poſtea tu-
lit nulla fuit. Inno. tñ aliter dixit. ſ ſnia
Tan. ē melior ſm Ber. e x̄ de appella. ſepe
ꝯtingit. ¶ Quid ſiqs excōicet niſi in ter-
mino ſibi pfixo venerit nulla exceptione
facta. nūquid excōicatꝰ eris ſi venire nō
potueris. Rᵒ ꝙ nō ſaltē quo ad deū. qꝛ
īpoſſibile pceptū nō ligat. ff. que ſen. ſine
ap. reſci. l. paulus. Sꝫ quia eccleſia illud
ignorat de īpedimento debeat ⁊ abſoluet
ſine difficultate ⁊ grauamine. ar. e x̄. co.
ſacro. Hec e x̄ de teſti. co. cū ſup. in glo.
Quid ſi aliquis in iudicio debitū aliqḋ ſit
ꝯfeſſus vel ad ipꝫ ꝯdēnatꝰ ⁊ iudex pcipi-
at ei ꝙ ſatiſfaciat infra certū terminū al'
ſit excōicatꝰ. nūqḋ ſi is qui tenet termi-
nū ꝓrogauerit excōicatꝰ erit ſi in termio
nō ſoluerit quē iudex ſtatuit. Rndꝫ Inn.
e x̄ de ap. pterea. z. ꝙ nō ē ꝯtumax. ii. q. z.
certū. ſ ſi adueniēte termino ꝓrogatiōis
nō ſoluerit excōicatꝰ erit. ar. ff. de pcario.
ſ ſi manēte. qꝛ terminꝰ videt ꝓrogatꝰ cū
ſuis acceſſorijs. ⁊ vident partes poſſe ꝓ-
rogare terminū i ſui fauorē a iudice aſſi-
gnatū. ff. ſiquis cautōibꝰ. l. z. Alij dicunt
ꝯtrā niſi iudex ꝯſentiat ꝓrogatōi. ⁊ hoc
dicit hoſti. in. c. pterea. eē tutiꝰ ꝗ̄ ad ſniaꝫ
excōicatōis ⁊ ſic eē tenēdū. Dic etiā In-
no. ibidē. ꝙ ſi pmas reputet ſibi in tmino
ſatiſfactū nō ē excōicatꝰ. ff. de pig. ſi eē ⁊c.
SEquit videē de zᵒ arti. ſ. ꝗ̄ ſnia dr
eē iiuſta. Circa qḋ ſciēdū ꝙ ſnia
excōicatōis dr eē iniuſta tripl'r. ſ.
ex cā. aīo. ⁊ ordine. Ex cā qꝛ vel in ſnia
nulla cā ptendit. vel ſi ptendit tñ nō eſt
vā. vel qꝛ ſi etiā ſit vā tñ nō ē ſufficiēs ⁊
manifeſte corā eo ꝓbata. e x̄ e. ſacro. §. i.
in tex. ⁊ glo. Ex aīo aūt dr iniuſta qñ ſi
cā exꝓmat vā ⁊ rōabilis excōicat tñ nō
ad correctionē nec ex zelo iuſtitie ſ indi-
gnatiōis iudic vel odij fomite. vel ꝓ o
vel fauore aduerſarioꝝ cā pmulgat. ii. q.
. z. illa ira. ⁊ li. 6. c. Inno. 4ᵒ. c. cū medici-
nal'. ideo tūc ꝯſiliū ē ꝙ ſiquis offendat
nō p ſe ſ p aliū qui charitate moueatur
ſniaꝫ pmulget. vel ſi p ſe velit hoc facere
nō faciat hoc adminꝰ dū mouet. ſ pmit-
tat motū forte colericū aliquātulū reſidē
Ex ordine vō dr ſnia iniuſta qñ etſi cā
vā ptendat ⁊ ꝓferens charitate mouea-
tur nō tñ preceſſit monitio cōpetens ſeu
canonica. vel nō fuit facta corā pſonis
idoneis p quas ꝓbari poſſit ſi oportuerit
e x̄. c. ſacro. ⁊. c ſtatutū. Inno. 4. que hēt
in. 6. al' nō crederet ei in piudiciū alteriꝰ
vt dr ibidē in glo. e x̄. de ꝓba. qm̄ ꝯ. Et dr
cōpetens ſm Ber. monitio trina pce. iz.
q. z. indigne. ſm vō Hoſti. dicit cōpetens
ad arbitriū iudicis ſiue trina ſiue vna ꝓ
oibus maxime i notorijs. z 4. q. 3. de illici-
ta. ⁊ hec opinio fuit cōfirmata poſtea per
Greg. io. in li. 6. c. cōſtitutōēꝫ. Itē dr eſſe
monitio cōpetēs ſiue canonica ſi alijs rite
ſeruatis que ſeruari debēt in ferēdo ſniaꝫ
excōicatōis. ⁊ illi qui monent noiatiꝫ ex-
primāt. ⁊ hoc ē verū qñ iudex vult ferre
ſniam in participantes cū excōicatis ab
eo in locutōe ⁊ alijs quibus ligat homo
participās excōicato excōicatōe minori
a iure. aliter eni nō tenet ſnia lata ꝯ tales
li. 6. c. Greg. io. cōſtitutōēꝫ. Et expone ſm
Gar. noiatim. i. ꝓprio noīe vel alijs circū-
ſtantijs indubitabilibꝰ. e x̄ de teſti. licet. z.
. §. vlti. v. pterea. hec Gar. Itē iudices ſi-
ue vtant tribꝰ monitionibꝰ ſiue vna pro
oibꝰ hodie dare debent cōpetentia inter-
ualla aliquoꝝ dierū inter monitiones. i.
inter monitōēꝫ ⁊ monitōēꝫ quas ſtatuūt
iura premitti. niſi facti neceſſitas ea. ſ. in-
terualla aliter ſuaſerit moderanda. li. 6. c.
Gre. io. ꝯſtitutiōēꝫ. aliter. i. ſm glo. ꝙ det
minora interualla. facti neceſſitas dicit
ſi dilatio periculoſa eēt ⁊ aliqḋ malū fiet
ſi cōpetentia interualla cōcederet. vt quia
forte ad arma iret ⁊ aliqua res forte de-
ſtrueret. ⁊ iudex oꝫ talibus obuiare. ff. de
vſufruc. eqſſimū. Sꝫ ſi tm̄ fuerit vna mo-
nitio quō erūt ꝯpetentia interualla inter
monitionē ⁊ monitionē. Rᵒ erit inter mo-
nitionē ⁊ ſniam. Que vero ſint ꝯpetentia

internalla eſtimabit̃ arbitrio iudicis.e x̃
ꝺ appel.cū ſit romana.hec gar.hodie etiā
talis ordo tradit̃ ut licentia in ſcriptis fe
rat̃ ⁊ cā ibi exp̄mat̃ ⁊ excōicans exem-
plū hui⁹ ſcripture īfra menſem excōicato
tradere teneat̃ ſi ſup hoc fuerit regſitus
Currit āt mēſis ſm Hoſti. a tpe regſitio
nis facte ab excōicato. ⁊ ſm Jo.an.p ħ
ꝙ dicit excōicato in ſingulari videt̃ loq
in caſu cū excōicat̃ certa pſona. ⁊ hoc ē
ver̄ quo ad traditionē exēpli.Scōm tū
Inno.⁊ Hoſti.locū hꝫ ſiue certa ⁊ ſpālis
ſit ſnia ſiue generalis ⁊ icerta.dūmodo
petat exemplū is q ſub generali ⁊ incerta
clauſula poſſat ɔp̄hendi.Sup regſitione
vo facta ſi forte negaret̃ ut ɔuinci forte
poſſit facili⁹ regſit⁹ fiat publicū inſtr̄m ul̃
lr̄e teſtimoniales tū cū ſigillo auctentico
illud habet̃.li.6.c.Inno.c. cū medicina
lis.§.i.Sigs aūt defec⁹ ſup p̄dictis nota
ri valeat ſententia dicetur iiuſta.ſicut de
his tribus modis plene probatur.ii.q.3.
c.ſi epiſcopus forte iracundus. Quātū-
cūqꝫ aūt ē iiuſta ſnia dum tū non ſit nul
la tenēda eſt ⁊ timēda. ii.q.3.§.i.c.i. ⁊ .c.
ſi qd ꝗ iiuſte deijcit.qꝺ ē ſpāle ī hac ſnia.
Nā alˀs ſnia nulla eēt niſi ordo iudicia-
rius ſeruaret̃ .C.de ſen.p̄lat . tenet autē
quo ad eccleſiā militantē q̄ freq̄nt̃ fallit̃
24.q.3.ſigs non recto.ꝭ non ligat q̄tū
ad deū q nūqꝫ fallit̃ neqꝫ fallit.e x̃ c.a no
bis.qꝺ itelligit̃ niſi ɔtēnat̃ ut dicet̃ īfra
cū aget̃ de dānis ⁊ incōmodis q̄ qs in-
currit ex excōicatione. ¶Sed qꝺ ɔſiliū
dabit̃ iiuſte excōicato. R̄⁰ ɔſulendū ē ſi
bi ꝑ ꝙ ſuſtineat excōicationē patiēter et
hūiliter ⁊ deuote ⁊ ſe p̄ntet excōicatori of
ferens canonicā ſatiſfactionē ſi offendit
in aliquo ⁊ ſic inſtant̃ petat abſolui ſi ita
fecerit ei ad meritum erit.alˀs ſi ɔtēneret
mortalit̃ peccaret.e x̃ .c.per tuas. Nec tū
ex eo ꝙ non appellat īfra.io.dies nec ex
eo ꝙ abſolui petit ſnie acquieſcit ꝙ iuſta
ſit qn eā poſtea īpugnare poſſit.in excōi-
cationis enī ſnia appellatio non ꝓdeſt.
quia effectus eius ſuſpēdi non pōt.e x̃ de
appel.paſtoralis.nec ē neceſſitas. qa p la
pſū.x.dier̄ nec ī rē iudicatā trāſit qa ab
ſolui pōt etiā p⁹.x.dies.nec aliquā firmi
tatē ſumit.⁊ ideo de īiuſta excōicatiōe po
teſt quis ɔq̄ri qñcūqꝫ voluerit. e x̃ co.ſa
cro.§. ver̄.ꝭ ɔtra in glo.⁊ idē dicit ray.
⁊ hoſti. Nota etiā ꝙ timor excōicatiōis
equipatur metui qui cadit in conſtantē

virū vl̃ nō p̄iudicat. Itē excōicatio non
dat iuriſdictionē nec excōicator ex excō
municatione acgrit poſſeſſionē.e x̃ de re-
ſti.ſpo.oli iter.in tex.⁊ glo.ꝭ nonne in fi.
Itē pōt ꝓponere q̄rimoniā ɔ̄ excōicato
rē corā ſupiore de iiuſta excōicatione.Si
gs aūt cōicet aliquem ſine cā manifeſta
i. corā eo ꝓbata ⁊ rōnabiliter ⁊ humili
regſitus h⁹modi ſniam non curauerit re
uocare ſine grauamie ſupple excōicati.
quia expēſas nullas debet ꝓpter hoc face
re nec iurare ſi ɔſtet ꝙ ſit iiuſta.nec excō
municator ſibi dꝫ aliqd p̄cipe tūc excōi
catus grauat⁹ ſupiori ɔq̄rat̃ de iiuſta ex
cōicatione q ſi pōt ſine piculo more ad
excōicatorē cū mādato ſuo remittat in
fra ɔpetentē terminū abſoluēdū. aliogn
ipſe p ſe uel p aliuꝫ ꝓut viderit expedire
ſufficiēti cautione recepta euꝫ abſoluat.
e x̃ .eo.ſacro.§.caueat.i tex.⁊ glo. vocata
tū p̄us pte aduerſa ſi ſit.alˀs excōicatore
li.6.c.venerabilib⁹. Punit̃ etiā talit̃ ex
coicans multiplici pena ut pꝫ i.c.ſeq̄nti.
¶Sed q̄re eccleſia ſtatuit ꝙ ſnia iniuſta
ligaret cū ipſa alios ī ſua iuſticia ɔfoue-
re deberet.e x̃ .c.de ſup.neg.p̄la.licet. R̄ꝭ ħ
fecit ut magis claues eccleſie timerētur.
e x̃ .c.p tuas.§.nos igit̃.v̄.ver̄.⁊ ī maiōi
reuerētia haberent̃ ⁊ ut homo p obedi
entie meritū creſceret dū iiuſte ſnie pare
ret.ii.q.3.qꝺ ergo.

Equit̃ videre de 3⁰ ſ.q̄ pena pu
nit̃ excoicās iiuſte ſiue ferēs ſē
tentiā excoicationis iiuſtā. Cir
cā qꝺ ſciendū ꝙ talis punit̃ multiplicit̃
Prio punit̃ qa tenet̃ excoicato actione
iiuriar̄.ii.q.3.illud.⁊.c.temerari⁹.2⁰ qa ē
puniēdus tanqꝫ ſacrilegus.2.q.3.ſi ī ppe
tuū.Et he due pene forte ſpāliter locum
hñt qñ ſnia ex aio ē iiuſta. 3⁰ qa carē dꝫ
hoiuꝫ coione ⁊ arceri ab igreſſu eccleſie
q̄diu ſupiori fuerit viſū equū.24.q.3.ꝺ
illicita.⁊ hoc forte ſpāliter locū hꝫ qñ ſen
tentia ē illicita ex cā. 4⁰ ſi ferat̃ ſnia nō
ſeruato ordine illi⁹ decretalis ſacro. q or
do in hoc attendit̃ .ſ.ꝙ admonitio cano
nica ⁊ corā teſtibus idoneis p̄mittatur.
alˀs interdicit̃ ei p menſem vnū igreſſ⁹
eccleſie ipſo iure ⁊ hoc etiā ſi ſnia ſit alˀs
iuſta.e x̃ .c.ſacro.rñlo.i. Quo.ſ.menſe ela
pſo reſtitut⁹ ē ipſo iure. alia nihilominus
pena mulctādus ē ſi viſū fuerit expedire
ar.di.8i.ſi qui ſūt.Sed ſm hoc videt̃ ꝙ
p eandē ſniam ſimul p̄uet̃ igreſſu ecclie

excõicans ⁊ excõicatus.non tñ ē ita.ſed
excõicatus ꝑuat̄ p ſniam iudicis. index
vo p ſniam ꝑdicti.c.ſacro.Idē ē etiaʒ ſi
nõ ferat̄ i ſcriptis uel ſi nõ ꝯſcribat̄ cã
excõicationis.uel ſi reqſit⁹ ñ tradat exē
plū ſnie infra menſem.e x̄ c.cū medicina
lis.in tex.⁊ glo.Et idē ē quo ad tria ꝓxi
mo dicta de ſnia interdicti ⁊ ſuſpenſionis
ut pʒ ibidē.⁊ itellige de iterdicto uel ſuſ
penſiõe a ſpūalibus.ſecus ſi iterdiceret̄ i
greſſus ciuitatis uel pomerij ſm Io.an.
¶ Nõ etiam ſm Inno.⁊ Hoſti.ſup.c.
ſacro.ꝙ ſic ſuſpenſus ab igreſſu eccleſie
nõ debet audire diua in eccleſia nec orãe
ibi nec ſi morit̄ ē i eccleſia uel cimiterio
ſepeliēdus. ¶ Sed nūqd ſi iiuſte excõica
tus petat abſolui ſtati ab excõicatore ſuſ
penſo poterit abſolui ab eo. R°qdam di
cūt ꝙ nõ.qa cū ipſe ſit ſuſpēſus aliū recõ
ciliare non põt.ar.de ꝯſc.di.4.ſcñ eſt. vñ
a ſupioribus tpe ſuſpenſionis excõitoris
dʒ abſolui.vel dic ꝙ lʒ ſit ꝑuat⁹ igreſſu
eccleſie p mēſem nihilomin⁹ tñ retiet ſuã
iuriſdictiouē vñ eū abſoluere põt.h ber.
ſup.d.c.ſacro. ¶ S. qñ ꝯtra excõicatoreʒ
ꝯſtiterit ꝙ ſnia ſit iiuſta ex cã condēnat̄
excõicator ad intereſſe excõicato.al's ni
bilomin⁹ ſi culpe q̄litas exigat uel poſtu
lauerit ſupioris arbitrio puniēdus ut dr̄
in.d.c.ſacro.§.cū aduerſus.Et itellige ſi
ꝯſtiterit excõicatore p̄ñte.qa merita cau
ſaꝝ ptiū aſſenſiõe pandūt̄.e x̄ de re.i ite.
tū ex lr̄is. vel etiã eo abſente p ꝯtūaciaʒ
⁊ lite non ꝯteſtata. e x̄ de appel. interpoſi
ta.§.vl.ſi tñ pure ageret̄ ad ſnie reuoca
tionē ⁊ non ad iudicis punitionē tūc nõ
ē neceſſe eū vocare.z.q.6.hoc ⁊ placuit.
Expone etiã ad intereſſe.i.ad dãna que
ſuſtinuit ſiue i ſūptibus ſiue i alijs. ⁊ illa
iuramēto declarabit.z.q.i.in ꝑmijs.taxa
tione iudicis ꝑmiſſa.e x̄ de peu.cõſtitut⁹.
¶ Sed nūquid eſtimabit̄ illud intereſſe
ſ.ꝙ eo electo caſſata ē electio ꝓpter talem
excõicationē ⁊ ꝙ beneficia adeptus fu
iſſet. R°dicit Io.ꝙ ſic.qa illud intereſſe ē
circa rē.iz.q.z.ſi qs de cle.ſecus ē qñ iter
eſſe ē e x̄ rē.ff.de acti.emp.⁊ vendi.ſi ſteri
lis.§.cū p venditorē.Sed ber.nõ credit
ꝙ tale inteſſe debeat eſtimari nec in ꝯdē
natione venire.qa eccleſia ꝓpter hoc pu
niri non dʒ ſi forte puniret̄ ſi ꝓpriʒ ha
beret.hec ber.in glo.io.ſup.d.c.ſacro.Si
militer qñ ſnia ē iiuſta ꝓpter defectuʒ or
dinis iuriſ.puta qa non ē in ſcriptis lata

uel excõicationis cã nõ expſſe cõſcriptã
tūc ſupior ad quē recurrit̄ ſniaʒ ſine dif
ficultate relaxans excõicatorē ꝯdēnare
ad expēſas dʒ ⁊ ad oĩa intereſſe ſine dif
ficultate.i.ſine grauamie excõicati ⁊ ſine
cãe cognitione cū ꝯ ꝯſtitutionē ⁊ ordinē
iuris ſit ꝓlata.e x̄ e.li.6.c.cū medicinalis.
in tex.⁊ glo. ¶ Quid ſi ꝯtra excõicatio
nis ſniam nihil rõnabile fuerit ab excõi
cato congrente ꝓbatū. R° tūc excõicat⁹
⁊ ſup iiuſta excõmunicatiõis moleſtia p
penã ad inteſſe uel al's ſm arbitriū ſupe
rioris niſi forſan ⁊ ipm.ſ.excõicatū ꝓba
bilis error excuſet.⁊ ſup eo ꝓ q̄ iuſte fue
rat excõicat⁹ p cautionē receptã ſatiſfacē
cogat̄ uel in ꝑſtinã reducat̄ ſniam vſqȝ
ad ſatiſfactionē condignã iuiolabilit̄ ob
ſuandã.e x̄.e.ſacro.§.veꝝ ſi cõtra.Sed
quõ ꝓbabilis error appellantē excuſare
põt. R° forte eū credit nõ ſufficient̄ ꝓba
tū illud ꝓ quo excõicatur.qđ tñ erat ta
le de quo aliqs bñ dubitare poterat.Et h
ē argumentū bonū ꝙ ſiqs hʒ ꝓbabilem
cãm litigãdi nõ punit̄ in ſūptib⁹ litis.h
in glo.d.§.veꝝ ſi. ¶ Hodie aūt non tm̄
ab ingreſſu eccleſie ſ etiã a diuis officijs
p menſem vnū ē ſuſpēſus.ſ.ille q fert ſen
tentiã excõicationis uel interdicti uel ſu
ſpenſionis non ſuato ordine ſupꝑdicto.ſ.
ꝙ ferat ſniam in ſcriptis ⁊ ſcribat cauſã
ſnie ⁊ tradat exemplū ſcripture ifra men
ſem ſi de hoc fuerit reqſitus.ſi aūt reqſit⁹
nõ fuerit pena ꝑdicta locū nõ habebit ſm
Io.an.li.6.de ap.ab eo.Et ſm eundē req
ſitio fiat ⁊ loco ⁊ tpe ꝯgruis ut pʒ ibidē ⁊
infra menſem a die ſnie ſic.z.q.6.§.diffi
nitiua.v̄.iudicibus.Si aūt reqratur poſt
menſem nõ hʒ locū ꝑdicta pena ſ nihilo
minus tenet̄ dare ſicut cetera cãe acta.
e x̄ de ꝓba.qm̄ ꝯ.Si etiã excõicator ñ ſit
in culpa qn ꝑdicta tradat i ſcriptis puta
qa nõ erant neceſſaria ad ſcribendū ⁊ in
mora erat non hʒ pena h locū.li.6.đ dec
indēnitatibus ſm Io.an.vñ ſi contingat
talē ſic ſuſpenſū exeq diuū officiū ſic ꝑus
irregularitatē incurrit ſup qua nõ niſi p
papã poterit diſpenſari.⁊ hoc iđ qa ſuſpē
ſus a diuis officijs celebrat.ſecus ē ſi ſuſ
penderet̄ tm̄ ab igreſſu eccleſie. e x̄ eo.c.
cū medicinalis.li.6. ¶ Nota ſicut ꝑus i
glo.ꝙ in officio ſuo agens ut dicit̄.ii.q.3
ſi qs eps in cõcilio.qđ ē veꝝ de quocūqȝ
diuo officio ⁊ horis diuis cantandis offi
ciando eccleſiã ⁊ ſacramētis cõferendis

⁊ ſacrificijs ꝯficiendis ut dr̄ ibidē exp̄ſſe
aut etiā ſe diuinis ingerēs. ex̄. de re iudi. cū
eterni. li. 6. ⁊ de cle. exco. mi. illud tn̄ fine.
¶ Sed qd de benedictiōe mēſe. R° non
videt̄ q̄ iſta pena debeat ad hoc extendi
Itē ſup illud irregularitatē dicit glo. ex-
cōicati ⁊ ſuſpenſi q in contēptū clauium
ſcient̄ ſe diuinis imiſcent irregularitatē in
currūt. ſecus ē ſi ignorāter. ar. li. q. 3. ſi qſ
ep̄s in ꝯcilio. qđ eni ibi dr̄ de excōicatis
hoc extendit̄ ad ſuſpenſos. vn̄ eos excu-
ſat ꝓbabilis ignorātia non aūt craſſa ⁊
ſupina vnde idiget diſpēſatione pape ut
ibi dr̄. ⁊ de cle. exco. mi. aplice. ⁊ de re iudi
cū etn̄i. Ep̄i tn̄ ⁊ ſupiores hodie ſuſpēſio
nis uel int̄dicti non incurrūt ſniam ipſo
iure niſi de iſtis ſpāliter caueat̄. li. 6. c. qa
piculoſū. ſecus ē de excōicatione qa in il
lis non ſūt ꝑuilegiati. nihilomin⁹ tn̄ licet
non ſint ſuſpenſi ſi veniāt ꝯtra ꝯſtitutōeſ
ſnias ſine mādata pape uel ei⁹ legati ge-
neralis. pctm̄ tn̄ ⁊ penas alias in ꝯſtituti
onib⁹ poſitas nō euadūt. ut in. c. ſacro. h
nō. in glo. ſup. d. c. qa piculoſū. Nota ſm
Inno. ⁊ Hoſti. q̄ ep̄s nō incurrit ſuſpēſi
onis penā niſi dicat̄ ſi qs ep̄s uel qlibet
ali⁹ hoc fecerit. ſ tūc nō intelligit̄ archi
ep̄s uel p̄mas niſi ſpāliter exp̄mat̄. ſed ſi
dicat̄ ep̄s ⁊ qlibet ſupior tūc archiep̄s q
ē ſupior imediat⁹ itelligit̄ incluſus ſ nō
p̄mas qa ē odioſū. ff. de libe. ⁊ po. l. cū aūt
Ab ipſis aūt oībus excuſat̄ ferēs ſniam
iiuſtā ſi forſā errauerit ex cā ꝓbabili ma
xie ſi laudabilis opīonis exiſtat. ut ex̄. c.
in. c. ſacro. §. cūq̄ aduerſus. nota ꝓbabili
ibi glo. puta q̄ forte credidit veniſſe cita
tionē ad ipſū ⁊ p ꝯſequens credidit eum
contumacē cū nō eēt. uel credit excōica-
tionis cām ſufficiēter ꝓbatā errās i ꝓba
tionibus dubijs. ar. de re iudi. cū bertold⁹
Nota etiā cū ibi loqtur maxie tenet̄ cō-
paratiue ſm glo. vnde niſi eēt. ⁊ ſi nō eēt
ita laudabilis opīonis magis p̄ſumit̄ ꝓ
errore. ¶ Utrū iiuſte excōicantes ſint di-
gni pena eterna. R° excōicatio pōt eē in
iuſta tripliciť ut dictū eſt ſ. ⁊ quocūq̄ il
loꝝ modoꝝ iiuſte excōicans ſcient̄ et ex
deliberatione mortalit̄ peccat. qa ꝓximū
iiuſte ⁊ grauiter ledit i fama ⁊ contra ꝓhi
bitionē eccleſie facit. 2. q. i. nemo ep̄s. et
li. 6. c. cū medicinalis. ſi autē hoc facit ex
ignorantia craſſa ⁊ ſupina adhuc morta
liter peccat lʒ non ita grauit̄ ſicut ſi face
ret hoc ſciēter. ſi vo hoc facit ex ignoran
tia ꝓbabili non peccat mortaliter. Cuʒ g̊
pctm̄ mortale obliget ad penā eternā. pʒ
q̄ cū iiuſte excōicans ſcient̄ uel ex igno
rantia craſſa mortalit̄ peccet ut dictū eſt
obligat̄ ad penā eternā a qua tn̄ obliga
tione liberari pōt p pniam veram. hec ri
car. 4. di. 18. q. 8. ar. 4. c.

Sequitur videre de 4° ar. ſ. que ſen
tentia dicit̄ ferri a iudice. ⁊ qua
liter ſit ferēda. Circa qđ ſciendū
q̄ illa ſnia dicit̄ eē iudicis uel hois que
fert̄ ꝓ cōtumacia uel offenſa p̄terita uel
futura non tn̄ intētione ꝯſtitutiōis gene
ralis faciende aut ppetue ſ ut alicui par
ticulari pſone uel pſonis ad vitā eaꝝ uel
alicui negocio conſulat̄ ad tēpus. hec ro
Adhuc nota q̄ cauet̄ p Inno. q̄rtū. li. 6.
c. romana. §. caueant. q̄ nullus ꝓferat
ſniam ex culpis futuris nec ꝓ iā cōmiſſiſ
cōtra aliquos nec in generali nec i ſpāli
ꝓ futuris in ſpāli dicēdo ſic excōico her
ſi tale qd fecerit. ꝓ futuris i generali ſic
excōico oēs qui tale qd fecerit. ꝓ p̄ntib⁹
culpis in ſpāli dicēdo ſic excōico. C. niſi
ꝓ tali facto infra tale tēpus ſatiſfecerit. i
generali ſic. excōico oēs qui tale quid fe
cerint niſi infra tale tēpus ſatiſfecerit. Ex
p̄dictis habes ſm glo. her. ibidē q̄ tract⁹
tpis futuri non ptinet ad iudicē q̄ntū ad
ſniam excōicationis. Sed contrariuʒ
videt̄ ex̄. c. a n obis. i. ubi ſnia fert̄ i futu
rū. Sed illud itelligit̄ cū p̄latus ſtatuen
do aliqđ ſtatutū ꝓmulgat adijciēdo qui
contrafecerit. hec i glo. her. aliud ē. n. fer
re in aliquē uel i aliquos ſniam excōica
tionis ꝓ futuris delictis ſi dicat̄ excōico
te uel vos ſi tale qd feceris uel feceritis.
⁊ aliud ē facere ſtatutū generale in quo
ſnia excōicationis ferat̄. p̄mū ꝓhibet̄ ex̄
c. li. 6. c. romana. Secūdū pmittit̄ in. c. a
nobis. ex̄. c. ⁊ li. 6. de conſti. ut aiaruʒ. ibi
cōmiſerit. hec Jo. an. Sic g̊ non debʒ ſen
tentia excōicatiōis ferri ꝓ culpis futuris
ſed nec ꝓ p̄teritis niſi ut dicit̄ in. d. §. ca
ueant. p̄ceſſerit mora in exhibēda ſatiſfa
ctiōe. puta qa ad diē p̄fixū nec ſoluit ul' n̄
ſatiſfecit. tūc eni ſic pōt excōicari. excōi
co. N. niſi vſq̄ ad talē diē ſatiſfecerit cuʒ
ſatiſfacere neglexerit. in tali termino iam
elapſo excōicatus ē. ⁊ ſic pōt itelligi illđ
extra de appel. p̄terea. 2. vel niſi p̄ceſſerit
culpa ſua ſeu offēſa. ſ. notoria ꝯtra eccle
ſiā uel hoiem cōmiſſa. tūc eni ſic poteſt
excōicari in ſpāli dicēdo qa ſic feciſti niſi

vſq ad tale tēpus ſatiſfeceris excōicat⁹
ſis. Jn generali aūt ſic. qcūq hoc fecit ni
ſi vſq ad tale tēpus hoc reuelauerit uel
ſatiſfecerit excōicatus ſit. e. x. de offi. ordi.
ſi ſacerdos. Quilibet merito ad iniūgēdū
ſatiſfactionē hmōi. ſ. in certū diē ſequēte
ut ſup. ⁊ talr̄ phibēdi ſnīa. ut ſi dicat ⁊ ſi
hoc de cetero feceris lȝ p delicto ↄmiſſo
ſatiſfeceris excōico te. uel qn̄ plures q de
cetero ſic fecerint inducant̄ aut alia cau
ſa rōnabilis ſubſit que in ſentētijs expri-
mat̄. De hoc aūt recurrendū ē ad arbi-
triū boni viri. e. x. de appel. ut debit⁹. Eſt aūt
rōnabilis multis craſſantib⁹. ff. de penis.
aut facta. §. vl. hec hoſti. ſi tn̄ iudex con
tra formā pdictā fecerit nihilomin⁹ ſentē
tia tenebit. quia nō dicit̄ ibi q non tene
at ut dicit i glo. her. ibidē. ¶ Sed ad qd
valet iſta ↄſtitutō. R̄. ad tria. p̄ q hodie
in ciuilib⁹ nō ē aliqs excōicand⁹ niſi mo
ra pcedat. 2° q nō ē aliqs excōicādus p
cōmiſſis uel cōmittēdis niſi dicat̄ in ſen
tentia rōnabilis cā q̄re hoc fiat. uel ſi cā
minus rōnabilis ptendat̄ ſnīa relaxabi-
tur ⁊ pferens ad arbitriū iudicis punict̄
⁊ alias penas patict̄ ut dictū ē ſ. hec ho
ſti. ¶ Ad hoc nota q e. x. c. a nobis. i. dr̄
in glo. q hac forma vboꝝ. ſ. qſqs furtū
fecerit excōicatus ſit oēs noiatim intelli
gūtur excōicati q cōmittūt furtū tāq ex
pſſis noibus pꝛijs. ff. de cōdi. ⁊ demon.
ſi noiati. ¶ Sed nūqd hec vba ſufficiūt
ſcias te eē excōicatū. geras te p excōica
to. uel reputes te excōicatū. R̄° Hoſt. di
xit q non. ſ; hoſti. in hoc cuȝ reprobans
ſentit q ſic. ſicut apte pbat̄ ſm eū extra
de teſti. cogen. c. 2. ⁊ de appel. ꝓterea. ⁊ per
alia ſilia iura. vñ dicit q nō ē vis facien
da vtꝝ iudex dicat excōico te. uel ſcias
te eē excōicatū. uel qcūq alia vba ſilia.
dū tn̄ volūtatē ⁊ ↄſenſū iudicis expmant
de pñti. qa volūtas iudicis ſpūalis ē dio
p lege ſeruāda. ij q. 3. audi. lȝ etiā ſit iniu
ſta ut patuit ſup ⁊ patebit etiā īfra. Jdē q
ↄſulo tibi q qñcūq dubitas pbabiliter
vtꝝ ſis excōicatus uel etiam vtꝝ ſis ab
excōicatione abſolutus ſp reputes te li-
gatū lȝ in ſentētijs alijs ↄriū ſit dicendū
ut extra de pba. ex lr̄is. rō ē. qa qd̄ eſt tu
tius aīe ē ↄſulendū. Eſt aūt tuti⁹ q abſol
naris q̄ ſi decederes excōicatus abſolu-
tione nō petita. ar. 13. q. 2. nō eſtimemus.
hec hoſti. ¶ Quid ſi dicat̄ denūciamus
talē excōicatuȝ. R̄° reuera nō ſūt hmōi

vba apta ad excōicandū qn̄ pferūtur d
tertia pſona. ⁊ lȝ talis vitādus ſit ab illiſ
qbus denūciatio fit. qa non ē coꝝ iudica
re vtꝝ ſit excōicatus uel nō. tn̄ ſi de hec
agat̄ in forma iudicij nō reputabit̄ excō
municatus p hec vba niſi al' pbet̄ excō
municat⁹. Jdē ē dicenduȝ ſi dicat iudex
habeo te p excōicato. uel denūcio te excō
municatū. uel pcipio ſub pena excōicatio
nis. qa ſi in forma iudicij agat̄ ꝓpter h⁹
modi vba excōicatus qs nō reputabit̄.
niſi al's conſtiterit de intētione ⁊ aio excō
municātis. uel qa ita ↄſueuit ſp dicē qn̄
excōicat uel alio mō ſimili. Jn foro autē
pniali eligenda ē tutior via in dubio. ut
ſ. talis reputet ſe excōicatū ⁊ ſic abſoluti
onē ipetret. hec ro. ¶ Quid ſi dicat iudex
interdico uel excōico vnū ex his duob⁹.
R̄°. credo ſine piudicio q ille ē excōicat⁹
de quo iudex itellexit. ſi tn̄ nō pōt ſciri de
quo itellexit neutꝝ opoꝛtet vitari. ſi aūt
vaga fuerit intētio iudicis non magis re
ferens ſe ad vnū q̄ ad alteꝝ cū non intē
dat ligare vtrūq neuter ē ligat⁹ nec hui⁹
mōi ſnīa valet. hec ro. ¶ Quid ſi dico ex
cōico te uel abſoluo. R̄°. ſm Jo. ſi an̄ nō
erat excōicatus. modo eſt. ſi vo ante fuit
excōicatus. modo ē abſolutus. Sed glo.
ſup illud. ij. q. 3. ſi is q pſt. dicit q talis p
latus pſumit̄ fatu⁹. ⁊ p eodē habet̄ ac ſi
ſnīam non tuliſſet. e. x. de ſuc. ab iteſta. cuȝ
dilect⁹. ¶ Quid ſi dicat iudex excōico te
⁊ abſoluo te. R̄°. ſi ſimul excōicare ⁊ ab
ſoluere voluit non potuit ⁊ nihil egit. ſi aūt
pmo voluit excōicare ⁊ poſtea abſoluere
vtrūq valet ⁊ pmo excōicatio ⁊ poſtea
abſolutio. hec rod̄. ¶ Quid de duob⁹ iudi
cibus qbus mandatū ē ut alter ipſoꝝ ex
cōicet aliquē ⁊ vterq eodē momento di
cat excōico te qs illoꝝ excōicat. R̄° hu.
nō. ij. q. 3. §. cū B. q vterq illoꝝ iudicum
excōicat qa intētio illoꝝ iudicū eſt q ille
excōicet̄. ⁊ ē ſenſus excōico te ⁊c. qa ne-
ſcio vtꝝ ille excōicet te ⁊ ideo excōico te
ut ſic nō euadas penā excōicationis. q̄ſi
dicat q̄uis iſte non excōicet te ego tn̄ ex
cōico te. hec rod̄. ¶ Quid de excōicatiōi
bus que p furtis uel dānis occultis pro
ferūtur ſic. excōicamus oēs illos qui tale
furtū uel dānū fecerint ⁊ oēs q de hoc ali
quid ſciuerint nec reuelauerint illud. nū
quid ille qui ſcit hoc quocūq modo re
uelare tenet̄ dāna paſſo uel alij. R̄° q ſi
tenet̄ reuelare dānuȝ paſſo. qa hec ſnīa

intelligi debet de reuelatione faciēda p̄re
lato eccleſie nō dānū paſſo. Sed nec p̄la
to tenet̄ iſte q̄ ſolus ſcit reuelare imo te,
net̄ non reuelare publice ſicut nōt hu. de
teſti. ſynodalib⁹. 35. q. 6. eps in ſynodo. in
hoc tñ caſu credo q̄ teneat̄ reuelare p̄la
to occulte ut corrigat occulte nō publice.
hec ró. ¶ Quid ſi ꝓbare poſſit nūquid
tenet̄ expenſis ſuis teſtes ꝑducere ⁊ reuꝫ
ad iudiciū trahere. R° credo q̄ non ſed
ſufficit q̄ publice reuelet p̄lato qō ſcit de
facto illo ⁊ pſonas exp̄mat p quas illud
factū ꝓbari pōt. ⁊ tūc p̄latus malefacto,
rē moneat q̄ ſatiſfaciat ſi pōt. q̄ ſi noluc
rit ſatiſfacere ⁊ q paſſus ē dānū velit ei
dem p̄lato cauere q̄ ꝓpter illud damnuꝫ
nō trahet malefactorē corā ſeculari iudi
ce nec ei machinabit̄ ꝓpter hoc aliquod
malū q̄diu ille malefactor ſup hoc iuri
ſtare voluerit corā eccleſiaſtico iudice po
terit p̄latus dānuꝫ paſſo vitatē reuelare.
ut ⁊ ipſe ſi voluerit monitiōe p̄miſſa per
modū denūciationis agat cōtra illuꝫ. Si
aūt cauere noluerit ⁊ maxie ſi timeatur
q̄ damnū paſſus agat. cōtra malefacto
rē ad mortē ⁊ ſanguinē corā iudice ſclari
aut etiā auctoritate ꝓpria ſe velit ulciſci.
nō credo q̄ p̄latus teneat̄ publicare qō
audiuit de facto nec cōpellere eū q reuela
uit ei q̄ publice reuelet. Si etiā ꝓbabilit̄
timeret̄ q̄ malefactor reuelationē huiuſ
modi enormiter dānaret. nō credo q̄ te
neret̄ publice reuelare ſ; ſufficeret q̄ i ſe
creto reuelaret p̄lato pſonā malefactoris
⁊ pſonas teſtiū p quas pōt ꝯſtare de fcō.
hec ró. ¶ Quid ſi eps dicat excōmuni
co vnū de illis q tale furtū fecerit. nūquid
aliqs eorū eſt excōicatus. R° q̄ non ut
habet̄ ex̄ de offi. iu. or. ſi ſacerdos. in glo
qa ſnīa incerta ē. ⁊ iō rei iudicate aucto,
ritatē nō ꝯtinet. ideo nulla ē. C. de ſnīa q̄
ſine certa quātitate. l. px. ⁊ vlti. ¶ Eſto q̄
p̄ſbr prochialis ſecrete ſciat aliquē fecis
ſe aliqō furtū. ille vō cui factuꝫ eſt inſtat
apud eū. q̄ excōicet euꝫ q fecit ⁊ iō p̄ſbr
ſic eū excōicat in genere dicens qcunqꝫ
fecit tale furtū ſit excōicatus nūquid ille
erit excōicatus. R° ut habet̄ in predicta
glo. q̄ ſic q̄tū ad deū non aūt q̄tū ad ec
cleſiā qa non vitabit̄ ab eccleſia. ⁊ ē ſimi
le. ii. q. 3. excellētiſſimus. ¶ Quid ſi iudex
excōicet ſubditū ſuū ſub tali forma vel
ſimili. excōico talē. de qua excōicatiōe in
telligit̄. ſ. maiori vel miori. R° ſm Ray.

dimiſſis opionibus alijs q̄ intelligit̄ de
maiori. e x̄. c. ſi quē ſub hac forma. Et idē
dicendū credo qn̄ iudex aggrauādo ſen
tentiā excōicat aliquē cū ꝑticipātib⁹ ſibi
Et lꝫ qdam dixerint hoc eē reſtringēduꝫ
ad illos ſolos q ꝑticipant in crimie. Cre
do tñ q̄ extendendū ē ad ꝑticipātes in ci
bo. locutōe ⁊ ſilibus. ar. e x̄. c. qō i dubijs
in fi. al'n̄ eēt aggrauatio ſnīe cū ſine hac
aggrauatione ꝑticipātes i crimine maio
rem incurrāt excōicationē. extra. c. nuper
Per hanc aūt aggrauationē nō credo p
ſonas exceptas. ii. q. 3. qm̄ multos. ligari
niſi hoc a ꝓferente ſnīam exp̄mat̄. ſed il
los ſolos q ante h⁹mōi aggrauationem
excōicationē minorē incurrebāt ex hui⁹
modi ꝑticipatiōe. ar. e x̄. c. qō in dubijs.
⁊ li. 6. c. conſtitutionē. ⁊. c. ſtatuimus. hec
gar. ſup. d. c. conſtitutionē. ⁊ rō. ¶ Quid
ſi iudex dicat excōico ꝑticipātes cuꝫ tali
excōicato in locutione ⁊ h⁹modi nunqd
talis excōicatio ſic in genere lata ꝯtra ta
les tenet. R° dicūt multi q̄ nō cū grego.
x. dicat li. 6. c. ꝯſtitutionē. q̄ tales ſūt pri
us noiatim monendi. ⁊ ſm hoc ē reuoca
tū illud. c. e x̄. c. qō in dubijs. §. vlti. Alij
aūt diſtinguūt q̄ illud. c. ꝯſtitutioneꝫ lo
quit̄ tñ qn̄ iudex ſingularē pſonaꝫ vel
ſingulares pſonas vult ſingularit̄ excōi
care. tūc eni tales ſūt monēdi noiati pſo
naliter ſi inueniri poſſint al's publice i do
mo ſua vel in eccleſia. ut. 24. q. 3. illicita.
Si aūt vult in oēs ꝑticipantes ſententiā
ferre generalē tunc ſufficit monitio gene
ralis. ⁊ ita intelligit hoſti. illud. c. inno. 4
li. 6. c. ſtatuim⁹. ad eius declarationē factū
ſiue illud. c. qō i dubijs. cū ſuis ſilibus. p̄
ma opio ē ſecurior. 2ª magis ꝯſonat iuri
ne tot iura reuocent̄. tñ etiā ſm opionem
ſecūdā non valet ſnīa excōicationis con
tra tales generaliter lata niſi p̄cedat mo
nitio generalis. ut in. c. ſtatuim⁹. ⁊ ſic itel
ligit Inno. illud. c. hec gar. ſup illud. c. cō
ſtitutionē. ¶ Eſto q̄ hodie generalis ſen
tentia ferri poſſit in ꝑticipantes. qd ſi fe
rat̄ ab initio ſnīa generalis talis excōi
co talē cū ꝑticipantib⁹ ſibi. R° q̄ intelli
git̄ de ꝑticipantib⁹ ſibi in crimine non de
alijs. qa alij non ſūt excōicandi ante mo
nitionem generalē vel ſpecialem ꝑut ſen
tentia generaliter vel ſpecialiter fertur. ut
in. c. qō in dubijs. ⁊ ita intelligit Io. ut ha
bet̄ in glo. ordi. ⁊ ſiliter hoſti. illud. c. ſta
tuimus. hec gar.

Sequit᷑ videꝛ de 5° articulo. s. qñ ⁊ quo sñia dicit᷑ ferri a iure. Et circa qḋ sciendū ꝙ ſm doc. sñia ferri dr̄ a iure cū ab eo q pōt facere ꝯstitutionē seu canonē generalē ut papa. uel particularē ut legatus i ꝓuītia legatōis sue ul' archieps uel eps i diocesi sua. uel ꝯciliū ꝓuinciale in ꝓuītia sua aīo ius statuēdi statuit᷑ aliqḋ ꝑpetuū ⁊ generalit᷑ i oēs sb ditos suos. ⁊ statutū illud roborat ꝑ sententiā excōicationis i futuros trāsgressores illi᷒ statuti ꝓlatā. sic excōicamus oēs illos q decetero tale qd ꝯmiserit. Scdm vo Hosti. sñia iuris eoipso ꝓfert᷑ q̄ aliqs incidit in factū p canōes dānatū. ideo de eo qui deliquit ⁊ nō de canone q delictū fieri ꝓhibet q̄ri dꝫ. ff. de re. iur. qḋ gs dānū. ⁊ talis nō a scipo ligat᷑ ſ occasione delicti sine auctoritate canōis. Sed hoc cōtingit aliqñ auctoritate canonis a iudice ꝓmulgati. de q̄ dic ut s̄ dictū est ti. cui excōicatio valeat infligi. aliqñ auctoritate canonis scripti ⁊ i iure redacti de q̄ dictū ē s̄. ti. qs possit excōicare. c. hec hosti. ¶ Notandū etiā ē vbicūqꝫ i iure ponit᷑ h̄ clausula. anathema sit. nō ē canon sñie late ſ ferēde. ⁊ exponit᷑ sic. i. fiat. ut di. 30. qñ ꝑ totū. ⁊ ex̄ ḋ vi. ⁊ ho. cle. sigs. qa pñs confusū pñtis nō tenet vsū. Sic itelligit guil. duran. illud ex̄ de magistris. c. 3. lꝫ alij aliter itelligant illud idē. ⁊ vbi ponit᷑ vbū ḋ futuro. ut tale quid faciens excōicet᷑. ex̄ de vi. ⁊ hone. cle. clerici. ⁊ i multis alijs. c. rō ē. qa pene sūt molliēde. de pe. di. i. §. pene. ¶ Sciendū ē etiā ꝙ cū dr̄ cōpellas p censurā uel districtionē ecclesiasticā uel cōpellas simplex excōicatio ⁊ suspensio pñt itelligi. ex̄ de v. sig. q̄renti. ¶ Sed nūquid faciēs aliquid qḋ ꝓhibet᷑ fieri a iure uel a iudice sub pena anathematis est excōicatus ipso facto. ⁊ videt᷑ ꝙ sic. ar. di. 63. salomitane. ⁊ ex̄ de eo q fur. ordi. sus. c. i. R° ſm aliqs ē excōicat᷒ ipso fcō qñ f᷑ ꝓhibitio ab hoie. vnde tūc dicta. c hīt locū. secus ē si fiat a lege. di. 25. ꝑ to. ⁊ ar. ff. de arbitris. celsus. Scdm vo hosti etiā si ab hoie fiat nō ē excōicatus q venit ꝯ. ſ excōicand᷒ nisi dicat᷑ qcūqꝫ furtū fecerit excōicatus sit. ⁊ iō ꝓhibem᷒ sb pena anathematis ne furtū fiat. vel nisi appareat ꝙ ꝓferēs h̄ vba aīo ferēdi sententiā ꝓferat. ar. ex̄ de v. sig. in his. tūc cui veniēs ꝯtra ē excōicatus. sic itelliget ⁊ solue illud ꝯtū ex̄ de loca. ⁊ ꝯdu. c. i. ⁊ de iurepatro. relatū. ꝑ decretalē ḋ simonia sic nobis. ⁊ sic qñ canon late sñie nō ꝓcedit uel ꝓferens sñiam ferre nō intēdit. ꝯminatio ē. C. ꝯmina. eplas. ⁊ ex̄ de appel. cum cessante. ſ qñ canon late sñie ꝓcedit uel ꝓferens h̄ intēdit tūc sñiam fac. ¶ Sed quomodo ꝯstabit de intētiōe ꝓferentis. R° qa h̄ corā circūstantib᷒ expssit. alś a vbis non recedā. ff. de le. 3. nō alit᷑. ¶ Sꝫ nōne i dubio ſe dꝫ excōicatū quilibꝫ reputare ut dicet᷑ ifra. ⁊ hr̄ ex̄ de cle. excomi. illud. §. lꝫ. R° ꝙ sic qñ factū ē dubiū ſ hec vba certa sūt ⁊ clara ex quib᷒ elici non pōt sñia lata nisi appareāt alie circūstātie. ¶ Quid igitur si iudex ter monuit malefactorē ꝙ emēdaret se. ⁊ q̄rto precipit sub pena excōicationis. R° tūc forte reputare se dꝫ excōicatū. ar. 12. q. 2. indigne. ⁊ ex̄ de sen. exco. sacro. tūc ḡ bonū ē ꝙ abstineat ⁊ se excoicatū reputet donec ꝯsulat ꝓferentē. ar. ex̄ de spon. iuuenis. et de re. iuris. estote. Sūt aūt quidā qui dicūt referre vtꝝ dicat in pena excōicatōis ⁊ tūc ē canon late sñie qa infert. uel sb pena ⁊ tūc ē ꝯminatio. ſ hoc ex scipsis hīt ⁊ ꝯ tex. di. 63. salomitane. ⁊ ex̄ de loca. c. i. Alij dicūt referre vtꝝ iudex ꝑcipiat diffiniēdo ⁊ tūc veniēs ꝯ ē excōicatus. uel ꝯstituendo fieri sub inciminatiōe anathematis ⁊ tūc nō ē canon late sñie. extra de iurepatro. relatū. uel sub districtiōe sine pēa qḋ ꝑ eoḋ hīt ⁊ tc̄ ē canō late sñie. ex̄ emu. eccle. nō eo min᷒. in fi. tūc dic ut supᷓ dictū ē ſm Hosti. hec oīa de ho. in sū. ti. ḋ sang. Alij dicūt indistincte ꝙ siue dicat᷑ sub inciminatione siue sub districtiōe siue sub pena nō hꝫ vim sñie ſ cōminationis. C. cōmina. eplas. ꝑ totū. ⁊ in hoc ut dic Hoff. cōueniūt plures.

¶ De dānis excōicatiōis. ti. 9

Deinde ꝯsiderandū ē de effectibus ⁊ dānis seu incōmodis excōicationis. Et ꝑ̄ excōicatōis maioris. 2° excōicatiōis minoris. ¶ Circa ꝑmū sciendū ꝙ hō ex excōicatione maiori multiplex incurrit dānū ⁊ incōmodū. ꝑ̄ ꝙ excōicat᷒ tali excōicatione excludit᷑ a ꝑticipatione sacroꝝ ſm ꝙ dictū ē s̄. ti. ꝑ̄ de excōicatione. ¶ Item nullus xpian᷒ cū ipso ꝑticipare pōt ut dictū ē ibidē ⁊ dicet᷑ ifra de ꝑticipantiū pēa ⁊ habet᷑ ex̄ de ꝑui. cū ⁊ plantare. §. 2. vbi

dř ſic.excõicatos ꝛ noiatim int̃dictoſ ab
hõibus ſtatim⁹ euitandos. dicitur aũt
noiatim int̃dicti vł̕ excõicati ſm glo. ibi
dem Ber. Hoſti. ꝛ Inno. q ꝓprio noie uł̕
alijs circũſtantijs idubitabilib⁹ aut circũ
locutione deſignãt̃. inſti. de exhereda. li.
.§. noiatim. Itẽ ſm Inno. ꝛ Hoſti. ex̃ de
ꝑben. i lateranẽ. noiatim int̃dicti dicũtur
ibi oẽs de qbus ꝯſtat ꝙ ſũt interdicti. vñ
dicit̃ interdicti noiatim etiã ſi caſtꝝ uł̕
ciuitas interdicat̃. ex̃ de v. ſig. cũ i ptib⁹.
.§. fi. Noiatim ğ interdicti uel excõicati
dicũt̃ qui in ſnia ſpecificant̃ uel exꝓmũt̃
vbi gr̃a cũ iudex dicit excõico uel int̃di
co. N. ꝛ. N. cũ fautorib⁹ ꝛ pticipantibus
ſibi. hic. N. ꝛ. N. ſũt noiatim excõmuni
cati uel interdicti ꝛ iõ ſũt vitandi. Fauto
res võ ſiue pticipãtes non ſũt noiati ex
cõicati uel interdicti niſi tñ i genere ꝛ iõ
nõn tenet̃ qs eos vitare quouſq; p iudi
cem noiatim ſpecificent̃ ꝛ denũcient̃. ſcã
ſibi ꝓbus fide de pticipatõe ſiue fauore eo
rũ. ſic itellige illud ex̃ de cle. ex. ꝯpoſuit. ꝛ
li. 6. de ſen. exco. ſtatim⁹. niſi forte ſpecifi
catio eoꝝ adeo eẽt notoria ꝙ inficiatiõi
locus nõ eẽt. ex̃ de coha. cleri. ꝛ mu. ma.
Idẽ etiã dicit Hoſti. extra de ſen. exco. cũ
nõ ab hoie. ꝛ de ꝑui. cũ ꝛ plãtare. Itez ec
cleſiã intrare nõ põt. i. ſm ꝙ exponit ro.
ad orandũ. ſecuſ ẽ ſi intrat ad tranſeũdũ
p eã ad vlteriorẽ locũ dũ tñ nõ celebret̃
ibi dina. Hoſti. võ in ſũ. ti. de cle. ex. dicit
ꝙ nullo tpe dꝫ intrare. qa nec interdict⁹
qđ ẽ min⁹ hoc facere dꝫ ꝺ conſuetudine
tñ praua intrãt eccleſiã excõicati dũmõ
non celebret̃ ibi. ſed hoc nũq̃ fit ſine pec
cato. ꝛ qđ dicteri⁹ ẽ intelligit̃ de excõicato
tam occulto q̃ manifeſto. ¶ Sed nũqd
talis ad oſtiũꝫ eccleſie ſtare poſſet ut ibi
miſſam uel aliud officiũ eccleſie audiret.
R⁹ q̃ſi qđ ex metẽ vboꝝ decre. pꝫ extra
de pe. qđ in te. Ibi voce ita dimiſſa cele
brẽt ꝙ exteri⁹ audiri nõ poſſint. ꝑſbr etiã
q ſcient̃ celebrat mortalit̃ peccat. extra
de cle. exco. mi. ſi celebrat. ꝛ extra c. nuper
ꝛ ſi ꝓpter hoc excõicet̃ ꝛ poſtea celebrarꝫ
notã irregularitatis non euaderet ſic nec
ille q ẽ excoicatus. iõ qa celebrat in eccle
ſia interdicta ſm quoſdã extra de cle. ex.
mi. poſtulaſtis. §. vl. hec Hoſti. in ſũ. ti. de
ꝑui. Scđm etiã Hoſti. ꝛ Inno. extra eo.
nup. ſi clerici ſciũt excõicatũ foris ſtare ꝛ
dina audire puniri debent ſi celebrẽt ac ſi
ille intus audiret. vñ ſi excõicatus audit
foris dina. illi q ſũt in eccleſia recedẽ de
bent. ¶ Item eccleſie ſuffragijs priuatur
ꝛ incurrit ex hoc incõmoda tria q̃ etiam
tangit magiſter ſnia℞. li. 4. di. 18. q̃ etiam
tria patent p hoc ꝙ aliqs ex eccleſie ſuf
fragijs conſeqt̃ tria. valẽt eni ad augmẽ
tũ gratie eis q gratiã hñt uel ad merẽdũ
gratiã eis q non hñt. ꝛ quo ad hec dicit
magiſter ꝙ p excõicationẽ gr̃a dei ſbtra
hit̃. valẽt etiã ad cuſtodiã v̾tutis. ꝛ q̃ ad
hoc dicit ꝙ ꝓtectio ſubtrahit̃ nõ ꝙ oio
a dei ꝓuidentia excludat̃. ſed ab illa ꝓte
ctõe qua eccleſie filios ſpãliori modo cu
ſtodit. valent etiã ad defendendũ ab ho
ſte. ꝛ ſic dicit ꝙ maior ptãs in ipſũ ſeuiẽ
di diabolo dat̃ ſpũaliter ꝛ corpaliter. vñ
in ꝑmitiua eccleſia qñ oportebat hoies p
ſigna ad fidẽ inuitari ſicut donũ ſpũs ſci
viſibili ſigno manifeſtabat̃. ita ꝛ excõica
tio corpali vexatione a diabolo inoteſce
bat. Nec ẽ incõueniens ſi iſte q nõ eſt de
ſpatus hoſti dat̃. qa nõ dat̃ ei quaſi dã
nãdus ſed q̃ſi corrigendus. cũ i eccleſie
ptãte ſit ex eius manu cũ voluerit eũ eri
pere. hec Tho. ¶ Sed nũqd excõicati ꝑ
uant̃ totalit̃ eccleſie ſuffragijs ita ꝙ nul
lo modo oratiões eccleſie ꝓſint eis. R⁹
aut fuerunt excõicati p iniuſta cã aut pro
iuſta. Si p iniuſta non excluduntur ꝓpter
hoc a ſuffragijs orationũ eccleſie. qa talis
non ẽ excõicatus quo ad eccleſiã triũ
phantẽ. nec eccleſia etiã militans intẽdit
tales excludere a ſuffragijs orationũ. ſi
aũt p iuſta cã aut penitet ꝛ diligenter ab
ſolutionem ꝓcurat paratus qcqd ẽ in ſe fa
cere. ꝛ p iſto caſu valẽt oratiões eccleſie
quia. ſ. extrĩc ẽ ſibi remiſſũ peccatũ cui⁹ re
miſſio abſolutio ẽ quo ad iudiciũ eccleſie
triũphantis. aut nõ penitet ſ; obſtinatus
manet. ꝛ q̃diu ẽ in tali ſtatu lꝫ poſſint ſi
bi ꝓdeſſe aliquo mõ orationes eccleſie.
cũ p orationes beatorũ dei miſericordia
volũtatẽ penitendi multis iſpirauit ſcele
ratis. longe tñ min⁹ talib⁹ ꝓſunt q̃ alijs.
quia q̃tuꝫ ẽ in ipſis indigni ſũt ut ꝓſint
eis. Eccleſia etiã ad tales ſuffragia orati
onũ non ſic intẽdit dirigere ſicut ad ali
os. ii. q. 3. qcũq; intra. Oratio aũt ceteriſ
paribus pl⁹ ꝓdeſt illis ad quos ſpãli⁹ ꝛ
directi⁹ dirigit̃ q̃ alijs. ꝛ ideo dic̃ Ber.
ꝙ excõicatio ẽ pena dãni. ꝛ ceteris pari
bus plus põt diabolus ſup eũ q̃ ſup nõ
excõicatũ. ꝛ hec ẽ ratio quare p excõica
tionẽ dicit̃ qs tradi ſathane. hec Inno.

¶ Nunquid pſbr pōt orare i miſſa ꝓ ex
cōicatis. R. ꝙ eccleſia pōt orare ꝓ tali-
bus i genere. vnde expſſe orat ꝓ eis i pa
raſceue qn̄ dicit oremꝰ ꝓ hereticis ⁊ ſciſ-
maticis ut deus ⁊ dn̄s nr̄ eruat eos de vni
uerſis erroribus ⁊ ad ſanctā matrem ec
cleſiā reuocare dignetur. hoc enī in ipa ſe
tentia innuit qn̄ ꝓferens eā dicit in fi. ita
tn̄ ꝙ ſpūs ſaluꝰ ſit in die iudicij. Si etiā
in memēto recogites de aliquo amico tuo
excōicato ut deus infūdat ſibi gratiā ita
ꝙ ↄuertat nō reprobo. nec ꝓpter hoc di
cā te excōicato pticipare ſed opꝰ charita
tis potiꝰ exercere ⁊ volūtatē dei facere q
neminē vult perire. alr̄ aūt ſpāliter ꝓ ipſo
orare non debes. ſ. publice. de conſe. diſ. i.
c. viſū. nec cū ipſo vllo mō hoc ē in oratio
ne pticipare qḋ ꝓhibēt iura. hec Hoſtiē.
Perſona etiā ſingularis orare pōt ſecrete
ꝓ excōicato ut deus eū reducat ad ſtatū
bonum. hec Ricar. 4. di. 18. q. 7. ar. 2. c. 3.
¶ Sciendū tn̄ ꝙ nō licet ꝓ eis orare pu-
blice inter orationes q̄ fiūt ꝓ mēbris ec-
cleſie. ſicut aūt ꝓ infidelibus orat̄ ſed ipi
fructū orōnis nō pcipiūt niſi ↄuertātur
ad fidē. ſic etiā ſi ꝓ excōicatis oret̄ fru-
ctū orōnis nō pcipiūt q̄ diu obſtinati in
excōicatione manēt. hec Tho. ¶ Nūqd
excōicatus tenet̄ dicere horas ſuas. R.
ſm Hoſt. Hoſti. ⁊ Ray. ꝙ ſic p ſe nō offi
ciādo eccleſiā. qa alius nō dꝫ ei cōicare
in orōne ſed ꝑuatim. nō in eccleſia. nō ſic
ꝑus. nō in ordine ſuo. nec dicat dn̄s vo-
biſcū uel ſilia vba ad eius dignitatem p
tinētia ſ; in mō orationis. ii. q. 3. ſi qs eps
dānatus. ⁊ c. ſi qs eps in ↄcilio. nam ad
hoc ē obligatus. ex̄ d cele. miſ. c. i. a q ꝓpt̄
ſuū petrū nō fit imunis. 16. q. i. legi. ⁊ ex̄
de iudicijs. itellerimus. Idē dicendū eſt
ſm Hoſt. de ſuſpenſis. pn̄t tn̄ duo uel tres
excōicati uel ſuſpenſi dicere horas ſuas
bini. ſed excōicati extra eccleſiā ſuſpenſi
⁊ interdicti i eccleſia ianuis clauſis ⁊ vo
ce ita dimiſſa ꝙ exteriꝰ audiri nō poſſint
ut pꝫ de pe. ⁊ re. qḋ in te. hec Hoſt. ¶ Itē
talis eccleſiaſtica ſepultura ꝑuari debet
ſi excōicatus decedat. ſi etiā erat excōica
tus iiuſte. qa dr̄ . ii. q. 3. qcūqꝫ intra. qbuſ-
cūqꝫ viuis nō cōicamus nec mortuis cō
municare debemus. ex̄ de reſti. ſpo. lr̄as. i
glo. ⁊ ex̄ d ꝑui. ad hoc. dr̄ in glo. ꝙ cōicā
tes excōicatis in morte. ſ. eos ſepeliendo
in cimiterio inciderūt in excōicationē. ſ.
minorē. Et ſi tales in cimiterio fuerint ſe
pulti inde debēt eijci ut habet̄ . e. c. qḋ de
bet itelligi ſi oſſa eoꝝ ab oſſibus fideliū
poſſunt diſcerni. extra de ſepul. ſacris. alr̄
nō. qa minꝰ malū ē ꝙ i cimiterio remāe
ant oſſa excōicatoꝝ q̄ꝫ ꝙ inde eijciātur
oſſa alioꝝ. ¶ Quid ſi pſbr ſepeliat aliquē
in cimiterio in quo aliq excōicati ſunt ſe
pulti ⁊ hoc ſit certū. Rndꝫ Guil. durā. ꝙ
lꝫ male faciat. nō tn̄ ē irregularis cū non
ſit expſſe cautū i iure. ⁊ idē dico de eo q
ſcient̄ ⁊ ſolēniter ſepelit publice excōica-
tū. ¶ Item nec eligere nec eligi pōt. ex̄ d
ele. exco. mi. poſtulaſtis. ⁊ de eta. ⁊ q̄li. cū
bone. hoc tn̄ fallit in electiōe pape a qua
nullus ex cardinalibꝰ repellit̄ ꝑtextu cuiꝰ
cūqꝫ excōicationis aut iterdicti. ⁊ de elec
vbi maius. li. 6. in cle. ne romani. ¶ Sed
qd ſi excōicatꝰ occultus interſit alicui ele
ctioni. R. ſi ꝑmo an̄ ↄfirmationē electi
detegeret̄ eius excōicatio lꝫ ꝓpter hoc nō
irritaret̄ electio ſi electꝰ hꝫ ſufficientē nu
meꝝ vocū. vox tn̄ ſua reputaretur nulla.
vn̄ ſi neceſſaria fuit vox eius ad ſufficien
tē numeꝝ vocū nō reputabit̄ legitīe ele
ctus. hec richar. ¶ Itē nō pōt ↄferre bn̄
ficia. extra de exceſ. pla. tanta. dicūt tamē
aliq ut dicit Inno. ⁊ forte nō male ꝙ ſi
ꝑlatus excōicatus alicui ꝓuideret de pre
latura eccleſie uel canonicatu ul ↄfirma
ret alicuiꝰ electionē. bn̄ teneret q̄diu to
lerat̄ ab eccleſia. ar. 8. q. 4. nōne. niſi forte
notoriū eēt uel alr̄ ꝓbari poſſet ꝙ publi
ce excōicatus eēt. qa tūc nec ſpūalia nec
alia ab eo deberēt recipi. ſ; uel p appellati
onē uel alio mō deberet ad ſupiorē recur
ri. ar. de iurepa. nullus. hec Inno. extra d
dolo ⁊ ↄtu. vitatis. ¶ Itē nullū beneficiū
eccleſiaſticū acqrere pōt ut pꝫ p ꝑdicta. c
ſ. poſtulaſtis. ⁊ cū bone. ¶ Quid de confe
rentibus bn̄ficia eccleſiaſtica talibuſ. R.
ↄferentes talibꝰ bn̄ficia ſcient̄ . a collatio
ne beneficioꝝ ſuſpendūt̄ donec ſup hoc
veniā merea nt̄ ut puniant̄ in quo nō ē
dubiū deliqſſe. ut i. d. c. poſtulaſtis. § i. gn
īmo etiā a pceptiōe beneficioꝝ ꝓpriorū
ſuſpendūt̄ . qa ſcient̄ indigno bn̄ficiū con
tulerūt. ex̄ de elec. nihil ē. ⁊ in glo. d. c. po
ſtulaſtis. ¶ Sed p quē merent̄ veniam.
R. p ſupiorē niſi forte hac de cā i cōcilio
ſuſpenſus eēt. ar. extra de ꝑben. graue. ſuf
ficit aūt ꝓbare clericū fuiſſe ſemel excōi
catū niſi ꝓbet ſe fuiſſe abſolutū anteq̄ ſi
bi conferret̄ bn̄ficiū. marie ſi is q excōi-
cauit eū pticipauit ſecū. ex̄ d ele. exco. mi

ꝓpoſuit. Itē talis excōicatus bñficiū qḋ
acq̄ſiuit in ſnīa dormiēs retinere ñ pōt.
niſi fuerit cū eo miſericorditer diſpēſatū
rō ē q2 bñficiū rōne officij ꝯfert. ut pꝫ
di. lxxxi. ſi q̄s amō. c. eos. ⁊ ſext. d. c. poſtula
ſtis. vñ dr̄ di. xxxii. pter. i glo. excōicatꝰ ⁊ ſu
ſpēſus a canone ſtatī bñficiū amittē dꝫ.
ſꝫ nō ſi ab hoīe. vñ ſi excōicati lōgo tēpo
re ut triēnio uel biēnio uel etiā ꝯtumaces
fuerit pñt oībus ſuis bñficijs ꝑpetuo ſpo
liari. ar. i. d. c. poſtulaſtis. miſo. i. ⁊ de cle. cō
in. diuerſ. ſꝫ Ho. q̄nimo exq̄ ſtetit q̄s ex
cōicatꝰ p ānū ⁊ vltra ꝓuari dꝫ bñfi. ſuo
ii. q. iii. rurſus. Idē videt̄ dicēdū de ſuſpē
ſo ab officio. ex̄ de eta. ⁊ quali. cū bone. in
glo. Itē nec fructꝰ ſuoꝝ bñficioꝝ āt̄q̄rū
ꝑcipe debēt q̄diu i ſnīa dormiūt. hoc ē q̄
diu ſūt i mora petēdi gratiā abſolutionis
q2 nō dꝫ ꝑcipe bñficiū q nō facit fruitiū
ex̄ de appel. paſtoralis. §. fi. ſecꝰ ē ſi nō eēt
in mora. ex̄ de ꝯceſ. ꝓben. q2 diuerſitatē.
hec Ho. Si tñ pꝰ abſolutionē ꝯſtiterit eū
iiuſte excōicatū fuiſſe dꝫ oēs fructus me
dij tpis recupare ſm Ho. Hoff. Ray. et
Ber. ex̄ de appel. paſtoralis. ⁊. ii. q. v. ſup
cā. Si aūt iuſte excōicatuſ fuerit nihil re
cupabit niſi fieret ei gratia. C. de re. mi. ſti
pendia. nec de facili dꝫ gratia fieri ne ꝓpt̄
ſpem recupationis diſciplina eccleſiaſtica
contēnat̄ ut dr̄ i. d. c. quia diuerſitatem.
⁊ diſ. l. c. i. hec ray. ⁊ Hoſti. ¶ Debēt aūt
fructꝰ eccleſie illiꝰ dari q̄diu ē excōicatuſ
alicui q celebret ꝑ eo. ex̄ de appel. ꝑuenit.
ſm Bar. di. xci. clericꝰ. i. ¶ Quid ſi nō hꝫ
vnde viuat clericus excōicatus. Rꝰ ſm
Io. ꝓuidendū ē ei interi de bonis eccliē.
q2 etiā depoſitis ꝓuidet̄. di. l. ſtudeat.
ne cogat̄ in opprobriū cleri mendicare.
di. xciii. diaconi. vñ dictū. c. paſtoralis intel
ligi pōt i eo caſu qñ hoc i ſnīa exprimit̄.
ſ. ꝙ ei bona eccleſie ſubtrahant̄. Scdm
vo Ber. excōicato nō ē in aliquo ꝓuidē
dū. q2 claues eccleſie ꝯtēnit cui nō ē pti
cipandū niſi forte fame piret. tūc eni ſibi
ſubueniri dꝫ q2 adhuc ad eccleſiā redire
valebit. hoc i glo. d. c. paſtoralis. ¶ Itē
ſi excōicatus ſpūalia tractet deponi debꝫ.
ex̄ de dolo ⁊ ꝯtu. vitatis. ⁊ ex̄ de eta. ⁊ q̄li
cū bone. in glo. ¶ Itē non pōt eē iudex.
vñ ꝯſtitutiones ⁊ etiā ſnīe que ſūt ab hꝰ
modi excōicatis uel de ipſoꝝ mādato ir
rite ſūt ipſo iure. ex̄ de here. excōicamus.
⁊ ſi detegat̄ excōicatio alicuiꝰ pꝰlationē
ſuie ſnīa reuocat̄. ex̄ de ſen. ⁊ re iudi. ad

ꝓbādū. dicit eū rō. ꝙ huic iuri derogat̄
ꝑ contrariā ꝯſuetudinē q̄ſtū ad ꝓncipes ⁊
magiſtratꝰ ⁊ balinos eoꝝ excōicatos q
faciūt obſeruare ſnīas latas ab eis tēpo
re excōicationis qḋ tamen non dꝫ fieri.
¶ Quid de ſnīa lata a pluribus iudicibꝰ
quoꝝ vnꝰ ē excōicatꝰ. Rꝰ non tenet ſi ſit
excōicatus publice. ut i. c. ad ꝓbandum.
ſecus ē ſi occulte ut dr̄ in glo. ibidem.
¶ Quid ſi iudex pendēte lite i iudicio ex
cōicet̄ nūq̄d pōt repelli. Rꝰ ꝙ ſic ſꝫ eo ab
ſoluto reſumit iuriſdictionē. ex̄ de offi. de
le. inſinuāte. ⁊ c. prudētiā. ⁊ ex̄ de reſcrip
ſciſcitatus. in glo. ¶ Quid ſi iudex tpe re
ſcripti impetrati ſit excōicatus ⁊ tpe rece
ptionis abſolutꝰ nūq̄d lr̄e valent. Rꝰ va
lent ſm Io. ſed Ber. credit ꝙ nō valēt cū
ab initio nulle fuiſſent. vnde poſtea ꝑ ab
ſolutionē cōualeſcere nō pñt. hec ex̄ de ꝓ
ben. dilectus. ſup in glo. ¶ Citꝝ ſnīa lata
ab excōicato occulto teneat. Rꝰ de hꝫ ha
bitū ē ſup ti. de maiori excōicatione q̄ in
fligit̄ a iudice. Ad hec nota ꝙ iudex ex
cōicatus dū ē excōicatus iuriſdictionem
nō hꝫ cū nō hēat iuriſdictionē uel cauſā
aliȷ̄ cōmittere nō pōt. li. vi. de offi. indi. or.
romana. ¶ Sed qd ſi ant̄q̄ eēt excōicatꝰ
cām ꝯmiſit ⁊ poſtea excōicatus fuit. nun
qd mādatū ꝑ excōicatiōꝫ expirauit. Rꝰ
huiꝰ q̄ſtionis hr̄ ex his q̄ dicūt̄ infra. xvi.
ti. in rñſione illiꝰ q̄ōnis vtrū officiū epi
excōicati ⁊c. Si vo eps ſit excōicatuſ nec
ipſe nec eius officialis cū eoꝝ ſit idē cōſi
ſtoriū de cauſis cognoſcet. qd ḡ tunc fiet.
Rndet Io. an. ſup dictum. c. romana. ꝙ
tunc adeat̄ papa ut ꝓuideat. li. vi. de ſup
plen. negli. c. i. ¶ Nota etiaꝫ ꝙ lꝫ iudex
ſit excōicatus gerētes tñ eius vices ſiue
negocia nō ſūt excōicati niſi coicauerint
ſibi in crimine ꝑ quo fuit excōicatus cū
ex officio ſuo eiuſ negocia gerere teneāt̄
ex̄ de ſen. exco. int̄ alia. ⁊. xi. q. iii. qm̄ mul
tos. ſꝫ tñ ea q̄ agūt̄ iuriſdictiōe tñ ab eo
recepta dū ē excōicatus nō tenēt. ut pꝫ li
vi. de offi. indi. romana. in fi. i tex. ⁊ glo. ſe
cus ē ſi recepit iuriſdictionē ab alio. vñ ſi
officialis epi excōicato ep̄o ꝯmittat aliȷ̄.
cōmiſſio tenet ut dic̄ ibidē Io. an. ¶ Itē
ñ pōt eē teſtis i negocio niſi forte ad cau
telā ſnīa relaxet̄ ne cōis ordinatio īpedi
at̄ ⁊ ut reꝝ vitas ſaluet̄. ex̄ de teſti. veni
ens. ſecūda. in fi. pōt etiā eē teſtis i nego
cio inq̄ſitionis heretice ꝓuitatis. li. vi. de
here. in fidei. ¶ Item taliter excōicatus

non pōt inſtitui ꝑcurator.ex̄ de ꝓba.poſſeſſionē. Itē nec pōt ꝯſtituere ꝑcuratorē qinimo ſi inter ꝯſtituētes ipſū īterfuerit inſtitutio nō tenebit.ex̄ de ꝑcu.c.vl.dicit tn̄ Gar.li.6.de vſu.qꝫqꝫ.ꝙ pōt inſtituē ꝑcuratorē ad defendendū non aūt ad agēdū.ar.ex̄ de indi.itellexim⁹.nec etiā ad negocia ita ꝙ habeat actionē mādati ꝯ ipſū. qa gnāliter excōicato nō ē pticipādū.ii.q.3.ſicut apl's.niſi ſint a iure caſus pmiſſi.ii.q.3.l3. h⁹mōi etiā ſnīc ē hoſti.ex̄ de dolo ꝛ ꝯtu.ſ|itatis. ¶ Quid ſi ꝑcurator ſit inſtitut⁹ ad īpetrādū ab aliq̄ cōitate cui⁹ maior ꝛ iurati.i.illi q iurant pro cauſis vniuerſitatis p quos eadē cōitas regebat̄ erāt excōicati tpe q̄ iſte fuit conſtitut⁹ ꝑcurator.nūqd talis ꝑcurator repeller̄ ad īpetrandū. R̄o ꝙ talis nō ē repellēdus ꝑ eo ꝙ illi ſūt excōicati niſi ī trib⁹ caſibus. Un⁹ ē qn̄ illi tales excōicati expſſi ſūt in lr̄is ꝑcuratiōis.qa p hoc patꝫ ꝙ coꝝ tanqꝫ maioꝝ mādato fuit ꝑcurator ꝯſtitut⁹.vnde nō valet.qa ſi maiores de vniuerſitate vt admiſtrator.ꝯſules. ꝑlatus ſūt excōicati vniuerſitas agere nō pōt qa q̄ſi mortuus tūc hr̄.ii.q.3.nemo epoꝝ.ꝛ ita quaſi vacare intelligit̄.ex̄ ne ſe.va.c.i.z.et.3.z⁹ caſus ē ſi al's taliū auctoritate ꝑcurationis inſtitutio facta ſit.ꝛ de hoc ꝯſtet.puta cū dicit̄ in ꝑcuratorio talis cōitas fecit. N.ſuū ꝑcuratorem ad īpetrandū.ꝛ maior ꝛ iurati ſuā inꝑpoſuerāt auctoritatē.3⁹ caſus eſt qn̄ cōitas ſciēs illos eē excōicatos vna cū eis ꝯſtituit eū ꝑcuratorē.tūc eni īputat̄ ſibi.qa n̄ debuit illos ad hoc aſſociare.hoc notat̄ ex̄ de ꝑcu.ꝯſulti.i tex.ꝛ glo. ¶ Quid ſi ꝑcurator q ē excōicatus īpetrauit lr̄as ꝑ n̄ excōicatis credētib⁹ eū nō eē excōicatum nūqd littere valent ut p eas ꝑcedat̄. R̄o ꝙ ſic eo abſoluto.l3 ꝑcurator q eas impetrauit ab īpetrādo repulſus fuiſſ3 ſi iſte q lr̄as ꝯcedit eū excōicatū eē ſciuiſſet. cū etiā ſi ꝑncipalis dn̄s excōicatus eē ꝛ caſ īpetraret ipſo abſoluto valerēt.extra d̄ exccp.li.6.pia ꝯſideratione.hec ī glo.ſup.d c.ꝯſulti.de hoc etiā vide ex̄ de excep.li.6. pia.in glo. ¶ Sed dato ꝙ valeat ꝑcurationis inſtitutio facta a coitate cui⁹ maiōꝛ iurati ſūt excōicati ꝛ lr̄aꝝ īpetratio. qa nō ſūt expſſi in conſtitutione. vel qa alij ignorāt eos tales eē.uel hoc ē factū cōi oiū volūtate.nūqd agere poterit vniuerſitas uel collegiū auctoritate illaꝝ lr̄aꝝ p ſyndicū ab illis uel ab alijs cōiter inſtitutū ſi obijcit̄ ꝙ maior ꝛ aliqs de maioribus ſūt excōicati ꝛ ꝓbet̄. R̄o in ſyndicatu debēt exꝑmi ꝑmo maiores ꝛ poſtea alij ꝑcipue ꝑlatus admiſtrator ut ita appareat an ſūt due ptes uel ps maior vniuerſitatis.ff.qd̄ cuiuſqꝫ.vni.plane. ꝛ collegiū ſine ꝑlato nō ꝯuenit nec cōuenit̄. extra d̄ indi.cām.hoc aūt nō pōt ꝯſtare niſi exꝑmant̄ noīa ī ipſa ꝯſtitutiōe. vn̄ ſatis dici pōt ꝙ l3 littere valeāt ꝑdicto mō. inſtitutio tn̄ nō valet ſyndici niſi illi abſoluāt̄ nec hoc ē incōueniēs qa vn⁹ ſol⁹ uel pauci de centū pn̄t lr̄as ꝑ eccleſia impetrare. uł ad hoc ꝑcuratorē ꝯſtituere cū ſint cōſſ|c|e pſone.ar. ex̄ de re c ip.nōnulli.ꝛ.iz q.z.nō liceat.hec notant̄ ī glo.ſup.c.ſup dictū ꝯſulti. ¶ Itē excōicat⁹ non pōt heres inſtitui cū excōicationē eccleſie ñ habeat in auc.ut cū de appel.cog.§.generalē.ꝛ ſe.colla.8. ¶ Ad maiorē aūt euidentiā ꝯſiderāda ſūt tria tpa.ſ. tēpus inſtitutionis ut.ſ.ſciat̄ vtꝝ inſtitutio tenuerit.tēpus mortis teſtatoris ut ſciat̄ vtrū effectū habuerit.ꝛ tēpus aditiōis ſiue acqſitionis hereditatis.ff.de fur. a titio. ꝛ hec tria tpa ī heredib⁹ ex̄neis q.ſ.nō ſūt in poteſtate ei⁹ q eos heredes īſtituit.ff. de here.inſti.ſi alienū.§.in ex̄neis. Si ḡ q̄rat̄ de excōicato herede īſtituto ab ex̄neo dicendū ꝙ illa inſtitutio ꝑ nihilo habet̄ ſi ſit excōicatus tpe inſtitutiōis uel mortis uel aditionis.ſ nō oberit excōicatō medij tpis. vn̄ ſi p⁹ inſtitutionē fuit excōicatus ꝛ an̄ mortē abſolut⁹ heres erit. extra d̄ elec.dudū.i.§.px ꝛ fi.ꝛ ex̄ d̄ ꝯſue.cū dictus.§.qa nobis niſi forte cum eo miſericordit̄ fuerit diſpenſatū.ex̄ de ele.ex.mi. poſtulaſtis.vel dic ꝙ aliud ē de beneficō eccleſiaſtico qd̄ nemini acqrit̄. Idcqꝫ ſi ne cuiuſqꝫ ꝑiudicio diſpenſari ī eo poſſit ut ibi dr̄ aliud de hereditate tpali que ex quo deficit heres his q venit ab inteſtato acqrit̄.ꝛ iō in ꝑiudiciū coꝝ nō poſſit diſpenſari.tn̄ ſm ius antiquū ſi an̄ mortē reconciliet̄ frater inſtitut⁹ cū alijs fr̄ibus ptē ſuā recupat amiſſis fructibus medio tpe ꝑceptis.ſed ſi excōicatus accedat ꝑp etās ſua ad fratres catholicos pleō iure incipit ptinere.ī auten.ut cū de appel.cog. .§.generalē.§. qd̄ ſi forte.ꝛ ſe.coll.8 hec hoſti.ti.de teſta.§.qs ſit effect⁹ vltime voluntatis. ¶ Nota tn̄ ꝙ excōicatus pōt inſtitui heres in diē certū.puta cum fuerit

capax hoc ē cū fuerit abſolutus. hec Ho
ſti.ibidē infra. ¶ Itē excōicatus recōue
nire nō pōt lz poſſit vti defenſiōe recuſa
tionis ⁊ appellatiōis.e x̄ de excep.cū inter
poſtē.cōueniri tñ pōt.extra de iudi.itelle
ximus.hec Hoſti.ti.de mutuis peti. ¶ Sz
nūqd re⁹ cōuenire pōt corā delegato acto
rem quē ꝓpter excōicationē corā eodem
repulit excipiendo ꝯ reſcriptū ⁊ pſonam.
R⁹ ꝙ nō.ſi eni nullū ē reſcriptū ⁊ cōuen
tio ē pncipale ⁊ recōuentio acceſſoriū.
ſublato pncipali tollit ⁊ acceſſoriū.extra
de re iur.acceſſoriū cū ſuis cōcor.hec Jo
an. ¶ Itē donatio facta cā mortis ei q ē
excōicatus tpe mortis donatoris euane
ſcit.ii.q.3.cū excōicato.⁊ e x̄ de appel.pa
ſtoralis.§.vl.hec Hoſti.ti.de dona. ¶ Itē
cōtra excōicatū accuſantē uel agentē po
teſt excipi.qa nulli crimē obſtat excipere
volēti.e x̄ de excep.cū int.⁊.c.dilecti filij.
ſ ſec⁹ ē vbi denūciat excōicatio alicuius
ibi eni repellit denūcians uel agēs ratiōe
cōicationis.e x̄.e.ti.in pñtia.q eni aliū de
nūciat debuit cū pmo pmonuiſſe.al' repel
lit.e x̄ de accu.cū dilecti.z.eps tñ nō pōt
excipe cōtra clericū excōicatū cū accuſā
tē eni pus cōicauit ⁊ hoc i odiū ei⁹.extra
de accu.nulli.Et ex pdictis videt ꝙ ſi ſu
paſſus excōicatū litē ꝯteſtari ⁊ āmō non
poſſū excipe cōtra eū.Sed hoc nō ē verū
qa excōicationis exceptio fieri pōt i qua
libet pte litis etiā ſi fuerit omiſſa a reo ma
litioſe ſ ipſe tūc i expenſis punit ⁊ iudex
ex officio ſuo etiā ſi reus nihil dicat deb3
eū repellē.e x̄ de exce.exceptionē.⁊.c.pia.
hoc notat i glo.d.c.in pñtia.de hoc etia3
hr i glo.illi⁹.c.cū int.Et nūc ē expſſum ꝙ
exceptio excōicationis dilatoria pōt op
poni in qlib3 pte litis. e x̄ de excep.c. exce
ptionē.⁊ li.6.de excep.c. pia. ¶ Nota tñ
ꝙ ea q fuit i iudicio cū actore excōicato
⁊ ꝓceſſus habit⁹ cū eo añ exceptionē ex
cōicationis ꝯ eū valēt ⁊ tenēt lz ei poſtea
excōicatio obijciat ⁊ ꝓbet. extūc vō illa
q agent nō valēt.vñ non audiet i ſequē
tibus donec fuerit abſolut⁹.h⁹mōi enim
exceptio ē dilatoria.e x̄ de excep.excepti
onē.hoc e x̄ de excep.li.6.pia.i tex.⁊ glo.ſ
mirū. ¶ Sed nūqd lr̄e ab excōicato tpe
excōicationis ipetrate ad agendū valēt.
R⁹ ꝙ ſic p⁹ eius abſolutionē. ipetrare.n.
lr̄as nō dicit act⁹ legitim⁹ qa etiā muli
er ⁊ ſeru⁹ p ſe uel p alio poſſet lr̄as impe
trare niſi ſupueniret de nouo excōicatio.

vel de antiq excōicatiōe euidēs ⁊ ꝓmpta
ꝓbatō ut ibidē.nec littere ipetrate ſumūt
auctoritatē ab ipetrāte ſ a delegante.hoc
notat in glo.pdicta. ¶ Aduertendū ē āt
diligēter hic ꝙ illud.c.ipſo iure qō ponit
li.6.de reſcrip.qō videt ꝯtrīū.d.c.pia.dic
eni ſic. Ipſo iure reſcriptum uel ꝓceſſus
habit⁹ p ipſū non valeat ſi ab excōicato
ſup alio qꝫ ſup excōicationis uel appella
tionis articulo fuerit ipetratū.Et forte di
ceret aliqs ꝙ p hoc.c.ipſo iure corrigēt
illud.c.pia.ſ Jo.an.dicit ꝙ nō ē ita.quia
illud.c.pia poſteri⁹ fuit editū.fuit eni In
no.qrti.ſ hoc.c.ipō iure Grego.ix.vnde
potius corrigēt hoc p illud.c.ſ neutrum
corrigit p alteꝝ ſ poti⁹ de diuerſis caſib⁹
loquūt.Nota q ſm pdictū Jo.opiniōe3
modernā Ber.eē falſam quā ipſe ponit
i glo.ſupdicta ſ miꝝ ⁊ in plurib⁹ alijs lo
cis.ſ.ꝙ reſcriptū ab excōicato ipetratum
valeat p⁹ eius abſolutionē.⁊ opio ei⁹ anti
qua ē vera ut p3 ibidē.reputat etiā idem
Jo.eē falſam opionē Tan.⁊ Inno.e x̄ d
offi.dele.prudentiā.§.ſexta.⁊ Ber.cōpo.
⁊ Guil.durā.dicentiū ꝙ ꝓceſſus habit⁹
p lr̄as ipetratas ab excōicato valet ſi nō
opponat exceptio cū hic dicat ipſo iure.
ſi eni ipſo iure nō valet.q ſine exceptōis
ope. ¶ Ad videndū aūt quō dicta duo.c
loquūt de diuerſis ſic diſtinguit.aut eni
excōicat⁹ maiori excōicatione agit corā
delegato.aut corā ordinario. In pmo ca
ſu aut erat excōicatus tpe reſcripti impe
trati.aut poſtea fuit excōicat⁹. in quo ca
ſu locū h3 hoc.c.ipſo iure.in 2⁹ aūt.c.pia
⁊ de offi.dele.prudentiā.§.ſexta. Si autē
agit corā ordiario tūc diſtigue tria tempo
ra.Nā ſm vetera iura non tenebat ꝓceſ
ſus cū excōicato habit⁹.e x̄ de excep.exce
ptionē.al' non apparet rō qre ibi fiet ꝯdē
natio in expenſis ſi tenuiſſet ꝓceſſus. po
ſtea ſtatuit Gre.i deciſa.ſ.c.ipō iure ꝙ t3
ꝓceſſus hit⁹ cū excōicato ſi re⁹ ſcient eū
admiſit.al' nō.Scđm vō iura moderna
tenet ꝓceſſus ⁊ locu3 h3.c.pia.⁊ rō h⁹ di
uerſitatis eē pōt qa iuriſdictō delegati ſu
mit iitiū ex pſona agētis ⁊ ipetrātis. ⁊ iō
cū pncipiū fuerit vitioſū nec reſcriptū va
let neqꝫ ꝓceſſus.ordinaria vō iuriſdictio
ab actiōe nō icipit ⁊ ideo ibi ſec⁹ ē. pma il
la ē odioſa.ut e x̄ de reſcrip.ad hoc.ſ ē fa
uorabil. ¶ Quid ſi excōicat⁹ ipetret lr̄as
iuſtitiōis. R⁹ nōt Hoſt.e x̄ de offi.dele.pru
dētiā ꝙ iſte lr̄e valēt. qa fama hēt i loco

accuſatiōis.e x̄ de accu.q̄liter.z.⁊ lʒ ꝓmo
uens appareat inept⁹ nihilominus valet
reſcriptū.⁊ ꝓcedet̄ ꝑ illud.e.ti.cū oporte
at.vbi idē tenet Inno.⁊ Hoſti. ſ₃ Jo.an.
credit ɔ̄riū cū in odiū excōicati ſit indu
ctū ꝙ nulle lr̄e īpetrate ab excōicato vale
ant niſi ɔtente in.c.ſup̄dicto ip̄o iure.nec
eſt tutū a littera recedere.ad qd̄ optie fac̄
ꝙ lr̄e ab excōicato īpetrate ꝑ alio non va
lent.e x̄ de ꝓba.c. p⁹ ceſſionē. ¶Inſuper
nō ꝙ ſiqs obijciat alicui excōicationē ex
ꝓ̄mere dʒ excōicationis ſpēm.qa cū ſint
due ſpēs excōicationis maior et minor.
z^a non repellit excōicatū ab agendo. vn̄
ꝑ talē exp̄ſſionē apparebit an exceptō ad
mittenda ſit ⁊ ſillr̄ debet exp̄mere excōica
toris nomē ⁊ vtrū ſit ordinarius uel dele
gatus.qa ſi ſit delegat⁹ ⁊ excōicatio illius
exhibeat̄ ſine delegatiōe iuriſdictiōis.nō
ſtaret̄ tali excōicationi.e x̄ de offi.dele.cū
in iure.ſ₃ hoc nō reqrit̄ ſi ſit ordinarius:
hoc notat̄ ibidē in glo.ibi dixit. Excepti
onē aūt quā reus obijciet ꝓbabit īfra ſpa
ciū octo dieꝝ.die ī quo ꝓponit̄ mime cō
putato ut dr̄ ibidē in glo.Q𝔡 ſi non fece
rit iudex extūc ɔtra eū ꝓcedet ⁊ ipſū ī ex
penſis condēnabit quas actor ob hoc di
ebus illis ſe feciſſe ꝓmiſſo iuramēto ſe do
cuerit ut dr̄ ibidē. Si v̄o durante cauſa
poſtea ſuccedēte ꝓbationis copia de eadē
uel alia excōicatione iteꝝ excipiat̄ ⁊ pro
bet̄ actor poſtea excludet̄ donec abſol
uat̄. Non recipiet̄ aūt exceptio excōica
tionis vltra duas vices. niſi ſupueniret
ul' noua excōmunicatio uel de ātiq̄ excōi
catione euidēs ⁊ ꝓmpta ꝓbatio ut pʒ ibi
dem. ¶Sed nūq̄d exceptio tollit̄ ꝑ repli
cationē ei⁹dē ſi de maiori excōicatōe exci
piat̄ ⁊ replicet̄. R̄ṅ ſm̄ Hoſt.ꝙ n̄ ꝑ illd̄.c.
e x̄ de excep.dilecti. ¶Itē breuit̄ excōicat
to excōicatione maiori ē interdict⁹ qlibʒ
actus legitim⁹.i.q ſortit̄ effectū a lege ſi
ue iure.e x̄ c.ſolet.a nōnullis.§.vl.li.6.⁊
q̄libet ꝑticipatio nō obſtante aliq̄ priui
legio.e x̄ c.nulli.⁊ oē legis ꝓuilegiū ⁊ bn̄
ficiū.ut in auc.de ꝓuile.do.here.muli.non
ꝑr̄a.§.vl.colla.8.Cogendi etiā ſūt cenſu
ra eccleſiaſtica iudices ſeculares ꝑ iudi
ces eccleſiaſticos ut ab agēdo patrocinā
do ⁊ teſtificando in ſuis curijs ⁊ iudicijs
excōicatos repellāt.li.6.e.c.decernim⁹.vn̄
etiā ſi non obijciat̄ tali excoicatio tp̄e il
lo quo de facto ſuū actū exercet ē ſuſpen
ſus ab oī actu legitimo.cū enī poſſet exer
cere quecūq₃ actū legitimū includat aū
quā coionem cū eccleſie mēbris a qua ꝑ
excōicationē maiorē hō ſepatur ipſa ex
cōmunicatio ꝓdictā ſuſpenſionē icludit.
vnde ⁊ ſup̄ dictū ē non pōt eē iudex nec
actor ſeu denūciator.3.q.4.ɔſpiratores.
⁊ duobus.c.ſe.Nō pōt etiā teſtari ut etiā
voluit Hoſti.extra de excep.pia.⁊ Bar.li
6.de vſuris.q₃q₃. Abbas tn̄ dicit ꝙ excō
municatus pōt teſtamētū cōdere ⁊ ex te
ſtamēto cape ante vnū annū.ar.ꝑ ſimile
de heretico.e x̄ de here.excōicamus. Sed
nūq̄d inſtrumētū factū ab excōmunica
to valet.videt̄ ꝙ ſic.qa extra de hereti.ex
cōicamus.§.credētes dr̄ de excōicato ꝙ
ſi ſatiſfacere contēpſerit infra annū inſtru
menta ꝑ eū facta nō valēt.ergo a contra
rio ſenſu facta ante annū valent. Alij di
cūt contrariū ꝓ qbus optie ē illud.3.q.4
nullis. Ibi nec a quocūq₃ credant̄ que
ab eis.ſ.excōicatis dicūt̄ uel ſcribuntur
e x̄.c.nouerit.Alij ut Hoſti.⁊ Guil.dicūt
ꝙ inſtrumentū ab eo factum valet q̄diu
ei⁹ excōicatio ē occulta. uel etiā ſi ſit ma
nifeſta ⁊ nō poſſit ꝓbari.ar.3.q.7.§. tria.
C.de teſta.l.i.⁊ e x̄ de excep.c.ſi v̄o.ſecus ē
ſi ſit notoria.extra de excep.exceptionem
⁊ de coha.cle.veſtra. Sicut etiā ibi noto
rius concubinarius ē quo ad ſe ⁊ alios
ſuſpenſus.ita notorie excōicatus tabellio
⁊ ꝓtor publice nūciatus repellit̄. ⁊ ab ex
traiudicialibus.li.6.c. licet. ¶Sed nun
quid ad repellendū actorem ſufficit eum
eſſe denunciatū excōmunicatū. videt̄ ꝙ
non ꝑ dictum.c.licet.vbi denunciatur ex
cōicatus q forte non eſt excōicatus.⁊ ꝑ
c.li.6.de excep.pia.vbi dicitur ꝙ illud de
bet ꝓbari aptiſſimis documentis. Ho.tn̄
notauit contrariū.⁊ ꝓ eo facit etiā dictū
c.licet.vbi ꝑ denūciationem talem vitat̄ ī
iudicialibus ⁊ extraiudicialibus legitis
actibus.lʒ forte nō ſit excōicatus.ſic etiā
dicam ꝙ vbi denūciatio ꝓbat̄ ab agēdo
repellitur donec ſe oſtendat abſolutū uel
ſententiam eſſe nullam. Si quis tamen
vult tenere primum dictum reſpondetur
ꝙ ibi conſtabat non tantum de denuncia
tione ſed etiam de excōmunicatiōe. hec
Jo.an. ¶Admittit̄ tn̄ excōicat⁹ ad accu
ſandū crimē hereſis cui⁹ labes ē tāta ꝙ
ad eius accuſationē qlibet criminoſus ⁊
īfamis admittit̄ ɔ̄ quelibet.z.q.7.pſu
mūt.ſ₃ richar. Pōt etiā excipe ⁊ defendē
ſin iudicio ſe ⁊ eccleſiā ſuā.e x̄ de excep.cū

BLB BADISCHE LANDESBIBLIOTHEK
Baden-Württemberg

inẜ.ibi legitima defenſio.ꝛ.c.dilecti ꝛ qui
pōt appellare ꝛ appellationē pſeq.extra de
excep.c. vl.ꝛ eadē defenſio cōpetit excōi
cato q̄ cōpetit nō excōicato. ¶ Sed q̄liẜ
pſtabit iuramentū calūnie.cū eni ſibi nō
liceat ingredi ſacra.multo min⁹ tangere.
di.5.ad eius vo. Rº in caſu iſto cōcediẜ
poti⁹ in odiū excōicati ꝙ oia q̄ ptinēt ad
eccleſiā facere poſſit ꝛ ſic iurabit.ar.eẋ e.
a nob.ꝛ oēs pticipātes ſibi occaſiōe litiſ
nō incidūt canonē.cū talis coio ſit poti⁹
ad eius dānū q̄ȝ ad cōmodū.hec in glo.
illius.c.cū inẜ. ¶ Sed qd ſi excōicat⁹ cō
uenit ſup eo ex quo ē excōicatus iniuſte.
nūqd pōt excipe ꝙ non teneaẜ rñdere ni
ſi coio bonoȝ ei reſtituaẜ qua fuerat ꝑua
tus iiuſte. Rº ſm Jo.ꝙ ſic nec teneẜ añ
rñdere dūmodo oñdat ꝙ fuit excōicat⁹
iiuſte.3.q.2.c.2.qa oia iura ſūt ei reſtituē
da corꝑalia ꝛ incorꝑalia.2.q.2.null⁹ pōt
Et ſic nota ꝙ q remot⁹ ē ab oi actu legiti
mo tñ excipe pōt.hec in glo.ibidē. ¶ Itē
effectus ſnie excōicationis ē ut non rela
xeẜ niſi certo modo de quo īfra dicetur.
Itē ut ſecū trabat executionē nec appel
lari poſſit ab ea.eẋ de appella. paſtoralis
cui⁹ rō diuerſimode aſſignaẜ a diuerſis
Rº tñ ſ̄ioꝛ videẜ illa Jo.ut dr̄ i glo.ſ.ꝙ
hoc facit cōſtitutio eccliē ut magis timea
tur eccleſie diſciplina. Fallit tñ ꝙ a ſentē
tia appellari nō pōt ſiue ꝙ appellatio ſen
tentiā excōicationis nō īpedit qñ ñ ferẜ
ſimpliciẜ ꝭ ſub conditiōe ut dictū eſt s̄.ti
qñ ꝛ q̄ ſnia excōicatiōis diciẜ eſſe nulla.
lȝ aūt infra.x.dies ſnie late ſit appellādū
ſm tñ abbatē ſi eps qñcūq̄ʒ requiſitus ab
ſoluē nollet grauaret.ꝛ ex illo nouo gra
uamine appellari poſſet qñcūq̄ʒ vellet.
¶ Itē duplex ē effect⁹ ſnie excōicatiōis
ſ.electio ꝛ ligatio ut dictū ē ſupra.q.vtꝝ
excōicat⁹ poſſit excōicari. hec aūt oia itel
ligas etiā ſi ſit ſnia iiuſta.ii.q.3.ſnia.Cui⁹
etiā effect⁹ ē quo ad excoicatū ut eā ſer
uans mereaẜ apud deū ꝓpter obediētie
bonū.ois eni excoicatio dūmō non con
tēnaẜ medicinalis ē ꝛ ñ mortalis.2.q.i.
multi.ꝛ eẋ e.cuȝ medicinalis. ¶ Habet
etiā effect⁹ ſuos ſnia excoicationis quo
ad excoicatorē.qa ſi iuſte excoicat mere
tur apud deū cū faciat iuſticiā quā colē ē
ſūmū bonū.i2.q.2.cū deuotiſſimā. ſi vo
iiuſte grauiẜ ē puniēdus ut dictū ē ſup.
lȝ ſentētia ſit tenēda dūmodo nō ſit nul
la ut etiā habitū ē ſupra.

Egitur videre de 2º articulo.ſ. de
effectib⁹ ꝛ dānis ſeu incōmodis
q̄ qs incur it ex excoicatione mi
noꝛi. Circa qō ſciendū ꝙ excoicatus
excoicatione minoꝛi excludiẜ a pticipati
one ſacroꝝ ut dictū ē ſup. ¶ Sed nūqd
pōt ſacra ꝯferre. Rº ꝙ non.ꝛ ſi conferat
peccat leuiẜ ſm Goff.ꝛ ſi celebrat peccat
grauiẜ.nulli⁹ tñ notā irregularitatis icur
rit.qō ideo dicit ſm Ber.ibidē.qa p hoc
eo abſoluto a ꝓmotione ñ īpediẜ.Scōm
vo Hoſti.ſubaudi ſup cui⁹ diſpenſatione
neceē ſit ad papā recurrēt eẋ de cle.exco.
mi.ſi celebrat. Ad qō dubiū remouēdū
illud.c.ſi celebrat factū fuit.pōt ğ in hoc
eps diſpēſare.eẋ de cle.ꝯiu.ſane.ꝛ etiam
is q ab excoicatione minoꝛi pōt abſol
uere ſicut dicit.d.c. ꝛ ꝯſuetudo tenet. ꝭ
Hoſti.lȝ aūt talis eccleſiaſtica ſacra con
ferre non debeat.ab eo tñ collata non ca
rent ṽtutis effectu.vnde hñ ꝯfert oꝛdis
executionē.qa nō diciẜ ꝯferēs ꝭ ſolū per
piens pticipare.i.ptē cape. qa ad ei⁹ vti
litatē ꝯferūẜ.vnde talis nō videẜ remo
tus a ſacroꝝ collatiōe ꝭ a pceptiōe in q̄
ꝯſiſtit pticipatio ſacroꝝ.Si tñ talis perti
naciter.ſ.ꝯ̄ ſuꝑioꝛis ꝓhibitionē ingerat
ſe coioni dȝ excōicari.quo facto nec con
ferre ſacramēta debet nec ꝯferens execu
tionē confert.ꝛ hec oia colligunẜ ex.d.c
ſi celebrat.hec Hoſti.in ſū.ꝛ Ber.ibidē i
ſi.glo.vl. in q̄ etiā ipſe ponit ſup hoc du
as alias expoſitiones. ¶ Sed nunqd ta
lis poteſt eccleſiā intrare. Rº ſm Hoſti.ꝛ
Goff.ꝙ ſic.poteſt etiā ſm eū audire diua
ꝑter miſſam ex eo ꝙ a ſacramētis tm̄ eſt
excluſus ut dictū ē ſupra. ſecurius tñ pu
tat ſi ex deuotiōe abſtineat.ar.di.5.ad ei⁹
vo. Rob.vo dicit ꝙ pōt etiā miſſam au
dire dū tñ ibi non cōicet.non debet etiaȝ
ſm eū talis recipe pacē cuȝ alijs p⁹ agn⁹
dei.qa illud oſculū ſuccedit loco coionis
eucbariſtie. Ray.vo dicit ꝙ tuti⁹ facit ſi
eccleſiā non intrauerit anteq̄ȝ ſit abſolu
tus.ſi tamen intrauerit cauſa oꝛandi qñ
nihil dicitur ibi ꝑſertim eccleſiam nō cō
ſecratam non videtur peccare quia non ē
remotus niſi a ſacramētis. imo forte pōt
intrare ad hoꝛas duȝ tamē nō ad miſſā
ſed ꝑmū ſecurius ē. hec ray. ¶ Nūquid
talis dicere poteſt hoꝛas ſuas i choꝛo cū
alijs ꝛ alij debent eū admittere. Rº ꝙ ſic
qñ ligat⁹ ē ex eo ꝙ excōicato cōicauit ca
ſualiẜ uel ex negligētia uel ex verecūdia

nō tñ poterit celebrare vel sacͣ recipe
vel ꝯferre. vt i. c. ſi celebrat. laudabile tñ
ē ut ꝑus faciat ſe abſolui ꝙ̄ ſuū officiū
cū alijs ꝓſequat̄. hec Hoſt. ⁊ ꝯuenit cū
eo Hoſti. Ceteꝝ ſi ex ꝯtēptu ⁊ ſi hoc oc-
cultū ē ipſe mortalit̄ peccat hoc faciendo
qa in mortali ꝯſtituit᷒ ꝓpter ꝯtēptū ſuſpē
ſus ē ꝙ̄tū ad ſe. Si aūt hoc accideret ex
ꝯtēptu ⁊ notoriū ſit. puta qa hoc fecit p᷒
inhibitionē ſibi publice factā p iudicē et
hoc non pōt aliq̄ tergiverſatione celari.
tūc vitare dꝫ alios ⁊ vitari. Et hec diſtin
ctio ꝓbat̄ extra de coha. cle. ⁊ mu. vēa. ⁊
c. vlti. hec Hoſti. ⁊ Hoſt. ¶ Nūqd oratio
nes eccleſie ꝓſūt tali. R᷒ ꝙ ſic niſi aliud
obſiſtat. qa talis excōicatio a cōione fi-
deliū non ſepat ⁊ pōt ēē in nō hnte pctm̄
mortale. ¶ Itē talis nō pōt eligi. qa eli-
geret̄ ad ſuſcipiendū sacͣ a qbus ē ex-
cluſus. extra de cleri. exco. ſi celebrat. ſm
hoc intellige illud ex̄ de elec. p inqſitiōꝫ.
⁊. c. i. vnde nō valet electio qū eſt ſciēter
electus. ut pꝫ in. d. c. ſi celebrat. ¶ Quid
ergo ſi ignorant̄. dicūt qdā ut Ber. ibi
dem ꝙ nō valet. qa ignorātia illoꝝ nō fa
cit eū abilē. extra de elec. innotuit. ⁊ cā ꝓ
hibitionis ibi ſignata manet. vñ ſbandit̄
ſup iſto vbo ſcient̄ maxie. Hoſti. vō dicit
ꝙ valet ſi vterqꝫ ignorat etiā ſi elect᷒ ſit
ligat᷒ excōicatione maiori. ar. de ꝯſe. di.
4. c. i. ⁊ ex̄ de appel. dilectis. ⁊ inſti. de ex
cep. §. ꝑterea. puta qa abſens eſt excōmu
nicatus nec lr̄a venit ad eū nec p aliquē
audiuit ſniām latā nec ipſe nec eligētes.
ar. 4. q. 5. c. i. ⁊ hoc innuit̄ a cōtrario ſenſu
ex̄ de ſen. exco. ſignificauit. ⁊ hoc intelli
gas qū non ſūt in culpa aliq̄ qa. ſ. diligē
ter exqſierūt nec aliqd inde audire potu
erūt ⁊ nō fuit ſnīa publice lata al's ꝯtra.
extra de elec. cū ēra. ⁊. c. inotuit. §. vltio.
¶ Quid ſi alt̄ ſciat. alt̄ aūt ignoret. R᷒ ſi
ſit ignorātia ex pte eligētiū ꝓ ꝙ valeat ele
ctio erit in ptāte eoꝝ. ar. 7. q. i. ſiqs ēpus
⁊ ſic ꝓbabilis ignorātia excuſat nō craſ
ſa ⁊ ſupina aut erronea. extra. c. apoſtolice
hec Hoſti. ¶ Nūqd ꝑuati ſūt iure eligen
di q eligūt talē ſcient̄. ar. ꝙ ſic. ex̄ de elec.
cū in cūctis. ⁊. c. ſcriptū. in fi. hec Ber. ex̄
de cle. exco. ſi celebrat. in glo. 4. Licet aūt
talis nō poſſit eligi tñ pōt eligere ⁊ alia
que ſūt iuriſdictionis exercere. ex̄ d elec
trāſmiſſa. ⁊ de cle. exco. ſi celebrat. vñ cū
excōicare ⁊ abſoluere ſint de iuriſdictiōe
ꝑlatus ligat᷒ minori excōicatiōe pōt ex

cōicare maiori etiā excōicatiōe ⁊ ab ea
abſoluere. ⁊ multo magis a mīori excō
catiōe. ⁊ ſic hec ptās ı nob᷒ collata non
expirat vtroqꝫ vinculo excōicatiōis mi
noris ligato. lꝫ qdam aliter itellexerit il
lud extra eo. dnob᷒. vnde excōmunicati
minori excōicatione nō ſūt ꝑuati oibus
actib᷒ legitimis. qa talis excōicatio non
ſepat a cōione fideliū ſ tm̄ a pceptiōe ſa
cramentoꝝ. ¶ Sed nūqd excōicat᷒ ex-
cōicatione minori ꝓpter pticipationē cū
excōicato admittet̄ ad denūciandū ipſū
ēē excōicatū. R᷒ ꝙ non cū vitare debue
rit eū. extra eo. in pſentia. ¶ Nūqd talis
ꝑuandus ē eccleſiaſtica ſepultura. R᷒ ꝙ
ſic ſm Io. Hoſt. ⁊ Ray. ⁊ hoc ſi ſit mai
feſte excōicatus excōicatione minori cō
tracta p pticipationē cū notorie excōica
to excōicatione minori. ⁊ hoc cōfirmāt
p illud. c. 34. q. i. ſi aūt. ¶ Nūquid excō
catus minori excōicatione tñ conferri d
iure poſſit eccleſiaſtica bñficia. ⁊ nūquid
pōt retinere licite bñficia eis in tali ſtatu
collata. R᷒ due ſūt ſpēs excōicatiōis mi
noris. vna excludit tm̄ a ſacramētis que
ut frequētius contrahit̄ a iure. ſ. p parti
cipationē cū excōicato maiori excōicati
one. ex̄ e. nup. qñqꝫ tñ infligit̄ ab homie
p ſniam. 5 q i. c. z. Alia ē. que tm̄ infligit̄
ab hoie ⁊ ſepat a cōione fideliū aliquoꝝ
⁊ non ſacramentoꝝ. 5. q. z. pſenti. ⁊. q. 4.
in loco. Sed in his iuribus ⁊ in alijs con
ſimilibus extenditur multū nomē excō
cationis. Quacūqꝫ iſtaꝝ minoꝝ excōica
tionū clericus ſit excōmunicatus niſi in
eo aliquid obſiſtat poteſt ſibi ſm aliquo
rū opinionem eccleſiaſticū bñficiū cōfer
ri qd non habet̄ p electionem ⁊ illud po
teſt licite retinere qa hoc non inemit̄ ꝓhi
bitū in iure. ⁊ ꝑma iura que ꝓhibent ex
cōicatis eccleſiaſtica beneficia cōferri lo
quūtur expſſe de excōicato maiori excō
catione ⁊ nullam omnino faciūt mentio
nem de excōicatis minori excōicatione.
ut pꝫ ex̄ d cleri. exco. mi. poſtulaſtis. i tex
⁊ glo. ⁊ de eta. ⁊ quali. ordi. cū bone. Ali
is aūt videt̄ dicendū ꝙ ſicut electio ex
cōicati mīori excōicatione que excludit
a ſacramētis nō ē irrita ipſo iure ſ irritā
da. ex̄ d cle. ex. mi. ſi celebrat. ſic lꝫ colla᷒
bñficij eccleſiaſtici fcā tali ñ ſit irrita ipo
iure. irritanda tñ ē ſi ꝓbari pōt i iure ꝙ
tpe collatiōis ſibi facte excōicat᷒ erat ex
cōicatiōe minori. talis enī collatio ē aliq̄

modo electio.cū eni ep̄s dat alicui cleri
co aliqḋ bn̄ficiū eccleſiaſticū ex m̄ltis eli
git eū ad illud.⁊ videt̄ q̄ ſcient̄ tali cōfe
rens ſit p̄uat⁹ ipſo iure hac vice illi⁹ bn̄fi
cij collatione.q̄a ſcient̄ talē eligētes p̄ua
ti ſūt iure eligendi hac vice.ut p̄z in.c.ſi ce
lebrat.in glo.⁊ c.ex̄ de elec. cū i cūctis.⁊.c.
ſcriptū ē .i fi.⁊ hec opīo melior videt̄ ſm̄
ricar.4.di.18.q.7.ar.4.o.

De penis excōicati ſniaꝫ ꝯtēnētis. ti.10.

P Oſtea de pena ꝯſiderandū ē
excōicator nō ſeruantiū ſiue
ꝯtēnentiū ſniam excōicatōis
Circa qḋ ſciendū q̄ dicit̄ q̄s
ſniam excōicatiōis nō ſeruare ⁊ eā ꝯtēnē
multiplicit̄ ſm̄ hoſti.c.ex̄.c.li.6.c.dilecto q̄
ē Inno. p̄ q̄ ſe cōioni hoīꝫ ingerit ꝯ il
lud⁹ qḋ nō dꝫ ⁊ hoc ſiue ſnīa ſit iuſta ſiue
iiuſta dū tn̄ nō ſit nulla cū i p̄ſēte eiꝰ ſit
eā vitare.c.ex̄ de cle.ex illud.§.illud. 2° q̄
intrat eccleſiā qn̄ nō dicūt̄ ibi diūa quā
non dꝫ itrare niſi forte ad audiendū p̄di
cationē.c.ex̄ c.rūſo. 3° q̄ ⁊ ſi eccleſiā non
itrat tn̄ ad ei⁹ ianuā foris ſtat ut diūa au
diat.qḋ ē ꝯ illud c.ex̄ de pe.⁊ re.qḋ in te.§.
i.⁊ de p̄ui.qḋ nōnullis.⁊ ſi hoc ſciāt cleri
ci int⁹ celebrātes ⁊ nō abſtineant puniri
debēt.ar.c.ex̄.c.ſignificauit. 4° q̄ peccū pec
cato accumulat.ut in.d.c.dilecto. 5° q̄ i
ſnīa nimis dormit p̄ qḋ p̄ſumit̄ q̄ i eo ni
hil op̄ata ſit ſup quo tn̄ ē vſq̄ ad ānū re
gularit̄ expectandū.ii.q.3.q̄ſq̄s.⁊ extra
de here. excōicam⁹.§.ſi vō dn̄s.lꝫ aliqn̄
hoc tp̄us p̄roget̄ uel ex negligētia.extra
de eta.cū bone.uel ex cā ut c.ex̄ de pe.c.fi.ſ
ex cā poterit artari.⁊ q̄ſi eadē ponit idem
hoſti.c.ex̄ de exceſ.p̄la.tāta.⁊ idē itellige de
ꝯtēptu ſnīe int̄dicti. Pena aūt taliū ē q̄
ſnīa q̄ forte p̄us erat iiuſta fit iuſta q̄ ad
ꝯtēnētē p̄pter ꝯtēptū.ii.q.2.§. cū ergo.⁊
c.ex̄ c.p tuas.§.nō igit̄ .v̄.i alijs ver. Itē
q̄cūq̄ ſit q̄ nō ſuat tardi⁹ abſoluet̄ .ii.q.
3.q̄ iubente. Itē q̄nq̄ morte citi⁹ p̄uenit̄
c.q.ep̄i. Itē excōicat⁹ q̄ ſe facit ordinari
manēte excōicatōe ē grauit̄ puniēdus ō
q̄ regre ſ.li.p̄cedēti.ti.4.de collatiōe ordi
nū.ar.3. Itē excōicatus maiori excōica
tione uel int̄dict⁹ uel ſuſpēſus ab officio
p̄ hoiem officia diūa celebrās in ordine
ſuo degradādus eſt.c.ex̄ de cle.ex.latores.
etiā ſi matutinū uel veſpas i officio ſuo
dicat.ii.q.3.ſi q̄s ep̄s.z. Nec obſtat illud.

c.ex̄ de cle exco.clerici ubi dicit̄ niſi moniti
ſine dilatōe redierit. q̄a etiā ſi redierint
p̄ūt de iuris rigore deponi lꝫ poſſint diſpē
ſatiue ſuſcipi.hec Goff.⁊ Hoſti.Sed tn̄ i
degradatiōe p̄ſbri req̄rūt̄ ſex ep̄i.i degra
datione diaconi tres.15.q.7.felix.⁊.c.ſui
aūt. In degradatiōe aūt ſubdiaconi ſilit̄
tres q̄a eodē p̄uilegio gaudet.c.ex̄ de ſer.i
ordi.miramur.Et ſi nō habeant̄ ep̄i p̄ūt
clerici p̄ ep̄m p̄priū oībus bn̄ficijs eccle
ſiaſticis ſpoliari.ſic itelligi pōt illud c.ex̄ ō
cle.exco.ſ.⁊.c.poſtulaſtis .§. vl.⁊ qḋ ibi
dr̄ bn̄ficijs.ſubaudi ⁊ officijs.uel ibi non
agit̄ de clerico int̄dicto miſtrante.ſed de
clerico nō int̄dicto eccleſiā int̄dictā offi
ciāte ſm̄ goff.⁊ h̄ intelligas de excōicato
celebrāte ſolēnit̄ ut p̄us.c.ex̄ de cle.exco.il
lud.hec Hoſti. Quid de illis q̄ miſtrāt
ſolēnit̄ in miorib⁹ ordinib⁹ dū ſūt excōi
cati. R̄° dicit roō. cū pene ſint reſtrigende
nec fiat de illis mētio i illo.c.ſi q̄s ep̄s. q̄
nō incurrūt irregularitatē. aut ſi īcurrāt
pōt ep̄s cū eis diſpēſare cū hoc nō ſit p̄
hibitū ſibi.nec eſt ꝯ illud c.ex̄ de cle. exco
frat̄nitati.q̄a illud intelligi pōt de miſtrā
te in ſacro ordine.de ſubdiacono idē ē iu
diciū qḋ de diacono.q̄a diaconus ⁊ ſub
diaconus parificāt̄ i multis. Pro hac
opīone allegat Hoſti.illud c.ex̄.c.ti.ſup.c.
ſi q̄s p̄ſbr.tn̄ poſtea magis ꝯſentit q̄ ta
lis ſit irregularis p̄.c.cū medicinalis. in
fi. Itē ſm̄ Guil.durā.⁊ roō.ſi ꝯſtitut⁹
in ordinib⁹ miorib⁹ excōicat⁹ epiſtolaꝫ le
gat i miſſa p̄uata nō ē irregularis ex q̄ h̄
ſine ſolēnitate fac̄ cū etiā layci hoc faciāt
q̄nq̄s.⁊ idē ē ſi p̄ſbro ſeruiāt i miſſa parā
do lumē vinū ⁊ h⁹mōi.⁊ idē ē de p̄ſbro di
acono ⁊ ſubdiacono. Et idē ē ſm̄ ho.c.ex̄
de exceſ.p̄la.tanta.de clerico ſimplici ſm̄
eos q̄ dicūt q̄ p̄ma tōſura nō ē ordo qḋ
theologi cōit̄ tenēt.ſm̄ dicētes vō q̄ ē or
do qḋ ip̄e ho.tꝫ ibidē talis ſi excōicat⁹ i
ſuo officio cantet ē irregularis. Nūqd
excōicat⁹ peccat igerēdo ſe cōioni alioꝝ
R̄° q̄ ſic.6.q.2.ſi tn̄. ⁊ c.ex̄ de cle.exco.il
lud.circa fi.v̄.excōicatos nō vitare mul
to magis q̄s vitari piculoſū exiſtit.nō vi
tare ſiqdē cū i eo ſit excōicat⁹ ſine delicto
nō pōt.ſ cū ex eis depēdeat ſine ſuo pi
culo pōt̄ n̄ vitari.Et di.ro.ſup h̄ qḋ dr̄
n̄ vitare q̄ excōicat⁹ n̄ tn̄ n̄ excōicatos
ſ etiā excōicatos vitāe tenet̄ .q̄a lꝫ ſit ex
cōicat⁹ n̄ tn̄ ē a canōib⁹ excēpt⁹.⁊ idē dic
ho.Ex p̄dictis p̄ꝫ q̄ excōicat⁹ licꝫ occulte

peccat ſi intrat eccleſiā uel alioꝝ coꝛoni ſe ingerat q̄uis qdam dicāt ꝯtrarium ⁊ meliꝰ ut credo excuſantes talē ꝑ hoc ꝙ dicūt ꝙ nō tenet̄ reddere ſe notabilē de excōicatione occulta qđ faceret ſi vitarꝫ coꝛonē alioꝝ. qa cū alius nō debeat eum ꝓdere vitādo eū i publico. multo fortiꝰ nec ipſe tenet̄ ſe ꝓdere ut dicūt. Sed nō ē ſilē. qa nō ē in ꝑtāte alterius eū corrigē taliter eū vitādo ſꝫ in ꝑtāte ipſiꝰ eſt ꝙ ſe corrigat ⁊ abſolutionē ipetret. hec rod.

¶ Itē ex quo qs ſtetit excōicatus ꝑ ānū integꝝ ꝑ hoc claues ꝯtēnens nō eſt ſine ſuſpitiōe hereſis. ut dicit hoſti. ti. de voto ⁊ ti. de here. Si qs autē de hereſi ſuſpectꝰ ab epo uel inqſitore vocatꝰ ut veniat de fide rñſurus excōicationis vīculo ligatꝰ fuerit ꝓ eo ꝙ pere ſubterfugit aut contumacit̄ ſe abſentat. ſi excōicationē aīo ꝑtinaci ꝑ annū ſuſtinuerit extūc velut hereticus ē condēnandꝰ. li. 6. de here. ut inqſitionis. ⁊ c. cū ꝯtumacia. ¶ Itē excōicatꝰ minoꝛi excōicatione a canone celebrās grauit̄ delinqt. nō tñ irregularitatem icidit. ex̄. c. nup. Itē excōicatus mioꝛi excōmunicatiōe ſcient̄ ordinē recipiens non fit ꝓpter hoc irregularis cū hoc nō ſit exꝓſſū. aut ſi fit irregularis pōt diſpēſari cū eo ꝑ epm cū hoc non ſit ei ꝓhibitū. hec rod. ¶ Sed nūqd excōicatus maioꝛi excōicatione ſolēniter baptizans ē irregularis. Rꝰ aliq dicūt tales irregulares nō eē ⁊ penam illā non extēdi niſi ad excōicatos celebrātes ⁊ eccleſiā officiātes ut prius in faciēdo officiū diurnū ⁊ veſptinū. Ricar. aūt 4. di. 18. q. 7. ar. 5. c. excōicatuꝫ excōicatione maioꝛi ſolēniter baptizātē incurrere irregularitatē. qa cū oīs excōicatus excōicatōe maioꝛi ſuſpenſus ſit ab oī actu legitimo ut viſū ē. ꝯuenit cū etiaꝫ eē ſuſpenſū ab executione ſacerdotalis officij. ad ſacerdotale aūt officiū ꝑtinet baptizare ſolēniter. cū ḡ tranſgredi ſeu violare ſaltē ſolēniter ſuſpenſionē a ſacerdotali officio ⁊ ab executiōe cuiuſcūqꝫ ordinis ſaltē loquēdo de ordine ſacro irregularitatē inducat ut habet̄ li. 6. de ſen. ⁊ re iudi. cū eterni. videt̄ ꝯcedendū ꝙ excōicatus ſolēniter baptizans ſit irregularis ad qđ facere videt̄ illud di. 28. p̄ſbrū. et ex̄ de cle. exco. mi. ſi qs p̄ſbr. ⁊ ex̄. c. cum medicinalis. in glo. ſup illud irregularitatē non effugient. vbi dr̄ ꝙ hoc ē veruꝫ in quocūqꝫ diuo officio ⁊ horis diuis cātandis officiādo eccleſiā ⁊ ſacris ꝯferendis. Si tñ baptizaret excōicatus non ſolēniter ut faciūt vetule i neceſſitate uꝉ diceret epiſtolā uel euangeliū nō ſolēnit̄ nō eēt ꝓpter hoc irregularis. ⁊ voco ſolēnit̄ epiſtolā legere eā legere i eccleſia ⁊ in veſtimētis ſubdiaconi ac ſi ſubdiaconꝰ eēt. Videt̄ etiā aliqbus ⁊ ꝓbabilit̄ ꝙ ſi excōmunicatꝰ extra eccleſiā dicat horas ſuas officiando ꝑ ſe in exercitu uel i naui contrahit irregularitatē. ſi tñ dicat horas ſuas cū vno ſocio uel pluribꝰ nō tñ officiādo eccleſiā uel ꝑpliū nō ꝯtrahit irregularitatē. videt̄ tñ qbuſdaꝫ ꝙ dꝫ ſuppmere dñs vobiſcū ⁊ loco huiꝰ dicere dñe exaudi oꝛationē meā. Si tñ menſam bñdicat nō ꝓpter hoc ē irregularis. qa ut dr̄ ex̄. c. cū medicinalis. in glo. nō videt̄ ꝙ ad hꝰ extendi debeat pena. hec ricar. ubi ſ. ⁊ cōueniūt cū eo hoſti. ⁊ Inno. ex̄ de exceſſ. ꝑla. ſup. c. tanta. cū illa bñdictio nulli ordini deputet̄. ar. di. 44. c. fi. Et idē dicit rod ⁊ guil. durā. in ſpe. ſecus ē de bñdictione aq. qa illa fit cū ſolēnitate ⁊ ē ānexa ordini ſacerdotali. ar. de ꝯſe. di. 3. aquā. ¶ Nū qd excōicatus ſcient̄ abſoluēs in foꝛo penitētie icurrit irregularitatē. Rꝰ videtur aliqbus ꝙ ſic. qa ſic abſoluere ꝑtinet ad ſacerdotale officiū ⁊ etiā excōicatus maioꝛi excōicatione miſtrans ſcient̄ ſacrm extreme vnctionis ꝯtrahit irregularitatē ⁊ ſic videt̄ idē dicendū de alijs ſacramentis. Alij dicūt ꝯtrariū qa nō inuenit̄ in iure expſſū. ⁊ ut dicit̄ ꝯ pe. di. i. §. pene. pene legū interpꝛtatione molliēde ſūt potius q̄ nimis exaſpande. ⁊ ꝑterea talis abſolutio non fit cū ſolēnitate. Et videt̄ eis ꝙ trāſgredi nō ſolēnit̄ ſuſpēſiōꝫ ab ordis executōe nō iducit irregularitatē. ⁊ iō dicūt ꝙ nō ē ſilē de admiſtratiōe ſacri extreme vnctiōis q̄ fit ſp cū aliq̄ ſolēnitate. hꝰ ricā. 4. di. 18. q. 7. ar. 5. in x̄ fi. ¶ Quid ſi excōicatus uel ſuſpēſus ab officio excōicat uꝉ abſoluit ab excōicatiōe. Rñdet Inno. et hoſti. in. c. tanta. ꝙ ꝓpter hoc non fit irregularis. qa hꝰ nō cōuenit ſibi ex ordīe ſꝫ ex iuriſdictiōe. ex̄ de elec. trāſmiſſa. ſꝫ abſolutiōis ſolēnia facē. ut cum ſtola oꝛōnes ⁊ pſalmos dicē. excōicatū i ecclīaꝫ itroducē ē ordis ⁊ officij. ar. ex̄. c. nup. ⁊ ita hꝰ faciēs ē irregularis. ⁊ idē ſētit guil. du. i ſpe. Itē clericꝰ depoſitꝰ uel laycꝰ excōicatꝰ ſñiaꝫ cōtēnēs excōicat̄ cū ꝑticipātibꝰ ſuis ⁊ ſi nec adhuc ceſſauerit recurrēdū ē ad brachiū

ſeculare.e.x̃ de cle.exco.ſi qs p̄ſbr.⁊ de be-
re.ad abolendã.hec hoſti.in ſũ.

¶ De penis cõicãtiũ cũ excõicatis.ti.ii.

D Einde ꝯſiderãdũ ẽ d̃ pticipan
tibus cũ excõicatis.⁊ p̃ de pti
cipantib⁹ illicite.2° de pticipan
tibus licite. ¶ Circa p̃mũ cõſi
derandũ ẽ de pena ipſoꝝ ⁊ p̃ q̃ ad oẽs pti
cipantes illicite generalit̃.2° ſpãlit̃ q̃ ad
excõicatorẽ q cõicat cũ eo quẽ excõmu
nicauit.3° q̃ ad aliq̃s q cõicant cũ excõi
catis rõne debiti uel alic⁹ ꝯex⁹. ¶ Circa p̃
mũ q̃rit̃ plura.p̃ vtꝝ pticipãs cũ excõi
cato mortalit̃ peccet. R° q̧ ſic ſi hoc fece
rit ptinacit̃ in ꝯtẽptũ ꝯ̃ phibitionẽ ſupio
ris ſpãliter uel gnãliter factã.nã i hoc ca
ſu ẽ excõicand⁹ pticipans nõ alit̃. ut pꝫ
e.x̃ d̃ cle.exco.mi.ſi celebrat.circa fi.⁊ li.6
c.ſtatuim⁹.ubi dr̃ in fi.alit̃ aũt in pticipã
tes excõicatio plata nõ teneat ⁊ pferẽtes
penã legitimã poterũt formidare.igit̃ ex
quo añ monitionẽ factã pticipans excõi
cari nõ põt reſtat q̧ peccat venialiter.exq̃
aũt poſt monitionẽ factã ⁊ ſcriptã excõi
cari põt.planũ ẽ q̧ peccat mortalit̃.quia
excõicatõis ſnĩa nõ ẽ pferẽda niſi p mõ
tali.ii.q.3.nemo.⁊.c.null⁹.ſic igit̃ ꝯtuma
cia ptinax pro q̃ ſola fert̃ hec ſnĩa ut pꝫ
ex ſupdictis ẽ mortalis. Et ſm hoc intel
lige illud e.x̃ q̧ me.cã.ſacris.⁊.ii.q.3.ſic.
g̃ ſi qs cõicat excõicato ꝯ̃ phibitionẽ ca
nonis venialiter peccat. niſi forte nimis
frequent̃ hoc faciat in ꝯtẽptũ canonis.
qa tũc etiã eẽt mortale.⁊ ſic etiã põt itel
ligi illud.ii.q.3.excellẽtiſſim⁹.⁊.c.vl. Si
v̊o ꝯ̃ phibitionẽ hoĩs mortaliter peccat.
⁊ ſic accidit qd̃ dici cõſueuit.ſ.q̧ mitius
agit̃ cũ lege q̃ȝ cũ miſtro legis ff.de arbi
l.celſus.h̃ hoſti. Aliq̃ v̊o dicũt q̧ dux eẽt
q̧ hõ p vno v̊bo leui q̃ logt̃ excõicato
mortaliter peccaret.ſ tũc tñ mortalit̃ pec
cat qñ ſibi pticipat i crĩie uel i diuis ul̃
in ꝯtẽptũ eccleſie uel iudicis.h⁹ ſnĩe ſunt
tho.4 di.18.q.2.ar.4.q.1.c.⁊ pe.4.di.18.q
3.ar.3.q.5.c.⁊ ꝯuenit cũ eis boñ.4. di.18
p.2.ar.5.c.1.⁊ diſtiguit pleni⁹.ſ.q̧ cũ ali
qs cõicat excõicato i caſu nõ ꝯceſſo a iu
re.aut cõicat i ꝯtẽptũ ſnĩe ⁊ tũc mortalit̃
peccat.aut nõ cõicat i ꝯtẽptũ ſnĩe ſ tñ p
babilit̃ vidẽ põt q̧ ex ei⁹ cõione ſnĩa ve
niat in ꝯtẽptũ ⁊ tũc etiã credendũ eſt q̧
mortaliter peccet.aut pbabiliter credit q̧
ex hoc nũq̃ȝ magis ſnĩa ꝯtẽnat̃ ⁊ facit h̃
cũ timore ⁊ ex q̃dã affabilitate dicit aliq̃
v̊ba p̃ter necitatẽ uel alio mõ ⁊ tũc credẽ
dũ ẽ ꝯ̃ talẽ ſniam tpari.⁊ qa vix põt fre
q̃ntari ſine ꝯtẽptu.iõ ẽ ſanũ ꝯſiliũ ut hõ
ſe elonget a talib⁹ ꝓpter piculũ euitãduꝫ
h̃ boñ.ubi ſ̃. ¶ Ad h⁹ aũt ꝯfirmationẽ
ſm tho.4.di.18.q.2.ar.4.q.3.c.1.⁊.2. ad
oppoſitũ fac̃ q̧ a petõ mortali nullus ab
ſoluere põt aliquẽ niſi ſup eũ hẽat iuriſ
dictionẽ.ſ a pticipatiõe cũ excõicatis q
libet p̃ſbr abſoluẽ põt.p ipſa etiã ſm con
ſuetudinẽ cõeꝫ nõ iponit̃ pena debita mõ
tali ſed magis debita veniali.hec tho.ubi
ſ̃. ¶ Sed obijcit̃ qa e.x̃ d̃ his q̃ vi me.cã
fi.ſacris canonib⁹. dr̃ q̧ ꝓpt̃ metũ morti
tis nõ dꝫ aliqs excõicato cõicare.qa pri
us dꝫ mortẽ ſubire q̃ȝ mortaliter peccet
ſ hec rõ nulla eẽt niſi pticipare excõica
to eẽt petm̃ mortale.g̃ ⁊c. R° illa decre.
loqtur de pticipatiõe in crĩie ſm tẽcre.
uel in diuis uel de pticipãtibus cũ iſto q
cũ ſuis pticipib⁹ ẽ excõicat⁹ p̃miſſa mõi
tione ſm formã iuris. Uel dicenduꝫ ſm
tho.4.di.18.q.2.ar.4.q.3.c.1.q̧ ſilis ratõ
eẽt de mortali ⁊ veniali quo ad h̃ q̧ pec-
catũ mortale non põt bñ fieri ita nec ve
niale.⁊ iõ ſic hõ p̃us dꝫ mortẽ ſuſtinẽ q̃ȝ
mortaliter peccare.ita etiã q̃ȝ venialit̃ pec
care illo mõ debiti quo dꝫ veniale vitãe
Itẽ obijcit̃ qa facẽ ꝯ̃ p̃ceptũ ecclie ẽ mõ
tale petm̃.ſ ecclia p̃cepit q̧ null⁹ excõica
to cõicet.g̃ ⁊c. R°. ſm tho.ubi ſ̃.c.2. p̃ce-
ptũ eccl̃'e dircẽ reſpicit ſpũalia ⁊ ex ꝯñti
legitios act⁹.⁊ iõ q cõicat ei i diuis fac̃ ꝯ̃
p̃ceptũ ecclie ⁊ mortalit̃ peccat.q v̊o ptici
pat ei i alio fac̃ ex ꝯñti ꝯ̃ p̃ceptũ ⁊ veialit̃
peccat. ¶ Quid ſi ligat⁹ excõicatõe maio
ri eccleſiã itret nũq̃d clici forſã ibi deo ca
nẽtes ide tenẽt̃ exire. R°. q̧ ſic officõ etiã
dimiſſo ul̃ pcurare q̧ exeat iſte.ii.q.3.ſic
apli.⁊.c.ſe.⁊ e.x̃.c.nup.§.i ſcõa.⁊ h̃ ſi ſit
notori⁹.occult⁹.n.nõ ẽ vitand⁹ publice ſ
tñ occulte.ſ.q̃ȝtũ ad locutõꝫ ⁊ oẽꝫ modũ
q̃ȝtũ vitari põt ita q̧ ñ pdat̃ aliqs ul̃ ex
illa vitatõe reddat̃ nõbil̃. Ammonẽd⁹ ẽ
etiã ſecrete ⁊ caute ne pcipiat̃ q̧ exeat qa
igerẽdo ſe diuini mortalit̃ peccat.ar.6.q
2.ſi tñ.⁊.c.placuit ⁊ h̃ vbi oẽs h̃ igrãt pau
cis exceptis.ſ.vno uel duobus.ſi eñi oẽs
hoc ſcirẽt ⁊ multi eẽnt iam nõ diceret̃ oc
cultũ qa ⁊ multitudo facile ſequitur vni⁹
dictũ.extra de pur.ca.cũ i iuuentute.§. i.
Si etiã is q hoc ſcit exiret caute ut excõi

catus confuſus rubore q non vult exire
p hoc ad ſatiſfaciendū ⁊ abſolutionē petē
dam moneret uel induceret nō reproba/
ret. ex͞ c. cū non ab hoie. ⁊ ar. de cohabi.
cle. ⁊ mu. vĩa. §. itē aliud ē. hec hoſti ⁊ cū
eo cōueniūt Inno. ſup. c. nup. ⁊ Goff. et
ray. ⁊ ro͞d. Dicit aūt Inno. ibidē ꝙ ſi ex/
cōicatus ſit in eccleſia nō cā orādi ſed ꝑ
alio negocio nō video q̄re nō poſſim ora
re ibidē cū in oratiōe ſibi non cōmunicem.
qa nō orat. Aliȷ̄ dicūt ꝯtrariū qbus ma
gis ꝯſentire videt͛ hoſti. in glo. ibidem.
¶ Quid ſi publice excōicatus eccleſiam
intret ⁊ pſb͛ dicens miſſam eū videat ve
nientē. R͞o debet eū āmonere ut exeat. qđ
ſi nō velit pōt eū eȷ̄icere etiā ſi excōicatus
ſit clericus dūmō pſb͛ hoc poſſet facere ſi
ne ſanguinis effuſiōe. ar. ex͞ c. veniēs. al͛ re
currere pōt ad brachiū ſeculare lȝ ibi vi/
deat effuſionē ſanguinis iminere. ar. extra
de homi. poſtulaſti. ⁊ ſi nullo mō eȷ̄ici pōt
⁊ pſb͛ nondū canonē incepit miſſam di
mittat. veſtes exuat ⁊ recedat ut pȝ i iuri
bus allegatis ex͞ c. in pñti. Si vͦo canonē
incepit conſulo ꝙ ad eū nō multū reſpici
at ſ͞ ad ſacrificiū qđ ꝑ manibꝰ tenet dili
gent͛ attēdat. ſ͞ ⁊ ſi ipſū excōicatū ſentiat
nihilominꝰ ꝑficiat. ſcā eni miſteria nō ſūt
intrūpenda incōpleta. 7. q. i. nihil. ꝑfecto
aūt canone ⁊ ſūptis xp̄i corpe ⁊ ſanguie
anteq̄ꝫ pꝰcoio dicat͛ eū moneat ꝙ exeat.
de ꝯſe. diſ. 2. relatū. ⁊ ſi nolit exire ut ſ͞ no
tat͛ ꝓcedat ut. ſ. eū eȷ̄iciat ul͛ recedat. hec
Hoſti. ⁊ cū eo cōueniūt aliȷ̄. ⁊ addit In/
no. in. c. nup. ꝙ ſi pſb͛ icepit canonē ſcho
laris iuuans eū pōt cū eo remanere. ad/
dit etiā ray. ꝙ ſi ille ſit excōicatꝰ pſb͛ offi
ciū dimittere nō dȝ. ¶ Quid ſi tyrānꝰ ali
qs te celebrare faciat ipſo uel alio excōi
cato pñte. R͞o ꝙ ⁊ ſi coactio excuſet a tā/
to nō tñ a toto. qa potius debes oia mala
ſuſtinere q̄ꝫ pctō ꝯſentire. 32. q. 5. ita ne. ſe
cus ē ſi vis abſoluta eēt qa ibi potius pa
tereris q̄ꝫ ageres. ⁊ iō te totaliter excuſa/
ret hoc ē qđ diſtinguit͛ extra ꝙ me. cau.
ſacris. hec hoſt. ¶ Sed nūqd celebrans
miſſaȝ ſcient͛ pñtibus excōicatis ex hoc
ſit irregularis. R͞o ꝙ nō eū hoc nō ſit ex
ꝓſſū in iure lȝ al͛s ſit inde puniēdus. li. 6.
c. is q. et tñ q excōicatos publice uel int͛
dictos ad diua officia ſiue eccleſiaſtica ſa
cramēta uel eccleſiaſticā ſepulturaȝ rece
perit. uel etiā in locis interdictis ſcient͛ ce
lebrat uel celebrare facit. interdictus ē in

greſſus eccleſie donec de huiꝰmodi tranſ
greſſiōe ad arbitriū excōicatoris ſatiſfa
ciat ꝯpetent͛. li. 6. de ꝑuile. epoꝝ. in fi. qui
ſi hoc interdicto durāte diuis ſe igerat i
eccleſia in ſuo agens officio ſicut ꝑus ir/
regularis erit. li. 6. c. is cui. in ꝑn. Qui āt
ſepelit publice ⁊ ſolēniter i cimiterio ſñiaȝ
hois interdicto f. t irregularis. ex͞ ō poſſu
car. c. i. ¶ Quid ſi aliqs clericus excōica
tus ſit in choro uel i clauſtro cū aliȷ̄s eiꝰ
dē collegiȷ̄. nūqd aliȷ̄ inde tenent͛ exire ⁊
eū vitare. R͞o ſm ray. ꝙ ſic ſi ſit notoriū.
ſi aūt occultū nō ē vitandus niſi occulte
ut dictū ē ſ. in caſu cōſimili. ⁊ idē dicit de
ſocȷ̄s q ſūt in eodē hoſpitio. Sed cōm vero
hoſti. in ꝑ caſu ꝑimo moneri debet ꝙ faci
at ſe abſolui. ⁊ ſi parere nolit pōt contra
eū tanq̄ꝫ inobedientē ⁊ incorrigibilē pce
di. ex͞ de iudi. cū non ab hoie. non tñ aliȷ̄
tenent͛ ꝓpter hoc exire choꝝ ſ͞ tanq̄ꝫ ino
bedientē potius teneant eū in aliq̄ came
ra cui ſi nō hȝ ꝓpriū ꝓuideāt de cōi. De
caſu vͦo 2ꝰ ſ. de ſocȷ̄s dic ut īfra ti. ꝓ ximo
arti. 3. ſ. de hūilitate. q. qđ de mercēnario
excōicato. ¶ Quid ſi vberans clericum
amicabilit͛ cōponit cū eo ⁊ reconciliet͛ ei
R͞o nihilominꝰ ē tanq̄ꝫ excōicatꝰ vitādꝰ.
hec ray. ¶ Quid ſi accipiat iter ad eūdū
ad curiā. R͞o adhuc ē vitandus. pōt tñ i
iſto caſu ei vendi ⁊ cōicari in his que ꝑ
tinent ad viā ⁊ recipi ad hoſpitium. hec
ray. ⁊ ro͞d. ¶ Quid ſi qs ſit excōicatus
nō tñ ſit denūciatꝰ excōicatus. R͞o vitādꝰ
ē. qa denūciatio nec auget nec facit vinculū
excōicationis. ⁊ ꝓbant͛ hec tria ex͞ c.
cū deſideres. ⁊ c. a nobis. 2. ¶ Quid ſi iu
dex mandet pſb͛ro ꝙ denūciet aliquē ex
cōicatū nūquid tenet͛ eū vitare l͞ris viſis
anteq̄ꝫ denūciet eū. R͞o ꝙ ſic taȝ publice q̄ꝫ
ꝑuate ⁊ hoc ſi ille ſit ordinariꝰ iudex qui
mādat hoc ſibi debet eni ꝓſumere illū eē
excōicatū a iudice ex q̄ mādat eū dñūcia
ri excōicatū lȝ ñ al͛ ꝯſtet ſibi de excōica
tione. Idē credo de iudice delegato niſi ꝓ
babiliter dubitet͛ de eius auctoritate. hꝰ
modi tamen litteras non credo ſufficere
ad ꝓbandum illū eē excōmunicatū ſi po
ſtea deducat͛ res in iudicium ⁊ ille ſe ne
get eē excōmunicatū niſi aliter cōſtiterit
de excōmunicatione. Si aūt iudex man
dat pſb͛ro ꝙ aliquē excōicet nō tenet͛ eū
vitare publice ul͛ ꝑuate donec excōicaue
rit eū. h ro. Utꝝ pticipās ſciēt͛ cū excōi
cati ſ a ꝑꝑ ſit excōicatꝰ maiōi excōicatōe

℞. aliqs pōt dici excōicatus a papa tri
plicĭter.ſ.qa uł ē excōicatus a iure qđ cō
didit papa uel cuiꝰ abſolutionē ſibi ſpāli
ter reſuauit.uel qa ē excōicatus noīatim
a papa ꝑticipans cū excōicatis a papa
ꝑ̄⁊ zᵒ modo excōicationē non incurrit.
Similit̃ nec ꝑticipans in loqla ⁊ cōeſtio
ne cū excōicatis a papa nominatim.
¶Sed vtꝝ ꝑticipans cū eo ſcienter i di
uinis maiorē excōicationē incurrat.du/
bitat̃.dicūt eñi quidam ꝙ ſic ut Hoſti.⁊
Hoff.Ber.vō ꝙ nō ut habitū ē ſ̄.c.đ ca
ſibus excōicationis que īfligit̃ a iure ca
ſu.33. ¶Utꝝ ꝑticipans cū excōicato ab
alio q̄ȝ a papa ſit excōicatus.℞. ꝙ non
ſi ꝑticipet cū excōicato miori excōicatōe
ii.q.3. excellentiſſimus.⁊.c.ſe.Si aūt ꝑti
cipat cū eo q ē excōicatus maiori excōi
catione cū ꝑticipantibꝰ cū ipo obſeruata
in iſta aggrauatiōe forma iuris incurrit
excōicationē maiorē.ii.q.3.excōicatos ⁊
c.cū excōicatis. Si vō nō ſit excōicatus
cū ꝑticipantibꝰ ſibi.tūc ꝑticipans aut ꝑti
cipat cū eo i crimie ꝓpter qđ ē excōicatꝰ
⁊ tūc eadē ſnīa ligat̃ cuȝ eo.⁊ intellige ſi
ꝑticipat ei in crimine ipendēdo ei ꝯſiliuȝ
auxiliū uel fauorē.ex̄ c.nup.§.ſecūda vō
⁊ hoc ē verꝝ ſm glo.hoſti.⁊ ber.ibidē qū
ille al's nō erat facturꝰ.ff.de his q no.iſa.
l.ſi.in fi.⁊ ex̄ de homi.ſicut.§.q vō. Aut
ꝑticipat cū eo in aliȷs.⁊ tūc icurrit excōi
cationē minorē.ii.q.3.ſicut apoſtoli.⁊.4.
c.ſe.⁊ ex̄ c.nup.§.in ſecūda. ¶Quid ē dē
fautorē.℞. ſm roꝫ.fauere alicui q̄ȝtum
ad hoc ē ipm defendē uel fauere i crimie
qū ei qs ipendit conſilium auxiliū uel fa
uorē.ut in.c.nup. ¶Utꝝ fauēs excōica
to ꝑticipet in crimie ꝓ quo ē excōicatus.
℞. fauens excōicato aut fauet ꝑſone ita
ꝙ nō crimini ⁊ ſic nō ꝑticipat ei i crimie
ea ꝑticipatione qua incurrit eandē excō
municationē cū eo.Aut fauet crimini et
hoc uel ꝑ accidens uel ꝑ ſe. ſi ꝑ accidens
non oīs ſic fauēs incurrit eandē excōica
tionē cū illo.vbi gr̄a.ſiqs excōicatus eſt
qa poſſeſſionē alicuiꝰ iiuſte inuadit guer
rando ſi alius ꝯtra eū guerret ut recupet
aliqđ quod ſuū ē qđ detinet iiuſte non in
currit eandē excōicationē cū illo guerra
tore.lȝ ꝑ accidens faueat ſibi inq̄ȝtū pōt
illū plus ledere quē inuadit q̄ȝ ſi ille non
guerraret ꝯtra eū. Si aūt fauet crimini
ꝑ ſe.aut ille fauor ē aliquid coopatus ad
ꝑpetrationē criminis.aut non. ſi non.ad

hue non incurrit eandē excōicationē cū
excōicato.vnde ex̄ c.nup. in glo.ſup illo
ei conſiliū ipendendo dr̄ ꝙ al's nō tenet̃
quis de conſilio niſi iſte nō fuiſſet al's fa
cturus.Et ſimilit̃ idē videt̃ dici poſſe de
fauore.Si aūt fauor cooperetur ad ꝑpetra
tionē crimis ſimplicit̃ dicēdū ē ꝙ oīs ſic
fauens eandē excōicationē incurrit cuȝ
criminoſo.nec ē idē fauere ꝑpetratiōi cri
minis ⁊ fauere ipunitati crimis iam ꝑpe
trati.qa fauētes zᵒ mō ipo iure non icur
rūt eandē excōicationē cū criminoſo.ſi n̄
fauent illi ipunitati niſi amōe ꝑſone cuiꝰ
cōfuſionē volūt vitare,excōicandi tñ ſūt
ſi canonice admoniti nō deſiſtāt.qnq̄ȝ tñ
rōne horribilitatis crimis eius cuiꝰ ipu
nitati fauent incurrūt ipo iure maiorē ex
cōicationē.ex̄ đ here.excōicamus.§.cre
dentes.hec ricardꝰ.4.di.18.q.9.ar.2.o.
¶Utꝝ excōicato q iurauit ſtare māda
tis eccleſie cōicari poſſit.℞. ꝙ nō donec
ꝑ eccleſiā abſolutꝰ fuerit. aliogn pꝰ iura
mentū nō eēt abſolutio neceſſaria.ex̄.c.
ꝙ in dubiȷs. ¶Quid ſi non ſubditꝰ ꝑtici
pet in crimie cū excōicatis a ꝓprio epō.
℞. hāc.q.monet Hoff.ꝓpter opi.in qua
erat.ſ.ꝙ in hoc caſu ꝑticipans ligat̃ ſnīa
iudicis.⁊ ſoluit ꝙ ligat̃ talis.qa rōe cri
minis ſiue delicti in q ꝑticipat iā factꝰ eſt
de foro ſuo.Sȝ hec.q.ſm hoſti.non hȝ lo
cū.dic̄.n.ꝙ talis ligat̃ a canone ſm ħ cui
cuilibet vnicuīq̄ȝ ſit dū tñ ſit baptizatus ē
ſbditus.ex̄ de ꝯſti.c.i.⁊ vl.Utꝝ q nunciū
uel lr̄as excōicato mittit incidat i miorē
excōicationē.℞. ꝙ ſic.ut hr̄ li.6.de elec.
ubi piculū.§.nulli.qa ibi ꝓ codē reputat̃
nūciū uel lr̄as mittē ⁊ loq qa q ꝑ nūciuȝ
uel lr̄as loqt̃ ipſe.idē vr̄ loq.ff.de ꝯſti.ꝑ
lȝ hic gar.li.6.c.grego.io.ꝯſtōnē. ¶Utꝝ
poſſit quis accipe lr̄as excōicati aut nū
cios uł encenia.℞. ꝙ nullū horꝝ.lȝ qa ſi
cut notat hugo.ii.q.3.qm̄ multos.ꝑ lr̄as
⁊ nūcios ⁊ encenia cōicamꝰ aliȷs.Nō tñ
ꝙ in hoc cāu in q licet excōicato loqui li
cet etiā ſcribere ſibi.cū tñ ſcribitur ei nō
debet i litteris ſalutari.ſed loco huiꝰ accu
ſatiui ſalutē ponit̃ hec oratio.ſ.ſpm̄ cōſi
liȷ ſanioris.ſicut cū qs ſalutat̃ ab excōi/
cato nō debet reſalutare eū ne ſic cōicet
ei in loq̄ndo i cāu nō ꝯceſſo ħ pōt dicere
deꝰ emēdet vos.qđ dicē n̄ ē ipſū ſalutāe.
ħ potiꝰ ipȝ de ſua culpa arguē ⁊ ad ipetrā
dū ſuā abſolutōȝ āmonē qđ licitū ē.ħ ro
¶Quid de illo q recipit munꝰ ab illo q

erat excõicatus cū ꝑticipantibꝰ ſibi. ſꝫ ħ
neſciebat cuꝫ recepit illud ſꝫ poſtea ſciuit.
nūq̄d tenet̄ reddere munꝰ illud ⁊ nūq̄d
ē excõicatus. R° ſi ꝓbabilis ignorantia
eū excuſat nõ ē excõicatus. ſi aūt ſcieſ eū
excõicatū recepit munꝰ ab eo ī caſu nõ cõ
ceſſo excõicatus ē ꝓpter receptionē nõ ꝓ
pter retentionē nec tenet̄ illud reſtituere
illi q̄ dedit ſꝫ inducendus eēt in pnīa illud
erogare ī pios vſus ſi ad hoc iduci poſſꝫ
ſi tñ remitteret ad illū q̄ dedit in deteſtati
onē excõicationis ⁊ ruborē excõicati cre
do q̄ bñ faceret in eo caſu cū accepit illō
munus nihil ſciens de excõicatiõe. ħ rō.
¶ Quid ſi aliq̄s aſſurgat uel reuerentiā
exhibeat excõicato aut iclinet caput ipſi
ſalutāti. aut labia moueat q̄ſi reſalutans
eū nihil tñ dicat. nūq̄d incidit eoipſo ī ca
nonē excõicatiõis maioris aut minoris
ſi ſit excõicatus cū ꝑticipantibꝰ ſibi. R°
cū pene nõ ſint extendēde ſi aſſurgat ex
cõicato uel reuerētia exterioꝛ exhibeat ſi
ne miſterīj corpalis obſeq̄o ex hoc ſolo nō
incurrit excõicationē maioꝛē uel minoꝛē
quia hoc facere nõ ē ei cõicare. hec rō.
¶ Nūq̄d excuſat̄ a maioꝛi excõicatiõe
ille q̄ ꝓpter familiaritatē aut metū cõicat
excõicato cū ꝑticipantibꝰ ſibi. R°. q̄ ſi ꝓ
pter familiaritatē expſſam. xi. q. 3. q̄niam
multos cõicet q̄s excõicato. non incurrit
q̄s excõicationē minoꝛē uel maioꝛē. De
metu vō videt̄ ſentire ray. q̄ nullus metꝰ
excuſet q̄n cõicans excõicato in locuti
one oratiõe ⁊ ſilibus incidat in excõica
tionē. Alij vō dicūt ſi ſit talis metꝰ q̄ ca
dere poſſit in ꝯſtantē viruꝫ excuſat ne ſic
cõicans excõ catis incidat in excõicatio
nē minoꝛē. ⁊ ita videt̄ ſentire hu. i. c. q̄m
multos. ⁊ hec opio vr̄ hūanioꝛ ⁊ verioꝛ.
cū caſus neceſſitatis excuſet ī talibus et
etiā caſus vtilitatis q̄ō minꝰ ē. Et q̄cūq̄
cā excuſat cõicantē cū excõicato ſine ag
grauatiõe ſnīe. excuſat inquā ab excõi
catione minoꝛi. excuſat a maioꝛi cõicātē
cū excõicato cū ꝑticipantibus niſi ī pro
ferēte ſniam aliud ſit expſſū. pudoꝛ aūt
⁊ familiaritas q̄ nõ ē expſſa in. d. c. non
excuſat cõicantē cū excõicato ab excõi
catione maioꝛi uel minoꝛi. ħ rō. ¶ Quid
ſi ſim hoſpitatus ī domo aliq̄ ⁊ ſupueniat
publice excõicatus. nūquid teneoꝛ inde
exire aut de mēſa ſurgere ſi ſe igeſſerit ad
illā. R° q̄ teneoꝛ exire de mēſa nō obſtāte
ſcādalo eiꝰ ⁊ alioꝝ ſi forte ide ſcādalizēt̄

q̄a ſcandala nõ vitant doctoꝛ index bñ
vinēs. Sin aūt eēt excõicatus occulte te
nerer nõ ſurgere ſi nõ poſſū ſurgere ſine
nota eius. In p̄ etiā caſu cū ē publice ex
cõicatus nõ teneoꝛ de domo exire in q̄ re
ceptus ſū ipſo ſupueniēte. dū tñ poſſiꝫ ha
bere locū ſepatū ita q̄ nõ ꝯpoꝛteat me in
aliquo cõicare cū eo. ſi tñ nõ timeo ex ħ
ſcandalū infirmoꝝ. Itē credo lꝫ ſciaꝫ ali
quē publice excõicatū in aliq̄ domo rece
ptū eē q̄ ibi poſſum hoſpitiū recipe ſi locꝰ
ſit tāte capacitatis q̄ eius poſſim cõionē
eius vitare. aliꝰ nõ. Si aūt publice excõi
catus recipiat̄ tanq̄ excõicatus ad men
ſam ſeoꝛſū ⁊ vitet̄ in oībus p̄ter ī neceſſa
rījs. aut ſi recipiat̄ etiā tanq̄ q̄libet aliꝰ
nõ excõicatus nõ teneoꝛ ſurgere uel do
mū relinq̄re. ſi recipiat̄ in tali loco ul' ad
talē mēſam ⁊ tā remotā q̄ merito indica
ri poſſit q̄ ego uel illi q̄ ſūt mecū ad ean
dē menſam non cõicamꝰ nec comedimꝰ
cū illo excõicato non teneoꝛ inquaꝫ niſi
timeā ſcandalū infirmoꝝ nõ itelligentiū
ꝯſciam meaꝫ. hec rō. ¶ De hac mā ſic
dicit Inno. ſup. c. nup. nõ dicoꝛ excõica
to cõicare lꝫ ego ⁊ ipſe ſimꝰ in aliq̄ domo
ego ꝓ meis negocijs ipſe ꝓ ſuis. ſꝫ ſi ego
⁊ ipſe ſil' iremꝰ ad papā ut ꝓ eodē roga
remꝰ bñ icidere excõicationē. Si vō ego
⁊ ipſe haberemꝰ vnā ſolā camerā cõem
bñ liceret mihi eē cū excõicato in eadem
camera ⁊ iacere ⁊ comedē ſꝫ non ī eadēꝫ
mēſa nec in eodē lecto. q̄a nõ pōt hoc eē
ſine volūtaria cõione. ſed ī alio caſu vtit̄
ſuo iure. ¶ Quid ſi excõicatus intret clau
ſtꝝ uel domū alienā. nūq̄d ꝓpter hoc ide
tenent̄ exire clerici uel layci q̄ ſūt ibi. R°
q̄ non q̄ō etiā notauit hu. xi. q. 3. excõica
tos. q̄ ſcholaris q̄ hꝫ ſociū excõicatū in
domo non tenet̄ inde exire ſꝫ pōt rema
nere in eadē domo dū tñ non cõicet ei in
cibo. potu. locutiõe uel huiꝰmodi. Credo
etiā q̄ hic ſcholaris agere pōt ꝯ eū ul' q̄
exeat de domo uel abſolui ſe faciat. ħ rō.
¶ Quid ſi ſit excõicatus ſocius meꝰ. R°
ſm̄ hoſ. ex. e. ſi vō. nõ ſtati teneoꝛ diuidē
ſocietatē ſi hoc ſine magno dāno meo fie
ri non poſſet. ¶ Quid ſi veniā inuitatꝰ uel
citatus ad aliq̄ō feſtū uel cõuiuiū ⁊ inue
nero ibi aliquē excõicatū publice quem
ſcio publice excõicatū. nūq̄d teneoꝛ rece
dere. R°. q̄ ſic ex quo non debeo ibi epula
ri q̄diu ē ibi lꝫ ſedeat ad aliā menſaꝫ q̄
ego uel comedat in alia camera q̄ ego.

qa oēs taliter īuitati aut etiā ſine īuitatio
ne cōuenientes ad hoc feſtū uel epulū ſi
bi inicē cōicare dicendi ſūt ſiue comedāt
ad eandē mēſam ſiue ad diuerſas. nec eſt
ſilē de iſto caſu ⁊ de primo pcedēti. hec ro.
¶ Sed qn̄ dr̄ qs ſcire aliquē eē excōica
tū. R° qn̄ vidit ipſū aliquē clericū verbe
rare. vel lr̄as pape falſificare. vel aliō ta
le facere. vel qn̄ ferri uel denūciari ſenten
tiam audiuit. uel qn̄ ipſe excōicatus uel
eius plat° mar̄ie ep̄s. vel alius fidedign°
dixit ei. vel qn̄ ē publica fama eū eſſe ex
cōicatū. al' ꝓpter leuē famā. vel ſi hoc au
diat ab aduerſario ei° non dꝫ conſciam
ſibi formare. xx. q. 5. hoc videt̄ ⁊ ex̄. c. cū
deſideres. ⁊. z. q. i. pmo. ⁊. ii. q. 3. non ſolū.
⁊. c. cure. ⁊ di. 86. ſiqd vō. hec Ray. ⁊ ho
ſti. Sed de his orit̄ dubitatio multiplex.
ſicut in ſeqūtibus apparebit. ¶ Quid ſi
excōicatus mihi dicat in ꝯfeſſione ſe eē
excōicatū. nūqd teneoꝛ eū vitare ī occul
to ſaltē. R° qdam dicūt ꝙ nō. qa nō ſcio
hoc ſicut hō ſ ſicut deus. ut pꝫ ex̄ de offi
oꝛdi. ſi ſacerdos. qa dicūt ꝙ nō tenet̄ qs
vitare excōicatuꝫ niſi ſciat ut hō eū eſſe
talē. ⁊ ne odioſa reddat̄ ꝯfeſſio talit̄ con
fitens nō dꝫ vitari etiā ī occulto ſiue ī ci
bo ſiue in potu ſiue ī alijs. Alij dicūt ꝙ ī
hoc caſu vitādus ē. ar. 6. q. 3. ſi tn̄. vbi no
tat hu. ꝙ ſeruandū ē qō ibi dr̄. ſiue ep̄s
ſciat p confeſſionē ſiue alio mō crimē ſub
diti ſui. hec roō. pme ſnīe ē hoſti. ar. ex̄
de pe. ⁊ re. oīs. ¶ Quid ſi mihi dicat extra
confeſſiōis ſigillū ſe eē excōicatum. R°
ſm̄ oēs teneoꝛ eū vitare in occulto non ī
publico niſi ſit publice excōicat°. hec roō
¶ Quid ſi ep̄s uel archiep̄s ul' pſbr ꝓpri°
dicat aliquē eē excōicatū denūciādo illā
ſnīaꝫ vel ſi dicat aliquē eē excōicatū qa
excōicauit eū. nūqd teneoꝛ ei credē ⁊ illū
vitare. R° ſi ſit caſ° ī q̄ cōſueuit pſbr ꝓpri°
excōicare credendū ē ei de hoc ſi dicat ꝙ
eū excōicauit auctoꝛitate ꝓpria uel ſupio
ris. ſi aūt dicat ꝙ excōicauit aliquē aliū
pꝛochianū auctoꝛitate ſupioꝛis. nō tene
oꝛ ei credere ſi ꝓbabilit̄ dubitē de manda
to. pſertim ſi non dicat hoc mihi denūci
ando excōicationē ſed loqndo ī cōi locu
tione. Tāta etiā poſſet eē īimicitia int̄ epi
ſcopū ⁊ pſbrm ⁊ pꝛochianū ſuū quem ex
cōicaſſe ſe dicit ꝙ non tenerer ei credere
nec illū vitare niſi aliter q̄ꝫ p verba eius
conſtaret mihi de illa excōicatione. Si aūt
dicat ep̄s uel pſbr ꝙ vidit pꝛochianum

ſuū occulte aliqd facientē ſiue credā ſiue
non. nō teneoꝛ eū vitare nec in publico
nec in puato q̄tū ad vitandā excōicatio
nē minoꝛē ⁊ multo foꝛtius ſi ali° mihi di
cat. Quia tn̄ q ē excōicatus peccat cōicā
do cū alijs in caſu nō conceſſo. ſi credam
ꝓbabilit̄ aliquē eē excōicatū ꝓpt̄ factuꝫ
occultū in quē ſnīa non ē publicata. non
debeo me ingerē eius colloquio ſi hoc poſſū
vitare ſine ſcādalo ⁊ petō. ⁊ hoc nō ꝓpter
metū minoꝛis excōicationis ſed ne dem
ei occaſionē peccādi cōicando mihi. hec
roō. ¶ Sed quō bonuꝫ debeo dimittere
ꝓpter vitandū ſcandalū uel petm̄ h°mōi
in hoc caſu. R° hoc poti° diſcerni pōt p
vnctionē que docet nos de oībus q̄ꝫ p do
ctrinā. ⁊ in hui°mōi apicibus regularit̄
vbi dubitant ēt ſapiētes excuſabilis eſt
ignoꝛātia. vnde ſi aliqs bona fide partē
iſtam uel illā eligeret nō debet ſuper hoc
conſciam habere nimis ſcrupuloſam. Si
aūt talis ingerat ſe colloquio meo. nō teneō
vitare eū in hoc caſu ne foꝛte deneget ei
colloquium debitā. hec roō. ¶ Utrū ſint vitā
di illi de quoꝝ excōicatiōe piti cōtrarie
opinant̄. Rndet Tho. in quadā. q. de q̄
libet. ꝙ dubitatio de excōicatione aliq̄ꝝ
aut pcedit ſnīam iudicis aut ſeqtur. ſi p
cedit non ſūt vitādi quouſqꝫ certo iudi
cio terminet̄. ī hoc eni caſu ē ꝙ ī miноꝛē
ptem iterptari debem°. ſi vō ſeqtur ſtādū
ē magis ſnīe iudicis. aliter īterminabiles
eēnt lites. Poſtea de publica fama nota
ꝙ ſi publica fama ſit de aliquo ꝙ eſt pu
lice excōicat° vel ꝙ notoꝛie fecit aliquid
ꝓ quo maioꝛē excōicationē incidit tene
oꝛ hoc credere ⁊ eū vitare. Sed etſi au
dio a fidedigno vel a fidedignis ꝙ audi
uerint eū denūciari excōicatū in eccleſia
vel viderit eū notoꝛie feciſſe aliqd ex q̄
incidit maioꝛē excoicationē teneoꝛ eum
vitare tam in publico q̄ꝫ ī occulto donec
īngſieri ſup hoc plenī° vitatē. ſi tn̄ per ali
q̄s certificari poſſū ſup hoc qa ex h agit̄
de publica vel notoꝛia excōicatione. poſ
ſū timere ne in hac pte laboꝛem craſſa
ignoꝛātia q̄ non excuſat. ⁊ qa hi q non
interſūt denūciationi q̄ fit ī eccleſia et h
facto notoꝛio hoc mō deueniūt ad noti
ciā excoicationis h°modi ingrēdo ⁊ au
diendo ab alijs qui interfuerūt. hec roō
¶ Quid ſi non poſſū certificari per alioſ
qa foꝛte ſū pariſius ⁊ excoicatio fuit pu
blicata rome. R° non vitabo eū ī hoc ca

ſu. hec roð. ¶ Sed nūqd teneoꝛ ab eo ī grere. R° ꝙ ſic ſi ꝓbabiliter credo ꝙ dicat mihi vitatē. ⁊ maxie ſi credā ꝙ laboret ignoꝛātia iuris. alʼs nō teneoꝛ ꝑſcrti ſi credam ꝙ ex hꝰmōi īterrogatiōe ſcandalizeť. hec roð. ¶ Quid ſi pſbꝛ videat ꝑrochianū ſuū qn̄ miſſa ⁊ hoꝛe in eccleſia dicūť eccleſiā non intrare ſ; extra eccleſiā dina audire. nūqd dz ab eo ꝑquirere q̄re hoc faciat. R° ſm roð ꝙ ſic. cū vultū ſui pecoꝛis cognoſcere teneať. pſbꝛ autē extraneꝰ ad hoc nō teneť. Iſtud tn̄ nō ē cā ſufficiens ꝓpter quā talis credi debeat eē excōicatus uel interdictꝰ cū hoc fiat aliqn̄ ex humilitate. ¶ Quid ſi audiui ab aliqbus fidedignis aliquē eē excōicatū ex occulto facto abſq; publicatōe ſnīe nūquid teneoꝛ ingrere. R° teneoꝛ ab aliis ingrere ſed non ab ipſo niſi ſit talis ꝙ credať laboꝛare ex ignoꝛātia. ſ. qa neſcit eē peccatū ꝙ ſe ingerit coioni. hominū. ⁊ tūc q̄uis nō tenear ingrere de facto eius uel excōicatione. teneoꝛ tn̄ inſtruere eum ne ſe ingerat coioni hoīu; ſi ſit excōicatꝰ hec roð. ¶ Quid ſi publica fama eſt aliquē eē excōicatū ꝑ facto occulto ꝯ que; nō ē ſnīa publicata ſup hoc. nūqd teneō talē vitare. R° ꝙ nō niſi tūc demū cū ſup hoc ſe purgare recuſauerit uel in purgatione defecerit. ⁊ in hoc caſu loqtur extra e. cū deſideres. §. ſecunde q̄ſtioni. ar. ad h̄ extra e. ſi vo aliqs. z. ⁊ e x̄. de here. ad abolendā. v. q vo. hec ro. ¶ Quid de eo quē audiui publicari excōicatū uel vidi incidere in canonē. ſi poſtea video eū vſq; ad annū uel biennū nūqd teneoꝛ eū vitare donec mihi conſtet de eiꝰ abſolutiōe. R° ſi ē hō qui credit eē timoꝛate ꝯſcie nec imemoꝛ ſue ſalutis ⁊ maxime ſi eo tēpoꝛe quo ꝯſtitit mihi de eius excōicatōe ſeruauit ſnīam mō aūt non ſeruat. poſſu; ꝓbabiliter credere ꝙ ſit abſolutꝰ ⁊ ei cōicare. ar. extra de offi. oꝛdi. ex pte. vbi l; epūs nō ſit certus ꝙ ſubditꝰ ſuꝰ īpetrauerit veram abſolutionē a curia. nō ꝯpelliť eum vitare l; poſſet ei purgationē indicere. ſi aūt prauꝰ ⁊ diſcolus erat hic excōicatus nec ſeruauit ſnīam. credo ipſū eē vitandū donec ꝓbabiliter ꝑſumiť de eius abſolutione. vitandū dico ſicut ab initio. ſ. ſi ī publico in publico. ſi in occulto ī occulto. h̄ roð. ¶ Quid ſi audiui aliquē publicari pariſiꝰ. poſtea inuenio eū in loco vbi nihil ſciť de eius excōicatione. teneoꝛ ne eū vitare publice ⁊ ſic reddē notabilē de excōicatione illa foꝛte cū magno eius preiudicio ⁊ dāno. R° Hō. notat. 5. q. 1. qdam ꝙ qn̄ ſcio ſolus aliquē eſſe excōicatū non teneoꝛ eū vitare in publico. ī caſu aūt ꝓpoſito teneoꝛ eū vitare publice etiam vbi nihil ſciť de eius excōicatione. nec ē occultū crimē eiꝰ cū alibi ſit publicatū. ⁊ ſi non ibi vbi nūc inuenio eū. pōt tn̄ benigniꝰ dici ꝙ ſi poſſū facile ꝓbare eius excōicationē quā audiui publicari. qa foꝛte habeo teſtes vel inſtrumēta ad hoc ꝓbandu;. teneoꝛ eū vitare publice niſi iueniā eū in eadem dioceſi in q̄ audiui ſnīam publicari. ar. ad hoc extra q ma. accu. pñt. cū in ma hec roð. Ad hoc nota ꝙ ſi excōicatio ſit ꝓbata ꝯ aliquē in modu; exceptiōis ut repellať a teſtimonio vel electiōe. non dz eū ꝓpter hoc vitari niſi ex tali facto pauca cōtra eū laboꝛet infamia. e x̄. c. cū deſideres. §. ſecūde. ⁊ extra de oꝛdi. cog. c. z.

Sequitur videre de z° articulo. ſ. de epo vel excōicatoꝛe alio q ꝯmunicat cū excōicato a ſeipſo. Et circa hoc q̄runť plura. ꝑ vtꝝ papa cōicādo cū excōicato incidat ī canonē. R° ꝙ non l; alʼs male faciat. qa ꝑnceps legibꝰ ē ſolutus. ff. de legibꝰ. ꝑnceps. ⁊ e x̄. c. nulli. in glo. vnde nullꝰ canon pōt eū. ligare cum ſit ſup oēs canones ꝑter illos q ſūt editi ꝯ hereticos. qa nō ē ſupioꝛ q̄ſtū ad illos. hec roð ¶ Vtꝝ epꝯ cōicādo cū excoicato a ſeipſo incidat in canonē excōicatōiſ R° ꝙ ſic ſicut ⁊ qlibet alius ut ꝓbať e x̄. c. cū deſidereſ. Nec obſtat ꝙ nemo ꝓpꝛia ſnīa ligari pōt uel ſolui. 4. q. 4. c. 1. qa taľ non ligať ſua ſnīa ſed occaſiōe ſue ſnīe. tn̄ canonis auctoꝛitate ut ꝓbať extra. c. nup. §. in ſecūda. Ideoq; nō poſſet epūs alicui dare ꝑnilegiū ꝙ cōicando cum excōicato etiā ab eo non icurreret ſnīa; ut p; in. d. c. nup. ⁊ 11. q. 3. excōicatos. h̄ hoſti. ⁊ cōuenīūt cū eo alij. ¶ Quid ſi epūs cōicat in dānato crimine cū illo quē ꝓpť crimē excōicauit. nūqd eādē ſnīam incurrit ſicut ⁊ vnꝰ alius. R° ſm Ray. ꝙ ſic ⁊ h̄ auctoꝛitate canonis ut etiā dictū ē in ꝑoꝛi q̄ōne. Hoſt. vō repꝛhendit eū dicens ꝙ is q cōicat in dānato crimie ligať nō auctoꝛitate iuris ſ; ſnīa iudicis. ⁊ hoc maxime notauit ꝑ hoc qð dř e x̄. c. nup. §. ī ꝑma. ibi. ac ꝓpter hoc ratione dānati criminis videať in eū delinquere q dānauit ⁊ ita ſm eū non incurrit eādē ſnīam. quia

nemo ꝓpria ſnīa ligatᷣ ut dictū ē ſup̄. hui⁹
etiā opionis videtᷣ eē Ber. ſup. d. c. i glo
ſup illud abſolutio. ⁊ e x̄ eo. ſtatuim⁹. vult
eni Ber. ibi ꝙ ep̄s non īcurrit maiorem
excōicationem ſed minorē tm̄ ⁊ hoc a iu
re. ii. q. z. cū excōicato. Hoſti. vō videtᷣ di
cere ꝙ ray. dicat ꝓbabili⁹. vnde ſm eum
talis ligatᷣ a canone occaſione ſnīe ſue ⁊
cōuenit cū eo Inno. ⁊ ſic itelligit illō qd̄
dr̄. ii. q. z. ſicut apoſtoli. cū trib⁹. c. ſe. ⁊ e x̄
e. ſi cōcubine. qd̄ aūt dicitᷣ in. d. c. §. i pri
ma. ibi ac rōne crimīs ꝛc. non dicitur ſm
eū ꝓ eo ꝙ talis ligetᷣ ſnīa iudicis. ſed ad
denotandā differentiā caſus ſequentis. q
d. qcūqꝫ cōicat excōicato excōicationeꝫ
incurrit. Eſt tm̄ ibi differētia notanda ſi q̄
ratur qs abſoluere pōt. quia qn̄ cōicat
non in crimine dānato ſed i alijs talis in
currit excōicationē minorē. ⁊ pōt abſol
ui ab ep̄o uel p̄ſb̄ro ꝓprio. ut in. c. nuper.
§. in ſecūdo. qn̄ aūt ꝑticipat i damnato
crimine tūc incurrit excōicationē maio
rem ⁊ tūc abſolui nō pōt a ꝓprio p̄ſb̄ro. ſꝫ
neceſſe ē ꝙ abſoluatᷣ ab eo q ſnīaꝫ tulit.
⁊ ē rō. qa rōne dānati criminis videtᷣ i
eū delinq̄re q dānauit. vel ſi ipſe n̄ poſſit
eo ꝙ ipſemet eandē ſnīam incurrit. tunc
ipſemet. ſ. excōicator petat abſolutionem
a ſupiori ſuo vt dicitᷣ ibidē. Sed qūo is
q tulit ſnīam ꝑticipabit in crimīe cuꝫ cri
minoſo. R° hoc pōt qn̄qꝫ accidere ut ſi
fratrē excōicauit ꝓ rapina mihi fcā quē
forte odit. ſed hoc fecit coactus p ſupiorē
⁊ nihilomin⁹ latēter fauet raptori ⁊ cum
eo ꝑticipat ⁊ cuꝫ receptat. vel pone ꝙ co
gnouit mulierē quā excōicauerat ꝓpter
fornicationē. extra e. ſi cōcubine. hec Ho
ſti. ¶ Quid ſi ep̄s excōicet aliquē cū par
ticipibus ſuis ſiue fautoribus in crimine
dānato. ⁊ poſtea ꝑticipet cū tali in crimīe
dānato. nūqd incurrit eandē ſententiam
R° ſm ray. ꝙ ſic. vn̄ a ſupiori ſuo dꝫ pete
re abſolutionē ut dictū ē. Scd̄ꝫ vō Hoſt.
nō incurrit. qa ut ipſe dicit ꝑticipes ligātᷣ
ſnīa iudicis in hoc caſu. ii. q. z. excellentiſ
ſimus. nemo aūt ꝓpria ſnīa ligatur ut di
ctū ē. Scd̄m vō Hoſti. ille q ꝑticipat cuꝫ
ſic excōicato ſi ſit alius ꝙ̄ ꝓferēs dupli
ci iure ſnīam eandē incurrit ⁊ duplici vi
culo ligatᷣ. vno auctoritate canonis ⁊ ſic
verū dicit ray. alio auctoritate ſnīam fe
rentis ⁊ ſic vez̄ dicit Hoſt. Si qs igitur
cū tali ꝑticipante ꝑticipauerit que ad ſē
tentiā canonis non ligatᷣ niſi minori ex
cōicatione. ſed quo ad ſnīam iudicis li
gatᷣ maiori excōicatione ſi qs cū eodem
in crimine ꝑticipet. ¶ Quid de illo iudice
q dat alicui licentiā cōicandi cū eo queꝫ
excōicauit cū cōicantibus ſibi. ¶ Quid
etiā de illo q dat licentiā celebrādi i eccle
ſia interdicta a ſeipſo. nūqd valēt h⁹mōi
licentie. ⁊ nūqd dari debēt ſine ꝯſenſu eo
rū ꝓ qbus ſūt h⁹modi ſnīe late. R° hui⁹
modi licentie p̄nt cōtinere errorē exp̄ſſe.
ut ſi ꝯcedat iudex alicui celebrare i loco
a ſe interdicto non ſuſpenſa aliquo modo
ſnīa interdicti. aut ſi concedat alicui cōmu
nicare cū excōicatis cū ſuis ꝑticipātib⁹
non reuocata ſnīa. nec in ꝑte nec in toto.
⁊ tūc non valent h⁹modi licētie. Si aūt
iudex intēdit ſuſpendere iterdictū quo ad
tēpus ⁊ locū quo ille celebrabit. vel ſi iu
dex reuocat ſnīam latam in ꝑticipātes ꝙ̄
tū ad pſonā quā licētiat valent licentiati
ones. ſꝫ non debēt fieri i occulto ꝓpᷣ ſcan
dalū illoꝝ q de hoc nō ſcirent ⁊ viderent
h⁹modi licētiatos venire cōtra ſnīas ta
les in manifeſto. nec ſūt faciēde ſine cau
ſa legitima ⁊ ſine conſenſu illoꝝ ꝓ qbus
late ſūt ſnīe. Tenēt tm̄ h⁹modi licētie ⁊ ſu
ſpenſiones interdictoꝝ ⁊ reuocationes ex
cōicationū ꝙ̄uis iniuſte ſint facte niſi iu
dex ex toto fūctus eēt officio ſuo quo ad
cām illā. A minori vō excōicatione q̄ in
curritᷣ ꝑticipādo cū excōicato non poſſet
iudex h⁹mōi aliquā pſonā excipe. quia
h⁹modi ſnīa iuris ē nō hoīs. h ro. ¶ Ad
hoc vō notaꝙ nulli p̄nt aliquo p̄uilegio
papali ſe tueri qn debeant excōicatos vi
tare. ⁊ ipſi ſi ſint excōicati vitari. extra. c.
nulli. hoc aūt intelligitᷣ ſm Hoſti. qn̄ p̄ui
legiū non ē ex certa ſcia ipetratū. quia ſp
p̄ſumitᷣ ipetratū ex ſurreptione niſi ꝓbetᷣ
ꝯtrariū. extra de ꝯſir. ad noſtrā. Si tm̄ pa
pa p̄uilegiuꝫ alicui ex certa ſcia daret ꝙ
ipe ſine pena excōicationis clericū percu
tere poſſet. vel ꝙ nō teneretᷣ excōicatos
vitare bene valeret ſicut qdam habēt no
biles. hec abbas.

Equitᷣ videre de z° articulo. ſ. de
his q cōicant cū excōicatis rōne
alicui⁹ debiti vel ꝯtractus. ⁊ circa
hoc q̄rūtᷣ plura. ſ. vtꝝ ei cui iurauit dare
certā pecuniā certa die. ſi ille interī excōi
cetᷣ illa die adueniēti teneat ſibi ſoluere.
R° Jo. dixit. iſ. q. 6. nos ſanctoꝝ. ꝙ veri⁹
creditᷣ ꝙ lꝫ excōicatus nō habeat ius pe
tendi tm̄ tenetur ei ſoluere. vn̄ lꝫ excōicatō

tollat obligationẽ quo ad fidelitatẽ.nõ tñ quo ad alios ꝯtc⁹ ut videt̃. Sed contra qa non debeo ei cõicare niſi in certis caſibus int̃ quos nõ ẽ iſte.videt̃ etiã hũiſſe iuramentũ tacitã ꝯditionẽ in ſe.ſ.hanc ſi res in eodẽ ꝑmanſerit ſtatu.ſiue ſi ille permanſerit talis cui liceat cõicare.ar.22.q 2.ne qs.Ray.aũt ſup hoc conſulit ꝙ ego cũ teſtibus veniã ad domũ creditoris.et dicã ſitis mihi teſtes ꝙ pecuniã quam debeo iſti hic pono vel vxori ſue numero ul' eius filio vel baliuo noie ſuo ⁊ ipſo pñte non contradicẽte ſic ero liberat⁹.Sȝ hoc ꝯſiliũ non placet ſm Hoſti.qa ſic fit iuri fraus ꝑticipationẽ ꝓhibenti.ſicut enĩ nõ debeo ei ſoluẽ ita nec aliꝫ noie ſuo nec alicubi ponere ita ꝙ ad eũ poſſit ꝑuenire.di 46.ſicut nõ ſuo.⁊ e x̃ de pecu.ele.ingendũ.iõ dicit Hoſti.alit̃.ſ. ꝙ die adueniẽte debeo talẽ pecuniã deponẽ i ecle ſacra nomine creditoris ita ꝙ ei ſoluã cum fuerit abſolut⁹.nõ añ.⁊ ꝓpter hoc nullã incurro excõicationẽ.qa ꝯceſſũ ẽ mihi ꝙ poſſũ cõicare cũ eo etiã ad vtilitatẽ ſuã ſpũalem.⁊ hec ẽ ei⁹ vtilitas ſpũalis.qa nõ excõicati vidẽtes ꝙ non recuparent debita ſua ſi excõicarent̃ magis cauebũt ſibi ne cõmittant cãm ꝓpter quã excõicent̃ ⁊ excõicati incitabũt̃ ad abſolutionẽ ſuaȝ citius ĩpetrandã.Sed hoc ẽ intelligendum niſi forte ſupior exigẽte cõtumacia relaxauerit me ab obſeruatiõe iuramenti q̃ꝫ diu fuerit ſic ligat⁹.qđ facere põt eccl'ia 15.q.6.c.iuratos.⁊ e x̃ đ pe.c.vl.⁊ extra đ iureiurã.veniẽtes.⁊ iõ eccleſie pl⁹ q̃ꝫ hõi obediendũ ẽ in hoc caſu.11.q.3.q reſiſtit.⁊.23.q.1.qd culpat̃ ⁊ hoc ẽ veꝝ niſi in caſu vbi pagani vel heretici vel aliꝫ hoſtes iiuſti venirẽt in brachio forti ad deuaſtandũ ⁊ delendã patriã.⁊ excõicatus vellet ex aduerſo pugnare ꝓ patria.tali eẽt ſoluenda pecunia.⁊ etiã vaſalli⁹ ⁊ iurati ſui tenerent̃ ſeq talẽ.11.q.3.iulianus ſm ray. Hoc tñ itelligas eẽ veꝝ ſi eẽt dñs ſrc. ul' ſi eẽt alius q patriã poſſet defendere. al's nõ eẽt ei ſoluẽda nec obediendũ hec Hoſti. ¶Nota tñ ſm rob.ꝙ ſi ex auaritia ſi ex zelo iuſticie differret ſoluere peccaret quo ad deũ lȝ eccleſia nõ puniret eũ.ſicut q ex cupiditate bona egyptioꝝ aſportauerũt peccauerũt.q aũt hoc ꝓpter obediẽtiã fecerũt meruerũt. ¶Quid de his qui excõicati tpe excõicationis acqſiuerunt negociãdo vel ex dono accipiẽdo. R⁹ ſm Hoſti.tenent̃ totũ reſtituere ſi aĩas ſuas velint ſaluare.ut ꝓbat̃ e x̃ de eta.⁊ q̃li.cũ bone.⁊ de ele.exco.mi.poſtulaſtis. ¶Sed nũqd excõicatus aliquẽ obligat ſibi contrahendo. R⁹ videt̃ ꝙ nõ ad min⁹ ciuiliter.qa oẽs act⁹ legitimi ſũt ſibi int̃dicti. ut dictũ ẽ ſuꝑ de effectu ſnie excõicatiõis ſz ⁊ oẽs ꝯtract⁹.vnde alienatio ab eo fcã ẽ irrita.e x̃ de dolo ⁊ ꝯtu.vitatis.ad fi. qa ẽ ei oĩs ꝑticipatio int̃dicta ut dictũ ẽ ſuꝑ põt tñ ſe aliꝫ obligare.põt igit̃ ſuã conditionẽ facere deteriorẽ meliorẽ nũq̃ꝫ.ar.e x̃ de iudi.itellexim⁹. niſi forte ſe i iudicio defendẽdo.e x̃ de excep.cũ int̃ ꝑorẽ.hec Hoſti.ti.de penitẽtiis.§.de reſti. ¶Nũqd contract⁹ initus cũ excõicato tenet ipſo iure R⁹ diſtinguendũ ẽ.qa ſi ſit talis cõtract⁹ ꝙ ex illo tranſit alt̃ in ꝑtãtẽ alterius tenȝ ꝯtractus.vt cũ aliqs dat ſe in arrogationẽ alicui⁹ excõicati.vel qñ qs ſe vendit i ſeruũ.vel qñ ꝯtrahit̃ matrimoniũ cuȝ ꝑſona excõicata.⁊ in his caſib⁹ pñt taliter ꝯtrahentes ſibi inicẽ cõicare tpe excõicationis.ſicut cũ qs excõicatus recipit̃ i monaſterio ad ꝓfeſſionẽ aut recipit̃ ab excõicatis credo ꝙ pñt ſibi inicẽ cõicãe ſm ꝙ excõicatis regularibus ſolȝ ab aliis fribus cõicari.In aliis ꝯtractibus diſtingue.qa ſi ꝯtrahẽs non obligat ſe ad cõicandũ cũ excõicato tpe excõicatiõis. lȝ peccet taliter cõtrahẽdo tñ tenet cõtractus.vt ſi qs vendat uel vẽdẽdo tradat aliqd excõicato ꝓ ꝑcio ſtati vendito.Si aũt obligat ſe ad cõicandũ cũ excõicato tpe excoicationis in caſu nõ ꝯceſſo non tenet ꝯtractus.ut ſi qs iuret excõicato ꝙ vendat ei aliqd aut locabit aut ſeruiet ei aut aliqđ opus ei faciat. qa illicitũ ẽ qđ ei ꝑmittit̃.tpe excõicationiſ dico quia ſi iuraſſet ꝙ p⁹ abſolutionẽ aliq̃s operas ei faceret obligaret̃ lȝ peccaret ſic iurando. hec rob. ¶Quid ſi dñ aliqs ẽ excõicat⁹ alius cuȝ eo ꝯtrahat ⁊ denarios reddere iuret. R⁹ ſm Hu.ut refert rob.licitũ ẽ ſoluere debitũ excõicato ꝑ ſe vel aliũ.⁊ ſm hoc licita eẽt hec pactio vel obligatio qa non obligat ſe paciſcẽs niſi ad licitũ. niſi forte dicat̃ ꝙ Hu. intelligit de debito contracto uel pactiõe facta añ excõicationẽ nõ tpe excõicatõis.Credit tñ rob.ꝙ idẽ intelligit de vtroq̃ꝫ caſu Scđm Hoſti. vo paciſcens cũ tali non obligat̃ quo ad ciuilẽ actionẽ.ſecus ẽ quo ad nalẽ.ar.ff.de condi.inde.naliter. ⁊ ſi in ꝯtẽptũ aliquis

cū tali cōtraxit mortaliter peccauit ut pꝫ
ex p̄dictis. in quo caſu nec iuramentuꝫ p̄
ſtitū obligaret. extra de iureiurā. quanto.
videt̄ tn̄ ꝙ ex q̄ excōicatus abſolut⁹ erit
p̄ciū cū effectu petere poterit ſm̄ canones
ſm̄ q̄s ex nālı obligatiōe actio dat̄. vel ſi
velit dicere in odiū excōicati ꝙ non poſ
ſit agere ad min⁹ nō dꝫ p̄ciū penes illū q
cū eo ꝯxit remanere ſꝫ ē paupib⁹ erogan
dū ut ſic excōicat⁹ puniat̄ in eo ī q̄ deliqt
⁊ tūc nō reportet lucrū iſte q ſecū ꝯtraxit
ſoluēs tn̄ ꝓpter obligationē nālē nō repe
tit. hec Hoſti. Scōm vo Inno. ī diſtincte
ꝯtract⁹ quē excōicatus facit tenet. vnde
etiā p⁹ abſolutionē agere pōt ex ꝯtractu
inito ī excōicatiōe. vn̄ ꝯſulit ꝙ ſiqs iura
uerit vel ꝓmiſit ſoluere excōicato ſoluat
qa non inenit̄ aliquis p canonē abſolui
niſi a iuramēto fidelitatis. ¶ Utꝝ vendē
dū ſit aliqd ſuitori excōicati. R⁹ ſi emat
vel vēdat vel aliquid tale faciat noīe ex
cōicati nō ē ꝯtrahedū cū eo ſicut nec cū
excōicato. ſi aūt noīe ſuo aliquid tale fa
ciat pōt ꝯtrahi cū eo dūmodo fraus non
fiat iuri ut aliud agat̄ ⁊ aliud ſimuletur
hec rod. ¶ Quid de illis qui afferunt ve
nalia de mercatī. excōicati publice. nūqd
vitandi ſūt ab eis qui vidēt eos afferri in
de venalia. Et nūquid ſi ſimplices ſūt ex
cuſat eos igrantia q aliqd ibi vēdiderūt
vel emerūt. ⁊ nūqd lꝫ cōedere de reb⁹ ita
emptis. R⁹ ſi poſſit mihi ꝯſtare p illos ul'
p alios ꝙ ipſi aliqd emerūt vel vendide
rūt ī tali mercato vitare tales publice de
beo. al's nō teneor niſi eos ī tali mercato
īuenero vbi dr̄ cōpaſſe ⁊ vbi notoriū ē ꝙ
ibi ꝯparuerūt. quia bn̄ pōt aliquid eē no
toriū ī vno loco qḋ nō ē notoriū ī alio ſi
tn̄ ꝓpt̄ hoc ſolū teneor eos publice vitāe
quia video eos afferētes venalia q̄ ibi fu
erūt empta niſi ꝯſtet mihi ꝙ ibidē cōpa
uerit ea. hec rod. Ad ſecūdū dō. ꝙ ex q̄
lata ē ſnīa publice ī ꝑrib⁹ illis adeo ꝙ nō
pn̄t ꝓbabiliter ignorare non excuſat eos
ignorātia craſſa quin ſint excōicati. Ad
tertiū dic ꝙ de cibis taliter emptis quili
bet edere pōt maxie qui nō fuit in culpa
emendi. hec rod.

¶ De pſonis licite cōicantibus cū excō
municatis. ti. iz.

Poſtea ꝯſiderandū ē de pſoniſ
q̄ pn̄t licite cōicare cū excōica
tis. ab illa eni gnāli regula. ſ.
quicūqꝫ cōicat cū excōicato ī
cidit in excōicationē. Excipiūt̄ a Grego
iz. genera pſonaꝝ. ii. q. 3. qm̄ inquit mul
tos peccatis nr̄is exigētib⁹ pena excōicatio
nis perire quotidie cernim⁹. ꝑtim ignoran
tia. ꝑtim nimia ſimplicitate. ꝑtim timore
parti etiā necītate deuicti nr̄a anathema
tis ſnīam ad tēpus. ſ. futuꝝ ꝓut poſſum⁹
tpam⁹. Nota ꝙ hoc. c. qm̄ multos eſt de
claratio iuris ſm̄ glo. ibidē. ⁊ ſm̄ hoc ſic
ponit̄ caſus h⁹. c. tpe Grego. oēs pſone q̄
ī hoc. c. cōtinent̄ ipſo iure erāt exēpte ab
eccleſia lꝫ cōicarent excōicatis. quidā tn̄
ſimplices credebāt ſe excōicatos eſſe ſi
cōicarent. ſ. ſerui dn̄is ſuis excōicatis. vel
vxores viris. nō tn̄ abſolutionē petebant
⁊ ſic mortaliter peccabāt ꝓpter conſciam
leſam. Statuit igit̄ Grego. ꝙ nō ſunt ta
les hn̄di excōicati. Et expone perire ꝓpter
ꝯſciam. igrātia. ſ. facti. qa. ſ. eos fuiſſe ex
cōicatos ignorabāt ⁊ tn̄ eis ignorāt̄ cōi
cabant ⁊ ſe teneri credebant ſimplicitate
iuris. neceſſitate. ſ. q̄ vitari poterat vel ēt
neceſſitate ineuitabili. Tpam⁹. i. tpati eē
oſidimus. hec glo. Scōm vo Ber. extra
e. int̄ alia. §. ut igit̄. vn̄ hoc. c. qm̄ multos
quo ad aliqs pſonas ipſi⁹. c. ē declaratio
ſ. quo ad filios ſuos ancillas ⁊ vxores. q̄
ad aliquos vo eſt iuris noui ꝯſtitutio. ſ.
quo ad ruſticoſ ⁊ mercēnarios. qḋ pꝫ ex
hoc ꝙ p p̄ora iura tenebant̄ eos vitare
15. q. 6. nos ſcōꝝ. ⁊. c. iuratos. ⁊. ii. q. 3. ex
cōicatos quoſqꝫ. Sequit̄ ī p̄dicto. c. apo
ſtolica igitur auctoritate anathematis. i.
minoris excōicationis q̄ cōtrahit̄ cōicā
do excōicatis vinculo ſubtrahimus. hos
videlꝫ filios ſeruos ācillas ſeu mācipia.
hoc addit ut comprehēdat omne genus
necnon ruſticos ⁊ ſeruientes necnon et
oēs alios qui nō adeo curiales ſūt ut eo
rū conſilio ſcelera ꝑpetrent̄. ſ. ꝓpter q̄ ſūt
excōicati. ⁊ eos qui ignorāter excōicatiſ
cōicant. quia excōicatio nō trāſit ad ter
tiā pſonā. Quicūqꝫ aūt orator. ſ. qui locū
aliquē viſitat oratiōis cā ſiue pegrin⁹ ſi
ue viator in terraꝫ excōicatoꝝ deuenerit
vbi nō poſſit emere vel nō habeat vnde
emat ab excōicatis accipiēdi licentiam
dam⁹. Et ſiquis excōicatis nō ad oſtēta
tionē ſupbie ſꝫ hūilitatis cā dare aliquid
voluerit nō ꝓhibem⁹. dūmō ut dicit glo.

nō ſit eccleſiaſticū ſtipendiū. extra de cle. exco.mi.poſtulaſtis.vñ ꝟ.vtile lex humi le res ignorātia neceſſe.hoc anathema q̄ dez faciūt ne poſſit obeſſe. De vnoquoqȝ hoꝝ quiqȝ dicendū ē p ordinē.⁊ p̄ ꝺ vti litate. Sciendū igit̄ ꝙ vtilitas ꝑticipātiū facit ꝙ ꝑticipās cū excōicato nullo vīcu lo ligēt.puta ſi ꝑtat ab eo qđ ei dȝ.ex̄.e ſi ꝟe.al's excōicatus ex delicto ſuo cōmo dū reportaret.vnde ſi noluerit ſoluē pōt in iudicio cōueniri.ex̄ de iudi.itellexim⁹. Itē vtilitas aīe excōicati excuſat.ut ſiqs cū corrigat ⁊ ad petendū abſolutionē ei ↄſulat ⁊ cū inducat.ii.q.3. cū excōicato. īdeqȝ ad p̄dicatiōȝ admitti pōt ſine ↄſcie ſcrupulo.ex̄ e.rnſo nr̄o.rnſo.i.vnde excu ſant̄ illi q̄ cā p̄dicationis ⁊ ↄfeſſiōis ha bitant int̄ eos a q̄buſ etiā licite poſtulant ⁊ recipiūt elyas ſi alr̄ habitare nequiūt int̄ eos.vñ ex̄.e. cū volūtate dñ. p̄dicato res q̄ penes excōicatos vel alios alienaꝝ reꝝ detentores i p̄dicationib⁹ ⁊ ↄfeſſioni bus q̄ſi gerūt cām coꝝ ad quos ipſe res ꝑtinēt lȝ pñt ab illis elemoſynas recipe ſi cut ſupple ⁊ illi quoꝝ ſūt ab illis ſua reci pere pñt.⁊ lȝ ſicut dicit glo. res nō habe at effectū.ſufficit ꝙ ab initio ſit negociuȝ vtilit̄ ceptū. Seqt̄ ibi i tex.p̄ſertim ſi al's nō pñt in illo loco ſuſtentationē habere p̄ ſerti pōt exponi ſm glo.i.maxie. q̄a tēpo re neceſſitat̄ ab excōicatis neceſſaria re cipi pñt ⁊ emi.ii.q.3.qm̄ multos. al's ꝟo p̄dicatores elemoſinas recipe nō debent ab excōicatis vel vſurarijs vel ſimilibus di.90.oblatiōes.⁊.c.coꝝ.⁊.17.q.4.miror hoc notat̄ i glo.ſup illud p̄ſertim. Inno. ꝟo ibidē exponit p̄ſerti.i.tm̄.⁊ hoc Hoſti. in glo.ibidē reputat tuti⁹ eē.p̄mā tn̄ ſniaȝ tāqȝ ꝓbabilē etiā ponit. Excuſant̄ etiā ſi alia a p̄dicatiōe vel a ↄfeſſiōe remota ici dent̄ ut apud ipſos magis ꝓficiāt interpo nāt.ex̄ e.cū volūtate.rnſo.i.ꝗ ſi alia inten tione hoc faciāt excōicationis mīoris vi culo aſtringūt̄. caueāt igit̄ ſibi. vñ cōſu lit Ray.ꝙ in hoc nō laxent habenas. ſed diſcrete ⁊ cū dolore ⁊ q̄ſi neceſſitate com pulſi hoc faciāt ita ꝙ aliorū corda q̄ for ſan coꝝ itentionē ignorāt q̄tū in eiſ ē nō ledāt. Sed nūq̄d de ſalute aīe mee poſſuȝ loq̄ cū excōicato ſicut de ſalute aīe eius. Et nūq̄d poſſū ab eo q̄rē ↄſiliū ꝓ vtilita te mea vel neceſſitate tp̄ali. R̄° credo ꝙ eē poſſet tāta neceſſitas ⁊ tā arta ꝙ vbi ñ poſſem habere copiaȝ iuriſꝑitoꝝ nec res

capet dilationē. poſſū ↄſiliū q̄rere ab h⁹ modi excōicato tā in tp̄alib⁹ q̄ȝ in ſp̄ūali bus.caſus eni neceſſitatiſ excuſat i talib⁹ ii.q.3.qm̄ multos.⁊ ex̄ eo.ſi ꝟe.ꝓ quāta tn̄ neceſſitate vel vtilitate liceat ab excō municato q̄rē ↄſiliū ē boni viri arbitrio limitādū.hec Roꝺ. ¶ Nūq̄d p̄dicatores ⁊ ↄfeſſores pñt ad eandē menſam come dere cū eis. R̄° ꝙ nō ſi al's poſſunt ſibi ꝓ uidere elemoſynas tn̄ ab eis pñt recipe r̄.tpe p̄dicatiōis vel ↄfeſſiōis etiā ſi aliun de ſibi poſſint ꝓuidere.hec Roꝺ. ¶ Quid ſi nihil ꝓficiūt.q̄a induratū eſt cor rapto ris vel tyrāni. R̄° nihilomin⁹ dū ſpat̄ ꝓ babilit̄ de ꝓfcū pñt ab eis elemoſynas re cipe.alit̄ nō.hec Roꝺ. ¶ Nō inſup ꝙ or dinarij vel coꝝ delegati aut inq̄ſitores he reticoꝝ ſi i exercēdo ſuū officiū cōtra coſ regrant aliq̄ꝝ excōicatoꝝ p̄ſidentium ꝺ iure vel de facto regimi alicui⁹ regni ſiue ꝓuintie,vel officialiū coꝝ ↄſiliū auxiliuȝ vel fauorē.nō ꝓpter hoc incurrūt excōi cationē.li.6.de here.p̄ſidentes. ¶ Sequit̄ de 2° ſ.de lege. Circa qđ ſciendū ꝙ ꝓpt̄ le gē .ſ.mr̄imonij q̄ ē .int̄ viꝝ ⁊ vxorē excu ſat̄ vxor a cōione viri excōicati.ii.q.3.q̄ niā multos.lex eni vult ꝙ vxor ſit obedi ens viro.de q̄ dr̄ ꝙ vxor mortuo viro ſo luta ē a lege viri.ex̄ de ſecū.nup.c.pe.⁊ vl ⁊ ex q̄ tenet̄ ei debitū reddere nu la exce ptiōe obſtāte.ex̄ ꝺ ↄiu.lep.c.2.⁊ hoc itel ligendū ē ex quo de matrimonio conſtat. nec ē p eccleſiā int̄ ipſos carnale cōmer ciū interdictū.nā ſi hoc eēt ⁊ iō eēt excōi catus vir q̄a nihilomin⁹ ↄgnoſcebat mu lierē. tūc mulier carnali ↄmercio conſen tiens eadē ſnia inuolueret̄.ar.ex̄ e.ſi cōcu binę.hec Hoſti.vñ vxor tenet̄ obedire vi ro excōicato.nō eni cōicādo ſibi aliquā excōicationē incurrit. vñ nō ſubeſt ratio q̄re ab obediētia quā dȝ vxor viro ꝓpter excōicationē viri abſoluat̄. ¶ Sed num qd ē idē i caſu ↄuerſo ꝙ ſi ſit vxor excōi cata vir ſibi cōicans excuſet̄. R̄° dicunt q̄dā ꝙ ſic.q̄a non ad ipaira iudicant̄.ex̄ de diuor.gaudem⁹.§.ſane vidica.⁊ eadē fide ē ſupior īferiori aſtrict⁹ qua inferior ſupiori.ut.22.q.5.ꝺ forma. Alij aūt inter quos ē Hoſt.⁊ Ray.dicūt ↄtrariū q̄a vi ris feminas ſubditas eē ⁊ pene famulas lex eē voluit.33.q.5.hec imago. īdeqȝ ipu tat̄ marito cōicanti cū poſſit cogere vxo rē ad ſatiſfactionē faciendā ⁊ abſolutiōȝ petēdā.ar.7.q.i.ſicut ⁊ ex̄ e.quāte. Sedȝ

vͦ hoſti.refert vtꝝ mulier excōicata ſit ꝓpter matrimoniū qḋ dr̄ ꝯtractū illicite ⁊ tūc idē ē qḋ dixi de viro vel alia de cauſa. ut forte ꝓpter delictū cōmiſſuꝫ ⁊ tunc vterqꝫ excuſat̄ quo ad reddendū debitū carnale exact⁹. ⁊ ſic itellige opionē pͥmaꝫ ⁊ iura ꝑ ea inducta. Si aūt q̄rat̄ de ꝑui ſione ⁊ ſeruitio hūano ibi nō excuſat̄ vir ꝑticipans vxori excōicate. ⁊ ſic intellige opionem ſecūdā lꝫ vxor excuſet̄ ut dcm̄ ē ſup̄. Nec in hoc diſtinguo ſi ſit mulier virago ⁊ vir vecors ⁊ puſillanimis cum agat̄ hoc de ꝑiculo aīe.ar.ex̄ qḋ met⁹ cā. ſacris.ſecus eſt qn̄ agit̄ de ꝑiculo corpali vel tpali.hec hoſti. ¶ Quid ſi vir vocet excōicatū ad mēſaꝫ nūqd vxor ibi comedere poterit ad candē. R⁹ credo ꝙ non ſi ne ille ſit excōicatus ſimplicit̄ ſine cuꝫ ſu is ꝑticipibus.poterit tn̄ comedere ad aliā menſam in eadē domo q̄ ita remota ſit a menſa excōicati ꝙ merito poſſit dici ꝙ comedētes ad illas duas mēſas n̄ comedant ſimul.hec Rod. Sequr̄ vidē de 3° ſ.de hūilitate. circa qḋ ſciēdū ꝙ hec ſimiliter excuſat q̄ſdā pſonas ut filios i poteſtate patris cōſtitutos nōdū emācipatos ſi eni ēēnt emācipati tanqꝫ extranei tenerent̄ vitare patrē excōicatū. ⁊ hoc dico niſi ipſi cōmenſales eius ēēnt ⁊ ab eo neceſſaria haberēt. Idē dicit hu. de patre reſpectu filij ꝙ tenet̄ vitare filiū excōicatū. niſi ab eo recipiat alimentū. Et ideꝫ dicit Inno.ſup.c.int̄ alia. qḋ tn̄ hu. intelligere videt̄ cū vel iſte vel ille facile non pōt aliūde habere neceſſaria. Quidaꝫ tn̄ hoc extendūt etiā ad diuites q an̄ excōicatione erant de familia. In ꝑtibus tn̄ gallicanis vbi nō hꝫ locū de cōſuetudie pͥ̄a ptās vel emācipationis ſolēnitas eoipſo ꝙ filius vxore ducta ſeparatī viuit diſponens de rebus ſuis ꝑ ſua voluntate ſicut paterfamilias tenet̄ patrē excōicatum vitare.hec rod. Itē hūilitas excuſat ſeruos āncillas ruſticos ſeruiētes ⁊ oēs alios ſubditos.ſ.q non adeo curiales ſūt ut corūꝫ ꝯſilio ſcelera ꝑpetrent̄.tales eni pſone an̄ ſn̄iam latā aſtricte erāt ad familiare obſequiū exhibendū.nec p⁹ ſn̄iam latā tenēt̄ ad eius cōtrariū imo beneficio canonis ii.q.3.qm̄ multos.id agēte ſicut ad familiare tenent̄ obſequiū.ſic ad cōioneꝫ ſine q̄ illud nequeūt exhibere.extra e. int̄ alia .§.ut igit̄ vnde ius ꝓdijt. Ideoqꝫ ſic exponi dꝫ v̄.poſit⁹.ii.q.3.qm̄ multoſ.ibi.neceſ

⁊ oēs alios q non adeo curiales ſunt ⁊c̄. q.d.q de curia ſūt nō de conſilio. Et idem itelligas de nutricijs ⁊ cōſanguineis et ſimilibus q ſi a dn̄o recederēt nō haberēt vnde viuerēt.ar.ex̄ c.ſi vere. cū an̄ excōicationē facti eſſent de familia. Ideꝫ etiā ē ſi p⁹ cū neceſſitas cogat ꝙ fiant de eius familia p⁹ excōicationē.hec hoſti. ⁊ conuenit cū eo Ray. ꝙ aūt dictū ē ꝙ humilitas excuſat ruſticos itelligit̄ de ruſticis q colūt terraſ dn̄oꝝ.qa non credo hoc eſſe extendendū ad alios q dicūt̄ medietarij ⁊ q ꝓpter terraꝝ culturā certā fructuū ꝑcipiūt portionē ut ipſi poſſint cū dn̄is ꝑdioꝝ cōicare niſi q̄ſtū ſpectat ad culturā reddendā ⁊ recipiendā rōnē illius. qdaꝫ tn̄ reſtringūt hoc niſi ad originarios vel aſcripticios. Seruientes vͦ intelliguntur ſeruiētes q ſūt de familia excōicatoꝝ. qa non ē hoc extēdēduꝫ ad vaſallos ne ſit ꝯ illud.15.q.6.nos ſcōꝝ ⁊.c.iuratos. Nec ēt ad clicos reſpectu epoꝝ vel alioꝝ ꝑlatoꝝ ſuoꝝ.qa clericus tenet̄ vitare ꝑlatū ſuū excōicatū niſi ſit talis ꝙ ſit ſeruiēs ei ⁊ ō familia eius.monachi tn̄ cū ſint q̄ſi de familia ſuoꝝ abbatū excuſant̄ ſi cū abbatibus cōicent.hec Rod. ¶ Itē qḋ dictū ē de ſeruiētib⁹ ⁊ alijs q nō ſūt ita aſtricti certa vel ꝑpetua obnoxeitate ſicut ſꝫ vxores filij ⁊ ſerui itellige veꝝ eē qn̄ ante excōicationē latā in dn̄m obligauerāt ſe ad ſeruiendū ei.ſꝫ ſi ante excōicationē ſeruitiū nō intrauerāt credo ꝙ nō ſūt obligati ad intrandū p⁹ excōicationē.qa nō cogitauerāt de hoc caſu. vel ſi cogitauerant ꝓmiſſio fuit illicita nec fuit obligatoria ꝫ Rod. ¶ Quid ſi p⁹ excōicationeꝫ ſe obligauerant tn̄ excōicationē ignorabāt. R⁹ credo ꝙ ſiue ignorāter ſiue etiā ſcienter ab eo recedere poſſent.ſicut q ſciēter ab initio litis omittit exceptionē excōicationis nihilomin⁹ eā obijcere pōt poſtea in q̄cūqꝫ pte litis.ex̄ de excep.exceptionem multo magis ē veꝝ de eo q ignorauit talem eē excōicatū.lꝫ in hoc ſit differentia ꝙ ignorās non tenet̄ diſcedē cū damno ſuo.ſꝫ ſciens tenet̄ etiā ſi ſup hoc ꝑ iniq̄tatē lata fuerit excōicatio contra eū a iudice ad q̄rimoniā ipſi⁹ excōicati trahentis eū in cām ſup h⁹modi obligationem. Et non ē contra hoc ꝙ fact⁹ ē de familia excōicati intrādo ſeruitiū tpe excōicationis.qa tn̄ illa familia excuſat̄ que erat an̄ excōicationē familia vl̄ p⁹ excōicatōꝫ

facta ē ſine culpa ſua.hec Roḃ. ¶ Utruȝ
milites teneant̄ obedire pͥncipibus ſuis
publice maiori excōicatiōe excōicatis ꝑ
graui ⁊ enormi caſu poſtq̄ꝫ denūciati ſūt
ſolēniter excōicati. R° ꝙ non.15.q.6.nos
ſcōꝝ.⁊.c.ſe.⁊ c x̄ de pe.grauē.in tex.⁊ glo
Excōicatio enī publica q̄ꝫdiu ē illa aliqs
inodat⁹ abſoluit milites ſuos a iuramen
to fidelitatis q̄ tenebāt̄ ei.i.effectū illius
obligatiōis ſuſpendit.⁊ hoc ſtatutū ē i de
teſtationeȝ criminis.⁊ ut pͥncipes magis ti
meant ꝯtēnere eccleſiaſtica p̄cepta.nō tn̄
ſm̄ Jo.ii.q.3.Julian⁹.obligationē tollit.
vn̄ dn̄o abſoluto teneant̄ ſibi obedire.ſi tn̄
dubiū ſit vtꝝ pͥnceps excōicatus ſit vel
nō obedire teneant̄.qa in dubijs ſupiori-
bus ē obediendū.23.q.i.qd culpat̄.i tex
⁊ expſſi⁹ i glo. Nec obſtat ꝙ eccleſia ab-
ſoluit a iuramēto fidelitatis milites quo
tenebant̄ pͥncipib⁹ excōicatis.qa hoc fit
ad maiorē ꝯfuſionē pͥncipis excōicati.⁊
qa añ ſniam aliq de facto fidelitatis debi
tū ſeruāt.vel pōt dici ꝙ aliq abſoluūtur
tā p ſniam q̄ꝫ ipſo iure q tn̄ p ſniaȝ abſol
uūtur ſimplicit̄ ⁊ abſolute remanēt abſo
luti etiā poſtq̄ꝫ pͥnceps ab excōicatōe fue
rit abſolut⁹.ſ3 lȝ ipſo iure ſuſpendat̄ effe-
ctus obligatiōis ſupdicte durāte pͥncipis
excōicatione.illa tn̄ obligatio non tollit̄
abſolute niſi forte q̄ ad ſubditos iſtorū q
excōicati ſūt.iō qa lapſi ſūt i hereſiȝ ma
nifeſte.hec Richar.4.di.18. q.ii.ar.i.c 4.
¶ Nō igit̄ de h⁹mōi vaſallis id qḋ nota
uit Hu.ſup illud.c.nos ſcōꝝ.ſ ꝙ ſūt abſo
luti ab obligatōe fidelitatis q̄ꝫdiu ē coꝝ
dn̄s excōicat⁹. ⁊ ꝙ debēt abſtinere ab eo
ſicut ab alijs excōicatis.⁊ ꝙ nō debēt eū
viſitare nec curiā ei facere vel ire vl̄ equi
tare comedere bibere vel cōuerſari cū eo
nec exercituȝ ei facē nec ad bellū cum eo
ire aut eū defendere aut ei auxiliuȝ dare.
tenent̄ tn̄ ei reddē debita ⁊ h⁹mōi. ſic te
nent̄ debitor reddere excōicato qḋ ei debȝ
nec peccat ſic ei cōicando qa cā ē neceſſi
tatis.ita dicit Hu.S3 qa tota die videm⁹
fieri ꝯtrariū dici pōt ꝙ illud.c.nos ſcōꝝ
in eo caſu loqt̄ qñ aggrauat̄ ſnia cōtra
nobilē excōicatū ⁊ p̄cipit̄ in penā eius ꝙ
ei nō obediāt.⁊ tūc p̄mo tenent̄ eū vita
re.ſnia tn̄ Hu.ē ſecurior.hec roḃ. Inno.
vo ⁊ Hoſti.c x̄ de dolo ⁊ ꝯtu.vitatis.de h̄
ambigue loquūt̄.⁊ referūt vtrāq̄ꝫ dicta
rū opiōnū. Sed qd de magiſtratib⁹ ex
cōicatis ⁊ balliuis coꝝ.nūqd hoies coꝝ
q nō ſūt vaſalli ſ3 al's ſunt de foro coꝝ qa
manēt in diſtrictu coꝝ.vel tenēt fundū ꝑ
diū vel domū ſub eis lȝ nō maneant ibi
nūqd vocati ab eis iure tenebūtur veni
re.aut poterūt deducere rē in iudiciuȝ co
rā eis tpe excōicationis ſine pctō. R° ſi
ne p̄iudicio credo ꝙ ſic.qa ſi vocati ſtant
iuri corā eis videt̄ eē cā neceſſitatis.ſi ēt
cōueniāt iniuriatores ſuos corā eis.excu-
ſantur ſimilit̄ p cām neceſſitatis. ſicut ſi
qs tranſiēs p terrā excōicatoꝝ ſpoliat⁹ a
p̄done recupet rē ſuā p iudicē excōicatū.
⁊ idē ē iudiciū de ſilibus niſi forte ſit con
ſuetudo ꝙ eccleſia defendat h⁹mōi reos.
ne ſub h⁹mōi excōicatis iudicibus reſpō
dere teneant̄ vel cōpellant̄. ſi aūt in alijs
caſibus cōicent h⁹mōi ſubditi iudicibus
vel dn̄is excōicatis.puta comedendo bi
bendo ⁊ ſimilibus nō excuſant̄.qa ñ ſūt
de pſonis exceptis.ii.q.3.qm̄ multos.hec
Roḃ. ¶ Nūqd armiger vel ſeruiēs mili
ti ſequēs dn̄ȝ ſuū tenet̄ vitare publice ex
cōicatos qbus tn̄ cōicat dn̄s ſu⁹. R° cre
do ꝙ ſic.lȝ enī excuſet̄ in hoc ꝙ cōmuni
cat dn̄o ſuo excōicato.nō tn̄ excuſat̄ cōi
cando excōicatis qbus cōicat dn̄s ſuus
Idē intellige de ſilibus.hec Roḃ. Sed
nūqd in cōuerſo caſu ſupiores licite pñt
cōicare inferioribus excōicatis. R° dixe
rūt qdam ꝙ ſic.nā eadē lege aſtricti ſunt
ſupiores ⁊ inferiores ut dictū ē ſup. Hoſ
vo ⁊ Ray.dicit ꝙ nō.nō enī excuſari de
bent maiores ⁊ nō excōicati ſi p̄ticipent
minorib⁹ ſiue ſubditis excōicatis cū eos
corrigere poſſint ⁊ debeāt.⁊ hoc itelligas
d̄ ſupioribus rōne officij vel ptātis ul' do
minij qbus neceſſe ē obedire.ff. de iuſti.et
iure.l.2. Tho.tn̄ dicit.4.di.18.q.2. ar.4.
q.i.c.ꝙ ſupiores cōicare debēt iferiorib⁹
ad min⁹ in his in qbus obligati ſunt eis.
qa ſicut inferiores obligant̄ ad obſequȝ
ſupioꝝ.ita ſupiores ad ꝓuiſionē iferioꝝ
¶ Quid de mercēnario excōicato nūqd
dn̄s eius eū vitare tenet̄. R° ꝙ ſic ſi ſine
magno dāno ſuo vitare poſſit. al's licite
ei cōicabit.ut ꝓbat̄ c x̄ e.relatū.⁊.c.ſi ve.
⁊ ſm h̄ iura diuerſa diuerſimode loquū
tur.Et idē intelligas de ſocijs.hec Hoſti.i
ſū.⁊ in glo.ſup.c.ſi ve.⁊ Ber.ibidē.vnde
ſi me⁹ ſocius icidat in excōicationem nō
teneor eū ſtati deſerere.nec ipſe tenet̄ ſoci
etatē ſtatim diuidere.⁊ hoc itellige ſi ſine
magno dāno hoc fieri non pōt.ar.in c.ſi
ve.ꝓpe fi.ibi.ſi in excōicatoꝝ ⁊c.et.ii.q.3.

añceſſoꝛ.tñ ar.ꝫ.ex̄ de ma.⁊ obe.illud.et
24.q.1.oîs.hec habent̄ i glo.ſup illud.c.
excõicatoꝝ. ¶ Utꝝ clerici teneant̄ obe
dire epiſcopo ſuo manifeſte excõicato ex
cõicatione maioꝛi. Rꝰ ꝙ non.di.19.nulli
⁊.16.q.vi.ſane.cuiꝰ ratio ē.qa obedientia
ē quoddã cõicare ⁊ ipſi tenent̄ ſibi non
cõmunicare.quod intelligas niſi ſint eiꝰ
ſeruitio cõducticio deputati.de hꝰmodi.n
ē idē qđ de laycis mercenarijs.hec Hoſti
¶ Utꝝ monachi teneãt̄ obedire ſuo ab
bati excõicato maioꝛi excõicatõe poſtꝗ̃
ē ſolēniter denũciatus excõicatus. Rꝰ ꝙ
non.2.q.7.ſacerdotes.⁊ reliq in glo.tum
qa talis abbas precipe non põt cũ ſit ab
oibus actibus legitimis ſuſpenſus.tñ etiã
qa monachi non tenent̄ ei cõicare.talis
etiã non põt alteri vices ſuas cõmittere
ſi tñ cõmiſerit anteꝗ̃ ſit excõicatus ipſo
poſtea excõmunicationē incurrēte pote
ſtas quã ante ꝯmiſerat non expirat.ar.a
ſimili.ex̄ de offi.vicarij.romana . hec Ri
char. ¶ Utꝝ pſbꝛ recipiens oblatiões ſu
oꝝ pꝛochianoꝝ excõmunicatoꝝ ſit ex
cõicatus. Rꝰ preſbꝛm recipe taliuȝ obla
tiones dupliciť intelligi põt. vno mõ ita
ꝙ cũ alijs fidelibꝰ eas conferat preſbꝛo
ad altare.⁊ hoc oĩo non licet.qa tunc ex
cõmunicatis pticiparet ⁊ excõicationem
incurreret q̃ contrahit̄ ex tali pticipatõe
Alio modo ita ꝙ oblationes ſibi debitaſ
ab eis repetat vel recipiat ⁊ hoc licet. ab
excõicatis eni poteſt peti qđ ab eiſ debet̄
extra c.ſi ve.hec Richar. ¶ Quid ſiquis
preſbꝛ opas ſuas locauit alicui pncipi vł
alij excoicato. Rꝰ ſi tpe excoicationis cõ
uentio facta fuit non valuit. ſi.võ poſtea
excoicatus fuit.caueat ne in diuinis offici
is ſibi ſeruiat etiã ſi ep̄s ſit.ex̄ c.ſignifica
uit.hec Hoſti. ¶ Seqtur videre đ q̃rto.ſ
de ignoꝛãtia.circa qđ ſciendũ ꝙ ſp ꝓba
bilis ignoꝛãtia excuſat ſiue ſit ignoꝛãtia
facti ſiue etiã iuris q̃ ad eos q non tenēt̄
ius ignoꝛare ut ſũt pueri donec ſũt capa
ces doli.ſecus ē ſi ſit craſſa ⁊ ſupina.ex̄ đ
oꝛ.ab ep̄o q reſi.c.2. ¶ Quid ſi ſciat ha
bitu ⁊ non aduertat actu. uunqd peccat
aut incidit ĩ excoicationē. Rꝰ ſi per ſurre
ptionē faciat ⁊ ſubito dum non aduertit
credo ꝙ excuſabilis ſit quo ad pctm̃ ⁊ q̃
ad excõicationē.hec Rođ. Pro quanto
aũt qs dꝫ ſcire aliquē eē excoicatũ dictũ
eſt ſup ti.de pena pticipantiũ cum excom
municatis quo ad omnes participantes

generaliter.Et adde his q̃ ibi dicuntur
ꝙ nõ ē ꝓbabilis ignoꝛãtia ſi ignoꝛet̄ qđ
a vicinis publice ſcit̄.aut cũ ē in pꝛochia
in q̃ aliquis eo tpe ē publice denũciatꝰ ex
coicatus.aut ſi dicat ꝙ ep̄i ꝓprij ſentẽtiã
ignoꝛet vel ꝙ publice factũ ē in ꝓuĩcia.
12.q.2.q ⁊ humanis.⁊ di.16. qđ dicitis ;
Adeo tñ qs poſſet eē remotus a ſuo ep̄o
vel a loco publicationis ſnĩe ⁊ tñ poſſet
eē recens publicatio ꝙ ꝓbabilis poſſȝ eē
ignoꝛantia. Non ē aũt ꝓbabile ſm̃ leges
ꝙ ignoꝛet̄ qđ publice ꝓmulgatũ ē exq̃
elapſi ſũt duo menſes a tpe ꝓmulgatõis
in auc̃.ut fcē no.ꝯſti.circa pn̄. Credo etiã
ꝙ iudex q iudicat ex pſũptionibus iudi
caret qñꝗ aliquã craſſam ignoꝛantiam
eē.⁊ p ꝯñs aliquē eē excoicatũ vbi deus
q videt vitatē iudicaret ꝓbabilē ignoꝛã
tiã.⁊ p ꝯñs illũ non eē excoicatũ.h Ro.
¶ Quid ſi ſcio te eē excoicatũ ⁊ tñ nihil
ſciam de aggrauatione ſnĩe nullo modo
coicaturus ſi ſcirem aggrauationē.nũqd
incurro excoicationē maioꝛē. Rꝰ ꝙ non.
ſicut eni non incurrit minoꝛē excoicatio
neȝ q coicat excoicato ſimpliciter niſi ſci
ens de excoicatione eius. ita excoicatiõȝ
maioꝛē non ĩcurrit ille q coicat cũ excõi
cato vel cũ coicantibus ſibi niſi ſciens đ
illa aggrauatione. In vtroꝗ tñ cãu diſti
guendũ ē inter ꝓbabilem ignoꝛantiam ⁊
craſſam ⁊ ſupinã ut ꝓbabilis excuſet ex
coicationē tam maioꝛē ꝗ̃ minoꝛē.craſſa
aũt ⁊ ſupia non excuſet.hec Ro. ¶ Quid
ſi credã aut timeã coicaſſe cũ excoicatis
aut cũ pticipantibꝰ ſecũ aut alꝛs ĩcurriſſe
excoicationē maioꝛē de q̃ non ſuȝ certus
vtꝝ fuerit lata vel vtꝝ inciderim eã. Rꝰ
ſi de hoc habeã conſciam nimis ſcrupu
loſam ⁊ opionē leuē ⁊ temerariã.ad con
ſiliũ alicuiꝰ boni viri debeo deponere eaȝ
quã ſi deponere non poſſũ vel nolim. vel
ſi de hoc ꝓbabilē opinionē habeã ad cau
telã me abſolui faciam ab eo qui de hoc
me abſoluē poteſt.ar.extra.c.inq̃ſitioni.
hec rođ. ¶ Quid ſi ep̄s excoicat oẽs vſu
rarios ſue dioceſ ⁊ ſoꝛtilegos aut abbas
oẽs monachos ſuos q ꝓpꝛiũ hñt aut vi
tiũ ſodomiticũ aut aliqd tale ꝯmiſerint.
nũquid ſi aliqs hꝰmodi ſubditoꝝ incide
rit in factũ taliter dãnatũ ſtatim incidet
in excoicationem. Rꝰ ſi ferat̄ huiꝰmodi
ſnĩa excoicationis in illos qui cõmiſerit
tale crimen vel tale non credo ꝙ q ꝯmi
ſerint incidant in illam excoicationem

donec ſciant illam ſententiam latã eē vel
ſup hoc laborent ignorãtia craſſa ⁊ ſupi
na. de ↄſti. ut aĩax. li. 6. ſi aũt lata ſit hui⁹
modi ſnĩa in illos q ante latam ſnĩam ta
lia cõmiſerant ligant̃ p h⁹modi ſnĩam et
indigent abſolutione. lꝫ platus peccauerit
talit̃ ſententiãdo ſi fecerit ãmonitione nõ
pmiſſa. h⁹mõi tñ excõicati nõ peccãt ſi ñ
gerũt ſe p excõicatis. aut ſi celebrant vel
miniſtrãt in ſuis officijs q̃din pbabiliter
ignorant h⁹modi ſnĩam latam eē. extra
de cle. exco. mi. hec Roꝺ. ¶ Seq̃tur vidē
de q̃nto. ſ. de neceſſitate. Circa quod ſcien
dũ ꝙ inſtans neceſſitas excuſat. ut ſiquiſ
p terrã excõicatoꝝ tranſiēs emat ſibi ne
ceſſaria victualia ſine q̃bus ſuſtentari nõ
põt vt pbari põt. ii. q. 3. q̃m multos. ⁊ ex
c. ſi ve. ¶ Sed nũquid lꝫ paſſim ⁊ indif
ferent̃ accipe elemoſynã ab excõmunica
tis. R⁹ credo ꝙ non niſi in caſibus exce
ptis. ſ. in caſu neceſſitatis. ⁊ in ſimilibus
qȏ tñ non credo eē reſtringēdũ ad extre
mã neceſſitatē. ſed ſufficit ad excuſationē
ꝙ indigeat ⁊ nõ poſſit comode ⁊ de faci
li habere neceſſaria aliũde. hec Roꝺ. vñ
ex c. ſi ve. in fi. dr̃ ꝙ excõicatis cõmuni
ri põt cũ dolore cordis in q̃bus coꝝ cõ
municatio vitari non põt. ſupple ſm glo
cõmode. q̃a id dicimur poſſe quod ſine ĩ
cõmodo poſſum⁹. ff. de v. ſig. nepos. in fi.
Et idem vult Hoſti. extra c. cũ volũtate.
Inno. vo dicit ibidē indiſtincte ꝙ elemo
ſyna recipi põt ab excõicatis. imo etiam
ſuadendũ ē eis ꝙ faciant elemoſynaꝫ ut
veniant ad pñiam. Itē dicit ꝙ lꝫ mortu
aria q̃ dant̃ p aĩa non ſint recipienda ab
excõicato cũ nec ſit orandũ p eo. di. 88. c
fi. tñ ſi nõ p aĩa ſꝫ ſicut alteri puato excõ
municat⁹ aliq̃d eccleſie leget illud recipe
põt. q̃a nec teſtari pꝫhibet̃ excõicatus. et
iȏ di. Pe. de ſamp. de exce. li. 6. pia. q̃ ē In
no. ſed Hoſti. ibidē ſentit ↄtrariũ. Quid
de illo q. ſp ſolitus erat dare fribus certaꝫ
ſũmã ſingulis ſeptimanis cũ ſciret ꝙ in
breui excõicaretur rogauit vnũ de ami
cis ſuis ꝙ dictam ſũmã pdictis fratribuſ
daret donec reuocaret mandatum pmit
tens ſe ſup hoc ei ſatiſfacturũ. nũquid fra
tres hoc ſcientes deberēt accipe ſũmã illã
ab illo. R⁹ ſi fratres hoc non pcurauе
rũt non peccauerũt recipiētes hoc ab illo
dante noĩe ſuo. nec iſte peccauit q ita pui
det ſibi in futurꝫ pprio motu ⁊ pia itentio
ne ſciens ꝙ fratres nihil recipent ab eo

tpē excõicationis. Si aũt pcurantib⁹ fra
tribus hoc factũ eēt. eſſet illicitũ. lꝫ alius
nomine pprio daret. fratreſ eñi in hoc ca
ſu fraudē facerent canoni q pꝫhibet cõica
re cũ excõmunicatis. fit aũt fraus canõi
vel legi cũ ſalua ſupficie littere p aliquã
adinuentionē dolo malo contra mentem
eius venit̃. hec Roꝺ. ¶ Nũquid ab vxo
re vel familia excõicati poſſum⁹ aliquid
recipe. R⁹ de rebus pafrenalibus vxoris
ſi dederit eas nomine ſuo licet accipe. de
bonis aũt cõibus ſi dederit aliq̃d nomie
viri ⁊ ſuo nõ licet accipe ſicut nec ab ipo
excõicato. Si autē nomine pprio tñ ⁊ cõ
ceſſũ ſit ei a viro tacite vel expſſe dare ꝺ
rebus cõibus cũ voluerit poterit accipi
qȏ ita dederit. aliter non licebit non pter
piculũ excõicationis. ſed q̃a vir hꝫ admi
niſtrationem reꝝ h⁹modi niſi q̃tenꝫ ↄce
dit vxori. Si aũt dubitet̃ vtꝝ nomie ſuo
vel viri vel vtriuſq; ſine licentia vel cum
licentia det. tenendũ ē certum ⁊ dimitten
dũ incertũ ne recipiens diſcrimi ſe cõmit
tat. Eodē modo diſtingue circa familiam
ut ſi recipiatur quod dederit ex pte domi
ni. Si aũt noĩe pprio dederit aliquis ꝺ fa
milia de portione ipſũ contingēte. ſicut fit
in curijs potentiũ vbi coci habent quaſi
de feudo certas portiones coꝝ q̃ parant̃
in coq̃na licet tũc accipe. Idē credo ſi cõ
ceſſũ ē ſeruienti a dño vel conſuetũ eſt ſci
ente dño ⁊ non contradicēte ꝙ ſeruiētes
noĩe pprio dent de h⁹modi victualib⁹ do
minoꝝ ſuoꝝ. ita tñ ꝙ h⁹modi cõceſſiões
non fiant in fraudē canonis. ut q̃ñ excõ
municatus ſciens ꝙ nihil reciperē ex pte
eius dat licentiã ſeruiēti ſuo dandi mihi
aliquid de ſuo. Si aũt ſine licētia dñi dat
ſeruiens. dic ſicut dictũ ē de vxore. hec ro
¶ Nũq̃d licebit mihi hoſpitari in domo
excõicati ipſo abſente ⁊ ſumere inde pa
nem vel vinũ ad celebrandã miſſam. R⁹
credo ꝙ non niſi recipiã ab vxore vel di
ſpenſatore eius ſm ꝙ diſtinctuꝫ ē ſup cir
ca donationē. hec Roꝺ. ¶ Nũq̃d licebit
mihi hoſpitari vel recipe neceſſaria ĩ do
mo excõicati quam inuenio ſine cuſtodia
R⁹ ſi ↄfidentia amicitie hoc facio nõ lꝫ.
q̃a ſic quodãmodo contraho cũ eo. ⁊ ob
ligo me ad antidota ⁊ ei cõico. ſi autēꝫ fa
cio hoc credēs ei diſplicere cũ ſciuerit fur
tũ aut aliud pctm̃ cõmitto ſed minorē ex
cõicationē non incurro. hec Roꝺ. ¶ Nũ
q̃d frater pdicator dꝫ inſtruere vxorem

excōicati vel familiā ut ī pdictis caſibus
noīe ꝓprio dent de rebus hꝰmodi. R° ꝙ
non debet frater aliquid facere vel doce
re ꝓpter quod habeatur notabilis d cupi
ditate rei aliene vel de duplicitate aliqua
aut ꝙ pter voluntatē viri aliquid claꝫ re
cipiat ab vxore. pſertim cū vxores ⁊ ma
riti talia neſciāt diſcernere. ⁊ ab omni ſpe
cie mala abſtinendū ſit ⁊ penſandū nō ſo
lum quid liceat ſed etiam qd deceat ⁊ qd
expediat. hec Rod. Excuſat autē neceſſi
tas non tantū eos q recipiūt ab excōmu
nicatis in caſu neceſſitatis ſed etiam eos
qui ſubueniūt excōmunicatis in caſu ne
ceſſitatis. vnde in illo. c. qm̄ multos. dr̄.
ꝙ ſi qs excōmunicatis in ſuſtentationeꝫ
non ſupbie ſed hūanitatis cā aliquid da
re voluerit non ꝓhibemus. humanitateꝫ
intelligo qn̄ indigēt vel pſumitur aut cre
ditur eos indigere. nec expectandā puto
vltimam neceſſitatē ſed ſufficit ꝙ credan
tur indigere. ⁊ ſi ſit hꝰmodi excōmunica
tus vel indigena vel alienigēa ⁊ petat ho
ſpitiū non tenet̄ is a quo pmo petit expe
ctare donec ab oibus alijs ſit repulſus.
hoc tn̄ non extendo niſi ad alimenta ve
ſtimenta ⁊ hoſpitiū ⁊ cetera ſine quibus
homo viuere non pōt. Secus ē ſi petat ſe
curim foſſoriū vel aliquod tale vtenſile
quo indiget. quia in talibus non eēt tam
facile cōmunicandū. tanta tn̄ poſſet eē ne
ceſſitas ꝙ etiā ī hīs ei ſubueniri poſſꝫ qd
arbitrio boni viri limitandū ē. hec Rod.
Dicit aūt Tho. 4. di. 18. q. 2. ar. 4. q. 1. c. 2
ꝙ ī illo caſu quo ex pcepto charitatis ho
mo cōmunicare tenet̄ cōmunicatio non
ꝓhibetur. ¶ Quid de illo qui amico ſuo
excōmunicato volenti comedere ī domo
ſua vel accipere de rebus ſuis vel eius ali
quid ſicut ſolet dimittit ei domuꝫ uel cla
ues ex certa ſciā. vel pmittit eū comedere
in vna pte domus ⁊ ipſe comedit in alia
nūquid ſic pticipat excōmunicato. R° ſi
hoc faciat in fraudem ne offendat eum.
aut ut ſic acquirat fauorē eius. intelligen
dū ē participare cū eo ⁊ incurrit minorē
excōmunicationē. ſi aūt dimittat domū
⁊ claues aut pmittat eū comedere ut di
ctū eſt. qa ꝓbabiliter timet ne ille excōi
catus vim inferat ei aut rebus ſuis ſi eū
repellat a domo aut nō recipiat. nō credo
ꝙ teneatur cuꝫ violentia eū repellere aut
ſe defendere vel res ſuas ⁊ in hoc cāu nō
incurrit minorē excōmunicationem. Si

autē credit eum indigere hoſpitio vel ali
mentis. pōt eū cauſa hūanitatis recipe ⁊
reficere ad menſam ſepataꝫ facta ꝓteſta
tione ꝙ eū ꝓpter cām neceſſitatis recipit
⁊ hoc ne vel ipſe receptus credat hoc fie
ri ꝓpter aliud. vel alij qui hoc viderunt.
⁊ ſic ſcandalizēt̄. hec Rod. Neceſſitas
igitur ita demū excuſat ſi vera ſit non ſi
mulata. ideo decretū Grego. inductū re
cipit determinationē ⁊ int̄pretationē ab
Inno. nā oēs pſone ibi enumerate vſqꝫ
ad v̄. qcūqꝫ aūt orator aut pegrinus te
nentur cōmunicare ipſis excōicatis ꝓpt̄
obnoxeitatem q̄ eis tenent̄ aſtricte. ex̄
c. inter alia. §. ut igit̄. alie autē perſone ſe
quentes iter quas numerant̄ pſone trā
ſeūtes p terrā excōmunicatoꝝ debent ab
ſtinere a cōmunione niſi articulus neceſ
ſitatis imineat ſed etiam pſone caueant
ne in criminibus cōicent. alīs eodē vincu
lo alligant̄. ut extra c. inter alia. §. vltio.
¶ Sed nūqd oꝫ ꝙ neceſſitas magna ſit
vel neceſſitas q̄libet ſufficit. R° in trāſeū
tibus res iſta non capit dilationē ſed qli
bet ſuo iudicio relinquitur de conſuetu
dine. 11. q. 3. ꝙ predeceſſor. De pegrinis
aūt q aliqūdiu vltra mare ⁊ p quadrage
ſimā rome morari ſolēt iudiciū ſupioris
reqrat̄. qa nemo ſibi iudex regularit̄ eē
pōt. ff. de iudi. ſi alter. ar. extra de elec. ve
nerabilē. ⁊ extra c. iter alia. §. illud aūt. in
glo. Et breuiter nota ꝙ lꝫ ī caſibus ſupͣ
determinatis cōicari poſſit cū excōicatis
ſūt tamen in illis etiam inqūtū bono mo
do fieri poteſt euitādi ut patet ex mēte
dictoꝝ iuriū. 11. q. 3. quoniā multos. ⁊ ex̄
eo. inter alia. ⁊. c. cum voluntate. ⁊ ſpecia
liter extra eo. ſi vere. in fi. hec Hoſti. Sed
⁊ ꝙ dicitur orator aut peregrinus ꝓ eo
dem ſupponūt. vel pegrinus eſt qui vadit
vltra mare. orator vero qui viſitat limi
na beati Petri vel Jacobi vel aliorum
ſanctoꝝ. hec ray. Inter hec nota ꝙ pdi
cti excuſantur niſi eis ſpecialiter cōmu
nio interdicat̄ ex cauſa. Et ſic poteſt itel
ligi illud. 15. q. 6. nos ſanctoꝝ. ex̄ de exceſ.
pla. c. vl. hec Hoſti.

¶ Quis abſoluere poteſt ab excōmuni
catione. ti. 13.

Onſequēter ꝯſiderandū ē de
abſolutione ab excōicatione.
⁊ pmo quis ab ea pōt abſol
uere. 2° qs pōt abſolui. 3° qlit̄

abſolutio debet fieri. Circa pͥmū ꝑ ꝯſide-
randū ē in generali qs abſoluere poteſt
a ſnīa canonis. 2° de caſibus in q̄bus ſo
lus papa pōt abſoluere. 3° de caſibus i q̄
bus fall'it illa regula. ſ. q iiĳcit man⁹ violē
tas in clericū vel laycū abſolui nō pōt ni
ſi a papa. 4° ad maiorē euidentiā imorā
dū ē circa canonē de leui iiuria irrogata.
5° qs abſoluere pōt clericos vel reglares
incidentes canonē ꝑ iiectione manuum
violenta in pſonā eccleſiaſticā. 6° qs ab
ſoluere pōt a ſnīa iudicis. 7° de q̄buſdā re
gulis que danť de ptāte ligandi ⁊ abſol
uendi. ¶ Circa pͥmū querūť plura. ſ. qs
abſoluere poſſit ab excōicatione tam ma
iori q̄ȝ minori. R° ꝓprius eps apoſtolice
ſedis legatus. ⁊ etiā ſm aliquos pſbr ꝓ
prius abſoluere pōt ab excōicatōe iuris
tam maiori q̄ȝ minori niſi vbi cōditor ca
nonis abſolutionē retinet ſibi. nā ex hoc
ꝙ conditor ſpāliter nō retinuit videť ſ
aliĳs conceſſiſſe. ſ. ꝙ a tali ſnīa poſſint ab
ſoluere. extra c. nup. §. in ſecundo. hec
Ray. ⁊ Hoſti. Et ut dicit Roꝰ. idē ē intelli-
gēdū ꝺ canōe late ſnīe a legato ſedis apo
ſtolice. ſ. ꝙ qn̄ non retinet ſibi vel ſedi apo
ſtolice abſolutionē videť aliĳs cōceſſiſſe.
hoc etiā pōt extendi ad canonē late ſnīe
ab epo vel archiepo in ſua dioceſi vel a
ꝯcilio ꝓuīciali i ꝓuīcia. cū fauores ſint
extendēdi ⁊ pene reſtringēde. Epali autē
ſede vacante pōt caplm vel is ad quem
epalis iuriſdictio tūc tpis ꝑtinet illos q̄s
poſſet eps ſi viueret ab excōicatione ſiue
iuris ſiue hōis abſoluere. niſi ei fuerit a
ſede apoſtolica iterdicta ptās. li. 6. de ma
iori. epali. Nec obſtat illud. ii. q. 3. ſi epūs
ante dāna. vbi dr ꝙ mortuo epo ſucceſ
ſor debet excōicatū ab eo abſoluere. ꝓpť
quod Goff. dicit ꝙ. c. hoc nō pōt. ſ hoc ē
falſū ut dictū ē. nec dr in illo. c. ſi eps ꝙ ſo
lus ſucceſſor hoc poſſit. Pōt etiam dici. c
ııľ viſitator ſiue admiſtratō ſucceſſor epi
mortui cū in iuriſdictiōe ſuccedat. hec Jo
an. Hic tn̄ nota ꝗ minor excōicatō ut di
ctū ē ſup̄ aliqn̄ infligiť ipo facto ſiue ipo
iure quo ad deū tn̄. aliqn̄ quo ad deum ⁊
eccleſiā. qn̄ infligiť ꝑ mō ꝓ ſolā peniten
tiam tolliť. extra de ſimo. ne dei eccleſiam
⁊ eẋ de tēp. or. q̄ſitū. qn̄ vō infligiť 2° mō
ut in caſibus ſup̄ notatis. ſ. vbi oſtendiť
a quo dēat infligi excōicatio minor pōt
tolli a ſacerdote ꝓprio. hec Hoſti. Quidā
aūt ut dicit Roꝰ nō recipiunt ꝙ ſimplex

pſbr ꝓprius abſoluere poſſit ab excōicati
one iuris maiori. Richar. etiā hoc nō reci
pit 4. di. 18. q. 9. ar. i. iuxta fi. ut in ſe. q. pa
tebit vbi ipſe vult ꝙ ꝓpri⁹ pſbr non pōt
abſoluere pticipantē in crimine cū excō
municato excōicatione maiori a iure ni
ſi in caſu. ⁊ ſi hoc vult de pticipāte ꝑ ꝯñs
vult hoc etiā de ꝑncipali. Ber. etiam hoc
recipe non videť. q̄a dicit eẋ c. deceſo ꝙ
pſbr abſoluere pōt ab excōmunicatione
maiori in ſūma neceſſitate. ar. 17. q. 4. ſiqſ
ſuadēte. ⁊ eẋ c. dubiū. aliter nō lȝ ei niſi
de mandato epi. 16. q. 6. c. vl. Einſdeȝ opi
nionis videť eē Inno. extra e. c. i. dicens
ꝙ ad hoc ſp ē regrendus epūs q ſi habe
ri non pōt pſbr ſimplex ſufficit. ⁊ etiā Jo
an. li. 6. ti. de pe. ⁊ re. ſi epūs. ¶ Utrū pſbr
ꝓrochialis ſuū ſubditū abſoluere poſſit
ab excōicatione quā incurrit pticipando
in crimine cū excōicato maiori excōmu
nicatione. R° pticipans cū excōicato in
crimine icurrit eandē ſnīam cū illo ut di
ctū ē ſup̄ ⁊ ideo nō pōt abſolui niſi ab eo
a q̄ ꝑncipal' pt abſolui. eẋ c. nup. §. i ſcda
vn̄ hec qō dependet ex ꝑcedēti qōne ⁊ iō
ſicut ſūt opiones ibi ita ⁊ hic. Dicūt eni
aliq ꝙ pſbr ꝓpri⁹ abſoluere pōt ſic parti
cipantē cū poſſit abſoluere ꝑncipaelm in
oī caſu quē ꝯditor canonis nō reſuauit
ſibi. Aliĳ dicūt ꝙ non pōt abſoluere euȝ
niſi i caſu neceſſitatiſ pſtita iuratoria cau
tione ꝙ qn̄ poterit ſupioris mandato pa
rebit q eū extra caſū necitatis abſoluere
poſſet. ⁊ ſic pōt itelligi qō dr eẋ c. nuper.
vel niſi ſit ꝑncipalis excōicatus tali excō
municatiōe maiori quā ꝯſuetū ē ꝑ pſbrȝ
ꝓrochialē poſſe infligi ⁊ relaxari. qō idō
dico q̄a ꝯſuetudo dat iuriſdictiōȝ ut hr
2. q. i. nemo. i glo. ⁊ h⁹ opionis ē Richar
vbi ſ. Utrū illi ſoli q ſūt ſubditi h⁹modi
conditoris canonis abſoluere poſſint i h
caſu aut etiā illi q ſubditi non ſūt ei tamē
ſūt prelati excōicatoꝝ. R° cū decretal' nu
p. vbi dicitʳ ꝙ videť abſoluendi faculta
tē aliĳs cōceſſiſſe nō diſtinguat inť ſubdi
tos ⁊ nō ſubditos benigna intpretatiōe
poteſt intelligi ꝙ omnes tam ſubditi q̄ȝ ſi
ſubditi poſſunt hoc dum tamen habeāt
curam illius qui eſt abſoluendus. hec Ro
dol. ⁊ conuenit cum eo Hoſti. ſup. c. nup.
¶ Utrū eps exiſtens extra dioceſim ſuaȝ ſu
ſpendere poſſit vel excōicare ⁊ abſoluere
ſubditos ſuos. R° ꝙ nō in foro ꝯtētioſo
q̄a tūc nō dȝ exercere ea q̄ ſūt epiſcopaľ

iuriſdictōis in foro ꝯtentioſo. poſſet tñ cō
mittere alicui in ſua dioceſi ꝙ abſolueret
e.x. de offi.le.nouit. ptim i tex. ꝛ pti in glo.
pōt tñ abſoluere ſubditū ſuū in foro pnīe
non tñ a pctīs ſ3 etiā ab excōicatōe quā
tulit in eū. pdictis etiā videt̄ concordare
Hoſti. in ſū. ti. de penitētijs. ꝛ in glo. ſup. c.
nouit. l3 eni abſoluēdo in foro ꝯtentioſo
pīudicaret alij epo. non tñ abſoluendo in
foro pnīe. vnde nō apparet rō q̄re nō poſ
ſit ouē ſuā liberare. hec Richar. 4. di. 18.
q. 9. ar. 3. c. i. ¶ Rō ad euidentiā pdcōꝝ
ſm Hoſti. ſup. c. nouit. ꝙ eps extra dioce
ſim ſuā exercere nō pōt ea q̄ ſunt iuriſdi
ctionis ꝯtētioſe. cui° rō ē. qa talia req̄rūt
cauſe cognitionē ꝛ p oñs loci in q̄ poſſit
p tribunali ſedere. 9. q. 3. epo. ꝛ ſe. vñ qa
nō ē aliqs excōicandus ſine cāe cogniti
one. ii. q. 3. nemo. ideo eps extra dioceſim
ſuā nō pōt excōicare niſi de ꝯſenſu dioce
ſani. ꝛ hoc ē veꝝ pterq̄ȝ in notorijs q̄ nō
req̄rūt cauſe examinationē. abſoluere vō
pōt q̄ñ abſolutio nō eget cauſe cognitōe.
alš ꝯ qa ſi poſſet generalit̄ abſoluē poſſ3
ꝛ excōicare. di. xi. denicq̄ȝ. Et his ꝯcordat
Inno. ſup. c. nouit. vñ dicit ibi. ꝙ ſi iudex
ſuū errorē recognoſcit ſine cauſe cogniti
one abſoluit ꝓpter piculū excōicatōis. e.x.
de ſen. exco. ſacro. §. ſi vō iudex. ¶ Utruꝫ
legat° extra pūintiā ſuā extrs abſoluere
poſſit. R° ꝙ nō nec etiā excōicare. ar. e.x.
de offi. le. nouit. rō ē ut hr̄ ibidē in glo. qa
excōicare ꝛ abſoluē ſūt iuriſdictionis. iu
riſdictionē aūt h3 iudex tñ in ſua dioce
ſi ſiue pūintia. ar. ii. q. i. ſi quis. ꝛ e.x. de re
ſcrip. paſtoralis. ſi tñ cognoſceret ſe i ſen
tētia erraſſe poſſet eā reuocare ſm Inno.
Quidā tñ dicūt ut di. in glo. pdicta ꝙ poſ
ſit extra ſuā pūintiā excōicare. ar. ii. q. 3.
ſi eps. ſicut Paul° excōicauit corinthiuꝫ
abſentē. 9. q. 3. §. vl. hoc aūt poſſet locum
habere i notorijs vbi non req̄rit̄ ordo iu
ris ſm Hoſti. ꝛ idē videt̄ dicendū ō epo
¶ Quid ſi excōicauit aliquē dū erat i p
uintia ſua. nūqd eū abſoluere poterit q̄ñ
erit extra pūintiā. R° ꝙ nō. qa excūdo p
uintiā ſuā. ſ. aio nō redeūdi ſtati puat° eſt
dignitate. ff. de offi. de le. l. 3. ꝛ iuriſdictō ſta
tim expirat. extra de offi. leg. c. vl. hec e.x.
de offi. le. nouit. in glo. ¶ Utꝝ official' epi
excōicati excōicatione maiori vere poſſit
abſoluere ſubditos illius epi. R° aut eps
inſtituit illū officialē ſuū poſtq̄ȝ iam erat
excōicatus. aut ante. Si p mō abſolutus

ab illo officiali non ē vere abſolut°. quia
talis eps ē ab oī actu legitimo ſuſpenſus.
ꝛ ideo non potuit inſtituere officialē. ſi āt
inſtituit eū añq̄ȝ excōicatus eēt. aut cepe
rat vti officio añq̄ȝ eps excōicaret̄ aut p°
ſi añ ſic abſolut° ab illo nō ē vē abſolut°
niſi aliud obſiſtat. ſi p° tūc ſicut dicūt ali
qui abſolutus ab illo non eſt vere abſo
lutus. qa ex quo nō cepit vti officio ante
epi excōicationē. ſupueniēte epi excōicati
one expirauit iuriſdictio ei ab epo com-
miſſa. qđ declarāt p hoc. qa ſi eps corpo-
raliter moreret̄. aut deponeret̄ anteq̄ȝ of
ficialis incipet vti officio ſuo iuriſdictō ſi
bi cōmiſſa ab epo expiraret. e.x. de offi. de
le. l3. in glo. A ſimili volūt aliq dicere de
excōicatione ſupueniente. Sed hec opīo
mihi nō placuit. ꝛ qđ i ſua rōe adducūt
p ſimili non ē ſile. qa mors aufert in ppe
tuū executionē ptātis. excōicatio aūt nō
ſ3 ſuſpendit ea3 ad tēpus. vnde videt̄ di
cendū ꝙ non obſtāte illi° q cōmiſit excōi
catione ſupueniēte p° cōmiſſionē l3 ſuper
ueniat añ inceptionē executionis officij
abſolutus ab eo d3 vē abſolut° reputari.
Ea que dicta ſūt aliq mō pñt pbari p ea
que dicūt̄ li. 6. de offi. vicarij. romana. in
tex. ꝛ glo. Ber. ꝛ de offi. le. l3. in glo. hec ō
Richar. 4. di. 18. q. 10. ar. 4. o. pme opinio
nis vident̄ eē Inno. ꝛ Hoſti. ¶ Utrum
pſbr ſbditū ſuū excōicatū. maiōi excōica
tiōe poſſit abſoluē a pctīs ſtāte excoicati
one. R° ſiue iſte ſit excōicat° iuſte ſiue iiu
ſte dūmō teneat excōicatio ſiue p eū ſtet
ꝙ ñ ē abſolut° ab excoicatōe ſiue ñ. ñ pt
abſolui a ſacerdote a pctīs ſuis excoica
tiōe manēte. l3 rođ ꝯriū dicat ꝛ ſ3 mani
feſtū ēē eo q ē iuſte excoicat°. ꝛ ſtat p eū
ꝙ ab excoicatōe ñ abſoluit̄ qa tal' actu ē
pctō mortali de q̄ ñ pēitet qa ꝯtēnit ſniaꝫ
eccle. De illo aūt q ē iuſte ſiue iiuſte ex
coicat° ſ3 p eū ñ ſtat ꝙ ñ abſoluit̄ nō ē ita
claꝝ. qa decretū. 24. q. i. loqt̄ de ill' qui ſe
ab vnitate fidei vel ſocietate petri q̄mō
cūq̄ȝ ſegregauerūt. qui aūt ē excoicat° in
iuſte ꝛ ille qui facit ſuū poſſe ꝙ abſoluat̄
ſeipos non ſegregāt. tñ credo ꝙ tal'a pec
catis abſolui nō poſſet ab hoie. l3 abſol
uat̄ ſi vē penitet i iudicio dei. decretū eniꝫ
et ꝯſuetudie q̄ ē bona ꝛ optia legū inter
pres ſic obſuat̄ ut tales ñ abſoluāt̄ qa p
ſumendū ē ut i pluribus ꝙ iuſte excom
municati fuerint ꝛ ꝙ niſi per eos ſtaret
ab excommunicatione abſoluerentur

niſi interdū qs teneaꝛ diu i excōicatione
ad grauiꝰ puniendū aliqđ grāde ſcādalū
ꝓ quo fuerit excōicatuſ.cū ḡ pſbr aliquē
abſoluit in foro pnīe ꝑ oꝫ ꝑponere abſo-
lutiōꝫ ab excōicatōe ꝙ̄ a petis.Excōica
tus etiā minori excōicatiōe nō poſſet ab
ſolui a petis illa excōicatiōe manente.qa
ut hꝛ eẋ de cle.exco.mi.ſi celebrat.talis ē
ſacroꝝ pceptōe ꝑuatꝰ.hec Richar.4.di
18.q.9.ar.4.o. ¶Utꝝ ſi iudex delegatus
añ litis ꝯteſtationē excōicet aliquē ꝑ con
tumacia poſſit illū abſoluere pꝰ ānū. Rꝰ
excōicatus a iudice delegato aut ē excōi
catus ab eo pꝰ ſniam diffinitiuā cui ñ pa
rebat ⁊ iō fuit excōicatus .⁊ iſte talis pꝰ
annū nō pōt ab eo abſolui. qa eiꝰ iuriſdi
ctio expirauit in totū etiā ꝗ̄ ad executiōꝫ
⁊ de tali itelligiꝛ illud eẋ de offi.iudi.dele.
q̄renti. Aut ē excōicatus añ litis ꝯteſta
tionē vel pꝰ litē tñ ante ſniam diffinitiuā
⁊ talis abſolui pōt ab ipſo pꝰ annū ⁊ qñ
cūqꝫ.⁊ ꝓcedere poſſit iudex i cā ꝙ̄tūcūqꝫ
abſoluerit illū.qa iuriſdicᵒ durat vſqꝫ ad
ſniam latā ⁊ executiōi mandatā.i. annū
pꝰ ſniam ut pꝫ ibidē in.c.ſignificaſti. hec
in.d.c.q̄renti i glo. ¶Utꝝ qlibet pſbr ab
ſoluere poſſit ab excōicatione miori a ca
none lata. Rꝰ qdā dicūt qlibet pſbrm
niſi ſit hereticꝰ vel ſciſmaticꝰ vel maiōi ex
cōicatione excōicatus abſoluē poſſe ab
excōicatione minori ⁊ etiā a pecis veni
alibus. qa talis abſolutio nō reqrit iuriſ
dictionē. ¶Sed ꝫ nullꝰ pōt aliū iudicare
niſi hēat ſup eū iuriſdictionē ordinariaꝫ
vel delegatā expſſa ꝯceſſiōe vel pmiſſiōe
vel ꝯſuetudine.abſoluere aūt aliquo mō
ē iudicare. Jō dicūt alij ꝙ qlibet pſbr nō
hereticus nec ſciſmaticꝰ nec maiori excō
municatiōe excōicatus iuriſdictioneꝫ hꝫ
ſup qlibet xp̄ianuꝫ ꝙ̄tū ad ꝑdicta. qa
cuilibet pſbro liceret abſoluere niſi per ec
cleſiā eēnt iuriſdictōes limitate.nō iueniꝛ
aūt in iure ptātē abſoluēdi a venialibꝰ ⁊
a minori excōicatione a iure alicui pſbro
ab actibus legitimis nō ſuſpēſo eſſe ſub
tractā.vñ eẋ de pe.⁊ re.ōis vtriuſqꝫ.ſuper
illud ōia ſua ſolꝰ pctā.dicit glo.nō tamen
venialia.ḡ ꝙ̄tū ad ꝯfeſſionē venialiū nō
plus obligaꝛ penitēs ad ꝯfitendū ꝓprio
pſbro ꝙ̄ alteri. Aſſili dici pōt de excōica
tione minori cū contrahi poſſit ut ſup di
ctū ē ſine pctō mortali. Alij dicunt ꝯtra
riū qa ut ipſi dicūt lꝫ xp̄s abſoluēdi ptā
tem ꝯtulit aplis ⁊ alijs diſcipulis ꝑ ſeipꝫ
imediate.ptātem tñ iuriſdictiōis cōtulit
eis accipiēdā mediāte petro quē vicariuꝫ
ſuū in eccleſia militāte ꝯſtituit.ideo nullꝰ
pſbr habet iuriſdictionē aliquā ſuper ali
quē in foro interiori vel exteriori niſi ſit
ſibi cōmiſſa a ſucceſſore petri imediate
vel mediate. Multi aūt ſūt pſbri qbꝰ nul
la penitꝰ iuriſdictio ē cōmiſſa.ḡ tales nec
a venialibꝰ nec ab excōicatōe miori pñt
abſoluere.⁊ ad hoc facere videꝛ extra.c.
nup.§.i ſecūdo.vbi dꝛ de illo q cōtrahit
excōicationē minorē a iure ꝙ a ſuo ep̄o
vel ꝓprio pſbro poterit abſolutiōis bene
ficiū obtinere.videꝛ eni ꝙ dicēs a ꝓprio
intendat ꝙ nō ab alio.⁊ hec opio magis
placet Richar.4.di.18.q.9.ar.2.o.⁊ Ho
ſti.in ſū.ut videꝛ.⁊ in glo.ſup.c.nuper.⁊
Pe.4.di.18.q.3.ar.2.q.2.c.⁊ Rod.q di
cit ꝙ de iure cōi illi ſoli q curā hñt aiarū
taliter excōicatoꝝ illos abſoluere poſſit
ab excōicatione minori.curā dico ordia
riā vel delegatā. ¶Utꝝ pſbr excōicatus
minori excōicatione lata a iure abſolue
re poſſit ſubditū ſuū ligatū minori excōi
catione lata a iure. Rꝰ ꝙ ſic. qa excōica-
tio minor non auferꝛ ea q̄ ſūt iuriſdictio
nis.extra de cle.exco.mi.ſi celebrat. Con
ſtat aūt ꝙ abſoluere ē iuriſdictiōis.vñ ⁊
duobus collata ptās ut a miori excōica
tiōe ſe inuicē abſoluāt ſi eā incidāt vtroqꝫ
ligato vinculo excōicationis hꝰmōi non
expirat.eẋ c.duobus.vbi qdaꝫ male no
tauerūt non expirat ſed dormitat donec
alter eoꝝ fuerit abſolutꝰ a tali q nō ſic ſit
ligatus.ſ ſm hoc nihil ſpāle diceretur đ
excōicatione minori cū idē ſit etiā de ma
iori.hec Rod. ¶Utꝝ excōicatus minori
excōicatione poſſit abſolui a petis illa ex
cōicatione manēte. Rꝰ ꝙ non. qa ut ha-
beꝛ extra de cle.exco. ſi celebrat.talis eſt
ſacroꝝ pceptione ꝑuatus. Utꝝ clericꝰ
non tñ pſbr abſoluere poſſit ab excōicati
one. Rꝰ Jo.an.dicit ꝙ ſic.qa clericus cō
firmat qđ pōt fieri de ſubdiacono tm̄. ut
pꝫ extra de eta.⁊ q̄li. a multis excōicat.
eẋ de elec.tranſmiſſa.Et ſm Jo.ad quem
ptinet excōicatio ⁊ abſolutio.ar extra de
ſimo.ad aures.Hoſti.vo ſentit ꝯtrāꝫ qđ
ꝓbat ꝑ illud.24.q.3.notādū.ſup hoc tñ
ſm ipſū dici pōt ꝙ excōicatꝰ triplici vincu
lo ē ligatꝰ.vno q̄ ad deū rōe pctī ꝓpꝛ qđ
excōicaꝛ q̄ ligatꝰ fuit q̄ ad deū ꝙ̄cito ꝯmi
ſit qđ etiā ꝑ ꝯtritiōꝫ aboleꝛ.2ᵒ q̄ ad ſpon
ſam dei eccleſiā quā offendit ⁊ a tali ñ pōt

qs abſolui niſi p ſacerdotē cui ꝯfitēdū ē
3° quo ad ſniam eccleſie in ipſū latā in q̄
ꝛ de⁹ ligat ꝛ quā etiā tenet̄ ſeruare quo
vſq₃ relaxata ſit ꝛ ſolēnis recōciliatio ſub
ſecuta. Igit̄ quo ad relaxationē faciēdā
itelligi pōt ꝙ ab hac qcūq₃ abſoluere po
teſt regularit̄ pōt ꝛ ligare ꝛ ecōuerſo. ar
e. x̄ ꝺ re. iuris. ois res. q̄uis hoc in caſib⁹
fallat ut dicet̄ infra. dextū nō ē ei cōicā
dū quouſq₃ ſolēnitas abſolutiōis ſecuta
ſit q̄ cū pſalmo ꝛ cruce fit de qua habet̄ i
fra. quā nō pōt facere niſi ſacerdos ſicut
innuit̄. e. x̄ c. canonica. cū eni minoris ex
cōicationis abſolutio reqrat ꝓpriū epm
vel ꝓpriū ſacerdotē ut dr̄ e. x̄ c. nup. mul
forti⁹ regrēdū ē h̄ i maiori. Igit̄ qū ſb̄dia
con⁹ abſoluit ab hac ſnia dz dicē abſolu
to ut oñdat ſe ſacerdoti. q etſi non poſſit
abſoluere ipſū a ſnia iudiciali regularit̄.
tñ pōt ipſū abſoluere ꝛ excōmunicare rō
ne correctōis peti ꝛ quo ad ptātē clauis
fori pnialis ꝛ quo ad recōciliationem ſo
lēnē ꝛ eccleſie ſatiſfactionē. hec eni in ab
ſolutiōe excōicati reqrunt̄. ut pz e. x̄ ꝺ vi
ꝛ ho. cle. qm̄. in fi. q̄ ad p̄ſb̄rm nō ad mio
rē in ordine ptinēt. ar. 26. q. c. vl. ꝛ extra
e. nup. Minor ḡ ſacerdote nō poterit ab
ſoluere ut pz ex p̄dictis. ꝛ rō patebit ifra.
ꝛ ſic etiā pōt intelligi illud e. x̄ de ſimonia
ad aures. ibi faciāt abſolui. ſubaudi p ali
quē p̄ſb̄rm ſi excōicatores id nō fecerint
i. ſi nō abſoluūt lz p̄ſb̄ri erāt. vel. i. ſi ipſuz
abſolui nō fecerūt p p̄ſb̄rm vel recōcilia
ri. ſi p̄ſb̄ri nō erant. hec Hoſti. Roꝺ. vero
dicit ad qōnē iſtā ꝙ duplex ē abſolutio.
vna ptinēs ad foꝝ iudiciale. hec pōt cō
mitti clericis q nō ſūt p̄ſb̄ri. ꝛ etiam ſm
Hu. poſſet a papa delegari laycis ꝛ etiam
excōicato. qa ē poti⁹ iuriſdictiōis q̄ ordi
nis. Alia ē ptinens ad foꝝ pniale que fit
cū pſalmis ꝛ orōne. e. x̄ c. a nobis. in fi. et
hec ptinet ad ordinē ſacerdotalē. ꝛ ideo
nō dz nec pōt ꝯmitti niſi p̄ſb̄ro niſi forte
a papa. qū ḡ excōicans non ē p̄ſb̄r abſol
uere pōt excōicatū a ſe ꝛ reſtituere coio
ni eccleſie p ſeipſū. illā aūt abſolutionē q̄
fit cū pſalmis ꝛ orōne nō dz p ſe dare. ſ;
dz p̄ſb̄ro cōmittere.

Sequitur vidē de 2° articulo. ſ. quoꝝ
caſuū abſolutionē papa ſibi ſpā
lit̄ reſeruauit. Circa qꝺ ſciendū
ꝙ hi ſūt plures. ¶ Prim⁹ ē de incēdiario
eccleſie. e. x̄ c. tua. ꝛ hoc itelligit̄ qū ē p ec
cleſiā denūciat⁹ etiā a ſimplici p̄ſb̄ro dum
nō ex ꝯſuetudine hēat excōicare ꝛ denū
ciare. Sicut eni habet̄ i glo. Ber. ſup. d.
c. tua. ꝛ i glo. Gar. li. 6. c. qcūq₃ p eo. incē
diarij eccleſiaꝝ ſūt ipo iure excōicati. ut
in. c. tua. Incēdiarij vͦo aliaꝝ reꝝ ſunt ex
cōicandi ut dr̄. 23. q. vl. peſſimā. Sed p̄mi
poſtq̄ ſūt publicati nō pn̄t abſolui niſi p
ſedē aplicā. ut dr̄ in. c. tua. ꝛ i. c. cōqueſti.
Secūdi vͦo pn̄t abſolui ab epis etiā p⁹q̄
ſūt publicati ſm Roꝺ. ſ; ſm Hoſt. ꝛ Ber
in. c. tua. ꝛ Gar. in. c. qcunq₃. a ſolo papa
pn̄t abſolui. ꝛ hoc innuit illud. c. tua. loqn̄
idiſtincte de incēdiarijs publicatis ſiue de
nūciatis. 2° ē de effractore ꝛ expoliato
re eccleſie. ꝛ hoc etiā intelligit̄ poſtq̄ ē p
eccleſiā denunciatus etiā a ſimplici p̄ſb̄ro
ſiliter. nā ante denūciationē tā iſte q̄ icē
diarius citra ſedē aplicā pn̄t abſolui. e. x̄ c
conqſti. 3° de illo q ſcient̄ ꝛ ſponte pti
cipat cū excōicatis a papa ꝛ eos i diuis
officijs recipit. e. x̄ co. ſignificauit ſm Ho
ſti. Alij aūt ut Ber. ꝛ Inno. itelligūt hic
qū papa excōicauit aliquos ꝛ pticipan
tes cū eis vel q pticipabāt in crimie. vel
qū erāt excōicati ꝓpter hoc ꝙ ꝓhibiti di
uina celebrāt. vñ recipiētes eos ad diua
eis in crimie pticipabāt ꝓpter qꝺ dicit ta
les ſnia inuolui. ar. extra c. nup. § i. et c.
qꝺ in dubijs. ꝛ. c. int̄ alia ꝛc. 4° ē de fal
ſario q falſificauit lr̄as pape vel ſcienter
vtit̄ eis ꝛ defendit vel fauet falſarijs. et h̄
ē veꝝ etiā de mliere ut credit Roꝺ. extra
de crimie falſi. dura. ꝛ. c. ad falſarioꝝ.
5° ē de illo q in crimie ꝓpter qꝺ ē excōi
catus a papa pticipat criminoſo. tal̄ eni
ratione criminis dānati videt̄ in cū deli
quere q dānauit illud crimen. ꝛ ideo nō
pōt abſolui niſi ab eo q ſniam tulit aut a
ſuo ſupiore etiam ſi ille ſupior nō habeat
curā ordinariā taliter excōmunicati. ꝛ vi
detur eſſe caſus ſpecialis in quo archiepi
ſcopus iuriſdictionē habet in ſubdito ſuf
fraganei ſui. extra c. nup. § i. ꝛ duobus. c
ſe. ꝛ. c. ſi concubine. vnde ſi papa ſenten
tiam tulerit participans cū tali ꝛ talit̄ ab
alio abſolui nō poterit q̄ a papa ꝛ diuer
ſificatur caſus iſte a tertio caſu predicto.
quia hic loquitur ꝺ participatione crimi
nis non diuinoꝝ officioꝝ. ibi vͦo loquit̄
in caſu cōuerſo. 6° ſm Hoſti. ē de capel
lano ſecūdo nubentē benedicente qui et
ſi excōmunicatus non ſit. mittēdus tñ ē
ad ſedem apoſtolicam ab officio benefi
cioq₃ ſuſpēſus. ut patet e. x̄ ꝺ ſecū. nup. c. i

7ᵘˢ ē ꝺe illo q̄ manꝰ violentas iṇ̄icit ī cle
ricū vel religioſū.17.q.4.ſi qs ſuadente.
qꝺ̄ indiſtincte verū ē niſi aliqs a ſede apo
ſtolica hēat ꝑuilegiū abſoluendi puta qa
aliq̄bus ꝯcedit hoc ꝑ lr̄as ſpāles. vbi q̄
dem q̄ntuncūq̄ ſit exceſſus ſi ſpālit̄ ⁊ certa
ſnīa ꝯmittat̄ is pōt abſoluere cui cōmit
tit̄. ⁊ ſic itelligas illud e. x̄. c. mulieres. §.
ꝺe his q. Nec pōt alij ꝺelegare. e x̄ ꝺe offi.
ꝺele. qm̄ aplica ſe. Spāliter aūt officialis
i. iudex vel apparitor alicuiꝰ p̄latis vl̄ ꝑn
cipis ꝓ iiectione manuū in clericū abſol
ui non pōt niſi a papa. qa nulli layco au
ctoritas tanta ſup clericū ꝺat̄ niſi forte
turbā arcendo nō ex ꝺeliberatiōe ſ; caſu
clericū ledat. e x̄. c. ſi vō alicuiꝰ. 8ᵘˢ eſt ꝺ̄
eo q ꝺat licentiā alicui grauādi eos qui
ſnīam cōtra aliquē vel aliquos ꝓmulga
uerūt. talis eni ē excōicatus. ⁊ ſi ꝑmanſe
rit in hac ſnīa ꝑ ꝺuos menſeſ abſolui nō
poterit niſi a papa. e x̄. c. q̄cūq̄ ꝓ eo Gre
go. x. li. 6. Itē illi q ſūt excōicati a iure in
caſu. 42. 62. 72. 73. 87. 91. 95. 96. et. 97. et
100. abſolui nō pn̄t niſi ꝑ papā p̄terq̄ in
articulo neceſſitatis ut habitū ē ſupra.

Sequit̄ videre ꝺe 3ᵒ articulo in q̄
bus caſibus hec regula fallit. ſ.
q iṇ̄icit manꝰ violētas in clericū
vel religioſū non pōt abſolui a quocūq̄
niſi a papa. Circa qꝺ̄ ſciendū q̄ ſūt plēs
taleſ caſus. ¶ Primꝰ ē qn̄ excōicatus ē i
mortis articulo cōſtitutꝰ. ut qa letaliter i
firmat̄ vel inſtū belli ingredit̄ vel nau
fragat̄. hec eni q̄cūq̄ fieret leſio poteſt
abſolui. 17. q. 4. ſi qs ſuadēte. ⁊ e x̄ c. nō ꝺu
biū. ⁊ pluribꝰ alijs. c. Et i hoc caſu pōt pe
nitens abſolui a quocūq̄ ſacerꝺote ⁊ a q̄cūq̄
excōicatione ꝑ quēlibet p̄ſbīm nō hereti
cū nec ſciſmaticū nec excōicatū. ¶ Nō
hic q̄ Inno. extra ꝺe pe. ⁊ re. qꝺ̄ in te. ꝺic̄
q̄ ille caſus nō itelligit̄ tm̄ ꝓpter infirmi
tatē. ſed etiā ſi ſit in quocūq̄ ꝑiculo mor
ti vicino. ut ſi timeat hoſtē vel p̄ꝺonē vel
crudelē hoiem potentē vel ſpāle odium
alicuiꝰ vel ſi ſit ꝑiculoſe nauigaturꝰ. ff. ꝺe
ꝺona. cā mor. l. 3. et. 4. Et idem ponit glo.
ibidē. ⁊ addit q̄ idē ē ſi ſit obſeſſus vl̄ ob
ſidens vbi crebro machine iaciūt̄ ⁊ bali
ſte. Cū his ſatis cōcordare videt̄ Ber. i
c. qꝺ̄ in te. Et ſubdit poſtea ibidem Hoſti
caueat tn̄ abſoluens q̄ non nimis laxet
habenas in hoc caſu. al's ſub hoc p̄textu
poſſent q̄ſi oēs abſolui. ⁊ ſic illuderet̄ ec
cleſia ⁊ ꝺaret̄ via figmētis. Eſt tn̄ tali in

iūgendū q̄ ſi euaſerit ꝺebeat ſe ſedi apl'ice
ſ. ſi leſio ſit enormis vel ſi ſup hoc. ſ. enor
mi legatꝰ ſpāle mandatū habeat p̄ſentāe
mandatū ſup hoc recepturꝰ. Sic itelligaſ
illud e x̄ c. ea noſcit̄. §. vl. hec Hoſti. Et ut
ibidē ꝺicit ſup. c. ꝺecetero. ſimilit̄ in alijs
excōicationibus iniūget̄ ei q̄ recepta ſa
nitate excōicatori ſe p̄ntet eius mandatū
recepturꝰ. extra. c. a nobis. 2. §. ut aūt niſi
rōnabiliter fuerit appellatū. qa tūc ſtabit
mādatis eius q ꝺ̄ appellatione cognoſcit
qꝺ̄ ſi non fecerit q̄cito cōmode poterit i
eandē ſnīam cadit ipſo iure. li. 6. c. eos q.
⁊ ſic abſoluto nō ꝺebet cimiterium ⁊ alia
ſuffragia eccleſie ꝺenegari. extra ꝺe ſepul
ꝓchiano. Conſuetudo tn̄ eſt in multis
ꝺioc̄. q̄ tales in cimiterio nō ſepeliantur.
niſi p̄us habita licētia ꝺioceſani vel offi
cialis ſui. cuiꝰ ꝯſuetudinis rō ē. qa ꝑ hoc
ad ſatiſfactionē faciliꝰ cōpelli pn̄t herēdes.
voluīt etiā ut ꝺicit Ray. plerīq̄ ꝺicere q̄
talis a layco pōt abſolui. ar. ꝺe conſe. ꝺiſ.
4. conſtat. hoc eni videt̄ velle Lauren. ⁊
Ber. e x̄ c. a nobis. 2. Si tn̄ p̄uentus nō
fuerit abſolutus ⁊ ita moriat̄ ſi appareāt
in eo ſigna contritiōis nec ꝑ eū ſteterit q̄
minꝰ abſolueret̄ poterit abſolui pꝰ mortē.
ſed non niſi ab eo q poterat abſoluere eū
viuū. extra c. a nobis. 2. in tex. ⁊ glo. Sꝫ
ad qd valet hꝰmodi abſolutio. Rᵒ ut i lo
co ſacro ſepeliat̄ ⁊ ꝓ eo ſpāliter oretur et
miſſa celebret̄ ⁊ fiant ſuffragia ꝓ eodem
2ᵘˢ caſus ē qn̄ qs inimicitias hꝫ capita
les vel alias iuſtas excuſationes ꝓpt̄ q̄s
non pōt ſe ſedi apoſtolice p̄ntare. extra. c
ꝺecetero. ⁊ c. qꝺ̄ ꝺe his. In qbꝰ etiā. c. pꝰ
q̄ꝫ expſſa ſūt q̄ꝺā ipedimēta i ſpāli ꝺicit̄
in gnāli ⁊ ꝓpt̄ alias iuſtaſ excuſatōes qbꝰ
pōt qs rōnabiliter ab itinere excuſari. ut
pꝫ i. c. ꝺecetero. ⁊ ab hoc ipedimēto cano
nico retrahi. ut i. c. qꝺ̄ ꝺe his. ⁊ c. quāuis
Que āt ſit excuſatio vel canōicū ipedimē
tū aliud ē ab hiſ q ſūt ibidē expſſa limitā
ꝺū ē arbitrio boni viri. ar. ff. ꝺe v̄. obli. cō
tinuꝰ. §. cū ita. ⁊ e x̄ ꝺe vo. qꝺ̄ ſup his. 3ᵘˢ
caſus ē ꝺe oſtiario qui ſi p̄textu officij ſui
malignatꝰ aīo iniuriandi clericum leſerit a
ſuo ep̄o pōt abſolui. ꝺū tn̄ nō grauit̄ vul
nerauerit. ſi tn̄ nō caſu fortuito ſ; ex ꝺeli
beratiōe grauit̄ vulnerauerit a papa ꝺꝫ
abſolui. e x̄ c. ſi vō alicuiꝰ. miſo. i. hec Ray
Si aūt non feciſſet hoc aīo iniuriandi nō
eēt excōicatꝰ. ut ꝺ̄r ibidē in glo. qa canon
tm̄ ligat ꝺoloſos ⁊ violētos. extra eo. c. i

4° caſus ē ꝺe officiali puta iudice uel
apparitore alicuiꝰ ꝑtātis uel ꝑncipis qui
turbā arcendo non ex ꝓpoſito ſꝫ caſu for
tuito. qa tñ aliquo modo potuit ꝓuideri.
ita ꝙ aliqua negligentia ibi ꝺeꝑhendat̄
clericū perſſit ſi al's in nulla culpa eēt ñ
credere ē eū aſtrictū exquo ei caſus aliq̄te
nus ita puniri nō poſſet. ſic intelligit̄ illō
e x̄ eo. ſi vō. §. officialis. ⁊ ar. c x̄ ꝺe homi.
io. ⁊. c. vl. ¶ Quid ſi clericꝰ venit loricatꝰ
in bello vel facit inſultū. ⁊ is cōtra quem
venit capit vel ledit eū nūqd ē excōicatꝰ
Rndet Inno. in. c. ſi vō alicuiꝰ ꝙ ſic ſi ſci
enter hoc facit. non tñ mittit̄ ad papam.
Hoſti. vō ibidem ꝺicit ꝙ ſi hoc faciat ad
ꝺefenſionē nō ē excōicatus. dū tñ ceſſan
te cā ꝺefenſionis eū liberꝫ abire permittit
¶ Quid ſi officialis auctoritate ꝓpria ta
lē capiat ⁊ liget ⁊ ꝑiculū inſtet nec aliter
ab iuiuria alterius poſſit compeſci. Rndet
Hoſti. ⁊ Inno. ꝙ nō ē excōicatꝰ imo me
ret̄. 33. q. 3. fortitudo. ⁊. c. ſe⁊ hoc ſi ꝑlatꝰ
eius nō ſit ibi q hoc faciat. ⁊ eū ꝯ̄cito po
teſt ſuo ꝑlato reſtituat. al's cōtra. extra. c.
ut fame. §. layci. 5° ē ꝺe mulieribus nō
ꝺiſticto vtꝝ ſint fortes vel ꝺebiles. Quid
ſi mulier mutilauit vel occidit clericum.
Rº in ꝑtāte ē ep̄i mittere vel non mittere
ad curiā hꝰmodi mulierē abſoluendam.
qa non ꝺiſtinguit̄ circa eas inter atrocē
⁊ non atrocē iniuriā ſicut ꝺiſtinguit̄ ꝺ ho
ſtiario. extra eo. ſi vō aliqs. i. Credo tñ ꝙ
expedit in hoc caſu mulierē hꝰmōi mittē
ad curiaꝫ qñ fortis ē ⁊ magna atrocitas
facti nec ſit alij ꝑiudiciū ex hꝰmōi miſſio
ne. hec roð. ¶ Quid ꝺe muliere incendia
ria ſacri loci vel q̄ falſificat lr̄as pape. nū
qd pōt abſolui ab ep̄o ſicut ꝺe iniectione.
Rº credo ꝙ ē mittēda ad curiā. qa nō in
ueniūt̄ iura ꝑcere mulieribꝰ in hoc caſu
⁊ hoc forte iō qa hꝰmodi crimia ñ ꝯmit
tūt̄ niſi ꝑ excogitatā malitiā ⁊ volū. ſꝫ iie
ctio manuū ſepe ſit ex leuitate ⁊ ipetu. hec
roð. 6° caſus ē ꝺe ſenibꝰ ⁊ valitudina
rijs etiā ſi ſenes ſūt fortes ad ābulandū.
⁊ ꝺr̄ ſenex maior. 70. annis. C. q etate. l. i
vbi ꝺr̄ ꝙ talis gaudet ꝑuilegijs vetera
nis ꝯceſſis. 7° caſus ē ꝺe ꝺeſtitutis ſuis
mēbris ut ſūt mutilati i pede. cōtracti. ce
ci. claudi. manci q ſūt miſerabiles ꝑſone⁊
ſm Hoſti. intelligit̄ hoc ꝺe his q ita ꝺeſti
tuti ſūt ꝙ accedere nō pn̄t. Et iſte caſus ⁊
ꝺuo ꝑcedētes. ſ. qntꝰ ⁊ ſextus ꝓbant̄ e x̄ c
mulieres. ⁊. c. ca noſcit̄ iniſo i. §. i. 8° ca
ſus ē ꝺe īfirmo q. ſ. ꝑpetuū hꝫ īpedimentū
ex infirmitate vel etiā tꝑale in quo timet̄
ꝓbabilit̄ ꝺe morte feſtinata ut ī febribus
acutis. ſqnātia. apoplexia ⁊ hꝰmōi. Pro
quāta etiā ꝺebilitate qs excuſet̄ ꝙ ad cu
riā non mittat̄ limitandū ē arbitrio boni
viri ſm roð. Scðm Inno. aūt īfirmi pn̄t
abſolui etiā ſi nō īmineat ꝑiculū mortis.
ut ſi hꝫ podagrā vel q̄rtanā. 9° caſus
ē ꝺe paupe. credit aūt roð. circa paupes
eē ꝺiſtinguendū. ſ. ꝙ illi q nō pn̄t habere
expēſas nec ꝺe bonis mobilibus nec im
mobilibus q̄ habeāt ⁊ ꝺiſtrahere poſſint
nō ſūt mittēdi ad curiā. al's mittendi ſunt
quāte tñ expenſe ꝺebeāt ad iter ſufficē ex
varijs circūſtantijs ⁊ ꝑſone ⁊ loci limitan
dū ē. Nec credat̄ ꝙ ꝺebeat mēdicare vt
vadat ad curiā niſi forte talis ſit q ſp cō
ſueuit mēdicare ⁊ robuſtꝰ ſit corpe ad eū
dū. Et hoc idē vr̄ Tan. notaſſe. e x̄ c. qð
ꝺe his. ⁊ Hoſti. etiā ibidē ⁊ in ſū. lꝫ aūt qlī
bet regularis ſit paup. tñ ſm roð hoc ꝑte
xtu nō excuſat̄ qn ad curiā mittat̄ ſi ꝑ
cuciat clericuꝫ ſecularē. qa ⁊ ſi pauper ſit
eius tñ monaſterium abundat. Idē credit
ꝺe filiofa. qa ⁊ ſi nihil habeat tñ pater eiꝰ
abūdat. 10° caſus eſt ꝺe monachs ⁊ ca
nonicis regularibꝰ. e x̄ c. monachi. ⁊. c. cū
illoꝝ. ꝺe hoc infra qnto articulo. 11° ca
ſus ē ꝺe his q nō ſūt ſui iuris ut ſūt ſerui.
ſerui eni ñ ſūt ad papā mittēdi. ⁊ hoc ve
rū ē ſi vberāt clericū in fraudē ꝺn̄i vt ite
ri ſe ſubtrahant ab obſeqo ꝺn̄i ſui. vel ſi
ꝺn̄i q nō ſūt in culpa graue ꝺetrimentum
patiūt̄ ex ſeruoꝝ abſentia. ꝺꝫ tñ eis in re
cōpenſationē laboris itineris alia ſatiſfa
ctio iiūgi. ſi tñ eēt ḡuis ⁊ enormis exceſſꝰ
ꝓpt̄ vitādū ſcādalū ⁊ tollēdū exēplū eēnt
ad papā mittēdi. e x̄ c. relatū. ⁊. c. mlieres
Satiſfactio eni illa ſm Ho. ſup. c. relatū. i
telligit̄ nō ꝺe elya cū ꝑpo careat ſꝫ ꝺe orō
ne vel ieiunio uel ꝺiſciplis. ħ āt ſm Ber
ſup. c. mlieres ñ extēdūt̄ ad filioſfamilias
pubes q ꝺū ſūt i ꝑp̄ria ꝑtāte nō ꝺicūt̄ ſui
iuris. qa tales ad curiā ñ ſūt mittēdi ifra
pubtatē. e x̄ c. ꝯ̄nis. ⁊. c. pueris. ſm āt lau
⁊ Ho. i glo. illō. c. mlieres itelligit̄ ꝺe illꝰ ꝑ
ſonis q̄ ñ ſūt ſui iuris q̄ ad volūtatē ut ſe
ſui ſmlr̄ ꝯditōis. ⁊ ñ itelligit̄ ꝺ ſnictibꝰ ſi
ue famul'. vñ qa filiꝰfamilias ē ſui iur' q̄ ad
volūtatē. ſ. eūdi q̄ vult lꝫ ñ ſit ſui iur'. q̄ ad
ꝑtātē. iō ſm eos. ſ. Lau. Inno. ⁊ Ber. ſup
c. mlieres ⁊ āt hꝫ ro. ē mittēdꝰ ad papā niſi
aliō ſit i cā. Nō extēdit̄ etiā ſm Ber. i. o

c.relatum.hoc ad maritos ⁊ libertos.nã
ſi vir in fraudẽ vxoris clericũ vberet uel
libert⁹ q pſtare debet opas i fraudẽ dñi.
nihilominus vterqȝ ibit ad papã.qa hoc
edictũ.ſ.ꝙ oẽs mittant̃ ad curiã.q expſ-
ſe non excipiũt̃ ꝓhibitoriũ ẽ.Hoſti.tñ di
cit i ſũ.⁊ ſup illud.c.mulieres ꝙ idẽ eſt de
filiofa.pubere ⁊ ipubere ⁊ de ſeruo ſuilis
conditiõis ⁊ de ſeruo liberto ⁊ etiã de vi
ro q vberat clericũ in fraudem vxoris.
 i2⁹ caſus ẽ de his q ſũt nobiles ⁊ ma-
gne potẽtie ⁊ ita delicati ꝙ laborẽ eũdi ad
curiã nequeũt ſuſtinere.e.x̃.eo.mulieres.
Et ſm Ber. ibidem ad arbitriũ epiſcopi
ſpectat diſcernere qs ſit ita delicatus ꝙ ñ
poſſit ad curiã ire. ⁊ ſi videt̃ epo ꝙ non
poſſit laborẽ ſuſtinere ꝓpter pículũ mortͤ
põt eũ abſoluere recepta ſufficiẽti cautõe
ꝙ parebit ꝯſilio ſiue mſſo pape. ar. extra
de pe.⁊ re.ne ꝑ dilatione.⁊ e.x̃ c.de cetero
Hoſti.vo dicit ſup.d.c.mulieres.ꝙ delica
ti pñt abſolui ab epo tñ in articulo mor-
tis.al's non debẽt abſolui niſi ꝑ eũ cui de
legauerit papa.ſm aũt Roḋ. ſi non pñt
oio laborem ſuſtinere pñt abſolui etiã ir
reqſito papa ſicut notat etiã Ala.ſuper.c
mulieres. i3⁹ caſus ẽ de pupillo.e.x̃.c.c
i.ſiue ante pubertatẽ ſiue p⁹ poſtulet ſe ab
ſolui.e.x̃ c.pueris.qa etas excuſat eos a
labore itineris ut pȝ in.c.ꝑdictis. Nõ tñ
ꝙ ſi nõ ſũt doli capaces non incidũt i ca
nonẽ de iiectione. ſi aũt ſũt doli capaces
incidũt ſi aio iiuriandi aut libidine vidi
ete clericos peuſſiũt.ſi etiam puenerit ad
xv.annũ vel.xvi.ãnũ aut vltra ſi adhuc
tales ſũt ꝙ ſine pículo ad curiaȝ ire non
pñt ꝓpter ĩbecillitatẽ corpis aut defectum
diſcretionis.credo ꝙ ab epo ſuo poſſint
abſolui.recepto tñ iuramento ꝙ ſublato
h⁹modi ĩpedimẽto curie ſe pñtent.hec ro
 i4⁹ caſus ẽ de his q cõiter viuũt ⁊ ſub
eodẽ tecto dormiũt ⁊ in eadẽ domo come
dũt.⁊ hoc niſi fuerit grauis ⁊ enormis
exceſſus.extra de vi.⁊ ho.cleri.qm̃ ut ait
nã coio parit diſcordiã.ff.de le.z.cũ pater
.§. dulciſſimis . ideo excipitur caſus iſte
Intelligũt aũt iſtũ caſũ Ber.⁊ roḋ.tñ de
regularibus nõ de ſecularibus. Hoff.vo
⁊ Hoſti.in ſũ.⁊ in glo.ſup.c.quoniã intel
ligit ipſũ de oibus cõiter viuẽtibus. quia
illa decretalis ſcribit̃ omnibus epiſcopiſ
⁊ videt̃ cũ hoc concordare Inno . i5⁹
caſus ẽ de monialibus.extra e.de moniali
bus. i6⁹ caſus ẽ de hoſpitalarijs ſci Io
hãnis hieroſolymitani.extra e.canoni-
ca. i7⁹ caſus eſt in his q clericõ ñ enor
mẽ ſed modicaȝ ⁊ graue iiuriã irrogant
extra e.puenit. ¶ Nota ꝙ Inno.extra.e
ſup.c.i.in fi.dicit ꝙ quicũqȝ aliquo cano
nico ĩpedimento detinet̃ abſolui põt citra
ſedem apoſtolicã ⁊ põt abſolui ꝑmo req
ſito epiſcopo.qui ſi non põt haberi a qli
bet pſbro põt abſolui.extra e.nup.in fi.al'
tũc tantũ pſbr abſoluet qñ aliquid diffi-
cile emergit ꝓpter qḋ ad epiſcopũ uel ad
excõmunicatorẽ mitti non poſſit.ar.e.x̃.e
q̃uis.hec Inno. Idem etiã ſup.c.de cete
ro dicit ꝙ qdam dicũt ⁊ forte non male
ꝙ in h⁹modi caſibus põt etiam pſbr ab
ſoluere ſed ad mandatũ epiſcopi.ſ; plus
placet ꝙ in neceſſitate poſſit abſoluẽ ſua
ꝓpria auctoritate.extra de rapto. in lfis.
Idem dicit Hoſti.in glo. ibidem. ¶ No
ta ꝙ de monachis ⁊ canonicis regulari
bus monialibus ⁊ hoſpitalarijs ſci iohã
nis hieroſolymitani diuerſi caſus ſũt ꝑ
poſiti ſed tamen ſub vno pñt cõprehẽdi
qa hodie idem ius ẽ de omnib⁹ religioſis
¶ Adhec nota ſm Inno.ꝙ in ſupdictis
caſibus oibus abſolui põt excõicat⁹ pro
iniectione manuũ.ſed ſi ſit al's excõicat⁹
a iudice non põt abſolui niſi in articulo
mortis ſed ẽ ad excõicatorem mittẽdus

Sequitur videre de quarto articu
lo.ſ.ſpãliter de canone leuis iniu
rie irrogate. ⁊ circa hoc querũt̃
plura.ſ.vtȝ ꝑdicta decretalis puenit con
tineat ius cõmune. R⁹ Ala. idiſtincte di
cit ꝙ continet indulgentiaȝ ſpecialem. ꝑ
quo facit id quod in ipſa decretali ponit̃
ducimus cõmittendũ non reſpondendũ
⁊ ꝙ dicit fraternitatis tue. non ergo alte
rius niſi ⁊ ſpecialiter alij ſicut ⁊ ibi cõmit
temus.ar.extra de ꝑuile. ¶ Alij dixerunt
ꝙ continet ius cõmune.⁊ in hoc conue-
niunt roḋ.Hoff. ⁊ Hoſti. in glo. ibidem
quantũ ad iiuriam illam que eſt leuiſſi-
ma ſm eum.ar.extra eo.in prohemio.§.
ſane.alioquin fruſtra membranas occu
paret. ⁊ ſic in leui iniuria de qua dicta de
cretalis loquitur quilibet epiſcopus ab
ſoluere poteſt. ⁊ huius opinionis eſſe vi
detur Ber.ibidem in glo.quia eam põit
ſecundo loco ⁊ cõmunior eſt ut ſentit ipſe
ibidem.hec roḋ.Hoſti.vo ĩtelligentiã h⁹
decretalis diſtinguit int̃ pſonaȝ ꝯditões
Aut eni agendũ ẽ cũ liberis aut cũ ſuis
aut cũ maſculis aut cũ feminis aut cum

ꝑuilegiatis aut cū nō ꝑuilegiatis.ſūt eni
aliq ꝑuilegiati ꝙ ꝑnt abſolui per diocesa
nū ſicut pꝫ i.c.ꝓcedenti. Diſtinguit etiaꝫ
inť iniuriā grauē ⁊ leuē ⁊ leuiſſimā. ſic al'
diſtinguitur inter caſū fortuitū ⁊ leuē ⁊ la
tā culpā atꝗ leuiſſimā. eẋ de cōmodato.
c.i.ꝺ depoſito.c.z. Nā ⁊ ꝓ cāu fortuito nul
lus ē excōicatus ut pꝫ extra.c.ſi vo alic⁹
.§.officialis.in fi. Et ſi dubiteť vtrum ex
aio ꝓceſſerit videť eē credendū iuramē
to accuſati.ſed in dubio ꝓbabili pōt face
re ſe abſolui is q ꝓbabiliter dubitat p di
oceſanū ad cautelā.eẋ.c.cū deſideres.§.
ſecūde. Caueat tñ talis de conſcia. qa ſi i
caſu non ꝯceſſo ꝺ quo nō dubitat ſe faci
at abſolui p epm ſeducit ſeipſū. ar. extra
de reſcrip.cū contingat.in fi. ⁊ de appel.cō
ſuluit.i.hec Hoſti. ¶ Sꝫ q̄ ē grauis ⁊ enō
mis ⁊ que leuis. ⁊ que leuiſſima iniuria.
R⁹ ſm Hoſti.grauis ⁊ enormis ē ſi ocul⁹
ꝑcutiať ſiue q̄dcūꝗ membroꝝ magnuꝫ
uel paruū anferať uel inutile reddať.ſiq̄ſ
vulneratur.ſi fuſtibus cedatur. ſi i thea-
tro vel foro vel in conſpectu iudicis quiſ
percutiať.inſtitu.de iniurijs.§. atrox.mul
to fortius ſi in eccleſia vel cimiterio ver
bereť vel dormitorio.extra eo. cū ꝓ cā.
⁊.17.q.4.q̄ſquis.⁊.§.aūt. Decretalis ēt
grauem reputat ⁊ enormē ſi inferior ma
nus in ſupiorē iniǰciat. puta ſubditus in
dominū uel iudicē vel p̄latum. vel ſi pue
niatur ad effuſionem ſanguinis illi⁹ mē
bri de quo facile exire nō conſueuit.nihil
eſt eni ſi ꝓpter leuem tactū exiret de naſo
maxime in eſtate.ſic intellige illud eẋ eo.
cū illoꝝ.§.i.v̄.nos tñ. vnde lꝫ aliqs dum
clericū ꝑcutit in nareſ ei⁹ offendat.aut cū
vngue aliquātulū cutē excoriat ita ꝙ ali
quātulū ſanguiſ exeat nō credo enormē
eē exceſſū. ſed tūc demū cū vuln⁹ ē illatū
q̄d deſiderat remediū chirurgicū vel alioꝝ
medicinaliū.hec Hoſti. Ber.aūt dicit ibi
dem ꝙ hoc ſatis crederet eē cōmittenduꝫ
arbitrio iudicis.ſ.epiſcopi ⁊ abbatis.licꝫ
littera ibi loquať ſimpliciter de effuſione
ſanguinis.effuſio eni abundantiā ſignifi
cat.hec Ber. Sed ⁊ enormē iiuriaꝫ repu
tat vbi ſcandalū eēt ſi ꝑcutiens abſolue
retur. Ideoꝗ non abſoluitur monach⁹
ſi ꝑcutiat clericum ſecularem. extra c.cū
illoꝝ.§.i.v̄.quid ſi clericus. ⁊ etiaꝫ quia
clericus ſecularis maior ⁊ ſupior mona
cho reputať.diſ.95.a ſubdiacono. Leuis
aūt poteſt dici iiuria ſi par parem ſiue nō

ſubditus non ſubditū in loco ꝓuato non
coram iudice pleno ictu ꝑcutit malo ani
mo ⁊ ex deliberatiōe citra tamen ſangui
nis effuſionem. Leuiſſima vo pōt repu
tari ſi qs leuiter ponat manū ſup clericū
malo animo. vel accipiat eū p veſtes vel
p habenas vel etiam p buſtū vel manū
vel brachiū ⁊ ipſū leuiter trahat dicendo
ꝙ niſi dimitteret ob reuerentiā clericalē
⁊ metū canonis. 17 q.4.ſi quis ſuadēte.
vſꝗ ad feces teuthonice verberaret eūꝫ
vel faceret verberari. ⁊ hoc intelligi pōt
vbi ſupior vel par eſt is qui verba ꝓtu
lit. ⁊ ſic traxit vel etiā initūꝫ detinuit.hec
Hoſti. ¶ Nota etiā ſm rod. ꝙ leuis iniu
ria ē iudicanda arbitrio boni viri ex va
rijs circūſtantijs ꝑſonaꝝ locoꝝ ⁊ tēporū
ſi eni clerico miniſtranti ſolēniter in alta
ri publice man⁹ qs iniecerit leuiter.nō in
dicaretur leuis iiuria que al' leuis eſſet.
Et quedam ē leuis contra pueꝝ vel i dor
ſo vel cū manu vel cū baculo vel i occul
to que grauis eēt contra ſenem.vl' in ca
pite vel cū pugno vel cū enſe vel cūꝫ gla
dio vel in manifeſto. Quedam etiam iiu
rie ſunt quaſi medie inť leues et enōmeſ
que dici poſſunt graues quaꝝ grauitas
ex circūſtātijs varijs ē penſanda. Quid
ergo ſi layc⁹ erat is qui hoc fecit. R⁹ ſm
Hoſti.non eſt iudicanda leuiſſima ſed le
uis q̄ſtūcunꝗ modica fuerit in hoc caſu
etiā ſi citra iniectionē manuū clericū iui
tū detineat q̄ſtūcūꝗ potens q̄ſtūcūꝗ no
bilis fuerit vel etiā delicat⁹. vt pꝫ eẋ c.mu
lieres.§.de his.⁊.c.nup. Ideo aūt non de
bet extendi ꝑuilegiū abſolutiōis quo ad
laycoſ.quia nulli layco ſup clericum dať
tāta auctoritas.eẋ c.ſi vo laycos.§.offici
alis. ⁊ qa i ipoꝝ odiū ⁊ fauorē clericorū h̄
imunitas eſt ꝯceſſa.eẋ c.ꝯtingit.z.in fi.
hec Hoſti.in ſū. Sed in glo.ſup.c.ꝓuēit.
dicit ſententiam ꝑdictam eſſe periculoſā
etiam ipſis clericis.quia ſi layci ꝓ modi
cis etiā iiurijs ad papam mitterenť gra
uius qn̄ꝗ clericos v̄berarent ne ſine cā
ſufficienti papam adire viderentur. Nō
etiam ſm rod. ꝙ dubium eſſe poteſt vtrū
enis iiuria debeat reputari que infertur
ſacerdoti maxie a layco. cū i illo.c.ꝓuēit
non fiat mentio expreſſa de preſbyteris
ſed tantūꝫ de clericis hoc modo. De his
abſoluēdis qui clericis non enormē ſꝫ le
uem ⁊ modicam iiuriam irrogarunt tue
fraternitatis arbitrio duxim⁹ cōmittēdū

Omnis abſoluere pōt de graui ⁊ leui uł leuiſſima iīuria. Rº ſm hoſti. ſi iīuria grauis ſit ⁊ enormis nullus pōt abſolui citra ſedē aplicam uel altū mandatū habētez ſup hoc ſpāle. Nam qñ qs ſup hoc ꝑuilegiat᷑ in genere uel in ſpē ſp iīuria talis excipi conſueuit. ut pꝫ e x̄. c. ſi vo alicui. mi. ſo. i. in fi. ⁊ c. puenit. ⁊ pluribus alijs. c. q̄ nec legato aplice ſedis ħ lꝫ in hoc cāu niſi ptātem ſup hoc recepit ſpālem non obſtantibus iurib⁹ q̄ contrariū dicē vident᷑ que de leui iīuria ſūt intelligēda. Item de leui iīuria nullus abſolui pōt niſi p ſedez aplicam uel legatū ipſius. cui in hoc cāu ex officio legationis iam lꝫ. ſic intellige illud e x̄ de offi. dele. qō tranſlationē. ⁊ iura ſeq̄ntia. Sed ⁊ inter legatos ē ſubtilit᷑ diſtinguendū ſm hoſti. nā ſi ſit legat⁹ qui emanat de latere pape ſicut cardinales ſiue ſicut epi ſiue pſbri ſiue diaconi q aſſiſtūt lateri pape in ꝯſilijs ⁊ iudicijs talis in ꝓuintia ſua exiſtens pōt abſoluere ibidē delinquētes ſubditos ⁊ etiā nō ſbditos aliunde veniētes ⁊ ſibi occurrētes. ſed etiaz extra ꝓuintiā ſuā abſoluere poterit vndecūqꝫ veniāt occurrētes. ⁊ hoc facere pñt tales etiam ſine ſpāli mādato pape. Ray. vo non diſtinguit int᷑ iīuriā leuem ⁊ grauē dicens ꝙ legati a latere pape miſſi abſoluere pñt eos q verberauerunt clericos. Legatus vo q non emanat de latē pape ſ ał cōmittit᷑ ſibi legationis officiū infra ſuaz ꝓuintiā exiſtens pōt abſoluere ſubditos ſuos ratione domicilij ⁊ peccati uel rōne peti tm̄. non dico rōne domicilij tm̄. extra ꝓuintiaz vo exiſ abſoluere non poterit hos uel illos. Ille aūt legatus q nec emanat de latere pape nec ei ꝯmittit᷑ legatōis officiū. ſ ei rōne dignitatis ſue tantū ꝯpetit ſicut remenſi ⁊ cantuarieñ. nec extra ꝓuintiā ſuā nec intra aliquē abſoluē pōt. hec aūt ꝓmiſſa va ſūt niſi ꝓmis ſecundiſ uel tertijs legatis āplius p ſpāle ꝓuilegiū concedat᷑ ⁊ totū determinat Grego. diſtiguendo hoc mō tacite uel expſſe. extra de offi. lega. excōicatis. ⁊ ſm hanc diſtinctionē intellige iura extra e. c. i. i fi. ⁊ c. ſi vo aliqs. in fi. ⁊ extra de offi. le. c. i. ⁊ c. volentes ⁊ ſilia. Qō aūt dictū ē ꝙ legati tertij nemīnē abſoluere pñt in hoc cāu. verū ē regulariter. hoc tm̄ fallit in caſibus illis qui ⁊ oibus alijs epiſcopis ſūt conceſſi. de qbus dictum ē ſup̄. Si aūt iniuria ſit leuiſſima in hoc caſu qlibet epiſcopus abſoluere poteſt. ⁊ ſic intellige ſupdictaz decretalem puenit. que nō fuit contenta dicere modicā p ſe tm̄. ⁊ leuem p ſe tm̄. ſed vtrūqꝫ ꝯiūxit dicens leuem ⁊ modicam. quaſi dicat leuiſſimā. Sed ſupdicta decretalis puenit. ſic ē ſm hoſti. exponenda ſ. his q clericis. ſubaudi uel alijs religioſis pſonis. non enormē. qa tūc oēs ad ſedez apoſtolicā ſūt mittendi ut dictū ē ſupra. ſ modicam ⁊ leuē. i. leuiſſimā iīuriā irrogarūt abſoluendis. i. ut tales abſoluere poſſiſ c ōmittendū duxim⁹. i. delegandū. Hec aūt delegatio in ſucceſſorē tranſit. ⁊ rōne ordinarie ptātis cōpetit. ⁊ ſic ē indulgentia reſpectu inferioꝝ epis. ſ ius cōe reſpectu epiſcopoꝝ ⁊ ptās hec oibus epis eſt cōis tue fraternitatis arbitrio. quod dico tibi oibus epis dico. qō tm̄ arbitriū eū debeat eē boni viri nō ē nimis extendendū ne vſurpet᷑ pape ꝓuilegiū. ar. e x̄ c. cuz illoꝝ. §. vl. ¶ Sed nūqd illi q pñt abſoluere ab excōicatione ꝓ violēta manuūz iiectione pñt hui⁹modi abſolutiōes alijs cōmittere. Rº ꝙ illis qbus ex officio ſ. ordinario competit in certis caſib⁹ illos abſoluere q ꝓ violenta manuūz iniectione ſūt excōicati. licet alijs h⁹modi abſolutionē cōmittere cū viderint expedire. extra de offi. iudi. ordi. eis qbus. ał's. his qbus. ¶ Sed qbus cōuenit hoc ex officio. Rº ſm hoſt. ibidē hoc cōuenit legatis ex officio legationis. e x̄ de offi. le. qō tranſlationē. ꝯuenit etiā illis qbus hoc cōmittit᷑ ex ꝓuilegio ppetuo rōne dignitatis ut archidiacono boñ. cui rōe dignitatis ꝯceſſū ē ꝓuilegiū abſoluēdi excōicatos in ſtudio boñ. ꝯmorātes delinq̄ntes ibidē. Itē epis in certis caſibus ut dictū ē ſup̄. Itez abbatibus. e x̄ co. cū illoꝝ. oēs iſte perſōe ꝓdicte cū viderint expedire pñt ſuper his auctoritate dicti canōis. ſ. eis qbus ordinario iure cōpetit vices ſuas alijs cōmittere. ⁊ idem dicendū ē de alijs excōicationibus. ſ. ꝙ illi q ordiario iure uel delegato a ꝓncipe poſſunt ab eis abſoluere. pñt alijs vices ſuas cōmittere cū viderint expedire. dūmodo legat⁹ habeat iuriſdictionem. Si vo alicui ſit conceſſuz ex ꝓuilegio ſpāli ꝙ abſoluē poſſit talis ꝯmittē nō pōt. quia certū miſteriūz ſibi ꝯmittit᷑ in hac parte non autē iudiciū. extra de offi. dele. quoniā apoſtolica. hec in glo. ꝓdicta. ⁊ idem dicit hoſtien. ſuper idem. c. cū qui ⁊c.

Sequit᷑ videre de .5. arti.ſ.quis ab
ſoluere poteſt clericos vel regula
res ſeu religioſos ab iniectione
violenta manuū in clericū vel religio
ſū.Et circa hoc querunt᷑ plura.p̄ qs ab
ſoluere pōt religioſum qui man⁹ violen-
tas iniecit in alium religioſū eiuſdem re
ligionis ⁊ monaſterij. R̷ᷓ. ſi iniectio fcā
fuit in clauſtro abſolui pōt p abbatē ꝓ
priū dūmō exceſſus non fuerit difficilis
⁊ enormis. qui ſi diſcernere neſciat vel ī
aliquo dubitet ad dioceſanū recurrat.⁊
idē eſt ſm hoſti.in glo.ſi infra ſepta vbi
comederūt ⁊ biberūt vel dormierunt ſil᷑
⁊ cohabitant. vbi etiā clauſtrum nō hñt.
⁊ ſic ſumit᷑ clauſtꝝ ꝑ clauſura.Si vō ex
tra clauſtrū fuerit ſiue eẋ ſepta dom⁹.po
teſt abſolui p dioceſanū. q2 nec h̄ abba
tis p̄uilegiū locum hȝ.ar.eẋ.c.monachi.
⁊.c.cum illoꝝ.Et caueat dioceſan⁹ ꝙ nō
abſoluat eū niſi in caſu in quo abſoluerē
clericū ſecularē.q2 cum hoc p̄uilegiū cō-
cedat᷑ fauore clauſtri vt ibidē libentius
cōmorent᷑ ⁊ euagandi mā ſubtrahat᷑.re
ſtat ꝙ p̄uilegiū meret᷑ amittere ꝛc. vt ī
c.cum illoꝝ.hec hoſt. Uidet᷑ tñ multis ꝙ
ſi illa pcuſſio non ſit facta cū ſcādalo. pu
ta quia facta eſt nullo alio h̄ vidente. ꝙ
a p̄lato ꝓprio poſſit abſolui.ar.eẋ.c.cano
nica.ibi.n.dr᷑ quocunqꝫ mō ſe pcuſſerint
⁊ non addit᷑ in clauſtro. q2 talis iniectio
nō vr᷑ grauior q̄ſ ſi eẋ dom⁹ ſepta fcā nō
fuiſſet.Sȝ ꝯ h̄ eſt dñs hoſti.in expōne il
lius.c.cū illoꝝ.allegans ꝓ ſe qḋ in.c.c.di
cit᷑ ſe in clauſtro pcuſſerint. ī quo videt᷑
dari intelligi ꝙ ſi eẋ ſepta dom⁹ ſe pcuti
unt p p̄latū abſolui nō poſſunt.h̄ idē ēt
hoſti.in glo.ibidē magī approbat. Quis
abſoluere pōt religioſū alteri⁹ clauſtri.
R̷ᷓ. abbas ꝓpri⁹ vel alius p̄latus ſuus ⁊
ei⁹ q iniuriā eſt paſſus. qḋ ſm hoſt.ſup
c.illud cū illoꝝ. ſic dȝ intelligi.ſ.ꝙ p̄lat⁹
ei⁹ qui percuſſit iuramentū recipiet ⁊ ab
ſoluet.⁊ ſaltem ſemel pcutiet ⁊ ꝯſueta for
ma ſeruet᷑.p̄latus vō pcuſſi pcuſſorē ver
berabit.q2 p̄lato pcuſſi ſatiſfieri dȝ de in
iuria ſuo ſubdito irrogata. ⁊ monaſteriū
pcuſſoris nō tenet᷑ ſatiſfacere.q2 delictū
pſone nō dȝ redundare in monaſterij de
trimentū eẋ de excep. cum venerabil᷑.§.
intelleximꝰ. Si tñ vn⁹ illorum p̄latoꝝ vi
cē ſuā alteri ꝯmittē vellz hoc facere poſ
ſet ⁊ eēt ꝯuenienti⁹. Quis poteſt abſoluē
religioſū q man⁹ violentas iniecit ī cle-
ricum ſecularem. R̷ᷓ. puto ꝙ dioceſanus
⁊ h̄ ſi factum ſit occultū ⁊ iniuria leuiſſi
ma.ita ꝙ ſcandalum nō immineat. alioqn
ꝯ vt eẋ.c.cum illoꝝ.v.ꝙ ſi cleric⁹ ſecula
rē.hec hoſti. Nunc vō in nouo iure ē ex
preſſū ꝙ eps religioſū q percuſſit ſecu
larē clericū pōt in eo cāu abſoluere in
quo poſſet abſoluere clericū ſecularē.qui
clericus alium pcuſſiſſet.li.6.c.religioſo.
Et putat Jo.an.ꝙ ſi monach⁹ nō habȝ
vñ vadat ⁊ monaſteriū eī pauperrimū
ſibi ꝓuidere nō pōt.eps eo iure quo po-
teſt inopes abſoluē. pōt etiā abſoluere
eū. Quid ſi cleric⁹ ſecularī man⁹ iniecit
violentas in clericū vel religioſū. R̷ᷓ. ta
lis ſemp mittendus eſt ad ſedē apoſtoli
cā niſi pcuſſerit ſocium eiuſdē menſe le
uit᷑ nō enormit᷑.vl᷑ aliū leuiſſime de quo
eſt ad arbitriū epiſcopi recurrendū. eẋ
de vi ⁊ ho.cle.qm̄.§.vlt̄. ⁊ eẋ.c.ex teno-
re in fi.Et eps caueat ꝙ eque arbitret᷑.⁊
nō niſi in illis caſibus in quib⁹ etiā layci
poſſunt ab epis abſolui.vt habitū ē ſupra
h̄ hoſti. ¶ Quis abſoluet religioſos q nō
habent p̄latum p̄ſbrm. R̷ᷓ. Dioceſan⁹.⁊
hoc ſiue religioſi illi ſint hoīes ſiue muli
eres.⁊ idem intellige ſi p̄latus ſit p̄ſbr tñ
excōicatus.vl᷑ ſi ſit mortuus vel alr᷑ qua
liſcunqꝫ defecerit.ar.eẋ.c. de monialibus
.⁊ .c.canonica. Ali⁹.n.abſoluere eos nō
poſſȝ.maxime ſi rector eoꝝ laycus eēt ni
ſi per pape p̄uilegium ſpālē.ar.eẋ de iure
patro.nobis fuit.§.i.hec hoſti. in ſum.⁊ ī
c.monachi.⁊ Inno.ibidem.Non.n.ꝯce-
deret᷑ ita de facili alicui ptās abſoluendī
niſi eſſet p̄ſbr vel ſaltem clericus.ar.in.c.
canonica.ibi qui p̄ſbr eē debȝ. q2 laycis
ſ.q̄uis religioſ᷑ nō ꝯmittet᷑ h̄ offiᵐ ſic nᵉ
offiᵐ p̄dicādi.eẋ ō hēt.cū excōicato.h̄ ī.c
canonica.in glo.Quod autē dictū eſt de
abbate.ſ.ꝙ monachos ſuos abſoluere po
teſt.intelligendum eſt etiā de p̄ore aut de
p̄lato deſignato alio noīe dūmō ſit p̄ſbr.
nā hoc bñficiū extendit᷑ ad omneſ mona
chos etiā regulares canonicos. vt eẋ.c.
mōachi.⁊ ad hoſpitalarios hieroſolymi
tanos qui p ſuū p̄orē qui.ſ.p̄ſbr eſſe de
bet abſolui poſſunt.eẋ.c.canonica. ⁊ idē
credendū eſt de tēplarijs dūmodo p̄orem
habeāt ꝯſilem.ſ.p̄ſbrm. Ad oīs.n.clau
ſtrales extendit᷑ hoc bñficiū cū eadē
rō ſubſit in oībus. hoc no.eẋ.c.cū illoꝝ
in glo.Et ꝯueniunt cū p̄dictis In. ⁊ ho.
⁊ ibidem dicit hoſti.ſuper.c.canonica. ꝙ

ſupioꝛ ꝑlatus hoſpitalarioꝝ ſemꝑ eſt lay
cus. vnde ꝑoꝛ ſub eo ꝯſtitutus nō habēt
ptātem abſoluendi niſi hoc ſtatutū eſſet.
vt in.c.canonica.hoſpitalarij ꝗ̄ debent ab
ſolui a ꝑoꝛe.ſ.hieroſolymitano.non.n.dr̄
ibi ꝑ ꝑoꝛes ſʒ ꝑ ꝑoꝛem. ⁊ iō ꝗ delinquūt i
locis remotis ab eo poſſunt abſolui. hec
hoſti. vnde idem credendū eſt.ſ.ꝙ poſſint
abſoluere i caſu ſimili de guardianis fra
truʒ minoꝝ. ⁊ de ꝑoꝛibus ꝯuentualibus
ꝑdicatoꝛuʒ ⁊ oībus ꝑoꝛibus ꝯuētualibꝰ
cuiuſcūqꝫ oꝛdinis ꝗ ſuꝑ ſe maioꝛem non
hn̄t in eodē ꝯuentu.ſecꝰ eſſe credit Roſ.
de ꝑoꝛibus triū vel quatuoꝛ regulariū ꝗ
ꝓ voluntate ſupioꝛis ſui ꝑficiunt̄ ⁊ amo
uent̄. Quid ſi tēplariꝰ vel monachꝰ vniꝰ
dioc. ꝑcutiat tēplarium vel monachū al
teriꝰ dioc. vel ēt clericū qs eṗs abſoluet
tales. Rꝰ eṗi illaꝝ dioceſū debent cōica
re ad ipetrandam hiꝰ abſolutōem. vel al
ter delegat alteri vices ſuas.ar.ex̄.c.cum
illoꝝ. ⁊ Inno.in.c.de monialibꝰ.tū modū
dicit hoſt.eſſe magis ꝯgruuʒ. ¶ Nūqd
regulares pn̄t a ꝑlatis ſuis abſolui nō tm̄
a canone late ſnie de iniectione manuuʒ
ſʒ ēt ab alijs canonibꝰ late ſnie in quibus
papa retinet ſibi abſolutōnem. Rꝰ credo
ꝙ non.lʒ.n.illa decretalis faciat mentio
neʒ gnāliter de illis qui iṗo actu ſniaʒ ex
cōicationis incurrūt.in rn̄ſione tamē nō
fit mentio niſi de illis ꝗ inciderunt in ca
none de iniectione. h Roſ. ¶ Quid ſi hiꝰ
regulares ſūt eiuſdeʒ clauſtri ſiue nō ciꝰ
deʒ qui ſe inuiceʒ ꝑcutiunt ſꝫ ſcholares.
Rꝰ credo ꝙ gaudere debēt ꝑuilegio ſcho
lariuʒ q̄ntum ad hiꝰ abſolutōem obtinen
dā ab eṗo loci.etiam ſi in ſcholares cleri
cos iniecerint manꝰ. dum tamē inde ſcā
daluʒ non ſit ortū. h Roſ. ¶ Utrū excōi
catus de ſeculo fugiens ad religionē reci
pi poſſit anteq̄ꝫ abſoluat̄. Rꝰ ꝙ non qꝛ
nō eſt cōicandū ei.ii.q.3.cum excōicato.
h hoſt.ſm̄ Ray. ṽo talis non debʒ recipi
qꝛ nō eſt cōicanduʒ ei. Inno.aūt in.c.cū
illoꝝ. dicit ꝙ receptio excōicati tenet.ſed
melius facit ꝗ ſcit ⁊ nō recipit. ¶ Utrū ꝑla
tus religionis quā vult intrare poſſit eū
abſoluē. Rn̄deo Ray. dicit ꝙ nō niſi ita
aſtrictus eſſet qđ ad ſeculuʒ redire non
poſſʒ. Alij ṽo dicunt ꝙ pōt eū abſoluere
ſʒ ſub hac ꝯditione ſi remanſerit ibi.alˀs
recedente eo rediret excōicatio eadem.
Scōm ṽo hoſti.talis ꝑlatus talē abſoluē
pōt ſiū iniecerit manꝰ in religioſuʒ ſiue i

clericū. pure ⁊ ſine aliqua ꝯditiōe.lʒ dici
poſſit ꝙ ꝯditio inſit iṗo iure.ſ.hiꝰ ſi ꝑſeue
rauerit in religione. ⁊ h veꝝ eſt.ſ.ꝙ pōt
abſoluere niſi exceſſus ſit grauis ⁊ enoꝛ
mis. vt colligit̄ ſatis.ex̄.c.cū illoꝛum.§.
ꝙ ſi clauſtralis ⁊ ſe. Inno. ṽo ibidē dicit
ꝙ ꝑlatus exn̄tem in ꝓbatione nō pōt ab
ſoluere.ſʒ hoſti.in glo.ibideʒ reprobat h
ex mente iṗius decretalis. ¶ Quid ſi talit̄
abſolutus ad ſeculuʒ redeat. Rn̄deo ſm̄
hoſti.ꝗ̄.annuʒ eſt in eandeʒ ſniaʒ reducē
dus. nā ꝓpter fauoꝛeʒ religionis. ⁊ ſic ꝓt
tpale impedimētum abſolutꝰ fuit vt mō
apparet.lʒ ab initio ꝑpetuuʒ quo ad h de
quo querit̄. hoc eē poſſet vt pʒ extra de
voto ſcripture.dʒ ꝗ̄ iniungi ei vt ꝓ abſo
lutione ſua ad ſedē apl̄icam accedat. po
teſt.n.dicere ꝑlatus religionis ꝗ eum ab
ſoluit h in metuʒ cariſſime. tu vis oībus
modis exire nō poſſum te ꝓhibē exq̄ es
īfra annū.ſʒ qꝛ veniſti ligatus ſnia excōi
cationis. ecce in iṗam te reduco. ⁊ ſic po
tes ire quo volueris.ꝯſulo tn̄ tibi ꝙ faci
as te abſolui. In hoc tamen cāu ⁊ ſimibꝰ
videt̄ ꝙ is qui in eadeʒ ſniam reducere
dʒ eum. poſſet ei aſſignare terminū vl̄.xl
dierum vel alˀs ad arbitriuʒ dicēs ſic. ni
ſi infra tale tempꝰ te reꝑn̄teſ pape vel eiꝰ
legato vel ſaltem iter arripueris. iter tunc
poſtea ꝯtinuando in eandē ſniaʒ te redu
co. a qua ſnia nullatenꝰ poterit appellari.
ar.ex̄ de appel.ꝑſonas. ⁊.c.reꝑhenſibilis
.§.ſi aūt. ⁊.c.ad hoc. h hoſti. Et ſʒ Roſ.
abſoluens. a tali iuramento recipe dʒ ꝙ
ſi ad ſeculuʒ redierit pape vel eiꝰ legato
ſe pn̄tabit mandatum eiꝰ recepturus.
Quid ſi talis poſtq̄ꝫ reductꝰ eſt in eandē
ſniam iteꝝ vult intrare religionem hanc
vel aliā. nunqd pōt ⁊ dʒ abſolui ꝑ ꝑlatū
religionis. videt̄ ꝙ non.ar.ex̄ de ꝑſump
mādata ⁊ de ꝓcur.c.i. talem.n.inconſtā
tiam iudex merito recuſabit.ff.de ꝓcur.
Sʒ ꝯ.ff.de minoꝛibus. ait ꝑtoꝛ.§.reſtitu
tus. Rꝰ primis ꝯcoꝛdātijs puto ſtandū
ne tali fiant leges ludibꝛio. C.de bonis ꝗ̄
liber. cū nō ſolum.§. vbi aūt puerilˀetas
hec hoſti. ¶ Ad hoc nō ꝙ in oībus caſi
bus ſupra dictꝭ in quibꝰ religioſus per ꝑ
latum ſuuʒ abſolui pōt ſine dioceſani de
iniectione manuum ſiue illa iniectio fue
rit aū ingreſſuʒ oꝛdinis ſiue poſt intelligi
dʒ hoc eſſe verum niſi ille exceſſus fuerit
difficilis ⁊ enoꝛmis. tunc eniʒ abſolui nō
poteſt citra ſedem apoſtolicam. vt ſi ad

mutilationē mēbri cuiuſcunq; vel effu
ſionem ſanguinis ꝑceſſerit aut in epm̄ l'
abbatem vel alium ꝑlatū ſuum. vt ſup
plet hoſti. manus violentas iniecerit. cū
exceſſus tales ⁊ ſimiles nequeāt ſine ſcā
dalo p̄teriri. ex. c. cū illoꝝ. §. i. v̄. nos tn̄.
alias exceſſus difficilis ⁊ enormis relin
quitur arbitrio iudicis. cū tn̄ exceſſus eſt
notorius. platus non pōt eū abſoluere ꝓpt
ſcandalū. vt dicit ibidem in glo. Quid
ſi valde paꝝ leſit ſanguinē tn̄ effudit. qr
de leui quiq; ſanguis effundit. nunquid
idē erit ac ſi enormit leſerit. Rn̄det ber.
ibidē q̄ ſatis crederet ꝯmittendū arbi
trio iudicis. ſ. epi ⁊ abbatis. lꝫ lr̄a decreta
lis ſimplr loquat. Effuſio. n. abundantiā
ſignificat. 16. q. i. reuertimini. cui cōſentit
hoſti. in ſum. ⁊ in glo. ſup. c. cū illorū. ex
ne cle. vel mo. ſniam. Scd̄m et Rob. ſiqs
dum percutit clericum in nares eius effun
dat ſanguinem aut cum vngue aliquan
tulum excoriet cutem. ita q̄ aliquātulum
ſanguinis exeat. non erit exceſſus enor
mis. Sed tunc qn̄ vulnus eſt illatum qd̄
requirit mediciā chirurgie vel emplaſto
rum ⁊ hmōi. cum p̄dictis ꝯuenit etiā Inno
in. c. cum illoꝝ.

S Equit videre de. 6. arti. ſ. quis po
teſt abſoluere a ſnia iudic. ⁊ cir
ca hoc q̄runt plura. p̄ quis pōt
abſoluere a ſnia tali. R̄o. ille qui tulit eā
vel ſupior eius non alius excepto articu
lo mortis niſi de mandato excōicatoris l'
ſupioris. ſ. excōicatoris. nam regulariter
qui pōt ligare pōt ⁊ ſoluere. di. zi. inferi
or. h̄ tamē fallit in quibuſdā caſibus. vt
videbit infra. vnde ille q ligat abſoluere
dꝫ. 24. q. i. ſi petrus. Et ē hoc indiſtincte
verū qn̄ ſnia lata eſt in aliquē ſpālit
noiatū. ſi autē in gnē auctoritate cano
nis vel hoīs vel ſtatuti tunc ſi ꝓferens
velit alijs abſolutionē ſubtrahere dꝫ di
cere. abſolutionē autē taliū nobis ſpālr
reſeruamus. ar. ex. c. nup. hec hoſt. Si āt
excōicatus ad ſupiorem illius. ſ. excōicato
ris epi vadat ꝓ abſolutione. licꝫ ſi ab eo
abſoluat ſit abſolutus. ſupior tn̄ remittē
dꝫ ad excōicatorem abſoluendū. niſi ſit
aliq̄ cā legitima ꝓpt quā nō ſit remitten
dus. ex. de offi. dele. prudentiā. §. vlt. hec
Ric. 4. di. 18. q. 9. ar. i. in pn̄. Succeſſor āt
abſoluere pōt excōicatum a p̄deceſſore.
Si etiā p̄ſbr firmarius alicuius eccleſie excōi
cauit aliquē ꝓ furto vel ſili. alius p̄ſbr
firmarius loco eius inſtitutus poterit illū ex
cōicatū ſatiſfacere volentē abſoluē niſi
ſibi retinuerit abſolutionē pſona ecc. h̄
Rob. Quid ſi papa mādet alicui q̄ ex
cōicet aliquē. nunqd talē abſoluere po
terit. R̄o q̄ ſic. ar. di. zi. inferior. ⁊ ff. de re
iud. nemo. Nam excōicatio ⁊ abſolutio
pari iure cenſent de pe. di. i. vbū. qd̄ veꝝ
eſt qn̄ papa mandat alicui qd̄ excōicet
ꝯmittendo cāe cognitōē. tūc. n. ſi ille ꝓpt
ꝯtumaciā aliquē excōicet. eū abſoluere
poterit. niſi cū cā ꝯmiſſa eſt infra certū
tēpus decidenda ⁊ ille terminus ē elapſus
Porro ſi papa iam diffiniuit negocium
⁊ mandet alicui excōicare rebellē l' no
toriū peccatorē talis nō pōt abſoluere
ſꝫ tm̄ excōicare ſicut ei ꝯmittit. qr nō iuriſ
dictio ſꝫ puꝝ miſteriū tm̄ delegat. ex. de
offi. dele. qm̄. hec hoſti. ⁊ ibidē Ber. extra
de maio. cū inferior. Quid ſi ſnia excōi
catōis lata fuerit ab ordinario vl' delega
to ⁊ a papa ꝯfirmata. nunqd ille q eā tu
lit ab ea abſoluere poterit. Rn̄det gof. ti.
de ꝯfir. vti. c. vlt. q̄ ſic. ar. ex. de ꝯſti. ex fre
quentibus. hoſt. vo. c. ti. circa. fi. di. q̄ ſicut
ſniā latā a papa nullus ſine mādato ſpe
ciali pōt retrahere. ſi nec ab eo ex certa
ſcia ꝯfirmata niſi de ſpāli mandato ſuo.
vt in. c. ex frequentibus in fi. ⁊ h̄ niſi liq
do ꝯſtet ꝯfirmatiōem illā eſſe p ſurreptō
nē obtētā. extra de ꝯfir. c. z. Idē dicit
Rob. Secus eſt ſi ſimplr ꝯfirmauit ſine cāe
cognitōe. qr tūc p̄ncipalr excōicās abſol
uet vt idem dic. Utꝝ eps relaxare poſ
ſit ſniam latā a ſuo archidiacono. deca
no. vel plebano. ſeu alio iuriſdictōnē ha
bente ſꝫ eo ſine ꝯſcia illius qui tulit ⁊ ſine
ꝯgrua ſatiſfactione. R̄o nō dꝫ h̄ face. qn
imo ſi ſubditus epo ꝯquerat eū ad excōi
catorem abſoluendū dꝫ remittē. vt ex. de
offi. or. cū ab eccleſiaꝝ. ⁊ c. ad repmēd. ſ.
niſi piculū eſſet in mora. ex. c. ſacro. ⁊ tūc
recepto p̄ iuramēto ſm̄ formā ecc vt di
ibidē in tex. ⁊ glo. ſi tn̄ fecerit tenet rela
xatio ſiue abſolutio ſua. ar. ii. q. i. de pſona.
qr eſt iudex ordinarius tam clericoꝝ q̄
laycoꝝ ſue dioc. ⁊ idē dicit hoſtiē. goff. ⁊
Inn. ſup. c. ab excōicatoꝝ ⁊ Ray. Scd̄ꝫ
tn̄ Rob. ſecus eſt de p̄ſbro pochiali q non
hꝫ ꝯtentioſam iuriſdictōē ⁊ q nō ꝯſueuit
excōicare niſi ꝓ dānis quoꝝ ignorant
auctores. vn̄ ſm̄ eū epo vel ille q ſup h̄
gerit vicē eius ipo irreqſito ſcā prius ſatiſfa
ctione ſi cōmode fieri pōt vel promiſſa

cũ fici pȏt. talr excõicatũ abſoluere pȏt.
¶ Ut℞ metropolitan⁹ abſoluere poſſit a
ſñiis ſuffraganeo℞ ſuo℞ vel officialium
co℞. R° ꝙ nõ niſi cauſa excõicatõis ad
eum ꝑ appellatõem vel ſaltẽ q̃relã ſimpli
cẽ ſit delata e.x.c.ꝑ tuas. ⁊ de offi. or. ad re
ꝓmendã. ⁊ ẽ rõ q̃re aliõ eſt de metropoli-
tano. q: nõ ẽ ordinari⁹ ſbditoꝝ ſuffraga
nei niſi ĩ caſib⁹ expſſis a iure. vñ nõ poſſʒ
eos excõicare. q̃re nᶜ pȏt coꝝ ſñias rela
xare ipis omiſſis. niſi ↄſuetudo ↄ̃ria ſup
ħ cẽt. e.x.c. de offi. or. romana. in tex. ⁊ gl.
qõ ſi fecerit nõ tenet relaxatio cuʒ nõ ſit
iudex coꝝ. li. 6. c. venerabilib⁹. §. excõica
tos aũt. v̄. neucᶜ v̄o. ¶ Ut℞ archieps ab
ſoluere poſſit illos q̄ inciderũt canones ĩ
ꝓuinciali ↄcilio factos. Rñdet hoſtiẽ. e.x.
de ꝓben. ꝗue. ꝙ ſtatutũ. aut ẽ formatũ in
pᵃ ↄcilij. aut in pᵃ archiepi. ſi in pᵃ cõci
lij. vt ſi dicaᶜ nos ↄciliũ vl' nos archiepſ
de ↄſenſu ſuffraganeoꝝ nr̃oꝝ ſtatuimus
tũc ſine ↄſenſu illoꝝ nõ pȏt abſoluẽ nec
relaxare niſi epi hoc ſibi ↄceſſerit vl' niſi
hẽat ħ ex ꝓuilegio vel ↄſuetudine. ar. ex
tra de tẽp. or. ſi archieps. ⁊ c. le. Si aũt in
pſona archiepi. vt ſi dicaᶜ nos archieps
de ↄſilio fratꝝ nr̃oꝝ. ſic archieps ꝑ ſe po
teſt abſoluẽ. q: ↄſiliuʒ nõ importat necita
tẽ. ¶ Ut℞ metropolitan⁹ querela ad euʒ
delata ſup ſñia excõicatiõis a ſuffragãeo
lata. hẽat neceſſe remittẽ excõicatuʒ ad
ſuffraganeũ abſoluendũ. R° qdã diſtin
guũt ꝙ ſi cã excõicationis deferaᶜ ad ar
chiepʒ ꝑ appellatõʒ tũc ſi vult pȏt remit
tere. ſʒ nõ cogiᶜ e.x.c. ꝑ tuas. ſi aũt ꝑ q̃re
laʒ tẽ hʒ neceẽ remittẽ. e.x. de offi. or. ad re
ꝓmendã. e.x.c. ſacro. §. caueat. niſi piclin
ſit in mora. vt dᶜ ibidẽ. ⁊ ſi inferior nolit
eũ abſoluẽ. archieps abſoluat eũ. ac deiñ
cãʒ audiat. vt in. c. per tuas. in tex. ⁊ glo.
Et pȏt ħ eſſe rõ q: forti⁹ eximiᶜ ſubiect⁹
a iuriſdictõe ſuffraganei ꝑ appellatiõem
q̃ꝫ ꝑ q̃relã. Nã q̃ꝫcito appellat q̃ ad illam
cãʒ ĩ qua appellat ẽ exẽpt⁹ a ſua iuriſdi-
ctõe. e.x. de appel. directe. ⁊ c. paſtoral'. nõ
ſic ẽ de illo q̄ ↄqueriᶜ. q: q̃uiſq; litẽ fuerit
ↄteſtat⁹ nõ dᶜ agẽ ſʒ velle agẽ. ff. rẽ ra. ha
ꝺpli⁹. ⁊ l. q. n. timore. huic tñ ſñie ſic obij-
ciᶜ. Nõne ⁊ is q̄ nõ appellat v̄bo ſʒ va
dit ad q̃relã ꝓponendã itinẽ accepto. vᶜ
ipo fcõ appellare. ſic e.x. de appel. dilecti.
ſʒ illõ locũ hʒ q̃ꝫtũ ad appellatõeʒ e.x. in
diciũ fcãm. ⁊ añ ordinatõeʒ cãe. poſtmo
dũ. n. necĩa eſſet appellatio vocis. Hoſt.

tñ ſcripſit ꝙ ſiue ꝑ appellatõʒ ſiue ꝑ q̃re
lã traſferaᶜ cã ad metropolitanuʒ. pȏt de
ferre ſuffraganeo ſuo ſi voluerit. alioqñ
nõ teneᶜ. ⁊ ſic ſʒ ipm iura q̃ videᶜ ħ in-
nuere de hõeſtate itelligẽda ſᶜ. nõ de neci
tate. ħ de hoſt. De ħ etiã hoſti. ⁊ ber. e.x.c.
ꝑ tuas. ⁊ li. 6. c. ſolet. ⁊ de appel. romana.
Quid ſi abſoluo aliquẽ ab excõicatiõe a
qua nõ poſſuʒ eũ abſoluẽ qd faciã ſi po-
ſtea id aduertã. R° ſi poſſum debeo eum
certificare de errore meo ⁊ ↄſulẽ ꝙ ipetrʒ
abſolutõeʒ ab eo q̄ ptãtem hʒ abſoluẽdi
⁊ debeo me hr̃e ad illũ q̃i nõ abſoluiſſeʒ
eũ. ħ roð. Quid ð excõicatõib⁹ que fiũt
ꝓ furtis ⁊ reb⁹ ꝑditis. nũqd fratres mio
res ⁊ ꝓdicatores ⁊ gnãles penitentiarij
epoꝝ abſoluẽ pñt taliᶜ excõicatos ſine li
centia pſbroꝝ q̄ eos excõicauerunt. Rñ°
ſi taliũ abſolutio ↄmiſſa ſitᶜ eis expreſſe.
eos ab hi⁹ excõicatõnib⁹ pñt abſoluẽ. tñ
nec ipi nec epi nec pſbr q̄ ſñiam tulit ſine
certa rõne ↄ̃ volũtatẽ dãnũ paſſi ad c⁹ in
ſtantiã ſñia lata fuit debent taliᶜ excõica
tos in preiudicium alterius abſoluere.
hi⁹. n. excõicatio ⁊ abſolutio hʒ aliqd ꝑ-
tinẽs ad forum ↄtentioſuʒ. ex q̃ ẽ lata ad
inſtãtiã paſſi dãnũ. ſine certa rõe dixi. q:
ſi is q̄ dãnũ intulit nullo⁹ eſt ĩ ſoluẽdo ⁊
parat⁹ ſatiſfacẽ q̃ꝫcito poterit. eps vel pre
ſbr q̄ eũ excõicauit abſoluẽ pȏt ipʒ eo in
uito q̄ dãnũ paſſus ẽ. hec Roð. ¶ Quid ſi
talis q̄ v̄e penitet de ↄmiſſo ⁊ nullo⁹ ẽ in
ſoluẽdo nõ audet ↄfiteri in publico. ſʒ in
occulto petit abſolui. ⁊ a denũciatõne ex
cõicationiſ ceſſari. ⁊ paſſus dãnuʒ petit
publice ſñiaʒ ĩnouari. qd faciet pſbr qui
ſcit hãc v̄itatẽ. Rñ° dʒ ipm abſoluẽ. ar.
14. q. 6. ſi res. ⁊ inſtãtiã dãnificati put po
teſt prudenᶜ repellẽ. ħ roð. ¶ Quid ſi eps
vel ſacerdos dat mihi licẽtiã abſoluendi
de oibus excõicationibus q̃s tulit in ſua
dioc. vel prochia in gnãli. nunqd potero
abſoluẽ excõicatũ ab eo c⁹ abſolutionẽ ñ
cõmiſiſſet mihi in ſpãli. q: excõicat⁹ erat
ꝓpᶜ dãnũ illatũ eidem epo vel ſacerdoti.
Rñ° ſi intellexit eps vel ſacerdos dare
mihi lñiaʒ de oibuſ. ⁊ de ħ ↄſtat credo ꝙ
talẽ poſſũ abſoluẽ in dubio ẽt q: q̄ oĩa di
xit nihil excepit pſumã ipm dixiſſe de oi-
bus. tñ ſi poſſet ſatiſfacẽ de dãno nõ debe
rẽ eũ abſoluẽ. niſi ſatiſfactõe ꝓmiſſa ꝑ ſe l'
ꝑ itermediã pſonã. ſi ꝓbabiᶜ eũ ſuſpectũ
hẽrem ꝙ poſt abſolutioneʒ non ſatiſface
ret. hec roð.

S Equit᷑ videre de.7.arti.ſ.de qbuſ
buſdā regulis q̄ dant᷑ de ptāte li
gatōis ⁊ abſolutiōis.he aūt ſunt
tres. Prima eſt ꝙ regularit᷑ qui pōt li
gare pōt abſoluē.di.zi.inferioꝛ.h̄ tñ fallit
in pluribꝰ caſibꝰ.p̄ in delegato dñi pape q
poſt diffinitiuā ſñiam ab eo latā pōt non
parentē ſñie excōicare.ſʒ elapſo anno nō
pōt ipm̄ abſoluē.ex̄ de offi.dele.q̄rēti. zͦ
fallit in excōicato q q̄ādiu excōicatus eſt
nec aliuʒ excōicare pōt.nec illum quē ex
cōicauerat abſoluere qꝺ̄ vex̄ ē de maio
ris excōicationis ſñia ligato.24.q.i.au/
dinimꝰ. Secus ē de minoꝛi excōicatione.
ex̄.c.duobus. Idem eſt de ſuſpenſo a iu/
riſdictiōe. zͦ fallit in incēdiario quē oꝛ/
dinariꝰ pōt excōicare.ſʒ poſt denunciatō
neʒ non pōt ipʒ abſoluē ex̄.c.tua. Scdʒ
aūt.hoſt.cū a ſñia ſua abſoluere poſſet.ēt
poſt denūciationeʒ.nō tam̄ a ſñia canōis
ſicut dictū ē.s̄.arti.zͦ vbi ponit᷑ p̄mus ca
ſus de incēdiario. 4ͦ fallit in clericis ex/
hibētibus hereticis eccleſiaſtica ſacr̄a ⁊
eos ſepelientibꝰ.q̄s oꝛdinariꝰ ſuo pōt pri
uare officio.ſʒ reſtituē non pōt abſqꝫ in/
dulto ſedis aplice ſpāli.ex̄ de here.excōi
camus.i.§.ſane clerici. 5ͦ fallit in ſuſpē
ſis per ꝯciliū a beneficijs ꝯferendis.pro
eo ꝙ indignis ſcient᷑ poſt ſcdam admoni
tionē non coꝛrectis ꝯtulerunt eccleſiaſti
ca beneficia.hanc.n.ſñiam nullus excep
to ſummo pōtifice vel vno ex q̄tuoꝛ pri/
archis p̄ncipalibus poterit relaxare.ex̄
de p̄bē.graue. 6ͦ fallit in degradato q
niſi degradet᷑ ab oꝛdinarijs ipʒ tam̄ reſti
tuere nō p̄nt.ſʒ papa pōt h̄ tñ.ex̄ de cle.
non reſi.ex tuc. 7ͦ fallit in excōicato ma
ioꝛi vel minoꝛi excōicatōe in caſu. Naʒ
⁊ ſi ſine p̄ſbro p̄fecte potuit ligari.nō tam̄
abſolui pōt niſi a p̄ſbro.vt pʒ in his q̄ no
tant᷑ ſupra ar.i.q.vtꝝ cleric᷒. 8ͦ fallit ſ̄ʒ
hoſt.in p̄ſbro bn̄dicente nuptias ſcdas q
ab ep̄o dʒ ſuſpēdi ab officio ⁊ beneficio.
nec pōt reſtitui niſi per papā.ex̄ de ſcdis
nuptijs.c.i. 9ͦ fallit in legato qui pōt ex
cōicare.ſʒ poſt egreſſū de termio legatōiſ
ſue nō pōt abſoluē vt dictū eſt.s̄. zᵃ ē ꝙ
q pōt abſoluē pōt ligare.diſt.zi.inferioꝛ.
fallit tñ in ep̄o accuſato quē metropolita/
nus cū ſuffraganeis ſuis pōt abſoluē.ſʒ
nō ꝯdēnare.z.q.8.q̄uis.ſ̄m hoſti.Io.tñ
di.ibidē.ꝙ nō p̄nt abſoluere nec ꝯdēna/
re. zͦ fallit in ſenatoꝛe vel clariſſimo quē
accuſatū p̄ſeſ pōt abſoluē nō tam̄ ꝯdēna
re.C.vbi ſena.vel clariſ.l.q̄ti.§.h̄ ſolū.
zͦ fallit in viſitatoꝛe monachoꝝ q poteſt
abbatē accuſatū de neglia ⁊ remiſſione ⁊
crimie abſoluē.ſʒ nō pōt eū ꝯdēnare ſed
dʒ denūciare ep̄o q ꝓpter neglīaʒ dabit ſi
bi coadiutoꝛē ⁊ ꝓpter crimē eum deponet
ex̄ de ſta.mo.c.vlt.in tex.⁊ glo. zᵃ re/
gula eſt ꝙ inferioꝛ nō pōt ſupioꝛē ligare
vel abſoluē.vnō dioſcorꝰ ꝓpter h̄ potiſſ͛
depoſitꝰ fuit ꝙ leonē papā excōicare p̄ſu
ſerit.di.zi.c.vlt.hoc fallit p̄ in iudicio pe
nitētie.q2 ſimplex p̄ſbꝛ papā abſoluit. zͦ
cū ſupioꝛ ſubmittit ſe iudicio īferioꝛis.z.
q.7.nos ſi ꝯpetent᷑. zͦ cū ſupioꝛ delingt
ī ꝓuintia minoꝛis.vt dcm̄ ē.s̄. Predicte
aūt tres regule ex illo.c.di.zi.īferioꝛ.col/
ligunt᷑ vt dicit᷑ ibidem in glo.in qua etiā
ponunt᷑ expreſſe exceptiones eaꝝ.

¶ Quis abſolui pōt ab excōicatōe.ti.i4

P Oſtea ꝯſiderandū eſt qs pōt
abſolui. Et circa h̄ querūtur
plura. p̄ vtꝝ excōicatꝰ abſol/
ui poſſit inuitꝰ. Rͦ. duplex eſt
excōicatio a iudice ⁊ a iure.p̄mā ſi iiuſta
eſt.tenet᷑ iudex relaxare ēt inuito excōi/
cato.ſi vō ſit iuſta nō decet inuitū ab illa
excōicatōe abſoluē.ſi tñ abſoluit ē vē ab
ſolutꝰ vt qdā dicunt.ſic̄.n.ꝯ̄ volūtatē ſuā
potuit eū excōicare.ita et ꝯ̄ volūtatē ſuā
p̄t excōicatōʒ r̄tractare.ſʒ peccʒ h̄ facieͤ
niſi forte in cāu in q̄ videret ꝙ abſolutio
illa eēt magis medicinal᷑ aīe ꝯtumacis
q̄ʒ ipſa excōicatio.Excōicatꝰ aūt excōica
tione a iure.nō pōt inuitꝰ abſolui.⁊ h̄ eſt
rōabile.q2 cū voluntate fecerit illud cui ē
excōicatio ānexa ipſo iure ē aliquoͦ ex/
cōicatꝰ ex volūtate ſua.iō ſine volūtate
ſua ⁊ reqſitōe nō pōt abſolui.24.q.z.nec
q̄ſq̄.⁊.c.ſeq.Si tñ negat ſe feciſſe id ꝓ q̄
dr̄ excoicatꝰ vel negat ſe eē excoicatū ꝓ
tali facto.dū tñ petat abſolui ad cautelā
ſi abſoluit᷑ non dʒ dici abſolui iuitꝰ.⁊ tēt
abſolutio.h̄ Ric.4.di.18.q.io.ar.i.c.⁊.li.6
e.ſolet. Quid de excoicationibꝰ dubijs.
Rͦ. ſ̄ʒ Ray.in dubio ſp in iudicio aīe dʒ
eligi tutioꝛ via. vt.ſ.hō ſe excoicatū p̄ſu/
mat.⁊ ſic abſolutionē petat ad cautelaʒ.
ar.iz.q.z.non exiſtimemꝰ.poſt moꝛteʒ tñ
p̄ſumerē ꝯtrariū.⁊ ita ꝓ tali oꝛarē.ar.ex̄
de p̄ſbro nō bap.c.z.Dicit ēt roō.ꝙ illi q
timent ſe excoicatos eſſe ⁊ non ſunt de h̄
certi.ſi ſup hoc hēant ꝯſciaʒ ſcrupuloſaʒ

nimis ⁊ leuem ac temerariā opinionem.
eā deponāt ad ꝯſiliū alicꝰ boni viri ⁊ di
ſcreti. quā ſi deponē nolunt vel nō pñt ad
cautelā faciant ſe abſolui ab eo qui eos
abſoluere poſſit. ¶ Utrū excoicatꝰ abſns ꝑ
lr̄as poſſit abſolui. R° ꝙ ſic. ſic expſſe di
glo. .ꝗ. i. de manifeſta. ⁊ eadē cā. q. 5 q̄ſto
hr̄ ꝙ qdā fuit ꝑ epl'am abſolutꝰ. ⁊ hoc ē
rōnabile. ex quo abſns pōt excōicari. etiā
ſi lr̄a ad excoicatū nō pueniat vſqꝫ poſt
mortē abſoluētꝭ tn̄ abſolutꝰ ē. ſic extūc qn̄
ſigillat̄ lr̄a excōicatōis alicꝰ ē excoicatꝰ.
lꝫ ſi teat̄ ſe gerē ꝓ excoicato anq̄ꝫ ad eiꝰ
noticiā poſſit ꝑuēire. tal̄. n. errō fcī ſi nocꝫ
ex̄ de ele. ex. mi. ſi celebrat. talit̄ aūt abſo
lutus ſe dꝫ gerere ꝓ excoicato donec cer
tus ſit de abſolutione. peccat tn̄ p̄ſbr ꝗ fu
rez quē excōicauit ſiue in gn̄ali ſiue i ſpe
ciali abſoluit abſ̄ntem ⁊ ignorātem ſiñ ſa
tiſfactōne. cū excōicato non petenti ⁊ pe
nitenti ſine ſatiſfactōe fcā vel ꝓmiſſa nō
ſit abſolutio impendenda. hec Roꝺ.
Quid de eo ꝗ decedit excoicatꝰ. R° q̄ſtū
cunqꝫ qs iurauerit eccᵉ mandato parere
q̄ſtuncūqꝫ ꝓceſſerit ſigna pnīe. ſi tn̄ ꝓuen
tus morte nō potuerit bn̄ficiū abſolōis
obtinē. qꝛ nō habuit copiā alicꝰ p̄ſbri. nā
in extremis poſitꝰ a quocūqꝫ p̄ſbro ab oī
pctō ⁊ ab oī excōicatōe abſolui pōt. licet
abſolutꝰ apud deū credat̄. nō tn̄ eſt habē
dus apō eccleſiā abſolutꝰ. nec ꝓ eo debēt
oblatōes vel elemoſyne recipi nec ꝓces
porrigi. pōt tn̄ ⁊ dꝫ ei eccleſie bn̄ficio ſub
ueniri. vt ſi de ipiꝰ viuentis pnīa ꝑ euidē
tia ſigna ꝯſtiterit. defuncto ēt bn̄ficiū ab
ſolutionis impēdat̄. ſ. ab eo a quo potuiſ
ſet viuꝰ ⁊ ſanꝰ abſolui. Abſolutionis aūt
forma hec ē. vt fiat cum pn̄iali pſalmo ⁊
oōne dn̄ica ⁊ alia ꝯſueta ex̄. c. a nobis.
z. ⁊. c. ſacris. Et hꝫ glo. ſup. c. a nobis. ⁊ ꝑ
hoſti. ibidem corpus tale ſi defacto ſepul
tum fuerit in cimiterio nō exhumabit̄. ſi
aūt erat ſepultū alibi dꝫ exhumari ⁊ po
ſtea abſolui. ⁊ deinde in cimiterio ſepeliri
Et addit hoſt. ibidē. poterunt etiā oſſa vl'
corpa ſi ſunt ſup terrā vel ēt ſepulchꝛ ſi
ſint in ſepulchro verberari ſic fit circa vi
uos. Nā ⁊ aſpgunt̄ aq̄ ſacra de cōſuetu
dīne quoꝛidā. ⁊ abſoluūt̄ cū oōnibꝰ ſicut
fit de viuente. ar. in. c. a nob. in fi. Utrū
ille ꝗ incurrit excōicationem in vno epa
tu poſtea abſolui poſſit ab alio epō in cꝰ
diocē. morat̄. Rn̄° de illa excōicatione ꝗ
eſt ab hoīe non pōt abſolui niſi ab excōi

catore. vel eiꝰ ſucceſſore. vel ſupiori eius
ſiue fuerit ſpāliter ꝯ pſonā determinatā
ſiue gn̄aliter lata. Ab excōicatione vero
minori q̄ eſt a iure ꝯtracta. in vno epatu
pōt abſolui excōicatꝰ in alio epatu. de ma
iori vō excōicatione dubiū eſt. credo tn̄
ꝙ ſit verū. cum. n. epS alicuiꝰ cū abſolue
re poſſit a peccatis q̄ ꝯmiſit ex̄ ſuū epa
tum. ꝓbabile videt̄ ꝙ ēt eum abſoluere
poſſit ab excōicatione quā ex̄ ſuū epatū
ꝯtraxit. nō. n. tn̄ defert̄ excōicationi que
ē a iure. q̄ſtum illi q̄ eſt ab hoīe. hec Ric.
4. di. 18. q. 9. ar. 5. o. ⁊ idē Roꝺ. Utrū
excōicatꝰ pluribꝰ excōicationibꝰ poſſit ab
ſolui vna abſolutōe. Rn̄° talis aut eſt ex
cōicatꝰ pluries ab eodē. aut a diuerſis. ſi
ab eodē ſiue ꝓ vna cā ſiue ꝓ diuerſ fue
rit excōicatus. ſi ab illo eodē vl' ſucceſſo
re eiꝰ fuerit abſolutꝰ. vna abſolutōe tolli
tur oēs excōicationes ꝓcedētes. niſi ſpā
liter ſit dictum ꝯtrariū. vel niſi de vna cā
excōicatōis tn̄ agat̄. i eo cāu cū pluribꝰ
cāis erat excōicatꝰ pluries ab eodē. ii. q.
z. ſi epS. ⁊. ff. de acceptila. plribꝰ. Si aūt a
diuerſ. abſolutio vniꝰ non tollit alioꝝ ex
cōicationes. qꝛ nō hꝫ ipiū par i parē. di.
zi. inferioꝛ. ⁊ ex̄ de elec. inotuit. Fallit āt
in duobꝰ cāibꝰ. vnꝰ eſt qn̄ aliqs excōicat
⁊ aliꝗ ad petitōem eiꝰ ꝯfirmāt. tūc. n. ſuffi
cit abſolutio eiꝰ ꝗ ꝓncipalr̄ excōicauit ex̄
de treu. ⁊ pa. c. i. ⁊ h̄ eſt vꝝ qn̄ ꝯfirman
tes nō habēt iuriſdictōem in excōicato.
⁊ tūc exponit̄ ꝯfirmāt. i. denūciāt ꝑ ſuas
dioceſes hūc eſſe excōicatū. ⁊ tūc pareſ
ſunt excōicās ⁊ ꝯfirmās. Si vō ꝯfirmāſ
ſit ſupioꝛ excōicante ⁊ ꝯfirmet ſimplr̄ ſi
ne cognitōe cāe. idē eſt qꝺ ſupra. Si āt
cum cāe cognitione. non pōt inferioꝛ qui
excōicauit abſoluere. Aliꝰ cāus eſt cum
oēs excōicatores vni delegāt vices ſuas
Si vō abſoluat̄ a ſupiori ꝗ iuſ hꝫ abſol
uendi. dic vt in. q. ſe. h̄ Ray. ⁊ Roꝺ. ¶
Pone ꝙ aliqs ex plibꝰ cāibꝰ ſiue exceſ
ſibꝰ vna ſnīa ſit ligatus. ⁊ fac ſe abſolui
vno exceſſu ꝛ tacito. nunqd ꝓdeſt ei abſo
lutio. Rn̄° ꝙ non. ex̄ de offi. oꝛ. ex pte. ⁊ h̄
intelligas qn̄ malitioſe ⁊ ex certa ſcīa h̄
tacuit. ⁊ ſic ſtud tanq̄ꝫ qꝺ ponit̄. ex̄. c. cū
ꝓ cā. ad fi. expſſiuū vitatis. ſi aūt ex ne
gligentia hoc accideret. teneret abſolutō
ſꝫ ad ſatiſfaciendū de cā quā tacuit moni
tiōe ꝓmiſſa ē ꝑ cēſurā eccleſiaſticā ꝯpel
lendꝰ. ⁊ ſic illō tāq̄ꝫ de q̄ dixi nō eſt expſ
ſiuū vitatis. ſꝫ ſilitudinariū ſic itellexit

Tan. ꝛ ꝓbat̃ hoc. e x̃ de reſcrip. ex lr̃is. ꝛ
ſm̃ hoc intellige illud. e x̃ de reſcrip. dile-
ctus fili⁹. ꝛ de coha. cleri. ꝛ muli. ſup eo. ꝛ
oĩa alia iura q̃ ad hoc induci ſolent. tñ in
facto ꝓprio vbi quis adult⁹ ꝛ diſcret⁹ eſt
ↄ̃ oblitionē vel ignorantiā allegatā pſu
mit̃ violent̃. e x̃ de reſcrip. ab excõicato.
ꝛ e x̃. c. cũ illoꝝ. ad fi. hec hoſti. ꝛ ↄuenit
cũ eo goſ. Dictā tamē diſtinctõem nõ re
cipit her. plures ẽt alias ſolutões ad h̃ po
nit. q̃s nõ multũ approbat. e x̃. c. cũ ꝓ cā.
Ei⁹ võ ſolutio ē ꝙ qualit̃cũqꝫ ſit aliquis
excõicat⁹. ſiue vna ſnĩa ſiue plurib⁹ ſniis
ex pſib⁹ ꝛ diuerſ̃ cãis. q vẽ vult abſolui
oēm cãm ꝓ qua vel ꝓ qb⁹ fuit excõicat⁹
dꝫ exꝑmere i ſnĩa abſolutõe. q2 ꝓ vnaq̃ꝫ
ſola fuit excõicat⁹. ꝛ ſic vna ſnĩa abſolu
tionis ſufficit ad plr̃es excõicationes tol
lendas niſi dictũ ſit in ↄtrariũ. dũ tñ exꝑ
mant̃ oēs cãe excõicationis. al̃s nõ tenet
abſolutio p ſurreptõem obtenta. vt collĩ
e x̃. c. officij. lꝫ quidā dicant ꝙ Inn. ad h̃
nõ rñderit. in. c. officij. hec her. cũ quo cõ
uenit Ray. Inno. aũt dixit ibidē ꝙ ſi ali
qs tñ vna ſnĩa ſit ligat⁹ ex plurib⁹ tamē
cãis. ita ꝙ ex nulla ſola excõicans inten
dat ligare. abſolutõ tꝫ niſi. ſit talis cauſa
quā tacuit qua exꝑſſa abſolutõꝫ nõ ob
tinuiſſet. e x̃ de offi. or. ex pte. Si võ pluri
bus excõicatõib⁹ ſit ligat⁹ neceſſe ē abſol
ui ab oib⁹. vt pꝫ in. c. officij. Et idē ē ſi ſit
vna ſnĩa ligat⁹. ſꝫ ex plurib⁹ cãis. ita ꝙ ꝓ
ferēs intendat ꝓ plurib⁹ ligare. q2 tũc ne
ceſſe erit ab oĩbus abſolui. Scõm autē
Ray. ſi ſupior oĩs cãs ꝛ excõicationes
ſciret. ei⁹ abſolutio oĩs excõicatiões tol
leret. lꝫ excõicat⁹ oēs illas non exꝑmeret
q2 eũ ſcient̃ ab oĩbus abſoluere videret̃
ar. di. 9z. ſi inimic⁹. ꝛ e x̃. c. ſi aliqñ. Idem
vr̃ ſi ita dicat. abſoluo te ab oib⁹ iſtis ex
cõicatiõib⁹ q̃s ↄfeſſus es. ꝛ ab oib⁹ alijs
ſiq̃ ſunt quas in memoria nõ hēs. h̃ ray.
vñ q impetrat abſolutõem a papa vl̃ ei⁹
legato caute fac̃ ſi ſe faciat abſolui ab oi-
bus excõicatõib⁹ ꝛ peccatis de qb⁹ nõ re
colit. q2 tunc ſi poſtea de aliquibus reco
lat. nõ tenet̃ abſolutiõem iteꝝ impetrare
lꝫ de pctõ ſi ſit mortl̃e teneat̃ ↄfiteri. hec
Rod. Quid ſi ꝓ diuerſ̃ cãis ꝛ a plurib⁹
ꝑlatis in aliquē ĩns hñtibus. vel a ꝑlatis
ꝛ ſcriptis canõibus diuerſis ſniis idem
ſit ligat⁹. Dicas breuit̃ ꝙ a qualꝫ ſnĩa ē
abſoluend⁹ anq̃ꝫ cõicet̃ eidem. ar. z. q. z.
§. notādum. hec hoſt. Quid ḡ ſi de vno
exceſſu tñ ſatiſfacere vult. nunqd eſt ab-
ſoluendus. Rᷠ ꝙ non vere penitet. ſꝫ dā
dum ē ei ↄſiliũ ꝛ inducendus. vt ab oib⁹
ſe faciat abſolui. e x̃ de penis. qd̃ quidam
hec hoſt. Quid ſi ſit ab vno vinculo ab
ſolutus. q2 neſciebat ꝑlatus ꝙ aliq̃ alio
vinculo eſſet ligatus. Rᷠ nõ eſt ei tal' ab
ſolutio fructuoſa. ſ. quo ad cõionem recu
perandā. vt dictũ eſt. s̃. tenet tñ abſolutio
mero iure quo ad illud vinculũ. ſꝫ non ē
denunciād⁹ abſolut⁹ ſi ꝑlatus poſtea vita
tem intelligat. q̃uſqꝫ ab omnib⁹ fuerit ab
ſolutus. Nā excõicatus non ſuſcipit ptē
in eccleſia. di. zz. ꝑter. h̃. ꝛ iõ excõicatus
in vna eccleſia. excõicatus eſt q̃ ad oĩs.
ii. q. z. c. z. ꝛ. 4. q. 5. c. i. Scõm hoc expone
ꝛ intellige illud. e x̃. c. officij. ad fi. Rᷠ. i. ꝙ
ſuppmenti vitatem abſolutio recepta nõ
põt ꝓdeſſe. ſ. haudi quo ad vitā eternaꝫ
ſi iuſte ſit ligatus. vel quo ad cõionez ec
clie recupandaꝫ. ẽt ſi iniuſte. remanet. n.
obligat⁹ ꝓ alijs. ſi vitateꝫ intelligēs ꝑla-
tus a quo petit̃ abſolutio. abſolõnē i. e. l'
intelligens vitateꝫ p⁹ abſolutiõem de fcõ
obtentā. abſolutõꝫ hi⁹. i. abſolutõis denũ
ciatõeꝫ exhibē. i. facē nõ dꝫ. lꝫ ponāt̃ ab
alijs alij varij intellect⁹. ¶ Sꝫ nunqd ſic
abſolut⁹ ptim eſt ligat⁹ ꝛ ptim abſolutus
Rᷠ ꝙ nõ q̃ ad cõioneꝫ recuperādā. ſꝫ q̃ꝫ
tuꝫ ad eccleſie ſnĩaꝫ ſiue ſolēneꝫ reconci
liationē eccleſie ē ab vno vinculo ſolut⁹
ꝛ alio remanet ligat⁹. ¶ Itē ſi ſatiſfeč de
vno ꝛ ab alio ſit abſolut⁹ hoc ſibi ꝓdeſt
ad min⁹ ſuppliciũ tollerandũ. de pe. di. z. ſi
qs aũt. ad h̃. ꝛ. c. vlt. ſeq. Sꝫ eſto ꝙ veni
at ad vnũ ꝑlatuꝫ ꝛ dicat ꝙ patus ē de oĩ
bus ſatiſfacere. nũquid ille mittet euꝫ ad
aliũ ꝑlatuꝫ ꝛ ali⁹ remittet ipꝫ ad ꝑmuꝫ.
ꝛ ſic nunq̃ꝫ abſoluerec̃. Rᷠ i hoc cãu pu
to ꝙ is ad quē primo venit recepta cau
tione ſufficienti ꝙ de alijs ad mandatum
alterius ſiue alioꝝ ſi forte plures ſunt ſa
tiſfaciat ipm̃ abſoluere poſſit ꝛ debeat. ar.
e x̃. c. cum illoꝝ. §. nos tñ. vl' ↄmittat vn⁹
alteri. vel oēs vni vices ſuas. qd̃ fieri po
teſt ex quo ex officio ↄpetit. e x̃ de offi. or.
c. vl. ꝛ i' le cui ↄmiſſuꝫ ē abſoluat ꝓ ſe ꝛ ꝓ
altero vl' alijs omnib⁹. ꝛ in hoc caſu vna
abſolutõe tollent̃ oĩa vincula ſicut ꝛ q̃
plures obligatões acceptilatõne vna tol
lunt̃. ff. de accep. pluribus. ꝛ hoc mõ ↄpe
tentius ꝛ ↄmodi⁹ abſoluet̃. hec hoſti. in
ſum. ꝛ Ber. e x̃. c. officij.

¶ Quomodo abſolutio fieri dʒ. ti.15.

D Einde ↄſiderandū eſt qualiť abſolutio fieri dʒ ab excōicatione. Circa qđ ſciendū ꝙ de minori excōicatione nō ťdiť alia forma niſi ꝙ ↄfiteať ⁊ exꝓmat ſpālr cāʒ ꝗre ipam ſniam icurrit ⁊ ſic faciat ſe abſolui vt ſatis colligiť. e x̄. c. nup. §. i z. ⁊ v̄. q vo. ⁊. c. duob⁹. dʒ tñ ſacerdos h v̄ba vel eqpollentia diceř. abſoluim⁹ te a vinculo excōicationis h⁹ quaʒ ↄfeſſus es ⁊ ab alia ſi teneris inq̄ʒtū poſſum⁹ ⁊ debemus ⁊ reſtituim⁹ te eccleſiaſticis ſacris. Nā ſnia que abſolutionē vel ↄdēnatōeʒ non ↄtinet nulli⁹ eſt momēti. z. q. 6. §. diffinitiua. hec hoſti. ⁊ h cuʒ qs eſt ligatus ſnia canonis. de eo vo q ligat⁹ eſt a iudice. dic vt. ś. ti. 1z. ar. 6. ¶ Circa abſolutioneʒ vo a maiori excōicatione ſciendū ꝙ in abſolutione ab excoicatione maiori a quocūqȝ ſit lata ſiue a iure ſiue a iudice quatuor ſť pēſanda ſʒ hoſ. nō tñ h oia ſť de ſb̄a ſʒ de bn̄ eē. ꝑmū eſt ꝙ excōicat⁹ in oī caſu ſtare mādatis eccľie iuret anteꝙ̄ abſoluať. zm eſt ꝙ an̄ abſolutōem ſufficiens emēda ꝑſteť. zm eſt ꝙ poſtq̄ʒ is q irrogauit ⁊ ſatiſfeceř ſicut debuit p eū q pōt abſoluať. ⁊ mod⁹ cert⁹ ſiue certa forma in abſolutione teneať. 4m ē ꝙ p illū q abſoluit ipm mādata iuſta ⁊ rōabilia iniūgať. De his quatuor circa ordinē ꝑmiſſū ↄſiderādū ē. ¶ Circa ꝑmū q̄riť pl̄a. ꝑ vtruʒ iuramētū ſit de abſolutōis ſb̄a ſiue necitate. R° circa h eſt dupľx opio. vna ē ꝙ ſic c⁹ opionis ē hoſt. i ſū. ad qđ ꝓbādū allať illud. e x̄. c. cū deſideres. vbi dř in fi. ⁊ niſi forma ecc̄e que ꝓ abſolutōe taliū itroducta ē. ſ. de ↄſuetudine q̄ ad iuramētū. ⁊ de iure q̄ ad aliā formā q̄ ſeq dʒ obſerueť. n ē cōicādū eidē. ⁊ illđ e x̄. eo. nup. §. peſt. ⁊ vlt. ⁊. c. q̄uis. h addnť ꝓ ſe ⁊ alia multa ⁊ rn̄det his q̄ videť ſibi ↄ̄ria qb⁹ nō immoror cā breuitatis. vn̄ ſm eū ſiqs abſolut⁹ fuerit iuramēto nō ꝑſtito iterū ē iuramēto ꝑſtito abſoluēd⁹. qꝛ ꝑma abſolutio nō tenuit exq̄ forma ſeruata nō fuit. dič tn̄ in apparatu ſup illud. c. cū deſideres. ꝙ qn̄ aliq gnāli ſnia ſť ligati vel alias ſť excōicati occulti tūc ſuffič abſolutio ſine aliquo iuramento. Alia ē opinio ⁊ ē ber. ⁊ gof. ꝙ iuramētuʒ nō eſt de ſb̄a abſolutōiſ qꝛ aliq abſoluunť ſine iuramēto qđ nō valeret ſi iuramētuʒ eēt de ſb̄a abſolutōiſ ꝙ an̄t hoc fiat inuiť. e x̄. c. a nob. z. §. abſolutionis. Nā ibi abſoluiť qui mortu⁹ ē de quo certū eſt ꝙ āmō iurare nō pōt. ⁊ eſt exꝑſſuʒ. e x̄. c ſup eo. Nā iuramētum poti⁹ eſt introductum de ↄſuetudine ⁊ ad cautelā q̄ʒ de iuris rigore. e x̄. c. cū deſideres. rn̄ſo. i. vt poſt abſolutōeʒ timore iuramēti ꝑtimeſcant ſilia facere. zz. q. vlt ꝑ ſumā. ⁊ ſic ſi iuramentuʒ omittať. nihilo⁹ abſolutio tenet. omitti tn̄ nō dʒ. Et ꝙ dř i fi. illi⁹. c. cū deſideres. niſi forma eccleſie q̄ ꝓ abſolutōe taliū eſt itroducta obſuetur nō eſt cōicandū eidē. ē intelligēdū ꝑncipalr de abſolutione cū iuramēto que tn̄ eadeʒ eſt ſm v̄itatem ſine iuramento ſed forma eccleſie dʒ gnāliť obſuari. nec dʒ omitti. niſi ex cā. e x̄. c. ſup eo. hec ber. ſup illud. c. cū deſideres. Vtꝝ an̄ abſolutōʒ excōicationis ꝓ leui iniectione iuramentū ſit exigēdū. R° v̄ř multis ꝙ ſaltē non paſſim ꝓpter piurij piculū. qꝛ hoies faciliť maxīe in leuē iniectōʒ recidināt. Alij dicūt ꝙ etiā ante abſolutionē a leui iniectōe dʒ iuramētū ṙgulariť exigi. qꝛ decre tales nō excipiūt iniectōem leuē. glo. etiā ſup illud. c. ſup eo di. ꝙ forma que hētur in. c. ex tenore. ſeruari dʒ in abſolutione cuiuſlʒ qui incidit in canonē. hec. Ric. 4. di. 18. q. 10. ar. z. in fi. ¶ Vtꝝ iuramentuʒ a pueris ſit exigendū cū abſoluūť. R° arbitrio epi ē dimittendū vtꝝ ſint tales ꝙ iurare debeant vel non. qꝛ etiā iuramētū hi⁹ nō eſt de ſb̄a abſolutionis vt dictuʒ ē ſm aliquos ſʒ de ſolēnitate ⁊ rigore iuris vt e x̄. c. cum deſideres. rn̄ſo. i. ſm Rođ. ⁊ Tāc. ¶ Vtꝝ ſit exigendū a mulierib⁹. R° certum eſt ꝙ ſic ſm rođ. ¶ Vtrū heredes illi⁹ mortui q abſoluiť iurare cogētur. R° credo ꝙ cogi pn̄t. ſʒ ſi noluit ꝓpť hoc abſolutio non differť. ſʒ poſtea indiſtincte coguntť ſatiſfacere iiuriam paſſo. vľ alias facere ꝙ ille viu⁹ debuit ⁊ voluit ſʒ non potuit. hec ber. e x̄. c. a nobis. z. Sed nunqd exhumabiť corpus ſi ſepultū fuerit in cimiterio ecc̄e. credo ꝙ nō. ſʒ ſi ſepultuʒ fuerit alibi dʒ exhumari ⁊ ab eccleſia abſolui cum iaʒ ſit quo ad deum abſolutus. ar. 11. q. z. nunc v̄a ⁊ poſtea i cimiterio ſepeliri. hec ber. e x̄. c. a nobis. z. ¶ Vtꝝ excōicatus cum abſoluiť iurare debeat ſtare mandatis iudicis abſoluentis vel eccleſie. R° dicunt qdam ꝓ mandatis iudicis. e x̄. qđ me. ca. c. i. ⁊ e x̄. c. ex tenore. Alij dicunt ꝙ mandatis eccleſie

eẋ ꝺe appell.adhuc.⁊ extra.c.ad hoc.§.
inter parrochianos.⁊ hui⁹ ſententie fuit
Lau.eẋ.c.ex tenoꝛe.⁊ etiā Ray. Scḋm
autem goſ. vbi quis excōicatus eſt ab
homine qui contempſit ꝺebet expꝛeſſe
iurare ꝺe ſtando mandatis excōicatoꝛis.
ſi apparuerit ipȝ iuſte ligatā fuiſſe. eẋ.c
nup. in fi.⁊.c.ſacro.§.verum ſi ꝯtra.i fi.
Et ſi alicubi inuenias ꝙ iuret ſtare man
datis eccleſie.exponi ꝺebet.i.excōicatoꝛi.
vel iudicis.hic tamen poſſet notari ꝺiffe
rentia.ſ.ꝙ quando iurat ſtare mandatꝭ
iudicis.nō includit̄ ſucceſſoꝛ.quādo vͦ
mandatis eccleſie tunc includit̄.ar.eẋ ꝺe
offi.ꝺele.qm̄ abbas.Scḋm vͦ hoſt.in ſū.
⁊ ꝯcoꝛdat cū eo her. eẋ.c.ex tenoꝛe. ⁊ ēt
Ala.eẋ.c.cum ꝺeſideres.Non eſt uis fa
cienda vtꝝ excōicatus iuret ſtare māda
tis iudicis vel eccleſie.Naȝ in vtroqȝ ca
ſu eſt idem ſenſus. ar.7.q.i.ſcire ꝺebes. ⁊
iō aliqua iura ponunt vnuȝ moduȝ aliq̄
aliū. Ideoqȝ ⁊ſi iuraui ſtare mādatꝭ epi
vel iudicis vt iudicis non aſtringoꝛ pſoͤ
ſȝ ꝺignitati vel iudicature.quare ipſo re
moto vel ꝺepoſito non maneo ei obliga
tus.ar.eẋ ꝺe elec.p inquiſitionem.15.q.6.
alius.⁊.ff.ꝺe ſolutionibus.cum quis. ſuc
ceſſoꝛi auteȝ talis aſtrictus remaneo. ex
tra ꝺe iureiur.veritatis.Secus eſt ſi iurē
ſtare mandatis epiſcopi vel iudicis. non
vt epiſcopi vel iudicis.ſȝ vt pſone.qꝛ tūc
pſonale intelligit̄ iuramentuȝ.⁊ ideo per
ſonā eius cui factuȝ eſt non egredit̄.ar.
eẋ ꝺe vſu pallij.ad hoc.⁊ extra ꝺe iureiu.
veniens.z.⁊.c.qntauallis.

Equit̄ videre ꝺe 2ͦ arti.ſ.ꝺe ſatiſ
factōne vel emenda pſtanda an̄
abſolutōem.Circa qḋ ſciendum
ꝙ aliqn̄ abſolutionem pcedere ꝺȝ ſatiſfa
ctio ſiue emenda ſufficiens. Diſtinguen
dū eſt igit̄ qꝛ aut excōicauit qs p cōtu
macia vel offenſa ſeu culpa ꝺubia. ⁊ tūc
ſufficit cautio iuratoꝛia ſm̄ hoſti.in ſum.
Sȝ ſm̄ eū in glo.extra ꝺe v̄.ſig.ex pte. p
ꝯtumacia ē cautio ſufficieſ iuratoꝛia.vbi
nulle expēſe petunt̄. p offenſa vͦ ꝺubia
reqrit̄ ꝯpetens ſatiſfactio.ſ. pignoꝛa vel
fideiuſſoꝛes.vt ſi vitas pbet̄ ſatiſfacere
facili⁹ coget̄.vt eẋ.c.ſacro.§.penl.Scḋm
aūt Ber.in.c.ex parte.cautio ſufficiēs eſt
ſi ꝺētur pignoꝛa vl̄ fideiuſſoꝛes. Aut ex
cōicat̄ p offenſa ſeu culpa notoꝛia.⁊ tūc
nō ē relaxanda ſnīa niſi pus ſufficiens p
ſtet̄ emenda ſi reus ſit ſoluendo.qꝛ alias

poteſt coꝛpaliter puniri ſm̄ q̄titatem ex
ceſſus.Et ꝺicit̄ illa offenſa notoꝛia q̄ eui
dens eſt ⁊ manifeſta p ꝯfeſſioneȝ vel p
bationem legitime factam.ſ.in iudicio ⁊
ante lationeȝ ſnīe excōicationis.nam ⁊ſi
mō poſſet pbari eā vera.non tamen ꝓpt̄
hoc ꝺicet̄ euidens ſȝ ꝺubia niſi foꝛte p
bari poſſit infra octo ꝺies. naȝ ⁊ notoꝛia
ꝺiceret̄ vt pbat̄.extra.c.ſolet a nonnull̄
.§.in pſona igit̄. Sȝ ⁊ manifeſte euidenſ
reputat̄ illa q̄ nota eſt euidentia facti. q̄
nulla pōt tergiuerſatione celari. pbant̄
hec oīa.extra ꝺe v̄.ſig.ex pte.⁊.c.cum oli.
hꝫeuit̄ tamē illam intelligas manifeſtam
ſiue notoꝛiam que notoꝛia eſt via iur. vl̄
facti vel pſumptionis.hec hoſti. Nō mī
ꝙ aliquotiēs excōicatur qs p ꝯtumacia
⁊ tamē non ſufficit pſtare iuratoꝛiā cau
tioneȝ ad hoc vt abſoluat̄. imo neceſſa
ria eſt emenda quedaȝ ſiue ſatiſfactio.vi
delȝ qn̄ ꝯtumacia pgnans eſt.puta quia
iniunctuȝ eſt aliquid ſub certa pena a iu
dice.ff.ſiquis ius ꝺicē.non obtemp.l.i.vl̄
in ꝯtēptum iudicis eſt ꝯmiſſa.vn̄ ⁊ pena
arbitraria lui ꝺebȝ.⁊ ſic poteſt intelligi il
lud extra ꝺe penis.ꝺilectus.Nam ⁊ taliſ
ꝯtumacia offenſa eſt notoꝛia ꝯtra iudicē
ꝯmiſſa. Idē eſt qn̄ aliqs excōicatus fuit
ꝓpter ꝯtumaciam ⁊ poſtea abſolutus. ſȝ
noluit expectare mandatuȝ.vel expecta
uit ⁊ noluit obedire.imo apparuit contu
max ſicut pus.⁊ iō fuit 2ͦ excōicatus. h
eni non abſoluet̄ quouſqȝ mādatū ſuſce
perit.⁊ p poſſe adimpleuerit.vel adiple
re inceperit.⁊ eſt ratō qꝛ pma ꝯtumacia
iam facta eſt offenſa notoꝛia.ſic intellige
illud extra ꝺe offi.oꝛ. ſignificauit.⁊ ar. ex
tra ꝺe pcuri.c.i.⁊ expſſi⁹ extra ꝺe appell.
queſtioni.Sed ⁊ vbi aliquis excōicatur
p⁹ꝯtumacia non ꝺebet abſolui.niſi ꝺe ex
penſis pmius ſatiſfaciat.vt pȝ.Sȝ ⁊ſi of
fenſa notoꝛia ſit ⁊ ꝯtra ꝺeum tm̄ ꝯmiſſa
abſolui poteſt ⁊ ꝺȝ anteq̄ȝ ſatiſfactio peni
tentie adimpleta fuerit.alioquin pleruqȝ
nimis ꝺiu ſtaret excōicatus. p quolibet
eniȝ peccato moꝛtali ꝺatur penitentia ſe
ptem annoꝝ regularit̄. ⁊ hec ſatiſfactio
ꝺȝ fieri ꝺe peccato. Nūqd ḡ iteriȝ ſtabit
excōicatus.non.imo recepto iuramento
ꝙ ſtabit mandatis eccleſie. ſtatim abſol
uet̄.vt patȝ ꝺe adulterio etiā notoꝛio.ex
tra.qḋ me. ca.c.i.§.vlti.⁊ extra ꝺe eo qui
ꝺuxit in matrimoniū quā polluit p adul
teriuȝ ſignificaſti.in fi.Si vͦ ē ipenitens

⁊ in peccato pſeuerans non abſoluit̃. ⁊ abſolutus in eandeꝫ ſniam reducit̃ quouſq; mandatuꝫ eccleſie facere incipiat ⁊ ꝓ poſſe fidelit̃ exequat̃. ⁊ hoc ē firmiter obſeruanduꝫ. ex̃ de appell. qōni. ⁊ extra de offi. oꝛ. ſignificauit. Si vō ꝯtra hoīem ꝑuatum vel eccleſiaꝫ vel ꝑlatum. tunc debet ꝑcedere ſatiſfactio. ⁊ ſm̃ hoc intellige illud. extra. c. ꝑ tuas. §. pen. ⁊ vlt. ⁊ ex̃ de appel. qua fronte. §. i. aliogn iudex qui h̄ omiſit de ſuo tēn̄ ſatiſfacē. ar. C. de iudi ciīs. ſancimus. papa tamē qui abſolutus eſt legibus non ſeruat hoc ſemp. cum iniectores manuuꝫ ⁊ incendiarios notorios tota die remittat ad ſubditos abſoluendos nulla premiſſa ſatiſfactione. Mandat tñ ꝙ niſi ſatiſfecerint in eandeꝫ ſniam reducant̃. hoc autē ideo forte facit. qꝛ cum papa multū diſtet periculū eſt ī moꝛa. ar. ex̃. c. ſacro. §. caueat. alias autē requirit̃ ꝙ ſatiſfactio ꝑcedat vt dictū eſt. s. Satiſfactuꝫ aūt ꝯpetent̃ intelligas qualitercūq; ꝯtentus ſit is q offenſus fuit. hec hoſti.

Quid ſi excōicatus dicat cauſam dubiā īmo falſaꝫ ⁊ nullaꝫ. excōicatoꝛ autē aſſerat eam notoꝛiā. R̃. ſi excōicatus abſolui petat ad cautelam abſoluet̃ cū cautione iuratoꝛia niſi excōicatoꝛ vel is ꝑ quo eſt excōicatio lata ꝓbet infra octo dies ꝙ cā ſit manifeſta qō ſi fecerit abſolui non dꝫ niſi ꝑus ſufficienteꝫ emēdaꝫ pſtet. ex̃ c. ſolet a nōnullis. in ꝑnc°. ⁊ §. in ꝑma. ⁊ Inno. q̃rti. Scōm tamē her. ibideꝫ ſi maioꝛeꝫ dilatōnem ex cā iuſta peteret exaudiri deberet.

Quid ſi dicat ipam ſniaꝫ nullā ſm̃ aliquem modoꝛuꝫ poſitoꝝ. s. ti. 8 art. i. vbi nihil agit̃ qñ ſententia nulla ē R° tunc antecꝫ abſoluat̃ ſemp vtriuſq; ꝑtis ꝓbatōes admittent̃. ꝑ quas apparebit vtꝝ ꝯquerens abſolutōe indigeat vl̃ denūciandus ſit potiꝰ nō ligatꝰ. ex̃ de offi. dele. cū ꝯtingat. §. i. ⁊. 2.

Sꝫ nunqd pendēte ꝓbationū illaꝝ arbitrio vitandꝰ eſt talis tanq; excōicatus. R° ꝙ ſic. s. in his q̄ ꝑtinēt ad iudiciū ꝑter articulū de q̄ agit̃ in quo admittit̃. ex̃ vō iudiciuꝫ. s. i diuinis officijs. poſtulatōe. electōe. ⁊ q̄lꝫ alio actu legitimo ē admittendꝰ. vt pꝫ in. d. c. ſolet. riſo. i. ⁊. §. i ſcōa. q. qō eſt veꝝ in ſniis ꝑlatoꝝ inferioꝝ epis. ⁊ iudicū delegatoꝝ ex̃. c. qꝛ periculoſuꝫ in glo. in ſniis. n. epoꝝ ⁊ ſapioꝝ vitari dꝫ in iudicio ⁊ extra iudiciū. vt in. c. qꝛ piculoſuꝫ. s. h̄ et ꝑ dictā diſtinctōem intellige. ex̃. c. ꝑ tuas. ⁊ ſilia. ſm̃ hoſti. ſꝫ hec diſtinctō non hꝫ hodie locū qꝛ ſublatus ē ille. §. huic ꝑ papā Bonifaciū.

Quid ſi teſtes epi dicūt excōicationeꝫ ꝑceſſiſſe appellatōem. ⁊ teſtes ꝑtis alteriꝰ ꝯtrariuꝫ. R°. ꝓbationes epi debent audiri ſi ꝓbare velit. vel ꝙ appellatio ſit iniuſta. qꝛ illa excōicationeꝫ ſequēteꝫ non īpediret vel ꝙ ꝑus eū excōicauit q̄ȝ appellationis vocē emitteret. ex̃ de appell. vt debitus. Et ſi iniuſta ꝓbata fuerit appellatio ad epm̄ remittet̃. vt dicit̃ ibideꝫ. Si obijciat̃ ꝙ ſemp iudicare dꝫ pro appellante. ar. ex̃ de teſtibus. cū tu. dicenduꝫ ꝙ nō eſt veꝝ. qꝛ poteſt eſſe ꝙ eps melius ꝓbet ⁊ ꝑ plures ⁊ melioꝛes teſtes q̄bus ſtabitur. ⁊ poteſt dici ꝙ illud. c. cū tu. loquit̃ qñ teſtes vtriuſq; ꝑtis ſunt eq̄les vt ſic fiat interꝑtatio ꝓ vtriuſq; ne piurij reatu notet̃. ex̃. c. ꝯtingit in glo.

Quid ſi excōicatoꝛ erroꝛeꝫ ſuuꝫ cognoſcēs vlt ipm̄ recognoſcere. ⁊ ſic ſuā ſniam reuocare. is aūt ꝓ quo ē ſnia lata ꝯtradicit ⁊ appellat ne h̄ fiat. Rñ° ſi certꝰ ſit ꝙ errauerit pōt ſe coꝛrigere nō obſtāte appellatiōe. ⁊ ideꝫ ē vbicūq; aliqs offert ſe patuꝫ ſtare iuri ⁊ petit abſolui ⁊c̃. nec eſt offenſa notoria. ex̃ de appell. qua fronte. §. i. ⁊ de offi. dele. cū ꝯtingat. §. fi. Sꝫ ⁊ ſi iudex qui excōicauit dubitat vtꝝ errauerit. pōt eum abſoluere recepta ab eo cautōe ſufficiente ꝙ appareat coꝛā illo ad quē appellat. vel delegato ſuo. ⁊ ſi ſic ſuum erroꝛē coꝛrexerit oēm penā vitabit. Sꝫ caueat ne voluntate ꝑuerſa erroꝛē in ꝑiudiciū alteriꝰ mentiat̃. ſi canonicaꝫ vult effugere vltioneꝫ. ex̃. c. ſacro. §. vlt.

Sꝫ cui applicabitur ſatiſfactio pecuniaria q̄ dꝫ fieri ꝓpter violentā manuuꝫ iniectionem. Rñ° dicit gof. ⁊ etiā Ber. ꝙ ſi manus iniecte fuerit in monachuꝫ vel ꝯuerſuꝫ q ꝓpꝛium non habēt ſatiſfactio pſtita monaſterio applicat̃. ar. 12. q. i. nō dicatꝭ. ⁊ meliꝰ. ex̃ de ſta. mo. cū ad monaſteriū. riſo. i. ad fi. ſicut ⁊ ſatiſfactio iniurie ſerui applicat̃ dño inſt. de iniurijs. §. ſeruꝰ aūt. Sꝫ ꝯtrariuꝫ vr̃ ꝓpter hoc qō dicit̃. ex̃. c. pꝛochiāos. ibi de nec leſis ꝯgrue ſatiſfaciant. Rñ° ſi ſatiſdatur leſo ſatiſdatur monaſterio. qꝛ qcquid mōacho dat̃ monaſterio acquirit̃. vt pꝫ in. c. cuꝫ ad monaſteriū. h̄ in. c. pꝛochiāoſ in glo.

Nunqd monachus agē poterit iniuriatꝰ ꝯtra eum qui iniuriatus eſt ſibi Rñ° ꝙ non ſed actio ꝯpetit mōaſterio ⁊ aget ſyndicꝰ monaſterij. ſicͭ actio iuriaꝝ

ꝯpetit dño ſi ſit iniuria facta ſeruo ⁊ age
ret dñs ⁊ nõ ſeru⁹. inſti. de iniurijs. §. ſu⁹
aũt. h in ꝑdicta glo. ¶ Quid ſi monach⁹
iniuriã remittat. videō nihil agit qn mo-
naſteriũ agere poſſit. ſicͭ ſi fili⁹ remittat in
iuriã factã ſibi patꝛ nihilo⁹ agere põt pro
iniuria facta filio. ff. de pact. in pſona. imo
etſi iiuria filio volenti fieret. pꝛ agere poſ-
ſit. ff. de iniurijs. l. i. §. vſqꝫ. monaſteriũ vo
põt remittere iniuriã mõacho factã. Se
cus eſt de eccleſia ſeculari que non poſſet
remittere iniuriã fcãm clerico. ar. 17. q. 4.
qſquis vincit. h in ꝑdicta glo. ¶ Cui appli
cabitꝛ ſatiſfactio pecuniaria q̃ dꝫ fieri per
violentã manuũ iniectõem in clericũ ſe
cularem. Rñ⁹ ꝙ clerico pcuſſo niſi in cõ
tumeliã eccleſie ſit pulſatuꝫ. Nã tunc põt
eccleſia agere actõne iniuriaꝝ. ar. inſti. de
iniurijs. §. ſi vſufruct⁹. Nam ⁊ ei debetur
ſatiſfactio in c⁹ ꝯtumeliã fcã eſt iniuria.
ex̃ de ſimonia. de hoc aũt in. c. audiuimus
põt etiã dici ꝙ i clerico ſeculari ſemp du
plex iniuria intelligitꝛ facta fuiſſe. vna ec
cleſie ⁊ altera clerico. ⁊ qlibꝫ põt ſuaꝫ re
mittere ſine alterius ꝑiudicio. vt pꝫ ex̃. c.
cũ deſideres. §. vlti. ⁊. c. ꝯtingit. i. Et ꝙ ec-
cleſie cui⁹ ẽ clericus dignoſcatꝛ fieri iniu-
ria expꝛeſſum eſt extra de foro ꝯpe. c. z. ⁊
ar. extra de iudcis. poſtulaſti. vnde ⁊ de cõ
poſitione pſbri interfecti pertinet medie-
tas ad dioceſanum ⁊ medietas debꝫ pau
peribus elargiri. extra de pe. c. z. ſic ⁊ alꝰ
in pſonam vnius multiplex iniuria tolli
tur. ff. de iniurijs. l. z. §. vſqꝫ. lꝫ autẽ ita ſit
de rigoꝛe iuris. ꝙ tñ hodie ex tali iniuria
agat ep̃s vel eccleſia. vix videmus. Sed
⁊ eccleſie generali ſemp intelligitꝛ fieri in
iuria cui etiã ſatiſfaciendꝫ eſt p recon-
ciliationem ſolẽnẽ. ⁊ de illa videtꝛ loqui.
extra. c. cum deſideres. i fi. Et hanc necnõ
⁊ pnie iniunctõem nõ põt aliquis facere
niſi ſacerdos ſit ad min⁹. vt dictũ eſt ſup
hec. hoſt. ⁊ gof. Sꝫ nunqd ep̃s ſolus ſiñ
ca⁹ põt remittẽ iiuriã eccleſie fcãꝫ. vrꝛ ꝙ
qꝛ ep̃s eſt patꝛ. di. 95. eſto ſubiect⁹. ⁊ pꝛ po
teſt remittere iiuriã filio fcãꝫ. ff. de iniurijs
lꝫ ſi vn⁹. §. filio fcãm q̃ zc. Sꝫ ꝯtrariũ vrꝛ
qꝛ ep̃s pcuratoꝛ ẽ ⁊ nõ dñs. ex̃ de dona
fratꝛnitatẽ. qꝛ ꝯditõꝫ nõ põt facẽ deterio-
rẽ. vt ibidẽ dꝛ. h ex̃. c. ꝯtingit. i. in g o. 8
Quid ſiqs ſit canõic⁹ diuerſaꝝ eccliaꝝ. lꝛ
diuerſas eccleſias ſeu pſonat⁹ hẽat q̃ ec-
cleſia aget p iniuria coꝛpali eidꝫ facta.
R⁹ dici põt ꝙ diuidetꝛ actio inter eccle-
ſias. ar. extra de teſtis. relatum. §. vlti. vel
diſtiugue in caſu iſto. aut certũ eſt ꝙ in
ꝯtumeliã vni⁹ ſibi ſit facta iniuria. vt qꝛ
p adminiſtratione negocioꝝ ipſius acci-
dit. vel alias certũ eſt ⁊ tunc illa tñ aget
vel dubitatꝛ vt quia p adminiſtratione
vtriuſqꝫ eccleſie accidit nec alias põt cer
tificari. ⁊ tunc vtraqꝫ aget vel ep̃s infra
cui⁹ dioc forſitan ſunt oĩa bñficia ſua. vꝛ
archiep̃us infra cuius puintiam. ſi in di
uerſis ep̃atibus ſita ſunt vel alias recur
rendum erit ad pͥmatem vel papaꝫ. ar. ff.
de iniurijs. item apud labeonem. §. vſu-
fructum. ⁊ vlt. ⁊ extra de foro ꝯpe. ſane.
hec hoſti. ¶ Sꝫ coꝛaꝫ quo iudice eſtima
bitꝛ iniuria. Reſpondent quidam ꝙ corã
iudice pcuſſoꝛis. inſti. de iniurijs. §. ſꝫ pẽa
⁊ ſic qñqꝫ in foro ſeculari. Inno. autẽ dicͭ
ꝙ ratione acceſſiõis eſtimabitꝛ coꝛam iu
dice eccleſiaſtico. ſicut dicitꝛ de dote. extra
de ꝯiugi. ſer. ꝓpoſuit in fi. Sꝫ hoc itelligas
cum excõicationis querela defertꝛ ad ipꝫ
tunc. n. iniuria coꝛam eo eſtimabitꝛ. quia
alitꝛ non abſoluetꝛ. Si vo cleric⁹ velit cõ
queri ſimplicitꝛ de iniuria illata ſibi. ſatis
videtꝛ ꝙ debeat ſequi foꝛum rei. papa tñ
quotidie dat lr̃as clericis contra laycos.
ẽt noĩe ſuo. hic in. c. pꝛochianos. in glo. c.
Scdꝫ vero hoſti. ſi clericus trahat laycũ
coꝛam iudice ſeculari ad eius arbitrium
recurretꝛ. vt pꝫ in. d. §. ſꝫ pena. extra de fo
ro ꝯpe. cũ ſit gnãle. ⁊. c. ſi cleric⁹. tunc eſti
mabitꝛ coꝛam eo. ff. de iudi. de qua re. ar.
extra de ꝯiugi. ſer. ꝓpoſuit. vix tñ hodie re
curritꝛ ad. iudicẽ ſecularẽ. Sꝫ qd ſi lay
co abſoluto. clerico hoc vidente ⁊ ſciente
nec ꝯtradicente nec aliquid petente cleri
cus poſtea deponat q̃relam corã iudice ſe
culari uel eccleſiaſtico. Rñ⁹ ñ videtꝛ ꝙ ſic
facere poſſit. qꝛ ſi ꝯtradixiſſet non abſol
ueretꝛ ſine ſatiſfactõe. ⁊ eo ipſo ꝙ tacuit vi
detꝛ iiuriã remiſiſſe. ar. extra de ſent. ⁊ re
iu. ꝙuiſ regularitꝛ. h hoſt. Ex ſupdcis pꝫ
ꝙ h zm. ſ. ſatiſfactio ſiũ emẽda pſtãda añ
abſolutõeꝫ. ñ eſt de ſb̃a abſolutõis qꝛ eti
abſolutio alitꝛ fcã tenet. q̃ tñ fieri nõ debe
ret. extra de iureiur. queãdmoduꝫ h ho.
¶ Quid ſi is q ẽ excõicatus p offenſa no
toꝛia hñ eaꝫ recognoſcit. tñ ſe nõ ſoluẽdo
dicͭ ⁊ offert cautõem quã pſtare põt. ſ. iu
ratoꝛiã. nũqd talis dꝫ abſolui Rñdeo ꝙ
ſic. qꝛ ſatiſfacẽ videtꝛ q facͭ qd põt. extra
de ſolutõib⁹ odoard⁹. ⁊ extra de vſur. cũ
tu. §. illi. dũ tñ cedat bonis h hoſ. vꝛ ſi nõ

pōt ſatiſfacere pōt in aliā penā ꝯmutari
c.x̄.de maledic.c.z.vel expectabit͛ donec
poſſet recepta cautōe quā pſtare poterit.
vt in.c.odoard⁹.h e x̄.e.ca noſcit͛ in glo.
Et idez dicit Ray.ꝛ Roꝰ.

Equit͛ vidē de z⁹ arti.ſ.de forma
abſolutionis.ꝛ circa h querunt͛
plura.ſ.q̄ ſit forma abſolutionis
ab excōicatione maiori nō ſolēni. R⁹ ho
neſtū ꝛ q̄ſi ꝯſuetū ē ꝙ abſolutio fiat hoc
mō. p̄ ſpoliabit͛ excōicat⁹ ꝛ ponet ſe an̄
ianuā eccleſie,pſtrat⁹ vel flexis genibus
corā illo q̄ ipm abſoluē dz.q̄ tenebit vir
gas vel corrigias i māib⁹ ꝛ dicēdo pſal.
miſerere mei deus.v̄berabit cū penitēn⁹
ſemel in quolz v̄ſu.vel magis vel minus
leni⁹ vel acri⁹ ſm ꝙ cā ꝯtumacie maior
vel minor regrit.Et p⁹pſal.dicet glia pr̄i
ꝛ ſic erat.deinde kyrieleiſ. xp̄e.kyrieleiſ.
pr̄ nr̄.ꝛ ne nos.i.Sz.li.nos. Saluū fac.
ſuū tuū vel āncillā tuā.vl͛ ſuos vel āncillas
ſi pl'es ſꝛ nihil pficiat inimic⁹ i eo vel i ea
vel i eis.Eſto ei vel eis dn̄e turris fortitu
dinis. Dn̄e exaudi orō.me. dn̄s vobiſcū
Oremꝰ de⁹ cui ꝓpriuz eſt miſeri ſp ꝛ pcē
ſuſcipe dp̄catōz nr̄az ꝛ huc famulū tuū
quē vel hos famulos q̄s excōicatōis ca
thena ꝯſtringit, miſatō tue pietatꝭ abſol
uat.e.x̄.c.a nob.z.poſtea dicat h v̄ba vel
eq̄pollentia aucte dei ꝛ btōꝝ aplōꝝ Pe
ꝛ Pau.ꝛ ecc⁹ ſcē ſue. ꝛ nr̄a abſoluim⁹ te
a tali ſnīa. ꝛ reſtituim⁹ te cōioni eccleſie
ꝛ oium fideliū ꝛ eccleſiaſticis ſacr̄is.ꝛ h
fcō dz pſbr̄ apprehēdere manū ei⁹ dextrā
ꝛ itroducē in eccleſiā reddēdo ei cōionē
xp̄ianaz.vt pz ibidē.hec hoſti. Reddit āt
abſolutio ea q̄ tulit excōicatio ꝛ remouz
īpedimētū qō intulit ligatio.ı5.q.6.ſcōꝝ
ꝛ.c.iuratos. ꝛ ar.e.x̄ de elec.q̄ tua. Non
tn̄ oia reddit.q̄ fruct⁹ quos amiſit excōi
cat⁹ inſte q̄ diu fuit excōicat⁹ nō recupat
poſtea.vt dictū ē.ſ̄.hec ho. ¶ Ad h nō ꝙ
q̄ fuit excōicatus pſumit͛ ꝙ ſit excōica
tus niſi ſe pbauerit abſolutū.ar.e.x̄ de ele
ex.ꝓpoſuit.in fi.ibidē de abſolutōe. Et ita
ſm glo.ibidē q̄cunq̄ꝫ abſoluit͛ ſaltem ad
cautelā obtineat ſp l'ras abſolutionis.
Nō inſup ꝙ pticipatio excōicatoris cuz
excōicato nō ē rō ſufficiēs ad pbādum
abſolutōem.e.x̄.c.cū deſideres.ſz pſūptio
quedā eſt.ıı.q.z.qb⁹ epi.ꝛ e.x̄ de cleri.ex.
ꝓpoſuit.i glo. ¶ Utꝝ excōicat⁹ cui dic̄ ex
cōicatoꝛ reuoco ſiue relaxo excōicatōez
quā in te tuli.ꝛ non dicit abſoluo ſiue ab

ſoluim⁹ v̄e ſit abſolut⁹. R⁹ ꝙ ſic.niſi aliō
obſiſtat.Sec⁹ aūt eſt de abſolutōe que fit
ex vi clauiuz in foro pn̄ie.q̄ illa eſt pars
ſacr̄i pn̄ie.ꝛ iō magis in ea ſunt ſeruan
da v̄ba p̄ciſa.q̄ꝫ in illa q̄ fit ex vi iuriſdi
ctōis in foro exteriori. vn̄ in abſolutione
pn̄ie dicere dz abſoluo in illa v̄o alia ab
ſolutione ꝯgruū eſt h ſuare. Non credo
tn̄ ꝙ hoc ſit neceſſarium.imo ſufficerent
v̄ba alia ſignificantia remotionez excōi
cationis.hec Ric.4.di.ı8.q.ıo.ar.5.o.
Utꝝ abſoluens ab excōicatione non in
ſcripto penam ſuſpēſionis incurrat quā
incurrit excōicans non in ſcripto.e.x̄.eo.
cū medicinalis.li.6. R⁹ ꝙ non.q̄ illud.c
non infligit penam illam niſi ferentibus
ſententiā ꝯdēnatoriā.q̄ piculoſior ē pci
pitatio in ꝯdēnando q̄ꝫ in abſoluendo.
Utꝝ abſolutio teneat.ſi ſine ſcripto fiat.
R⁹ ꝙ ſic.ar.z4.q.3.ꝯperimus.in tex. ꝛ
habet͛ ibi exp̄ſſe non tamē ſine ſcripto dz
fieri. Utruz ſnīa excōicationis relaxari
poſſit v̄bo nudo. R⁹ videtur ꝙ ſic.ar.e.x̄
de regu.iuris.ois res.ff.de regu.iuri. nihil
taz naturale.ꝛ hoc conceſſit Joh. hoc ēt
credit gloſator.z4.q.3.ꝯperim⁹.ar. eiuſ
dē.c.Hoſti.vero ſentit ꝙ non. diſtinguit
tamē ꝙ vbi ꝯſtat ꝙ ſnīa eſt iniuſte lata po
teſt nudo v̄bo relaxari ꝛ reuocari. vt in
nuit͛.e.x̄.c.ſacro.§.caueat. ibi abſq̄ꝫ gra
uamine reuocare.ꝛ.c.vlti ibi reuocare.
ꝛ ibi reuocet.dū tn̄ ſententia ſit ſeruata.
ſecus eſt ſi fuit ꝯtempta.ꝛ ſm hoc intelli
git illa iura que innuunt ꝙ nudo v̄bo tol
li poſſit excōicationis ſententia.vbi vero
certuz ē ꝙ ſententia teneat vel etiā dubi
tat͛ vtrum teneat.ibi ſolēnis abſolutio ē
neceſſaria.e.x̄.c.ſacro.§.vlti. ibi excōica
tum abſoluat.Et ſic etiā intelligit iura ſi
milia. Jdeoq̄ꝫ neduz viuuſ abſoluit͛ niſi
ſeruata fuerit forma,q̄nimo ꝛ mortuus.
p quo etiam orandum non eſt.quouſq̄ꝫ
ſeruata fuerit forma.vt patet.e.x̄.c. a no
bis.z.reſponſo.i ꝛ §.principalis.ꝛ per to
tum. Auctoritate tamen pape nudo ver
bo fieri poſſet vtrobiq̄ꝫ.quia non aſtrin
gitur alicui forme. Nec obſtat illa regu
la.nihil tam naturale eſt ꝛc̄. quia hoc fal
lit.cuius ratio eſt.quia ſpiritualia facili⁹
conſtruuntur q̄ꝫ deſtruantur.extra de trā
ſlatiōe epiſcopi.inter corporalia.ꝛ vt ma
gis timeat͛ ꝛ reuereatur cenſura eccleſia
ſtica que ſpiritualiter animam ligat. ex
tra de rebus eccle.non alie.ſiq̄s pſbroꝝ

Sec⁹ autez eſt de interdicto vel ſuſpēſiōe q̄ ſnie reſpiciūt loca vl̄ corpa vel officia l̄ alia corpalia ſeu incorpalia. nō aīas. Nā ille ſnie ſolo v̄bo ꝯtrario diſſoluunt᷑. hec hoſti. ❡ Quid ſi dicat abſoluēs ſic̄ dicūt quidā ſimplices. abſolutionē ⁊ remiſſiōꝫ excōicatōnuꝫ ⁊ oiuꝫ pctōꝝ v̄roꝝ tribuat vob̄ oīpotens ⁊ miſericors dn̄s vel ſilia. ⁊ non dicat abſoluim⁹ vel aliqḋ eqpollēs nunquid talis erit abſolut⁹. R̄ᵒ talis abſolutio non vr̄ valēr ſm̄ Ray. q2 diffinitiua ſnia q̄ abſolutionez vel ꝯdēnationez nō ꝯtinet ꝑ nulla haberi dꝫ. ar. z. q. 6. § diffinitiua. ⁊ e x̄ de v̄. ſig. in his q̄. p̄dicta aūt v̄ba ſm̄ Ray. non ꝯtinēt abſolutiōem ſꝫ poti⁹ oronez. vt dn̄s abſoluat cuꝫ ab excōicatione q̄ erat ligat⁹ a iudice vel a iure quo ad eccleſiā militantē. Scd̄m roḋ. tn̄ talis ſnia valeret. ſi p hec v̄ba abſoluē intenderet. q2 v̄ba deſeruiunt intētioni. ar e x̄ de v̄. ſig. intelligentia. ⁊ c. ſe. ⁊ c. de his. Scd̄ꝫ hoſti. vō non tꝫ. q2 n̄ſi volūtas iudicis ē ſequenda. q̄ ad ꝯdēnatōnem non tn̄ quo ad abſolutionē. talis aūt abſolutō nō eſt ſm̄ formā ecc̄ᵉ ⁊ excōicato niſi ſm̄ formā ecc̄ᵉ ſit abſolut⁹ nō eſt cōicandum e x̄. c cuꝫ deſideres. niſo. i. ⁊ c. qḋ i dubijs niſo. i. ❡ Quid ſi dicat hēo te ꝑ abſoluto R̄n̄ᵒ ſꝫ roḋ. ſi intēdat p hec v̄ba abſoluē abſolutio tenet. q2 lꝫ in talib⁹ ſint v̄ba neceſſaria. nō tamē eſt certa forma v̄borꝫ ſcripta. ſic̄ in ſacro baptiſmi ⁊ euchariſtie. nec ē ꝯtra illud. e x̄. c. cum deſideres. § z. vbi dr̄ q̄ nō eſt cōicanduꝫ excōicato donec ſit abſolutus in forma ecc̄ᵉ. q2 nō loqtur de hac forma vel illa v̄boꝝ. ſꝫ de iuramēto qḋ tn̄ nō eſt de ſb̄a abſolutōnis.

Quid ſiqs ſuſpect⁹ ſit q̄ nō ſatiſfaciat p⁹ abſolutōem. nunqd abſoluet᷑ ſb ꝯditiōe ſ. ſi ſatiſfecerit. R̄n̄ᵒ credo q̄ ſine ꝯditiōe eſt abſoluēd⁹. ⁊ q̄ nūq̄ faciēda ē abſolō ſub ꝯditōe futuri euēt⁹. q2 talr̄ abſolu. nō eēt ſimplr̄ abſolut⁹ nec deret ſe ingerē cōioni fideliū cuꝫ hi⁹ abſolutio depēdeat de futuro. h̄ roḋ. Que ē forma abſoluendi ſolēnir̄ anathematizatū ſꝫ formā ſuppoſitā. R̄n̄ᵒ q̄ tūc multoforti⁹ forma abſolutōis ſuppoſita ē ſeruāda. ſꝫ ⁊ tūc ep̄s q cū excoicauit in ꝓpria pſona vel p aliuꝫ ep̄ꝫ. ar. e x̄ de ꝯſe. ec. aq̄. vēire dꝫ añ fores ecc̄ᵉ. ⁊. xij. pſb̄ri cū eo q cū hinc iñ debent circūſtare. ⁊ ſi ille terre ꝓſtrat⁹ veniā petat. ⁊ de futuris cautelā ꝓmittat cum abſoluat. vt ſupra dicendo ſeptem pſalmos

pniales cū p̄cib⁹ ſup̄dictiſ. ⁊ hoc ſatis colligit᷑ e x̄. c. cum deſideres. § vl. ⁊ c. a nob̄ z. § plt. ⁊. ii. q. z. cū aliqui. hec hoſ. ❡ Ad hoc nō q̄ multi mīn⁹ bn̄ formam iſtam hacten⁹ ſeruauerunt non tamen defeciſſe putamus abſolutionis effectum quo ad deuꝫ. n̄ſi forte abſolutio deficeret quo ad eccleſiā militantem. ar. e x̄. de bap. debitū. ⁊ de p̄ſb̄ro non bap. c. z. ⁊. z. hec hoſtiē. ❡ Ut᷑ ſi papa ſalutet aliquē excōicatum p h̄ ſit abſolutus. R̄n̄ᵒ papa nulli forme canonice ſeruande aſtringit᷑. extra de cōceſ. p̄ben. ꝓpoſuit. ⁊ c. ꝯſtitutus. ⁊ ideo ſi ex certa ſcia excōicatum aliquez ſalutet dici pōt q̄ ꝑ abſoluto haber᷑. lꝫ p̄ſumi n̄ debeat q̄ hoc ex certa ſcia faciat. niſi hoc exp̄mat. ar. e x̄ de p̄uil. cum olim. § vlt. ⁊ e x̄. c. Si aliquādo. Nā p ſalutationez ſit indignationis recōciliatio. di. 6z. Adriā⁹ ⁊ h̄ eſt verum niſi de ꝯtraria intentione appareat ſm̄ quoſdā. Alij dicunt vt her. ſup illud. c. ſi aliqn̄. q̄ hoc dictū ē veꝝ. ſi appareat q̄ p hoc ip̄m abſoluere intēdat hec hoſt. ❡ Quid ſi excoicatū a papa. lr̄e pape ſalutatōis allogo deſtinet᷑. R̄n̄ᵒ nō ꝓpt᷑ h̄ credunt᷑ abſoluti eē cū p igrātiaꝫ et negligentiā aut occupatiōeꝫ nimiā vl̄ etiā p ſurreptōeꝫ ꝯtingat hi⁹ lr̄as impetri. e x̄. c. ſi aliqn̄. ḡ ſm̄ glo. ibidem a ꝯ̄rio ſenſu aliud erit per ſciam. nunc aūt eſt exp̄ſſum in. 7. c. ſi ſūmus. q̄ ſi papa ēt ſciēt᷑ cū excoicato pticipet quocūq̄ mō. ēt oſculo. nō eſt ꝓpt᷑ hoc abſolut⁹ niſi exp̄mat ſe velle illū ex hoc p abſoluto hr̄i. Ad hec nō q̄ qn̄ ſupior recipit inferiorez ad oſculuꝫ coip̄o recognoſcit cum non eē excoicatum. e x̄ de p̄uil. cum olim.

SEquit᷑ videre de 4ᵒ arti. ſ. de mādatis poſt abſolutōꝫ iniūgendis ⁊ circa hoc querūt᷑ plura. ſ. q̄lia debeant eſſe mandata que fac̄ iudex abſoluens ei quem abſoluit. R̄n̄ᵒ debent eē iuſta ⁊ rōabilia. poſſet. n. ab iniuſtis ⁊ iniquis ⁊ irrationabilibus appellare. extra de pac. c. vlt. ⁊ de appella. ut debitus. non enim eſt aſtrictus niſi ad mandata. ar. extra de elec. cām que. ⁊ extra. c. ex tenore. ſ glo. qḋ vt melius faciat debet conſiderare vtꝝ ſit ligatus a canone vel a iudice. ſi a canone iniūgendū eſt ei int᷑ cetera in v̄tute p̄ſtiti ſacramēti vt ꝯ̄ canonē illū de cetero nunquā veniat. niſi forte in cāib⁹ exceptis a iure. vn̄ incēdiario iniūgēdū ē ne vnq̄ decetero ignem apponat. zz. q. 5.

peſſimā.qđ intelligi dʒ niſi forte rōe iuſti
belli.n°.n.ē alicui iuſ ſuū auferēdū.di.
27.de his. Et pcuſſori clerici iniungit' vt
hī in.c.ex tenore.ꝙ decetero i clericū mo
nachū hoſpitalis vel alic⁹ religiōis ꝯuer
ſuz man⁹ nō iniciat violētas.niſi ſe defen
dendo vl' de mādato ꝑlatoꝝ ſuoꝝ ſupple
dūmō mādatū ſit iuſtū vel ſaltez ſi dubi
tet'.vt dic̄ glo.vel niſi rōe ꝑlatōis vel ma
giſterij vel ſocietatis qđ pōt itelligi cā io
ci.ſm hoſti. vl' ēt pōt intelligi ſʒ eundez
vt.ſ.ti.iz.ar.z.ſ.in qb⁹ cāibus hec regula
fallit.ſ.q man⁹inicit. 14° cāu ⁊ ſʒ eundē
ēt ſbandi vel niſi in alijs cāib⁹ a iure con
ceſſis in qb⁹ nō incurrit qs excōicatōem
Et qđ dictū ē rōe ſocietatꝫ itelligit' ſi cuz
eo ſoci⁹ fuerit in eadē ecc^a.⁊ ita p h dat'
intelligi ſm Ray.ꝙ h nō dʒ iiungi alicui
ſb debito iuramēto ſi ꝑſumat' ꝙ ipm non
ſeruet.Sʒ ⁊ aliquotiēs ſup h ſufficienter
cauere dʒ.vt.ſ.dictū ē.Sʒ ⁊ qñ ep̄us ab
ſoluit de iniectōe manuū ipedimētū hn̄tē
tpale.ꝓpt' qđ nō poſſet ad ſedē aplicā ac
cedere.puta cū q ē in arti° mortis īfirmū
pauperē.capitales inimicicias hn̄tes iiū
gere dʒ abſoluto.vt q̄cito ipedim̄ᵐ ceſſa
uerit debeat ſe ꝑntare pape vel ei⁹ legato
mādatū ei⁹ ſuſceptur⁹ ⁊ adipletur⁹. ex.c
decetero in fi.⁊.c.q̄uis.excipe puerū. vt
dr̄ ibidē.q lʒ hēat ipedimētū tpale.tñ ꝓpt'
fragilitatē etatꝫ pleni⁹ excuſat'. ex.c.pue
ris.ſi āt ꝑpetuū ſit ipedimētū ꝑpetuo ex
cuſat'.vt eiſdē iurib⁹ ꝯprobat'. hec hoſt.
¶Sʒ qd ſi nō ſeruet mādatū.nūqd ipo
iure recidit in excōicatōez eādē. Rñ° ſm
hoſ.ber.⁊ ray.ꝙ nō incidit. Nā ⁊ libtas
ſemel lʒ iniuſte obtēta nō retractat'.C.ſi
aduerſus lib. Jo.⁊ obliga° ſemel extīcta
nō reuiuiſcit.ff.de ſolutōib⁹.q res.§.areā
ad idē.zz.q.4.ſi illic. ſʒ de h vide.j.i.q.z.
ab iſta. Quid q fiet.nūqd ita deludet ec
cleſiā. Rñ° ꝙ nō.ſʒ ab eo q talē abſoluit
vel ab alio iudice ſuo erit ꝑ piurio ⁊ ꝯtu
macia puniēd⁹.ar.ex de iudi.nouit.nīſo.i
⁊.§.i.⁊ vl. Cogi ēt poſſʒ ꝙ iuramētū ſua
ret.ſʒ ⁊ ab eo q ipʒ abſoluit ē i eādē ſniaz
reducēd⁹ a q̄ decetero nō abſoluet' ſiñ ſa
tiſfactōe ꝯgrua.vt.ſ.ar.ex.c. ſacro.§.vū
ſi ꝯ.in fi.h hoſt. Hodie āt reicidit i eand
ſniaz ipo iure.li.6.c.eos q ¶Quid ſi tal'
ſit a iudice ligat⁹. Rñ° ſi ꝯſtat ꝙ offenſa
ſit notoria nō dʒ abſolui niſi ſatiſfactōe ꝑ
miſſa.vt pʒ ex dictis. Si vō fuerit dubia
abſoluēdus ē tal'.nō obſtāte ꝯdictōe e°

eunqʒ.ſ.excōicatoris vel aduerſarij.⁊ p⁹
abſolutōem cāe merita ſt' a ptib⁹ audien
da.⁊ ſi apparuerit iuſte fuiſſe ligatus re-
mittet' ad excōicatorē abſolut⁹.vt ei⁹ ſen
tentie ſeu mādato pareat.qđ ſi facē renu
at reducet' in eādē ſniam vſqʒ ad ſatiſfa-
ctōem ꝯdignā iuiolabilit' obſeruandaz.
Si vō apparuerit ſnia iniuſta nullū mā-
datū fiet abſoluto.ſic intellige illud.ex.c.
ſacro.§.caueat.⁊.§.ſeq.⁊.c.venerabili.h
hoſt.Hec añt ſt' obſeruāda.ſiue excōica-
tus abſolutionez petat a ſupiore cui de i-
iuſta excōicatione ꝯquerit'.ſiue ēt ab ex
cōicatore niſi ꝙ nō hʒ cū ad aliū mittē ⁊
tūc an excōicatio fuerit iuſta vel iniuſta
dʒ ingri corā arbitris ab excōicatore ⁊
excōicato electis.vel ēt apđ ſynodū.ii.q
i.ſi cleric⁹.vel corā ſupiore p querelā. vt
in d.c.ſacro.§.vez.ſi in glo. Quid ſiqs
excōicatus abſoluat' a quauis ſnia p ſe
dē aplicaz vel legatuz cui iniungat' ꝙ ſe
ſuo ep̄o vel cuiuis alij ꝑſentet ab eo peni
tentiā recepturus.⁊ paſſis iniuriā ſeu ill'
quibus ꝓpter hoc obligatus extitit cōpe
tenter ſatiſfacturus.⁊ ipſe mandatuz hoc
non ſeruet. Rñ° expſſuz eſt in nouo iure
ꝙ ſi h qđ ſibi iniungit' q̄cito ꝯmode po
teſt nō pficit in eandē ſniam recidit.li.6.
c.eos qui.§.idez. Et eſt hoc argᵐ ꝙ qñ
quis abſoluit' ab ep̄o ⁊ iniungit' ſibi ab
eo ꝙ q̄cito ipedimētum ceſſabit ſe ꝑpn̄
tet pape vel ei⁹legato mandatū ei⁹ rece-
pturus vel ipletur⁹.ſi ipſe h nō obſeruʒ i
eandē ſniam recidit.e° ꝯtrariū dictū eſt
ſupra.Sʒ dictum ius nouuz nondū erat
ꝯditum. ¶Item quādo quis ꝓpter mor-
tis iminens periculum vel aliud impe-
dimentum legitimum ab excōmunicatō
ne abſoluit' ab eo a quo alias non pote-
rat abſolui. ſi huiuſmodi impedimento
ceſſante ſe illi a quo erat abſoluendus
quācito cōmode poterit non preſentaue-
rit mandatum eius ſuper his ꝓ quibus
erat excōicatus humiliter recepturus. ⁊
ſm exigentiā iuſticie ſatiſfactur⁹ in eādē
ſniam reincideret ipſo iure. vt in.d.c.eos
q.in ꝑn° ¶Eſto ꝙ aliqs excōicat⁹ ꝑſtito
iuramento abſoluatur.⁊ antequā aliqd
ei mandetur vel mandatum receptū exe
quatur.appellet.nūquid appellationi ta
li eſt deferendum. R° ꝙ non ſʒ ſtatim eſt
in eandē ſniam reducendus firmit' obſer
uandaz.donec mādatuz ſuſcepit ⁊ ſuſce
ptū ꝓ poſſe exequat'.ex de appell.qđni.

Sꝫ ꝯ qꝛ.e.ti.c.ad hoc.ꝓſtito iuramēto de ſtādo eccͤ iudicio appellauit ⁊ ei⁹ appellationi defertˀ. Rº ibi iuſta de cā appellauit.h vo.ſ.in.c.qm̄.cā ſubterfugij vt lr̄a dicˀ.vel ibi iurauit ſtare iudicio eccͤ.qꝛ ꝑpter ꝯtumaciā fuerat excoicat⁹.⁊ licꝫ ex cā ꝓbabili appellet.iudicio tn̄ eccͤ ſtare intelligitˀ.qꝛ facˀ qꝺ ius ſibi ꝑmittit.vt.e.ti.c.vt debit⁹.ff.rē ra.ha.l.ꝫ.§.aliqs.h vo erat excoicatus ꝑ aliq̄ delicto.i quo iacebat.qꝛ forſan vxorē alteri⁹ detinebat.⁊ ſuꝑ h iurauit ſtare mādatis eccͤ.ſꝫ ſtatī añ mandatū vel mādato fcō.ꝙ cā mox dimittēt appellauit. Sꝫ tali appellationi ē nullaten⁹ deferendū.qꝛ ſuo ꝑiudicat iuramēto.Et hoc ſatꝭ colligi poteſt ex lr̄a ip̄a.vbi dicˀ appellatōi q̄ ei⁹ iuramēto derogare debeat nō ē aliq̄ten⁹ deferēdū.ꝑ quā remaneat in ſua iniq̄tate.vt.e.ti.c.ꝑterea.⁊ c.ꝯſuluit.hec Ber.i.c.qm̄. ¶Sꝫ nūqd iteꝝ recipietˀ iuramētū ab eo ſtādi mandato eccͤ.ſi iteꝝ petat abſolui cū iā ſemlˀ denegauerit. Rº ſꝫ Tan.ꝑter iuramētuꝫ dꝫ recipi.ab eo cautio fideiuſſoria.vlˀ pignoraticia.ar.e.x. de ꝓſū.lr̄as.⁊.z.q.7.nō pōt.ſꝫ hoc.c.intelligitˀ añq̄ꝫ peniteat.illō vo.c.lr̄as.intelligitˀ cū eſt ſuſpect⁹.de hēſ vnde eccleſia recipit fideiuſſoriā cautioneꝫ ad dānuꝫ illius.⁊ alan⁹ hoc ideꝫ ſentit.Sꝫ Laur.⁊ Ber.dixerunt ꝙ iterum iſti iurabunt in ꝯfuſioneꝫ ipoꝝ.ar.op.de maio.⁊ obe.cum in eccleſia.Et qꝛ forma talis ē.ſ.ꝙ cum iuramēto abſoluatˀ.e.x.e ex tenore.hic.in glo.illi⁹.c.qm̄.

¶De interdicto ⁊ ſuſpenſione. ti.16.

C[onſequenter] Onſequenter dicto de excoicatione dō eſt de iterdicto ⁊ ſuſpēſione.h.n.tria noīe cēſure eccleſiaſtice ꝯtinētˀ.vt dictū ē in ꝑncipio h⁹ ſeptimi libri.vbi ēt viſum ē quō differāt.Loc⁹ aūt iterdict⁹ hō ſuſpēſuſ dici ꝯtingit.cū ſepe ꝑ eodē accipiātˀ.vt hˀ 6.c.cū medicinalˀ.i glo.h ber.vn̄ ⁊ qn̄ꝫ locus dˀ ſuſpēſus ⁊ hō īterdict⁹.Cōſueuit tn̄ frequēti⁹ cōitˀ ſumi nomē interdicti q̄ꝫ nomē ſuſpēſioniſ.ita ꝙ interdictū cōitˀ ſb ſe ꝯphēdit ſuſpēſionē. De iterdicto igˀ ſic cōitˀ dicto dō ē ꝑ̄ qd ſit interdictum.⁊ q̄t ⁊ q̄ ſunt ſpēs ei⁹ ſiue dr̄ie. 2º ꝑ q̄ quā cām ſn̄ia interdicti feratˀ. 3º qd interdicto ꝓhibeatˀ ⁊ qd ꝯcedatˀ. 4º qꝺ dānū et incōmodū ex interdicto incurratˀ. 5º qn̄ quis gnāle interdictū ſeruare teneatˀ 6º que pena violantib⁹ interdictū inferatˀ. 8º a quo ⁊ ꝯtra quē pōt interdicti ſn̄ia ferri. 8º qualitˀ dꝫ ferri.⁊ qn̄ tenet.⁊ qn̄ non tenet ſn̄ia interdicti. 9º a quo ⁊ qualitˀ poteſt ⁊ dꝫ relaxari. ¶Circa pᵐ dicendū ē quid ſit interdictuꝫ ſm̄ ꝙ hic tenditˀ.⁊ quot ⁊ q̄ ſunt ſpēs ſiue dr̄ie ei⁹ Eſt aūt interdictuꝫ ſꝫ ꝙ ad ꝑ̄ſens intenditˀ de co.ꝓuatio quo ad eccleſiaſtica per ſn̄iam iuris vel iudicis fcā.ſub eccleſiaſticis puto ꝯprehendi poſſe oīa quecūq̄ꝫ ſunt illa quibus aliqui ꝑ interdictuꝫ priuantˀ.⁊ h⁹ deſcriptōis intellectus patebit ex ſequentib⁹. Spēs aūt ſiue dr̄ie interdicti ſunt plures.qꝛ eſt interdictum loci.⁊ ē interdictum ꝑ̄ſone vnius vel pluriuꝫ ⁊ interdictuꝫ loci.aut eſt gnāle aut ſpāle ſiue ꝑticulare.⁊ ſimili mō diuiditˀ interdictū ꝑ̄ſone ſiue hoīs.de quolꝫ iſtoꝝ eſt ꝑ ordinem dicendū. Interdictū loci gnāle dicitˀ nō tm̄ qn̄ regnū vel ꝓuīnia interdicitˀ.ſꝫ ēt ſi ciuitas lˀ villa vel caſtꝝ vᵐ ⁊ ſolū interdicatˀ.e.x. de v̄.ſig.cū in ꝑtib⁹.qꝛ dicitˀ gnāle q̄ꝫtum ad locum illū cum nullꝰ excipiatˀ.vt ibi.di.g'o. Et intelligēdū ē ꝙ ſi iudex dicat interdico regnū frācie interdictum extenditˀ ad totam terraꝫ q̄ adheret ei tpe late ſententie.ſiue ratione dominij.ſiue ratione feudi.ar.extra de poſtula.c.i.in tex.⁊ glo.8. Si vero dicat intˀdico terram regis talis.cum pene ſint reſtringende non extenditur ad feuda ſm̄ Roō.ſm̄ vero alios extenditur ⁊ hoc videtur ber.dicere ibidem.⁊ Inno.⁊ hoſt. quia licꝫ non ſint ꝓpria regis.ſunt tamen de iuriſdictione eius. ¶Sciendum eſt ꝙ qn̄ ciuitas caſtrum vel villa interdicitˀ.eo ip̄o eius ſuburbia ⁊ ꝯtinentia edificia dicūtˀ eſſe interdicta.li.6.de ſen.excom.ſi ciuitas. que autem ſint ꝯtinentia edificia.ſm̄ Johan.and.videtur arbitrationi iudicis relinquenduꝫ. Johā.vero de ꝺo in ſimili caſu fertur reſpondiſſe ꝙ ſuburbia intelliguntur illa que ſunt infra vltimam portam ciuitatis ⁊ faciunt cum ciuitate publicas functiones ⁊ vocantur ad conditiones ⁊ conſilia. ¶Quid ſi interdicatur terra militis alicuiuſ in qua nulla eſt eccleſia que non habeat indulgentiam celebrandi diuina.nunquid illud interdictum dicetur generale. Reſpondeo dicunt quidam ꝙ ſic.ſiue miles ille habeat terrā in diuerſiſ prochijs.ſiue tm̄ in

vna lꝫ tota terra illius ꝓcꝺhic nõ ſit ſua
Et idẽ eſt ſi non hẽat villaꝫ vel caſtꝝ dñ
mõ habeat multitudineꝫ hoĩuꝫ.hec roꝺ.
¶ Quid ſi interdicat̃ terra alic⁹ p⁹ latam
ſniam emat ẽrã aliã non iterdictã.vł ven
dat ẽrã intẽdictã. R̃ſi ẽrã emat illa ñ erit
iterdicta niſi lator ſnie intẽdẽ voluẽit. tã
ꝺ bita q̃ꝫ ꝺe hñda.lꝫ ſi vẽdat ẽrã iterdcãꝫ
lꝫ trãſeat dñiuꝫ ĩberet tñ on⁹ ſnie loco vł
loci populo.ꝺonec relaxet̃.ar.e.x̃ ꝺe poſtu
p̃.ad h̃ ¶ Nũqd ciuitate iterdicta ſunt ci
ues ei⁹ iterdicti. R̃ qñ ꝓpt̃ ꝺelictũ dñi vł
rectoris ẽ ciuitas iterdicta.ciues eiuſꝺ q
culpabiles nõ exiſtũt nõ ſt̃ iterdci dũmõ
ꝛ ipi ꝓpt̃ dñꝫ vel rectorẽ in eis puniẽdũ
ñ fuerit iterdci. vñ poterũt ĩ alijs loci nõ ĩ
terdcis iterẽẽ diuinis.li.6.ꝺe ſen.ex.ſi ſen
tẽtia.Et idẽ vł qñ eſt iterdcã ꝓpt̃ ꝺelictũ
clericoꝝ.vel ẽt alioꝝ q nõ ſt̃ dñi ei⁹.nec
ſt̃ ꝺe populo ei⁹ vel ꝓpt̃ uiolationem ecc̃e.
Qñ aũt ẽ iterdcã ꝓpt̃ ꝺelictũ ciuiũ tẽ ciues
ſt̃ iterdci. vñ nõ poterũt audire dina. ibi
nec alibi niſi in cãib⁹ expſſiſ a iure.li.6.ꝺe
ſen.ex.alma.ar.ĩ c.ſi ſnia.§.veꝝ. Qui.n.
ẽ iterdict⁹ in vna ecc̃a eſt iterdict⁹ in alia
vt pꝫ.4.q.5.q̃ſqs. niſi ſpãlit̃ eximat̃ a iu
re.vt di.18.placuit. Quid ꝺe hoĩb⁹ nõ in
terdcis veniẽtib⁹ aliũde ad ẽrã iterdicaꝫ
nũqd ibi pñt audire diuina. R̃ ꝙ non.
e.x̃ ꝺe ꝑuil.qꝺ nõnull.vł ꝙ tales apꝺ pri
uilegiatos ꝙ celebrẽt ĩ loci interdcis pñt
dina audire nõ tñ celebrare nec aliqd in
ſuo officio agẽ.lꝫ cũ alijs poſſint canẽ vł
legẽ.ꝛ idẽ dicẽ roꝺ.hoſt.vo ſup idẽ.c.dicit
ꝙ veri⁹ ꝛ tuti⁹ eſt.ꝙ nec pñt audire dina
cui aſſentio.qꝛ loco iterdicto ĩtellig̃ oĩb⁹
iterdictũ ibi audire diuia. niſi ſup h̃ ꝑui
legiati.puta ſi accipiẽtes ſignũ crucis ꝓ
ſubſidio ẽre ſcẽ in h̃ eẽnt ꝑuilegiati. vł q
nis alij.ꝛ h̃ eſt nũc expſſũ.li.6.ꝺe ꝑuil.lꝫ.
rñſo.ĩ. ¶ Interdictũ aũt loci ſpãle ſiue p
ticulare dr̃.qñ vna certa ecc̃a vel ẽt plu
res certe eccleſie nõ oẽs alic⁹ ciuitatĩ ſup
ponunt̃ eccleſiaſtico iterdicto.vt pꝫ.li.6.
ꝺe ſen.ex.ſi ciuitas.§.rõne.Et intellige ꝙ
nec ĩ capella nec ĩ cimiterio ecc̃e interdc̃e
põt celebrari niſi ꝑut a iure ꝑmittit̃ vel
ſepeliri.Sec⁹ eſt ſi nõ ſint ei ꝯtigua vnꝺ
ibidẽ.ꝯtigua ſt̃ q̃ꝝ vltia ſe ꝯtigũt.Scien
dũ ẽt ꝙ iterdcã ecc̃a nõ ꝓpt̃ hoc itellr̃ cle
rus illi⁹ecc̃e interdc̃s.vñ licite clerici illi⁹
ecc̃e celebrare poſſent ĩ alia ecc̃a.ar.li.6.ꝺ
ꝑuil.p exẽptõeꝫ ĩ fi. Et ſilr̃ iterdcõ clero
alic⁹ ecc̃e non ꝓpt̃ hoc itelligit̃ ecc̃a eẽ in
terdcã.ar.ibiꝺ. vñ alij clici licite celebra
rent ĩ ea.hec Jo.ſup.c.ſi ſnia ¶ Interdi
ctũ aũt pſone ſiue hoĩs.aliud eſt gnãle
aliud ſpãle ſiue pticulare. gnãle ẽ qñ int̃
dicunt̃ hoĩes regni vel ꝓuintie vel ciui
tatis vel ville vel caſtri. etiã vni⁹ tñ.ar.
e.x̃ ꝺe v.ſig.cũ in ptib⁹. Aliud eſt.n.iterdi
cere locum tñ.aliud locum ꝛ hoĩes loci.
Si.n.loc⁹ eſt tñ interdict⁹.hoĩes loci qui
nõ ꝺederũt cãm interdicto.alibi pñt audi
re diuina ꝛ eccleſiaſtica recipe ſacra. Si
vo loc⁹ ꝛ hoĩes loci ſunt iterdicti nõ poſ
ſunt alibi niſi in cãibus expſſis a iure vt
colligit̃.li.6.ꝺe ſen.ex.ſi ſnia.§.ſi vo.ĩ tex.
ꝛ glo.Jo.an. ¶ Nunqd interdcõ populo
alic⁹ loci itellr̃ cler⁹ illi⁹ loci eẽ iterdict⁹.
R̃ ꝙ non niſi aliud ĩ ſnia exꝑmat̃. nec
ecõuerſo.vnde vno coꝝ iterdcõ alt̃ reci
pit̃ ad dina.vt pꝫ in.c.ſi ſnia. ¶ Eſto ꝙ
hoĩes alic⁹ loci ſint interdicti. nũqd ſiqs
ex eis trãſferat ad aliũ loci ꝺomiciliũ re
manebit iterdictus. R̃ ꝙ ſic.ꝺonec ſnia
ſaltẽ circa eũ relaxet̃.ꝛ facile fieri dꝫ.ma
xime ſi fecit h̃ in ꝺeteſtatõeꝫ criminis dñi vł
ciuiũ.vł ꝓpt̃ intẽdci piculũ ꝛ nihil ei⁹ ſub
dño remãeat.ꝓpt̃ qꝺ ptineat ad ei⁹ diſtri
ctũ.Si ãt iudex nõ intẽdebat ligare ſub
ditos illi⁹ dñi niſi q̃dia eẽnt ſub dño ei⁹
tũc q̃ꝫcito ꝺeſinũt eẽ ſb dñio ei⁹.ꝺeſinũt ẽt
eẽ interdicti nec egẽt alia relaxatõe ſpãli
hꝫ q̃ſdã.ar.e.x̃ ꝺe ſpõ.nõ ẽ nobis. Quid
ſi ciuitate interdcã aliꝺ ſatiſfacẽ vellent.
¶ Nunqd ĩ eis iterdẽm relaxatũ eẽt. Rñ⁹
T ãcre.dic̃ ꝙ ſic.lꝫ hoſt.dixit ꝙ nõ.qꝛ ſic
rigor ecc̃e diſſolueret̃.ar.e.x̃ ꝺe ꝑuil. vt ꝑ
uilegia.quãdoqꝫ enim aliqui ſine culpa
ſua interdicuntur.hoc idem tenent Ber.
Johan.ꝛ Innoc. extra ꝺe pen.ꝛ remiſſ.
quod in te.pro eo quod ibidem in fine.
hoc conceditur ſpecialiter ſumentibus ſi
gnum crucis ꝛ peregrinis. ergo hoc in
telligitur prohibere alijs. ſicut quod ꝺe
uno negatur ꝺe alio conceditur.di.25.q̃
lia. ¶ Quid ꝺe mulieribus illis que viris
contradicunt in quantum poſſunt. Reſ
pondeo nihilominus ſunt interdicte nec
relaxabitur in eis interdictum. propter
rationes tactas in precedenti queſtione.
licꝫ feratur Johan.ꝺe ꝺeo dixiſſe contra
riuꝫ. ¶ Quid ꝺe impuberibus. Ad hoc
fertur Johan.ꝺe ꝺeo reſpondiſſe.ꝙ ſi ſint
doli capaces idem dicendum eſt ꝺe eis.
quod ꝺe alijs.quia etas illa plena eſt ma
licijs ꝛ mẽdacijs.e.x̃ ꝺe ꝺelic.puc. pueris.

Si vͦo nō ſunt doli capaceſ audire poſſūt diuina in locis alijs nō interdictis in terra vͦo interdicta nō. qꝛ non eſt eis a iure ꝯceſſum. ¶ Quid de ciuibus ciuitatis interdicte ꝓpter delictū ciuium exiſtibus ī remotis qñ ſniā fuit lata. nūquid qñ venerint recipi poterūt ad diuina. Ad hoc fert̄ Jo. de deo rñdiſſe ꝙ ſi ſtatim poſtq̄ ſciuerūt venerunt ⁊ ꝯdixerunt. ⁊ corā rectore ꝓteſtati fuerint non ſunt interdicti pl⁹. n. valet expſſe ꝯtradicē q̄s nō cōſentire. e. x̄ de homi. petr⁹. ⁊ de ſimonia itellexi⁹ Alijs aūt vr̄ ꝯriuz ꝓpter rōes poitas ſup in q̄ōne illa. ſ. quid ſi in ciuitate ¶ Quid de cruceſignatis ꝯ hr̄ticos q habent ex ꝓuilegio ꝙ tpe interdicti in terra interdicta poſſīt admitti ad diuina ¶ Nunquid ſi nō ꝯtradicūt ꝓtāti ⁊ ꝯſiliariis ſup facto ſtatutoꝝ. habebūt illi⁹ beneficiū ꝓuilegij R̄ ad h fert̄ Jo. de deo dixiſſe. ꝙ tales q ꝯdicere poſſunt ⁊ nō ꝯtradicunt ꝯſentire vident̄. qꝛ error cui nō reſiſtit̄ approbat̄ di. 83ª. error. ⁊ iō nec ad diuina nec ad ſepulturā eccleſiaſticā debent admitti qꝛ ꝓuilegiuz meret̄ amittē. q pmiſſa ſibi abutit̄ ꝓtāte. ii. q. 3. ꝓuilegiū. ſi tñ de taciturnitate poſtea doleant ⁊ ꝯtradicant reuiuiſcit eoꝝ ꝓuilegium per decretalē. e. x̄ de ſen. ex. duob⁹. a ſano eius itellectu. Ad hoc nota ꝙ qñ conceditur alicui ſingulari pſone vt comiti. eṗo. ⁊ hi⁹. vt tpe īterdicti poſſit celebrare vl' audire diuina familiares ei⁹ domeſtici ad audiendū cū eo ⁊ celebrandū ſibi diuinum officiuz licite admittunt̄. dummō nō ſint ob iſtam cām in fraudez aſſumpti. vt p3. li. 6. de. v̄ ſig. c. vl. Secus aūt ē de familiarib⁹ alic⁹ ꝯuent⁹ ſiue collegij illi⁹. e. x̄. li. 6. de ꝓuil. l3 illi. n. non debent admitti niſi ſint ꝓuilegiati. Rō hui⁹ diuerſitat' eſt. qꝛ in p̄ cāu ꝓuile. aliqō eſſe inutile poſſet. qō eſſe nō d3 e. x̄ de ꝓuil. in his. Jn 2⁰ aūt caſu ꝯuentu⁹ pōt p ſe ſine familiarib⁹ celebrare diuina ⁊ iō ꝓuilegiū eſt reſtringēdū. e. x̄. e. ti. vt ꝓuilegijs. ad fi. ¶ S3 qd ſi in ꝯuētu ſī tm̄ tres ⁊ duo īfirmi. nūqd 3⁹ celebrare poſſet cū familiari. R̄n⁰ hoſt. nōt. e. ti. c. ꝙ nōnull'. ꝙ ſic. ne ꝓuilegiū inutile eſſet ad inſtar ei⁹ qō de pſona dr̄ ſingulari i. c l3. h Jo. an. Jntellige tñ ꝙ h nō ꝯcedit̄ illis familiarib⁹ q dederūt aliquo⁰ cāz interdicto. vt in. c. l3. §. vl. Jnterdictū aūt pſone ſpāle ſiue pticulare qō ꝓprie dicit̄ ſuſpēſio ē qñ interdicit̄ ſiue ſuſpēdit̄ alíqua determinata pſona vna vl' plures. ¶ Quid ſi interdicat̄ familia alic⁹ magni nunqd clerici de familia ei⁹ erunt interdicti. videt rō. ꝙ ſic. niſi ſpāliter excipiat̄ ¶ Sciendū aūt ꝙ ſicut dr̄. e. x̄ de cler. ex. ſi celebrat. in glo. e. duplex ē ſuſpenſio. vna quā hō incurrit a canone ex pticipatiōe cū excōicato. ⁊ h excludit a ſacris eccleſie ⁊ dr̄ excōicatio minor de q̄ habitū eſt ſupra. ti. i. ar. 2. ⁊. ti. 9. ar. 2. q. vlt. Alia eſt quā incurrit hō aliter q̄s p participationē. ⁊ h qñqʒ eſt a canone. qñqʒ a iudice. vt dicet̄ infra. Scd̄m aūt iſtū 2ᵐ modū ſuſpēſionis eſt aliqs qñqʒ ſuſpenſus quo ad ſe tm̄ ⁊ non quo ad alios. vt quilibet in mortali cōſtitutus. talis. n. tenet̄ abſtinere a celebratōe miſſe non per ſniaz canonis vel iudicis ſ3 p ſimplicē ꝓhibitionem iur' ſine ſnia. Si tñ celebraret nō teneret̄ eū vitare ſubdit⁹ ei⁹. vel quis ali⁹ etiam ſi peccatum eius ſciret ex quo occultum eſſet. vt p3 di. 6. teſtim̄. ⁊ extra de coha. cleri. queſitum. Qñqʒ ē ſuſpenſus quo ad ſe ⁊ quo ad alios. vt qñ eſt ſuſpēſus ab officio p ſniam canonis vel hoīs talis. n. tenet̄ ab officio abſtinere. ⁊ q ſcit h tenet̄ eum quo ad executionē officij ſibi interdicti vitare. Si tñ occulte ſit ſuſpēſus p ſniam canonis. ſi non poſſet ſine ſcādalo vitare nō tenet̄. vt di. 32. null⁹. ⁊ e. x̄ de coha. cle. vr̄a. ⁊. c. queſitū in fi. Qñqʒ ē ſuſpenſus q̄ ad alios. ⁊ nō quo ad ſe. vt pſbꝛ pegrin⁹ cui pmittit̄ celebrare ſecrete nō corā poplo māifeſte. qꝛ nō eſt certū de ei⁹ ordinatione. vt e. x̄ de cle. pe. c. vlt. ⁊ h diſtinctio hr̄ in. c. q̄ſitū. in glo. Jtem per ſniam canonis vl' hoīs ſuſpēdit̄ qs qñz ab officio qñqʒ a bñficio. qñqʒ ab vtroqʒ e. x̄ de pur. ca. inf̄. ⁊ de offi. or. qñ. in fi. qñz ab executōe ordinis qñqʒ a collatiōe ordinis. qñqʒ ab igreſſu eccleſie. vt patebit infra. vbi dicetur quis ſuſpendere poteſt qñ autez interdicuntur aliqua ſpecialia nihilomin⁹ exercere poteſt alia non interdicta. extra de cor. vici. ſignificauit ¶ Jtē quicunqʒ eſt ſuſpenſus ab ordine ſubdiaconij intelligitur eſſe ſuſpenſus a diaconio ⁊ a preſbyterio. ſed non econuerſo. ar. in. c. ſignificauit ⁊ de cle. debili. preſentium. ⁊ ſuſpenſus a ſacerdotalibus. ē ſuſpenſus ab epiſcopalibus. ⁊ non econuerſo. ergo ⁊ ſuſpenſus a collatione ſimpliciter intelligitur ſuſpenſus a collatione cuiuſlibet ordīs. ſuſpēſus tñ a coll'one

ordinis diaconū vel pſbrꝫ nō videt̄ ſuſpenſus a collatōe alioꝝ ordinuꝫ inferiorū. vt innuit e x̄ de tēp. or. dilect⁹ fili⁹. in fi. ⁊ c. lr̄as. ad fi. vn̄ ⁊ ſuſpēſuſ ab officio ſuſpēſus ē ab ep̄alibus. vnde nō pōt ordinare nec ꝯſecrare. qḋ ſi facit ē irregularis. ſm hoſti. q̄ꝛ vt dictū eſt. q eſt ſuſpēſus ab officio inferiori ſuſpēſus videt̄ a ſupiori ¶ Itē cui iterdicit̄ igreſſus ecc̄e interdicit̄ officiū intra eccleſiā. ⁊ nō ecōuerſo. ḡ ſuſpēſuſ ab officio pōt intrare eccleſiā ſuā ⁊ intereē diuinis. dūmō nō officiet. ſec⁹ eſt ſi ſit ſimplr̄ ſuſpenſus a diuis. q̄ꝛ tūc non poſſet officiare nec cum alijs audire. ar. i capitulis ſupͣdictis. hec hoſt. ⁊ ꝯueniunt cū eo goſ. Ray. ⁊ Roḋ. Itē cui interdicit̄ ecc̄a interdicta intelligunt̄ ei eccliaſtica ſacra. zz. q. z. latorē. ſm Jo. ¶ Sꝫ nunqd ſuſpenſus ab officio ſuſpenſus ē eoipſo a bn̄ficio. Rn̄det Ber. e x̄ de cle. ex. latores in glo. ⁊ dicit ꝙ ſic. q̄ꝛ bn̄ficiuꝫ ꝯfert̄ ꝓpt̄ officiū. ⁊ vbi vnuꝫ ꝓpter alteꝝ. vtrobiqꝫ tm̄ vnū. di. 81. cos. hoſti. aūt ſic diſtinguit. ſ. ꝙ ſuſpenſus ab officio aut eſt ſuſpēſus ex graui cā. ⁊ tūc nihil recipit de ꝓuentibus. e x̄ de pur. ca. inf. ⁊ z. q. 4. ſup cauſa Aut ex leui cā. ⁊ tunc aut diu pſtitit ꝯtumax ⁊ tunc etiā eſt ꝓuandus bn̄ficijs. e x̄ de eta. bone. aut nō diu. ⁊ tūc non videt̄ ꝙ ei bn̄ficia ſint ſubtrahēda. q̄ꝛ h̄ fieri n̄ dꝫ niſi ex mag̃ cā. 16. q. vl. iuētū. fit aūt h̄ ſuſpenſio aliqn̄ ex leui cā vt ꝓpter ſcādaluꝫ pape vel infamiā ſolaꝫ. z. q. 5. § pſbr. ⁊ h̄ intellige de bn̄ficijs q̄ qs ſepata ⁊ certa pcipit. q̄tidiana. n. nō pcipit niſi q ſuiciū fac. ſic intellige illud e x̄ de ꝓben. lꝫ. ⁊ c. cū ſꝫ aplm. ⁊ e x̄ de cle. ꝯiugl. qḋ a te. ⁊ c. diuerſis. vel illḋ intelligit̄ qn̄ bn̄ficiat⁹ ꝑpetuū hꝫ impedimētū. alias ſnīa interdicti vel ſuſpēſiōis lata q̄ ad officiū extendi nō dꝫ ad bn̄ficiū. nec ecōuerſo de pen. di. i. pene. niſi aliḋ in ſnīa exꝑmat̄. e x̄ de ſolu. c. z. in fi. h̄ hoſt. Inn. vō e x̄ de eta. cū bone. diſtinguit ſic. ſ. ꝙ qn̄ qs ſimplr̄ ſuſpēdit̄. aut h̄ fit cū cāe cognitōe aut ſin̄. ſi cū cāe cognitiōe ſentētiādo diffinitiue. qn̄ eſt actū de crīne. tūc ſtatiꝫ ei⁹ bn̄ficia ꝯferri pn̄t alij q̄ꝛ p ſnīaꝫ eſt dāṅat⁹. Si aūt ſine cāe cognitōe. quia forte nō eſt adhuc actū. vel ēt p ſnīam iterlocutoriā ē ſuſpēſus. ſ. ꝓpt̄ ꝯtumaciaꝫ. tūc nō intelligit̄ ſuſpēſus eſſe ꝑpetuo nec pdit bn̄ficia niſi ſit negligēs abſolutōem petere. qḋ ex h̄ ꝑſumit̄ ꝙ diu ſtetit in ſuſpēſiōe. Vtꝝ ſuſpēſus a bn̄ficio ſuo p ep̄um ſuū poſſet aegrere bn̄ficiū. Rn̄det Ber. e x̄ de cle. ex. latores. in glo. dicēſ. ꝙ ſic. q̄ꝛ nō intelligit illū ſuſpendiſſe niſi quo ad ſe niſi ferat̄ ſnīa ſpāliter vt remoueat̄ ab officio. tūc. n. beneficiū eſt ſequela. ⁊ tūc remouet̄ ab illo ar. di. 81. cos. ⁊ extra de cle. ex. clerici autē niſi ſpāliter ei ꝯſeruaret̄. di. 50. ſtudeat. ⁊ c. Accedens. Quid ſi dicat ſuſpendo te ab officio ⁊ bn̄ficio. R⁹ Ber. e x̄ de cleri. ex. illud credit. ꝙ dꝫ abſtinere ab vtroqꝫ ſaltem ꝓpter dubiū. ¶ Nunqd ſuſpēſus ab vno ep̄o ſuſpenſus habet̄ q̄tum ad alios ep̄os. R⁹ ꝙ ſic. ſi ſuſpenſus ſit ab officio. quia ſnīa illi⁹ ius facit q̄tum ad omnes. 19. q. z. due ſunt. ⁊ 7. q. i. ſiqs pſbr talis. n. nihil debꝫ tractare de officio ecc̄e. alias dꝫ deponi. ⁊ in hoc eqparat̄ excōicato. e x̄ de cleri. ex. c. z. ⁊ z. Sꝫ ſi ſit ſuſpēſus a bn̄ficio bn̄ficiuꝫ alibi poteſt hr̄e. vt pꝫ. di. 18. placuit. ¶ Nunqd ſuſpēſus per annum ſi ſit annus biſextil̄ celebrare poteſt die vltima. Rn̄det Ber. e x̄ de v̄. ſigl. ꝯſtituit. ꝙ ſic. q̄ꝛ cū ſit pena nō dꝫ ampliari. ſꝫ poti⁹ reſtringi. de pe. di. i. pene.

Sequit̄ videre de. z. arti⁹. ſ. ꝓpter quaꝫ cām interdicti ſnīa feratur Circa qḋ ſciendum ꝙ interdcm̄ gn̄ale fert̄ qn̄qꝫ ꝓpter delictuꝫ dn̄i. vel rectoris. e x̄ de effi. dele. ſanc. z. in tex. ⁊ glo. fi. qn̄qꝫ ꝓpter delictuꝫ ciuiū. li. 6. de ſen. ex ſi ſnīa. Interdictū aūt ſpāle ſiū pticulare alicuius determinate eccleſie in aliqua ciuitate fert̄ ꝓpter delictum clericoꝝ vel parochianoꝝ ei⁹. ⁊ hoc iterdictū nihil aliḋ eſt q̄ꝫ ꝓhibitio ne in ea celebrentur diuina in penam eorum. interdictuꝫ vero ſpeciale perſone fertur quandoqꝫ ꝓpter delictum domini vel patriſfamilias in familiaꝫ. aliquādo ꝓpter delictuꝫ alicui⁹ in eiuſ pſonam. de quo patebunt infra exempla multa quādo dicet̄ de ſuſpēſis a iure. poteſt etiā quis interdici vel ſuſpēdi ab officio ⁊ bn̄ficio ꝓpter ꝯtumaciaꝫ. e x̄ de dolo ⁊ ꝯtu. vitatis in glo. Ber. Sed ⁊ dici pōt ꝙ ſicut null⁹ dꝫ excōicari niſi ꝯtumax fuerit vt habitū eſt. ſ. ita etiā nullus debꝫ interdici vel ſuſpendi niſi ꝯtumacia ꝑcedente in eo qui interdicitur. vel in eo occaſione cuius interdicitur. vnde extra de appella. reprehenſibilis dicit̄ ꝙ ſententia ſuſpenſionis ferri non dꝫ niſi canoica admonitione premiſſa niſi forte ſit talis culpa que ſuſpenſionem inducat ex ſuo gnē

BLB BADISCHE LANDESBIBLIOTHEK
Baden-Württemberg

¶ Sȝ nec ſnīa interdicti vel ſuſpēſionis
que inſligit̄ a iure eſt ſiñ ꝯtumacia. qui
enim venit ꝯtra ius ꝯtumax dici pōt. ꝛ
ēt furioſus. ex̄ de tēp. or. vel nō eſt ꝯpos.
Eſt aūt mltiplex ꝯtumacia. de quo requi
re ſupra. ti. 7. hoc aūt qḋ dictū ē. ſ. ꝙ null⁹
dȝ interdici vel ſuſpēdi niſi ꝯtumax. nō
credit Inno. qꝛ inuenit̄ ferri ſnīa ſuſpē
ſionis ꝯ delinquenteȝ etiā nō ꝯtumaceȝ
5. q. 4. in loco. Dat̄ ēt hı⁹ ſnīa qn̄qȝ vt pe
na. vñ poſſet imponi etiā penitenti ꝛ cor
recto. Secus vō eſt de ſnīa excōicatōnis
que nō eſt pure pena. ſȝ etiaȝ medicina.
2. q. 1. multi. hec Inno. ex̄ de exceſ. pla. c. 1
Vtrū aūt monitio ꝑcedere debeat vide. ſ.
ar. 8. ſ. quo ſnīa interdicti vel ſuſpenſiōis
debȝ ferri.

Sequit̄ videre de. 3. arti⁹. ſ. qd ne
gat̄ ꝛ quid ꝯcedit̄ i gnāli inter
dicto. Sciendū igit̄ ꝙ denegat̄
eucariſtia ꝑterq̄ꝫ decedentib⁹ vere peni
tentibus. ꝛ vnctō extrema. extra de pe. ꝛ
re. qḋ in te. ꝛ de ſen. ex. ꝑmittim⁹. ꝛ ꝓmo
tio laycoꝝ ad ordines. vt dicit Inno. ex̄
de ſpon. nō eſt nobis. ꝛ ſepultura eccleſia
ſtica ꝑterq̄ꝫ clericis qui ſeruauerūt inter
dictū quib⁹ ꝯcedit̄ vt poſſint in cimite
rio eccleſie ſine pulſatione cāpanaꝝ ceſ
ſante oī ſolēnitate cuȝ ſilencio ſepeliri. vt
in. c. qḋ in te. Habēt etiaȝ aliqui religioſi
ꝑuilegiuȝ vt ꝯfribus ſuis nō excōicatis
vel interdictis noīatim ꝑbeat̄ eccleſiaſti
ca ſepultura. qḋ intelligi dȝ de illis ꝯfri
bus q̄ lȝ in ſeculo remanentes coꝝ ordi
ni ſunt oblati mutato habitu ſeculari. vl̄
etiā qui int̄ viuos bona ſua dederūt eis
retento tm̄ vſufructu in vita ſua. qui tam̄
nō debēt ſepeliri in eccleſiis iterdictis. lȝ
i aliīſ libē poſſint eligē ſepeliri. ex̄ de ꝑuil.
vt ꝑuilegia. §. 1. al's autē lȝ dent annuatiȝ
denarios duos vel tres vel plures non
maius ꝑuilegiū in hoc q̄ꝫ ceteri hoīes cō
ſequent̄. vt dr̄ ibidē. ꝛ. c. cū ꝛ plātare. §.
de ꝯfrib⁹. ¶ Nō ſup hoc qḋ dictū ē. ſ. mu
tato habitu ſeculari. dicūt hoſti. Inno. ꝛ
Ber. ꝙ ſufficit ꝙ hı⁹ habit⁹ diſtinguat il
los ab habitu ſeculari nec optet ꝙ aſſu
mant habituȝ illoꝝ religioſoꝝ vl' ſꝫ In.
ꝛ hoſti. pñt hituȝ aſſumē ſine ꝓfeſſione.
Etſi ꝯbant mrīo^m tenet. ar. ex̄. co. q̄ clici.
ꝯſuluit. ꝛ. c. venieſ. Et tm̄ qui mutāt habi
tū cenſent̄ pᵉ eccleſiaſtice large. ꝛ intelli
gunt̄ ꝑuilegiate. ꝛ h̄ etiā dic̄ Ber. ſup h̄
qḋ dr̄ vel ēt q̄ bona ſua ꝛc̄. dic̄ In. ꝙ dȝ

ꝙ oīa bōa ſua dent. Alīj dicūt ꝙ ſufficͣ ſi
dent maiorē pteȝ. ho. recitat vtranqꝫ opi
nioneȝ. Itē dicūt Inno. ꝛ hoſtiē. extra de
exceſ. pla. tāta. ꝙ quidā dicūt ꝙ lȝ in ter
ra interdicta clerici poſſint ſepeliri. tamē
in eccleſia iterdicta nulli pñt ſepeliri nec
clerici nec ꝑuilegiati. Itē hoīes iterdicti
q̄ꝺdiu ſunt iterdicti nō debēt ſepeliri nec
in loco interdicto nec in nō interdicto ci
miterio. ex̄ de pe. ꝛ re. qḋ in te. tñ p⁹ inter
dicti ſol'oēȝ erūt in cimiterio ſepeliēdi. ex̄
de ſen. ex. cū illoꝝ. Itē ſꝫ Guil. durā. ſiqs
iterdictū ſolēnit̄ ꝛ in cimiterio ſepelierit
irregularis erit. ¶ Sȝ nūqd clerici dare
pñt cruceȝ ꝛ aquā bñdictā ꝛ icenſuȝ lay
cis q̄ de fcō ſepeliūt mortuos i cimiteriīs
Rñdet Jo. de deo vt dr̄ ꝙ nō. imo peccāt
nō tm̄ in h̄ ꝯſentiendo. ſȝ ēt laycos i erro
re fouēdo. qꝛ latū pandit aditū iniqtatis
q̄ ꝯſentit ꝑuerſis. di. 16. c. 2. ꝛ. 3. ¶ Nūqd
clerici pñt cāpanaſ ꝓ mortuis vl' ꝓ hoſt
pulſare. ꝛ pulſari facē vel ꝑmittē. Rñdȝ
Jo. de deo vt dr̄ ꝙ nō ſi tm̄ layci h̄ faciant
nō tenēt̄ dūmō eis nō ꝯſentiāt. Nūqd
tpe iterdicti aliqs in ꝑiculo mortꝭ pñiaȝ
accipiēs ꝛ iurās ſtare mandatis ecc̄ᵉ. dȝ
admitti ad eccleſiaſticā ſepulturā. Rᵒ ꝙ
nō qꝛ h̄ ē exꝑſſe ꝯ ius. ex̄ de pe. ꝛ re. qḋ i
te. §. lȝ. ab hı⁹ tm̄ interdictis p⁹ pñiaȝ lȝ mor
tuaria recipe. qꝛ ꝛ ꝓ eis ē orādū. 11. q. 3.
gcūqꝫ. Sȝ ſi pñiaȝ nō accepint nō dȝ ꝓ
eis orari. nec debent mortuaria recipi. di.
88. c. fi. h̄ Inn. in. c. vt ꝑuilegia. Et intelli
ge qñ nec ſigna ꝯtritiōis in eis apparue
rint. al's ſec⁹ eſt. Vñ ꝛ ideȝ Inno. dic̄ ibiḋ
ꝙ cū loc⁹ eſt interdict⁹ ſi in morientib⁹ ſi
gna ꝯtritiōis apparuerint. p⁹ interdictū
ſolutū erūt i cimiterio ſepeliendi ex̄ de ſe.
ex. cū illoꝝ. Denegat̄ etiā tpe interdicti
diuinū officiū vt i. c. qḋ i te. Sȝ qd de bñ
dictōe pere ꝛ baculi ꝑegrinoꝝ. h̄ videt̄
ꝯceſſa. cū nō inueniat̄ ꝓhibita ſm̄ Roḋ
ꝯcedit̄ tm̄ epis ꝛ pleriſqꝫ religioſ⁹ dū ipſi
non ſint ſpālit̄ interdicti nec cām dederit
iterdicto. vt excōicatis ꝛ iterdictis exclu
ſis nō pulſatꝭ cāpanis poſſint qn̄qꝫ diui
na celebrat̄ ꝛ hoc voce ita demiſſa ꝙ vi
deāt̄ poti⁹ legē q̄ꝫ cātare. i. legē ꝛ nō cāta
re. ſꝫ hoſ. ꝛ voce ita demiſſa ꝙ ñ poſſint
exteri⁹ audiri. ex̄ de ꝑuil. ꝙ nōnull̄. ꝑ qḋ
pȝ ſꝫ gl. ber. ꝛ ho. ibiḋ ꝙ ñ lȝ icdcis ꝛ ml'
tomagꝭ nec excōicatꝭ audire ex̄ eccliaȝ
dina offiͣ q̄ dr̄r i eccͣ. q̄ vō dr̄r i domo l'
i via ñ ꝓhibēt̄ audire ſꝫ q̄ſdā vt dic̄ roḋ.

Dicit etiã idem.ſ.Roð. ꝙ talib⁹ non eſt par portanda vel oſtiū aperiendū. vel feneſtra ad videndū eucbariſtiã qñ ele uat᷑.vel ad offerendū poſt euãgelium. Nota ēt ſm eundē ꝙ interdicti poſſunt in eccleſia oratione ꝑuata orare etiam ſi eccleſia ſit interdicta q₂ hoc non inueni᷑ alicui ꝓhibitū in iure niſi ſit excõicatus maiori excõicatione vel interdict⁹ ab ingreſſu eccleſie. ¶ Nota etiã ſm Ber.i.c nonnull᷑.ꝙ canonici poterūt intereſſe miſſe cū ep̃o nõ vt celebrēt ꝑncipalit᷑ cū eo more ſolito ne rigor vileſcat.ſ₃ vt audiãt miſſã.e.x̄ de ꝑuil.vt ꝑuilegia. Cõſili nõ ꝯcedi᷑ clericis in eccleſiis ꝯuentualibus tam ſecularibus q̃₃ regularib⁹ ꝙ poſſint bini ⁊ bini ⁊ tres ſimul dicere canonicas horas.vt i.c.qð in te. Et eccleſie miniſtri ſemel in ebdomada pñt dicere miſſã cã ꝯficiendi corpus xp̄i qð vere penitētib⁹ accedentib⁹ non negat᷑.e.x̄ de ſen.ex.permittim⁹. ¶ Nota etiã ſm Inno.⁊ hoſti. e.x̄ de ꝑuile.qð nõnullis. ꝙ noiatim interdicti ꝓprie loquēdo.ſ.qui noīe ꝓprio vel circũlocutione ſufficienti exp̄mūt᷑ ⁊ q cãm interdicto dederunt vel circa hoc dolū aliquē ꝯmiſerunt ſemp ſunt a diuinis excludendi.nec ad eos extendunt᷑ cõia ꝑuilegia de diuinis audiēdis vel celebrãdis.vñ ſm hoſti.ibidem.ſi aliqui ponunt vl᷑ poni ꝓcurant interdictū.vt poſtea ipſi ſoli celebrent ⁊ oblatões recipiant ⁊ alie eccleſie defraudent᷑. tales occaſione ꝑuilegij ſui non poterunt celebrare. ¶ Nota etiã ꝙ illud quod dictum eſt ſup̄.ſ.ꝙ ep̄i poſſunt qñq₃ ⁊c̄.exponit᷑ ſm Ber.⁊ hoſt. ibidē.qñq₃.i.qñcunq₃.ſ.ſemel in die. Et dicit ibidē hoſti.ꝙ tunc ep̄i nõ pñt tñ celebrare.ſ₃ etiã celebrari facere.q₂ ep̄s nõ ſemp eſt paratuſ.⁊ indecens eſt valde ꝙ ep̄s diem trãſeat ſine miſſa.ar.e.x̄ de cele miſ.dolentes. ⁊ h̄ nūc ſunt expſſa.li.6.de ꝑuile.qñ. ⁊ addi᷑ ibidem ꝙ hoc eis permitti᷑ vbicūq₃ ſine tranſgreſſione interdicti.⁊ hoc dicit ſm Jo.an. ꝙ l₃ celebrare poſſint in loco interdicto.nõ tamē alta voce ⁊ interdictis admiſſis. ¶ Concedi tur etiã hoſpitalarijs ⁊ tēplarijs iure antiquo ꝙ eccleſie interdicte i aduentu eorū ⁊ alio₂ ſiliū ꝑuilegium habentiū aperiant᷑ ſeml᷑ in anno.vt excluſis excõicatis ibi celebrent diuina.e.x̄ de ꝑuile.cū ⁊ plantare.§.ꝙ ſi templa.qð ſm hoſtiē. ſic intelligi d₃.ſ.ꝙ ſi plures eccleſie ſunt i eadem terra apiatur tñ vna.vt.e.li.vt ꝑuilegia.§.illud.⁊ pñt ibi die illa dici plures miſſe p clericos illi⁹ eccᵉ vel p alios. Debet eñ ſic intelligi ꝙ tñ vni hoſpitalario vel tēplario ſemel in anno aperiat᷑. ⁊ nõ pluribus venientib⁹ ſm gof.qð intellige ſm hoſt.quo ad ꝑuilegiū ꝯmune. Porro ſi aliqua dom⁹ ipſorum eſſet ꝑuilegiata ſp̄alit᷑ in aliqua ꝓuintia vel dioc᷑. idē eſſet.ſ.ꝙ vno veniente admiſſo ꝑuilegiū anno illo locū amplius nõ hēret. S₃ ⁊ſi plures dom⁹ in eadē ꝓuintia indulgentiã ſp̄alem hērent.l₃ eiuſdem ordinis eēnt.vide᷑ quelib₃ admittenda ꝗ ad vnam ꝑſonam. Et ſic intelligi pōt illð e.x̄ de ſepul.in nr̄a.§.i.in ꝑñ. Admittetur aūt de domo ꝑuilegiata ꝗ ꝑ̄ venerit. ꝙ ſi duo de eadem domo ſil᷑ ꝯcurrant.⁊ idē ꝓcuratorium habeãt ambo ſimul admittent᷑.al̄s vnus ſine altero. non d₃ admitti.e.x̄ de offi.le.cãm.niſi aliud in ꝓcuratorio diceret᷑.vt p₃ ibidem.c.i.Si vō habeant diuerſa procuratoria vide᷑ poſterior admittendus.e.x̄.de ꝓcur.c.plt.§.ꝙ ſi fr hec hoſtiē. ¶ Sed qd ſi p centum annos nullus hoſpitalari⁹ ad iſtam eccleſiã veniſſet que ſepe fuit interdicta. nūquid ꝯ eos ꝑſcriptum erit. Rñdet Ber.e.x̄ de ꝑuil. vt ꝑuilegia.in glo.5.in fi.ꝙ nõ quia non nocet alijs. ¶ S₃ nunqd ep̄s poſſit dare ꝑuilegiū celebrandi in eccleſia ab eo interdicta. Rndet Ber.e.x̄ de appella.ad h̄ qñ.in fi.ꝑme glo.ꝙ non. q₂ h̄ ꝑtinet tñ ad papam. Inno. vō dicit ꝙ l₃ locus ſit interdictus.pōt tñ celebrari.⁊ de licentia iuris.e.x̄ de ꝑuile.vt ꝑuilegia. ⁊ de licētia hois e.x̄ de appel.dilectis.q₂ nihil aliud ē interdic᷑ eccleſiã q̃₃ interdic᷑ celebrãtes in ea a qua ſñia pōt ep̄s quos vult excipere.ſ₃ ſi ꝑſona ſit interdicta vel ſuſpēſa non pōt celebrare de alicui⁹ licentia nec poteſt interdictum ſuſpēdi in ꝑſona ſuſpēſa niſi ꝓ delicto alteri⁹ ſit ſuſpenſa. Nūc aūt in nouo iure ꝑ̄cipi᷑.li.6.de ſen.excõi. alma.ꝙ miſſe ⁊ alia diuia officia ſub pena quotidiana₂ diſtributionū celebrentur. ſicut prius in eccleſiis ⁊ monaſterijs plane ianuis clauſiſ nõ pulſatis cãpanis excluſis excõicatis ⁊ interdictis. Tamē in natali dñi.in paſcate. penthecoſtes. ⁊ aſſumptione virginis glorioſe.pulſati cãpanis.ianuis aptis.alta voce diuina officia celebrent᷑.excluſis excõicatis. admiſſis q voluerint interdictis. Ita ꝙ hi ꝓ᷑

quoꝝ exceſſum ē latum interdictū altari
non appropinquent. Et ſm Joh.an.cele
brari pōt in vigilia feſti ad veſpas. qꝛ tē
quo ad off.ciū incipit dies.ex̄ de ferijs.c.
z.Et pōt ꝯtinuari vſqꝫ ad ſcd̄as veſpas
feſti incluſiue.⁊ nō vltra ſm formā iſtaꝫ.
Cetera vō q̄ circa interdictū quo ad offi
ciū antea ſtatuta fuerūt remanent in ro
bore ſuo.reuocatis oībus ꝑuilegijs ꝯtra
rijs.vt dicit̄ ibidē.vn̄ ſꝫ Jo.an.ꝑuilegia
ꝯceſſa aliqb⁹ religioſis vt celebrare poſ
ſint in feſtis aliquib⁹ certis.⁊ ſilia.⁊ etiā
ꝑuilegiuꝫ templarioꝝ ⁊ hoſpitalarioruꝫ
de quo ex̄ de ꝑuile.vt ꝑuilegia.ſunt reuo
cata ⁊ reſpicit dicta ꝯſtō ꝑuilegia ꝑterita
nō futura. ¶Quid ſi aliq̄ ſunt ꝑuilegiati
ꝙ tpe interdicti celebrare poſſint in ſuis
feſtis.nunqd alij celebrare pn̄t in coꝝ ec
cleſiis. Rn̄det Inno.⁊ hoſt.ex̄ de ꝑuil. vt
ꝑuilegia.ꝙ non.ſi ſit eis ꝑuilegiū pſona
lit̄ datū.puta ꝯcedimus vobis ꝙ poſſit
celebrare.pn̄t autēꝫ ſi non ſit pſonalr̄ da
tuꝫ. puta ꝯcedimus vt in vr̄is eccleſiis
celebret̄. ¶Concedit̄ etiā tpe interdicti
gn̄alis iure antiq̄ baptiſmus puuloꝝ pe
nitentia morietiuꝫ ⁊ pegrinoꝝ q cāꝫ nō
dederūt interdcō.ꝯfirmatio i frōte.⁊ ꝑdi
catio ēt in ecc^a.ex̄ de ſpon. nō eſt vob. Et
de pe.⁊ re.qō i te.⁊ de ſen.ex.mſo. ꝯfectō
criſmatiſ .li.6. de ſen.ex.qm̄.Et ſm Roō
ꝯcedit̄ criſmatio tn̄ puuloꝝ.Sꝫ hoſ.vr̄
dicē.s.in.c.mſo.ꝙ ēt adultoꝝ. Tenet eſt
mr̄io^m tpe interdicti ꝯtractū.cum teneat
mr̄io^m etiā ab excōicato ꝯtractuꝫ excōi
catione maiori.ex̄ de eo q duxit.ſignifica
ſti. Credit aūt hoſt.ex̄ de ſpon.nō eſt vob.
ꝙ ſolēnitas ſuſpēdat̄.ex̄ de ferijs.capella
nus.⁊ i ſum.ti.de clā.deſpon.§.i.dic ꝙ nō
dꝫ fieri bn̄dictio nuptial̄. Jure aūt nouo
ꝯcedit̄ expſſe ēt baptiſm⁹ adultoꝝ.vt in
c.qm̄.pn̄ia ſanoꝝ. exceptis excōicatis q
bus nō dabit̄ pn̄ia niſi i articulo mortiſ
⁊ exceptis illis q dederūt cām interdicto
niſi ſatiſfaciāt vel ꝓut pn̄t caueāt.li.6.de
ſen.ex.alma.§.qꝛ vō.⁊ §.i.illis ēt. Inter
dicto aūt ſpāli qn̄ interdicunt̄ pl'es certe
pſone.vel familia alic⁹.ipis interdictiſ ea
dēꝫ negant̄ ⁊ ꝯcedunt̄ q̄ negant̄ ⁊ ꝯce
dunt̄ in iterdicto gn̄ali cōibus pſonis.ni
ſi aliud in ſn̄ia exp̄mat̄. Qn̄ vō interdici
tur vna certa ecc^a durāte illo interdicto.
nō debēt in ea celebrari diuina officia. ni
ſi ꝓut permittit̄ a iure vel niſi hoc fiat ex
ꝑuilegio ſpāli pape.qn̄ vō alicui aliquid

ſpāliter interdicit̄ qō ꝓprie eſt ſuſpēdi ꝓ
hibit⁹ ab alijs nō intelligit̄. vt dictū ē.s.
¶Sequit̄ videre de 4° arti.ſ.de incō
modis alijs a ꝑdictis q̄ ꝓueniūt
ex interdicto ⁊ ſuſpēſiōe. Scien
dū aūt ꝙ ciuitas interdicta honore ꝑua
tur.vt.ſ.ibi papa n̄ eligat̄.ex̄ de elect.vbi
piculum.§.porro. Item ſuſpenſus ab of
ficio ſimplr̄ nō pōt celebrare diuina nec
miniſtrare eccleſiaſtica ſacr̄a.ex̄ de cleri.
ex.c.z.⁊ c.poſtulaſtis.di.28.pſbr̄m. Alia
tn̄ officia ꝑter miſſam pōt nō officiando
ſꝫ q̄i ꝑuata pſona ſecrete dicere.ii.q.z.ſi
qs eps.⁊ ex̄ de pe.⁊ re.qō in te.⁊ de cler.
ex.illud.dn̄s.in glo.c. Itē ſuſpenſus vel i
terdict⁹ nō pōt eligere vel eligi. extra de
ꝯſue.cum dilectus.nec poſtulari.ex̄ de po
ſtula.c.i.in tex.⁊ glo.pe.⁊ hoc ē veꝝ ſm
hoſt.de ſuſpenſo ab hoīe vl̄ canone ab of
ficio ⁊ bn̄ficio.vel ab officio tn̄. Idē ē de
ſuſpenſo a pticipatione tn̄.vnō ligat⁹ ex
cōicatōne minori pōt eligē lꝫ non debeat
eligi.ex̄ de cleri.ex.ſi celebrat. Nō ēt pōt
ſuſpenſus excōicare.nec iterdicē. nec ſuſ
pendere.ex̄ de exceſ.ꝑla.tanta.in glo.b.
Nec dignitates aut bn̄ficia ꝯferre.vt pꝫ
ibidē.⁊ extra de exceſ.ꝑla.qꝛ diuerſitatē.
quidā tn̄ dicunt ꝙ epus ſuſpēſus ꝯferre
pōt bn̄ficia. Et dicūt ꝙ in.c.qꝛ.ſuſpenſus
erat ab officio ⁊ iuriſdictōe.⁊ talis nō po
teſt ꝯferre. Sꝫ ꝯ̄ ē illō.z4.q.i.audiuim⁹.
iō dicūt alij ꝙ ſuſpēſus bn̄ficia ꝯferre nō
pōt qꝛ ſicut excōicat⁹ intelligit̄ a pticipa
tōe ſacr̄oꝝ ⁊ cōione fideliū ſemotus. ex
tra de ſen.ex.ſi quē.ſic ⁊ ſimplr̄ ſuſpēſus
intelligit̄ ab officio ⁊ a iuriſdictōe remo
tus.ar.in.c.tāta.bn̄ficiuꝫ etiā ꝯferre ⁊ re
cipere poſſe ꝯpetit rōne ordinis.⁊ eſt ei⁹
acceſſoriū.i.q.z.ſiquid obiecerit.⁊ cui in
terdicit̄ vnuꝫ ⁊ reliquū.di.8i.cos q.hui⁹
ſn̄ie fuit Inno.ex̄ de ꝯſue.cuꝫ dilectus. ⁊
hoſt.⁊ ber.ibideꝫ. Et intellige h̄ ſꝫ eos de
ſuſpēſo ab hoīe. Secus ē ſi ē ſupēſus a
canone ꝓpt̄ pticipatiōeꝫ cū excōicato.qꝛ
talis pōt eligē ⁊ alia q̄ ſunt iuriſdictiōis
facē lꝫ non poſſit eligi.vt ex̄ de cle.ex.ſi ce
lebrat. Si vō ſuſpēſus ſit a cāone alit̄ q̄ꝫ
ꝓpt̄ pticipatōē ſm glo.ibidē.c.eadē pena
punit̄.qꝛ ſuſpenſus.ab hoīe qꝛ in vtroqꝫ
caſu ē ꝑuatus ſacr̄is ⁊ diuinis officijs.ex
tra de ſen.⁊ re iu.cū eterni.⁊ de ſen.ex. cū
medicinalis. Itē ſuſpenſus nō pōt bn̄fi^a
nec lr̄as ꝓ bn̄ficijs ipetrare.ex̄ de eta. cū
bone.in glo.b.⁊ interiꝫ ſunt ei ecc̄ bn̄fi^a

ſ

denegāda.ex̄ de appell.paſtoralis.vñ ēt
poſtq̄ fuerit abſolutus nō lꝫ ei retinē bñ
ficiū qḋ interī acq̄ſiuit.vt in.c.cū bone.
ī glo.c.Et ſi ſtet p annū ⁊ vlt̄ ſuſpēſuſ ſuo
bñficio eſt ꝑuanduſ.vt dr̄ in glo.ḋ.plura
alia poſſent h̄ poni q̄ poſita ſt̄ ſupra vbi
agit̄ de interdicto pſone ſpālit̄.

Equit̄ videre de 5° arti.ſ. qñ ali-
quis tenet̄ interdictū gnāle ſuā
re.Circa qḋ ſciēdū ꝙ tunc tene-
tur qñ nouit ſnīam interdicti ſolēnit̄ edi
taꝫ aut publice ꝓmulgataꝫ aut publice
obſeruatā.ex̄ de poſtul. ad hoc in btō.§.
ꝙ nec ſufficit.⁊.§.ſꝫ inde.qnimo ſm glo.
ibidem.ḋ.ſufficē videt̄ ꝙ p ſolā famā p-
uenerit ad eū.ex̄ de ſen.ex.cum deſideres
.§.ſcḋe qōni.Et ſi dubitet de eo qḋ tñ p
famā intellexit.dꝫ poti⁹ interdictuꝫ ſerua
re q̄ poſtea eccleſiaſtica ſacra tractare.ex̄
de cle.ex.illud. ¶ Quid ſi ſciam aliquē in
terdictuꝫ p iudicē.ſꝫ ſnīam nondū ēē pu-
blicatā nūqd ego pſbr in diuinis officijs
eum vitare debeo. Credit roḋ.ꝙ ſic. ſi āt
tātū probabilr̄ credo qꝛ audiui a fide di
gnis q dicunt ſe audiuiſſe ſnīam ꝓferri
ſed nō publicari.ſi teneoꝛ eccleſiā officia
re nō dimittā eā officiare.poſtq̄ cum mo
nuero.ꝙ ſi ſit interdict⁹ exeat.dū tamen
nolit ꝯfiteri vitateꝫ requiſit⁹.qꝛ nō tene
oꝛ ſnīas ſcire latas a iudice niſi illas que
ita ſunt ſolēnit̄ publicate ꝙ nō lꝫ eas ig
rare. ¶ Quid ſi pſbr publice interdictuꝫ
ſcient̄ recipiat ad diuina.nunqd ceteri te
nebunt̄ exire de eccleſia.ne cū hi⁹ interdi
cto cōīcent in diuinis.credit roḋ.ꝙ nō te
nent̄ exire nec peccat audiendo ſcḋ di-
uina niſi pſbr ſolus q recipit eū niſi ī hoc
pſbro ꝯſentiant.aut eis placeat factū ei⁹.
¶ Quid ſi in eccleſia alicui⁹ ꝓchie in q̄
ſunt aliq īterdicti.aliq nō.pſbr aliqs vel
let celebrare.nunqd tenet̄ dicē ꝙ exeant
īterdicti.aut ſi nulli exeāt mōiti ab eo cū
tñ ſint ibi aliq lꝫ nō cognoſcat eos.nūqd
poterit ibi celebrare. R° ſm Roḋ.ſi talis
pſbr nō tenet̄ illā eccleſiā officiare q̄diu
ſcit vel ꝓbabilr̄ credit ēē ibi aliquos in-
t̄dictos.ſiū cognoſcat eos ſiue non. non
dꝫ ibi celebrare ne veniat ꝯ interdictū ⁊
ſit eis occaſio peccādi duꝫ ſe diuinis offi
cijs īgerūt.Et ſi ꝓbabilit̄ credat ꝙ labo
rēt ex ignorātia. ⁊ ꝙ moniti exeāt.debet
eos monē in gnāli ꝙ exeāt ⁊ tūc ibi pōt
celebrare.alias nō. Si aūt tenet̄ officia-
re eccleſiā illā ⁊ ſciat int̄ interdcōs ⁊ nō
īterdcōſ diſcernē.idē faciat in h̄ cāu q̄tū
ad vitandū interdictos ī diuinis officijs
qḋ dictū ē ſupra de vitandis excōīcatis.
Si āt neſciat diſcernē melius eſt cōīcare
eis quib⁹ non debet̄ cōīo q̄ eis non cōī-
care qbus debet̄ cōīo.ſ.in officio. ar. ex̄
de ſepul.ſacris ¶ Quid ſi interdictū ſit la
tuꝫ occaſione ꝑuilegiatoꝝ ipſis nō ſuan
tibus īterdictuꝫ.nunqd licꝫ alijs inde ſu
mere exēplum. R° ꝙ non.q̄diu tñ iter-
dictū ſic latū violauerint. ne fletu rideāt
alioꝝ ꝯcedit̄ alijs celebrare.ex̄ de ꝑuile.
petiſtis ¶ Nota ſm hoſtiē.ibidē ꝙ ſi ciui
tas ſit iterdicta ꝓpt̄ hoſpitalarios.i.ꝓpt̄
eoꝝ exceſſuꝫ.tunc ſi ipſi violent iterdictū
nihilo⁹ alij celebrare nō pñt.Si aūt ſit in
terdicta ꝑ hoſpitalarijs.i.ꝑ eoꝝ querela
tunc ſi ipſi non ſeruent interdictū non te
nēt̄ alij ſeruare.

Equit̄ videre de 6. arti.ſ.de pena
violātiū interdictū. Circa qḋ ſci
enduꝫ ꝙ ſm Inno.ex̄ de exceſ.
pla.tāta.iterdictū violat qs eū ſuū officiū
exeqtur in miſſa.ſ.offerēdo calicē.vl eccoſ
⁊ hi⁹.vel celebrādo aliḋ officiū vel veſpe
ras vel matutinas ⁊ hi⁹.ii.q.3.ſiqs eps.
in fi.nō aūt qs fit irregularis vel ſuſpen-
ſus ex hoc ꝙ īlereſt officio ⁊ canit cum
alijs nō tñ celebrat vel aliqd facit tanq̄ ī
officio ſuo agēs.cum h̄ nuſq̄ expſſuꝫ in
ueniat̄.⁊ h̄ ſatis innuit.c.ꝑallegatuꝫ. Dr̄
aūt aliqs agere in ſuo officio.i.ordine.ſi
ue ſit in ordine maioꝛi ſiū minoꝛ ſi agat
h̄ qḋ ei ꝯpetit.h̄ Inno.Scḋm aūt hoſti.
ibideꝫ nō fit irregularis qs ex hoc ꝙ of
ficio tñ intereſt.hoc ē veꝝ de eo q audit
officiū diuinū ex quadā ſimplici deuotōe
ſec⁹ eſt ſi ex ꝯtēptu.vt qꝛ fac̄ diuina cele-
brari.⁊ auctem pſtat.⁊ tūc fit irregularꝭ
vt ī.c.tāta.⁊ extra de cle.ex.illud.§.fi. Et
idē dic̄ Guil.durā.in ſpe.ti.de diſpen ¶
Item ſciendū ꝙ eps violans iterdictum
hoīs ipſo iure ſuſpēſus videt̄ in tm̄ ꝙ nō
pōt excōīcare nec bñficia cōferre.⁊ q ei
obedierit oīb⁹ bñficijs eccleſiaſtic ēpuā
dus ⁊ ab officio ⁊ bñficio ſuſpēdēdus.⁊
ad ſedē apſicā mittēd⁹ ꝓ meritis recep-
turus.Ad h̄ ſi neceſſe fuerit inuocabitur
brachiū ſeculare.vt ex̄ de exceſſ.pla.c.fi.
Sec⁹ vr̄ ſiqs violet interdictū canonis.
vt extra de cle.ex.ſi celebrat. ¶ Itēꝫ q ſci
ent̄ celebrat in loco interdicto nō ꝓut a
iure ꝑmittit̄ uel niſi aīs ſibi ex ꝑuilegio
ꝯcedat̄.fit ex hoc irregularꝭ. nec cum eo

niſi p papam diſpenſat. Fit ēt ex hoc in
eligibilis ita q̄ nō pōt eligē nec eligi. li. 6
de ſen. ex. is q. Fit etiā impoſtulabilis. q̄a
violās īterdictuȝ nō pōt ēt poſtulari. ex
de poſtul. c. i. Sec⁹ eſt ſi ignorāter niſi eēt
talis igrātia q̄ nō deēret excuſare. vt dicit
ibidē in gl. c. d. p. Itē talis ē eē bñficiis ec
cleſiaſticis ſpoliād⁹. ⁊ ſi monach⁹ ſit l' mo
nial' ē in artiori mōaſterio ad agendā pe
nitentiā retrudēd⁹. ex de cle. ex. poſtulati.
Celebrās tñ in loco nō īterdcō pſonis ī
terdictis nō ꝓpter hoc eēt irregularis. q̄z
h̄ nō inuenit cautū in iure ⁊ pene nō ſūt
āpliande. Celebrans v̄o in ecc^a ſanguis
vel ſemis effuſiōe polluta. q̄ eſt a iure int
dicta. vt ex de ꝯſe. ec. c. vl. nō ē ꝓpter h̄ ſuſ
penſus vel irregularis. lȝ alias grauit pec
cet. vt pȝ. li. 6. de ſen. ex. is q. ⁊ ex de puile.
tuaꝝ. in glo. in pn°. Sec⁹ eſt ſi talis ecc^a
ab ep̄o interdicēt ne ibi celebraret. vt pȝ
ibidē. Itē ſepeliens publice ⁊ ſolēnit ī ci
miterio p hoīem interdcō fit irregularis
ſ̄m Guil. duran. ar. ex de poſtul. pla. c. i. Itē
oēs qui ī locis īterdictis quēquā diuina
celebrare q̄olibȝ cogūt. ſeu ad eadē au
dienda excōicatos vel īterdcōs euocant
oēs eē excōicati publice ⁊ īterdicti qui
ī ipis eccleſiis noiatiȝ a celebrātib⁹ mōi
ti vt exeant. remanere pſumunt incidunt
excōicationē a qua non niſi p ſedeȝ apo
ſtolicā pñt abſolui. li. 7. c. grauis. Itē frēs
minores in ſuis eccleſiis tpe īterdicti re
cipiētes ad diuina frēs de pnia coīpo ſūt
excōicati. nō obſtante aliq̄ priuilegio nec
niſi a papa vel locoꝝ epis pñt abſ. lui. ut
ibidē cū eo. Itē religioſi q̄cūq̄ īterdictū
gnāle q̄d ab ecc^a cathedrali vel mr̄ice lo
ci ſuari ſciūt ſeruare tenēt cū moderami
ne tñ illi⁹. c. alma. ⁊ idē ē in ceſſatiōe a di
uinis. nō ſeruantes v̄o ipo fcō ſunt excōi
cati nō obſtantib⁹ aliq̄b⁹ priuilegiis eis
ꝯceſſis ꝯuētōib⁹ ſtatutis ⁊ ꝯſuetudibus
q̄buſcūq̄. li. 7. c. ex frequētib⁹. Itē q̄ defū
ctoꝝ corpa in cimiterio tpe īterdicti aut
noiatim interdcōs ſepelierit ipo fcō ſunt
excōicati nec pñt abſolui niſi p̄us ad ar
bitriū dioceſani ep̄i his q̄bus p p̄miſſa ī
iuria fuit irrogata ſatiſfecerit ꝯpetēt. nul
lo eis ꝯtra p̄miſſa ꝯceſſo p̄uilegio ſuffra
gante. li. 7. de ſepul. eos. Itē ſiq̄s cleric⁹ de
gradatus vel ab officio ſuſpenſus ꝓ cer
to crimine. attētauerit aliq̄d de officio ſibi
interdicto ⁊ ab ep̄o correct⁹ nō deſtiterit
oibus mōis excōicet. ⁊ ſi nec ſic deſtitēit

ad requiſitiōem eccleſie p p̄ātem ſeculare
exilio dānet. ex de cle. ex. ſiq̄s p̄ſbr. ¶ Itē
q̄cūq̄ excōicat⁹ vel ab hoīe ſuſpēſus ce
lebrat. de iure dȝ officio ⁊ bñficio p̄uari.
⁊ ēt deponi. ex de cle. ex. clerici āt. in tex. ⁊
⁊ glo. ⁊. c. latores. ⁊ ſol⁹ papa cū eo diſpē
ſat. li. 6. de ſē. ⁊ re in. cū eterni. ⁊ de ſen. ex.
cū medicinalis. ¶ Aliq̄d idē eſt de depoſito
ſ. q̄ ſol⁹ papa reſtituat cū. B̄r. hugo. di. q̄
ſic. q̄d ꝓbat. 7. q. i. ſiq̄s p̄ſbr. Ber. v̄o i. c.
clerici aūt. in glo. c. diſtinguit. q̄ ſi ep̄s cū
aliis ep̄is deponit eum tñ a ſacerdotio po
teſt cū in ordinibus inferiorib⁹ recipe. ⁊
ſic in aliis ordinibus. ar. 15. q. 8 qui admi
ſerit. ⁊. c. ſiq̄s p̄ſbr. Si aūt deponit euȝ ab
oibus. tunc ſol⁹ papa reſtituit euȝ. niſi po
ſtea inueniret q̄ iniuſte depoſitus fuiſſet.
ſic intelligit illō. ii. q. 3. ep̄i. Item cleric⁹ q̄
nō ſeruat īterdictū loci ē ſuſpēſus ab offi
cio ⁊ bñficio. ex de exceſ. p̄. tanta. in tex. ⁊
glo. ¶ Item ſuſpenſi a ꝯfeſſorib⁹ ſuis ab
officio ad tēpus certum ſi celebrant. ex h̄
irregulares nō fiūt. cū hoc nō ſit expſſuȝ
in iure. ar. li. 6. de ſent. ex. is qui. rnſo. i. ſ̄m
Jo. an. Iteȝ ſuſpenſus ab ingreſſu ecclie
ſi ſe ingerat in ea diuinis. in ſuo agens of
ficio ſicut p̄us fit irregularis. ⁊ ſi h̄ inter
dicto durante decedat nō pōt in eccleſia
vel cimiterio niſi penituerit ſepeliri. li. 6.
c. ti. is cui. Quid ſi ſe diuinis ex eccliaȝ
ingerat. R̄ndet ibi Jo. an. q̄ ex hoc non
erit irregularis vt ſi ab aere vel tentorio
vl' p̄uata domo vl' altari viatico celebret
vel forte celebrātib⁹ ꝯcelebret. ¶ Itē ep̄s
a pontificalibus ſuſpenſus ſ̄m hoſti. non
fit irregularis ſi celebret in pontificalib⁹.
quia non ſunt de ſ̄ba nec hoc īuenitur ex
preſſum in iure. ar. de pe. di. i. pene. ⁊ ideȝ
dicit Inno. ex de ſen. ex. cum medicinal'.
Fit aūt irregularis ſi ꝯſecret vel ordinet
Item ſuſpenſus a ſacroꝝ participatio
ne ſ̄m hoſt. ⁊ Inno. ſuper. c. cū medicina
lis. non fit irregularis ſi celebret. q̄z talia
non ſunt ordinis. nam ⁊ layci participāt
ſacramentis. Et idem dicunt de ſuſpenſo
a collatione ſacramentoꝝ. q̄z etiam layci
q̄ñq̄ conferunt ſacramētuȝ. vt pȝ de bap
tiſmo. Secus aūt eſt de ſuſpenſo a diuinis
vel officio vel executione officii vel cele
bratione miſſe vel quolibȝ alio hi⁹ q̄d ſit
ꝓprie actus ordinis. quia tunc eſt irregu
laris. ſi hoc faciat ꝯ interdictum. ar. in. c.
cum medicinalis. ⁊ ex de ſen. ⁊ re iu. cūȝ
eterni. hoſtiē. ēt. ſup. c. cū medicinal'. di. q̄

ſuſpenſus a diuinis. de quo ſit ibi mentio
qualitercūqȝ officiet eccleſiā vl' ꝯferat ſa
cramēta vt pri⁹ officiando eſt irregularis.
¶ Quid ſi diacon⁹ uel acbolit⁹ dicat epi
ſtolaȝ ſine apparatu. ſicut ē alicubi ꝯſue
tuȝ. R̄ſ ſm Inno. ſup. c. tāta. ſi conſuetu
do ſit in aliqua ecc^a ꝙ ſine diſtinctōe or
dinis quis legat eplām vel portet cereos
vel aliqd aliud ptinens ad officium ali
qđ faciat. non erit irregularis q illō offi^m
fac. vbi vō tm̄ p ſbdiaconuȝ epl'a ſolet le
gi ibi ſit irregularis. q̄. ii. q. z. ſiqs ēpus.
dam. gnāliter dicit. ſiquid de ſacro miſte
rio ꝯtigerit. ſȝ hoc vr̄ intelligendū de his
q̄ ſunt certo ordini deputata. Sec⁹ eſt de
alijs vt eſt reſponſoria. antiphonas. lectō
nes. ⁊ hi⁹ canere ⁊ ꝯueniunt hoſti. ibidē
⁊ Guil. duran.

Equit̄ vidē de. 7. arti⁹. ſ. a q̄ pōt
iterdicti ⁊ ſuſpēſiōis ſnia ferri.
Circa qđ ſciendū ꝙ ſic ſupdictū
ē de ſnia excōicatōis. ita dō eſt de ſnia in
terdci ⁊ ſuſpenſionis. qđ qñȝ fert̄ a iure
qñȝ a iudice. ⁊ qđ que ſnia dicat̄ eē ſen
tentia iuri ⁊ que iudicis habituȝ eſt. s̄. ti.
8. arti. 4. ⁊. 5. ¶ Primo aūt dicēdum eſt de
illa q̄ fert̄ a iure. Circa qđ p̄ ſciendȝ ꝙ
ſunt plures canones in qbus fert̄ interdi
cti ſnia gnāl'is. ⁊ plures ſunt poſiti. s̄. ti. z°
ponit̄. n p̄mus in cāu 6°. z⁹ in cāu. 7. z⁹ in
cāu 4°. 4⁹ in cāu. 42. 5⁹ in cāu 49. 6⁹ in
cāu 55°. 7⁹ eſt ꝙ ciuitas in q̄ celebrat̄ ele
ctio pape ſi ea que p̄cipiunt̄ ſeruari i ipa
electōe nō ſeruent̄ diligent̄. ⁊ ſine fraudē
erit interdcā. e x̄ de elec. vbi piculum. §. de
his aūt. ⁊ ēpatu p̄uata. vt pȝ ibidem. 8⁹
nō eſt canō late ſnie ſȝ ferēde. ſ. ꝙ ēre co
ruȝ q nolūt eccleſiā iuuare ꝯ hēticos bo
na fide hȝ poſſe ſuuȝ debent interdici e x̄
de hēti. ad abolendā. §. ſtatuim⁹ inſuper.
Sūt ēt plures canones i quib⁹ fert̄ ſnia
ſuſpenſionis. p̄mus ē de quo. s̄. ti. z°. caſu
53. z⁹ eſt ꝙ ſuſpenſus ē ab igreſſu eccle
p mēſeȝ pferēs ſniaȝ excōicatōis niſi pre
miſſa monitōe canoica corā teſtibus ido
neis. e x̄ de ſen. ex. ſacro. z⁹ eſt ꝙ ſuſpen
ſus eſt p menſeȝ ab igreſſu ecc^e ⁊ a diui
nis officijs ferēs ſniam excōicatōis vel
iterdicti vel ſuſpēſionis non in ſcriptis.
Idē eſt ſi nō ꝯſcribat cām ſnie. Ideȝ eſt
ēt ſi requiſitus non tradat ifra menſem
exemplum ſcripture. ⁊ de his trib⁹. li 6. c
cum medicinalis. in tex. ⁊ glo. 4⁹ eſt ꝙ
ſuſpenſus ab ingreſſu eccleſie. is de q̄. s̄.
ti. xi. arti. i. q. Sed nunquid cele. 5⁹ q̄ȝdo
ēps vt. s̄. ſuſpēſus ē ab igreſſu ecc^e. ⁊ infe
riores ab officio ⁊ bñficio. q ob pcuratō
neȝ rōne viſitatōis ſibi debitam exigunt
pecuniam vel munera ab inito vel etiaȝ
recipiūt a volente. vel etiaȝ recipiunt p
curatōem in victualibus occaſione viſi
tationis cuȝ non viſitauerunt. tales ipſo
ſuſpenſi ſunt ſi infra menſem duplum ei⁹
qđ receperant ecc^e a qua habuerant nō
reſtituerint ſuſpenſi ſunt ipſo donec reſti
tuerint. vt. s̄. nec poteſt eis a dantibus re
mitti. li. 6. de cēſi. exigit. Poſſunt tm̄ dieb⁹
qbus pſonalit̄ viſitāt pecuniā recipe pro
ſumptib⁹ moderatis. c. ti. felici. ¶ Nō ꝙ
in pcuratōibus alijs q̄ȝ ob viſitatōnem
debitis nō hȝ locū h̄ pena qđ innuit̄ ibi
rōne viſitationis. Et ſm Inno. hoſtien. ⁊
Guil. ⁊ Gal. p uectur; ⁊ ferraturis eq̄ꝝ
ſi indigeant viſitatores pecuniam exigē
pñt. Scđm etiā Gal. ſi tā modicū eſculē
tuȝ ⁊ poculentum recipiant ꝙ nō eſt viſi
mile ꝙ aliqueȝ moueat vel donator ex h̄
pauperior fiat nō hȝ locum hec pena.
Nō etiaȝ ꝙ familia viſitatoris tenet̄ de
eo qđ recipit. viſitator ēt tenet̄ de fcō eo
ruȝ. ar. li. 6. de elec. §. fi. ¶ Nō etiā ꝙ ſuſ
penſi p̄dicti ſi interdicto durāte morian
tur in cimiterio nō ſepeliunt̄. ⁊ ſi interim
in eccleſia celebrēt in ſuo officio. vt prius
irregulares fiunt. vt. li. 6. de ſen. ex. is cui.
Nec pñt ab alio q̄ȝ a papa abſolui. vt di
ibideȝ. ⁊. c. cuȝ medicinal'. Facta ēt reſti
tutōe ſtatim abſoluti ſunt a ſuſpēſiōe. ar.
e x̄ de ſponſa non eſt vobis. ⁊ hoc innuitur
in lr̄a p̄dicti. c. exigit. ibi quouſqȝ. h̄ de Io
an. ¶ Nota inſup ꝙ cuȝ dicit̄ in. d. c. exi
git. in victualib⁹ ꝛc. noie victualiū ſ Gar
continetur eſus. potus. veſtis ſtramēta. ⁊
alia q̄ neceſſaria ad viuendū. ff. de v̄. ſigi.
v̄bo victus ⁊ hoſpitiū. ff. de ali. le. l. legat̄
6⁹ eſt ꝙ ſuſpenſi ſunt ab ingreſſu ecc^e
ſi ſunt epi. vt. s̄. ceteri vō ab officio ⁊ bñ
ficio quicunqȝ plati. aut eccleſiaſtice que
cunqȝ pſone ſeculares vel regulares. va
cātibus ſibi ſubiectis aliquo⁹ dignitatib⁹
pſonatibus. p̄oratibus vel eccleſijs mori
entib⁹ coꝝ rectorib⁹ vel miſtris bona in
ipis inuenta. vel in tpe coꝝ vacatōis ob
uenientia q̄ in vtilitatem corūdē debent
expēdi vel futuris ſucceſſorib⁹ fidelit̄ re
ſeruari. ſ. p iconomuȝ ſi ē in eccleſia vl' p
eū q cuſtodiā hȝ ſm Io. an. quoquo⁹ oc
cupantes. ⁊ manēt ſuſpenſi. ſ. a qbuſcūqȝ

BLB BADISCHE LANDESBIBLIOTHEK
Baden-Württemberg

bñficijs ſm Jo.an.⁊ officio donec reſtitu
erint p̄dicta niſi ſibi ꝯpeterẽt ſpãli p̄uile
gio vel ꝯſuetudine iã legitime p̄ſcripta
vel alia rõnabili cã.li.6.de offi.ordi.p̃ſti.
vñ nõ ſufficit cautio ſm Jo.an. Nõ etiã
ꝙ facta reſtõe nõ erit neceſſaria alia ab
ſolutio.qḋ innuit̃ p hoc qḋ ibi dr̃ donec
reſtõem fecerint de p̄dictis.⁊ h̃ nõt Ber.
ex̃ de m̃ri.ꝯc.ꝯ.inter.ec.de muliere.⁊ i.c.
p̃ſti.nõt ẽt Jo.an.hoc idem. ¶ Nõt etiã
ꝙ ſi ſic ſuſpenſi in eccleſia celebrent irre
gulares eſſent.li.6.de ſen.ex.is cui. ſecus
eſt ſi ex̃ eccleſiã. Sciendũ etiaꝫ ꝙ cum
dicit̃ in.c.p̃ſti.ſi auteꝫ alicui de iure ſpãli
ꝯpetant bona ſupradicta.h̃ intelligit̃ tñ
de illis bonis que ex ipſis reperta fuerint
ſupeſſe ſolutis debitis ſiqua ſunt.⁊ reſer
uatis his que fuerit neceſſaria ꝓ ſeruito
ribus ⁊ miniſtris ac oneribus incũbenti
bus vſqꝫ ad redditus nouos ꝯgrue ſup
portandis. vt in.d.c.p̃ſti. Oĩbus dicit.ſ.
fabrice hoſpitalitatis.receptionis legato
rũ ⁊ nunciorꝫ ſedis aplice ⁊ reliqs. ſile
ex̃ de preben.de monachis.hec Jo.an.
7ᵘˢ eſt ꝙ ſuſpenſus ẽ ab officio ⁊ quibuſ
cunqꝫ bñficijs quicunqꝫ decedente p̄lato
alicuiꝰ eccleſie cathedralis vel regular̃
ac collegiate bona ab eo dimiſſa vel va
cationis tp̄e obuenientia occupat que in
vtilitateꝫ eiuſdem eccleſie debent expẽdi
vel eius ſucceſſori fideliter reſeruari ſuſ
penſus eſt inquã donec plene reſtituerit
quicquid habuit de p̄dict̃ nõ obſtantibꝰ
p̄uilegijs. ꝯſuetudinibꝰ.ſtatut̃ .quacũqꝫ
firmitate vallat̃. li.6.de elec.q2 ſepe. ⁊ vi
debit̃ ꝙ de fructibus eiꝰ eccleſie officiet̃.
li.6.de elec.cũ ex eo.§.porro. reſtituẽte ãt
ip̄o erit ip̄o iure ſine alia ſñia reſtitutus.
vt dic̃ Jo.di.81.ſiqui.qḋ etiã innuit̃ cũ di
cit̃ in.c.q2 ſepe.donec rc̃. ⁊ ſm Jo.an.h̃
nõ hꝫ locum i his q̃ obueniunt rõe iuriſ
dictiõis in quo capitlm ſuccedit puta ex
ꝯdẽnatione vel ſigillo ⁊ hiꝰ. Nunc aũt ẽ
exp̄ſſum in.7.de elec.ſtatutũ h̃ hr̃e locuꝫ
in oĩ emolumento qḋ prouenit ex iuriſdi
ctõne ⁊ ſigillo curie eccleſiaſtice vel ſecu
laris aut alias vndecunqꝫ.qḋ ad p̄latos
eccleſiis nõ vacãtibꝰ ptineret.ꝯſuetudĩe
q̃libet ꝯtraria nõ obſtãte ita tñ ꝙ in his
⁊ ſilibus rõnabiles deducant̃ expenſe.h̃
tñ non extendit̃ ad ſinglares pſonas ad
quas rõne dignitatuꝫ quas obtinent iu
riſdictio cũ eius emolumento deuoluit̃ ſe
de vacante de ꝯſuetudine p̄uilegio vel in

re alio ſpãli.vt pꝫ ibidem. Nota etiã ſm
Jo.an.qḋ illud.c.q2 ſepe.intelligit̃ de va
catione eccleſie q̃ntum ad p̄ncipaleꝫ p̄la
tũ.p cuiꝰ morteꝫ eccleſie viduate dicũt̃
ex̃ de elec.ne ꝓ defectu.⁊ hꝫ locuꝫ iſte ca
ſus 7ᵘˢ tñ de eccleſiis collegiatis p̄cedẽs
vo de eccleſiis alijs. nec extendit̃ adᵒ ex̃
neos ⁊ qui nõ ſunt de collegio. vt pꝫ in.c.
q2 ſepe. 8ᵘˢ eſt ꝙ ſuſpenſus ab officio p
vnũ annũ ꝯſeruator q ſe ſcient̃ itromi
ſerit de alijs q̃ꝫ de mãifeſtis iniurijs ⁊ vio
lentijs ſeu ad alia q̃ iudicialeꝫ indaginẽ
exigunt ſuam extẽdit ptãtem.li.6.de offi.
dele.hac ꝯſtõne.§.ut aũt. 9ᵘˢ eſt ꝙ ſit ſuſ
pẽſi ab officio p̄lati.de qbꝰ.ſ̃ ti.z.cãu.57.
10ᵘˢ eſt ꝙ ſuſpẽſi ſunt a pticipatione bñfi
ciorꝫ clerici de quibꝰ ibideꝫ. 11ᵘˢ eſt ꝙ ſuſ
penſus ẽ p annũ ab officio iudex eccle
ordinariꝰ vel delegatꝰ ꝯtra iuſtitiã ⁊ ꝯſci
entiaꝫ in grauamẽ p̃tis alteriꝰ in iudicio
quicq̃ꝫ faciens p grãm vel p ſordes.Etſi
ſic ſuſpẽſus ſe diuinis igerit irregularita
tem incurrit a q̃ papa tñ abſoluit.li.6.de
ſen.⁊ re iudi.cũ eterni.§.ſiqs autem.Et
dicit Ber.ꝙ hec pena nõ hꝫ locũ in arbi
tro qḋ eſt verꝫ ſm Jo.an.ſi ſit arbiter cõ
promiſſariꝰ. ſecꝰ ẽ ſi ſuccedat i locũ ordi
narij vel dele.ex̃ de offi.dele.c.vno delega
torꝫ.⁊ eadeꝫ rõne nec in auditore.c.ti.q̃
ſtionum.§.i.⁊ §.nullũ. Sꝫ nunqd talis
erit ſuſpẽſus etiã a bñficio.dic̃ hoſti.ꝙ nõ
q2 ẽ pena. ſꝫ Jo.dicit ꝯtrũ.di.zz.p̃ter h̃
Et nota ꝙ iudiciũ dr̃ fieri p ſordes q̃do
iudex corruptus eſt p̄ce vel p̄cio amore l̃
odio. 12ᵘˢ eſt ꝙ ſuſpẽſus ab officio cleri
cõcubinariꝰ notoriꝰ de quo.ſ̃.li.6.ti.10.q.
ſꝫ quã penã. 13ᵘˢ eſt ꝙ ſuſpẽſus ẽ ab ad
miniſtratõe ſpũalium q grauat eccleſiam
ſibi ꝯmiſſaꝫ ꝓ debit̃ alienis aut lr̃as ſui
ſigillũ ꝯcedit quibꝰ poſſint eccleſie obliga
ri. Inſup eccleſiã reddere dꝫ idẽneꝫ ſi in
aliquo ẽ grauata nec etiã vnq̃ꝫ reſtituet̃.
ſꝫ nec eccleſia talis debita ſoluẽ tenet̃.ex
tra de rebꝰ ecc.nõ ali.ſiqs p̄ſbrorꝫ.⁊ de ſo
lut̃. ſi quorũdaꝫ.in tex.⁊ glo.c. Ligat aũt
hec pena ſuſpẽſiõis ſm Jo.in glo.ibideꝫ
tñ inferiores ep̄is. vt li.6.de ſen.ex.q2 pe
riculoſũ.põt tñ hec ſñia p ep̄m ꝓpriũ
relaxari.q2 papa hoc non retinet ſibi.ex̃
de ſen.ex.nup. Sꝫ non dꝫ hoc facere niſi
p̄us indẽnitati ꝯſulat̃ eccleſie.ex̃ de vbo.
ſigl. cum olim. Et ſi talis ſuſpẽſus igerat
ſe diuinis erit irregularis. vt di.hoſt.ibi
deꝫ.in glo. Et cum eo p ſolũ papã poteſt

diſpenſari.ex̄ de ſen.ex.cuȝ medicinal'.
14.eſt ꝙ ſuſpenſus ē triennio a bn̄ficijſ q
defecerit in ꝓbatōe ei⁹ qđ obiecerit ꝯtra
pſonaȝ electi ad aliquaȝ dignitatē vel p
ſonatū ad q̄ ſi infra tēpus illud ſe ingeſ
ſerit eis ipo iure ppetuo ꝑuatus erit niſi
manifeſtiſſime ꝯſtiterit ꝙ calūnioſe non
egerit.li.6.de elec.ſtatuim⁹.Et intelligit̄ ħ
de bn̄ficijs illi⁹ eccleſie de c⁹ electōe agit̄.
vt pȝ ibidē.c.ſi ꝯpromiſſari⁹. 15.eſt ꝙ eſt
idē de eligētibus.ſi electōem infra debitū
temp⁹ electo nō pn̄tent.illis dūtaxat qui
i ħ culpabiles fuerint.li.6.de elec. cupien
tes.§.cetez. 16.eſt ꝙ ideȝ eſt de ꝯpromiſ
ſario q ſciēt̄ eligit idig^{m} niſi ꝯpromitētes
illō būerit ratū.li.6.đ elec.ſi ꝯpromiſſari
us. 17.eſt ꝙ ſuſpēſi ſunt a collatōe ordi
nuȝ.ſunt etiā priuati ptāte ꝯferendi ordi
nes iſti.ſ.excōicati.ſuſpenſi.heretici.deg
dati.depoſiti.ſciſmatici.ſimoniaci.fornica
rij.notorij.⁊ illi q renunciauerunt loco ⁊
dignitati.Et ordinati ab oībus ꝑdictj ab
executione ordinū ſunt ſuſpenſi.de his oī
bus habitaȝ ē ſupra.li.6.ti.3.Et ſic ſb iſto
.§.ꝯtinent̄.xi.caſus qui cū alijs ꝑmiſſis
faciūt.28. 29 cāus ē ꝙ ſuſpenſus ē p an
nuȝ a ptāte ꝯferendi ordines q ordinat
eos q nō ſūt ſui ſbditi.de quo.s̄.ti.3.ar.8.
30 ē ꝙ ꝯferēs tonſurā illiterato ſuſpen
ſus eſt p annū a collatōe eiuſdeȝ de quo
s̄.ibidē.ti.4.ar.3.q.ſȝ etiaȝ pena ꝯferen
tis. 31 ꝙ ſuſpenſi ſīt ab executōe ordinū
ordinati extra tpa ſtatuta de quo ibidem
ar.i.d. 32 ꝙ ſuſpenſi ſunt ab executione
ordinuȝ enormit̄ criminoſi de quo ibidē
ti.6. 33 idē eſt de bigamis ſcientib⁹ ſe bi
gamos eſſe.ti.7. 34 ſuſpenſus ē ꝑlatus
a iuriſdictōne cā cepta int̄ ipm ⁊ ſbditos
ei⁹ ac ſi fuiſſet appellatum ab eo ex̄ de ac
cu.cum dilectus.Credit tñ Ber. ꝙ ſi iu
ſta cā ſbeſſet eos punire poſſet.p arg^{m} a
ꝯrio.e.ti.olim ibi ꝯ iuſtitiā ſpoliauit hec i
glo.dicti.c.oliȝ. 35 cleric⁹ qui eligit indi
gnuȝ quantuȝ ad etatem ſciam ⁊ mores
electōne actiua ꝓ illa vice eſt priuat⁹ ⁊ a
bn̄ficijs eccleſie p trienniū eſt ſuſpenſus
eps vo qui hoc facit vel pmittit fieri illa
vice ꝑuatus ē ptāte ꝯferendi bn̄ficiū illō
ſi ad eū ptinet ipi⁹ collatō ⁊ inſup a ptici
patōe ꝓprij bn̄ficij dȝ ſuſpendi.ex̄ de elec.
nihil ē.⁊.c.cū in cunctis.in fi.in tex.⁊ gl.
36 ſuſpēſus ē ab omni actu legitimo li
gatus maiori excōicatione.ex̄ de ſen. ex.
ſolet.§.fi. 37 quicunqȝ minor vel predi

cator aliqueȝ recepit ad ꝓfeſſionē ordīs
ſui añ annuȝ ꝓbatōis elapſum ſuſpēſus
ē a receptōe quorūȝ ad ꝓfeſſionē eiuſ
dem.li.6.de regularib⁹ non ſolum in fi. ⁊
ſm hoſti.⁊ Jo.an.ſuperior qui non pec
cauit eum abſoluere poterit.ex̄ de ſen.ex
nup.⁊ extendit̄ hec ꝯſtō ad oēs mendi
cantes.li.6.de regularibus.ꝯſtitutionem
38 eccleſie ⁊ cimiteria ſuppoſite ſunt ec
cleſiaſtico interdicto in caſu poſito.s̄.ti.de
ſepul.li.6.q.qd ſiquis.in fi. 39 qñ conſi
lium ꝓuintiale celebrat̄ quilibȝ eps cō
uocare debȝ omnes abbates ⁊ clericos
⁊ preſbros infra ſex menſes ⁊ debet eis
acta ꝯſilij referre.qđ ſi non fecerit eſt ſuſ
penſus ab officio duobus menſibus.di.
18.c.vlt. 40 eps ordinans ſcient̄ penitē
teȝ ſolēnit̄ eſt ſuſpēſus per annum a cele
bratione miſſe.di.55.null⁹. 41.epus ordi
nās aliqueȝ inuitū eſt p annuȝ ſuſpēſus
a celebratiōe miſſe.di.74.c.i.⁊.2. de quo
dic vt.s̄.li.6.ti.51.ar.4.q.nunqd prelatuſ
cogere ꝛc̄. 42.q ſepelit vſurariū manife
ſtuȝ in cimiterio vel ei⁹ oblationē recipit
cogi dȝ ad reddenduȝ qđ accipit. Inſup
dȝ manere ſuſpēſus ab officio donec ad
arbitriū epi ſatiſfecerit. ex̄ de vſuri. q2.
Sunt etiā multi canones non late ſnie ſȝ
ferende ſnie ſuſpenſionis. dȝ.n.ſuſpendi
ab oī officio cleric⁹ infamatus de adulte
rio ſi in dicta ſibi purgatiōe canonica de
fecerit in ea.ex̄ de adul. ſignificaſti. Ue
nator eps tribus mēſibus pſbr duobus
cōione ꝑuet̄.diaconus ab officio ſuſpen
dat̄.ex̄ de cle.vena.c.epm. Preſbr qui i
ꝯflictu erat ex pte patientiū violentiaȝ ⁊
lapides ꝓiecit nemineȝ tñ pcuſſit a cele
bratōe miſſe p bienniū ſuſpendat̄.ex̄.de
cle.pcuſ.c.2.pſbr.q ꝓhibē clādeſtina cō
iugia ꝯtēnit.aut etiam quilȝ regularis q
ipis interit p trienniū ab officio dȝ ſuſpē
di.extra de clādeſ.deſpō.cū inhibitio.§.
ſane.Cleric⁹ qui iurauit ſciſma tenē ſuſpē
dit̄ a ſacris ordinib⁹ ⁊ dignitatib⁹.extra
de ſciſma.qđ a ꝑdeceſſorib⁹. Infamatus
de aliq̄ enormi crimine deficiente accuſa
tōe ꝑmiſſa monitione ſi ſe nō correxerit.
dȝ ſuſpendi vſqȝ ad ꝯdignā ſatiſfactiōeȝ
ſiue ad canonicaȝ purgationeȝ in qua ſi
defecerit ſuſpenſuſ ab officio ⁊ bn̄ficio re
trudi dȝ in monaſterio arto.2.q.5.pſbr.v̄
⁊ extra de pur.ca.c.2.⁊.c.int̄. Pōt etiam
qs ſtatim ſuſpendi ab officio ⁊ bn̄ficio ꝓ
pter enormitatem delicti ⁊ ſcandalum ⁊

BLB BADISCHE LANDESBIBLIOTHEK
Baden-Württemberg

infamiã inde ortã. vt in.c.inter.in tex. ⁊ glo. Preſbr̃ qui bñdixerit ſcḋas nup.ab officio ⁊ bñficio ſuſpenſus cũ lr̃is ꝓprij epi ad ſedem aplicam eſt mittẽdus.e.x̃ de ſcḋis nup.capellanũ.§.q pti⁹. Cleric⁹ litteras pape recipiens de manu alteri⁹ q̃s de manu pape vel bullatoris ab officio ⁊ bñficio dʒ ſuſpendi.e.x̃ de falſa.dura. Cleric⁹ qui pcipit eccleſiã p layco sine auctoritate ꝓprij epi dʒ a cõione ſuſpendi. extra de iurepatro.ꝑterea. Si electõe facta in diſcordia eligentes nõ miſerint ad curiã pſonas inſtructas vt dʒ niſi cã iuſta eos excuſet a pceptiõe bñficiorum illi⁹ eccleſie de c⁹ electione agit̃ p trienniũ ſunt ꝑuandi. vt.li.6.de elec.cupiẽtes.§.ceterũ. ¶ Si religioſi ꝯ canoicas epoꝝ ſñias ⁊ tenores ꝑuilegioꝝ a papa ſibi cõceſſorum venire pſumpſerint. ſupple ſm Inno.recipiẽdo excõicatos vel iterdcõs ad officiũ ⁊ celebrando in eccleſiis alit̃ q̃s eis ex ꝑuilegio lʒ.ecc⁹ in qbus h̃ preſũpſerint ſubiaceãt interdicto. Et ſm Inn. ibidẽ non eſt canon late ſñie. Et ꝯſentit etiã ibidẽ hoſti.dicens q̃ ſñia eſt p epm ferenda. ⁊ ꝯuenit Ber.ibidem.h̃ extra de ꝑuil.cũ ⁊ plantare.in fi.⁊ ar.e.titu.tuaꝝ.

¶ Si religioſi poſt latam ab epo ſñiã interdicti ꝯtra eccleſiam celebrauerint ibidem poſſunt ab eodem ſuſpendi. vt in.c. tuarum. ¶ Clerici ad electõem admittentes ſponte laycos ab officio ⁊ beneficio debent ſuſpendi.extra de elec.quiſquis.

¶ Clerici qui ſe ad equales pot⁹ inuitãt. ⁊ qui a crapula ⁊ ebrietate niſi a ſupiori moniti non deſtiterint ſuſpendi debent ab officio ⁊ bñficio. extra de vi.⁊ ho.cle. a crapula. ¶ Clericus qñq̃ ſuſpenditur ab officio ⁊ bñficio ꝓpter ſcandalũ qḋ orit̃ ex verbis ei⁹.extra de exceſſ.pla.q̃s ſit graue. ¶ Eps q facit crudelit̃ ſubditũ ſuũ cedi dʒ ad tẽpus ſuſpẽdi in caſu de q̃ ſup̃.li.6.ti.14.ar.8.ad fi.in notabili qḋ incipit. Itẽ nota q̃ non tñ. ¶ Confirmãs indignũ quo ad etatẽ ſciam ⁊ mores ſuſpendi dʒ ab officio ⁊ bñficio ⁊ carere dʒ ptãte ꝯfirmãdi ꝑmum ſucceſſorẽ extra de elec.nihil eſt. ¶ Eps q poſt ꝑmam ⁊ ſecundam correctionem ſibi factã in cõcilio fuerit inuẽtus culpabil' in ꝯferendo bñficia indignis.p ipʒ ꝯciliũ ſuſpendi dʒ a bñficijs ꝯferẽdis ⁊ idẽ ſeruet̃ in capitulis.que ſñia p ſolum papã relaxari põt extra de ꝑben.graue. ¶ Eps ꝯferens ſcienter bñficiũ excõicato ſuſpendi dʒ a collatione bñficioꝝ extra de ele.ex. poſtulaſtis.⁊ a pceptõne ꝓrioꝝ bñficioꝝ extra de elec.nihil ẽ. ¶ Conferens ordines ſacros ſcient̃ bigamo ſuſpendi debʒ a collatione ſiſium ordinũ diſpenſari tñ põt cũ eo.extra de bigamis ſup eo. ¶ Conferẽs extra tpa ſtatuta ordines ſuſpendi dʒ a ptãte ordinandi.de quo.s̃.li.6.ti.4.ar.1. Et idem ẽ de ordinante ſolennit̃ penitentẽ. vt pʒ ibidẽ ti.17.in fi. ¶ Ordinati p ſaltũ vel furtiue. miniſtrantes eti in offi⁹ ordis quẽ nõ habẽt illi in quoꝝ ordinatione aliqd de ſbalibus vel ſolẽnibus eſt omiſſũ ſuſpendi debẽt ab executõne ordinũ. vt.s̃.ibidẽ.ti.4.ar.3.⁊.ar.5. ¶ Archiepi q ſingulis annis cũ ſuis ſuffraganeis ꝓuintiale ꝯcilium non celebrant debent ſuſpendi extra de accu.ſic olim. Qui violat fidẽ ⁊ iuramẽtũ dʒ ſuſpendi ab officio ⁊ bñficio.extra de fideiuſ.c. 2. ¶ Ad h̃ nota q̃ ſñia interdicti ⁊ ſuſpẽſionis lata a iure nõ extendit̃ ad epos ⁊ ſup̃ niſi de ipis exp̃ſſe fiat mẽtio. vt patʒ li.6.de ſen.ex.q2 piculoſum.niſi de h̃ ſint ſpãliter ꝑuilegiati.li.6.de ꝑuile.auctem.

¶ Sequit̃ videre de ſñia iterdicti ſuſpẽſiõis que fert̃ a iudice.ſ.quis iudex ⁊ ꝯ quem põt eã ferre. Circa qḋ ſciendũ q̃ quicunq̃ põt excõicare.põt interdicere. ⁊ ſuſpendere. ⁊ econuerſo.⁊ ſilr̃. qcunq̃ põt excõicari põt interdici ⁊ ſuſpendi. ⁊ ecõuerſo. hec.n.tria ſub cenſura eccleſiaſtica ꝯtinent̃. vñ qui põt p cenſuram eccleſiaſticã cogere.põt hec tria facere.ex̃ de v̈.ſig.q̃renti. vnde cum habitũ ſit ſup̃ qs põt excõicare ⁊ qs excõicari.per ꝯñs pʒ.qs põt iterdicẽ ⁊ qs ſuſpẽdere ⁊ qs iterdici ⁊ qs ſuſpẽdi ⁊ ſm Inno.⁊ hoſti. extra de his q̃ fi.a ma.p.ca.q̃ſiuit.hr̃ eti ex c.c.q̃ eps ex officio ſuo tenet̃ cogere ſubditos ſuos vt nõ ſeruent interdictũ a nõ ſuo iudice latũ. ¶ Põt tñ h̃ dubitari de aliqbus.ſ. vtꝝ ordinari⁹ interdicẽ poſſit eccleſias exẽptoꝝ. R⁹ Inn.dic̃ q̃ nõ cui ꝯſentit Ber.extra de ꝑuil. tuaꝝ.i gl. h.in medio.q2 tñ de iure cõi ſeruare tenẽtur iterdictũ gñale qñ ipe gñalit̃ interdic̃ totã terrã tenẽt illud ſeruare. ad h̃ extra de ꝯſuetudine cũ int̃ vos.⁊ de v̈.ſigi. cũ i ptib⁹.niſi de h̃ ſint ſpãlr̃ ꝑuilegiati.s̃.de ꝑuil.auctẽ.al's poſſet eos punire cũ delĩquũt publice.ex̃ de ꝑuil. patẽtib⁹.⁊.c.cũ ⁊ plãtare.i fi.⁊ de h̃ i arti⁹ precedẽti.v̈.ſi

religioſi. Non pōt ēt ordinari⁹ interdicē
⁊ ſuſpendere ꝑuilegiū habētes in q̄ con-
tinent̄ hec v̄ba.ſ.in ſpāles ⁊ ꝓprios ecc̄e
romane filios vos recepim⁹.licȝ ꝑ hec v̄
ba nō ſint exēpti a iuriſdictōe ep̄oꝝ quo
ad alia.li.6.de v̄.ſig. veniens. ¶ Utrum
ep̄us exn̄s ex̄ dioc. ſuam poſſit ſuſpēdē
⁊ abſoluere ſubditos ſuos. R̄° vt.s̄.ti.iȝ
ar.i.q.8. ¶ Utrum caplm interdicē poſſit
ſuaȝ eccleſiam videt̄ ꝙ nō.qꝛ tunc illi de
capitulo ſeipos īterdicerēt ꝙ eē nō poſſȝ
qꝛ null⁹ pōt eſſe iudex ſuiipſi⁹. di.zi.nūc
aūt.qđ Jo.ꝯcedit. Sȝ Ber.dicit ꝯtrium
ſi caplȝ hoc hȝ de ꝯſuetudine.nec īterdi-
cerent ſeipſos ſȝ etiā vt ibi nō fiat officiū
ꝓpt̄ delictū alic⁹ vel aliquoꝝ.vn̄ ipi poſſēt
in alia eccleſia celebrare.Et ſilr̄ cum ep̄s
interdicē ſuā eccleſiā cathedralem ipe ibi
nō in aliȷs eccleſiis ceſſat admiſtrare.ex
tra de offi.ordi. irrefragabili.in glo.c. ¶
Utrꝫ vicari⁹ vel archipſb̄r qđ ideȝ eſt in
terdicere poſſit eccleſiā maiorē vl̄ ciuita
tē. R̄° ꝙ nō de iure cōi.ex̄ de his que fi.a
ma.p.c.q̄ſiuit.Sec⁹ poſſet eē de ꝯſuetudie
ſpāli.ex̄ de appel.dilectis.i tex.⁊ glo.b.
Utrꝫ ſuſpenſus poſſit āpli⁹ ſuſpendi. R̄°
ꝙ ſic. qꝛ excōicat⁹ poſſȝ āpli⁹ excōicari.
ex̄ de reſcrip.caplȝ.i gl.d ¶ Utrꝫ ꝓpter de
lictuȝ toti⁹ capituli vel maioris ptis. cuȝ
tn̄ ep̄s non deliquerit poſſit in ꝑiudicium
ep̄i eccleſia cathedral̄ ab aliq̄ legato int̄
dici. R̄° ꝙ ſic.vt pȝ ex̄ de his q̄ fi.a ma.p
c.q̄ſiuit Secuſ eſt ſi minor ſaluo ꝑuilegio
pontificali q̄ tamen nō poſſit vti ſi ꝓpt̄ ei⁹
delictū eſſet lata ſnīa interdicti.ex̄ de ꝑuil.
qđ nōnullis.⁊.c.qđ in te.ex̄ de peni.⁊ re.
hec hoſt. ¶ Quid ſi dn̄s aliqs tpalis ſup
ponat pſonaȝ ⁊ terrā ⁊ familiā ſuā iuriſ-
dictioni alic⁹ ep̄i ⁊ extranei. Nūqđ ep̄us
terrā illi⁹ dn̄i poterit interdicē. R̄° ꝙ ſic.
ar.ex̄ de.iureiur. ex reſcripto. ¶ Sȝ nun
qđ clerici tenēt̄ a dinis ceſſare. R̄° ꝙ ſic.
ar.d.c.ex reſcripto. lȝ.n. layc⁹ ꝑ ꝯuentōȝ
ſpālem nō poſſit eccleſias ⁊ pſonas eccle
ſiaſticas ſue terre alteri ſuppone̅. trāſeūt
tn̄ tacite cū vniuerſitate.ſic dr̄ de iurepro
nat⁹.vt ex̄ de iurepro.ex lris.hec hoſti.

Equit̄ vidē de.8.arti⁹.ſ.qualiter
ſnīa interdicti vel ſuſpenſiōis dȝ
ferri.⁊ qn̄ teneȝ ⁊ qn̄ nō teneȝ.Cir
ca qđ ſciendū ꝙ nō eſt ferenda ſnīa ſuſ-
pēſionis niſi ꝑmiſſa monitōne canonica
vt dictū eſt ſup̄ vbi agit̄ ꝓpter quā cām
pōt ferri alit̄ lata ſnīa excōicatōis vel in
terdicti vel ſuſpēſionis ꝯtra ꝑticipantes
cum excōicatis ea ꝑticipatiōe que mino
reȝ excōicationem induc̄.nō tenet.li.6.de
ſen.ex.ſtatutū. H āt.ſ.ꝙ monitio ꝑcedere
dȝ itelligitur ſm̄ Inno.ex̄ de appel. Ad
h qm̄.qn̄ ſuſpenſio vel iterdcȝ fert̄ in ali
queȝ ꝑ ꝯtumacia. Secus aūt eſt ſi impo
nat̄ ꝑ pena.Sȝ ſm̄ hoſti.ibideȝ h intelli
git̄ de pena quā qs ipo facto incidit a ca
none ſtatuta. tunc.n.non oportȝ ꝑcedere
monitōem. Secus eſt ſi imponat̄ ab ho
mine ꝑ pena qꝛ tunc monitō precedē dȝ
ar.ex̄ de coha.cle.⁊ mul.ſicut ad extirpā
das.⁊.c.ſi aūt clerici.⁊.li.6.de offi.ordi.ſi
canonici. Dȝ etiā i ſcriptis ferri.ſnīe cā cō
ſcribi.exēplum ſcripture.ꝫ.menſeȝ a iudi
ce ſi requiſit⁹ fuerit tradi. Et ſi faciat in
dex ꝯ aliqđ iſtoꝝ eſt ſuſpēſus ab igreſſu
ecc̄e ꝑ mēſem ⁊ a diuinis officiȷs. In his
trib⁹ eq̄parat̄ ſnīa interdicti ⁊ ſuſpenſio
nis ſnīe excōicatōis.li.6 de ſen.ex.cū me
dicinalis.i tex.⁊ glo.qđ intelligit Inn.⁊
hoſti.i glo.ibidē de iterdictis pſonaꝝ nō
locoꝝ.hn̄t.n.locū in ſuſpenſionib⁹ ⁊ inter
dictis ab officio ⁊ bn̄ficio ⁊ ſacris.nō in
aliȷs interdictis. Nō dȝ aūt ep̄s ferre ſen
tētiam excōicationis vel iterdicti vel ſuſ
pēſionis ſine ꝯſenſu capituli ſui.ex̄ de ex
ceſ.ꝑla.ꝑuenit.in tex.⁊ glo.d. hoc aūt ſm̄
Inno.⁊ hoſt.ibidē intelligit̄ ſoluȝ in cāu
ſ.in ſuſpēſione ꝑpetua ul̄ iterdcō ꝑpetuo
vl̄ ad tēpus multū longū. tūc.n.nō debȝ
fieri ſin̄ ꝯſenſu capituli.extra de his q̄ fi.
a ma.p.c.queſiuit. Alias autē regularit̄
de gnāli mandato ꝯſuetudine ⁊ de iure
cōi nō req̄rit̄ ꝯſenſus capituli.ex̄ de offi
or.cū ab eccleſiaꝝ.cū ēt ſbdelegat⁹ ſol⁹ ꝑ
ſe valeat excōicare ex̄ de offi.del.ex lris.l̄
ſm̄ Inno.qn̄ ep̄s ꝓcedit ex officio ſuo tē
marie locū hȝ ꝙ de ꝯſenſu capituli debȝ
ferre iterdictū.qꝛ tunc maturi⁹ ꝓcedit in
figura iudiciȷ ꝯ ꝯtumacē. tūc ep̄s ⁊ quili
bet ali⁹ ꝑ ſe ferre pōt. ¶ Nō ad hoc ꝙ fi
at ceſſatio diuinoꝝ neceſſe ē hoc iterueni
re. ꝓ ꝙ q ceſſant hoc hēant ex ꝯſuetudie
vel alio iure vt ceſſare poſſint. 2° vt vo
cent̄ abn̄tes ad ꝯtandū de ceſſatiōe.
3° ꝙ tractēt. 4° ꝙ deliberati. 5° ꝙ ſint
manifeſta.offēſa ⁊ iniuria. ꝓpt̄ quā ceſſāt
6° ꝙ an̄ ceſſationē in īſtrumēto publico
vel patētibus lris auctētico ſigillo muni
tis cām ceſſatōis exꝑmant. 7° ꝙ illud
inſtrm̄ vel litteras tradant ei ꝯtra quem
ceſſant. 8° ꝙ requirant illū q ꝯpetenter

emendet iniuriã vel offenſaꝫ. ꝓpt̃ quam ceſſare volunt qđ ſi nõ fecerit tunc hꝫ lo cũ ceſſatio. hec Jo. an. e. x̃ de offi. indi. oꝛ. q̃uis. li. 6. Canonici vͦo ſiue caplꝫ cuiuſli bet eccleſie ſecularis vel regularis q ceſ ſare pñt a diuinis ꝯſuetudine vel alio iu re ſi ceſſare volũt exp̃mãt ſue ceſſatõnis cãm in inſtr̃o publico vel in l̃ris patenti bus ſuo vel alio auctẽtico ſigillo munit̃ ⁊ exhibeant illud vel illas ei ꝯtra quem ceſſant. h̃ vero ꝑtermiſſo. i. cã nõ exp̃ſſa in inſtrumẽto publico ⁊ in l̃ris patentibꝰ ⁊ aſſignatione non facta vel cã expreſſa nõ inuenta legitima. qcquid medio tp̃e ꝑceperint ab eccleſia reſtituẽt. que ꝑcipe re debẽt nõ ꝑcipient ⁊ de dãnis ⁊ iniurijſ ei ꝓpter queꝫ ceſſant arbitrio ſupioꝛis. ſ. pape ſatiſfacient. cã auteꝫ legitĩa inuenta tenet̃ iſte ad intereẽ canonicis ⁊ eccleſie ad q̃titateꝫ certã arbitrio ſupioꝛis taxã dam. li. 6. de offi. oꝛ. ſi canonici. ¶ Nõ ꝙ cã ceſſationis dꝫ eẽ rõnabilis ⁊ mãifeſta e. x̃. e. titulo irrefragabili. §. cetez. nõ. n. ꝓ penſione ſubtracta vel alia minima offẽ ſa ceſſatio fiet ſꝫ ꝓpter iniuriaꝫ grauẽ. vt qꝛ fiũt ſtatuta ꝯ libertatẽ eccleſie. i ponũt̃ clericis tallie. detinet̃ canonicꝰ vel clerꝰ ꝑ ꝑtãtem ſecularẽ ⁊ hĩꝰ. Ex h̃ autẽ ꝙ dici tur in. d. c. Si canonici. ꝙ ille. ſ. q ceſſatio nis cãm dederat tenet̃ ad oẽ intereſſe ca nonicis ⁊c̃. eſt argm̃ ꝙ dãs occaſiõeꝫ in terdicto reſtituere tenet̃ dãna que eccle religioſi ⁊ hoſpitalia loci iterdicti i elemo ſynis ⁊ oblatõibus ꝓpter interdictuꝫ ſũt ꝑpeſſi. hec Jo. an. in. c. ſi canonici. ¶ Nõ etiã ꝙ talis eccleſia nõ dicet̃ medio tp̃e interdicta ſꝫ canoicoꝝ. illoꝝ oꝛgana erũt ſuſpenſa. vñ tali ceſſatõe durante põt ibi ep̃s ⁊ alibi celebꝛare ſine irregularitate. vt in. d. §. cetez. qđ nõ eſſet ſi eſſet iterdi cta. e. x̃ de exceſ. pla. tãta. ſꝫ Guil. ⁊ Gar qꝛ nec ipi canonici poſſent eccleſiã iterdi cere. e. x̃ de his q̃ fi. a ma. p. c. q̃ſinit. ⁊ h̃ d̃ iure cõi. Secꝰ eſt de iure ſp̃ali ⁊ ſic põt in telligi illud. e. x̃ de appel. dilectis. vacante tñ ſede poſſent hoc de iure cõi. li. 6. ne ſe. ſi ad ep̃m. hec Jo. an. in d. c. ſi canonici. Ad h̃ ſi in ꝑdicta ceſſatõe nõ ſeruent̃ di ligent̃ ea q̃ ſeruari ꝑcipiunt̃. li. 6. de offi. oꝛ. q̃uis. ipa ceſſatio nõ ſeruet̃. ſꝫ vt priꝰ in illa eccleſia celebꝛet̃ vt ibidẽ. Inſup i dicta ceſſatiõe ſupponẽtes imagines ſcõ ruꝫ ſpinis ⁊ vrticis ſicͭ faciebant aliq ſũt grauit̃ puniendi. vt in. c. ſi canoici. §. fi.

Itẽ ſicut habitũ eſt. s̃. ti. 8. ar. 2. de ſnĩa ex cõicationis. ita etiã intelligendũ ẽ de ſen tentia interdicti ⁊ ſuſpẽſiõis. ſ. ꝙ dꝫ ferri iuſte. ⁊ hoc tripl̃r. ſ. ex cã. ex aĩo. ⁊ ex oꝛ dine. ⁊ fere oĩa q̃ dicta ſͭ ibi hñt etiaꝫ lo cũ in ſnĩa interdicti ⁊ ſuſpenſiõis. Illa ẽt que dicunt̃ ibideꝫ. ar. 3. de punitione in iuſte excõicantiuꝫ ꝓ magna pte habent ẽt locuꝫ in punitione iniuſte iterdicentiũ ⁊ ſuſpendẽtis. multa etiã que dicunt̃ ibidẽ ar. 4. ⁊ 5. de mõ ferendi ſniam interdicti ⁊ ſuſpẽſionis ſicut ⁊ dictuꝫ eſt ibideꝫ. ar. 1. ꝙ ſnĩa excõicationis in multis caſibus nõ tenet. Ita etiã intelligẽduꝫ eſt de ſnĩa interdicti ⁊ ſuſpẽſionis. ⁊ q̃ſi oĩa q̃ ibi di cunt̃ ⁊ querũt̃ circa excõicatiõeꝫ dici ⁊ queri pñt circa iterdictum ⁊ ſuſpẽſioneꝫ i ꝑdicto titulo. ſ. 8. Et ea q̃ ꝯpetiit ſnĩe int̃ dicti ⁊ ſuſpẽſiõis diſcernẽda prudenti le ctoꝛi gr̃a bꝛeuitatis relinquo. Sꝫ nũqd appellatio defendit ab interdicto ⁊ ſuſpẽ ſione. Rꝰ ſi ꝑcedat defendit. e. x̃ de appel ad h̃ q̃m. a ꝯrio ſenſu. ⁊. c. dilectꝰ. ſi vͦo ſe quat̃ non defendit. li. 6. de ſen. ex. is cui. §. 2. vñ in his duobꝰ eq̃parant̃ excõi. ⁊ i tribus alijs ſuꝑdictiſ. §. dꝫ etiã in ſcriptiſ. Sic ḡ ſicut ſnĩa excõicationis trahit ſecũ executõeꝫ nec appellari põt ab ea. vt ha bitũ eſt. s̃. ti. 9. arti. 1. circa fineꝫ. ita ⁊ ſnĩa iterdicti ⁊ ſuſpẽſiõis. Et hoc Intellige ſꝫ Jo. an. ꝓprie de ſuſpẽſiõe ab ingreſſu ec cleſie vel diuinis vt ẽt l̃ra ſonat dicti. c. is cui. qꝛ in ſuſpẽſiõe a tp̃alibuſ vt ab igreſ ſu poſſeſſionis l̃ pomerij vel in interdicto ignis vl̃ aq̃ nõ hẽret hoc locũ. ff. de appl̃. l. nõ tñ. taliũ. n. ſuſpẽſionũ vel iterdcõꝝ effectꝰ hñ ſuſpẽdit̃ ꝑ appellatõem ſequẽ teꝫ niſi cãus eẽt in quo dãnati publice i tereſſet ſtatiꝫ puniri. ff. de appel. ꝯſtões. Quid de ſuſpẽſiõe a bñficꝰ Rꝰ ſꝫ In. e. x̃ de appl̃. ad h̃ q̃m. applõ ñ ſuſpẽdit i aliq̃ ſuſ pẽſiõe eccleſiaſtica. hoſ. vͦo ibi diſtinguit ꝙ aut quis ſuſpẽdit̃ a beneficio. ⁊ tunc cũ iſtud ſit ſp̃uale opinio Inn. eſt vera. aut a perceptione beneficij que eſt tẽpalis. ⁊ tunc appellatio bene ſuſpendet. Iteꝫ ſm̃ cum ſi dicat ſuſpendo te a ꝑbenda. ſecuſ eſt ſi dicat ſuſpendo te a canonia. qꝛ illa eſt ſp̃ualis. ſm̃ aũt Jo. and. ſatis videt̃ ꝑ c. is cui. ꝙ ſuſpẽſio a bñficio releuet̃ per appellationem ſequentem cuꝫ ibi dicat̃ ab officio ⁊ ab ingreſſu eccleſie. ⁊ſi idem de ſuſpẽſione bñficij eſſet h̃ exp̃ſſiſſet. vñ ſm̃ cuꝫ in his mere ſpiritualibus per que

ligat᷑ aia.dictū.c.is cui.hʒ locū ¶ Pone ꝙ iudex poſt appellatiōem tulerit ſniam interdicti. ¶ Nunquid celebrans in loco interdicto ſit irregularis ſi iudex appellatōis ꝓnunciauerit appellatōem nō tenē. R° ſm Ber.e.x̄ de appell. paſtoral.ꝛ ſm hoſt.ibidē aut fuit appellatū ex cā ꝓbabili.lʒ appellās nō ꝓbet cā eſſe verā.ꝛ tūc celebrās nō ſit irregularis. Aut ex cā friuola ſiue nō ꝓbabili ſic ſit irregularis. Eſto ꝙ aliqs ſuſpendat᷑ vel iterdicat᷑ p° appellatōēʒ nō tn̄ ꝓſequit᷑ cā.nūqd ſnia rata māebit. R° vt.ſ.t.8.ar.i.q.eſto ꝙ aliqs.ſcdm.n. Jo.an.qd ibi dr̄ de ſnia excōicationis.itelligēduʒ eſt ēt de ſnia iterdicti ꝛ ſuſpēſiōis.ꝛ h dic̄ li.6.de ſen.ex.lʒ cum eadē ſit rō.ad h.c.li.c.ti.ſtatutuʒ ¶ Quid ſi ſnia iterdicti vel ſuſpēſiōis ferat᷑ ſb cōditōe.nunqd ſnia tal'ligabit anq̄ȝ ꝯditio extet. R° vt.ſ.paꝝ an̄ qōneʒ ꝑcedenteʒ ſ.ꝙ qn̄ qs ſuſpēdit᷑ donec ſatiſfaciat ē neceſſe abſolō ſpālis.q2 tūc pōt dubitari de abſolutōe ex eo ꝙ vnus forte dicēt plene ſatiſfactū alter negaret.hec Jnno.ſʒ Jo. dic̄ ꝯtrium.16.q.7.ſis.

s Eqr vidē de 9°.ar.a q̄ ꝛ q̄lit᷑ pōt ꝛ dʒ iterdicti ꝛ ſuſpēſiōis ſnia relaxari. Circa qd ſciēnduʒ ꝙ ſnie iterdicti ꝛ ſuſpenſiōis q̄ infligunt᷑ a iure ipo fcō infligunt᷑.vt in plurib° cū diffinitione vel certi tpis vel certe reſtōnis vel ꝯpetēt̄ ſatiſfactōis vl'depōnis ꝯtumacie. ¶ Et in talib° elapſo illo tpe vel fcā reſtōe vel ſatiſfactiōe illa vel depoſita ꝯtumacia ſuſpēſus eſt reſtitutus ſine abſolōne alia. ar.e.x̄ de ſpon.nō eſt.i tex.ꝛ glo.exēpla ꝑdictoꝝ reqre.ſ.vbi p canones iterdci ꝛ ſuſpēſiōis ſnie late ponunt᷑. Et idē dō eſt de illis ſniis q̄ mō ſupradicto a iudice ferūt᷑. Jn ſniis aūt illis q̄ a iure ipo fcō infligunt᷑ ſimp'.i.ſine aliq̄ tali diffinitōe reqrit᷑ abſolō.hāc aūt facē pōt ordinari° l' ēt aplice ſedis legat° vbi cā ſibi nō reſeruauit ꝯditoꝛ iuri. q2 qd de vno negat de alio ꝯcedē vr̄.e.x̄ de ſen.ex. nup.§.in 2°. Jn ſniis vō illis que ferunt᷑ a iudice ſimplicit᷑.reqrit᷑ etī abſolutio.hāc aūt facere pōt iudex q tulit eā.vel ſupioꝛ ei° nō ali° excepto arti.morti niſi de mandato eius. qui tulit eam vel ſuperioris eius.24.q.i.ſi Petrus. Sciēdum etiā ſm Ber.e.x̄ de ſen.ex.a nob.ꝙ ſnia iterdicti vel excōicationis ſimplr̄ ab aliquo lata nō durat vltra tēpus ꝓferentis eam niſi ſucceſſoꝛ eam ꝯfirmet vel habeat ratam. ſi tamen faciat ſtatutum aliquod vel decretum ligat poſt receſſum niſi p ſucceſſorem reuocet᷑ expſſe.quia talia ſtatuta ſunt ꝑpetua e.x̄ de offi.le.c.ſi. Et quidē de hac mā dici poſſunt ꝛ queri multa que dicta ſunt ti.12.ar.i.ꝛ.6.ꝛ ti.14.in quib° habetur de eo qui poteſt abſoluere ab excōicatione. Sit autem abſolutio a ſententia interdicti vl' ſuſpenſionis ſolo verbo ſicut dicit hoſti. ti.de ſen.ex.dicendo.reuoco vel remoueo vel abſoluo vel ſimilia.de emenda auteʒ ꝑſtanda ante abſolutioneʒ ꝛ de modo abſoluendi ꝛ de iniungendis poſt abſolutioneʒ ab interdicto ꝛ ſuſpenſione ſatis pōt haberi ſufficiens inſtructō p ea q̄ dicta ſt ſ.circa abſolutionē ab excōicatione.ti.3 ¶ Ad hoc nota ꝙ de ſententijs interdicti gnāliter ꝓmulgatis non hʒ locū relaxatio ad cautelaʒ.li.6.de ſen.ex.pn̄ti. ¶ Sʒ quare excōicatio tolli pōt ad cautelaʒ vt pʒ.li.6.e.ti.ſolet.nō autē interdictuʒ. R° q2 maiori malo dʒ citius ſbueniri.di.50. vt ꝯſtitueret᷑. Jn excōicatione auteʒ eſt maius periculuʒ q̄ȝ in interdicto.ꝛ iō ibi magis feſtinanduʒ.ꝑterea excōicatio ſuſpendi non pōt niſi relaxet᷑ in totuʒ. interdictum vō ſuſpendi pōt.ꝛ ideo in interdicto non eſt neceſſaria relaxatio ad cautelā ſicut in excōicatione.e.x̄ de appel.ad h qm̄. ¶ Sʒ quid ſi ſnia interdicti feratur ſpāliter in pſonam. R° tunc bene poterit relaxari ad cautelam.ar.a ꝯtrio.in.c.pn̄ti q2 ſpāliter interdicto oīa ſacramenta negant᷑ ante abſolutiōeʒ ꝛ ſic eſt ideʒ ꝙ de excōicato. hec Jo.an.ꝛ Gar' ¶ Quid ſi papa indulgeat alicui ꝙ celebret in ecc̄a interdicta.nunqd p hoc interdictum erit ſblatum ſiue relaxatum. Rn̄det Jnno.ꝛ Ber.ꝙ non.ſʒ manente interdicto celebrat᷑.ar.a ſili. e.x̄ de ꝑuile. petiſtis. in fi.ꝛ c.vt ꝑuilegia.in glo.e. ¶ Sʒ nunqd eps ſuuʒ pōt ſuſpendere interdictū. R° Lau.ꝛ Tand. ꝛ Uinc. dicūt ꝙ ſic.nō tn̄ ꝓderit appellatō tunc fcā q2 iterdictū manet lʒ ei° effect° ad temp° relaxet᷑ vt celebretur.vn̄ nō dʒ ꝙ remouet᷑.26.q.6.q recedunt.ꝛ idem ſentit Jnno. Guil.aūt naſo dixit ꝙ eps nūq̄ȝ pōt ſuſpēdere ſuū interdictū qn ex toto tollat ipm. vn̄ p appellatōem iuſtā tūc fcām defendetur. Nec obſtat illō extra de ꝑuile.cum ꝛ plantare.§. ꝙ ſi.q2 illud fuit factū auctē pape. vnde alij nō pn̄t h ad ꝯſiam trahē. de fcō tamē

BLB BADISCHE LANDESBIBLIOTHEK
Baden-Württemberg

ſeruat̄ ꝑma epiſo. Tād. vō diſtingnit ꝙ
interdictum eccleſie pōt ſuſpēdi. non aūt
īterdictum hoīs. qn̄ tollat̄ ex toto. qꝛ nō
pōt intra eccleſiā vel extra eccleſiaꝫ ſimł
ec.17.q.4.miroꝛ. h̄ ⁊ plr̄a alia de hac mā
require. ex̄ de appell. ad h̄ qm̄. in glo.a. ⁊
c.dilectis. in glo.b. ⁊ ꝯueniūt cū pdicta
diſtinctōe. Tand. Inno. ⁊ hoſt. ſm̄ auteꝫ
hoſt. eꝑs pōt ſniam ſuſpēdere vel effectū
ſentētie ſicut in toto tollere qꝺ eſt maius
ſic intellige qꝺ ꝑmi dicunt ⁊ interim pōt
appellari. vt dicunt ſcðī. Naꝫ pinde ē qn̄
ſnia ſuſpendit̄. ⁊ qn̄ ſub ꝯditione fertur.
qꝛ in vtroqꝫ caſu ſnie effectus ſuſpendit̄
⁊ adueniente tp̄e vtraqꝫ ſeruatur. ḡ pōt
appellari a ſnia ſuſpenſa ſicut a ꝯditōna
li. vt pꝫ ex̄ de appl. pterea. Quod ḡ dr̄ ꝙ
a ſnia interdicti appellari nō poſſit. verū
ē niſi ei⁹ effect⁹ ſit ſuſpēſus ad tp̄s. Et idē
eſt de ſnia ſuſpenſionis. Secus eſt de ſnia
excōicationis cui⁹ effectus nunq̄ꝫ pōt re
laxari ad temp⁹ niſi oīo tollat̄. qꝛ nunq̄ꝫ
pticipandū eſt cum excōicato niſi ſit ab/
ſolutus. ex̄ de ſen. ex. cū deſideres. h̄ hoſt.
ex̄ de appel. ad h̄ qm̄. ¶ Ad hoc nota ꝙ
legatus de latere ꝯcedere pōt ꝑuilegium
ꝙ interdicti tp̄e liceat interdictis ⁊ excōi
catis excluſis celebrare. ⁊ tale ꝑuilegiuꝫ
valet q̄ꝫtum ad ſnias ſuas ⁊ ſuoꝝ ſucceſ
ſoꝝ ⁊ ordinarioꝝ. niſi ſucceſſoꝛ ſpāliter
renocet. Aliqui tn̄ dicunt illud non valē
q̄ꝫtuꝫ ad ſnias pape. argᵐ tn̄ ꝙ valeat ēt
quo ad illas. qꝛ papa ꝯcedit ꝑuilegia ſal
uis ꝯſtōnibus legatoꝝ aplice ſedis. ex̄
de pſcrip. veniēs. pari rōe nō videt̄ ī ſnia
ꝑuilia coꝝ tollē. ſꝫ ſaluare qꝛ vlt coꝝ ſta
tuta ⁊ ꝑuilegia perpe⁹ durare. h̄ Guil.

¶ De depoſitione. ti. 17.

Deinde qꝛ pene ſpūales q̄ pſo/
nis inferunt̄ p canonica iura
ſīt tres. ſ. excōicatio. ſuſpēſio. ⁊
depoſitio. de qb⁹ trib⁹. 23.q.4.
forte. Cū in pcedentib⁹ dictuꝫ ſit de ꝑma
⁊ 2ᵃ dd eſt de 3ᵃ. Dicendum aūt de ea
ꝑ qd eſt. 2ᵒ a quo iſligit̄. 3ᵒ qualr̄ infli
git̄. 4ᵒ de ſtatu ſiue ꝯditōne depoſiti. 5ᵒ
vtꝝ ⁊ p queꝫ depoſit⁹ reſtitui poſſit. 6ᵒ q
bus de cāis infligit̄ hec pena. ¶ Circa ꝑ
mum ſciendū ꝙ in iure canonico depoſitō
⁊ degradatō ꝓ eodeꝫ accipiunt̄. Eſt aūt
depoſitio ſiue degradatio amotio a gradu
ſꝫ hoc pōt eſſe duplr̄. vno⁹ ab omni gra
du clericali. ⁊ tunc eſt depoſitio ſimplicit̄.
Alio modo a gradu determiato puta ſa
cerdotij ſeruato ſibi gradu inferioꝛi. ⁊ tūc
eſt depoſitio ſm̄ quid ſiue ptialis. In neu
tra tamen depoſitiōe tollit̄ character ⁊ p
ꝯñs nec ordo ſuſceptus ſꝫ tollit̄ poteſtas
exequendi de iure actum illius ordinis a
quo amouet̄. Et ſi ſit depoſitio totalis tol
lit̄ ſibi poteſtas exequendi actum cuiuſli
bet ordinis ⁊ omne ꝑuilegium quod cō/
petit clericis. li. 6. de penis. degradatio in
fi. talis tamen de facto vē conficeret. quia
character ſibi remaneret vt dictum ē de q̄
habitum eſt ſupra. li. 4. ti. 12. ar. 3. ſic intel
ligo fineꝫ dicti. c. cum dicitur exuimus te
omni ordine ⁊ ꝑuamus te poteſtate exe/
quendi de iure actum cuiuſlibꝫ ordinis.
Et hui⁹ opinionis videt̄ eſſe Laur. Ala.
Tand. ⁊ Ber. vt habet̄. ex̄ de cle. ex. mi.
c. 2. in glo. ſꝫ Bar. brix. ſentit ꝯtꝛiuꝫ. ſ. ꝙ de
gradat⁹ non ꝯficeret. 6.q.1. in ſūma. Ad
hi⁹ opinionem declinare vr̄ Jo. and. alle
gans ꝓ eo illam clauſulam. ſ. exuimus te
ꝑme tn̄ opionis ſunt theologi. vn̄ firmit̄
eſt tenēda. Scðm vō abbateꝫ deponē eſt
ſuſpendere ſimplici v̄bo. Degradare vō
ē ſuſpendē cū ſolēnitate. vt. ſ. inſignia cui⁹
libet ordinis auferant̄ ei ꝓut in ordina
tione fuerūt tradita. Itē depoſitio fit non
tm̄ ab ordine ſꝫ ēt a dignitate. Degrada
tio vō tm̄ ab ordine ſepe tn̄ vnum ponit̄
ꝓ alio. hec abb. Depoſitio igr̄ inſtar moꝛ
tis hꝫ. reputat̄ enim in eccleſia ſupplicū
v̄ltimū. ff. de penis. l. vlti. ꝓpter qꝺ nomen
depoſiti deletuꝫ ē de matricula clericoꝝ. 2
q. 1. nomē. Eſt aūt nō expſſuꝫ de degrada
tione v̄bali ⁊ de degratōe ſolēni. vt pꝫ i. o.
c. degradatio.

Sequit̄ vidē de 2ᵒ. ſ. a quo infligi
tur pena depoſitōis. Circa qꝺ ſciē
dum ꝙ hec pena nunq̄ꝫ iſligit̄ a
iure ipo facto ſꝫ infligit̄ a iudice de iure
⁊ ſm̄ iura. Nam a papa deponi pōt eꝑs.
ex̄ de tranſla. inſ. non ab alio etiā legato
niſi ꝯtineat̄ hoc ſpāliter in ſuo ꝑuilegio.
vt. e. ti. c. 1. ⁊ 2. Preſbꝛ vō deponi pōt tam
a legato dūmodo ſit eꝑs q̄ꝫ etiā ab epo.
ita tn̄ ꝙ pſbꝛ non deponat̄ niſi in ſynodo
ex iuſta cā p ꝯcordeꝫ ſniam ſex eꝑorum
ꝑter ꝓꝓrium. ⁊ diaconus p ſniaꝫ triū pre
ter ꝓꝓriū. 15.q.7. felix. ⁊ ex̄ de ſen. ⁊ re iu.
nō pōt ⁊ eodē iure cēſebit̄ ſb̄diacon⁹ ex̄
de ſeruis. non ordi. miramur. ar. li. 6. de pe
nis. degradatio ibi in ſacris. ¶ Nota ſm̄

Guil.ibidez q in sñia depositionis pſbri
vel diaconi debēt oēs epi ꝯcordare alias
nō tenet sñia.6.q.4.p totū.ſʒ in alijs ob
tineat sñia pliuz.Ber.vo dic̄ q in sñia p̄
ſbri vel diaconi sufficit q maior ps ꝯcor
det. Epūs vo est deponendus p sñiam.iz.
epoꝝ ita q oēs ꝯcordēt alias sñia nō te
net.Alij aūt clerici ab vno epo deponi poſ
ſunt.iſ.q.7.ſiquis.ꝛ duob⁹.c.ſe. regritur
tñ pñtia sui capituli.ex̄ de accu.qualif.z.
niſi de ꝯſuetudine poſſet h̄ facē ſine ipis.
li.6.de ꝯſue.c.z. ¶Sciendū aūt q ſʒ Jo
6.q.i.in ſūma.qñ agit̄ de crimine ad depo
ſitōez.aut agit̄ ad depoſitōem ordis.ꝛ tē
nō ſol⁹ eps hʒ cognoſcē.ſʒ ꝯuocatꝫ alijs
epis vt dictū eſt.aut ad depoſitōez digni
tatis vel officij.ꝛ tūc pōt cognoſcē ſolus
eps cū capitulo ſuo.Spāle tñ eſt de here
tico q ſol⁹ eps ꝯuocatis abbatib⁹ ꝛ alijs
p̄latis ꝛ religioſis pſonis ꝛ lr̄atis pſbrm
deponē pōt vel aliū clericuz in ſacris ꝯſti
tutū li.6.de hereti.qm̄. ¶Nunqd eps de
ponere pōt abbatē. R° eps ſine numero
epoꝝ eū deponē pt a dignitate abbatie.iſ
q.z.ſiqſ abbas.ſi.n.ſit negligēs i regimie
vel indiſcret⁹ vel criminoſus eps cum vi
cinis eū deponē dʒ a dignitate abbatie ēt
ſi oīs ꝯgregatio vellet eū abbatē hr̄e. vt
dr̄ ibidē hoc ē veꝝ qñ eſt neglia magna
ſm̄ Ber.ex̄ de ſta.mo.cū ad monaſteriū
¶Nūqd eps deponere pōt electū i epm
q renūciauit epatui ꝛ retinuit bñficiū p̄m
R°. q nō ſʒ Jo.an.i memoriā dignitatꝫ
p̄ſtine.ff.de decurij.l.vlti. ſʒ aūt poſſit eū iu
dicare cū ſit ſbdit⁹ ei⁹.ex̄ de renū.ad ſup
plicatōez. ¶Nunqd epus deponē pōt or
dinatū in ſubdiaconū a papa. R° ſʒ her.
ex̄ de maio.p tuas.ſʒ talis nō ſit ꝓpt̄ hoc
abſolut⁹ ab obia epi.vt ibidē pʒ. nō tam̄
pōt eū deponē ſʒ cām inſtructā dʒ ad pa
pā mittere talis ēt nō ꝯuincit̄ niſi decē te
ſtib⁹.z.q.4.p̄ſul.

Sequit̄ de.z.arti.ſ.qualr̄ pena de
poſitionis ſiue degdatiōis infligi
tur.h̄ aūt tradit̄.li 6.de penis. de
gradatō.q epis q̄ꝝ ē eā inflig̅e relinqua
tur.Sciendū aūt q qñ ꝓcedit̄ ꝯ clericū
aut ꝓcedit̄ ꝯ eū ꝓ crimine aut ꝓ cōtu
macia.ſi ꝓ crimine aut illud crimē induē
depoſōnem aut ſuſpēſiōez.ſi depōnez debʒ
deponi ꝛ ſi fuerit corrigibil' nō ꝓcedetur
ampli⁹ ꝯ eū. ſi aūt icorrigibil' tē poſt depo
ſitōez ligari dʒ excōicatōe maiori. deide
creſcēte ꝯtumacia anathematizari ꝛ po
ſtea ſi ꝯtumax p̄māſerit tradi curie ſecu
lari.ex̄ de iudi.cū nō ab hoīe.dʒ aūt degra
dari corā ptāte ſeculari.ꝛ dʒ ſibi nūciari.
vt cū degradatus fuerit eū recipiat in fo
rū ſuū ꝛ ſic itelligit̄ tradi ſibi.ecc̄a tamen
dʒ ꝓ eo intercedē.vt citra mortis picu͞lm
puniat̄.ex̄ de v̄.ſigl. nouim⁹.In trib⁹ aūt
cāibus dʒ ſtatiʒ poſt depōnez curie ſecu
lari tradi. p̄ in here.ex̄ de hereti. ad abo
lendā. z° de crimine falſi.ex̄ de falſa.ad
falſarioꝝ. z° qñ quis ē depoſit⁹ ꝓpter cō
tumeliā illatā epo.ii.q.i.ſiqs ſacerdotuꝫ
hec Inno.ꝛ hoſt.quidaʒ tñ hūc tertium
caſuʒ itelligūt qñ fuerit icorrigibilis.ſʒ ſʒ
Bar.brix.benignus eſt iſte itellect⁹.aliaſ
aūt lʒ ſit depoſit⁹ nō dʒ ſtatiʒ tradi.imo te
net̄ adhuc clericalit̄ viuē ꝛ eccleſia tue
bit̄ euʒ ꝛ gaudebit p̄uilegio clericali.vn̄
q ſupra dictū ē.ſ.q debeat degdari corā
ptāte ꝛc̄.dʒ itelligi de degradatōe ꝓpt̄ cri
mē hēs vel falſarij.Si aūt illō crimē idu
cat ſuſpēſiōez tūc p̄ ſuſpēdit̄ ꝛ ſi nō corri
git̄ deponit̄ poſtea ligat̄ excōicatione mi
nori poſtea maiori.deide ſi fuerit icorrigi
bilis curie tradit̄ ſeculari. Si vo ꝓceda
tur ꝯ euʒ ꝓ ꝯtumacia ſic p̄ dʒ excōicari
excōicatōe minori ſiū ſuſpēdi. poſtea cre
ſcēte ꝯtumacia dʒ anathematizari. deiñ
deponi ꝛ vltimo tradi curie ſeculari. vt i
c.cū nō ab hoīe.in tex.ꝛ glo. Si vo ꝓce
dat̄ ꝯtra eū ꝓ infamia tūc ſi defuerit ſiū
defecerit accuſator in ꝓbatōe moneat̄.
p̄ ſeorſuʒ corā epo. deinde corā duobus
vel trib⁹ teſtib⁹.ꝛ ſi ſe tūc non correxerit
eps cum publica moneat increpatōne.ſi
vo nec ſic ſe correxerit ſuſpendat euʒ ab
officio vſq ad ꝯdignaʒ ſatiſfactōem. nō
eni ſtatiʒ dʒ ſuſpendi ſʒ dʒ dict⁹ ordo ſer
uari.Quīqʒ tñ ꝓpter delicti enormitatem
ꝛ ſcādalum ꝛ infamiā pōt ſtatiʒ ab offi°
ꝛ bñficio ſuſpendi.hec Ber.ex̄ de hē.ad
abolendā.ꝛ de v̄.ſigl. nouim⁹.Et nota q
lʒ in ſñia excōicationis ſuſpēſiōis ꝛ iter
dicti p̄mitti dʒ admonitio.qñ tñ agit̄ ad
depoſitionem non debet precedere moni
tio.ad quid enim moneret̄ cum ſufficiat
ad depoſitionem q ſemel deliquerit.di.
zſ.c.i.hec Jo.iz.q.z.indigne. ¶Nota ēt
ſm̄ Bernar.q habentes p̄oratum perpe
tuum. vt illi qui per electionem in eccle
ſiis conuentualibus preficiuntur remo
ueri non poſſunt niſi pro manifeſta ꝛ ra
tōabili cā.vt ſi fuerit dilapidator vl' icōti
nēs l'niſi ad mai⁹ offi͞m aſſumat̄.ex̄ ō ſta

BLB BADISCHE LANDESBIBLIOTHEK
Baden-Württemberg

mo.monachi.habentes vͦo ꝑpalem vt illi
q̲ inſtituunt̃ p̲ abbates facile amouent̃.
e.x̃ de ſimonia.p̲ tuas.ſec⁹ eſt de p̄latis ſe⸗
cularib⁹.vn̄ ſi ſolus eps̄ iſtituat archidia
conē.nō pōt eū facile remouerē.vt p3.ibidē.

Equit̃ videre de 4°.ſ.de ſtatu ſuū
ꝯditōe depoſiti. Et circa h̄ querū
tur plura.ſ.q̲d ſi p̄zelat⁹ depoſitus
vel ſuſpēſus p̲ ſniam appellet. nunq̲d cle
rici tenent̃ ſibi obedire. Rn̄det Jo.6.q.i
i ſum.ꝙ ſic.q2 q̲ appellat nō dr̄ dānatus.
q2 eſt integer ei⁹ ſtatus vt interi3 funga⸗
tur honorib⁹.ff.appellatōe iterpoita nihil
inno.l.vna. ¶ Nunquid depoſitus eſt in
famis. R° autē depoſit⁹ ab ordine ⁊ tūc ē
infamis.q2 talis depoſitio fieri nō d3 niſi
ꝓpter crimen. Aut eſt depoſit⁹ ab admini
ſtratione.⁊ hoc ꝓpter viciū aliquod ele⸗
ctōis vel electorū ⁊ ſic nō eſt infamis.e.x̃
de elec.ſup eo.vel ꝓpter viciū eius.ſ.quia
criminoſus fuit vel doloſe adminiſtrauit
⁊ tunc ſi hoc in ſnia exprimit̃ infamat.ſi
vͦo non exprimit̃ non infamat.vel q2 ne
gligent̃ ⁊ tunc nō eſt infamis.inſti. de ſuſ
pect̃ tuto.in p̄ncipio.hec Her.e.x̃ de ſimo
nia.ſicut. ¶ S3 de quo viuet depoſit⁹. R°
ſi ſit remotus a p̄zelatiōe ꝓpter crimē nō
miniſtrabunt̃ ſibi ſumptus de eccleſia.q2
male meriti debēt egeſtate publica labo⸗
rare.ff.depoſiti.l.bona fides. Si aūt ꝓpter
corporis ipotentia3 ip̄o h̄ petente vel pro
pter negligentiam. tunc debēt ſibi ſumpt⁹
de eccleſia miniſtrari.7.q.i.q̄uis.in tex.⁊
glo. ¶ Nunq̲d depoſitus etiā ab omni or
dine pōt m̄rioniu3 ꝯtrahere. R° ꝙ non.
q2 ſi etiā exuat̃ oī p̄uilegio clicali retinet
tamē caractere3.vt ſupra dictū ē rōe c⁹ te
net̃ adhuc clericalr̃ viuē.di.8i.dictū. hec
H. ¶ Utr̄ autē degdatus poſſit ꝯferre di
ctū eſt ſup̄.e.ti.ar.i. ¶ Utr̄ vͦo poſſit ordi
nes ꝯferre habitū ē.ſ̃.li.6.ti.z.ar.4.i p̄n°
¶ Utr̄ aūt gaudeat priuilegio clericali il
li⁹.e.ſigs. habitu3 ē.ſ̃.li.6.ti.z.ar.i.i caſu
i9.⁊ ar.z.q.q̲d de excōicato depoſito ⁊c̄.

Equit̃ de 5° ar.ſ.vtr̄ ⁊ p̲ quē de⸗
poſit⁹ reſtitui poſſit. R° aut ep̄us
depoſuit aliquē ab adminiſtratio
ne.⁊ ſic pōt eū reſtituē aut ab ordine.aut
ḡ ꝓ ꝯtumacia ſic etiā pōt eu3 reſtituē.di.
5o.ꝯtumaces.qͦd intelligo ſi depoſuit eu3
tm̄ vͦbo.aut ꝓ crimine. aut ḡ depoſuit eū
tm̄ vͦbo.ſic etia3 pōt eu3 reſtituere.aut ſo
lennit̃.puta ꝯuocatis aliꝭ.⁊ tunc aut de⸗
poſuit ab vno ordine ⁊ ſic poteſt eū reci⸗
pere in ordinibus inferioribus.aut ab oī
ordine.⁊ ſic ſolus papa r̄ſtituit.hec Ber.
e.x̃ de ele.ex.clerici.⁊ Jo.z.q.5.ſiquiſ p̄re
ſbr.Hoſti.vͦo dicit ſup dictū.c.clerici.ꝙ de
gradat⁹ ab omni ordine ſacro reſtituit̃
tm̄ p̲ papam.degradatus autē a nō ſacro
pōt reſtitui p̲ ep̄m. ¶ Quid ſi ep̄o depoſi⸗
to p̲ papam tn̄ reſtituto canonici nondū
receptis litteris pape de ei⁹ reſtōne eligāt
aliū. R° ſm̄ Ber.ꝙ electio nō tenet.e.x̃
de elec.inotuit.Hoſtiē.vͦo diſtinguit ibidē
in fi.ꝙ aut appellauit ⁊ ſic recipi d3 alio
remoto.aut nō.⁊ tunc aut eſt appoſita h̄
clauſula.ſ.decernimus irritu3 q̲cquid po
ſtea fuerit factu3.⁊ tūc electus d3 remo⸗
ueri de rigore iurī.Si tn̄ ꝯſecratus eēt pa
pa3 ꝯſulere3 qui forte mādabit ep̄atum
diuidi int̃ eos aut nō eſt appoſita.⁊ tunc
nō remouet̃ elect⁹.ar.e.x̃ de parro.c.i.

Equit̃ de 6.ſ.quib⁹ cāis infligit̃
pena depoſitōis. Circa qͦd ſciēdū
ꝙ depoſitio ab adminiſtratōe qn̄3
fit ꝓpter defectū ſcie.ſic̄ eps̄ deponit̃.e.x̃ de
eta.q̄uis.qn̄3 ꝓpt̃ defectū neglie ſic̄ dcm̄
ē.ſ̃.e.ti.ar.z.q.nūq̲d eps̄ deponē pōt ab
bate3.qn̄q3 ꝓpter infamiā. ſic p̄lati recto
res pn̄t ꝓ ſola infamia a ſuis adminiſtra
tōibus remoueri ſm̄ Inno. quod maxi
me locum hab3 in ordine minorum p̄di
catoru3 ⁊ ciſterciēſiū.vt dicit Hoſti.e.x̃
de appel.q2 nos. Depoſitio vͦo ab ordīe
nunquā fieri d3 niſi ꝓ crimine. Pro cri⸗
mine aute3 quolib3 de quo quis appar3
incorrigibil̃ pōt de iure deponi. vt p3.z3.
q.4.forte.⁊ ꝓ quolib3 crimine notorio.
furto.piurio.adulterio.⁊ ſilibus.di.5o.de
his vͦo. Alias autem valde magnu3 ⁊ pe
na dignum deb3 eſſe crimen depoſitione
puniendū.vt dicit̃.di.8i.c.i. Deponit̃ āt
quis in iure a dignitate vel b̄ſficio l̃ ad
miniſtratione. ⁊ hoc qn̄q3 ꝓpter delictum
qn̄q3 q2 ꝯtumacit̃ in eo p̄manēs monit⁹
ſe non corrigit. qn̄q3 ꝓpter vtrunq3 ſimul
prout in caſibus ſequentibus iuenti ip̄a
iura patere poteſt. Sunt autem ſm̄ ꝙ no
tat Guil.duran.in repertorio iſti qui pro
moti ip̄o iure deijciuntur ſiue deponuntur
ſ.vi rapiens papatum ⁊ non canonice ele
ctus.di.z3.c.i.⁊ di.79.per totum.⁊ extra
de elec.licet. ¶ Obligans ſe ſub periculo
prebende vel ordinis ſi deficiat in proba
tione.e.x̃ de elec.cum dilecti.in fi. ¶ Pro
mouens monachu3 ad dignitatem.di.58
c.i.⁊.z. Clericus poſt p̄miſſam caſtitatem

accedens ad vxorem.di. ſi.miniſtri.
¶ Recipiens ꝓciū vl' ordinē vt deſiſtat
ab accuſatione.z.q.z.euphemiū.⁊.5.q.7
q2. ¶ Ordinatus ꝑter formā canōicam.
di.23.quorūdā. ¶ Conſecrās in epm eū
q non eſt idoneꝰ vel legitime etatis i auc. de
ſanctiſ.epis.§.h q3. ¶ Cōmittēs crimen
capitale.vel crimē falſi.di.50.ſi eps.⁊ ex
tra de cri.falſi.ad audiētiā.⁊ de v.ſigi.no
minus. ¶ Nolēs ꝓmoueri ad ordinem
quē dignitas ſua reqrit de eta.⁊ qua.c.i.
¶ Eps negligens in pace tenēda.di.90.
c.fi. ¶ Appellationi legitime nō deferēs i cō
tēptu ſedis aplice.z.q.6.decreto.⁊ ext̄ de
appell.de ꝑore.in tex.⁊ glo. ¶ Ordinatꝰ
ab epo alieno in ꝯtēptū ſui qr ē irregla
ris. Secus ē ſi ex ſimplicitate.7.q.i.eps
i dioc.⁊ ext̄ de or.ab epo.c.i.⁊.z. ¶ Eps
i alteriꝰ dioc.ordinās vel iudicās.vel al'
diſponēs i ꝑiudiciū illiꝰ epi.9.q.z.c.i.⁊.z.
¶ Cōtēnes decretales in ꝯtēptū ecclie ro
mane.di.16.p totū. ¶ Sine examinatione ꝓ
motꝰ ſi iueniat criminoſus.di.24.c.fi.
Trāſlatꝰ ſine licentia pape.extra de trāſlat.
q̄to. ¶ Eps ꝯ canones ꝓmotꝰ.di.63.c.fi
¶ Eps nolēs diuidē bona eccꝭ in q̄tuor
ptes vel ea p iconomū diſpēſare.z.q.7.q̄
ꝓpter. ¶ Reſignās bñficiū i manu layci
⁊ iterū illud recipiēs ab eodē.extra de re
nū.qd in dubijs ¶ Suā ecclēſiā ſuperbe
dimittēs ⁊ alienā ambiēſ depōit ab vtꝗ
extra de trāſla.q̄to.in fi. ¶ Dicēs roma
nā ecclēſiā nō eſſe caput.9.q.3.p3. ¶ Ce
lebrans ſingulare ꝯcilium vt ibi cogſcat
de generali.di.17.hinc. ¶ Clericꝰ grecus
vxoratꝰ debitū vxori reddē nolēs.di.31.
qm̄. ¶ Faciens per aſſaſſinos quēpiam
xpianorum interfici aut eos receptās vl'
defendens vel abſcondēs.licet etiā mors
nō ſequat' eſt depoſitus ipo fcō ab oī di
gnitate ⁊ honore.ordie bñficio ⁊ officio.
li.6.de homici.ꝓ humani. ¶ Bigamꝰ.di
50.ſiqs viduā. ¶ Ordinatꝰ ſine titulo.di
50.c.z.ſ3 h corrigit'.extra de ꝓbē.cū ſ3.
¶ Clericꝰ idiſciplinatꝰ.diſcors diſcurrēs
p mundū ſaltē ꝓpter ꝯtumaciā.di.91.c.cle
ricos.⁊ di.92.c.fi. ¶ Excōicatꝰ celebrās
cū ſit irregularis.de cleri.ex.poſtulaſtis.
Acqrens ecclēſiā p pecuniā ⁊ mediator
dās ⁊ recipiens.i.q.i.ſi eps. ¶ Suſpēſuſ
ab hoīe celebrās.extra de cle.ex.aplice.ſ3
excōicatꝰ minori excōicatione nō fit irre
gularis celebrādo.vt p3 ibidē.c.fi. ¶ Eps
ecclēſiā vacantē3 ꝓchialē poſſeſſionibꝰ
ſpolians.10.q.z.c.fi. ¶ Clericus ꝯuiciam
dicens epo.i.eum falſe accuſans.ii.q.i.ſi
quis ſacerdotum. ¶ Excōicatus recipi
ens bñficium.extra de eta.cum bone.
Actor hereſis.extra de hereti.ad abolen
dam. ¶ Imitator hereſis.24.q.i.c.i.z.⁊
3. ¶ Clericus inſeruiens alee ⁊ ebrieta
ti ſiū publicꝰ aleator.di.35.c.i.⁊ de exceſ.
pla.inter dilectos. ¶ Eps vel preſbr ho
micida.di.50.ſiquis preſbr. ¶ Clericꝰ fre
quentās tabernā.di.44.nulli. ¶ Clericꝰ
nolēſ i ordie ſuo celebrare dina.di.92.c.fi
¶ Suſpectuſ de dilapidatōe.z.q.z.qr ea
ſ3 hodie nō fit ſic.ſ3 alit' ꝓcedit'.vt pa3
extra de ſimo.l3.de offi.dele.venerabili.
Laycus cogens epm litigare corā3 ſe de
ponit' cingulo dignitatis.ii.q.i.nullus.
¶ Cōtēptor ꝯſuetudis approbate.di.ii.i
his. ¶ Epus monitꝰ ab archiepo ⁊ alijs
epis nolens a nimia familiaritate ꝓprie
filie recedere.di.34.quorūda3.ad fi.⁊ de
ꝑſūp.cū in iuuētute. ¶ Scient' ſe caſtrās
extra de cor.vici.c.fi.in glo.vbi ſup h di
ſtinguit' ⁊ di.55.ſiqs a medicis. ¶ Conſe
crans ⁊ ꝯſecratus pēdēte criminali accu
ſatōe.di.81.tantis. ¶ Remittēs rapinam
alicui vt ꝯſentiat electioni ſue.i.q.5.cos.
de teſtibꝰ veniēs. ¶ Eps petens publicū
iudiciū.ii.q.i.placuit ꝯſpirationū. ¶ La
pſus reſtitutus iterū relabēs.di.50.§.his
alterum. ¶ Neſciens canonibꝰ obedire
di.4.§.fi. ¶ Clericus vacās adulationi
bus ⁊ ꝓditionibꝰ.di.46.clericꝰ q.⁊.c.cle
ricꝰ male. ¶ Preſbr eruēs oculū alicuiꝰ.
di.55.c.fi. ¶ Preſbr ꝯtrahens ⁊ filios p
creans.15.q.fi.cū multe. ¶ Cōtumax mo
nitꝰ nolens redire ad ecclēſiā ſuā.21.q.z.
p totū. ¶ Litteras ſine mādato ipetrans
extra de reſcripti.nonnulli.⁊.c.ex parte de
cani. ¶ Epiſcopus ignorans gramaticā
extra de eta.c.fi. ¶ Epiſcopus grecus a
latino deputatus ſi nolit ei obedire.extra
de offi.ordi.quoniam. ¶ Intruſus.extra
de conceſ.preben.quia. ¶ Recipiens pe
cuniam pro licentia docendi.extra de ma
giſtris quanto. ¶ Clericus puellas rapi
ens uel rapi conſentiens.26.q.z.cos.⁊.c
ſe. ¶ Irregularitatē3 incurrens propter
malitiam ſuam.extra de eta.queris.
¶ Seruus ecclēſie factus liber.ecclēſiam
patronam ideſt prelatum eius accuſans
extra de ſeruis non ordi.qui ex familia.
¶ Prelatꝰ abſentiū3 noīa in ꝓuilegijs vl'
alijs iſcribi faciēs.ext̄ de his q̄ fi.a p.q̄to

Clericus ꝯſpirans in necē dñi ſui.e x̄ de
homi.ſicut dignū. Altare ex inuidia diſ
cooperiens vl' lumen extinguēs vel alta
re veſte lugubri cingēs. vel fallaci voto
defunctorū miſſā celebrans vt aliquis
citiꝰ moriat̃.26.q.5.quicūqꝫ. Preſbr au/
ctoritate ꝓpria altare in eccleſia ꝯſecrata
erigens de ꝯſe.di.i.nullus pſbr. Clericꝰ
trahens clericum corā iudice ſeculari ⁊
reus ſponte ſubiens iudiciū tale graui
ter puniet̃.e x̄ de foro.cōpe.ſi diligenti.
Prodens dñm papā.22.q.4.guilizariꝰ
Qui ꝯtra iuramētū machinat̃ in mor
tē dñi vel in regnū eiꝰ ſiue ſit epūs ſiue
pſbr vel diaconus.22.q.ſi.§.ſiqs laycus
Manumiſſus ſub ꝯditione ꝙ dño ſuiat
i diminiſ ſi i h ꝯtumax repit̃.e x̄ de ſeruis
ſi or.nullus. Propria auctē pmutās vl'
vendens bñficiū.e x̄ de re.pmu.cū vni
uerſoꝝ. Recipiens eccleſiā de manu lay
ci.e x̄ de in.pa.relatū. Clericus quo lu
dente cū layco laycus pemptus eſt irre
gularis eſt.e x̄ de homi.ꝯtinebat̃. Ma
gis ⁊ in cantationibus intēdens.26.q.7.
ā moneāt. Preſbr nolens infirmū bap
tizare ſi ſine baptiſmo decedat.de ꝯſe.di.
4.§.qcūqꝫ. Preter neceſſitatem cum
chriſmate veteri baptizans.de ꝯſe.di.4.
ſiquis. Per potentiā laycalem dignita/
tē aliquā habēs ⁊ ꝯſentiens.e x̄ de elec.
qſquis. Utens in ſeditionibus ſponte ar
mis.23.q.8.clerici.ⁱc. Manu mutilatus
abbas factus ep̄o ignorante.e x̄ de cor.vi
ci.expoſuiſti. Emens noīe alterius poſſeſ/
ſiones de rebꝰ eccleſie ſue.e x̄ de pecu.cle.
c.inquirendū. Sodomita.e x̄ de exceſ.p
la.clerici. Falſariꝰ p ſe vel p aliū.extra
de cri.fal.ad falſarioꝝ. Ep̄s vel clericus
corruptor monialiū.27.q.i.ſiquis. Cle
ricus vtens vna cū iudeis balneis medi
ciniſ ⁊ hiꝰ.28.q.i.nulliꝰ. Ex ꝯtemptu cōi
cans excōicato ſi ſit ꝯtumax.e x̄ de cle.ex
c.vlti. Periurꝰ fur ⁊ homicida.extra de
maio.cū in eccleſiis.⁊ e x̄ de fideiuſ.c.2.⁊
e x̄ de iudicijs.cū non.⁊ c.atſi. Abbas
circa correctōem monachoꝝ negligens.
e x̄ de ſta.mo.c.2. Ep̄s vel aliꝰ clericꝰ iu/
dici fauens in cā ſanguis.e x̄ de exceſ.pla
ex lris.⁊ e x̄ ne clerici.ſniā. Ep̄s vl' aliꝰ
clericꝰ iudex in cā ſanguis ex delegatiōe
pncipis vl' alioꝰ vt in.c.ſniā. Membꝝ
alicui truncās vel truncari mandās vel
ꝯſulens.q2 ſunt irregulares lꝫ quidā di
cant ꝯtrariū ⁊ male. vt pꝫ in.c.dictis ꝓ

ximo.⁊ e x̄ de cle.pcuſſo.c.i.⁊.23.q.8.his
a qbus.⁊.c.ſepe. Excōicatus ex crimie
⁊ ꝯtumacia infra annū non parēs.2.q.
9.decernimus infra ꝓximo. Citatus in
cā criminali volens expiri ſi ꝯtumax re/
perit̃.e x̄ de iudicijs.c.i.⁊.c.decernimus.
Clericꝰ faciens eccleſiā cēſualē mona
chis.e x̄ de cenſi.cū cleri. Archidiaconꝰ
accuſans ſuū ep̄m in foro ſeculari.e x̄ de
exceſ.pla.graue. Preſbr cognoſcēs filiā
ſuā ſpūalem.30.q.i.oēs.ſiqs.⁊.c.nō dꝫ.
Prelatꝰ alienans in cāu nō ꝯceſſo res ec
cleſie.tñ euadet ſi rē reſtituat.12.q.2.apo
ſtolicos monemꝰ.qſqs ep̄s.⁊ alijs.c.⁊ de
elec.ꝙ ſic.in fi. Inſtitutꝰ p ep̄m ꝯtēptis
pronis.16.q.7.decernimꝰ. Teſtis aſſerēſ
ſe pticipē in crimine ſimonie.e x̄ de ꝯfeſ.
c.2. Sine aq̄ vel lumine vel cū fermēta
to vel cū calice idebito celebrās.e x̄ de ce
le.miſ.c.vlti. Dixit tñ Scotꝰ.4.di.13.q.2.
ar.2.in fi. ꝙ dubiū eſt vtꝝ ꝓpt̃ qōcūqꝫ
illoꝝ ſit deponendꝰ q2 ibi ꝯcurrerunt oīa
illa. Pugnantes vl' illos icitātes i bello
iniuſto.e x̄ de penis.qō in dubijs Reue
lans petā in ꝯfeſſiōe ſibi dicta.de pe.di.6
ſacerdos. Abbas nō cautꝰ.nō humilis
nō caſtus.nō miſericors ⁊c.lꝫ in eū ꝯſen
tiāt monachi.18.q.2.ſiqs abbas. Ep̄us
ad Imparatorē vel ad eiꝰ curiam vadens
ꝓ aliq̄ cā ꝓpria ⁊ ꝯprouintialibꝰ incōſul
tis.23.q.8.ſiqs ep̄s. Clericꝰ iurās mōa
chis pēſionē augere ⁊ poſtea iurans ep̄o
e x̄ de iureiurſ.tua. Monialis ſi monia/
ca ſiue credita ſiue plata.extra de ſimōia
qñ ſimoniaca. Recipiēs alienū prochi
anū iiurioſe ad pniam.de pe.di.6. placu
it.⁊ de proch.p totū. Bñficiatꝰ vel i ſa/
cris ꝯſtitutꝰ indifferēt̃ aduocās.15.q.2.c.
vno.§.fi. Ep̄s ꝓpriū dimittēs mōitꝰ ⁊ ex
pectatꝰ.21.q.2.c.i.⁊.2. Latronē ligatū pe
rimēs.ſecꝰ ē ſi ſe defendēdo occidat.e x̄ de
homi.c.2.⁊.c.ſuſcepimꝰ. Preſbr icaute
vberās ītuitu diſcipline ſi mors ſequat̃
inde.e x̄ de homi.pſbrū. Princeps diſſo/
lutꝰ ⁊ negligens in defenſiōe ꝓuintie vel
regni.15.q.6.aliꝰ.⁊ h ſi eſt incorrigibil' vt
e x̄ de re iu.apſice.al's ſi ſit ſimplex dabit̃
ei coadiutor.e x̄ de ſup.negli.grādi Trā
ſlatꝰ volēs pſūptuoſe aliqd i pma ecclia
vēdicare.21.q.2.ſiqs iā. Suſpenſus ex
eo ꝙ nō ꝓbat qō obijc̃ in pſonā clci ſi ſe
igerat bñficijs ppetuo deponit̃ ab eis.e x̄
de elec.ſtatuimꝰ.⁊ idē eſt i ſilibꝰ obſuāō.

Explicit liber.7ꝰ.